

Giới thiệu Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert

Thiếu niên ở sơn thôn bị thân nhân bức bách ly biệt quê hương đi vào phồn hoa đô thị, trời sinh tính cách trong sáng để hấp thu được rất nhiều mỹ nữ ưu ái, mà một khối ngọc bội thần bí thì để hấp từ đó tung hoành đô thị, vui vẻ sung sướng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Thi đại học thất bại

Thanh Ninh Huyện, một cái tiểu sơn thôn

Lâm Hưng về đến trong nhà đã là nửa đêm

Từng nhà đèn đuốc sáng trưng, chỉ có trong nhà mình đèn kịt một màu, Lâm Hưng có chút áy náy đẩy ra trong nhà đại môn.

Trên thực tế cái này cũng không phải là nhà mình đại môn, nhà mình thổ phôi phòng đã sớm tại trong mưa to bị xối sục đổ, hiện tại phòng này là cho Nhị thúc nhà mượn, nói là mượn, nhưng thật ra là mượn, dùng hơn mười mẫu ruộng đồng đôi, nếu không liền Nhị thúc Lâm Bạch Tín vậy mớ đất, làm sao có thể để Lâm Hưng bọn hắn không công ở.

"Tỷ, ta trở về!"

"Ừm, trên bàn còn có đồ ăn, ta vừa cho nó nóng lên một lần, ngươi mau thừa dịp ăn nóng đi." Chỉ nghe bộp một tiếng, trong nhà đèn sáng lên hào quang nhỏ yếu.

"Tỷ..." Lâm Hưng muốn nói lại thôi.

Lâm Tâm cười khúc khích, chỉ vào trên bàn cơm nói: "Nhanh ăn đi, a, có chuyện gì cũng không thể đói bụng."

Lâm Hưng do dự một chút, vẫn là ghé vào trên bàn cơm chăm chú ăn.

Bắp ngô cơm, nhạt canh, mấy tiết khô héo rau quả, một đêm quả ớt canh, liền những vật này, Lâm Hưng ăn say sưa ngon lành.

"Ta ăn no rồi."

"Ừm!"

Lâm Hưng nhẹ nhõm nói ra: "Tỷ, thành tích thi tốt nghiệp trung học đi ra. Ta, không có thi đậu." Lâm Tâm tay run một cái, ho kịch liệt một cái.

Lâm Hưng tranh thủ thời gian lôi kéo Lâm Tâm: "Tỷ, ngươi không sao chứ... Tỷ!" Từ trên bàn rót chén nước cho Lâm Tâm.

"Không có việc gì, không có việc gì!" Lâm Tâm khoát tay áo, nói quay người đi trở về trong phòng ngủ, một hồi dẫn theo một khối vải rách đi trở về.

Lâm Hưng nghi ngờ nói ra: "Tỷ, ngươi làm cái gì vậy?"

"Trong này, là một vạn khối tiền."

"Ngươi cầm, chờ khai giảng, đi trường học báo cái tên, lại học lại một năm. Là tỷ tỷ bệnh liên lụy ngươi, ngươi sơ trung thời điểm là toàn trường hạng nhất, ngươi đi học lại, cho tỷ lấy thêm một cái thứ thứ nhất." Lâm Tâm nhẹ nhõm cười nói.

Lâm Hưng kinh hoàng xé mở vải rách, chỉ gặp quần áo bên trong rách tung toé, một cái, năm cái, một khối, chỉ những thứ này tiền, thế mà chất thành một túi lớn.

Một vạn khối tiền!

"Tỷ, ngươi... Ngươi!" Lâm Hưng nghẹn ngào khóc lên.

Tỷ tỷ là bệnh nặng a!

Cái này một vạn khối, làm sao kiếm ra tới.

Một đêm này, Lâm Hưng lật qua lật lại không ngủ, lặp đi lặp lại đều là tỷ tỷ ra đường nhặt đồ bỏ đi, ăn xin thân ảnh.

Ngủ thẳng tới nửa đêm, Lâm Hưng chợt nghe nghe ngào tiếng khóc, Lâm Hưng đứng dậy đi qua, chỉ gặp ngoài phòng, tỷ tỷ chính nhẹ nhàng khóc.

"Đều tại ta, nếu không phải bệnh của ta, tiểu hưng hiện tại cũng sẽ không là như vậy, đều tại ta!" Lâm Tâm khóc, cái này đến cái khác bàn tay đánh vào trên mặt mình. Lâm Hưng một tay kéo qua Lâm Tâm tay: "Tỷ!"

Lâm Tâm cả kinh nói: "Ngươi... Ngươi làm sao hiện tại còn chưa ngủ."

Lâm Hưng nhẹ nhàng nói ra: "Tỷ, ta có thể trị hết bệnh của ngươi. Ta không trách ngươi, khi còn bé liền ngươi đối ta tốt nhất, ta không trách ngươi, thật, tỷ."

Lâm Tâm khóc ròng nói: "Tiểu hưng, ngươi biết không, tỷ là cha mẹ nhất được a, nếu không phải ta liên lụy ngươi, ngươi bây giờ cũng sẽ không là như vậy, ô ô ô..." Lâm Hưng kiên định nói: "Tỷ, ngươi chính là của ta thân tỷ tỷ, trước kia là, hiện tại là, cả một đời đều là!"

...

Lâm Hưng không khỏi nhớ lại ban ngày.

Khi biết mình thành tích học tập thời điểm, Lâm Hưng đã lòng như tro nguội. Mặc dù hắn đã bỏ ra vô số cố gắng, thế nhưng là học tập không thể đi lên liền là không thể đi lên. Mỗi lần về nhà thăm đến tỷ tỷ vậy khát vọng hai mắt, Lâm Hưng đều có loại hồ thẹn cảm giác, thế nhưng là cái này lại như thế nào.

Phụ mẫu đều mất về sau lưu lại tiền đọc sách cùng chữa bệnh đã đã dùng hết, tỷ tỷ bệnh giải quyết như thế nào, cuộc sống của mình lại giải quyết như thế nào, đây hết thấy đều là vấn đề. Cho nên Lâm Hưng một tiếng cự tuyệt lão sư Đinh Ngưng học lại đề nghị.

Kỳ thật Lâm Hưng căn bản không có nghĩ tới muốn đi học đại học, coi như thi đậu cũng sẽ không đi. Hy vọng duy nhất liền là nhìn thấy thành tích của mình, để tỷ tỷ khả năng cao hứng một chút.

Nhưng là tựa hồ, cái này duy nhất, nho nhỏ nguyện vọng cũng tan thành bọt nước.

Hắn biết giáo viên chủ nhiệm Đinh Ngưng đối với hắn rất tốt, hắn không muốn cô phụ bất luận kẻ nào đối kỳ vọng của hắn, đáng tiếc vẫn như cũ để bọn hắn thất vọng.

Lâm Hưng thật dài thở phào nhẹ nhõm: "Thất bại liền thất bại đi, không có gì lớn."

Trời chiều ngã vào đỉnh núi, Lâm Hưng ngồi ở trên đỉnh núi, nhìn xem dưới núi, cứ việc dưới núi đã không có nhiều ít người. Mỗi lần thất vọng hoặc thương tâm, Lâm Hưng đều sẽ tới nơi này ngồi nhìn xem dưới núi. Từ nhỏ đã như thế.

Đưa tay từ trong ngực lấy ra một viên mộc mạc ngọc bội, Lâm Hưng nhìn xem ngọc bội, "Cha, mẹ, các ngươi nhìn ta sao? Con của các ngươi bắt tranh khí a." Lâm Hưng nói, trong mắt nước mắt lăn xuống, nhỏ xuống tại trên ngọc bội. Nam nhi không dễ rơi lệ, nhớ tới giấc mộng của mình, bệnh nặng tỷ tỷ, Lâm Hưng không khỏi buồn từ đó tới.

Đúng vào lúc này, trên ngọc bội bỗng nhiên phát ra hào quang nhỏ yếu. Quang mang tán ra, lạng yên chui vào Lâm Hưng não hải, Lâm Hưng cũng lập tức bị quang mang này cho xông hôn mê bất tỉnh.

Lâm Hưng sau khi tỉnh lại đã là nửa đêm.

Trong óc đột nhiên chui ra đồ vật đem Lâm Hưng chính mình cũng cho giật nảy mình, bất quá Lâm Hưng vẫn là nhẫn nại tính tình đem trong óc đồ vật đều đọc một lần. Lúc này mới phát hiện, nguyên lai trong óc đồ vật là một loại phương pháp tu hành.

Lâm Hưng dựa theo trong óc đồ vật vận hành một lần, phát hiện, nguyên lai mình chung quanh thân thể vậy mà tồn tại như là một đoàn khí lưu đồ vật, tại bốn phía du động. Cánh tay hơi động một chút, khí lưu cũng theo tay mà vận động, có chút ngưng tụ tụ, thế mà còn tán mát ra hào quang nhỏ yếu.

Lâm Hưng lúc này chính mình cũng trợn mắt hốc mồm.

Trước đó, Lâm Hưng cùng thế gian đại đa số người, từ không tin cái gì thần thần quỷ quỷ siêu tự nhiên sự kiện, cho đến lúc này, Lâm Hưng mới không thể không tin tưởng, trên thế giới có đồ vật cũng là khoa học chỗ không có thể giải thích.

Lâm Hưng lần nữa đọc một lần, phát hiện đồ vật bên trong không chỉ có hàm cái cường thân kiện thể lực lượng, hơn nữa còn có thể vận dụng trong đó tri thức trị bệnh cứu người. Nếu là tu luyện đến cực hạn, người bình thường đều có thể tại cái này trong sức mạnh lạng yên phục hồi như cũ. Danh xưng có tái tạo lại toàn thân công hiệu.

"Nói như vậy, tỷ tỷ được cứu rồi?" Lâm Hưng cao hứng nhảy dựng lên.

Lâm Hưng nhìn xem trong đêm tối yên lặng thút thít tỷ tỷ, Lâm Hưng âm thầm thề: "Tỷ, ta sẽ trị tốt ngươi."

...

Trời đã sáng, bốn phía chim tước lầu riu réo lên không ngừng. Lâm Hưng nâng lên đòn gánh đi cửa thôn gánh nước.

"Nha, cái này không phải chúng ta trong thôn sinh viên Lâm Hưng sao? Sơ trung mỗi năm thứ nhất, đây là đi trường học cảm thư thông báo trúng tuyển rồi?"

Lâm Hưng nói: "Nhị thẩm, ta không có thi đậu, hôm qua hỏi qua lão sư."

"Ta già đã sớm biết, ngươi không có gì tiền đồ, cái nào giống chúng ta nhà thà huy, nhiều ưu tú! Hiện tại không chỉ thi lên đại học, còn mang theo cái xinh đẹp con dâu trở về. Tương lai a trở nên nổi bật, nào giống ngươi tên nhà quê này, mỗi ngày gốc núi u cục bên trong."

Lâm Hưng cười nhạo, nói hình như ngươi cũng không phải là đồ nhà quê.

Lâm Hưng giữ im lặng, treo lên nước, chọn liền hướng về trong nhà đi.

"Chờ một chút, oắt con, cho lão nương các loại, lão nương có chuyện cùng ngươi nói."

Lâm Hưng buông xuống đòn gánh, nhìn xem Nhị thẩm.

"Là như vậy, nhà chúng ta thà huy a mời hần bạn học thời đại học trở về du lịch, trong nhà của ta đâu, cũng không có ở, cho nên nhà ngươi ở nhà kia trước hết nhường lại đi. Ta và ngươi Nhị thúc đã thu thập ra kho củi, các ngươi liền tạm thời ở bên kia đi."

Lâm Hưng trong nhà có Lâm Tâm thu thập, mặc dù phòng ở cũ nát một điểm, nhưng là đặc biệt sạch sẽ. Bình thường Lâm Tâm sẽ tiện tay mang một chút tảng đá trải ở trong viện, trong sân còn có mấy cây dây cây nho, nghỉ mát hóng mát cũng phá lệ thanh lương, người đi vào lộ ra phá lệ sạch sẽ, mà so sánh Nhị thúc nhà, đơn giản ỏ heo.

Lâm Hưng lựa dây leo một cái đi lên.

"Nhị thẩm, ngã kính trọng ngươi, bảo ngươi một tiếng Nhị thẩm. Nhưng là, đừng chạm đến ta ranh giới cuối cùng."

"Ta đem trong nhà mười một mẫu đất đều cho ngươi, ngươi đem phòng các loại cho ta cùng tỷ ở. Hiện tại ngươi để cho chúng ta tỷ đệ dọn ra ngoài, ở kho củi? Ngươi còn có chút lương tâm không? Kho củi đằng sau còn rỉ nước, tỷ ta như thế lớn bệnh, ngươi là nghĩ tỷ tỷ của ta chết sao?"

Lâm Hưng nói, nâng tay lên bên trong đòn gánh, Nhị thẩm lập tức dọa đến từ từ hướng lui về phía sau mấy bước.

Chờ Lâm Hưng đi xa, chỉ gặp Nhị thẩm bỗng nhiên một cái nằm trên mặt đất: "Đánh người, cái thằng trời đánh đánh người! Ôi, muốn chết người!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 02: Ly biệt quê hương..

Phanh phanh phanh!

Ngoài phòng truyền đến tiếng đập cửa. Theo đuôi một tiếng quát lớn truyền đến: "Lâm Hưng, ngươi cánh cẩu cứng rắn đúng không?"

Đẩy cửa ra, Lâm Hưng nhìn xem bốn phía trong thôn một đồng nam nữ già trẻ.

"Nuôi ngươi nhiều năm như vậy, coi như nuôi con chó đều so với ngươi còn mạnh hơn, còn đánh người, có sức lực, hướng chỗ này đánh, a!" Nhị thúc ngẩng đầu, đối Lâm Hưng quát.

Nhị thẩm đầy người nước bùn đi ra: "Nhường ra cái nhà này, nếu không hôm nay việc này, không xong!" Lâm Hưng một cái đem đòn gánh ném trên mặt đất: "Không xong liền không xong, ngươi cần ta?"

"Ha ha, ngươi cái ranh con, ngươi cái khinh bỉ, ngươi là bị trong phòng hồ ly tinh kia cho ý lại vào đúng không, cha mẹ ngươi thế nào chết? Liền là bị phía sau ngươi cái kia hồ ly tinh cho khắc chết, lúc trước liền không nên cứu hồ ly tinh này."

"Ba!" Lâm Hưng tiến lên, một bàn tay đập vào Nhị thúc trên mặt.

"Người nói ai cũng có thể, nhưng là đừng bảo là tỷ ta cùng cha ta mẹ, người thích thể nào nào thể nào nào, muốn ta cùng tỷ ta dọn ra ngoài, không có cửa đâu!"

Bốn phía đi lên giúp đỡ thôn dân lập tức dâng lên, đối Lâm Hưng liền đánh tới.

Lâm Tâm vừa đi vừa về khuyên can, thể nhưng là thấy mọi người càng đánh càng hung, tất cả đều là hướng về lâm cao hứng đánh tới.

"Đủ rồi!"

Lâm Tâm chợt quát một tiếng, bốn phía thôn dân mới có hơi tỉnh ngộ lại, nhao nhao thu tay lại.

"Chúng ta chuyển."

Lâm Hưng kêu to: "Không dời đi, có bản lĩnh đánh chết lão tử! Lão tử hôm nay quảng xuống câu nói này, ai mẹ hấn muốn từ nơi này đi vào, đập trên lão tử thì thể đi qua!"

"Chúng ta chuyển!" Lâm Tâm nhìn xem Lâm Hưng, nước mắt như vỡ òa, nặng nề nhàng ngồi xổm xuống: "Chúng ta chuyển, chúng ta chuyển. . ."

"Tỷ!" Lâm Hưng lôi kéo Lâm Tâm

"Tản đi đi, tất cả giải tán, tán." Một cái nơi xa nhìn đỡ thôn dân lướt qua đám người, suất rời đi trước.

"Thật không biết xấu hổ."

"Chiếm đoạt người ta hơn mười mẫu đất, muốn cái phòng cũng phải như vậy, thật không biết xấu hổ."

...

Bệnh lâu thành y, Lâm Tâm mặc dù một mực sinh bệnh, nhưng là đối với trị liệu cũng càng thêm hữu tâm. Hai tỷ đệ đều cùng một chỗ trầm mặc, ai đều không nói gì.

Lâm Tâm vì Lâm Hưng bồi thuốc, Lâm Hưng không nói một lời nhìn xem bên ngoài.

"Tỷ, chúng ta đi trong thành đi."

"Thể nhưng là. . ."

"Không có gì có thể là, ta hiện tại một khắc cũng không muốn sống ở chỗ này, gặp bọn họ một lần liền buồn nôn một lần. Ta chịu đủ xem thường." Lâm Hưng mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong lòng rõ ràng hơn, đây là vì Lâm Tâm nói.

Son thôn người đều tương đối mê tín, mà Lâm Tâm lại là Lâm Hưng phụ mẫu từ trong nước cứu tới nữ hài. Lúc trước liền có người lời nói điên cuồng nói Lâm Tâm là chẳng lành người, kết quả phụ mẫu hết lần này tới lần khác ngoài ý muốn bỏ mình, đến mức toàn bộ thôn gặp Lâm Tâm tựa như gặp ôn như thần.

Cho nên Lâm Bạch Tín khi để Lâm Hưng, đám người mặc dù cảm thấy Lâm Hưng đáng thương, thể nhưng là càng muốn đem hơn Lâm Tâm đuổi ra thôn.

Lâm Hưng nói như vậy, cũng là sợ Lâm Tâm trong lòng ngọt ngào, lại thêm Lâm Hưng ở trong thôn bởi vì Lâm Tâm sự tình cũng xác thực không được chào đón.

"Tỷ trong tay người có tiền, trong thành thuê cái phòng ở cũng kém không nhiều, đi trong thành ta liền đi tìm việc làm. Ta đã lớn lên."

Lâm Tâm do dự thật lâu, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là khẽ than thở một tiếng: "Tốt a!"

Hai tỷ đệ trong phòng thu thập một chút, trừ bỏ bị từ cùng nôi bát bầu bồn một chút tạp vật, toàn đánh bọc lại cũng liền một cái bọc nhỏ, Lâm Hưng một tay một cái bao cũng liền toàn mang theo.

"Chúng ta, còn trở lại không?"

Lâm Hưng cắn răng nói: "Nhất định trở về, nở mày nở mặt trở về!"

...

Hai huynh muội trên đường đi đi tới, Lâm Hưng lúc này lại toàn thân tâm đầu nhập vào ngò thần bí ký tự trong tu luyện. Chỉ cần tu luyện có thành tựu, tỷ tỷ bệnh liền có thể tốt.

"Rất mệt mỏi a? Nhanh ở phía trước nghỉ ngơi một chút." Nặng gắt như lửa, lâm cao hứng mồ hôi giọt lớn chừng hạt đậu cộp cộp nhỏ giọt xuống, Lâm Tâm đau lòng giúp Lâm Hưng không ngừng lau mồ hôi.

Cảm giác toàn thân nóng bức, Lâm Hưng không khỏi thần sắc khẽ động, tại thể nội chạy một chút thần bí pháp quyết, chỉ gặp quanh thân lạng yên nổi lên một đạo lạnh như băng hơi nước, hơi nước đem toàn thân bao khóa, lập tức cảm giác mát mẻ nhiều. Lâm Hưng nhìn xem Lâm Tâm, không khỏi ôm đồm lấy tỷ tỷ tay, đem khí vượt qua, Lâm Tâm lập tức cảm thấy toàn thân tựa hồ lập tức mát mẻ.

"Cái này. . . Đây là cái gì?" Lâm Tâm không khỏi kỳ quái hỏi.

"A, cái này, cái này, đây là trường học một cái thí nghiệm, bình thường không dụng công học tập, vừa rồi nghĩ đến." Lâm Hưng giải đầu, cười cười xấu hổ.

"Ừm!"

Khoa học, kỳ thật cũng có rất nhiều là người chỗ không hiểu.

Tiến nhập Thanh Ninh Huyền khu biên giới Thành trung thôn, Lâm Hưng đem bao khóa buông xuống, để Lâm Tâm tại bên cạnh chờ lấy, một mình ra ngoài tìm phòng cho thuê.

Đối với nội thành, Thành trung thôn phòng cho thuê cũng lộ ra càng thêm tiện nghi, bất quá tương đối vào thành cũng liền muốn xa nhiều.

Nhưng là hiện tại ly biệt quê hương, Lâm Hưng cũng là căn cứ tiết kiệm xuống một phần là một phần suy nghĩ. Còn có thể hay không trong thành cấm rể, Lâm Hưng nhưng căn bản không nghĩ tới, đây là một cái căn bản không cách nào tưởng tượng vấn đề. Một lát sau Lâm Hưng mới ở trong thành trong thôn tìm một cái nhà ở, thủy điện từ giao, tháng thuê ba trăm.

Lâm Hưng giao tiền sau liền dẫn Lâm Tâm đến đây thuê lại.

Đi qua khe đào bận rộn, hai người mới trong thành an ngừng tạm tới.

Phòng hai phòng ngủ một phòng khách, còn mang theo một cái phòng bếp nhỏ, vừa vặn đủ hai tỷ đệ thuê lại, mặc dù không lớn, nhưng là cũng đúng lúc đủ. Chủ phòng ở là chính sảnh, hai tỷ đệ ở là thiên phòng, dùng chung một cái viện tử. Chủ phòng tên là đình nghị, nhìn xem hai tỷ đệ một cái hai cái đếm lấy tiền, lập tức da đầu tê dại nhìn xem hai tỷ đệ. . .

Chủ phòng dờ khóc dờ cười nhìn xem hai tỷ đệ kiểm tiền, không khỏi nói ra: "Hai người các ngươi, nếu không tiền này trước hết thiếu đi, hôm nào các ngươi đem tiền này đi ngân hàng đổi thành trăm nguyên tờ hoặc là tồn lại cho ta đi. . ."

"Nha. . ."

Lâm Hưng thề lưỡi.

"Hai người các ngươi là tiểu phu thê? Ân, đến rất xứng. Lớn bao nhiêu, số tiền này là làm ăn có được?"

Lâm Hưng cúi đầu nói: "Chúng ta là tỷ đệ, trong nhà phụ mẫu cũng bị mất, số tiền này là tỷ tỷ nhặt đồ bỏ đi bán đổi lấy."

Đình nghị nhìn xem Lâm Hưng hai người, thật sâu sờ bụng nhúc nhích, nói ra: "Dạng này a, các ngươi trước ở lại đi, đúng, nhìn các ngươi mang đồ vật không nhiều, muốn bị từ lời nói ta trong nhà có một chút cũ. Các ngươi cầm lấy đi đóng đi."

. . .

Đen tối dần dần bao phủ xuống tới, hai tỷ đệ nấu một điểm lá rau, hợp lấy bắp ngô com ăn một bữa.

Thu thập bát đĩa, Lâm Hưng một mình tiến nhập trong phòng nhỏ, chỉ là lúc này bỗng nhiên ngừng lại, Lâm Hưng lập tức cảm thấy toàn thân đau buốt nhức. Ban ngày bị người đả thương địa phương lúc này tái phát, toàn thân đau đớn khó nhịn.

Cởi áo ngoài, chỉ gặp toàn thân xanh một miếng tím một khối, rách da địa phương thấm vào mồ hôi càng là đau rát.

Lâm Hưng cố nén đau nhức, ngồi tại dưới đèn dựa theo ngờ thần bí công pháp vận hành một lần lại một lần. Chỉ gặp khí lưu vận hành đến địa phương toàn thân màu xanh tím liền dần dần cạn xuống dưới. Thẳng đến nửa đêm, toàn thân máu ứ động mới toàn bộ tiêu trừ. Lâm Hưng không khỏi nghĩ, đây rốt cuộc là một bộ dạng gì công pháp.

Nhìn một chút toàn thân, vậy mà không có một tia máu ứ động cùng tử sắc.

Lâm Hưng trắng đêm khó ngủ, không ngừng tu luyện bộ này thần bí công pháp, chưa phát giác hừng đông, Lâm Hưng không có một tia mệt mỏi, ngược lại càng lộ ra thần thái sáng láng bộ dáng.

Lâm Hưng gặp Lâm Tâm cũng đã rời giường, không khỏi kêu lên: "Tỷ, chào buổi sáng!"

"Ừm, đi lên?"

Lâm Hưng nhẹ gạt đầu: "Ta đi trước ngân hàng mở hộ, đem những này tiền tồn thượng."

"Ừm, đi thôi, về sớm một chút."

Lâm Hưng cười, dẫn theo cái túi tiền liền rời đi. Lâm Tâm nhìn xem đi xa Lâm Hưng, không khỏi mang theo một tia an ủi: "Đúng là lớn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 03: Bể đẳng?..

Đi ra phòng ngoài Lâm Hưng nhấc lên bước, lập tức cảm giác dưới chân bước đi như bay.

"Ừm? Tốc độ tăng lên!" Lâm Hưng nhìn xem dưới chân nghĩ thầm.

Đêm qua tu luyện một đêm, Lâm Hưng phát hiện đã đột phá pháp quyết đệ nhất trọng, cho nên mới có biến hóa như thế. Tiễn tay quơ lấy một tiết gậy gỗ, Lâm Hưng tay bóp, gậy gỗ lập tức xoạt xoạt cắt thành hai đoạn. Nếu như hôm qua mình có năng lực như vậy, ai đánh ai liền nói không chừng, Lâm Hưng nghĩ thầm.

Bởi vì Thành trung thôn, cửa ngân hàng cũng không phải là rất chen chúc, bắt quá người cũng không ít, mà Lâm Hưng không có nghĩ tới đây thế mà còn có thể gặp được người quen.

"Khâu Tinh!" Lâm Hưng hô.

Khâu Tinh quay đầu, thấy là Lâm Hưng, không khỏi vui mừng nói: "Lâm Hưng, ngươi đã đến, thi thế nào?"

Lâm Hưng trên mặt tối sầm lại, thờ dãi: "Không lý tưởng."

Khâu Tinh nhìn Lâm Hưng sắc mặt liền biết Lâm Hưng khả năng không có thi có được hay không, không khỏi an ủi: "Không có việc gì, người nội tình vẫn còn ở đó. Lại học lại một năm, thi cái một vốn hẵn nên cũng không thành vấn đề đi."

Lâm Hưng lắc đầu: "Ta không có ý định học lại."

Tóc dài xỏa vai dịu dàng như nước Khâu Tinh là Lâm Hưng cao trung đồng học, giáo hoa cấp nhân vật. Tinh xảo tiểu xảo ngũ quan, mang theo lúm đồng tiền tiêu dung, sáng rỡ ánh mắt, tăng thêm hoạt bát đáng yêu tính cách, trong trường học càng là có vô số người theo đuổi, hiện tại xuất hiện ở sau lưng nàng liền là một cái!

"Ha ha, đây không phải thi cấp ba toàn huyện đệ nhất cao tài sinh a? Thi đậu chỗ nào? Thanh Hoa? Bắc đại?" Lâm Hưng quay đầu, chỉ gặp một cái người cao nam sinh đi vào ngân hàng.

Lâm Hưng cùng Khâu Tinh đều lông mày nhẹ nhàng nhíu, nam sinh tên là La Hành, huyện trưởng nhi tử, cũng là lần này thi đại học toàn huyện hạng nhất.

Khâu Tinh người theo đuổi.

Năm đó Lâm Hưng lấy một phần chi chênh lệch đề ép La Hành thành toàn huyện thi cấp ba đệ nhất nhân, La Hành một mực ghi hận trong lòng.

"Lâm Hưng, nói cho ngươi đi, ta lần này cầm xuống 610 điểm cao, đã có mấy cái cao đẳng học viện gọi điện thoại cho ta. Ngươi liền đợi đến hăm mộ đi!"

Lâm Hưng không khỏi lạnh hừ một tiếng, cười lạnh nói: "Coi như ta không cách nào đọc sách, ta Lâm Hưng khả năng trở nên nổi bật."

La Hành không khỏi khinh miệt cười nói: "Ha ha ha, liền ngươi phế vật này còn muốn trở nên nổi bật? Trong mộng đi! Ha ha ha! Thấp hèn kẻ thất bại." Khâu Tinh gặp hai người vừa thấy mặt liền thế thành nước lửa, không khỏi khuyên giải nói: "Tốt, hai người các ngươi không được ầm ĩ. Cái này là ngân hàng!"

La Hành quay đầu, chỉ gặp xa xa bảo an chính hướng nơi này đi tới.

La Hành thở ra một hơi: "Coi như số ngươi gặp may."

Tới gần Khâu Tĩnh, Khâu Tĩnh không khỏi nhìn về phía Lâm Hưng, hỏi: "Lâm Hưng, người tới nơi này làm gì?"

"Đến tồn ít tiền, người đây?"

Khâu Tĩnh nhẹ nhàng cười một tiếng: "Không có tiền dùng, bên kia máy rút tiền hỏng, chỉ có thể đến quầy hàng lấy."

"Nha!" Lâm Hưng nhẹ gật đầu.

La Hành xem xét, hai người thế mà đem mình xem như không khí trò chuyện, trong lòng một trận lửa cháy: "Liền người còn tiết kiệm tiền? Tiểu ăn mày, người khả năng tồn bao nhiêu tiền? Đừng mẹ hần cười chết người, tại ngân hàng trang bức."

Khâu Tĩnh khẽ chau mày: "Tốt, La Hành người có thể hay không tiêu ngừng một chút?"

Mặc dù La Hành gia cảnh không sai, nhưng là Khâu Tĩnh vẫn là không quen nhìn La Hành loại này cáo mượn oai hùm, dựa vào gia thế bản thân tới dọa người khí thế. Cho nên cứ việc La Hành dốc hết sức bình sinh, Khâu Tĩnh vẫn không có một tia tâm động.

Khâu Tĩnh nhìn về phía Lâm Hưng, Lâm Hưng tính cách hoạt bát, ở trường học cho tất cả mọi người hình tượng vẫn luôn là lấy giúp người làm niềm vui, vui vẻ ánh nắng đại nam hài, rất làm người khác ưa thích. Chỉ là Lâm Hưng là cái du mộc đầu, từ không theo đuổi ai, đến mức Khâu Tĩnh trong lòng mặc dù có chút thường thức Lâm Hưng, thế nhưng là hai người ngoại trừ đọc sách bên ngoài căn bản đi không đến cùng nhau đi, cho nên Khâu Tĩnh lại có chút thất lạc.

Bất quá Khâu Tĩnh cũng ít nhiều biết một chút Lâm Hưng gia thế, coi như hai người lẫn nhau ái mộ, chỉ sợ cha mẹ mình cũng sẽ không đồng ý a?

Đúng vào lúc này, trước đài gọi vào Khâu Tĩnh số, Khâu Tĩnh nhìn thoáng qua Lâm Hưng, sau đó yểu điệu đi lên trước đài.

"Ai, La Hành, người nói tiểu tử này khả năng tồn bao nhiêu tiền?" Lâm Hưng lúc này mới chú ý tới, La Hành bên cạnh còn có một người, bất quá Lâm Hưng cũng không nhận ra, hẳn là La Hành các lớp khác đồng học.

"Năm mươi đi." La Hành bình tĩnh nói.

"Làm sao có thể? Nhất định là hai mươi!"

"Đúng, hai mươi khối bảo đảm thê phí." La Hành khẳng định nói.

...

Khâu Tĩnh đi trở về, nhìn một chút Lâm Hưng trong tay hào, nói ra: "Người cũng nhanh đến, đúng, người tồn bao nhiêu tiền?"

"Một vạn khối!" Lâm Hưng nói ra.

Khâu Tĩnh có chút kinh ngạc nói: "Tê, làm sao nhiều như vậy?" Lâm Hưng không khỏi ngẩng đầu nhìn Khâu Tĩnh, Khâu Tĩnh lúng túng che miệng.

"Ha ha ha, người lừa gạt quỷ đầu?" Bên cạnh La Hành lập tức kêu lên sợ hãi.

"Tỷ ta cho ta." Lâm Hưng do dự một chút, nói ra.

Đúng vào lúc này, La Hành bên cạnh nam tử đi tới, quét Lâm Hưng một chút: "Uy, tỷ tỷ người bao nhiêu tiền một đêm?"

"Ba!" Lâm Hưng một bàn tay vỗ tới.

"Cút!"

La Hành ở phía xa cười lạnh nói: "Nguyên lai tỷ tỷ người là cái gà a, ta nói làm sao có nhiều như vậy tiền đâu."

Lâm Hưng một bả nhấc lên nam tử kia đi hướng La Hành: "Con mẹ nó người đánh rắm, nếu như người lại nói tỷ ta một chữ, lão tử đánh cha mẹ người không nhận!"

La Hành xem xét Lâm Hưng hung thần ác sát bộ dáng, khí thế bên trên liền yếu đi một phần. La Hành một ngụm đàm nôn trên mặt đất: "A phi, người cho lão tử chờ lấy!" Bên cạnh bảo an lập tức lao đến đem mấy người kéo ra.

Lâm Hưng đứng ở một bên, mắt lạnh nhìn La Hành. La Hành mặc dù không có bị đánh, nhưng là lúc này cũng hung hăng run rẩy.

Đi qua khe đào thuyết phục, mấy người đều ngồi xuống, La Hành nhìn xem Lâm Hưng, cùng hần đồng học kia xì xào bàn tán: "Nếu như không phải bán có được tiền, lão tử mẹ hần hiện tại liền đi đóp cút."

Lâm Hưng một cái đứng lên, La Hành thân thể lui về phía sau lại lui. Khâu Tĩnh nhìn thấy La Hành, trong mắt lóe lên một tia chán ghét, bất quá đối với Lâm Hưng trong mắt cũng dâng lên một tia dị dạng, dù sao, không nghĩ tới. . . La Hành giật mình, lúc này mới phát hiện nguyên lai là trên quầy kêu lên Lâm Hưng.

Lâm Hưng tới bốn phía mấy người nhất thời nhùng, dù sao vừa rồi Lâm Hưng hung thần ác sát bộ dáng cũng xác thực dọa người, mà lại đi qua các loại náo bô, mấy người đã đem Lâm Hưng thẳng cấp làm xã hội đen người, cả đám đều dọa đến tránh đi Lâm Hưng.

"Giúp ta xử lý cái tài khoản." Lâm Hưng nói.

Quầy hàng muối tử cũng là dọa đến quá sức, rất nhanh vì Lâm Hưng làm tốt. Lâm Hưng nhắc lên lớn trong túi tiền: "Giúp ta đem những này tiền tồn đi vào!"

Tất cả mọi người một cái náo rút. . .

Như thế lớn cái cái túi, cái này mẹ nó đến mấy chục vạn đi? Quả nhiên xã hội đen!

La Hành cũng dọa đến lập tức nhảy dựng lên, người nhà cướp ngân hàng đi? Người xung quanh nhìn xem Lâm Hưng mắt cũng thay đổi, từng cái vừa vội gấp thối lui.

Lâm Hưng lúc này mới từ trong túi xuất ra tiền.

Số tiền này Lâm Tâm tới hôm qua đều đi qua sửa sang lại lật một cái, mỗi một loại loại hình tiền đều chỉnh lý ở cùng nhau. Tất cả mọi người nhìn thấy Lâm Hưng đập mạnh lại đập mạnh lấy ra.

Lâm Hưng giải thích nói: "Những này là tỷ ta kéo lấy bệnh nhật đồ bỏ đi đựng."

Đám người lúc này mới nhìn Lâm Hưng trên thân mặc quần áo là cũ nát, loại này cũ nát không phải loại kia bằng đảng không phải chủ lưu loại hình, mà là thật cũ nát!

"Số tiền này rất loạn, tỷ ta đếm thật lâu tại chồng lên nhau, ta không biết hẳn tiếp cận bao lâu, mới có cái này một vạn khối tiền."

Lâm Hưng nói, nước mắt thế mà xoạch nhỏ ở tiền bên trên. Coi như Lâm Hưng cũng không nghĩ tới, tỷ tỷ thế mà một mực đang vì mình dự định. Kéo lấy bệnh nặng thân thể vì chính mình đựng đến cái này một vạn khối tiền. Ngân hàng nhân viên công tác tới, giúp Lâm Hưng đếm thật lâu, tính ra 10300 nhiều khối tiền.

Nhiều tiền như vậy, cái này cần đựng bao lâu a! Mà lại mình thế mà một mực cũng không biết.

La Hành cùng một cái khác nam tử xấu hổ không chịu nổi, tại trong mắt của tất cả mọi người cũng như chạy trốn rồi đi.

Mới vừa rồi còn cảm thấy Lâm Hưng hung thần ác sát bộ dáng, cái này càng xem lại càng cảm thấy cái này tiểu tử thuận mắt rất nhiều. Mà lại mấy cái đại thúc còn tự động hỗ trợ cùng Lâm Hưng kiểm tiền. Liền xem như Khâu Tĩnh cũng chạy tới, giúp đỡ Lâm Hưng kiểm tiền.

Khâu Tĩnh nhìn về phía Lâm Hưng, cười nói: "Đếm xong, thật là lần đầu tiên đếm tiền đến bong gân nha. . ."

"Tạ ơn!"

"Toàn bộ tồn thượng a?" Ngân hàng nhân viên công tác nhìn về phía Lâm Hưng. Lâm Hưng nói: "Cho ta đổi năm trăm khối đi."

Khâu Tĩnh chính muốn rời khỏi, tựa hồ do dự thật lâu mới nói với Lâm Hưng: "Lâm Hưng, qua mấy ngày sinh nhật của ta, người nếu có rảnh rồi. . ."

Lâm Hưng nhú mày, khó khăn nói: "Ta vừa chuyển trong thành đến, có thể muốn tìm một công việc."

"Không có việc gì, muộn trên cử hành yến hội, đến lúc đó người qua đây là được rồi."

Lâm Hưng nhú mày, "Ừm. . . Đến lúc đó lại nói, đúng, yến hội ở đâu cử hành?"

"Nhà ta! Người nên biết a?" Khâu Tĩnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Thực cốt toàn tâm

"Trở về rồi?" Lâm Tâm nhìn xem Lâm Hưng nói.

Lâm Hưng cười nói: "Ừm, ta còn mua gọi món ăn, chúng ta ăn bữa tiệc đi."

Lâm Tâm nhìn xem trong tay hắn mang theo đồ ăn, không khỏi chỉ trích nói: "Người nha, làm việc còn không tìm được, dùng tiền cứ như vậy vung tay quá trán." Lâm Hưng nhìn lấy trong tay đồ ăn, một chút bông cải, một điểm củ cải cùng một cái khoai tây, những này đồ ăn mới tổng cộng bỏ ra mười đồng tiền không đến, nhưng là Lâm Hưng nhưng không có phản bác Lâm Tâm chỉ trích.

Cũng may Lâm Tâm mặc dù miệng bên trong giận dữ, bất quá vẫn là đem Lâm Hưng trong tay đồ ăn cầm tới, chui vào đến trong phòng bếp. Phòng bếp là đốt khí cùng củi đốt lưỡng dụng, bất quá nghe nói đốt khí phải bỏ tiền về sau Lâm Tâm liền rút cuộc không động tới gas lò.

Đến là Lâm Hưng, tại góc tường nhìn thấy một chút củi khô, hắn là Lâm Hưng đi ngân hàng thời điểm Lâm Tâm từ trên núi nhặt được, tốt ở trong thành thôn khoảng cách núi cũng không phải rất xa.

Sau khi ăn xong, Lâm Tâm hỏi Lâm Hưng nói: "Nghĩ kỹ làm công việc gì sao?"

Lâm Hưng lôi kéo tỷ tỷ tay, vừa cười vừa nói: "Những này người liền không cần phải để ý đến, đúng, tỷ, ta trong trường học còn học được một loại tay nghề, có lẽ có thể trị bệnh của người."

"Bệnh viện điều trị không hết bệnh của ta, trường học các người là có thể trị tốt?"

Lâm Hưng bịa chuyện nói: "Cái này không giống được không, người không biết có câu nói gọi là ngoại hổ tàng long a? Ta đây là cùng trường học của chúng ta một cái rất già lão sư học, hắn sẽ rất nhiều thứ."

Lâm Hưng trên đường trở về đã đem giấu trong đầu y thuật thiên nhìn cái đại khái, lại thêm cái này thần bí pháp quyết đã tu luyện nhất trọng. Lại thêm tới hôm qua đem thương thế của mình đau nhức toàn bộ trị liệu về sau cũng làm cho Lâm Hưng lá gan lớn lên.

Lâm Tâm nửa tin nửa ngờ nhìn Lâm Hưng một chút: "Thật hay giả?" Lâm Hưng chỉ vào Lâm Tâm nói: "Người nhìn, ngay cả đệ đệ người cũng không tin."

"Tin, ta tin, còn không được a?" Lâm Tâm liếc nhìn Lâm Hưng. Bất quá trong lòng lại lẩm bẩm, nếu có biện pháp như vậy, sớm một chút vì cái gì không cần. Bất quá Lâm Tâm cũng không hỏi Lâm Hưng cái gì, cũng không cần hỏi.

Lâm Hưng dựa theo công pháp bên trong, dùng hai tay nắm lấy Lâm Tâm hai tay, hai người ngồi xếp bằng ngồi đối diện lấy. Hai tỷ đệ nhìn nhau, trong lúc nhất thời Lâm Hưng thế mà quên muốn làm gì...

Trên thực tế Lâm Tâm là phi thường xinh đẹp, sắc mặt tái nhợt bất lực, thế nhưng lại có một loại bệnh trạng mềm mại, quần áo trên người mặc dù cũ nát lại trắng tại sạch sẽ. Lại thêm ma quỷ yếu đuối người, tựa hồ gió thổi một cái liền ngã thân thể, để cho người ta một chút gặp liền sinh lòng thương tiếc.

Hai tỷ đệ mặc dù sớm chiều xuất nhập, nhưng là chân chính như thế nhìn nhau lại là lần đầu.

Lâm Tâm nhẹ nhàng ho khan một tiếng, đem đầu khoanh ở ngoài cửa sổ, trong lòng lại nghĩ: Tiểu hưng cũng đã trưởng thành, có lẽ nên cho tiểu hưng tìm năng đầu.

Lâm Hưng tại cái này tiếng ho khan bên trong hơi có vẻ xấu hổ, bất quá cảm Lâm Tâm nhu nhu hai tay, nói ra: "Tỷ, người nhắm mắt lại, cái gì cũng không cần nghĩ, một hồi liền tốt."

Lâm Tâm gật đầu.

Lâm Hưng đáy lòng lặng yên đọc một lần thần bí pháp quyết, bên trong thân thể lập tức đã tuôn ra một cỗ như là tia nước nhỏ lực lượng thuận Lâm Hưng hai tay phun trào đi qua.

Tại Lâm Hưng dán chặt lấy Lâm Tâm hai tay ở giữa, Lâm Hưng tâm niệm vừa động, dòng suối lực lượng thuận Lâm Tâm cánh tay xuyên qua.

Nhưng mà Lâm Hưng vừa qua khỏi đi cũng cảm giác được một loại cường đại trở ngại, tại Lâm Tâm cánh tay chỗ vậy mà toàn bộ ngăn chặn lấy to lớn hàn băng khối vụn. Lâm Hưng thử xông phá cái này hàn băng khối vụn, mặc dù lập đi lập lại trùng kích lại căn bản là không có cách xông phá... Cái này hàn băng khối vụn phẳng phát một khối to lớn bích chương, đem Lâm Tâm gân mạch toàn bộ ngăn chặn!

Lâm Hưng trán dâng lên vô số lít nha lít nhít mồ hôi rịn, mồ hôi rịn theo gương mặt chảy xuống, thế nhưng là Lâm Hưng lại căn bản không có biện pháp xông phá cái này bích chương. Lâm Hưng ngẩng đầu, chỉ gặp Lâm Tâm tựa hồ hôn mê đi.

Lâm Hưng quay người lại, đem hai tay dán Lâm Tâm phía sau lưng, lần nữa quán thấu lực lượng đi vào, chỉ là không nghĩ tới lực lượng vậy mà bị một trận trở ngại.

Lâm Hưng do dự một chút, đem Lâm Tâm áo ngoài nhẹ nhàng cởi ra.

Tay dán Lâm Tâm phía sau lưng da thịt, Lâm Hưng đem lực lượng của mình chậm rãi rót vào đến Lâm Tâm phía sau lưng kinh mạch bên trong...

hàn băng!

Vậy mà vẫn như cũ là giống nhau hàn băng!

Lâm Hưng đem toàn thân tất cả nguyên khí điều động, trong lòng gầm thét: "Ta cũng không tin không xông phá!"

"Oanh!"

Tất cả lực lượng tụ lại, tại giữa hai người trong nháy mắt hình thành một đạo thật mỏng sương mù, thuận Lâm Hưng cánh tay toàn bộ trùng kích vào đi.

Toàn bộ lực lượng trùng kích vào đi, đột nhiên một đạo hàn băng thuận Lâm Hưng cánh tay tuôn ra mà tới. Lâm Hưng lực lượng toàn thân trong nháy mắt bị hàn băng cho đông kết, quanh thân vậy mà trong nháy mắt hóa thành hàn băng sương mù.

Theo đuôi một đạo cự đại hàn băng thuận Lâm Hưng cánh tay tuôn ra trở về, những này hàn băng lực lượng mặc dù chỉ là một phần nhỏ tràn vào Lâm Hưng thể nội, thế nhưng lại tại Lâm Hưng thể nội tùy ý phá hư Lâm Hưng toàn bộ sinh cơ.

Lâm Hưng chỉ là sơ tu cái này thần bí công pháp, trong lúc nhất thời thể mà không có chút nào đối sách!

Thăng đến thần bí công pháp nghịch chuyển mà lên, cuốn lên lấy thể nội lực lượng đến phản kích, đồng thời điều động lấy toàn thân khí lưu đi vòng vây những này hàn băng.

Rất lâu sau đó mới đem đây hết thủy trấn áp xuống dưới.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi phun ra mà ra, vừa rồi hết thủy lực lượng cuốn ngược, thể mà đem Lâm Hưng toàn thân cơ năng đều cho kém chút đánh vỡ. Bốn phía hàn băng thuận Lâm Hưng hít vào, trong nháy mắt vỡ vụn trở thành từng mảnh từng mảnh mây mù, tiêu tán tại trong phòng.

Lâm Hưng chán nản ngồi dưới đất: "Hàn băng tuyệt mạch! Đây chẳng lẽ là quyền sách kia nói tới hàn băng tuyệt mạch." Nguyên lai bệnh viện kiểm tra không ra nguyên nhân bệnh lại là bởi vì cái này. Lâm Hưng cũng biết, tại quyền sách kia bên trong còn có đối hàn băng tuyệt mạch miêu tả: "Mười hai một luân hồi, hai mươi bốn mà kết thúc!"

Lâm Tâm bây giờ hai mươi hai, nếu thật là hàn băng tuyệt mạch, như vậy... Chỉ có thời gian hai năm! Mà lại hai năm này ở giữa, lúc nào cũng có thể.

Lâm Hưng hoảng sợ chạy ra phòng nhỏ!

Hai năm!

Chỉ có hai năm!

Lúc trước bệnh viện một vị lão trung y cũng đã nói, tỷ tỷ không có khả năng sống qua hai mươi bốn, bây giờ không nghĩ tới cái này. . . Vậy mà!

Trước kia Lâm Hưng coi là ngờ lão trung y nói lời là gạt người, chỉ là coi là vị này lão trung y y thuật kém cỏi. Chỉ là bởi vì chính mình không có tiền, cho nên không cách nào trợ giúp tỷ tỷ chữa trị thân thể, thế nhưng là bây giờ Lâm Hưng lại phát hiện, coi như mình có tiền, như thể bệnh nan y, coi như cho dù tốt bệnh viện cũng đồng dạng tuyệt đối thúc thủ vô sách!

Bệnh nan y!

Lại là bệnh nan y!

Lâm Hưng rốt cuộc chịu không được bất kỳ đã kích.

Từ nhỏ một nhà bốn chiếc vui vẻ hòa thuận, bây giờ hai tỷ đệ sống nương tựa lẫn nhau, nếu như tỷ tỷ chết đi... Lâm Hưng không dám tưởng tượng, căn bản không thể nào tưởng tượng.

Đau lòng, thực cốt toàn tâm đau nhức.

Từ nhỏ đến lớn từng li từng tí trong đầu như là quang ảnh hiện lên, Lâm Hưng trong lòng ngoại trừ đau đớn liên chi còn lại có toàn tâm thống khổ.

Lâm Hưng ngửa mặt lên trời: "Vì cái gì phải đối với ta như vậy! Tại sao muốn đối với ta như vậy..." Phảng phất một con Cánh Tay Vận Mệnh chi phối hết thủy, đây hết thủy để Lâm Hưng cảm nhận được một tia dầy vò thống khổ!

Căn bản bất lực cải biến đây hết thủy!

Vô luận mình giao ra bao nhiêu cố gắng, thế nhưng là vĩnh viễn không có bất luận cái gì hồi báo!

"Ta nhất định có thể thay đổi đây hết thảy, ta có sức mạnh, ta có cái này nghịch thiên siêu việt hết thảy thể nhân lực lượng!" Lâm Hưng kiên định đứng lên.

"Oanh!"

Lâm Hưng một quyền nện tại mặt đất, mặt đất như là bông vải như hoa vỡ vụn ra đi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bắt đầu làm việc

Trước được tìm làm việc!

Không phải đừng nói cái biến hết thảy, nếu như không có làm việc, tỷ lệ hai đều phải chết đói!

Đi tới huyện khu, Lâm Hưng biết mình năng lực, ngờ tốt nghiệp trung học bản có cũng được mà không có cũng không sao, căn bản không làm nên chuyện gì, Lâm Hưng tự nhiên cũng không trông cậy vào dựa vào ngờ tốt nghiệp bản tới dùng cơm.

Nhìn mấy cái thông báo tuyển dụng quảng cáo, Lâm Hưng tiến đến, kết quả mấy cái quảng cáo bên trong đều lấy Lâm Hưng là đứa bé vì lý do mà cự tuyệt, căn bản không có bất luận cái gì đàm luận tư cách.

Mà có hoặc là cần lý lịch sơ lược, hoặc là cần bằng tốt nghiệp đại học, thế nhưng là những này đều không phải là Lâm Hưng có. Lâm Hưng tự nhiên cũng sẽ không đi lên tự rước lấy nhục!

"Lam thiên đội xây dựng chiêu công!" Lâm Hưng bỗng nhiên bị một cái quảng cáo hấp dẫn. Nhìn đội xây dựng giới thiệu vắn tắt, Lâm Hưng cười khổ một cái, dòi gạch, thật thật dòi gạch chuyên môn chức nghiệp.

Lâm Hưng điều chỉnh nhúc nhích trong cơ thể mình lực lượng, cắn răng một cái, dựa theo phía trên liên hệ địa chỉ đi đến.

Quả nhiên là một cái thi công sân bãi, to lớn máy móc ơng ơng chuyển động, một số 0 lúc dựng phòng làm việc liền là văn phòng, cũng là chiêu công chỗ.

Đúng vào lúc này, tất cả thi công nhân viên tựa hồ cũng nghỉ xuống dưới.

"Mặt trời quá độc!"

"Đúng đấy, mụ nội nó, cái này mợ hần còn muốn người sống không?"

"Đúng rồi, A Hoàng hôm nay đi chỗ nào chơi?"

Một đám người không ít trên đầu nhuộm tóc cùng loại du côn thiếu niên tụ lại tại một đồng, nhao nhao kể một đồng lời thô tục. Lâm Hưng có chút nhíu mày không có nói thêm cái gì, lời thô tục tại gia tộc nghe nhiều, những này ra người tới cũng nhiều là dân quê, giảng chút lời thô tục cũng không có cái gì.

Đúng vào lúc này một đám trung niên nhân cũng lui xuống dưới, tất cả mọi người không nói một lời, nhao nhao cầm lấy mở rộng bình nước, ừng ực ừng ực liền đem khổ nước trà hương trong bụng rót xuống dưới.

Một cái trung niên đại thúc oán giận nói: "Người quá ít, gánh vôi vừa quá ít!"

"Gánh gạch quá ít." Có một người oán giận nói.

Trong phòng một cái trung niên hần tử để trần bả vai cầm một quạt hương bồ đi ra: "Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, chiêu công đã thiếp đi ra, lập tức đã có người tới."

"Người Hồng Quý a, người chiêu kia công khả năng đưa tới người nào? Khiến cho khí lực người, có mấy cái nhận ra người con ngựa kia vết chân (chữ)."

Lâm Hưng gấp trong phòng đi ra người, hần là công trình này đội đội trưởng, không khỏi nhắc tay nói: "Ta, ta đến nhận lời mời!"

Ngồi người ở bên trong liếc mắt nhìn Lâm Hưng một chút, hừ lạnh nói: "Gánh vôi vữa, một ngày một trăm năm mươi, làm được lên không?"

"Úm!" Lâm Hưng kiên định gật đầu.

Bên cạnh mấy cái trung niên đại thúc xem xét sờ tin còn trẻ như vậy, lập tức giờ chân đứng lên: "Làm cái gà. Ba, như thế một cái quý bé con, đừng vương chân vương tay lão tử mẹ hần liền cảm ơn trời đất, Lưu lão đại người là có chủ tâm tìm người đến họa hại chúng ta cho là?"

"Không làm liền lăn, đừng nhìn lấy quý hóa đám (tiếng địa phương: Bốc hỏa) "

Ngồi Lưu lão đại vừa rồi tại nổi nóng, lúc này xem xét Lâm Hưng, cũng cảm thấy có chút khó xử, con người đảo một vòng, đối Lâm Hưng quát: "Tiểu hòa tử, không phải lão tử xem thường người, gánh vôi vữa không phải cái tốt công việc, ở trước mặt ta chọn một gánh nhìn xem, thích hợp liền nhanh đi làm, không làm được liền sớm làm xéo đi."

Lâm Hưng nhìn một chút cách đó không xa, vừa vặn có một gánh gánh vôi vữa còn không có bốc lên. Lâm Hưng đi tới, nhẹ nhàng thử một chút, chỉ sợ không dưới trăm đến cân.

Mấy cái tóc vàng nhìn xem Lâm Hưng đáng vẻ, nhao nhao cười to.

"Sinh viên, không làm được liền lăn đăn về nhà, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ." Một cái tóc vàng cười lạnh nói.

Lâm Hưng tay khê động, đem vôi vữa một cái đặt lên đầu vai, chọn, bước đi như bay. Gánh đi qua tại kiến trúc cổng rãnh bên cạnh.

Đây hết thấy một mạch mà thành!

Mấy cái tóc vàng nhìn xem Lâm Hưng, có chút ngẩn ngơ. Một người không thuộc về gánh tương công, nhưng là nhưng cũng biết cái này vôi vữa nặng bao nhiêu. . . Từng cái cúi đầu uống nước, lại không tiếp tục để ý Lâm Hưng. Một cái nam tử trung niên cũng bị Lâm Hưng cho chấn động, "Vây cứ như vậy đi, làm một ngày nhìn xem"

Lưu lão đại nhìn xem Lâm Hưng, nói ra: "Chúng ta công trình này nhanh làm xong, cuối tháng này liền có thể kết tiền lương, một ngày một trăm năm mươi, làm rất tốt. Dem thẻ căn cước lấy ra ta nhìn một chút."

Lâm Hưng đem thủ tục làm một cái, Lưu lão đại mang theo đi tới.

"Người trước mắt làm việc liền là gánh vôi vữa cùng gánh tấm gạch, có cái gì không hiểu hỏi hần, hần là các người đội trưởng, người gọi hần Lý ca là được, Lý Đại Đồng."

Lâm Hưng nhìn sang, ở trước mặt mình chính là một cái ba mươi trên dưới nam tử, mang theo một cặp mắt kiếng, mặc dù toàn thân là tro bụi, nhưng nhìn lại không giống như là chân chính làm việc người. Khoảng cách gần nhìn lại, kính mắt bên trên tất cả đều là tro bụi, mồ hôi từ trên mặt lưu lại.

"Lý ca!" Lâm Hưng vươn tay.

Lý Đại Đồng liếc qua Lâm Hưng: "Đừng cả những này văn nhân đường đi, đây là công trường, muốn là có thể làm việc." Lưu lão đại liếc mắt đám người: "Tốt, nghỉ ngơi đều nghỉ ngơi đủ liền tranh thủ thời gian cút ngay cho ta đi làm việc."

Lâm Hưng lơ đãng.

Đi theo Lý Đại Đồng đi hướng gánh vôi vữa địa phương.

Một cái trung niên đại thúc, mang theo hiền lành sắc đi hướng Lâm Hưng: "Tiểu hòa tử, không phải ta xem thường người, giống như người tiểu hòa tử, có thể kiên trì cái năm sáu đòn gánh liền là cực hạn, nếu như không làm được liền đi nhanh lên đi. Đừng nhìn cái này công trường đến nhiều tiền, nhanh, nhưng là giống các người những này oa nhi, hoàn toàn là ngờ sinh mệnh đến làm việc."

"Tạ ơn thúc, không sợ!"

Thứ mười gánh.

Vừa rồi ngồi hiền lành đại thúc đi tới: "Tiểu hòa tử, làm không dậy nổi a? Đừng thụ phần này tội, mau trở về đi thôi."

Lâm Hưng cúi đầu xuống, đem vôi vữa nhảy dựng lên: "Tạ ơn thúc, bất quá ta muốn ta khả năng đảm nhiệm phần công tác này." Đào mắt ba canh giờ đi qua, Lâm Hưng chọn đòn gánh vẫn như cũ bước đi như bay.

Mặt trời lặn phía tây, mấy chục người lại cùng nhau tụ ở cùng nhau.

Một đám người nhao nhao thương lượng đến liền gần nhà ai nhà ai tiệm mì loại hình.

Lâm Hưng đem cuối cùng nhất biến gánh cục gạch chọn đến góc tường, buông xuống đòn gánh, đi theo mấy cái đại thúc đi ra.

Ngờ nhiên lãnh đại thúc đi tới: "Tiểu hóa tử, thế nào, có phải hay không rất mệt mỏi, ngày mai đừng đến, đừng bị phần này tội. Nhà ta oa nhi cũng cùng người như thế lớn, ngày này, nếu không phải là trong nhà chơi game, nếu không phải là đi ra ngoài chơi, nào giống người như thế hiểu chuyện a, nghe đại thúc một câu, ngày mai đừng đến, cha người cũng thế, để người như thế cái tiểu hài tử tới này làm công, tính cái gì sự tình a."

Lâm Hưng lắc đầu: "Tạ ơn đại thúc, bất quá ta nghĩ, ta khả năng đảm nhiệm phần công tác này." Đại thúc cho Lâm Hưng làm bó tay rồi: "Ha ha, ta nói người cái thẳng ranh con, ta nhìn người có thể kiên trì mấy ngày."

"Uy, tiểu hóa tử, làm thế nào?" Lưu lão đại nhìn xem Lâm Hưng.

Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng: "Vẫn được."

"Ngày mai còn có thể đến không?"

Lâm Hưng gật đầu!

"Vậy thì tốt, đi ăn cơm đi." Lưu lão đại nhún vai, đối Lâm Hưng có thể tới hay không sự tình cũng không có hứng thú, cùng mọi người giống nhau, ai cũng không tin Lâm Hưng còn có thể đến, loại này cường độ cao làm việc, căn bản không phải một cái 'Sống an nhàn sung sướng' học sinh em bé khả năng đảm nhiệm.

Lâm Hưng nhẹ nhàng cười một tiếng, bước nhanh chạy trước, rồi đi đám người.

Vừa hay nhìn thấy trên mặt đất có cái bình nhựa, Lâm Hưng khoát tay đem bình nhựa nhặt lên, cầm trong tay. Ngờ nhiên lãnh đại thúc nhìn xem Lâm Hưng nhặt lên bình nhựa, có chút trừng một cái, theo sau đó xoay người cùng mấy cái nhân viên tạp vụ đi vào trong dòng người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Ngẫu nhiên gặp Đinh Ngưng

Về đến nhà đã là bây giờ tối.

Xa xa liền thấy tỷ tỷ một mực lo lắng đứng tại cửa chính đang đi tới đi lui, tựa hồ tại lẩm bầm Lâm Hưng vì cái gì vẫn chưa trở lại.

Khi thấy Lâm Hưng dẫn theo bao lớn bao nhỏ một đồng bình nhựa thời điểm, Lâm Tâm lập tức vừa bực mình vừa buồn cười.

Lâm Tâm tới: "Người đây là. . . Người làm việc tìm được?" Nói muốn giúp Lâm Hưng vật trong tay nhận lấy.

"Không, tỷ, người đừng nhúc nhích!" Lâm Hưng lập tức ngăn cản nói.

"Việc này ta đến là được rồi." Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng, phảng phất chuyện ban ngày căn bản không có phát sinh. Về đến nhà, Lâm Tâm giúp Lâm Hưng thu thập một chút vứt bỏ phẩm, trong phòng nhìn xem Lâm Hưng.

"Người không có tìm được việc làm?" Lâm Tâm nhìn xem Lâm Hưng hỏi.

"Tìm được, tìm khắp cả toàn thành, rốt cuộc tìm được."

"A, công việc gì?"

Lâm Hưng bung lên com, vừa ăn bên cạnh nói ra: "Ừm, kia cái gì, liền là tại cái kia ở không cửa hàng, giúp người nhắc đồ vật, không phải rất mệt mỏi, những cái kia đại thúc cũng rất chiều cô ta. Hôm nay làm một cái, cảm giác rất tốt."

"Vậy tiền lương đâu?"

Lâm Hưng nói, nâng tay lên cánh tay, tựa hồ phi thường hữu lực mà nói: "Lão bản nói, nhiều làm nhiều đến, với ta mà nói đây đều là chút lòng thành."

Lâm Tâm lại phản nản nói: "Vậy làm xong cũng nhanh chút trở về, còn đi nhặt đồ bỏ đi làm gì, người đưa nhỏ này."

Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng.

...

Đêm tối mờ nhạt, Lâm Hưng tại trong phòng nhỏ, cẩn thận đọc trong óc thư tịch. Mỗi đọc một lần, đối Lâm Hưng ảnh hưởng cũng liền khác sâu một chút.

Mà lại Lâm Hưng cũng cảm giác được, trong óc những vật này phảng phất chỉ là một góc của băng sơn, khả năng còn có càng cường đại hơn đồ vật còn giấu ở chỗ sâu, là mình chỗ không thể nào hiểu được, cũng là mình không cách nào giải khai. Nhưng là cho dù cái này một góc của băng sơn cũng làm cho Lâm Hưng có được không có gì sánh kịp thực lực.

Vùng tay lên, Lâm Hưng trong tay lập tức thể hiện ra một đạo mờ nhạt lực lượng. Chiều rọi toàn bộ phòng đều sáng tỏ phi phàm.

Đối với Lâm Hưng tới nói, hiện tại trọng yếu nhất liền là tu luyện tới có thể cứu trợ tỷ tỷ cấp độ! Mà lại nhất định phải trong vòng hai năm tu luyện tới, thậm chí cần muốn càng nhanh một chút, càng nhanh một chút!

Đối với y thuật, Lâm Hưng có thể nói không chút nào hiểu.

Nhưng là đã cái này lực lượng thần bí tu luyện đến cực hạn có thể tái tạo lại toàn thân, Lâm Hưng đương nhiên sẽ không từ bỏ. Cái này có thể nói là cho đến trước mắt đối với mình nhất lực lượng trọng yếu.

Bất quá Lâm Hưng quyết định đối việc này làm hai tay chuẩn bị.

Lực lượng cá nhân chung quy có hạn, nếu như mình kiếm không ít tiền, cũng có thể trợ giúp tỷ tỷ đi bệnh viện lớn xem bệnh, có thể đem đây hết thầy giải quyết cũng không nhất định.

Bất quá Lâm Hưng cũng biết, tỷ tỷ bệnh này, một khi đi bệnh viện lớn khẳng định xài tiền như nước, mà lại có thể hay không chữa khỏi còn chưa nhất định.

Bất quá tóm lại muốn thử một lần!

Vì thế, Lâm Hưng nghĩ đến một cái khác kiếm tiền phương pháp, kiêm chức.

Đối với mình, Lâm Hưng một mực có thuộc tại một phần của mình dự định.

Cho dù tại cái này màu mỡ trong thành thị học tập ba năm, thế nhưng là Lâm Hưng lại một chút cũng quen thuộc cái thành phố này sinh tồn quy tắc cùng thói động cái thành phố này vận hành chuẩn tắc!

Đây hết thầy, có thể nói là một người đặt chân tại cái thành phố này cơ sở nhất cùng căn bản nhất!

Lâm Hưng tự nhận là, mình cũng không có cái gì, cho nên hiện tại bước đầu tiên liền là quen thuộc cái thành phố này sinh tồn chuẩn tắc, cùng lợi dụng cái này sinh tồn chuẩn tắc đến cái biến mình.

Vũ lực, kỳ thật trình độ nhất định, tại cái này đô thị phồn hoa, tại không cần thiết tình huống dưới, là không có một chút tác dụng nào, đây không phải một cái loạn thế, cũng không phải thần bí khó lường dị thế, càng không phải là có được cái gọi là âm mưu kinh thiên thời đại.

Đây là một cái hòa bình đời đời, chí ít, chúng ta bây giờ tin tưởng vững chắc nó thuộc về hòa bình!

Nắng sớm từ đỉnh đầu chiếu rọi xuống đến, ve lộ ra nó dữ tợn kèn lệnh.

Khô nóng từ thành thị trong nắng sớm tung xuống. Lâm Hưng mở mắt ra, thu hồi luyện công tư thế, chưa phát giác duỗi lưng một cái.

"Tỷ, ta đi làm."

Lâm Hưng quay người, mặc cũ nát thô quần áo vải đi ra đại môn.

Một bước một cái bộ pháp, vững vàng mà hữu lực.

Đi ngang qua thanh thà quảng trường, chỉ gặp một chút trung lão niên người chính đang không ngừng hét lớn, luyện võ. Tại loạn thế, võ thuật là định quốc gốc rễ, tại thái bình thịnh thế, võ thuật là cường thân kiện thể chỉ giai.

Nhìn xem từ bên cạnh đi qua người già, luyện võ người trẻ tuổi, Lâm Hưng rất hâm mộ, lại không ghen ghét.

Chi chi chi!

Bỗng nhiên liên tiếp ô tô tiếng vang ầm vang lao đến. Kinh hãi bốn phía một trận kêu sợ hãi. . . Chối tai tiếng kèn từ thật xa truyền đến.

Bành!

Một tiếng kịch liệt tiếng va đập theo sát mà tới.

Một cái đầu lâu cao cao bay vút mà lên, rơi xuống tại Lâm Hưng dưới chân.

"A. . ."

Nơi xa tất cả mọi người kinh hãi hét lên, nhao nhao lui lại. Lâm Hưng cũng dưới chân run lên, lui về phía sau một bước.

Mà vậy Lâm Hưng chỗ không nhận ra bảng hiệu xe lại chỉ là một cái lắc lư, lái xe ngênh ngang rồi đi. Đám người lúc này mới nhìn đến, xe này căn bản không có treo biển hành nghề.

Ha ha ha!

Lâm Hưng cánh tay cầm ầm ầm làm đau.

Đám người vây xem nhao nhao thét chói tai vang lên, qua lại cổ xe có chút dừng một chút, hướng về nơi xa chạy tới. Lâm Hưng quay người, đầu nhập vào trong dòng người. Không phải Lâm Hưng không nguyện ý trợ giúp người xa lạ này, mà là Lâm Hưng, không có năng lực.

Tại thần bí nhân kia mở cửa xe trong nháy mắt, Lâm Hưng rõ ràng thấy được một thanh súng tiểu liên, mà hòng súng, chính chỉ mình. Đó là cố ý cho Lâm Hưng nhìn, người kia thậm chí còn ở trong xe cười cười.

Ý tứ không cần nói cũng biết!

Giang hồ đường xa, rút dao tương trợ, cái này vĩnh viễn chỉ ở trong tiểu thuyết, tất cả chúng ta đều như thế, có thể vì người qua đường mà kêu sợ hãi, vì người qua đường mà đi kêu rên, lại vĩnh viễn, ít có người sẽ đi làm người đi làm dù cho một chút, chân chính chính nghĩa.

Dùng tất cả mọi người lại nói, vậy là cảnh sát sự tình.

Lâm Hưng lau khô dưới chân vết máu, thờ dài đi hướng trong dòng người.

Đi ngang qua thời điểm, Lâm Hưng thử một chút lực lượng của mình, hiện tại thuộc về pháp môn nhất trọng, có thể thôi động không kém lực lượng. Nhưng là, cũng chỉ là không kém thôi.

"Uy, Lâm Hưng!"

Lâm Hưng quay đầu, chỉ gặp Đinh Ngưng chính đứng ở đằng xa, ánh nắng bên trong.

Đinh Ngưng hơn hai mươi tuổi, so các học sinh lớn hơn không được bao nhiêu, làm một trung đẹp nhất nữ lão sư, bình thường lại thích mặc cổ điển phục thị, phối hợp thon dài dáng người, tóc dài đen nhánh, mặc thêm vào cổ điển áo trắng liền phẳng phát xuất trần tiên tử, khí chất phi phàm, nếu là đặt ở cổ đại, tuyệt đối là khuynh quốc khuynh thành làm cho người thần hồn điên đảo đối tượng.

Lâm Hưng có chút cúi đầu, tại trong ấn tượng, Đinh lão sư phẳng phát một cái vĩnh viễn chưa trưởng thành tiểu nữ hài, khí chất hoạt bát mà giàu có sinh khí, có lúc là thầy tốt bạn hiền, có đôi khi nhưng lại như đồng điệu da nhà bên đại tỷ tỷ. Hết lần này tới lần khác nàng vẫn là lão sư của mình. . .

"Đinh lão sư, người đi ra?"

"Ừm, đến mua ít thức ăn, ày." Đinh Ngưng nói, giương lên trong tay đồ ăn.

"Đúng rồi, ta ngày đó nói với người, người đều có nghe hay không? Ngày đó ta cho người biết, người có thể tới học bổ túc. . ."

Lâm Hưng cúi đầu: "Ta muốn đi làm, thời gian khả năng không còn kịp rồi, cảm ơn người, Đinh lão sư." Nói, Lâm Hưng quay người đi hướng trong dòng người.

Lên đại học vậy đúng là ta đã từng một mực mơ ước theo đuổi, thế nhưng là, lại không phải duy nhất. Người cũng nên cho mình lưu một đầu đường lui, để cho mình, có đầy đủ tiến lên bộ pháp.

"Uy, Lâm Hưng. . ."

Lâm Hưng ngẩng đầu, quay người nhìn xem Lâm Hưng: "Cảm ơn người, Đinh lão sư!"

Nhìn xem ánh nắng bên trong cười xán lạn đại nam hài, Đinh Ngưng đột nhiên cảm thấy khóe mắt có chút ướt át. Nàng nhẹ nhàng điểm một cái đầu, cười nhìn xem Lâm Hưng quay người rồi đi.

Chương 7: Không thể nào tra được

Rốt cục chạy tới công trường, Lâm Hưng nhanh chóng bồn tẩu lấy: "Không có ý tứ, đến chậm, nhường một chút!"

"Không có ý tứ, nhường một chút!"

Lúc này xa xa mọi người thấy Lâm Hưng đi ra cũng có chút ngẩn ngơ, không nghĩ tới tiểu tử này thế mà còn dám thật tới.

Đại thúc đẩy một cái Lâm Hưng: "Ha ha, ta nói, tiểu tử, không phải nói cho người đừng tới a? Người làm sao không nghe!"

Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng: "Nếu như không đến lại thế nào kiếm tiền đâu?"

Đại thúc nhú mày, sau đó lôi kéo Lâm Hưng đi tới một bên: "Tiểu hỏa tử, cái này có không so được đọc sách, nhìn dáng vẻ của người cũng nên là mới ra tới tiểu oa nhi, người cũng không nên đem tuổi trẻ tươi đẹp lãng phí ở nơi này, nếu là làm mỏ, về sau sợ cái gì cũng không làm được, người đại thúc trước kia cũng là bởi vì làm mỏ, hiện tại cái gì cũng không làm được, chỉ có thể ở cái này với vừa bên trên kiếm miếng cơm."

Lâm Hưng lắc đầu, đây chính là cho đến trước mắt mình tìm tới một cái duy nhất làm việc, tự nhiên không có khả năng ném đi.

"Đại thúc, người họ gì?"

"A, ta họ Triệu, đều gọi ta Triệu Bình, tiểu hỏa tử người gọi cái gì?"

Lâm Hưng cười cười: "Triệu thúc người tốt, ta gọi Lâm Hưng."

"Ừm, tiểu hỏa tử, đã nghe không được khuyên cáo của ta, vậy liền hảo hảo làm đi, cái đồ chơi này mặc dù nói là cố định một trăm năm mười, trên thực tế là nhiều làm nhiều đến, nhìn thấy nơi xa cái kia ký số sao? Cho hắn giữ gìn mối quan hệ, bình thường cho hắn đốt thuốc rút, miếng thả món điểm tâm ngọt, tiền lương cũng nhiều điểm." Triệu Bình nhìn xem Lâm Hưng, không khỏi nói ra.

"Được rồi, tạ Triệu thúc!" Lâm Hưng xoa xoa mồ hôi trán cười nói.

Cả ngày đi qua, Lâm Hưng vẫn như cũ nhiệt tình mười phần bộ dáng, quả thật làm cho mấy cái già nam tử trung niên đều có chút bội phục Lâm Hưng sức chịu đựng, tên tiểu tử này quả thật có thể làm.

Nhất là Lâm Hưng cái tiểu tử này từng cái đối Lâm Hưng tán miếng không dứt!

Nhiều làm việc kể không nói, gồng gánh cũng thật nhanh, vừa đi vừa về chạy đi trên đường người khác một gánh hẳn liền muốn chạy hai đòn gánh, tốc độ nhanh không nói, hiệu suất cũng phi thường cao.

"Ừm, tên tiểu tử kia, tới." Lưu lão đại tại mấy người muốn rời đi thời điểm đem Lâm Hưng lưu lại.

"Già lớn. . . Chuyện gì?"

Lưu lão đại ngâm lấy thuốc, nhìn xem Lâm Hưng nói: "Tiểu hỏa tử năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Mười tám!" Lâm Hưng đáp.

Lưu lão đại nhìn xem Lâm Hưng, nhẹ gật đầu: "Mười tám, ừm, mười tám không sai, hôm nay việc này kể làm không tệ, nếu như các người tiểu đội sớm đem tường này sắc che lại, ta cho người một mình xách chút tiền lương, làm rất tốt."

"Được rồi, tạ ơn lão đại nhiều!" Lâm Hưng cao hứng nói.

Lưu lão đại chỉ chỉ bên ngoài: "Ừm, đi thôi, đừng chậm trễ ăn cơm."

Đi ra nhà máy, Triệu Bình đi tới nhìn xem Lâm Hưng: "Tiểu tử, Lưu lão đại vừa - kêu người làm gì đi?" Lâm Hưng khoé miệng cười một tiếng: "Không có việc gì!"

Triệu Bình dẫn theo quần áo, lại quay đầu đối Lâm Hưng nói: "Đúng rồi, người tiểu tử như thế tài giỏi, có phải hay không trong nhà có chuyện gì gấp a? Cái này nước xa không cứu được lửa gần, người cần phải biết."

Lâm Hưng cười nói: "Không có việc gì, tạ ơn thúc quan tâm." Nói quay người đi vào trong hẻm nhỏ.

Tại Lâm Hưng trước mắt, mấy cái tóc nhuộm trang điểm lộng lẫy mấy tên côn đồ thanh niên chính đứng ở phía trước. Lâm Hưng nhận ra, đây là cho mặt khác một tòa đã tạo dựng lên lâu bộn khô xoát mấy cái nhân viên tạp vụ.

Một người nam tử dựa vào tường, đối Lâm Hưng hô: "Tiểu tử, thế nào?"

"Cái gì thế nào?"

"Việc đề hoạt động thế nào? Không phải còn có thể hỏi người cái gì, đừng cho lão tử ở chỗ này trang dè (dạng)." Một người nam tử lung lay đao trong tay.

Lâm Hưng trong lòng cười lạnh, nhếch miệng lên một vòng hừ lạnh: "Không biết mấy vị ca ca ở chỗ này làm gì đâu?" Một cái tóc vàng đi tới, ngăn chặn Lâm Hưng đường lui: "Tiểu hòa tử, lấy chút khối tiền đi ra mấy ca tiểu xài một chút đi."

"Mấy vị ca ca, không bằng các người đem tiền của các người lấy ra tiêu xài một chút như thế nào?" Lâm Hưng đáp lại nói.

Bành!

Một người nam tử một cước đá ở trên tường, chấn bộp một tiếng nổ vang: "Tiểu tử, người coi lời của lão tử là đánh rắm a?"

"Ta cho là người một mực tại đánh rắm đâu." Lâm Hưng một bàn tay đẩy ra mấy tên côn đồ, quay người từ trong hẻm nhỏ rời đi. Nơi xa một cái tiểu lưu manh nhìn Lâm Hưng cư nhiên như thể đường hoàng rời đi, lập tức nổi giận, ở phía xa kêu lên: "Tiểu tử, bà nội nhà người đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

"Không có ý tứ, ta không uống rượu." Lâm Hưng thanh âm từ đằng xa truyền đến.

Đội Lâm Hưng rời đi, mấy tên côn đồ thanh niên mới không hứng thú lắm đứng hợp lại cùng nhau. Một cái cây hồng bì dùng chân đá đá cầm đao nam tử: "Ha ha, ta nói, người nha cầm đao là khoe khoang a, người liền sẽ không đâm hấn một cái? Cái này mụ nội nó cầu thần tiên cáo nãi nãi làm cho như thế một cái dễ khi dễ hạng người thế mà để hấn trốn thoát."

"Bang lang!" Cầm đao trong tay thiếu niên đao lập tức rơi trên mặt đất, lúc này hấn chính nắm tay, trên mặt bốc lên mồ hôi rịn, ngồi xồm trên mặt đất.

Mấy người ý thức được không thích hợp, một thanh đẩy ra tay của nam tử, chỉ gặp tay của nam tử vậy mà toát ra một đầu tinh tế vết dây hằn: "Ta nói, vàng hai, người. . . Người chuyện gì xảy ra?"

"Vừa rồi thiếu niên kia, hấn nắm tay của ta. . . Ta đau căn bản là không có cách trả lời lời của các người, đao của ta vừa đưa ra liền bị hấn nắm. . . Cái loại cảm giác này, thật sự là, thực sự là. . . Coi như để cho ta đi làm việc xoát tường đều không có cái này khó chịu."

. . .

Về tới buổi sáng xảy ra chuyện địa điểm, Lâm Hưng nhìn thấy, chỗ nào chuyện đã xảy ra một ngày tựa hồ còn không được đến giải quyết.

Thật dài cảnh giới tuyến kéo ra, một cái tuổi gần hơn mười tuổi thiếu nữ lúc này chính gắt gao kéo trên mặt đất nữ thi.

"Mụ mụ. . . Mụ mụ!"

Nghe nữ hài khàn giọng kiệt lực khóc lóc kể lể, Lâm Hưng như là bị Định Thân Thuật cho cố định, gắt gao không cách nào di động.

"Trước mắt trọng yếu nhất chính là tìm tới thứ nhất người chứng kiến, thế nhưng là cho tới bây giờ mới thôi, còn không có bất kỳ người nào tới làm bất luận cái gì ghi chép, mà làm ghi chép đều là một chút râu ria người. Thậm chí đều không có tìm được bất luận cái gì một điểm người hiềm nghi phạm tội hình dạng."

"Nếu như thực sự không cách nào xác nhận, chỉ sợ phía trên sẽ đem cái này định tính vì cùng một chỗ gây chuyện bỏ trốn, cuối cùng chỉ sợ không giải quyết được gì."

"Nữ tử đã xác nhận, là cái quả phụ, chỉ có một cái tám tuổi nữ nhi, hiện tại đang thu thập nhận nuôi nữ hài người, cùng triệu hồi quả phụ sớm định ra phụ thân."

Đúng vào lúc này, một cái xe gắn máy khàn cấp sử ra.

"Tiểu nữ hài phụ thân tên là Hạ Khang Thành, khi còn sống là một tên cảnh sát vũ trang bộ đội thành viên, tại một lần chấp hành trong khi làm nhiệm vụ bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ, đã mất đi ba năm."

Tất cả mọi người trầm mặc một chút.

"Chuyện này, căn bản không thể nào tra được."

"Có người nói đó là một lượng bồn điền xe thương vụ, có người nói là Bảo Mã, có người nói là Hạ Lợi. . . Nhiều cách nói đàn, cho đến bây giờ, đã có

mười bảy loại thuyết pháp, chúng người thuyết pháp hoàn toàn không đủ để tin."

"Cỗ xe trải qua hết thầy địa phương đều là không có giám sát, hoặc là giám sát góc chết, cho nên vụ án không thể nào tra được!"

Lâm Hưng nhìn chằm chằm vậy nằm rạp trên mặt đất, tuyệt vọng tiểu nữ hài, nghe nơi xa cảnh sát hành động. . . Không sót một chữ!

"Có lẽ, ta có thể giúp các người một cái." Lâm Hưng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Xen vào việc của người khác

Lâm Hưng lời nói để đám người hơi sững sờ, không nghĩ tới lúc này thế mà còn chạy ra một cái tiểu thanh niên tới.

"Người này, liền chết tại dưới chân của ta." Lâm Hưng nuốt nước miếng một cái, khăn trương nói ra. Mấy người liếc nhau một cái, nhao nhao nhìn về phía Lâm Hưng, không nghĩ tới tình tiết vụ án lại có như thế chuyển cơ.

"Tiểu hài tử, không có chuyện thực cùng chứng cứ, người có không nên nói lung tung." Một người trung niên nam tử nhìn xem Lâm Hưng nói nghiêm túc.

Lâm Hưng nhẹ gật đầu, nhìn một chút cái kia còn cúi đầu thút thít tiểu nữ hài, phi thường khẳng định đem buổi sáng hết thầy chứng kiến hết thầy đều nói ra.

"Như vậy, người có video thu hình lại a?" Một cái đại thúc cấp cảnh ngó nhìn Lâm Hưng.

"Rất xin lỗi, ta không có điện thoại, mà lại khi đó cũng không kịp. . ." Lâm Hưng chỉ vào trên chân xuất hiện giọt máu. Mọi người nhất thời một trận nhut chí, coi là lại là người hiềm nghi ném đi ra mê vụ tuyến, mấu chốt cái này mấy chút cái gọi là người chứng kiến còn không cách nào kéo trở về thẩm vấn điều tra.

"Tốt, người có thể đi." Một cái tư thế hiện ngang nữ cảnh sát nhìn xem Lâm Hưng, khoát tay áo.

Lâm Hưng ngẩng đầu, nữ cảnh sát này xem xét có một gương mặt xinh đẹp, bó sát người chế phục thiếp thân, trước sau lời lờ, trước ngực tựa hồ muốn nổ tung, xem toàn thể đi lên để cho người ta một chút cũng có chút mơ màng thà rằng không, bắt quá tại dưới trời chiều, nữ cảnh sát hiển nhiên lộ ra một chút tức giận không vui.

Lâm Hưng hơi sững sờ, lúc này mới phát hiện, nguyên lai vừa rồi mình miệng đắng lưỡi khô nói một đồng, thế mà bị người xem như lời đồn đại không đủ để tin. Bất quá Lâm Hưng tưởng tượng cũng xác thực, mình mặc dù khẩu thuật, nhưng là liên quan tới nam tử miêu tả nhưng căn bản liền như là không có có một dạng. Bởi vì Lâm Hưng nói tới, thực sự quá thường gặp, tùy tiện bắt được một cái cùng cùng Lâm Hưng trong miệng nam tử không kém bao nhiêu.

Lâm Hưng hét lớn: "Ta nói không sai, ta thấy được hết thầy!"

"Cút!"

"Ta thật thấy được hần." Lâm Hưng xác nhận nói ra.

"Như vậy, người thấy được chiếc xe kia, đó là một cỗ dạng gì xe?"

Lâm Hưng sững sờ, mình căn bản chưa quen thuộc xe gì a. . .

"Ta, ta không biết."

Nữ cảnh sát đẩy Lâm Hưng: "Đi ra đi ra, nếu người không đi mở phán định người ảnh hưởng chấp pháp." Trong lòng sớm bị lừa giận cho lấp kín, nài nài, xe gì cũng không nhận ra thế mà còn ba hoa chích choè thấy được xe, còn chứng kiến súng tiểu liên, người tại sao không nói người thấy được máy bay đại pháo đâu?

Lâm Hưng vốn định cứ thế mà đi, thế nhưng là do dự thật lâu, vẫn đứng lên nói ra: "Ta có thể về ra đến, ta nhìn thấy."

Nữ cảnh sát có chút tức giận nhìn xem Lâm Hưng, phần nộ quát: "Đừng chậm trễ thời gian của ta, ngươi cho rằng ngươi họa sĩ a? Còn về ra đến, thật sự là hoài nghi ngươi làm sao chưa đi đến bệnh viện tâm thần. Dựa theo ta nói, những người này khẳng định là bị người chỉ điểm, chỉ cần bắt lại nghiêm hình ép hỏi, ta cũng không tin bọn hắn không nói thật ra."

Lâm Hưng nhú mày, không tin ta nhìn thấy?

Bệnh viện tâm thần?

Nghiêm hình ép hỏi?

Lâm Hưng xoay người rồi đi.

Bỗng nhiên một người cảnh sát đại thúc ngăn cản Lâm Hưng: "Ai, tiểu huynh đệ đừng bước."

"Ta cái gì cũng không thấy, không muốn vào bệnh viện tâm thần, cũng không muốn bắt nghiêm hình ép hỏi." Lâm Hưng trong lòng cũng có hỏa khí, lúc này vọt lên, bước chân bước nhanh hơn.

Cảnh sát đại thúc lớn tiếng kêu lên: "Tiểu huynh đệ, ngươi chờ một chút, ta tin tưởng ngươi!"

"Nhanh, cho Lâm Hưng tiểu huynh đệ chuẩn bị giấy bút!"

Lâm Hưng thân thể cứng đờ, nhìn trước mắt đại thúc.

"Ngươi. . ."

Cảnh sát thâm niên nhìn xem Lâm Hưng, cười nói: "Tiểu hỏa tử, lúc trước năm bốn tiệc tối bên trên biểu diễn « thiếu niên Trung Quốc nói » không sai, đến nay dư vị vô tận đây này. Đúng, tiểu hỏa tử, hiện tại ba bốn năm cũng đã qua, ngươi hẳn là thi đại học kết thúc đi, đúng, thi đại học thế nào?"

Lâm Hưng ánh mắt tối sầm lại: "Không có thi đậu."

Cảnh sát thâm niên đại thúc nhìn xem Lâm Hưng, biết Lâm Hưng khẳng định là không có thi tốt, không khỏi an ủi: "Không có việc gì, ngươi đứa nhỏ này phẩm hạnh rất tốt, lần này hẳn là phát huy không tốt. Có thể học lại một năm nha, theo trình độ của ngươi, làm gì cũng có thể cầm cái một bản ra đi?"

Lúc này xa xa mọi người đã lấy qua giấy bút tới, hiển nhiên là làm thời chuẩn bị. Lâm Hưng lắc đầu, nhận lấy nhất chỉ viên châu bút cùng một tờ giấy trắng.

"Đúng rồi, vừa rồi nói chuyện cùng ngươi nha đầu kia a, kỳ thật nha đầu kia người rất tốt. Nàng cũng là gấp, vừa nhìn thấy tiểu nữ hài nhào vào vậy nữ sĩ trên người thời điểm cho gấp khóc, hiện tại cảm xúc tốt đi một chút mới tới trực ban, muốn vì cô bé kia làm chút gì, đáng tiếc có lúc là không như mong muốn. Dù sao tiểu nữ hài nha, mỗi tháng luôn có vài ngày như vậy." Đại thúc vừa cười vừa nói.

Lâm Hưng chính vẽ lấy, nghe nói như thế, không khỏi ngẩng đầu: "Ngươi chẳng lẽ không vì tiểu nữ hài thương tâm?"

"Nếu như thương tâm khả năng giải quyết vấn đề, ta cũng nghĩ khóc lớn một trận, bất quá hiển nhiên thút thít chỉ là nữ hài từ gia chuyên môn, làm chúng ta nghề này, cái gì thâm kịch chưa có xem. Đã thấy nhiều cũng liền chết lặng. . . Thương tâm tự nhiên là thương tâm, nhưng là càng nhiều hơn là muốn âm thanh trưng chính nghĩa."

"Đáng tiếc, lần này người hiềm nghi phạm tội thủ pháp phi thường cao minh. . . Nói như thế nào đây, trước mắt không có bất kỳ cái gì một điểm chứng cứ cùng kỹ thuật có thể bắt được người này."

Lâm Hưng trầm mặc, hồi lâu sau bức thư nhất vẽ ra thế. Bất cần dời chủ xe, khoe miệng phác họa một tia cười lạnh, đặt ở xe trên kệ súng ống tựa hồ chính đen ngòm chỉ vào tất cả mọi người.

Đầu tiên bị tranh này chắn trụ không là người khác, liền là Lâm Hưng mình.

Lâm Hưng chính mình cũng không nghĩ tới, mình lại có như thế làm cho người kinh ngạc họa sĩ.

Lâm Hưng xem xét cánh tay, nguyên lai tại cánh tay mình ở giữa thế mà còn lưu động một chút khí lưu. . . Lâm Hưng đầu óc hơi động một chút, nghĩ đến là vậy thân bí vô thuật đang thay đổi một cách vô tri vô giác cải biến mình đi.

Cảnh sát thâm niên nhìn xem bức họa này về sau cũng là cả kinh, cái này là một loại gì ánh mắt?

Bất cần dời!

Xem nhân mạng như cỏ rác ánh mắt!

Mà vậy súng tiểu liên, phảng phất ma chú tại trước mắt của tất cả mọi người. Tất cả mọi người nhìn xem chiếc xe này đều giật mình: "Tra, tra cô gái này sĩ người nhà, cừ địch bên trong, nhìn xem phải chăng có một người như vậy?"

Lâm Hưng bút còn không dừng lại, bởi vì hấn căn bản không biết chiếc xe này, cho nên Lâm Hưng đem tiếp đó, chiếc xe này toàn bộ thân xe đều cho về vào.

Ngũ Lăng!

Ngũ Lăng Xa.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Lâm Hưng.

Không đề cập tới cái khác, tranh này công cũng có phong cách riêng. . . Nhưng đã đến cho đến trước mắt, mặc dù tất cả mọi người tin tưởng Lâm Hưng tin tưởng hơn phân nửa, nhưng là đối với Lâm Hưng thủ hạ bút họa, đám người lại không có một chút kết luận.

Dù sao bất kỳ một cái nào một chút xiu sai lầm rất có thể liền muốn tạo thành một cái oan giả sai án.

Cho nên ai đều không có cho Lâm Hưng khẳng định, cũng không có hủy bỏ. Chỉ ít, Lâm Hưng là đi ngang qua người chứng kiến điểm này là tuyệt đối đi không thoát.

Đúng vào lúc này máy nhắn tin vang lên: "Báo cáo, tại tiểu trại thôn cầu vượt phát xuống hiện một cỗ màu trắng Ngũ Lăng không giấy phép cỗ xe, đi qua kiểm tra đã xác nhận, chính là buổi sáng gây chuyện cỗ xe."

Đám người đem quay chụp mà đến hình ảnh cùng Lâm Hưng về hình ảnh vừa so sánh, hoàn chỉnh không có chút nào sai sót! Lúc này mấy cảnh sát nhìn về phía Lâm Hưng sắc mặt cũng thay đổi.

Cảnh sát đại thúc chỉ vào Lâm Hưng trong tay vẽ, hạ lệnh: "Tra, toàn lực tra người này!"

"Rõ!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nữ cảnh sát mô-tô

Dáng người yếu điệu nữ cảnh sát đi tới nhìn xem Lâm Hưng, lạnh như băng nói: "Đem người buổi sáng nhìn thấy đi cục cảnh sát làm ghi chép, về phần người vẽ bức họa này, có phải là hay không người hiềm nghi phạm tội còn có đợi xác nhận."

Lâm Hưng nghĩ nghĩ, dạng này lại không là còn muốn lãng phí một đoạn thời gian, không khỏi cự tuyệt nói: "Thật xin lỗi, ta tan tầm muốn về nhà, tạm thời không rảnh."

Nữ cảnh sát trừng Lâm Hưng một chút: "Sợ lão nương ăn người a, gọi điện thoại trở về sẽ làm sao?"

"Ta không có điện thoại. . ."

Nữ cảnh sát đem tùy thân smartphone đưa cho Lâm Hưng: "Đến, điện thoại này cho người."

"Ta, trong nhà của ta không có điện thoại. . ." Lâm Hưng lại nói. Mấy cảnh sát lúc này cũng là phục, đến là nữ cảnh sát kia lại nhìn một chút Lâm Hưng một chút. Nữ cảnh sát sau đó khoát tay áo: "Được rồi được rồi, qua bên kia trên xe cảnh sát đi làm đơn giản ghi chép đi."

Đi lên về sau Lâm Hưng đem buổi sáng hết thấy chứng kiến hết thấy đều nói một lần, thậm chí còn cố ý nói một chút cây thương kia. Nghe Lâm Hưng miêu tả, cùng mấy cảnh sát đối súng ông quen thuộc, rất nhanh liền biết được đó là một thanh dạng gì súng ống.

"Thật không có loại!" Bên cạnh một người cảnh sát nghe được Lâm Hưng bởi vì có chút khiếp đảm mà rời đi, nhẹ giọng châm chọc nói. Lâm Hưng tu luyện võ thuật, nhĩ lực kinh người, tự nhiên nghe được, bắt quả Lâm Hưng cũng làm bộ không thấy được, nhẹ nhàng cúi đầu.

Tại cảnh sát kia người bên cạnh cũng nghe lời này, bắt quả người này chỉ là hướng về sau nhích lại gần, không có nói thêm cái gì. Mấy cảnh sát lại hỏi một chút phụ cận tràng diện, cùng nhân viên các loại các loại tình huống, lúc này mới ngẩng đầu nói với Lâm Hưng: "Tốt, người có thể đi!"

Lâm Hưng cúi đầu, không nói một lời rời đi.

Một người cảnh sát đuổi đi theo: "Đứng rồi, tiểu hỏa tử, lưu lại địa chỉ. . . Nếu như bắt được hung thủ, còn cần người xác nhận." Lâm Hưng gãi đầu một cái: "Ta. . . Ta không biết ta hiện tại ở địa chỉ."

"Hứa đội, hứa đội, người hiềm nghi phạm tội đã xác nhận, người hiềm nghi phạm tội tên là Lưu Tân Dẫn, chính điều khiển cỗ xe muốn lên cao tốc, bởi vì tai nạn xe cộ bị chặn lại xuống tới."

"Bất quá."

Lúc này người này đối Hứa đội trưởng nói ra: "Người này một mực tại bên kia la hét muốn nó đội thành viên giết cái kia gọi Lâm Hưng người. Căn cứ ta trước mắt suy đoán, một, có cái tên là Lâm Hưng người cùng Lâm Hưng trùng tên, hai, là chúng ta phụ cận có người giám sát, ba, là đội chúng ta bên trong. . ."

Hứa đội trưởng nhìn một chút xa xa Lâm Hưng, nói: "Đem tiểu tử kia gọi trở về, chờ sau đó các người tìm người tiền hân trở về, tìm hiểu một chút địa chỉ của hân, tốt đối với hân áp dụng bảo hộ."

Bên cạnh một người đi tới, nhìn xem Hứa đội trưởng nói: "Đội trưởng, hạ lệnh điều tra bốn phía đi."

Hứa đội trưởng nhìn một chút gần hoàng hôn, nói: "Không cần thiết, đối, bên kia người hiềm nghi phạm tội hình ảnh đập đến đây không?"

"Đập xuống, nhìn thấy cảnh sát chúng ta đến chặn đường, người này liền muốn chạy trốn. . . Bất quá cuối cùng bị chúng ta người cho trôi lại."

"Đội trưởng, người nhìn!"

Nói đem hình ảnh cầm lên, bốn phía mấy người vừa so sánh, phát hiện Lâm Hưng vẽ cùng hình tượng bên trong nam tử không kém chút nào.

Đang nghe cửa xa lộ trong điện thoại bỗng nhiên truyền đến "Oanh!" một tiếng vang thật lớn. Chấn đang nghe cảnh sát màng nhĩ chấn động đau nhức, điện thoại cho ba ném ra ngoài.

"Uy, cho ăn, bên kia có người trả lời sao?"

"Uy. . . Tút TUT TUT!"

"Đội, bên kia trò chuyện gãy mất."

"Lần này đi chấp hành cao tốc chặn đường đội viên theo thứ tự là ai, lập tức kết nối bên kia, hiểu rõ tình hình thực tế. . ."

Hứa đội trưởng nhìn chung quanh, lập tức hạ lệnh: "Liễu Âm, người đến mang tiểu huynh đệ này về nhà, hiểu rõ địa chỉ về sau người trước tan tằm, những người khác lập tức đem nơi này xử trí tốt, thu đội."

Liễu Âm, cũng chính là vậy xinh đẹp nữ cảnh sát nhìn lướt qua Lâm Hưng, rất không tình nguyện lên xe gắn máy, mang theo Lâm Hưng nói: "Lên mau, lên mà lên mà. . ."

"Nha!" Lâm Hưng chỉ một tiếng, chuyển trên thân nữ cảnh sát trên xe gắn máy.

Lâm Hưng lần thứ nhất ngồi xe gắn máy, theo nữ cảnh sát xe gắn máy thúc đẩy, Lâm Hưng lập tức cảm giác bốn phía phong thanh hô hô xuyên qua, theo đuôi thân thể mình phảng phất cùng tại đung đưa trái phải lầy.

Liễu Âm gặp Lâm Hưng thế mà tả hữu lay động, không khỏi kêu lên: "Đừng nhúc nhích a, người động là nghĩ tới chúng ta đều té xuống sao?" Lâm Hưng vừa định nhìn bốn phía phong cảnh, nghe nói như thế lập tức kinh hãi đem đầu uốn éo trở về.

"A. . ."

Bỗng nhiên xe gắn máy ép đến một cái hố nhỏ, Lâm Hưng chỉ cảm thấy mình đằng sau oanh một cái giống bay lên. Dọa đến Lâm Hưng một cái giật mình, ôm thật chặt ở mỷ lệ nữ cảnh sát.

Liễu Âm vừa rồi cũng là bị hù dọa, nhưng là không nghĩ tới cái này bàn tay heo ăn nặn thế mà trực tiếp ôm lấy mình, đi đến thông thả, gặp Lâm Hưng còn gắt gao ôm lấy, bình sinh lần thứ nhất bị người dạng này ôm lấy, Liễu Âm cũng có loại quái dị không nói ra được, không khỏi nói quanh co lấy nói: "Uy, ta nói người đến mức a. . ."

"Thật, thật xin lỗi." Lâm Hưng xem xét, lập tức xấu hổ mặt đỏ tới mang tai, đem bàn tay xuống dưới.

Liễu Âm từ kính chiếu hậu cũng nhìn thấy Lâm Hưng tưng quẩn dạng, liền đem xe gắn máy thả chậm rất nhiều, đồng thời nói ra: "Ngồi vững vàng."

"Ừm. . ." Lâm Hưng nhẹ gật đầu.

Gió nhẹ chậm chậm, mang theo một dòng nước ẩm thổi qua, Liễu Âm vừa bị dọa đến toàn thân mồ hôi lạnh, Lâm Hưng buông tay ra, lập tức lại cảm thấy phía sau lưng có chút băng lãnh. Mái tóc xẹt qua gương mặt, quần Liễu Âm trên mặt ngứa một chút, Liễu Âm muốn đưa tay kéo mở, lại thấy phía trước cái này đến cái khác chuyển biến đem Liễu Âm dọa đến quá sức.

Nhưng là trên mặt sợi tóc còn được voi đòi tiên, không ngừng tha ngựa. . .

Lâm Hưng thấy thế, đưa tay đem Liễu Âm trên mặt sợi tóc lột ra.

Liễu Âm trong lòng kêu một câu tính người thức thời, trên mặt lại không có nói thêm cái gì. Bất quá cảm nhận được Lâm Hưng một tay thô ráp cùng khô nóng bàn tay từ gương mặt xẹt qua, cũng làm cho Liễu Âm có chút lên một tia dị dạng.

Lâm Hưng bỗng nhiên nói ra: "Uy, chúng ta quần đường vòng đi."

"Ta cũng không có thời gian cùng người tại trên đường này ngắm phong cảnh." Liễu Âm không nghe, lời kéo Lâm Hưng rẽ ngoặt, hướng về cái hẻm nhỏ đi đến.

Lâm Hưng gấp nói ra: "Đằng sau vậy năm chiếc xe gắn máy, từ tai nạn xe cộ hiện trường đi theo chúng ta đi cho tới bây giờ. Vừa rồi một mực là phổ xá sầm uất, thế nhưng là từ nơi này đi qua về sau liền phần lớn là đường nhỏ, Thành trung thôn vị trí, bốn phía có thể sẽ có một đoạn đường là nơi hoang vu không người ở."

Liễu Âm khoát tay áo: "Được rồi, người là được chứng vọng tưởng đi. Người ngay cả mình nhà cũng không biết vị trí cụ thể, mấy cái cùng đi theo, cũng khen người ta là người hàng xóm đâu."

Lâm Hưng tha quần đầu, đến là xác thực không nghĩ tới cái này một gốc rạ. Dù sao mình vừa chuyển đến Thành trung thôn, đối với trong thôn hết thấy đều không phải là rất quen thuộc. Nghe Liễu Âm lời này, Lâm Hưng cảm thấy cũng không phải không có khả năng này, cũng liền không nhiều lời.

Đúng vào lúc này, Liễu Âm xe bỗng nhiên lập tức hãm tại tiểu thổ trong hầm, Lâm Hưng cũng lập tức đầu nhập vào Liễu Âm trên lưng. Mà Lâm Hưng thế mà tại lần này ôm chặt lấy Liễu Âm, thân thể lần khỏi chỗ, hướng về bên cạnh trên đồng cỏ lần tới.

Theo đuôi chỉ gặp đằng sau năm cái xe gắn máy rầm rầm rầm lao đến, một tay một cây thép bỗng, phanh phanh phanh đập vào trên xe cảnh sát. Năm người trên đầu đều mang mũ giáp, Lâm Hưng cùng Liễu Âm đều không cách nào thấy rõ năm người chân thực diện mạo.

Liễu Âm gặp Lâm Hưng vậy mà ôm mình eo, vừa muốn nổi giận, lại gặp mình đã lần tại trên đồng cỏ, theo đuôi nàng chỉ cảm thấy mình phảng phất lập tức dán tại một cái mềm nhũn người trong ngực.

Liễu Âm tức giận quay đầu, chỉ thấy được xe gắn máy thế mà bị đằng sau mấy cái xe gắn máy nam tử lao đến lớp bốp liền là dừng lại cuồng nện.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bản thân bị trọng thương

"Dừng tay!" Liễu Âm nghiêng người đứng lên. Mấy người nam tử hạ xe gắn máy, nhìn xem Lâm Hưng cùng Liễu Âm.

Một người nam tử nhai lấy kẹo cao su, nhìn xem Lâm Hưng: "Tiểu hỏa tử, năng lực không tệ a."

"Ta không biết các người đang nói cái gì." Lâm Hưng đứng lên, tới gần Liễu Âm.

"Người không biết? Hừ, người bức họa kia, thế nhưng là kinh thiên địa khiếp quỷ thần a, đơn giản giống quay chụp xuống, chắc chắn, người không biết, có câu nói gọi là đừng xen vào việc của người khác a?"

Lâm Hưng khoé mắt nhẹ nhàng quét bốn phía một cái, phát hiện bốn phía cực kỳ trống trải, chỉ có xa xa một con chó còn đang không ngừng sủa inh ỏi. Ở phía xa có một ít cũ nát kiến trúc, nhưng là những kiến trúc này lại lâu năm thiếu tu sửa, hiển nhiên là một chút phòng ở cũ. Phụ cận cỏ xanh thành đồng, ngay cả cái trồng trọt địa phương đều không có.

Hiển nhiên những người này là sớm tính tốt lắm.

Lâm Hưng thở ra một hơi: "Xen vào việc của người khác cũng tốt, không có xen vào việc của người khác cũng tốt, hiện tại, mời các vị để cho chúng ta rời đi."

Lâm Hưng nói, lời kéo Liễu Âm hướng về bên cạnh đi đến.

"Chậm đã! Ta cho phép các ngươi đi rồi sao?" Nơi xa một người nam tử cầm cây gậy, một gậy đập vào xe gắn máy trên đèn.

Lúc này Lâm Hưng đầy lòng cũng tại tương đối, vậy thần bí võ thuật hẳn là hữu dụng, nhưng là đối với cục diện trước mắt lại không tốt không chế, dù sao vạn nhất đối phương có súng chỉ, đừng nói bảo hộ Liễu Âm, coi như mình chỉ sợ cũng phải gặp nguy hiểm.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Lâm Hưng không muốn bại lộ võ thuật của chính mình thực lực.

"Chúng ta có thể cùng nhau chơi đùa cái trò chơi."

Liễu Âm theo bản năng đáp lại nói: "Trò chơi gì?"

"Cái trò chơi này, chúng ta tại Châu Phi thường xuyên chơi, ở chỗ này tính là lần đầu tiên chơi, muốn đi qua cũng không dễ dàng. Bất quá vẫn là để cho chúng ta tiến đến, đã tiến đến, như vậy thì phải thật tốt chơi đùa không phải?"

Lâm Hưng đầy lòng cười lạnh, nói ra: "Mặc kệ trò chơi gì, tha thứ không phụng bồi!"

"Ba!"

Tráng hán trong tay ông thép lại vỗ xuống, phát ra một tiếng ông vang, Liễu Âm xe gắn máy đã bị đập vỡ cùng thê thảm, lúc này lại khô quắt xuống. Đó có thể thấy được, những người này lực tay phi thường lớn, tiện tay vỗ xuống, toàn bộ xe gắn máy sắt thép chất liệu đều trong nháy mắt ép xẹp xuống dưới, những người này rất có thể trước kia thường xuyên xuất thủ như thế.

Rất hiển nhiên, những người này còn nắm giữ lấy không kém cách đấu kỹ thuật, nếu quả như thật không phải là châu tởi, chỉ sợ càng là lâu dài du tẩu tại thời khắc sinh tử.

"Chớ cùng ta ra về." Nam tử lạnh lùng nhìn xem Lâm Hưng.

"Uông!" Liễu Âm xuất thủ!

Liễu Âm cầm nã thủ trung quy trung củ, nếu như đối mặt một người bình thường, như vậy tuyệt đối không yếu, thế nhưng là đối mặt mấy cái này tráng hán.

"Bành!"

Tráng hán trong tay sắt thép trong nháy mắt nghênh xuống dưới.

Liễu Âm ngay tại chỗ một cái lăn roi, cầm nã thủ thất bại, thân thể nhưng từ mặt đất xoay người mà lên, đối tráng hán liền là một quyền tiến lên.

"Bành!"

Một tên tráng hán thuận Liễu Âm nắm đấm liền đập trở về, Liễu Âm thân thể một cái dịch ra, tráng hán nắm đấm roi trên mặt đất, tóe lên một tầng bùn đất.

"Bành "

Lại là một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, chỉ gặp Liễu Âm tay bị tráng hán một quyền đánh trở về. Luân phiên bốn trong vòng năm chiêu, Liễu Âm vậy mà không có chút nào chống đỡ chỉ lực.

"Tiểu nha đầu, ngươi còn non một điểm, ngươi biết không, gia gia ta ba tuổi liền phải học được cách đấu, ba tuổi liền phải học được giết người. Giống các ngươi những cái này sinh hoạt tại hòa bình niên đại người, vĩnh viễn sẽ không hiểu được cái gì gọi là võ thuật."

Một tên tráng hán lôi kéo Liễu Âm tay, gắt gao nắm: "Trên TV đem các ngươi cái gọi là Trung Quốc công phu thần thoại, đáng tiếc, các ngươi trung quốc công phu, chỉ là cầu thí mà thôi, nhìn xem các ngươi cái này cái gọi là cảnh sát vũ trang thi triển ra Trung Quốc công phu, mất mặt xấu hổ."

Lâm Hưng quát: "Đó là bởi vì các ngươi không kiến thức thôi."

"A, anh hùng cứu mỹ nhân kiều đoạn, đây chính là phim ảnh ti vi kịch thường dùng thủ đoạn, đáng tiếc, ngươi cái phế vật tiểu tử, còn dám cùng chúng ta khiêu chiến? Trong trăm người vô dụng nhất là thư sinh, các ngươi trung quốc liền là nói như vậy, chẳng lẽ ngươi không biết chính ngươi a?"

"Àm!" Lâm Hưng một cước.

Tại tráng hán phía sau nam tử bị Lâm Hưng một cước đá bay ra ngoài.

"Ngươi cái gọi là cách đấu, chỉ là ta lão tổ tông dùng còn lại, hiện tại để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là —— Trung Quốc công phu!"

Một người nam tử vọt ra.

Lâm Hưng trong lòng bàn tay ẩn chứa một đạo lực lượng thần bí, đưa tay tới.

Nam tử một cái bỏ chưởng rơi xuống, Lâm Hưng một quyền xông ngang mà lên.

"A. . ." Nam tử rít lên một tiếng lấy rút lui trở về.

"Bành!" Một cây côn sắt rơi xuống, đánh vào Lâm Hưng trong lòng bàn tay, đã thấy Lâm Hưng bàn tay trượt đi, trong tay nam tử côn sắt rơi vào Lâm Hưng trong tay.

Xoạt xoạt!

Trong tay nam tử côn sắt tại Lâm Hưng trong tay lặng yên biến hình, Lâm Hưng một cước đạp tới.

"Ừm?"

Còn lại hai người đưa tay côn sắt một cái xoay tròn, hướng về Lâm Hưng giáp công mà tới.

"Phanh phanh phanh!" Liên tiếp đụng nhau, trong nháy mắt đụng nhau hơn mười chiêu.

Lâm Hưng hai tay, riêng phần mình một cái nắm đấm bay vọt lên.

"Phốc!"

Hai người ngược lại bay trở về, Lâm Hưng đứng tại chỗ, nhìn xem nằm dưới đất bốn người.

Lâm Hưng quay lưng lại đến: "Đừng tự cho là đúng thấy được chút da lông liền cho rằng xem hiểu Trung Quốc, nơi này không phải là các ngươi đám côn trùng này tung hoành địa phương. Từ chỗ nào đến, về đến nơi đâu, cút đi!"

Nghe được Lâm Hưng rất có nhục nhã tính ngữ, mấy cái tráng hán nhưng căn bản bất lực phản bác, vừa rồi Lâm Hưng chiêu này, đã đem bọn hán hoàn toàn gây kinh hãi. . .

Giờ khắc này, trong đầu của bọn họ tất cả đều là Trung Quốc công phu vài cái chữ to.

Mấy người ba ba trên mặt đất dập đầu mấy cái vang tiếng, quay người lại hướng về nơi xa rời đi: "Chúng ta nhận thua, tạ ơn tiên sinh." Xe gán mấy tiếng oanh minh vang lên, Lâm Hưng một mực đứng tại chỗ, chưa khiến động mây may.

Liễu Âm muốn đem mấy người lưu lại, thế nhưng là gặp Lâm Hưng không có tâm tư này, cũng liền từ bỏ. Nàng thế nhưng là biết mấy người kia thực lực, những nhân thủ này chừng như là sắt thép, đụng phải một cái như là muốn nát.

Liễu Âm tức giận nhìn xem Lâm Hưng, quát: "Ngươi vì cái gì không lưu bọn hán lại, mà lại bọn hán rất có thể là lên qua tới, coi như giết bọn hán cũng sẽ không phạm pháp."

"Phốc!"

Lâm Hưng một hơi máu phun ra, toàn thân suy yếu vô lực ngã ngã trên mặt đất.

"Uy, Lâm Hưng, ngươi. . ."

Liễu Âm sợ ngây người, vừa rồi Lâm Hưng thân ảnh phảng phất một cái thế ngoại cao nhân, xuất thủ bất phạm, trong nháy mắt liền đem mấy người hoàn toàn giải quyết, thậm chí làm cho mấy người chật vật đào tẩu.

Lâm Hưng hư nhược nói ra: "Dù ta về nhà."

"Bọn hán rất mạnh, kỹ xảo cách đấu mạnh phi thường, nếu như đây chính là chúng ta trong mắt Châu Phi nạn dân thực lực. . . Không thể tưởng tượng." Liễu Âm cả kinh nói.

Lâm Hưng cũng nhìn qua kịch truyền hình, lúc này đáy lòng cũng bị mấy cái tráng hán dọa sợ. Bất quá vẫn là ra vẻ nhẹ nhõm nói ra: "Yên tâm đi, Châu Phi cùng quốc gia chúng ta cách phi thường xa đâu."

Liễu Âm nghi hoặc lắc đầu: "Bọn hán không biết tại thổ địa của chúng ta bên trên làm cái gì. . . Nhưng là có thực lực như thế cường giả, chỉ sợ mưu đồ sẽ không nhỏ."

"Mặc kệ nó, trời đất bao la, sinh hoạt vì lớn, coi như trời sập xuống, không phải còn có các ngươi đỉnh lấy à?" Lâm Hưng đến là tầm nhìn khai phát. Liễu Âm gượng ép cười một tiếng, xác thực, giữ gìn trị an hòa bình, chỉ có thể là mình các loại cảnh sát.

"Báo cáo!" Liễu Âm mở ra bộ đàm

Lâm Hưng lập tức nắm thanh âm kia, nhìn xem Liễu Âm nói ra: "Không nên đem ta sự tình nói cho bọn hán."

Liều Âm kỳ quái nhìn về phía Lâm Hưng, nhẹ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phản phệ nổi khổ

Liều Âm gọi điện thoại về cục cảnh sát, tin tưởng một hồi liên sẽ có người tới thu thập hiện trường. Đúng vào lúc này, Lâm Hưng bỗng nhiên cảm thấy trên mặt đất tựa hồ đang chấn động. Lâm Hưng vội kéo Liều Âm, nhẹ giọng kêu lên: "Đi mau!"

Lâm Hưng nói, dưới chân nhanh chóng đem trên mặt đất vết máu giẫm làm, cố nén đau đớn, thi triển lên pháp trong pháp quyết khinh công, mang theo ảnh lưu niệm cong vẹo rơi tại phía trước trong chỗ .

Đúng vào lúc này, chỉ gặp xe gắn máy tiếng oanh minh lần nữa truyền đến, theo đuôi vừa bao nhiêu nam tử vậy mà lại trở về tới. Tại bốn phía nhìn một chút, mới lần nữa cười xe gắn máy rồi đi.

Lâm Hưng cùng Liều Âm trốn ở phá trong phòng, nhìn nhau một chút. Liều Âm có chút không đành lòng lấy tay lau khô Lâm Hưng vết máu ở khóe miệng.

Mặt trời chiều ngã về tây, Lâm Hưng toàn bộ gương mặt trở nên tái nhợt cùng không có chút nào tơ máu. Lâm Hưng cố nén đau nhức, vội kéo Liều Âm nói ra: "Đi, về nhà trước!"

Liều Âm nhìn một chút tại nằm trên đất xe gắn máy, còn có thụ thương Lâm Hưng, trong mắt lướt qua một tia cảm giác kỳ dị.

Hai người tập tễnh từ đường nhỏ về đến cửa chính miệng, Lâm Hưng kéo lại Liều Âm: "Đúng rồi, ta ban ngày cùng các người nói qua công việc của ta a?"

Liều Âm lúc này mới ý thức được, trước mắt cái này đại nam hài làm việc là —— dòi gạch!

"Ừm!" Liều Âm nhẹ gật đầu.

Lâm Hưng nói: "Đợi chút nữa gặp được tỷ ta, người nói cho hẳn biết công việc của ta là tại từng nhà cư trong tiệm làm việc." Liều Âm ngẩng đầu nhìn Lâm Hưng, khẽ gật đầu một cái.

Lâm Hưng chỉ vào trước mặt phòng nói ra: "Phía trước chính là ta phòng cho thuê, người cũng trở về đi nghỉ đi chân đi, đem người liên lụy, người cục cảnh sát bằng hữu hiện đang chạy đến, đến lúc đó bọn hắn đem người tiếp đi là được rồi."

Liều Âm trầm mặc, không nói một lời đi theo Lâm Hưng đi hướng phòng cho thuê.

Lâm Hưng mạnh mẽ nghẹn thở ra một hơi, đem khóe miệng máu tươi lau sạch sẽ, vội kéo Liều Âm đi trở về nhà.

"Tỷ, ta trở về."

"Ai, trở về." Lâm Tâm kéo cửa ra, "Nha, vị cô nương này là?"

"Người tỷ tỷ tốt, ta là Liều Âm, bởi vì gặp một trận hình sự vụ án, mà Lâm Hưng tiên sinh là người chứng kiến, cho nên ta phụ trách hộ tổng Lâm Hưng tiên sinh trở về." Liều Âm khách khí nói vài câu.

"A, là như thế này a, ta còn tưởng rằng..."

Lâm Hưng lại bởi vì thể nội khí huyết dâng lên, lập tức miệng đầy đều đều tràn máu tươi, Lâm Hưng nhanh chóng chạy đến ống nước bên cạnh, ục ục nuốt một ngụm nước, đem ống nước mở lớn đại, đồng thời nhanh chóng phun miệng bên trong máu tươi.

Lâm Tâm lập tức chỉ trích nói: "Người đưa nhỏ này, đem nước mở như thế làm lớn sao? Lãng phí nước."

"Nuốt một ngụm bần, tốt tỷ, người cùng liếc cảnh quan tâm sự , chờ sau đó nàng đồng sự sẽ tới tiếp nàng." Lâm Hưng nói, bịch đóng đại môn.

"Liều cảnh quan, em ta không có tìm cái gì sự tình đi... Cái này hài tử vẫn còn con nít, nếu như nói có chút chỗ không đúng, cảnh quan phải nhiều hơn chiếu có một chút, dù sao hân vừa đi ra xã hội."

"Nha!" Liều Âm tập nập nhìn về phía trong phòng.

Gặp vừa rồi Lâm Hưng đáng về Liều Âm liền biết chắc Lâm Hưng thể nội bị chấn đến địa phương không ít.

Căn cứ suy đoán của hân, những người này chỉ sợ thuộc về Châu Phi bên kia một cái tổ chức ám sát, mà lại những người này thực lực còn phi thường cường đại. Cứ việc Lâm Hưng nhìn đã không thể tầm thường so sánh, thể nhưng là đối mặt bốn cái lâu đài tại thời khắc sinh tử du tẩu thể thuật cường giả, Lâm Hưng vẫn như cũ bản thân bị trọng thương.

Liều Âm lại đối mặt những người kia thời điểm liền có cảm giác, lực lượng của mình đối đầu mấy người nam tử, mình phảng phất liền là một con gà con, bất lực phản kháng. Vô luận mình ra quyền nhiều khối, đối phương đều có thể dễ như trở bàn tay phá giải.

Lâm Tâm nhú mày, nhìn Liều Âm không ngừng nhìn về phía Lâm Hưng gian phòng, đáy lòng u cục một cái: "Liều cảnh quan, là không là đệ đệ ta, hân phạm vào chuyện gì, vẫn là..."

Liều Âm lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng giải thích nói: "Không, đệ đệ ngươi rất tốt, hân giúp cảnh sát chúng ta đại ân đâu."

Lâm Tâm run rẩy đứng lên: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Cảnh quan ngươi chờ một chút a, trong nhà không có thức ăn, ta ra đi mua một ít đồ ăn." Liều Âm lập tức lắc đầu nói: "Không cần, ta không ở nơi này ăn cơm đi."

"Vậy sao được, ngươi ngồi đi." Lâm Tâm nói, lại quay đầu nhìn một chút trong phòng Lâm Hưng, sau đó lắc đầu quay người hướng ra phía ngoài đi ra ngoài.

Lâm Tâm vừa rời đi, Liều Âm liền vọt tới Lâm Hưng công, đẩy cửa ra hỏi: "Lâm Hưng, ngươi không sao chứ."

"Không có việc gì!" Lâm Hưng nguyên lành hồi đáp.

Lâm Hưng rõ ràng, cái này là lần đầu tiên cùng người quyết đấu.

Như thế cứng đối cứng cùng đối phương quyết đấu, cũng làm cho Lâm Hưng chịu nhiều đau khổ, loại này quyết đấu cảm giác để Lâm Hưng phi thường không thích ứng.

Lâm Hưng hiểu đều là trong óc cho ra đơn giản cách đấu pháp môn, không thể nói thô bỉ, nhưng là Lâm Hưng ngắn hạn bên trong thật đúng là không cách nào đem những pháp môn này cho dung hội quán thông, cho nên chỉ là nương tựa theo thể lực của mình đến chống đỡ lấy.

Lúc đầu Lâm Hưng sẽ không nhận mạnh như vậy trùng kích, có lẽ bởi vì trước mấy ngày cho Lâm Tâm chữa thương nhận trùng kích vẫn chưa hoàn toàn phục hồi như cũ, ban ngày lại làm việc tiêu hao vô số thể lực, như thế khiến cho Lâm Hưng bản thân thực lực nhận lấy rất lớn áp chế, như thế mấy lần nhìn như đơn giản trùng kích lại cơ hồ đem Lâm Hưng ngũ tạng lục phủ đều cho xông nát.

Nếu như là bình thường người, cùng những người này quyết đấu đi qua, sẽ cảm thấy đây là một cái cường ngạnh sắt thép mà lùi về sau, thể nhưng là Lâm Hưng không thể lùi, một khi lui ra phía sau, những người này liền sẽ biết Lâm Hưng thực lực không đủ. Cho nên tại cái này gượng chống trong chiến đấu, Lâm Hưng gặp phải phản phệ cũng mạnh mẽ phi thường.

Toàn lực điều động thể nội nguyên khí, đem toàn bộ nguyên khí rót vào trong cơ thể mình chữa trị thể nội thương tích.

Liều Âm đẩy cửa ra, chỉ gặp Lâm Hưng dưới chân chậu rửa mặt bên trong huyết thủy thể mà chất đông nho nhỏ nửa bồn, cứ việc khả năng trong chậu còn có nước, thể nhưng là nhìn thấy như thế một chậu huyết thủy còn nói để Liều Âm dọa cho đến bật miệng lại.

"Lâm Hưng, Lâm Hưng, ngươi thế nào!" Liều Âm chạy tới ôm lấy Lâm Hưng. Lâm Hưng nói: "Không có việc gì, giúp ta đem nước đổ. Tạ ơn!" Liều Âm giữ chặt Lâm Hưng: "Nếu không, chúng ta đi bệnh viện, ta hiện tại liền dẫn ngươi đi bệnh viện!"

Lâm Hưng đẩy ra Liều Âm, nói: "Ngươi đi ra, nhanh, giúp ta đem nước đổ. Đợi chút nữa ta khả năng không ra đi ăn cơm, ngươi giúp ta từ chối tỷ ta!"

Liều Âm bị Lâm Hưng đẩy ra, trên mặt dâng lên vẻ tức giận, thể nhưng là đúng vào lúc này, đã thấy Lâm Hưng toàn thân kéo kẹt kẹt vang lên, theo đuôi trong chốc lát Lâm Hưng liền biến thành một tòa băng điêu.

Liều Âm đứng ở một bên, kinh hãi bật miệng lại môi.

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!" Liều Âm vịn Lâm Hưng trên người khỏi băng.

"Bang lang!" Cửa chính truyền đến đẩy cửa âm thanh, Liều Âm nhìn lại, là một người trung niên nam tử. Liều Âm thở dốc một cái, một thanh bưng lên chậu nước, đem nước đổ vào cống thoát nước bên trong, thanh tẩy chậu nước về sau đem phòng môn đóng lại.

Không lâu, Lâm Tâm dẫn theo một chút cái túi trở về.

"Khụ khụ!" Lâm Tâm nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Trở về gặp Liễu Âm còn đang không ngừng nhìn về phía cửa phòng. Liễu Âm lúc này mới quay đầu nhìn về phía Lâm Tâm: "Tỷ tỷ ngươi trở về."

"Ừm, ta đi phòng bếp làm điểm đồ ăn, "

Liễu Âm lập tức nhắc nhở: "Không cần, chúng ta ở bên ngoài đã ăn cơm rau dưa, "

"Phanh phanh phanh!" Bên ngoài truyền đến kịch liệt tiếng đập cửa.

"Ai vậy..." Chủ phòng đình nghĩ mở cửa hỏi.

"Bành!" Dẫn đầu hung thần ác sát nam tử một cước đá tới: "Đem Lâm Hưng giao ra."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Khinh người quá đáng

Liễu Âm còn không có cảm giác, đã thấy Lâm Tâm lập tức nhảy dựng lên, chạy tới ngoài cửa.

"Lâm Ninh Huy, ngươi muốn làm gì!" Lâm Tâm chạy tới, đỡ lấy đình nghi, Liễu Âm cũng chạy theo đi ra, bất quá vừa rồi tại Liễu Âm trong nhà đã thay đổi thường phục.

"Muốn làm gì? Đem mẹ ta đã thương liền chạy, tránh rất kín a." Lâm Ninh Huy một thân mùi rượu, chỉ vào Lâm Tâm nói: "Làm liền là loại chó như ngươi nam nữ!"

"Lâm Ninh Huy, ngươi cho ta hãy tôn trọng một chút!" Lâm Tâm quát.

"Gọi tên tiểu tạp chủng kia đi ra, chó núp tại nữ nhân đằng sau tránh chướng khí, lão tử không để yên cho hắn!" Lâm Ninh Huy một tay chỉ Lâm Tâm, khí thế hùng hổ dọa người. Liễu Âm nhìn sang, chỉ thấy ngoài cửa còn lưu lại lấy năm sáu người, nhìn đều là cùng Lâm Ninh Huy lớn nhỏ lưu manh thanh niên.

Lâm Tâm cả giận nói: "Các ngươi toàn gia đem ta cùng Lâm Hưng đuổi ra thôn trang chẳng lẽ còn không đủ? Các ngươi còn muốn làm cái gì, đuổi tận giết tuyệt a? Đây chính là xã hội pháp trị!"

Ba!

Lâm Ninh Huy một bàn tay đánh tới: "Đù? Làm sao không đủ, đánh xong mẹ ta liền thu thập gia hỏa chạy trốn, lão tử mới nói cho ngươi cái gì là pháp trị!" Liễu Âm đều trở tay không kịp, không có có thể kịp thời kéo ra Lâm Tâm.

"Lâm Ninh Huy, đừng khinh người quá đáng!"

"Lão tử nghe nói ngươi còn mang theo một vạn khối tiền, đem tiền cho lão tử giao ra, lão tử đánh nhau của mẹ ta sự tình chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không lão tử một hơi đem Lâm Hưng vậy tiểu tạp chủng bẩm báo pháp viện đi, phán cái mười năm tám năm cũng là lão tử định đoạt."

Lâm Tâm cả giận nói: "Si tâm vọng tưởng!" Lâm Tâm lúc này mới hiểu được, nguyên lai mình một vạn khối tiền không biết làm sao tiết lộ phong thanh, lại bị trong thôn người biết.

Liễu Âm cái này cũng mới nhìn rõ, cái này rõ ràng dọa dẫm bắt chẹt a.

Liễu Âm từ giao có chút cách đầu thực lực, thế nhưng là nhìn đi ra bên ngoài mấy cái cầm khảm đao hung đồ, lúc này nàng cũng vô pháp biểu lộ ra, đúng vào lúc này, Liễu Âm điện thoại vang lên: "Uy, đội trưởng!"

Hứa đội trưởng nói với Liễu Âm: "Là như vậy, chúng ta bên này sự tình khá là phiền toái, chỉ sợ không cách nào điều động người qua đến giúp đỡ ngươi, ngươi đưa xong tiểu tử kia liền xuống ban đi, mô-tô chuyện xe ta khiến người khác đi xử lý. Tốt, cứ như vậy, treo!"

"Uy, đội trưởng! Uy. . ."

Nhìn xem bên ngoài hung thần ác sát đám người, Liễu Âm lúc này cũng có chút bất đắc dĩ, có rõ ràng nhất đội trưởng bên kia có thể gặp được vấn đề rất lớn.

Đình nghị mới vừa rồi bị Lâm Ninh Huy đập một cước, lúc này mặc dù vịn vách tường đứng lên, nhưng là đối mặt một cây đại đao gác ở trên cổ, lúc này cũng là bức mình chẳng dám nói ra.

Một người nam tử lao đến nhìn xem Liễu Âm: "Tiểu nương bị ở đâu ra, vừa gọi điện thoại làm cái gì?"

"Đứng rồi, tiểu nương bị, ta mặc kệ ngươi vừa rồi đánh cái gì điện thoại, nhưng là hiện tại bắt đầu, đưa di động cho ta. Mặt khác, nếu như ngươi dám báo động, cảnh sát đến thời điểm, cũng chính là nấy người các ngươi thời điểm chết. Bất quá ta muốn cảnh đội hiện tại cũng là tan tằm giờ cao điểm, chờ đuổi tới nơi này, ha ha. . ." Lúc này ra mặt lại là Lâm Ninh Huy phía sau một cái người cao.

Nhìn có chừng một thước tám, sinh dị thường khôi ngô.

"Các ngươi muốn làm gì." Liễu Âm phối hợp lấy ra điện thoại.

"Ngoan ngoãn phối hợp chúng ta, không có việc gì, nếu không." Một người nam tử thanh tú thanh tú lưỡi búa hướng trên mặt đất một chập xuống, hỏa hoa văng khắp nơi.

Liễu Âm lúc này lại là vì Lâm Hưng mà sốt ruột, Lâm Hưng có thể nói hiện tại đã bản thân bị trọng thương, nếu như lại gặp đến những người này độc đánh. . .

Lâm Ninh Huy cầm trên tay đao, đập vào Lâm Tâm trên mặt: "Gái điểm thú, đem tiền giao ra đây, còn có Lâm Hưng cùng một chỗ giao ra."

Lâm Tâm hít sâu một hơi, nói ra: "Lâm Hưng đi bên ngoài làm việc còn chưa có trở lại, tiền cũng trên tay hắn."

"Ba!" Lâm Ninh Huy lại một bàn tay vung đi qua.

"Một đại nam nhân khi dễ nhợc nữ tử, có gì tài ba?" Liễu Âm cả giận nói,

Người cao đứng dậy, nhìn xem Liễu Âm nói: "Nàng là nhợc nữ tử, ngươi chính là nữ hán tử rồi? Cái này vóc dáng rất khá, chờ sau đó ngay ở chỗ này thoải mái một lần lại nói."

Ba!

Liễu Âm một bàn tay đẩy ra người cao cánh tay.

"Bành!"

Người cao nắm đầm đập xuống.

Liễu Âm thân thể một cái dịch ra, đã thấy phía sau nấy người nam tử cùng một chỗ chen chúc đi lên. Liễu Âm song quyền nan địch tứ thủ, đánh không đến một lát đã bị mấy người bắt lại.

Liễu Âm vốn định công bố thân phận của mình, nhưng là đối mặt bọn này xã hội đen thế lực tương tự đội, nàng một khi công bố, chỉ sợ còn có thể kích thích những này đội hung tính. Cho nên nàng cân nhắc là không có làm chán nản những người này tư tưởng, dù sao mình bọn người chỉ là bình thường người.

"Tiểu nương bị, vẫn rất có thể đánh sao? Cũng không biết công phu trên giường thế nào, chắc chắn, nhìn xem nước này non làn da, ma quỷ này đáng người, thật sự là chờ mong a."

Lâm Tâm nhìn xem đây hết thấy, nàng vốn là một cái nhợc nữ tử, lúc này khí sắc mặt đỏ lên, đối Lâm Ninh Huy quát: "Lâm Ninh Huy, ngươi muốn thế nào?"

Lâm Ninh Huy hướng về Lâm Tâm liền là một ngụm đàm: "Gái điểm thú, sinh vẫn rất xinh đẹp, bất quá như ngươi loại này trời sinh vận rủi người, coi như đưa ta ta cũng không cần. Phi!" Lâm Ninh Huy chỉ huy bên cạnh một người quát: "Lục soát, đem Lâm Hưng tên tiểu tạp chủng kia tìm cho ta đi ra, mẹ nó, cho lão tử tránh chương khí, lão tử để hắn tránh!"

Lâm Tâm cố nén muốn rót xuống nước mắt, quát: "Chậm đã!" Lâm Tâm hít sâu một hơi: "Tiền cho ngươi, đi nhanh lên."

Người cao nhìn xem bốn phía, khẽ nói: "Đem trong phòng đồ vật đập, tìm tới Lâm Hưng, hành hung một trận, đem cô nàng này bắt về. Mặt mũi nói đến."

Mấy tên côn đồ lập tức oanh vọt vào, nhắm ngay phòng bên trong đang nấu cơm nồi bát bầu bồng, phanh phanh một trận đập loạn.

"Súc sinh!"

Lâm Tâm kêu to.

Liều Âm giãy dụa muốn mở ra, thế nhưng là dùng ở sau lưng tay dị thường kiên cố, cho dù dùng sức giãy dụa, thế nhưng là không nghĩ tới căn bản không làm nên chuyện gì. Liều Âm vừa định thét lên, một nhanh khăn lau gắt gao thi đấu tại Lâm Tâm miệng bên trong.

Nặng sạch sẽ, chỉ còn lại có Lâm Hưng ở một cái kia phòng.

Lâm Tâm chạy tới, đứng tại cửa ra vào đưa tay ngăn đón: "Dừng tay, Lâm Ninh Huy, ngươi đến cùng muốn làm gì!"

"Ta muốn làm gì? Muốn hành hung cái kia thói tạp chủng dừng lại!"

"Sơ trung thời điểm, liền nghe người khác hung hăng khen ngợi nhà Lâm Hưng là có bao nhiêu lợi hại, học tập tốt bao nhiêu, có mấy người nhìn qua ta Lâm Ninh Huy một chút? Ai trong mắt đều là ta Lâm Ninh Huy không phải. Con mẹ nó chứ ra ngoài xông xáo những năm này, bây giờ trở về đến, không phải vừa vặn lúc báo thù a?" Lâm Ninh Huy nhìn xem Lâm Tâm, nhẹ răng cười.

Lâm Tâm lập tức tỉnh ngộ: "Ngươi những năm này căn bản không phải đi đọc sách."

Lâm Ninh Huy vỗ vỗ Lâm Tâm mặt: "Ngươi nói đúng, lão tử căn bản không phải đi đọc sách, thế nhưng là lão tử hiện tại vẫn tại cái này phồn hoa đại đô thị qua phong sinh thủy khởi."

"Một vạn khối tiền, kỳ thật lão tử căn bản xem thường." Lâm Ninh Huy nói, ngay trước mặt mọi người đem thẻ ngân hàng đốt thành tiêu.

Liền đẩy ra Lâm Tâm, Lâm Ninh Huy nhắm ngay cửa nhỏ, một cước đạp xuống dưới.

Bành!

Cửa gỗ mảnh vụn, bốn phía bay tứ tung.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nén giận xuất thủ

To lớn chấn động đem Lâm Hưng triệt để chấn tỉnh lại.

Hắn vừa đem thương thế bên trong cơ thể đè xuống, lại nghe được tiếng vang kịch liệt truyền đến, mở mắt ra, cửa phòng vỡ vụn. Tỷ tỷ ngã trên mặt đất, càng xa xôi, Liều Âm bị mấy người nam tử gắt gao bắt lấy, đứng ở một bên. Cự đại khám đao rơi vào đỉnh nghĩ trên vai, uy hiếp ý tứ không cần nói cũng biết.

Lại nhìn chỗ gần, đầy đất bừa bộn.

Trên lửa nồi bị nước tưới tắt, lúc này chính bốc lên nồng đậm sương mù. Đồ ăn bị nện xuống đất, mấy tiết rau xanh bị giẫm đạp trở thành bụi đất, Lâm Tâm vừa mua được khối thịt bị giẫm thành bùn loãng.

Lửa giận!

Từ đáy lòng đến toàn thân, trong nháy mắt tràn ngập đến Lâm Hưng não hải.

"Lâm Ninh Huy, ngươi muốn làm gì!" Gặp Lâm Ninh Huy hung thần ác sát bộ dáng, Lâm Tâm một cái bò lên ngăn tại Lâm Hưng trước mặt.

"Ta muốn làm gì, ta muốn phé đi tên tiểu tạp chủng này. Tránh ra cho ta, nếu không, lão tử hiện tại liền để ngươi vĩnh viễn dậy không nổi!" Lâm Ninh Huy một tay cây gậy gắt gao chống đỡ lấy Lâm Tâm cái cằm.

Lâm Tâm nhìn xem Lâm Hưng, phần nộ quát: "Đi mau a! Ngươi làm sao còn ở nơi này!" Lâm Hưng đem Lâm Tâm tuôn ra vào trong ngực: "Tỷ, ngươi chịu khổ."

"Đều lúc này, còn tại lão tử trước mặt tình chàng ý thiếp." Lâm Ninh Huy trong tay cự cây gậy lớn hướng về lâm cao hứng liền đập tới.

Bành!

Lâm Ninh Huy chỉ nghe một tiếng tiếng vang lạnh lạnh truyền đến, theo đuôi chỉ gấp trong tay mình cây gậy thể mà rơi vào Lâm Hưng trong tay, mà lại Lâm Hưng trong tay cây gậy một đầu thôi động, trong nháy mắt đụng trên người Lâm Ninh Huy. Lâm Ninh Huy chỉ cảm thấy bộ ngực mình một trận khí muộn, lao đảo lui về sau mấy bước.

Lâm Ninh Huy gấp trong tay mình cây gậy thể mà bị cướp, càng là tức giận, xoay người bỏ lên, cầm lấy một cái ghế hướng về Lâm Hưng liền đập xuống.

Lâm Hưng một tay lấy Lâm Tâm kéo ra, ghế thuận lâm cao hứng đập xuống.

Xoạt xoạt!

Vốn là có chút mực nát ghế lập tức vỡ vụn trở thành mấy tiết nhánh cây.

Máu tươi từ Lâm Hưng cái trán chậm rãi chảy xuống, Lâm Hưng đứng lên, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Lâm Ninh Huy!

"Mẹ nó đồ chó hoang, cho lão tử kệ con mẹ hần chứ!" Lâm Ninh Huy lập tức nhảy dựng lên, chỉ vào bên cạnh mấy người hô.

Bành!

Một đám đập tới.

Vừa xông tới nam tử lập tức thét chói tai vang lên ngã trên mặt đất.

Ba!

Lâm Hưng một cước đá lên, đem một người khác đá bay ra ngoài.

Bành!

Một cây côn gỗ đập vào Lâm Hưng dưới chân.

Lâm Hưng thân thể một cái lao đảo, nửa quỳ gối quỳ trên mặt đất. Lúc này nam tử này mới từ Lâm Hưng phía sau xoay người lại.

Oanh!

Lâm Hưng song quyền đập tới.

"Bên trên, cho ta làm thịt cái này tạp chủng!" Lâm Ninh Huy chỉ vào Lâm Hưng phẫn nộ quát.

Lâm Hưng vừa quay đầu, đối Lâm Ninh Huy. Máu tươi từ trên trán lưu lại, Lâm Ninh Huy thấy một lần Lâm Hưng, trong óc một cái khuấy động, lao đảo rút lui mấy chục bước,

"Móa nó, tiểu tạp chủng!"

Lâm Ninh Huy cầm một cái lưỡi búa hướng về lâm cao hứng bỏ xuống. Nhưng mà hần chột phát hiện, mình lưỡi búa còn mai một đi, cổ mình đã bị Lâm Hưng một thanh tóm lấy.

Ba!

Một cái bàn tay đối Lâm Ninh Huy trên đầu vỗ xuống.

Lâm Ninh Huy duỗi lên chân đến đá Lâm Hưng.

Bành!

Lâm Ninh Huy đột nhiên cảm giác dưới chân phảng phất trong nháy mắt bị một cổ cái kích dè, Lâm Hưng một cước, lại có loại đề hần căn bản là không có cách đứng lên.

Ba!

Lâm Hưng trở tay một bàn tay.

Ba ba ba ba ba ba!

Mấy chục cái tát vỗ xuống.

Lâm Ninh Huy miệng bên trong răng ục ục lẫn đi ra, trên mặt trở nên đỏ như máu.

"Đi người. Mẹ nó thôi tập chúng!" Lâm Ninh Huy sắc mặt dữ tợn hai tay xé rách lấy Lâm Hưng. Lâm Hưng một cước đá tới, đá vào Lâm Ninh Huy trên bụng, Lâm Ninh Huy thân thể lập tức bay ngược ra ngoài, ừng ực ực chuyển, lăn tãi trong đại viện.

Còn tại cửa ra vào mập mạp bọn người vừa còn chính nói chuyện phiếm, vừa rồi đánh nhau lại biến hóa quá nhanh, trong lúc nhất thời thể mà căn bản không có kịp phản ứng.

Bành!

Cửa bị Lâm Hưng đá vỡng, Lâm Hưng một cước đạp ở Lâm Ninh Huy trên cổ.

Lâm Hưng trừng mắt mấy người, giận dữ hét: "Thà bọn hần, nếu không lão tử hiện tại liền giết hần!" Mấy người đều là Lâm Ninh Huy tiểu đệ, lúc này nhìn Lâm Ninh Huy bị đạp trên mặt đất, cả đám đều kinh hãi khó mà ngôn ngữ.

Giẫm tại địch nhân đỉnh đầu uy hiếp địch người thủ đoạn là Lâm Ninh Huy thường dùng mảnh khoe, thể nhưng là không nghĩ tới có một ngày, chính hần thể mà bị người khác cho giẫm trên mặt đất.

"Đừng..."

Ba!

Một bàn tay phiến xuống dưới, Lâm Ninh Huy vừa muốn nói lời, lập tức nghẹn trở về miệng bên trong.

"Ta nói, thà bọn hần!"

Lâm Hưng đối đám người giận dữ hết, mấy người đẩy lòng sợ hãi, đem đình nghỉ cùng Liễu Âm đem thả mở, Lâm Hưng buông lỏng ra Lâm Ninh Huy trên cổ chân. Mấy cái tiểu đệ lập tức chạy tới, đem Lâm Ninh Huy giờ lên, đứng tại mập mạp bên cạnh.

Lâm Ninh Huy phun ra miệng bên trong huyết thủy, chỉ vào Lâm Hưng nói: "Đánh cho ta, vào chỗ chết đánh!"

"Người đi xem tỷ ta, nàng có bệnh nặng, lập tức đi." Lâm Hưng quay đầu nhìn Liễu Âm. Liễu Âm kinh ngạc trừng lớn mắt, bất quá vẫn là nhanh chóng chạy hướng Lâm Tâm. Lâm Hưng lúc này hoàn toàn bị phần nộ cho tràn ngập, gấp mấy người đem mình xúm lại lên, Lâm Hưng không những không giận mà còn cười: "Nếu như ta tỷ đã xảy ra chuyện gì, ta sẽ để cho các người đều cùng đi chôn cùng!"

"Đánh!"

Lâm Ninh Huy chỉ vào Lâm Hưng gào thét.

Mập mạp một cái nắm nắm đập xuống.

Bành!

Mập mạp chỉ cảm thấy mình phảng phất đâm vào trên miếng sắt, thân thể lão đảo lui về phía sau mấy bước.

Thế nhưng là Lâm Hưng nắm nắm lại chưa ngừng!

Rầm rầm rầm!

Liên tiếp mấy chục quyền, một mạch mà thành. Mập mạp thân thể lão đảo ngã trên mặt đất, không biết nam bắc! Lâm Hưng chân kế tiếp quét ngang qua, dưới chân tất cả mọi người lập tức đều bị Lâm Hưng cho quét ngã trên mặt đất.

Liên tiếp kêu rên toàn bộ vang lên.

"Cẩn thận, Lâm Hưng!" Liễu Âm kêu to một tiếng.

Chỉ gặp Lâm Ninh Huy trong tay lưỡi búa thuận Lâm Hưng liền ném qua.

Lâm Hưng thân thể một cái dịch ra.

"A!"

Trên đất nam tử lập tức hét lên một tiếng, theo đuôi một đạo huyết quang từ dưới đất bay vọt lên. Nam tử cánh tay trên tuôn ra vô số máu tươi, tay cánh tay lập tức đứt gãy xuống tới. Nam tử phát ra rít lên một tiếng, choáng ngã trên mặt đất.

Bành!

Lâm Hưng không nói một lời, một cái nắm nắm đem bên cạnh một người nam tử đụng ngã. Theo đuôi một cái bước xa xông về Lâm Ninh Huy!

Ba!

Ba ba ba ba!

"Lão tử để ngươi ăn cây táo rào cây sung!"

"Lão tử để ngươi khinh người quá đáng!"

"Lão tử để ngươi không dài đức hạnh!"

"Lão tử để ngươi rắn chuột một ổ!"

"Lão tử để ngươi tàn bạo khát máu!"

Bành!

Cái cuối cùng bàn tay rơi xuống, Lâm Ninh Huy rít lên một tiếng lầy ngã trên mặt đất.

"Tiểu huynh đệ tha mạng!"

Mập mạp thấy một lần Lâm Ninh Huy té xỉu đi qua, lúc này hắn cũng thanh tỉnh đi. Lâm Ninh Huy bị cừu hận che đôi mắt, nhưng là bọn hắn nhưng không có. Gặp Lâm Hưng hung thần ác sát bộ dáng, nhao nhao quỳ xuống cầu tình.

Mà cái kia cánh tay bị chém đứt nam tử lúc này đã choáng ngã trên mặt đất.

"Đại hiệp tha mạng, tha mạng a!"

"Lăn, cho ta cút ngay lập tức!"

Mấy người nhất thời cầu thần bái Phật kéo mấy cái huynh đệ bò lên.

"Nơi này có mười vạn khối tiền, mật mã là 123456, hi vọng huynh đệ vui vẻ nhận." Mập mạp trước khi đi đưa tay lấy ra thẻ ngân hàng trong tay, đưa cho Lâm Hưng. Lâm Hưng gầm thét: "Cút! Có bao xa lẫn bao xa, nếu không lão tử để cho các ngươi gặp không được ngày mai mặt trời." Mập mạp một cái giật mình, thẻ ngân hàng trong tay xoạch rơi trên mặt đất.

"Lâm Hưng!" Liễu Âm cả kinh kêu lên, Lâm Hưng nhanh chóng chạy tới.

"Tỷ..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tuyệt vọng khí tức

Lâm Hưng chạy tới Lâm Tâm bên cạnh, chỉ gặp Lâm Tâm lúc này sắc mặt tái nhợt bất lực, khóe miệng tràn ra một ngụm máu tươi, trên mặt vân tay cũng lộ ra từng đạo vết máu, lúc này đang Liễu Âm trong ngực có chút run rẩy lên.

"Tỷ!"

"Tỷ!"

Lâm Hưng ôm Lâm Tâm, gặp Lâm Tâm giãy dụa lấy muốn nói điều gì, lại một câu cũng nói không nên lời.

"Tỷ, ngươi không có việc gì, ngươi không có việc gì." Lâm Hưng một tay lấy Lâm Tâm ôm vào phòng ngủ, nói với Liễu Âm "Làm phiền ngươi giúp ta nhìn một chút môn, tạ ơn!" Nói một thanh nhốt Lâm Tâm cửa phòng ngủ.

Thần bí pháp quyết thôi động, nhanh chóng rót vào Lâm Tâm thể nội, Lâm Tâm thể nội hàn băng không ngừng từ Lâm Hưng thân thể bốn phía ngược dòng mà ra, phun trào trên người Lâm Hưng.

Đau nhức, rét lạnh, trong nháy mắt xâm nhập Lâm Hưng.

Trong nháy mắt, Lâm Hưng phảng phất đặt mình vào tại vô tận thế giới băng tuyết bên trong, bốn phía bông tuyết bay xuống, đen tối từ trên trời giáng xuống, không nhìn thấy một chút ánh sáng, chỉ có bầu trời tản ra một đạo yếu ớt dây tóc ánh sáng mờ nhạt mang ,

Lâm Hưng tại cái này hoang vu thế giới không ngừng đi tới, bỗng nhiên bừng tỉnh: "Đây là, đây chẳng lẽ là tỷ tỷ thế giới tinh thần?"

Mê thất!

Tại cái này hắc ám thế giới băng tuyết, Lâm Hưng chỉ cảm thấy toàn thân phảng phất bị vô tận thống khổ cùng gian nan.

Đi! Đi! Đi ra ngoài!

Đi ra không được, thế nhưng là đi ra không được.

Không biết qua bao lâu, Lâm Hưng cảm giác mình toàn thân lực lượng đều đã dùng hết. Lâm Hưng vô vọng ngồi xổm ở trong gió tuyết , mặc cho tuyết lớn đem Lâm Hưng toàn bộ bao trùm. Cô độc mà từ tịch khí tức không ngừng vọt tới, Lâm Hưng phảng phất trong nháy mắt này liền vượt qua vô số năm thời gian, hết lần này tới lần khác còn có loại một ngày bằng một năm cảm giác.

"Bánh!"

Lâm Hưng rốt cục không chịu nổi vậy phô thiên cái địa phong tuyết quấy nhiễu, lập tức ngã xuống trong tuyết.

Tuyết lông ngỗng từ không trung xẹt qua.

"Tỷ, ngươi ở đâu?" Lâm Hưng vô lực kêu khóc.

Thế giới hiện thực, Lâm Hưng đánh run một cái, tỉnh ngộ lại.

"Hàn băng tuyết mạch!" Lâm Hưng run rẩy, lần nữa đưa tay đặt ở Lâm Hưng phía sau lưng.

Mượn vừa rồi đối băng tuyết cảm ngộ, Lâm Hưng mới đem lực lượng của mình thuận hàn băng rót vào Lâm Tâm thể nội, đơn giản chữa trị Lâm Tâm lực lượng trong cơ thể.

Thế giới băng tuyết bên trong

Lâm Tâm cô độc mà vô vọng ngồi xổm ở thế giới nơi heo lạnh, cô đơn mà cô tịch, nước mắt từ gương mặt rơi xuống, tại rơi xuống trong nháy mắt liền trở thành bên nhọn băng tinh, rơi vào trong gió tuyết phát ra thanh thúy kêu to.

Tỷ!

Tỷ, ngươi ở đâu a, tỷ!

Tỷ!

Tiếng hô, không ngừng truyền đến tiếng hô.

Hắc trong bóng tối, tại vậy đen tối chỗ sâu.

Phảng phất một tia vạch phá thời gian quang mang chậm rãi từ không trung giáng lâm, phảng phất một đầu thông hướng chân trời đường tại thế giới băng tuyết bên trong mở một đầu tinh tế lỗ hổng.

Tỷ!

Tỷ!

Tỷ...

Không ngừng kêu khóc, không ngừng kêu gọi, mang theo tiếng ho khan, mang theo thống khổ, mang theo bất lực.

Ta muốn đi xem! Lâm Tâm nhẹ nhàng từ dưới đất đứng thẳng lên, nằng nhẹ nhàng từ dưới đất đi tới, tại băng tuyết bên trong. Vốn đã vô lực bước chân, lúc này lại trở nên có chút nhẹ nhàng lên, vậy thông hướng quang minh con đường không ngừng từ dưới chân lan tràn mà tới.

Chậm rãi, chỉ dẫn lấy, hướng về quang minh, chậm rãi đi đến.

...

Thế giới hiện thực

Lâm Hưng trong óc dần dần bị ngờ ngờ ngác ngác tỉnh thần cho chiếm lĩnh, lực lượng đã đến khô kiệt biên giới. Cho tới nay thần bí công pháp đều một mực tại liên tục không ngừng lưu động tại Lâm Hưng chung quanh, thế nhưng là tại thời khắc này, Lâm Hưng lại phảng phất cảm nhận được hít thở không thông khí tức, phảng phất cảm nhận được lực lượng khô kiệt...

Huyết sắc tại thể nội lẫn lộn, toàn thân cao thấp tơ máu phun trào đi ra.

Lâm Hưng không ngừng ở trong lòng hô hoán tỷ tỷ, thế nhưng là không phản ứng chút nào. Thân thể thương tích để Lâm Hưng không ngừng hiện ra thống khổ to lớn cùng cảm giác khó chịu, khí tức tử vong không ngừng từ thân thể toàn thân xông ra.

"Phải chết à?"

Lâm Hưng lòng tuyệt vọng nghĩ.

Ngoài phòng

Liễu Âm vừa đi vừa về tại Lâm Hưng công rục rịch, đang đi tới đi lui. Lâm Hưng biết y thuật sao? Biết sao? Không biết, nàng không biết! Nàng đã đánh xe cứu thương, xe cứu thương lúc nào đến, toàn không có một chút tin tức.

Đúng vào lúc này, bên ngoài sấm sét vang dội, to lớn mưa to theo sát từ trên trời giáng xuống, cướp sạch toàn bộ Thanh Ninh Huyền.

Xe cứu thương còn chưa tới, vì cái gì còn chưa tới, mưa to không ngừng từ dưới đất phun trào đi ra.

Cuồng phong gào thét, gọi lên cửa phòng chi chi rung động.

"Đến, khuê nữ, uống miếng nước!" Chủ phòng đình nghĩ bụng một cái cái chén đưa cho Liễu Âm.

"Tạ ơn!"

Đình nghĩ cũng không ngừng nhìn ra phía ngoài, mấy ngày nay hiểu rõ, hắn đã biết Lâm Tâm tựa hồ có một loại nào đó bệnh nan y, vào hôm nay loại đả kích này phía dưới, nếu là xử lý không tốt, chỉ sợ sẽ là một cái mạng a. Mà lại tiểu tử kia, vừa rồi máu me đầm đìa đáng về mặc dù dọa người, nhưng là chân chính bị thương nặng vẫn là cái này tiểu tử a.

Phòng ngủ

Lâm Hưng đã cảm giác được mình sắp kiệt sức.

Cảm giác hít thở không thông không ngừng vọt tới. Mưa to mưa như trút nước mà xuống, Lâm Hưng cũng có cảm giác, cái này trình độ nhất định cũng trở ngại không khí lưu thông.

Tĩnh lại a!

Tĩnh lại a...

Lâm Hưng gần như tuyệt vọng.

Thể nội thương tích cùng thống khổ, cùng thi triển đem hết toàn lực cảm giác bất lực để Lâm Hưng toàn thân đều ở một loại tuyệt đối cảm giác tuyệt vọng bên trong.

Lâm Tâm theo quang mang chỉ dẫn, đi từ từ.

Nàng tựa hồ nghe đến thừa trọng tiếng hít thở, nghe được vậy vô lực hò hét, nghe được vậy cơ hồ tuyệt vọng kêu gọi... Nàng toàn thân tựa hồ tại thời khắc này tràn đầy lực lượng, tràn đầy hi vọng.

Nàng đứng lên, đi tới, nhanh chóng đi tới, chạy trước, chạy nhanh.

Tĩnh lại a!

Cuối cùng một tiếng kêu gọi truyền đến, vậy hào quang nhỏ yếu dần dần như là ngọn nến đốt sạch dập tắt.

Oanh!

Lâm Tâm một cái xông phá vậy băng lãnh đại môn.

"Khục khục, khục khục!"

Lâm Tâm ho kịch liệt một cái.

"Tỷ, người đã tỉnh..." Lâm Hưng gấp Lâm Tâm tỉnh lại, khòe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ nhàng nhắm lại hai mắt.

"Lâm Hưng, Lâm Hưng! !" Lâm Tâm lớn tiếng kêu lên.

Nghe được trong phòng gào khóc, đình nghĩ, Liễu Âm cùng một chỗ xông vào đến trong phòng ngủ. Mờn mờ nhạt đèn điện, mấy người nhìn thấy Lâm Tâm lúc này toàn thân căn bản nhìn không ra bất kỳ một điểm vết sẹo cùng thương tích, Liễu Âm cùng đình nghĩ đều kinh hãi một cái.

Hai người nhìn về phía Lâm Hưng, chỉ gặp Lâm Hưng hai mắt nhắm nghiền, trên người trên mặt vẫn như cũ bộ kia máu me đầm đìa dọa người bộ dáng.

"Lâm Hưng, Lâm Hưng! Người không nên làm ta sợ a, Lâm Hưng!" Lâm Tâm ôm Lâm Hưng, nước mắt không cất dứt quan hệ rơi xuống.

Ừc ực, bấu, ực ực

Bên ngoài vang lên xe cứu thương tiếng ịch.

"Nhanh, đem hắn đưa lên xe cứu thương!" Đình nghĩ từng thanh từng thanh Lâm Hưng xoay người lưng ở trên lưng, bốc lên mưa to xông vào đến trong xe cứu hộ.

"Bệnh bộc phát nặng!" Liễu Âm đối xuất hiện một người y tá kêu lên.

Đem Lâm Hưng đặt ở trên xe cứu thương, đình nghĩ đem trên mặt đất thẻ ngân hàng nhét lên nhét vào Liễu Âm trong tay.

Liễu Âm nhìn một chút đình nghĩ, nói: "Thúc, người ngay ở chỗ này thu thập một chút đi, hai chúng ta tỷ muội đi là được."

Đình nghĩ nhìn một chút trong phòng, Đình a đi chính đang thu thập trong phòng, đình nghĩ thở dài: "Tiểu ngưng cũng không ở nơi này, không phải liên tốt."

Đưa ba người lên xe cứu thương, đình nghĩ mới chuyển về trong nhà.

"Uy, cha, chuyện gì a?"

"Có đứa bé gọi Lâm Hưng, đi đệ nhất bệnh viện nhân dân, người có rảnh rồi đi qua hỗ trợ chiếu cố một chút."

Điện thoại bên kia lập tức cả kinh nói: "Làm sao vậy, được cái gì bệnh nặng sao?"

"Không là, là dạng này..." Đình nghĩ đem vừa phát sinh sự tình nói một lần.

Đầu bên kia điện thoại, nữ tử nhanh chóng đảo dù che mưa: "Ừm, ta đã biết, ta hiện tại liền đi." Cúp điện thoại, đình nghĩ nhìn xem phân loạn trong phòng, không khỏi ung dung thở dài, khóa đại môn, quay người trở về phòng bên trong đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ý thức bị nhốt

Lâm Hưng cảm giác mình rất mệt mỏi, phảng phất là trong sa mạc lữ giả, không gặp được cuối đường. Lại phảng phất là bạo tuyết bên trong cô đơn người đi đường, không chịu nổi trên đầu bay tới bạo tuyết.

Máu tươi từ gương mặt trượt xuống, băng lãnh thấu xương đau quấy rầy đáy lòng thế giới.

Đây là nơi nào? Lâm Hưng hiện tại chỉ cảm thấy mình suy yếu vô cùng, muốn ngủ mất, rã rời cuốn tới, không thể ức chế buồn ngủ để Lâm Hưng một điểm tinh thần cũng không đánh được.

Lâm Hưng giật mình có cảm giác ngộ, nếu là mình bất tỉnh ngủ mất, chỉ sợ lập tức liền sẽ đi gặp Diêm Vương gia... Cô độc cùng tịch mịch cuốn tới, Lâm Hưng cô đơn nhìn xem bốn phía, không ngừng nhìn xem bốn phía, mí mắt đã đang đánh chuyển.

"Phải chết a?" Lâm Hưng đáy lòng nhẹ nhàng tự lẩm bầm.

Lâm Hưng bỗng nhiên nghĩ đến hôm nay Lâm Ninh Huy đối với mình hai tỷ muội khi nhục, nhớ tới Lâm Ninh Huy vậy hung thần ác sát bộ dáng... Nếu như mình chết đi, như vậy tỷ tỷ sẽ như thế nào?

Có thể hay không bị khi dễ chỉ từ?

Có thể hay không bị làm cho không nhà để về?

Có thể hay không..

Lâm Hưng không dám tưởng tượng.

"Ta muốn chiếu cố tỷ tỷ!" Lâm Hưng từ đáy lòng a hô lên. Ta khả năng tỉnh lại người khác, ta cũng có thể tỉnh lại chính ta! Lâm Hưng dưới đáy lòng gào thét.

Đúng, vậy thần bí pháp quyết, ta còn có thể tu luyện vậy thần bí pháp quyết!

Lâm Hưng đáy lòng mặc niệm lấy thần bí pháp quyết khẩu quyết, khoe miệng không ngừng giờ lên vậy thần bí ký tự.

Từng đoạn mặc niệm mở đi ra, thế nhưng là trăm phát trăm trúng thần bí pháp quyết lại tại thời khắc này mất linh..

"Làm sao lại như vậy?" Lâm Hưng kinh hãi.

Lâm Hưng nhìn xem trong cơ thể mình thế giới nửa ngày mới có cảm giác, hẳn là mình đối Lâm Tâm chữa trị đã tiêu hao tất cả lực lượng, cho nên vô luận mình niệm bao nhiêu lần khẩu quyết, thế nhưng là vẫn như cũ không cách nào khu động vậy tinh mạch lực lượng.

Lâm Hưng cảm giác trong cơ thể mình tựa hồ đang trở nên băng lãnh: "Phải chết a?"

Lâm Hưng từng lần một mặc niệm lấy thần bí pháp quyết, Lâm Hưng minh bạch, lúc này khắc hoàn toàn là tại cùng trời tranh đoạt mệnh. Nếu như thất bại, mình liền vĩnh viễn tử vong, nếu như thành công, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.

Rốt cục, không biết mặc niệm nhiều ít phương pháp này quyết về sau, Lâm Hưng bỗng nhiên cảm nhận được một tia yếu ớt khí lưu chậm rãi tràn vào trong cơ thể của mình.

Lâm Hưng vui đến phát khóc, thành công, thành công dẫn đường thần bí pháp quyết lực lượng.

Theo vậy dòng suối lộ tuyến Lâm Hưng phát hiện nguyên lai phát ra lực lượng này lại là vậy thần bí ngọc bội. Bất quá Lâm Hưng cũng không quản được nhiều như vậy, điên cuồng hấp thụ lấy đến từ trong ngọc bội lực lượng, khẩu quyết vẫn không có ngừng.

Trong ngọc bội năng lượng là nước không nguồn, dùng một phần thiếu một phân, chỉ có dẫn dắt ra thiên nhiên lực lượng mới có thể đem mình hoàn toàn chữa trị, nếu không trong ngọc bội lực lượng tiêu hao hầu như không còn cũng chính là Lâm Hưng lần nữa lâm vào tuyệt vọng thời khắc.

Một lần!

Hai lần!

Vài chục lần!

Trăm ngàn lần!

Bành!

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang truyền đến, Lâm Hưng bàn tay kinh mạch bế tắc bị một đạo dòng nhỏ xông phá.

Theo đuôi không trung không khí lập tức liên tục không ngừng tràn vào đến trong lòng bàn tay.

Chính ở thủ thuật thất cho Lâm Hưng làm giải phẫu tất cả bác sĩ lúc này đều cảm nhận được một tia yếu ớt không khí chính hướng bốn phía vọt tới.

"Làm sao vậy, làm sao gió nổi lên?"

"Bảo trì giải phẫu, thanh trừ tụ huyết, chữa trị tổn hại cơ thể, mau chóng. Bệnh nhân mất máu quá nhiều, nếu như chảy máu không chiếm được ức chế, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm tính mạng."

Bên cạnh một người y tá, mở miệng nói ra: "Bác sĩ Vương, ta nói câu nào."

"Ừm!"

"Bệnh nhân hiện tại dạng này, coi như bảo vệ tính mệnh, chỉ sợ cũng là chung thân người thực vật. Chúng ta..."

Bác sĩ Vương nhìn một chút nằm tại trên giường bệnh Lâm Hưng, trịnh trọng nói: "Hết sức nỗ lực."

Cảm nhận được thể nội nguyên khí không ngừng xông phá kinh mạch gân cốt xiềng xích, một lần nữa tuôn ra nhập thể nội khí lưu, Lâm Hưng dưới đáy lòng lập tức thật dài thở dài một hơi. Rất cực, thành công, cùng trời tranh mệnh, giờ khắc này, rất cực tranh đoạt thành công.

Giải phẫu kéo dài năm tiếng, thành công thanh trừ Lâm Hưng tụ huyết, đồng thời kịp thời đối Lâm Hưng tiến hành truyền máu.

Lâm Hưng bị đẩy đi ra, mấy cái giải phẫu sư xoa xoa cái trán đầy nước, Lâm Tâm cùng Liễu Âm lập tức lao qua.

Lâm Tâm nắm lấy y sĩ trưởng, nước mắt xoạch rơi xuống: "Bác sĩ, đệ đệ ta thế nào?"

"Giải phẫu rất thành công, mà lại bệnh nhân bản thân chữa trị năng lực cũng rất cường đại, tốt. Tiếp xuống liền muốn nhìn chính thể trị liệu còn có bệnh nhân bản thân chữa trị năng lực."

"Đúng rồi, ai là gia thuộc."

Lâm Tâm lập tức nói: "Ta là!"

Bác sĩ Vương nhìn xem Lâm Tâm, do dự một chút, nói ra: "Ừm, đem đệ đệ ngươi trước mang theo một bên đi nghỉ ngơi đi. Cứ như vậy, tiểu cô nương kia, ngươi qua đây."

Liễu Âm nhìn một chút Lâm Hưng, đi theo y sĩ trưởng đi tới một bên.

"Tiểu cô nương hẳn là cái này tiểu tử thân thích chứ?" Liễu Âm do dự một chút, nhẹ gật đầu.

"Chuyện là như thế này, cái này tiểu tử giải phẫu rất thành công, nhưng là không biết hắn đã trải qua cái gì, chỗ lấy tinh thần lực của hắn toàn bộ chìm vào thung lũng, ta cũng không nói với ngươi một chút y thuật dùng từ để giải thích, đơn giản tới nói liền là cái này tiểu tử nếu như trong vòng ba ngày không thể kịp thời thức tỉnh, như vậy chỉ sợ cả đời đều là người thực vật. Hi vọng các ngươi những này gia thuộc có chuẩn bị tốt, ngươi có thể đi."

Đúng vào lúc này, toàn thân ướt đầm Đinh Ngưng vọt lên, nhìn xem y sĩ trưởng, bác sĩ Vương nói: "Uy, ngươi tốt, Lâm Hưng, bệnh nhân Lâm Hưng là tại cái này lâu sao?"

"Ngươi là?"

"Ta là Lâm Hưng lão sư."

Liễu Âm nhìn một chút Đinh Ngưng một chút, kỳ quái hỏi: "Ừm, là nơi này, làm sao ngươi biết Lâm Hưng chuyện?"

Đinh Ngưng lập tức vội la lên: "Cha ta nói cho ta biết, nhanh, mang ta đi nhìn Lâm Hưng, nhìn xem Lâm Hưng thế nào. Ta vừa nghe được hắn nói ai có thể trở thành người thực vật tới?"

"Ta dẫn ngươi đi xem hắn đi." Liễu Âm nói, mang theo Đinh Ngưng đi vào phòng bệnh.

"Đinh lão sư, sao ngươi lại tới đây..."

"Lâm Hưng thế nào?" Đinh Ngưng hỏi.

Y tá vừa cho Lâm Hưng bên trên xong truyền nước, nhìn lướt qua mấy người: "Nói chuyện nhỏ giọng một chút, chớ quấy rầy đến bệnh nhân nghỉ ngơi, bệnh nhân vừa làm xong giải phẫu."

Một cỗ khí lưu theo đuôi Lâm Hưng toàn thân phun trào đi ra, Lâm Hưng nhanh chóng chữa trị thể nội hết thấy thương tích, đối với ngoại giới cũng hoàn toàn không có cảm giác. Lâm Hưng có thể cảm giác được, mình hẳn là bị vây ở thân thể trong một góc khác, tạm thời bất lực khống chế thân thể.

Theo từng đạo lực lượng rót nhập thể nội, Lâm Hưng cảm giác trong cơ thể mình lực lượng tựa hồ có tăng lên. Cụ thể như thế nào Lâm Hưng còn không có cảm giác, nhưng là tổng thể nói đến tựa hồ là một loại chính thể tăng lên một cái cấp độ đáng vẻ.

Đến nửa đêm, cơ năng của thân thể đã cơ hồ hoàn toàn chữa trị.

Nhưng là Lâm Hưng vẫn như cũ bị vây ở thân thể nơi hẻo lánh, không cách nào ra ngoài khống chế thân thể.

"Người thực vật a?" Lâm Hưng lơ mơ có thể biết, đây cũng là người thực vật dấu hiệu. Nếu như mình là người bình thường, chỉ sợ cũng muốn bị cả đời vây ở chỗ này. Lâm Hưng nhìn chung quanh, một vùng tăm tối, đen kịt một màu. Như là Lâm Tâm bị vây ở thế giới băng tuyết, vậy khốn mình cũng cùng loại một cái đêm tối thế giới.

Cùng Lâm Tâm khác biệt, Lâm Tâm là bởi vì tuyệt vọng mà không nguyện ý ra ngoài, cho nên bị năng ý thức của mình cho vây khốn.

Thế nhưng là Lâm Hưng cũng là bị bách bị khốn trụ, đây hết thấy đều là bởi vì thân thể bị tổn thương nghiêm trọng mà dẫn đến thân thể một loại từ ta bảo vệ cơ năng, mà không phải Lâm Hưng bản thân ý thức. Khác nhau liền là nếu như bị ý thức vây khốn, chỉ phải không ngừng khuyên bảo, liền sẽ từ

từ hóa giải kiên cố cửa phòng mà để ý thức ra ngoài. Mà từ ta bảo vệ cơ năng lại là thân thể cân đối thành lập một cái cự đại lồng giam..

Liễu Âm đem Đinh Ngưng kéo tại một bên: "Căn cứ bác sĩ nói, Lâm Hưng khả năng cả một đời đều là người thực vật, chờ sau đó người gặp gỡ tỷ tỷ của hần, tận lực đừng xáo trộn những sự tình này."

Đinh Ngưng thần sắc ngần ngại, nhìn xem Liễu Âm: "Người nói là sự thật?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Hiên nhà mưa tầm tã

Đinh Ngưng xuống dưới nấu nấy bát bún gạo, mang tới.

Lâm Tâm không thấy ngon miệng, Liễu Âm cùng Đinh Ngưng cùng một chỗ ăn một chút.

Đinh Ngưng cùng Liễu Âm hai người đứng tại hành lang bên trên, nhìn xem phía ngoài mưa rào tầm tã, hai người nhún vai, đến xem Lâm Hưng sự tình, hai người tuyệt đối là dư thừa. . .

"Lâm Hưng là một người như thế nào?" Liễu Âm nhìn xem Đinh Ngưng, hỏi.

Đinh Ngưng nói: "Hỗn tiểu tử này a, chăm chỉ hiếu học, có chí tiến thủ. Ta còn từ chưa từng xem đứa nhỏ này thương tâm qua."

"Cho dù hần phụ mẫu đều mất, đứa bé này cũng chưa từng thương tâm qua, một mực có chí tiến thủ. Hần đã từng viết qua một thiên viết văn, gọi giống « hoa hướng dương sinh trưởng », một mực hướng về ánh nắng, từ không cúi đầu. Cao trung ba năm này, hần cơ hồ trân quý mỗi một khắc khi đi học ánh sáng, mặc dù như thế, thế nhưng là hần hơn phân nửa thời gian như cũ vẫn là bốn tẩu trong nhà chiếu cố tỷ tỷ của hần."

Của hần Cao trung chương trình học cơ hồ bị vứt bỏ, cho nên thi đại học thành tích cũng không có lấy được bất luận cái gì một điểm thành tích tốt.

Ta biết, hần rất cố gắng, ta xem qua.

Có thể là vận mệnh đi, vận mệnh cho tới bây giờ đều sẽ không công ngẫu nhiên giảng lâm tại bất luận người nào bên trên. Thôi động một người hết thầy. .

Ta chưa từng thấy cái này, giống hoa hướng dương sinh trưởng nam hài. Hần rộng rãi sáng sủa, có chí tiến thủ, hần cố gắng học tập, nỗ lực bính bác. Hần làm bất luận một cái nào sự tình đều đem hết toàn lực đi làm tốt.

Hần từ không nói cho bất luận kẻ nào gia thế của hần, nói đến cho đến nay, tại toàn lớp chỉ biết là hần một mực trốn học, thế nhưng là ít có người biết, hần là vì chiếu cố hần bệnh nặng tỷ tỷ. Nếu như không phải là vì xin phép nghỉ, hần ngay cả ta chỉ sợ đều sẽ không nói cho.

Àm àm!

Sấm sét vang dội sát bên tai trượt xuống.

Liễu Âm nhìn một chút bản chép tay: "Uy, mẹ. . ."

"Đi đâu, làm sao vẫn chưa trở lại a, cha người đều nhanh vội muốn chết."

"Ta một cái đồng sự thụ thương, tiễn hần đến bệnh viện đâu."

"Tốt tốt, an toàn liền tốt, về sớm một chút a, đèn giữ lại cho người. Tiếng mưa rơi quá lớn, nghe không được người nói cái gì, về sớm một chút, cứ như vậy, treo."

Liễu Âm nhìn xem Đinh Ngưng: "Ta phải đi."

"Ừm, đúng, người họ gì?"

"Ta gọi Liễu Âm."

"Ta gọi Đình Ngưng!"

Đình Ngưng cùng Lâm Tâm đánh một cái chào hỏi, thở dài rồi đi.

Phụ mẫu đều mất, có chí tiến thủ, « thiếu niên Trung Quốc nói ». . . Liễu Âm giờ khắc này tựa hồ bị Lâm Hưng cho hoàn toàn hấp dẫn.

Đình Ngưng nhìn xem trong mưa rồi đi Liễu Âm, miệng bên trong cũng dâng lên một tia thở dài, nhìn xem nằm tại trên giường bệnh nam hài, không khỏi thâm nghĩ: "Người cần phải sớm một chút tỉnh lại a, hoa hướng dương nam hài."

...

Liễu Âm về đến nhà đã là mười hai giờ khuya, trong nhà vẫn như cũ đèn đuốc sáng trưng.

"Mẹ, mở cửa, ta trở về."

"Ôi, người đứa nhỏ này, làm sao đội mưa trở về."

"Ăn cơm chưa, ta cho người điểm nóng cơm đi, trước kia sẽ nói cho người biết, cảnh sát này không dễ làm, không tin đi. . ."

Liễu Âm lại một thanh ôm mẫu thân: "Mẹ, ta yêu người." Nhớ tới ban ngày vậy cô tịch tiểu nữ hài, nhớ tới Lâm Hưng không cha không mẹ, một mực có chí tiến thủ sinh tồn lấy, Liễu Âm đột nhiên cảm giác được, phụ mẫu khỏe mạnh là cỡ nào hạnh phúc.

"Người đứa nhỏ này, buồn nôn như vậy, mau buông ra, ta đi cấp người com nóng đi."

"Ta đã ăn rồi, không cần nóng nha." Liễu Âm nói, liền đẩy ra mẫu thân, xoay người lại, bịch giữ cửa đánh đóng lại."Mụ mụ ngủ ngon, đi ngủ sớm một chút."

"Đứa nhỏ này. . ."

Tám nửa, Liễu Âm bọc lấy áo choàng tắm ngồi ở trước bàn, mở ra máy vi tính trên bàn. Nhìn một chút tin tức, nhìn lướt qua kịch truyền hình, phát hiện không có gì đẹp mắt, không khỏi hai tay bám lấy hai gò má, lẳng lặng nhìn máy tính.

"Ta cho là ta cách đấu kỹ thuật đã rất mạnh mẽ, nguyên lai tại lưu manh cùng địch nhân trước mặt là như thế không chịu nổi một kích." Một đêm sự tình đối Lâm Tâm đã kích phi thường lớn.

Liễu Âm biết tử chủy, một nắm nắm đầm, tú khí khẽ nói: "Hừ, ta cũng không tin ta luyện không đến cấp bậc kia."

Bành!

Một đám nện ở trên tường.

"Nha đầu chết tiệt kia, còn đang làm gì? Ta còn tưởng rằng lập tức biến thành ôn nhu bé thỏ trắng, nguyên tới vẫn là một cái điều ngoa nữ, thật sự là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời. . ."

Liễu Âm thè lưỡi, đưa tay bịt miệng lại.

Đúng vào lúc này, Liễu Âm nào hải không tự chủ nổi lên Lâm Hưng thân ảnh. Vậy tính cách chất phác, quật cường, có chí tiến thủ, vũ lực siêu quần thiếu niên.

Liễu Âm Baidu Search một cái, Lâm Hưng, máy tính lập tức nhảy ra vô số đầu lục soát đến, bắt quá không có một cái nào là chân chính Lâm Hưng. Thẳng đến tìm thấy được thanh niên huyện năm bốn tiết tối mới nhảy ra một cái tiết mục.

« thiếu niên Trung Quốc nói » diễn thuyết người —— Lâm Hưng

Đây là một cái ba năm trước đây video, video điểm kích lượng hiện tại đã phá ngàn vạn.

Liễu Âm ấn mở, nhìn xem Lâm Hưng vậy phần chấn lòng người diễn thuyết, vậy làm cho người lệ nóng doanh tròng từ ngữ trau chuốt, vậy để cho người ta nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly ẩn nói. . . Trách không được Hứa đội trưởng chỉ là nhìn lúc trước Lâm Hưng diễn thuyết liền một mực nhớ kỹ thiếu niên này, cứ việc hơn ba năm đi qua, Hứa đội trưởng vẫn như cũ nhớ kỹ.

Từng lần một nhìn xem, nghe trong óc một lần lại một lần diễn thuyết, Liễu Âm chưa từng cảm thấy như thế rung động. Cả nước vô số trung học, đếm mãi không hết người diễn thuyết quá ít giữa năm nước nói, thế nhưng lại chưa từng người có thể đem thiếu niên Trung Quốc nói kết hợp đòi đòi diễn thuyết như thế xuất thần nhập hóa.

...

Nắng sớm mờ mờ, mái hiên nhà vũ tâm tã.

Lâm Tâm mở mắt ra, duỗi tay nắm lấy Lâm Hưng cánh tay. Cảm nhận được Lâm Hưng đầu ngón tay truyền đến ấm áp, Lâm Tâm phương mới thở ra một cái.

Đinh Ngưng bưng bún gạo đưa cho Lâm Tâm: "Ta đi dưới lầu mua điểm bún gạo (nam phần mặt phía bắc, cố sự này là căn cứ vào phương nam viết cố sự, dù sao ta là thật sự người phương nam, đến ta lớn Vân Nam du lịch bằng hữu, ta mời các vị độc giả ăn lớn Vân Nam bún gạo, ha ha ~), mau thừa dịp nóng ăn đi."

"Cám ơn người, lại làm phiền người, Đinh lão sư." Lâm Tâm gấp qua Đinh Ngưng, ở trong mắt nàng, Đinh lão sư một mực là một cái hòa ái dễ gần cùng thiện lương nữ lão sư.

"Nói gì vậy chứ." Đinh Ngưng nhìn một chút nằm ở trên giường Lâm Hưng, đáp lại nói.

Đã rút lui dưỡng khí che đây Lâm Hưng lúc này chính an tường nằm tại trên giường bệnh, yên tĩnh không màng danh lợi.

"Trở thành người thực vật sao?" Đinh Ngưng trong đầu nhảy ra tối hôm qua Liễu Âm, Đinh Ngưng lắc đầu, tin tưởng người nhất định sẽ sẽ khá hơn, không phải còn có ba ngày a?

Tại sâu trong thân thể, Lâm Hưng đã đem gần tuyệt vọng. . . Cho dù điều khiển toàn bộ lực lượng, thế nhưng là ý thức vẫn như cũ không thể xông ra cái này như là tường đồng vách sắt phong tỏa.

Không thể tuyệt vọng!

Lâm Hưng lần nữa trùng kích mà lên.

Oanh!

Một tiếng cả tai nhức óc tiếng vang từ toàn thân truyền đến, Lâm Hưng trong lúc đó phảng phất bị một tiếng to lớn tiếng chuông bao trùm, chấn Lâm Hưng ý thức đều muốn tan ra thành từng mảnh. . .

Cũng đúng vào lúc này, vậy điều khiển thân thể bốn phía tường đồng vách sắt đột nhiên sụp đổ mờ đi ra. Lâm Hưng ý thức lập tức từ chỗ sâu cảm giác tỉnh lại, đem toàn thân thân thể vận hành không chế,

Nhìn toàn thân tất cả nằm trong lòng bàn tay, Lâm Hưng lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cục, xông phá cái này hoàn toàn không cách nào xông phá gông cùm xiềng xích.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đây là bệnh viện

Liễu Âm ngẩng đầu đã là bình minh.

Tiến vào cục cảnh sát, tất cả nhân viên cảnh sát đều đã đến.

Mấy cái nữ đồng sự liền hỏi: "Liễu Âm, tối hôm qua người đi đâu vậy, cha mẹ người đem điện thoại đánh cho chúng ta."

"Đúng rồi, người mang theo trở về cái kia tiểu suất ca có phải hay không bị người giải quyết tại chỗ rồi?"

"Khẳng định là, ăn làm bồi mỗ, đây mới là tiểu ma nữ nên có phong phạm."

Tùy ý một đám đồng sự trêu chọc, Liễu Âm hỏi: "Hôm nay có chuyện gì không?"

Một người hỏi đáp: "Người tới chậm một lát, Hứa đội trưởng đã dẫn người đi ra, đúng, người xe gắn máy đã bị cầm trở về, bắt quá cái gì lưu manh hung ác như thế..."

Liễu Âm lười nhác trả lời mấy người, sau đó một đầu chui vào đến phòng huấn luyện. Chỉ chốc lát sau, mấy người phảng phất nghe được bao cát tiếng

gào thét.

"Nha đầu này khẳng định nhận thứ gì kích thích." "Mấy cái nữ đồng sự nhất trí cho rằng.

Khoảng tám giờ rưỡi, Hứa đội trưởng vội vàng trở về.

"Liều Âm, chuyện tối ngày hôm qua cùng ta nói một lần."

Liều Âm do dự một chút, Hứa đội trưởng trừng mắt: "Muốn biết người tập kích ngươi là ai a?"

Liều Âm lập tức thuận cột hương xuống bò đi: "Ai vậy?"

"Cái tổ chức này là Nam Phi một cái lỏng lẻo ám sát tổ chức, phiên dịch thành tiếng Trung, cái tổ chức này tên là 'Vĩnh Dạ', mà mấy người kia có thể là thuận tay đi ngang qua, mới ra tay với các ngươi, nguyên nhân có thể là bởi vì Lâm Hưng sự tình."

"Ta nói cho đúng là, năm người này cụ thể thân phận mặc dù không có điều tra ra được, nhưng là căn cứ mấy người thân thủ, đi qua chúng ta phân tích đạt được, mấy người kia đều là Vĩnh Dạ ám sát trong tập đoàn kim bài cao thủ."

"Ngươi biết kim bài sát thủ cùng ngươi khác biệt a? Cái kia chính là con kiến cùng voi!"

Liều Âm đầy lòng hơi rung động một cái, giọng ép cười nói: "Đội trưởng, không có khoa trương như vậy chứ..."

"Ngươi cho rằng đâu?"

"Ta vậy biết, bọn hắn như thế không khỏi đánh." Liều Âm do dự thật lâu, vẫn là nhàn nhạt hồi đáp. Hứa đội trưởng lập tức tức giận trừng mắt Liều Âm, muốn để Liều Âm nói thật ra, thế nhưng là tiểu ma nữ thế mà ngẩng đầu một cái, trừng mắt ngược trở về.

Hứa đội trưởng lập tức chỉ vào Liều Âm quát: "Ha ha, ta nói ngươi nha đầu này!"

Liều Âm thản nhiên nói: "Đội trưởng không có chuyện ta đi huấn luyện."

"Ai ai ai... Ta nói ngươi cái tiểu nha đầu, đúng, tối hôm qua đứa bé kia an toàn đưa trở về không?"

"Không có."

"Tại bệnh viện?"

"Ừm!"

"Dạng này, nhà ăn bên kia mua sắm một nhóm hoa quả đi, ngươi mang theo đi cho đứa bé kia đưa một điểm đi, ngươi hôm nay làm việc chỉ chút này."

"Ngạch... Đội trưởng, không phải đâu."

"Tốt, đây là mệnh lệnh, ta đi." Hứa đội trưởng nói, quay người lại đi theo mấy người lên xe cảnh sát, vội vã rời đi. Liều Âm kỳ quái nhìn xem rồi đi Hứa đội trưởng, còn có vội vã một đám người, đầy lòng nổi lên một cái u cục: "Chẳng lẽ chuyện gì xảy ra rồi?"

...

Bệnh viện

"Khụ khụ!" Lâm Hưng nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Vừa ăn xong bún gạo Lâm Tâm lập tức ngạc nhiên chạy tới nhìn xem Lâm Hưng: "Ngươi đã tỉnh, ngươi đã tỉnh." Lệ nóng doanh tròng.

Xa xa Đinh Ngưng cũng kinh xoay người nhìn xem Lâm Hưng, hẩn tỉnh.

"Bác sĩ, bác sĩ, mau đến xem nhìn, hẩn tỉnh." Đinh Ngưng kích động chạy tới y sĩ trưởng bác sĩ Vương trước mặt.

Bác sĩ Vương thần sắc ngần ngại: "Làm sao có thể!" Khẽ lật giày vò, bác sĩ Vương tới, gặp Lâm Hưng quả nhiên tỉnh lại, mà lại tựa hồ toàn bộ khôi phục lại, bác sĩ Vương đầu óc cũng có chút quá tải tới. Vậy mà tốt, mà lại nhanh như vậy.

"Tốt, tránh hết ra một cái, cho bệnh nhân truyền nước biển."

Lâm Hưng nhìn xem đến đây y tá, sần mi khổ kiếm mà nói: "Ty ty, ta đã tốt..."

"Có được hay không là bác sĩ định đoạt, mà lại ngươi thương nặng như vậy, vạn nhất thể nội còn có cái gì ám tật, để ngươi về sau không làm được công việc cái gì đến lúc đó ngươi liền mình khóc đi thôi. Cho ta nghe lời nói, tốc độ đem điểm ấy nhỏ rơi mất. Vừa làm xong giải phẫu nào có không truyền nước biển đạo lý."

Nói không nói lời gì đem Lâm Hưng cánh tay lờ ra đến, đánh lên một chút...

"Tỷ, buổi chiều xử lý thủ tục xuất viện đi thôi."

Y tá vừa đi đến cửa miệng, lập tức một cái lão đảo... Y tá tỷ tỷ cảm thấy mình không nên đứng ở chỗ này, cái này đều người nào a, tối hôm qua kém chút cùng tử thần sát vai người hôm nay thế mà liền la hét muốn xuất viện. Lâm Hưng đối với cái này không vì cảm giác. Đến là nhìn xem treo trên đầu truyền nước đầy lòng sợ sệt.

Hơn chín điểm thời điểm Liễu Âm tới, nhìn thấy đầy sinh lực Lâm Hưng, Liễu Âm cũng cảm nhận được một tia thần kỳ. Những này một chút bên trong đồ vật nhiều ít khả năng đối thân thể đưa đến trợ cấp, Lâm Hưng bản thân cũng mất máu quá nhiều, thua mấy canh giờ về sau Lâm Hưng dứt khoát xoay người đi ngủ đây.

Nói là đi ngủ, kỳ thật Lâm Hưng lúc này đang đối thân thể của mình trong tiến hành xem.

Lần này thương tích có thể nói là hoàn toàn đem toàn thân mình hết thấy đều cho không thêm đếm xỉa, nếu như là bình thường người, chỉ sợ sớm đã bị đánh chết. Bất quá cũng may Lâm Hưng bản thân cũng không phải là bình thường người, cho dù không phải người bình thường, lần này cũng coi là cứu tử nhất sinh.

Lâm Hưng có cảm giác, vậy thần bí pháp quyết hẳn là đến đệ nhị trọng.

Cho đến bây giờ, Lâm Hưng mới từ ở trong đó trong pháp quyết đoán ra được, trong đó có một nửa có thể là Thần Nông truyền thừa xuống Thần Nông quyết, bất quá cũng không hẳn vậy, cho nên cho đến bây giờ Lâm Hưng vẫn là vẫn như cũ không biết cụ thể bộ công pháp này vận hành pháp tắc.

Đệ nhị trọng, Lâm Hưng kỳ thật cảm thấy cũng có chút khó tin, vậy mà liền như thế dễ như trở bàn tay mơ mơ hồ hồ tiến vào đệ nhị trọng cảnh giới. Đệ nhị trọng cảnh giới chỗ tốt liền là tất cả ngoại thương, đều có thể tại thời gian nhanh nhất bên trong toàn bộ chữa trị.

Đây là nó một, thứ hai là có thể biết bách thảo, đồng thời lợi dụng bộ này pháp quyết luyện đan. Lâm Hưng nhìn hoa mắt. Bất quá ngắn hạn bên trong hiển nhiên là không thể nào làm cái này cái gọi là luyện đan hành vi, dù sao hiện tại rời khỏi gia hương, không lên núi được. Liền xem như luyện ra, cũng không nhất định thật có hiệu quả.

Đệ nhị trọng nhất trực quan cảm thụ liền là võ thuật tại cái này đệ nhị trọng chỉ ở bên trong lấy được tăng lên rất nhiều, chẳng những chữa trị dĩ vãng tất cả thương tích, mà lại thực lực đạt được tăng lên rất nhiều, để Lâm Hưng có chút cao hứng.

Giữa trưa thời điểm, Lâm Hưng tỉnh lại, bên ngoài còn đổ mưa to. Tốt ở bên ngoài trời mưa to, đội xây dựng tự nhiên cũng không thể nhanh như vậy liền thi công, Lâm Hưng đến là có chút may mắn.

Đình Ngưng bụng com đi tới: "Ày, ăn com."

"Cám ơn người, Đình lão sư." Lâm Hưng quay đầu đi chỗ khác, đối với Đình Ngưng vì sao lại đến Lâm Hưng cũng có đáp án... Bởi vì chính mình ở liền là Đình Ngưng nhà trong phòng.

"Tiểu hồn dân, còn khách khí với ta." Đình Ngưng cười nói.

Đứng vào lúc này, một cái toàn thân từ khí chính là nam tử đi đến, nhìn xem Đình Ngưng xinh đẹp xinh đẹp, không khỏi vịn Đình Ngưng vai: "Cô nàng, năm nay bao nhiêu niên kỷ bao nhiêu?"

"Tiên sinh, xin người hãy tôn trọng một chút!" Đình Ngưng thân thể cứng đờ, đẩy ra nam tử.

"Phi, bọn hán đừng cho thể diện mà không cần." Nam tử nói, bịch liền đem môn đánh nhót.

"Tối hôm qua nhìn người nha đội mưa tới liền muốn bên trên. Người, không nghĩ tới đang muốn làm người, người lại đi, hiện tại nói thể nào cũng sẽ không để người chạy trốn."

Đình Ngưng lập tức quát: "Đây là bệnh viện!"

Nam tử lập tức khế nói: "Bệnh viện lại thế nào? Người ra đi hỏi một chút, ai dám nói ta, ta có là có bệnh tâm thần lịch sử người, lần trước mạnh lên một cái tiểu hộ sĩ, cuối cùng cha mẹ hán còn cho lão tử ba ngàn khối tiền, thức thời liền đem lão tử hầu hạ dễ chịu, không thức thời, lão tử để người đẹp mặt!"

Chương 18: Sắc thuật thầy tướng

Lâm Hưng nhủ mảy, cười nhìn xem bên kia nam tử: "Uy, kia cái gì, vị tiểu ca này, ngươi qua đây, ta nói cho ngươi chuyện gì."

"Nói cái gì, lão tử không rảnh cùng ngươi đùa nghịch." Nam tử muốn muốn đi qua bắt phu nương.

Lâm Hưng nói nghiêm túc: "Là như vậy, chỉ cần ngươi nghe ta, ngươi lập tức sẽ có hưởng không hết mỹ nữ, còn có hưởng không hết vinh hoa phú quý."

Nam tử lập tức hồ nghi nhìn xem Lâm Hưng, mắt liếc thấy Lâm Hưng.

"Nàng là lớp chúng ta chủ nhiệm, chỉ cần ngươi thả nàng, ta sẽ nói cho ngươi biết, ta biết bí mật." Lâm Hưng nói ra, gặp nam tử bất vi sở động, Lâm Hưng lại nói: "Là như vậy, ngươi biết không, nhà ngươi môn hướng Nam Khai, cổng cây đào kia thể nhưng là có đại bí mật."

Tướng thuật!

Lâm Hưng kỳ thật lúc này đáy lòng đã chấn kinh đầu rạp xuống đất, vậy thân bí công pháp không nghĩ tới khai thông nhị trọng về sau còn nhiều thêm một cái bí kỹ —— tướng thuật. Cùng phổ thông thầy tướng khác biệt, Lâm Hưng không cần đoán mệnh bộ kia, có thể thông qua cẩn thận nhập vi quan sát đến biết người phía sau đến cùng có cái gì.

Nam tử lập tức kinh hãi.

"Làm sao ngươi biết? Ta đã biết, ngươi khẳng định là nói bừa."

Lâm Hưng biết, chính mình nói đúng rồi.

"Ngươi cái gọi là bệnh dữ, nhưng thật ra là bởi vì ngươi yêu đương vụng trộm bị lão bà ngươi biết, lão bà ngươi đem ngươi đánh bệnh. Ngươi cũng bởi vậy bị bệnh tâm thần. Lão bà ngươi đã chết, là bị ngươi dùng liên đao chém chết tới đứt chột, người khác nói, ngươi chỉ nói cùng ngươi cùng một chỗ bị Trương Giang cho cuốn đi, ngươi bởi vậy thuận lợi có thành thoát tính bệnh tâm thần."

Nam tử lập tức gắt gao nhìn xem Lâm Hưng.

"Ngươi, ngươi làm sao, làm sao ngươi biết..."

"Bị ngươi cưỡng gian vị kia y tá, đã nhảy sông, là ngươi đẩy xuống."

Nam tử lúc này ngược lại không thêm đếm xỉa: "Đó là đương nhiên, ai bảo hán không phối hợp."

Lâm Hưng thấy được hai nữ tử vận mệnh bi thảm, không khỏi nhẹ nhàng thở dài, miệng bên trong vẫn là nói: "Cho nên, ta có cái tuyệt mật địa phương, để ngươi vĩnh viễn không lo ăn mặc địa phương, đương nhiên, còn có mị lực vô biên nữ nhân."

Nam tử nhìn xem Lâm Hưng, lạnh lùng nói ra: "Nói ra, nếu như ngươi nói không nên lời, quay đầu lão tử đem ngươi làm thịt cầm đầu làm cái bò."

"Ta ngay ở chỗ này nghe!" Lại là không lui về phía sau nửa phần.

Đình Ngưng nghe Lâm Hưng giảng thuật cũng là dọa đến quá sức, một phương diện không biết Lâm Hưng từ chỗ nào biết được những này, một phương diện cũng bởi vì vì người đàn ông này mang đến kinh hãi.

"Đi ra!" Nam tử lời kéo Đình Ngưng tay, bị Đình Ngưng đẩy, rút lui mở.

Nam tử cười lạnh một tiếng, đưa tay tại chóp mũi hít hà, hít sâu một hơi, nhìn xem Đình Ngưng: "Kỳ thật ta chính là thích ngươi loại này giống quả ớt nhỏ nữ nhân, chắc chắn, mang nhiều kinh. Cũng được, hiện tại tạm thời buông tha ngươi, tiểu tử, mau đưa ngươi nói địa phương nói cho ta biết."

Lâm Hưng nói: "Ngươi qua đây, nếu như đối người khác lời nói ra liền mất linh."

Nam tử tướng tượng, cũng thế, đi tới, lỗ tai chịu đựng đến Lâm Hưng bên cạnh.

"Hiện tại có thể nói đi."

Lâm Hưng lời kéo tay của nam tử, cười lạnh nói: "Cái chỗ kia liền là ngục giam, đây chính là không lo ăn không lo mặc địa phương, một nơi khác liền là địa ngục, ngư u quỷ xà thần, vô biên mị lực mỹ nữ đều sẽ tới hầu hạ ngươi, ngươi nói, hai địa phương này có phải hay không rất thích hợp ngươi?"

Nam tử sắc mặt lạnh lẽo.

"Tiểu tử, ngươi hán. Mẹ nó cùng lão tử ra về, lão tử hiện tại liền muốn ngươi đi chết." Nam tử nói, đưa tay đối Lâm Hưng liền là một bàn tay phiến tới.

Ba!

Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh truyền đến, chỉ gặp nam tử mặt trong nháy mắt hiện ra một đạo sung đỏ chường ngắn.

Ba!

Trở tay lại một cái tát.

Hai bàn tay đem nam tử đánh được vòng, hấn chỉ vào Lâm Hưng, một câu nói không nên lời.

"Tiểu tử, con mẹ nó ngươi muốn chết!"

"Bành!"

Lại là một cước đá tới, nam tử lập tức đứng ở trên tường.

"Lão sư của ta cũng là người khả năng khi dễ?" Lâm Hưng rút một chút châm.

"Ồi, ời, đây là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương, một nhà không biết người một nhà, huynh đệ giờ cao đánh khê, giờ cao đánh khê..." Nam tử bị Lâm Hưng khê lật đánh về sau lập tức chạy trốn chết, cuối cùng bịch quỳ trên mặt đất đối Lâm Hưng lại là dập đầu, lại là nói xin lỗi.

"Không cần cùng ta xin lỗi, quay đầu đi trong địa ngục đi sám hối đi." Nam tử lập tức nhảy dựng lên: "Không có khả năng, ta có thành thoảng tính bệnh tâm thần!"

Lâm Hưng nhìn xem nam tử, khê nói: "Lưỡi trời tuy thừa nhưng khó lọt, người việc ác sớm có thể để người chết cái trăm ngàn lần, đừng ở có bất kỳ may mắn trong lòng, chuẩn bị chịu chết đi."

Nam tử kêu to: "Người không có chứng cứ!"

Bành!

Cửa bị Liễu Âm một cước đá văng.

Liễu Âm vừa ăn cơm đi lên, gặp cửa đóng kín, gõ cửa cũng không có đáp lại, lúc này mới một cước đá văng, không nghĩ tới bên trong lại là như vậy tràng cảnh.

Đinh Ngưng đem vừa rồi ghi âm dùng đi động thả một lần.

Nam tử lập tức sắc mặt xám ngoét.

Liễu Âm đưa tay từ phía sau lưng lấy ra còng tay: "Ta là cảnh sát!"

Đi ngang qua y tá nghe nam tử cũng từng cái tâm kinh đảm hàn, ai cũng không có nghĩ đến cái này nam tử lại là cái sát nhân cuồng ma.

Bất quá một chút biết trước đó y tá chuyện người đối nam nhân này liền không có chút nào hảo cảm, hết lần này tới lần khác người này đằng sau tựa hồ còn có một cái xã hội đội, ai cũng không dám xuất thủ. Lúc trước cái kia tiểu hộ sĩ cũng là bởi vì bị phía sau xã hội đội cho tìm đến lúc đó, đập tiểu hộ sĩ nhà.

Trước mắt nam tử này lại bức bách tiểu hộ sĩ... Không chịu nhục nổi nữ hài nhi cuối cùng nhảy sông tự vẫn. Có thể nói liền là trước mắt nam tử này thôi động đây hết thầy phát triển, thế nhưng là ai cũng không nghĩ tới, tiểu hộ sĩ căn bản không phải mình nhảy sông, mà là bị trước mắt nam tử này cho sát hại...

Nam tử hét lớn: "Các người không có chứng cứ, các người không có chứng cứ!"

"Giết lão bà người liêm đao liền giấu ở nhà người cây đao dưới, giết tiểu hộ sĩ khám đao bị người giấu ở góc tường dưới, mà lão bà người xương cốt, tại nhà người ở chỗ bên trong." Lâm Hưng nói.

Nam tử nhìn xem Lâm Hưng, lập tức mặt đều biến thành màu gan heo: "Làm sao người biết, làm sao người biết, người là ma quỷ, người là ma quỷ!"

Đám người nghe Lâm Hưng, lại một cái nhao nhao kinh hồn táng đảm, đây là một cái như thế nào sát nhân cuồng ma a, giết lão bà của mình lại còn như thế tra tấn. Lâm Hưng hừ lạnh nói: "Ta làm sao biết không trọng yếu, người chỉ cần biết rằng, ngẩng đầu ba thước có thần minh, người việc ác không phải không báo, là thời điểm chưa tới."

"Tốt, ta để cho người ta đem hấn bắt về cục cảnh sát, chứng cứ ta sẽ mau chóng đi lấy." Liễu Âm nhìn xem bị còng tay còng lại nam tử nói với Lâm Hưng. Liễu Âm không có hỏi Lâm Hưng tại sao lại biết nhiều như vậy, nhưng là hấn lại phát hiện, trước mắt nam hài này, càng là tiếp xúc, càng là nhìn không thấu.

Đội Liễu Âm sau khi đi, bệnh viện mọi người nhất thời vang lên ba ba tiếng vỗ tay. Đương nhiên, càng nhiều người lại là nhìn về phía Lâm Hưng tràn đầy kính ý...

"Tiểu huynh đệ, ngươi là làm sao biết cái này..."

Lâm Hưng đáp: "Tổ tiên truyền tướng thuật, có thể là ngẩng đầu ba thước có thần minh nguyên nhân, cho nên ta chỉ một cái thấy rõ cái này tặc tử hết thầy, ngươi muốn ta bây giờ nhìn các ngươi liền cái gì cũng nhìn không ra, tốt, về trước đi ăn cơm, về trước đi ăn cơm, "

Đúng vào lúc này, cho lúc trước Lâm Hưng truyền nước biển nữ người nhất thời lao đến: "Ôi, ta nói ngươi cái hồn tiểu tử, một chút còn không có đánh xong, làm sao lại xuống giường. Ngươi là còn ngại thương không đủ nặng a..." Đám người sững sờ, biết cái này y tá là vừa ở phía dưới, không rõ ràng vừa rồi phát sinh sự tình.

Bất quá Lâm Hưng vẫn là rất nhanh tiếp nhận y tá trị liệu đề nghị, lần nữa cho Lâm Hưng đánh lên một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Số điện thoại di động

Sự tình đạt được hoàn mỹ giải quyết.

Lâm Tâm lúc này lại nhìn xem Lâm Hưng, trong mắt một lần lại một lần phát ra ai thán.

"Tỷ..."

"Tiểu đệ, vũ lực, không phải biện pháp giải quyết vấn đề."

Lâm Hưng phản bác: "Tỷ, trong sách có một câu gọi là, người hiền bị bắt nạt, ngựa thiện bị người cười. Chúng ta nếu như không cường thế, vì sao lại có chuyện tối ngày hôm qua? Nếu như chúng ta không cường thế, vì cái gì bị đuổi ra sơn thôn? Tâm ta thiện lương, từ một mực, nhưng lại tuyệt đối không phải khuất phục trong tay người khác."

Đình Ngưng đứng ở một bên, vừa rồi nàng quả thực bị bị sợ nhảy lên, bất quá cũng may sự tình có chuyển cơ, mà lại Lâm Hưng câu nói kia để Đình Ngưng đáy lòng mừng thầm không thôi.

Cái này như là hoa hướng dương nam hài, rốt cục lựa chọn phản kích sao?

Lâm Hưng nhìn xem Lâm Tâm, trịnh trọng nói: "Tỷ, ta tin tưởng, không quên sơ tâm, phương đến từ đầu đến cuối, những sự tình này ta còn hiểu rõ."

Lâm Tâm do dự một chút, nhẹ gật đầu: "Ừm, chỉ cần ngươi cho rằng là đúng, như vậy thì buông tay đi làm đi." Tiểu hưng chung quy là trưởng thành a.

Lâm Hưng lúc này mới nhìn một bên chính không có thử một cái chọn đồ ăn Đình Ngưng: "Lão sư, cho ngươi thêm phần toái."

"A, không, không có việc gì."

Buổi chiều, tại Lâm Hưng cường lực yêu cầu phía dưới, Lâm Hưng để mấy người cùng một chỗ làm thủ tục xuất viện. Lâm Tâm vốn là còn chút lo lắng, thế nhưng là không tranh nổi Lâm Hưng bướng bỉnh, cuối cùng cùng Đình Ngưng cùng một chỗ mang theo Lâm Hưng xuất viện.

Bệnh viện phương diện vốn là còn chút lo lắng Lâm Hưng bệnh tình, bất quá đi qua một loạt khảo thí về sau phát hiện Lâm Hưng toàn thân đều đã cơ bản bình phục... Tại Lâm Hưng cường lực yêu cầu phía dưới, tại Lâm Hưng lại ký kết một loạt miễn trách điều khoản về sau mới cho Lâm Hưng xuất viện.

Về đến nhà, trong phòng một mảnh hỗn độn đã bị đình nghị vợ chồng thu thập sạch sẽ, đình nghị còn từ nhà mình ghé bên trong rút hai cái cho hai tỷ muội.

Nhìn xem trở về Đình Ngưng, đình nghị trừng mắt liếc Đình Ngưng: "Nha đầu trở về a. Nghĩ cũng không muốn về nhà một chuyến, mẹ ngươi một mực đang nghĩ ngươi, thế nhưng là ngươi nha đầu này, như thế bướng bỉnh."

"Làm chuyện của ngươi đi."

Đinh Ngưng chân chờ một chút, mới hô: "Mẹ..."

"Người còn nhận ta cái này mẹ à?"

Lâm Hưng nhìn về phía cái này một nhà ba người, thức thời cùng Lâm Tâm tránh trở về nhà. Về đến nhà, Lâm Tâm đem thẻ đưa cho Lâm Hưng: "Trong thẻ này còn có hơn sáu vạn khối tiền, liền giao cho người đảm bảo đi."

...

Hứa đội trưởng đội mưa trở về

Tất cả cảnh sát vũ trang cũng đều chạy về, tạm thời không có thiếu thốn.

"Đội trưởng!"

Tất cả mọi người nhìn xem Hứa đội trưởng,

Hứa đội trưởng một đám nện trên bàn: "Nhất định phải cam đoan trị an an toàn, đem hết thầy khả năng u ác tính ách giết từ trong trứng nước!"

"Rõ!"

Liễu Âm mang theo gian kia nghi tính người bị bệnh tâm thần đi vào cục cảnh sát thời điểm tất cả mọi người sững sốt một chút, nghe Liễu Âm chỉ điểm, lưu ở cục cảnh sát người đội mưa tiến về người nam tử trong nhà lấy ra hung vật, lúc này cũng đúng lúc theo Liễu Âm trở về.

"Đội trưởng!"

"Đội trưởng!" Mọi người thấy Hứa đội trưởng, nhao nhao vấn an.

"Ta không phải cho người đi bệnh viện a, làm sao đi chỗ nào phá án?" Cảnh đội ngồi tại trên xe cảnh sát nam tử xuống tới: "Đội trưởng cùng chúng ta tới."

Đám người biết được nam tử tội ác về sau tất cả mọi người phần nộ muốn từ trên người người nọ cắt khối tiếp theo Nhục, đương nhiên, nghe Lâm Hưng câu kia lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt lời nói cũng thực phần chấn lòng người.

"Vụ án rõ ràng, thu án đi."

Căn bản không cần quá nhiều thẩm tra xử lý, nam tử kia liền ngoan ngoãn đem mọi chuyện toàn bộ bàn giao. Đám người đối với cái này cũng chỉ có thể hâm mộ Liễu Âm may mắn, đây chính là trên trời rơi xuống đĩa bánh.

Ngay tại Hứa đội trưởng chuẩn bị lúc tan việc, thẩm tra xử lý nam tử cảnh sát chạy tới, thấp giọng tại Hứa đội trưởng bên miệng nói mấy câu.

"Thật?"

Hứa đội trưởng mừng rỡ.

"Đúng, chúng ta cũng không nghĩ tới người này lại là vậy thành viên."

"Hỏi ra vị trí cụ thể sao?"

Người kia nhẹ gật đầu!

Hứa đội trưởng vỗ tay một cái, mừng rỡ đối đám người quát: "Toàn bộ về đơn vị, lên xe cảnh sát!"

Lâm Hưng đối với đây hết thầy lại không vì cảm giác, lúc này chính tu dưỡng tại bên trong phòng暮. Lâm Hưng đến là muốn đi ra ngoài làm kiêm chức, nhưng là bị Lâm Tâm một tiếng cự tuyệt, một đêm này lại là nói cái gì cũng không nguyện ý để Lâm Hưng đi ra.

Đối Vu tỷ tỷ bá đạo, Lâm Hưng mặc dù có chút im lặng, bất quá vẫn là lựa chọn thân nhiên tiếp nhận, ai để cho mình có một người tỷ tỷ như vậy đâu...

Phượng nam mùa hạ mặc dù thường có mưa rào xối xả, bất quá sau cơn mưa cũng đã đến thiên tình thời điểm, nay thiên hạ một trời mưa to, mặt trời chiều ngã về tây thời điểm trên không trung cũng đã phủ lên một tia ánh rạng đông. Xem ra ngày mai liền thiên tình.

Lúc đầu Lâm Tâm chết sống không nguyện ý Lâm Hưng hiện tại liền đi làm, cũng may Lâm Hưng liên tục bảo đảm thân thể của mình về sau mới bỏ mặc Lâm Hưng rời đi. Mà Lâm Tâm bình thường trong nhà không có việc gì có thể làm liền trong nhà dệt áo len, sau lấy giá thấp bán cho chợ nông dân bán buôn thương.

Lâm Tâm dệt áo len tay phi thường ổn, cũng thật nhanh, áo len chất lượng cũng tốt, bất quá bây giờ là áo len mùa ế hàng, mưa ít, cho nên mặc dù dệt áo len, bất quá nhiều nửa bộ phận vẫn là đặt ở trong nhà.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Hưng khởi một cái sớm, vốn muốn đem thẻ bổ sung, không đến đến ngân hàng mới phát hiện ngân hàng nhân viên công tác còn chưa lên ban, tại ven đường bỗng điện thoại gọi điện thoại cho phục vụ khách hàng mời khách phục báo mất giấy tờ thẻ ngân hàng, chuẩn bị rút cái thời gian đi ngân hàng đem thẻ bổ sung trở về.

Thuận tay đem thẻ ngân hàng bên trong tiền chuyển khoản cho mặt khác một tấm thẻ chi phiếu bên trong, cũng thuận tay lấy hai ngàn đi ra.

Tại ven đường mua một chiếc điện thoại, mang điện thoại di động tiến về công trường.

"Tiểu tử, đến đây?"

Lâm Hưng nhẹ gật đầu, vẫn chưa tới tám điểm, công bắt đầu làm khí thế ngất trời, mây trộn bê tông ù ù vang lên, bắt đầu quấy vôi vữa.

Gọi là Triệu Bình Triệu thúc nói với Lâm Hưng: "Công trình thúc giục quá, khả năng lần này cần làm thêm giờ, đến lúc đó bên trên hai ca, không dừng ngủ đêm đẩy nhanh tốc độ, tiểu huynh đệ chịu nổi a?"

Lâm Hưng cười nói: "Không có vấn đề!" Hiện tại đương nhiên không có vấn đề, vũ lực lên đệ nhị trọng, vì thích ứng lực lượng tăng lên Lâm Hưng cũng lại ở chỗ này làm đến xong.

...

Lưu lão đại mất sắc, lúc tan việc đem Lâm Hưng gọi đi qua: "Tiểu hòa tử, nhìn người giữa trưa cầm điện thoại di động, đem số điện thoại lưu lại."

Lâm Hưng đem số điện thoại của mình lưu lại, lần nữa đi theo Triệu Bình cùng đi.

Triệu Bình mất sắc, đem Lâm Hưng kéo ở bên cạnh: "Tiểu hòa tử, ta nhìn mấy người kia xem người ánh mắt không tốt, người cẩn thận một chút, chúng ta đội xây dựng cùng bọn hắn khác biệt, bọn hắn là thổ địa của nơi này, là Lưu lão đại tìm đến giúp đỡ, ở phụ cận đây khả năng có nhất định thế lực, người có thể tránh thoát tận lực tránh đi, trước kia có mấy cái công nhân mới cũng bởi vì chịu không được mấy người mà rút cuộc không tới làm. Nếu như người thực sự không quen nhìn cũng đừng tới đây đi làm."

"Dù sao tận lực đừng chống đối bọn hắn chính là, tốt, chúng ta qua bên kia nghỉ ngơi."

"Nghe Triệu thúc khẩu âm không giống người địa phương."

Triệu thúc nói, vỗ vỗ Lâm Hưng bả vai, quay người rời đi: "Ừm, địa phương khác tới, tốt, đi."

Nhìn xem Triệu thúc rời đi, Lâm Hưng đến là nhìn về phía một đám kỳ trang dị phục gia hỏa, nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Báo ứng đến

Lâm Hưng vừa muốn rời đi, mấy tên côn đồ thanh niên liền đi tới ngăn chặn Lâm Hưng phía trước, đồng thời cường ép đem Lâm Hưng kéo tới một cái biên giới.

"Tiểu tử, lão tử đến mời người uống rượu phạt!" Một người nam tử nắm lấy Lâm Hưng cổ áo, lạnh lùng nói.

Một người lao đến, đối Lâm Hưng cười lạnh nói: "Tiểu tử, lá gan không nhỏ, thế mà còn dám tới."

Lâm Hưng cười cười, nhìn xem mấy người kia, muốn biết mấy người kia mục đích ở đâu.

Mấy người nhìn xem Lâm Hưng, khé miệng phác hoạ lên khế lật lãnh ý.

"Đại lộ chỉ lên trời, tất cả đi một bên, vì sao các người khả năng đến, ta liền không thể tới."

Mấy người nhất thời ha ha nở nụ cười: "Ta còn tưởng rằng tiểu tử người bị dọa tiểu trong quần, từ đây cũng không dám lại đi qua từ nơi này nữa nha. Dem người vừa mua điện thoại giao ra, đổi chuyện của dĩ vãng chúng ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Lâm Hưng lắc đầu: "Cái này không thể được, cái đồ chơi này đi, là của ta."

"Đánh hấn!"

Nửa phút đồng hồ sau, mấy người toàn bộ ngã trên mặt đất.

"Đại ca, đại ca, đại ca tha mạng, tha mạng!" Mấy người toàn bộ sùng nặc sùng mũi quỳ trên mặt đất nhìn xem Lâm Hưng, kinh hồn táng đảm không ngừng dập đầu.

Lâm Hưng hít sâu một hơi, nhìn về phía bên trong một cái nam tử. Nam tử này đã từng một tay đem một người mới quét vôi tượng cho bóp gãy tay, cho nên cho tới nay người này trong mắt mọi người là lão đại ca.

"Bành!" Lâm Hưng một cước đá vào.

Nam tử lập tức lăn ra ngoài mấy mét mới đứng vững.

Mấy người lúc này càng là dọa đến kinh hồn táng đảm, cái này cần muốn khí lực lớn đến đâu mới có thể làm đến điểm này a. Một cái tóc vàng lưu manh lập tức hét lớn: "Đại ca, đại ca, về sau người chính là ta đại ca."

Lâm Hưng lập tức cười lạnh nói: "Ta vô ý thành lập bất kỳ xã hội nào tổ chức, cũng vô ý tổ kiến bất luận cái gì cái gọi là thế lực. Ta chỉ là muốn các người từ nay về sau đừng tới quấy rầy ta, nếu không gặp một lần đánh một lần, thẳng đến đánh đến các người hoài nghi xã hội."

Mấy người liếc nhau một cái, nhao nhao gật đầu.

Có Lâm Hưng lần này chán nể, mấy người cũng không dám lại lỗ mãng, cái này mẹ hấn đều người nào a. Tien tay một đám xuống dưới liền muốn để cho người ta đứng không dậy nổi, tùy tiện một cước, người tựa như bóng da bị đá bay ra ngoài. . . Quá mẹ hấn không phải người.

Tại Lâm Hưng dẫn đầu dưới, mấy người nhao nhao đứng lên.

"Tốt, tất cả giải tán đi, về sau gặp gỡ lúc trước bị các người khi dễ người, tốt nhất nghĩ biện pháp bồi thường lại, đều nói ngẩng đầu ba thước có thần mình, không cần chờ đến báo ứng tiến đến thời điểm hối hận thì đã muộn." Lâm Hưng nhìn về phía mấy người, trong mắt giống như có lẽ đã khả năng nhìn ra mấy người từ kỳ.

Mấy người như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc, nhao nhao nhìn về phía Lâm Hưng.

Lâm Hưng giải thích nói: "Ta gặp mặt tướng, mấy người các người nếu như không cải chính tập tục xấu, ngay tại cái này đoạn thời gian bên trong liền sẽ chết cái trước, đến tại các người là ai, vậy liền xem vận khí."

Thật hay giả? Mấy người nhao nhao đối Lâm Hưng biểu thị hoài nghi. Làm sao như thế một cái có thể đánh cao thủ trong nháy mắt trở thành cái thần côn.

"Hết thầy nghe đại ca phân phó." Mấy người mặt ngoài làm việc tự nhiên là muốn làm. Đối với bọn hấn tới nói, chỉ cần trang ra vẻ đáng thương, chuyện gì không thể bãi bình.

"Tốt, đi thôi." Lâm Hưng đối mấy người khoát tay áo, mấy người nhất thời mừng rỡ đi ra ngoài.

Đang lúc mấy người đi ra ngoài, Lâm Hưng lại đối mấy người quát: "Chậm đã!" Mấy sắc mặt người một bước, lão đại, không phải đùa người khác như vậy a. . . Bất quá sờ lên mới vừa rồi bị đánh địa phương, mấy người vẫn là xoay đầu lại nhìn xem Lâm Hưng: "Lão đại, có dặn dò gì à."

"Tóc vàng lông xanh cái gì, đối người khác mà nói là nghệ thuật, thế nhưng là đối với các người tới nói. . ."

"Chúng ta cái này nhiệm về tóc đen, chúng ta cái này nhiệm về tóc đen. . ." Mấy sắc mặt người co lại, nhao nhao bảo đảm nói.

Lâm Hưng lúc này mới rời đi, mấy người nhìn xem Lâm Hưng bóng lưng, nhao nhao xoa xoa cái trán đỏ mồ hôi.

"Nãi nãi, đây cũng quá mẹ hấn mạnh đi. . ."

"Tướng mạo, sắc mẹ nó cầu thí, phi!" Trong mấy người, một người một ngum bọt biển nôn trên mặt đất, mấy người sau đó phui mông một cái quay người rời đi. Bất quá để bọn hấn trên chọc Lâm Hưng đến cũng không dám nữa, dù sao vết xe đổ, cái này Lâm Hưng thực lực mạnh cũng là đám người thúc ngựa cũng khó có thể với tới.

Cục công an

Lần này mượn Liễu Ấm chộp tới nam tử, Hứa đội trưởng khoái mã giờ rồi, nhất cử phá hủy bao quát 'Tiểu Thanh thà' ở bên trong mấy cái hắc bang, trong lúc nhất thời tại toàn bộ Thanh Ninh Huyện khu dân chúng đều vỗ tay khen hay. Tại Thanh Ninh Huyện khu loại này xa xôi vùng núi, cũng chính là hắc bang, xã hội đen tụ tập địa phương, khả năng lấy một đầu tuyến bắt ra một cái hắc bang, Hứa đội trưởng thanh danh cũng tại toàn bộ Thanh Ninh Huyện khu đạt được chính thể tính tăng lên.

Thanh Sơn Thị khen ngợi cũng rất mau xuống đây, đối Hứa đội trưởng một đám cảnh sát vũ trang tiến hành kê lật ngợi khen. Tiểu Thanh thà ở bên trong một đám hắc bang phần tử đối với mình vì phạm phạm tội sự thật thú nhận bộc trực. . .

Tóm lại, tại Thanh Ninh Huyện thậm chí Thanh Sơn Thị, cả thị khu tựa hồ cũng lập tức yên tĩnh lại.

Thế nhưng là Hứa đội trưởng lại biết, chính là gió thổi bão giông bão sắp đến, cái này cũng có thể mới là trước bão táp yên tĩnh a.

Vậy thần bí Châu Phi ngoại lai nhân viên phảng phát bốc hơi khỏi nhân gian, mà đối với hôm đó bị xe đụng chết nữ tử cũng bởi vì người hiểm nghi phạm tội sinh tử mà qua loa kết án. . .

Hứa đội trưởng thường xuyên tại đập mặt bàn, vô số ngợi khen xuống tới, thế nhưng là hẩn một mực tâm thần có chút không tập trung: "Sự tình sẽ không như thế đơn giản a."

. . .

Lâm Hưng ngày thứ hai liền nhận được tăng ca tin tức.

Nguyên nhân là một cái tập đoàn khả năng tại sau mười lăm ngày đi vào Thanh Sơn Thị, đến lúc đó hàng đầu liền là tra trước mắt cái này chính đang kiến thiết cao ốc.

Trước mắt nhà này cao ốc đã thành lập ba mươi lăm tầng, Lâm Hưng chỗ đội xây dựng chỉ là nhận thầu phụ thuộc khu vực tầng lầu kiến thiết, có thể nói nhà này cao ốc tạo dựng lên lời nói trong nháy mắt liền sẽ trở thành toàn bộ Thanh Ninh Huyện một cái dấu hiệu tính kiến trúc.

Đến lúc đó Thanh Ninh Huyện khu khẳng định sẽ bị Thanh Sơn Thị xách vì thanh thà khu, trực tiếp nhập vào Thanh Sơn Thị.

Vốn là tháng tám giao tiếp, nhưng là hiện ở phía trên tin tức nhanh chóng truyền đến, ngày 10 tháng 7 giao tiếp xong tất cả, ngày 15 tháng 7, tập đoàn tràn vào. Cho nên cái này công trình thời gian gấp vô cùng bách, dung không được chút nào lười biếng.

Đối với cái này Lâm Hưng đến là tương đối vui lòng, dù sao nhanh chóng làm xong, cũng có thể nhanh chóng lấy tiền. Từ một mực, coi như làm xong cái này không làm loại chuyện lật vật này mà tính, Lâm Hưng cũng nghĩ đem trước mắt làm việc làm xong.

Ngày mùng 4 tháng 7

Lâm Hưng tiên đoán rốt cục đạt được thể hiện.

Lâm Hưng rạng sáng đến thay ca mới nghe nói, tên là Hoàng Phủ Sinh quét vôi tượng từ tầng thứ năm bên trên ngã xuống, chỉ gặp cho nện chết rồi.

Mà lại bởi vì là giao tiếp ban ăn điểm tâm nửa giờ, Hoàng Phủ Sinh tại không có bất kỳ cái gì an toàn công tác bò lên trên năm tầng, cho nên, Hoàng Phủ Sinh khả năng bởi thường đều sẽ chỉ là tượng trưng bởi thường một điểm an táng phí.

Hoàng Phủ Sinh chỉ là một cái nông thôn đi ra, cho nên đội xây dựng cho hai vạn bởi thường đem hẩn cha mẹ cho đuổi trở về.

Chuyện này phát sinh, để mấy cái quét vôi tượng công ý thức được, Lâm Hưng lời nói không ngoa, lúc đầu mấy người còn muốn ngay tại mấy ngày nay lần nữa đi nhiễm cái tóc vàng cái gì, thế nhưng là lúc này, lại ai cũng không tâm tư. Mấy người đều là rừng thiêng nước độc ra người tới, thoáng một cái chết một cái, trong lúc nhất thời để mấy trong lòng người đổ đắc hoảng.

"Tim Lâm Hưng, hẩn nhất định có thể cứu chúng ta." Mấy người thương lượng một chút liền hướng về Lâm Hưng chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Quân tử trong sáng vô tư

Chờ đến Hoàng Phủ Sinh người nhà đem Hoàng Phủ Sinh tiếp thời điểm ra đi, mấy người rốt cục thấy được Lâm Hưng đến.

Trong lúc nhất thời mấy người cũng không đoái hoài tới cái gì sắc mặt, nhao nhao chạy hướng về phía Lâm Hưng.

"Đại ca, đại ca, cứu mạng a!"

Mấy người một thanh nước mũi một thanh nước mắt quỳ gối Lâm Hưng trước mặt.

Mấy người kia sợ tình thế nơi xa Triệu Bình người liên can đều có chút không nghĩ ra, từng cái nhao nhao thăm dò được ngọn nguồn là chuyện gì, một hồi tất cả mọi người nghe được một tia phong thanh.

Cái kia chính là mấy tên này sợ dĩ đem xanh xanh đỏ đỏ tóc nhuộm về màu đen là bởi vì Lâm Hưng nguyên nhân, mà mấy người sợ dĩ hiện tại quỳ trên mặt đất là bởi vì Lâm Hưng trước đó nói qua, mấy người bọn họ nếu như không thay đổi, bọn hắn sẽ từng cái chết đi, mà lại ngay tại mấy ngày nay cũng sẽ có người chết đi.

Thoáng một cái thật người chết!

Tất cả mọi người nhìn như thần nhìn xem Lâm Hưng.

"Tốt, tất cả đứng lên." Lâm Hưng nhìn xem mấy người, tức giận nói.

Một người nam tử bỗng nhiên con ngươi đảo một vòng, đối Lâm Hưng nói: "Còn xin đại ca cứu mạng, còn xin đại ca cứu mạng, vì báo đáp, ta nguyện ý đem tiền lương của ta phân ra bình thường đến hiếu kính đại ca."

Lâm Hưng cố ý nhìn một chút người nói chuyện, người này tắc mi thử nhãn, trông mắt chuyển động thật nhanh, xem bộ dáng là thường dùng đầu óc người, nhưng là cũng chính là những loại người này khó khăn nhất nắm giữ. Lâu dài tắc mi thử nhãn, không có gì chí lớn hướng, cũng không làm thành cái đại sự gì.

"Tốt, mấy người các ngươi muốn tiêu trừ những này tai nạn, đầu tiên là tìm tới các ngươi trước đó chỗ khi dễ người, cho bọn hắn xin lỗi, tiếp theo là nhiều làm việc tốt, tận lực giúp đỡ có thể giúp người. Nói chuyện làm việc phải thành thật thủ tín, không có khác."

Lâm Hưng lời nói để đám người hơi sững sờ.

Bất quá mấy người vẫn là nhao nhao đại hỉ nhìn xem Lâm Hưng.

Mấy người vừa định nói lời cảm tạ, Lâm Hưng lại đem mấy người kéo xuống.

Lâm Hưng nghĩ nghĩ, lại nói: "Nhà này cao ốc xây dựng ở hung thần chi địa, mặc dù ngay cả thông Thanh Ninh Huyền cùng Thanh Sơn Thị, nhưng lại cũng có trùng thiên sát khí tràn ra, hiện tại là hoàn thành thời khắc, mấy người các ngươi đều phải cẩn thận một cái..."

Tại vậy thần bí công pháp bên trong, Lâm Hưng thấy được trong đó tướng thuật độ dài về sau đã từng đối nhà này cao ốc tính qua một cái.

Kết quả phát hiện nhà này lớn dưới lầu chôn lấp một chút nhận không ra người đồ vật, những vật này phóng lên tận trời, sẽ hình thành to lớn sát khí. Nếu như không có hóa giải biện pháp, nhà này cao ốc có thể muốn vì vậy mà chết không ít người.

Nhưng là công trình này thực sự quá lớn, lớn đến Lâm Hưng đều không thể điều chỉnh tình trạng, đây cũng không phải là mình làm vì một người bình thường chỗ có thể cải biến được cấp độ.

Bất quá Lâm Hưng vẫn là để mấy người chuyển một chút tảng đá ngăn ở sát khí cửa vào ra, đồng thời để mấy người truyền ra, vô luận như thế nào không nên động cái này sát khí lối ra chỗ. Hi vọng nhờ vào đó khả năng trấn áp một cái nơi này hỗn loạn khí thế. Đối với cái này Lưu công còn cố ý tìm người làm một khối huyết sắc phiến đá định ngay tại chỗ.

Lâm Hưng không chỉ ta cái này khả năng vĩnh viễn chắn trụ sát khí, chỉ hy vọng một ngày kia thật phát sinh chuyện như vậy về sau cũng có thể căn cứ nơi này nền tảng đến giải quyết ở trong đó nan đề.

Bất quá mấy ngày nay hoàn thành thời khắc, vậy sát khí cũng không nở nhà này cao ốc xây dựng ở trên đầu của hắn, sợ dĩ phải căn cứ khí lưu vận hành tới làm một chút vượt qua người có thể bằng lực lượng đến tổn thương nơi này kiến trúc người. Cho nên mới có Lâm Hưng đối mấy người khuyên bảo. Nhưng là kết quả cụ thể như thế nào, Lâm Hưng cũng vô pháp nhìn ra.

Lâm Hưng đối mấy người khuyên bảo để mấy trong lòng người đều phát lạnh, nếu không phải bây giờ còn chưa lấy tiền, mấy người sợ lúc này sẽ phải về nhà đi. Nhưng là mặc dù như thế mấy người cũng là dọa đến quá sức, Lâm Hưng đây là ý gì a, chẳng lẽ còn sẽ chết người?

Đưa tiền mấy người, Lâm Hưng mới vừa tới mình đi làm địa phương.

Hiện ở chỗ này thi công đã đem gần kết thúc, tiếp xuống liền là quét vôi cùng thiếp gạch men sứ thời điểm. Lúc này dùng đến Lâm Hưng bọn hắn cũng rất ít. Lâm Hưng khả năng cũng phải cùng những người khác cùng đi làm chút gì đi.

Triệu Bình nhìn xem Lâm Hưng, nói: "Tốt. Khả năng này là ngày cuối cùng gánh vôi vữa, tiếp xuống chúng ta liền muốn lên lầu đi giúp bỏ bọn hắn." Lâm Hưng tiện tay rút ra một điều thuốc đưa cho Triệu Bình một chi, cũng đưa cho Lý Đại Đồng một chi, hai người tại cái này quáт lấy.

"Tiểu hỏa tử làm không tệ, cho ngươi nhiều nhớ một điểm"

"Tạ Lý thúc." Lâm Hưng lập tức cười nói.

"Tiểu hòa tử, người cùng bọn hần nói là thật hay giả?"

Lâm Hưng lập tức cười nói: "Quân tử trong sáng vô tư, người tin hần, hần liền có, người không tin hần, hần liền không có." Lâm Hưng kết luận loại chuyện này hiển nhiên là sẽ không xuất hiện tại Triệu Bình trên người.

Triệu Bình loại này người hiền lành, chó nhìn hần bình thường bị người khi dễ, nhưng là bởi vì hần thường xuyên đối với người tốt, cho nên thường thường nhận người khác thọ khí thoải mái, cho nên ở trên người hần bao trùm lấy nồng đậm sinh cơ, loại này sinh cơ, thần quỷ đều là sợ. Trừ phi gặp gỡ không thể kháng cự nhân tố, bằng không hần là nhất không dễ dàng chết.

Triệu Bình sửng sò, lập tức ha ha phá lên cười: "Hải tử của ta nếu là có người một nửa tài hoa liền tốt."

Lâm Hưng nhìn về phía Triệu Bình, nói nghiêm túc: "Triệu thúc người quá khen rồi, quý tử tương lai tiền cảnh rộng lớn vô cùng, chỉ là thúc người còn không có phát hiện hần sở trường thôi."

"Người phải chờ ta nhà tên phế vật kia có tiền đồ a, vậy phải đợi heo mẹ leo lên cây lại nói." Triệu thúc thúc lắc đầu.

Lâm Hưng đến là có cảm giác, phảng phất Triệu thúc thúc nhà hải tử phú quý cùng mình tựa hồ có thiên ti vạn lữ quan hệ. Bất quá cái này thần bí pháp quyết đệ nhị trọng cũng không phải là vạn năng, Lâm Hưng cũng không thể nhìn rõ toàn bộ.

Lâm Hưng lập tức cười cười, không có nói thêm cái gì.

Đến là lúc chiều, Lâm Hưng nhận được Khâu Tĩnh điện thoại mời, để Lâm Hưng cần phải tại ngày mùng 5 tháng 7 đi nhà hần tham gia sinh nhật yến hội... Đối với như thế nghiêm lệnh mệnh lệnh, trong lúc nhất thời Lâm Hưng thế mà tìm không đến bất luận cái gì cự tuyệt tới.

Lâm Hưng một suy đoán cũng là Đinh Ngưng đem điện thoại của mình cho tiết lộ ra ngoài, mà lại rất nhiều đồng học biết Lâm Hưng điện thoại về sau cũng nhao nhao truyền ra, trong lúc nhất thời Lâm Hưng trong điện thoại di động số truyền tin đến là nhanh nhanh bắt đầu tăng trưởng.

"Lý thúc, ngày mai có chuyện gì sao?"

Lý Đại Đồng bọn người cái này lâu cũng cùng Lâm Hưng thân quen, gặp Lâm Hưng bộ dáng, lập tức cười trêu nói: "Ngày mai muốn đi cùng bạn gái nhỏ hẹn hò?"

"Không phải, nhưng là xác thực đến đi xem một chút..." Lâm Hưng sờ lên đầu, cười hắc hắc nói.

Lý Đại Đồng kỳ thật cũng nghe ưa thích cái này đáng yêu mà lại tài giỏi tiểu nam hài, tất cả mọi người gặp Lâm Hưng đều là một bức có chí tiến thủ nam hài. Lý Đại Đồng nói ra: "Tốt, cũng không cần cùng ta giải thích quá nhiều, muốn liền đi đi. Ngày mai không có chuyện gì, nhưng là điều kiện tiên quyết là hôm nay đến tặng ca đem những thứ kia cho thu thập sạch sẽ, thu thập sạch sẽ, ngày mai thả các người tiểu tổ một cái giả."

"Được rồi, tạ ơn Lý thúc!" Lâm Hưng lập tức cười to. Triệu Bình mấy người cũng nhao nhao ngạc nhiên nhanh chóng làm. Bọn hần làm công trình, đều là cả năm không ngừng, có một ngày như vậy nghỉ ngơi cơ hội, mấy người làm sao có thể không nắm chắc.

Mấy người hợp tác, đến tám giờ rưỡi đêm mới kết thúc công việc. Cũng may cuối cùng một ít công việc cũng đều toàn bộ dọn dẹp đi ra, Lý Đại Đồng kiểm tra một lần, để Lưu lão đại đến xem một lần, cuối cùng xác nhận công trình có tác dụng trong thời gian hạn định tính, cho Lâm Hưng bọn người thả một ngày nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tham gia yến hội

Đi qua trong nhà khê lật khuyến cáo, Đinh Ngưng cũng không còn bướng bỉnh, đến là chuyển trở về nhà đến ở.

Cho nên gần đây bên trong Lâm Hưng tự nhiên cùng Đinh Ngưng sớm chiều ở chung...

Liễu Âm cũng đến thăm qua Lâm Hưng, bất quá mỗi lần đều là xa xa nhìn một chút liền rời đi. Đối với nàng mà nói, Lâm Hưng cùng nàng là cùng một cái mặt phẳng không phải cùng nhau đường thẳng song song người, đã không phải cộng đồng đường thẳng song song bên trong, vậy làm sao có thể ngoại

từ lần trước bên ngoài, cả đời chỉ sợ lại khó có chỗ gặp nhau.

Mặc dù mấy ngày ngắn ngủi, mặc dù chỉ là ngắn ngủi, ngắn ngủi mấy ngày ở chung. Thế nhưng là cái tính cách này chất phác thiếu niên còn nói cho nàng một loại khó mà ma diệt cảm giác... Ở trong bốn cảnh sát, tất cả mọi người tại nhân rồi đều có thể nghe được trong phòng huấn luyện truyền đến phanh âm thanh.

Tất cả mọi người biết, tiểu ma nữ này lại đang chà đạp bao cát. Cùng lúc đó tất cả mọi người trong lòng đau bao cát... Nhưng là ai cũng không có chú ý tới, tại cái này không ngừng huấn luyện bên trong, Liễu Âm đáng người càng ngày càng già dặn, nhưng là trên tay bố lại bao càng ngày càng kín...

Chưa từng có người nào nhìn qua nàng cái kia hai tay, đã máu me đầm đìa. Thế nhưng là mặc dù như thế, nàng vẫn như cũ mỗi ngày đều đang luyện tập.

Liễu Âm đang chẳng có mục đích tại trên đường cái đi tới, bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn xem Lâm Hưng, kinh ngạc hỏi: "Lâm Hưng, ngươi làm sao mới về nhà a?"

Lâm Hưng nhún vai: "Đêm nay tăng thêm một cái ban, ngày mai nghỉ."

Bất quá từ từ ngày đó về sau, Lâm Hưng giống như liền rốt cuộc không nghe thấy Liễu Âm tự xưng lão nương qua... Bất quá Liễu Âm một thân già dặn trang, tại mặc vào màu đen tiểu áo da, nhìn có khác khê lật phong thái.

"Vậy, cùng đi đi?" Liễu Âm do dự một chút, nhỏ giọng hỏi Lâm Hưng.

"Dừng lại, đừng nhúc nhích!" Lâm Hưng bỗng nhiên nói với Liễu Âm.

Liễu Âm ngẩn ngơ, vô ý thức nhìn chung quanh, phát hiện bốn phía căn bản không có người nào, không khỏi kỳ quái nhìn về phía Lâm Hưng.

Lâm Hưng nắm qua Liễu Âm tay.

Liễu Âm rúc về phía sau co lại, không cho Lâm Hưng nắm lấy, đồng thời lập tức đem mu bàn tay tại phía sau lưng.

"Ngươi, muốn làm gì, phi lễ a, cẩn thận lão nương đánh ngươi!" Liễu Âm trừng Lâm Hưng một chút, khí đô đô nói ra.

"Thật đáng yêu." Gặp Liễu Âm như thế, Lâm Hưng lập tức mừng rỡ nói ra.

Liễu Âm "... " Đáy lòng sớm đem Lâm Hưng nắn một trăm lần đồ lưu manh.

"Tốt, qua bên kia ngồi một chút?" Cũng khéo, phụ cận liền là một cái công viên.

"Thế nào, võ không được nghĩ đến văn, lão nương không đến một bộ này..."

Lâm Hưng: "... "

"Bất quá lão nương đi một, qua bên kia nghỉ ngơi một chút chân đi..."

Lâm Hưng: "... " Đáy lòng: Ôi ta đi, ta cô nãi nãi này.

"Đưa tay ra." Lâm Hưng chỉ vào Liễu Âm nói ra.

Liễu Âm do dự một chút, tuyệt đối Lâm Hưng khẳng định là nhìn ra cái gì, do dự một chút, vẫn là vui sướng vươn kiêu nộn tay nhỏ. Nhu đề nắm chắc, nhìn xem vậy trắng nõn cánh tay, cùng vậy quần lấy màu trắng băng vải mu bàn tay, Lâm Hưng vẫn là vì Liễu Âm cảm nhận được một tia đau lòng.

Nhẹ nhàng giải khai băng vải, khô cạn máu để Liễu Âm đau có chút nhú mảy.

Giải khai toàn bộ băng vải, toàn bộ cánh tay có chút sưng to lên, mu bàn tay bởi vì không chịu nổi đè ép mà có chút máu thịt be bét dạng. Liễu Âm sớm biết mình cánh tay trắng diện, thế nhưng là nàng không muốn từ bỏ huấn luyện, cho nên một mực quần lấy băng đi huấn luyện.

"Ngươi muốn điên rồi a." Lâm Hưng đau lòng nói ra.

Liễu Âm giờ lên cao cao đầu lâu: "Lão nương ai cần ngươi lo?"

Lâm Hưng thân lực lượng trong cơ thể nhẹ nhàng thúc động, một dòng nước ấm lập tức thuận cánh tay trượt xuống tại Liễu Âm trên tay.

To lớn chứa trị lực lượng chậm rãi vượt lên Liễu Âm trên tay thương tích, chỉ gặp trên cánh tay vỡ tan địa phương vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại. Liễu Âm sớm biết Lâm Hưng năng lực phi phạm, thế nhưng là tận mắt nhìn thấy, vẫn là thật sâu bị Lâm Hưng cho rung động một thanh.

Rút tay trở về cánh tay, Liễu Âm hai tay che trong ngực.

"Cái kia, mẹ ta muốn gọi ta ăn cơm đi, ta về nhà trước." Liễu Âm cúi đầu, vội vàng rời đi.

"Uy, qua mấy ngày đến ta cái này, ta cho ngươi một loại thuốc, về sau liền lại cũng không sợ hãi cánh tay sẽ tan vỡ." Lâm Hưng kêu lên.

"Lão nương không ăn ngươi một bộ này." Liễu Âm đáy lòng nói như thế, nhưng là tay lại bày một cái OK dạng.

Lâm Hưng lắc đầu, quay người hướng trong phòng đi trở về.

Tỷ vẫn là trước sau như một các loại trước cửa nhà, đương nhiên, ngẫu nhiên còn có thể trông thấy Đinh Ngưng thân ảnh. Thành trung thôn cơ sở kiến thiết cũng khá, nhưng là bởi vì núi nhiều, cho nên Thanh Ninh Huyền khu bốn phía phong cảnh cũng không tệ lắm. Cho nên Đinh Ngưng thường xuyên lấy ngắm phong cảnh làm lý do, xuất hiện tại toàn bộ sơn dã bên trong.

"Tỷ, ta trở về." Lâm Hưng trở về, gặp tỷ tỷ dựa vào tại cửa ra vào, đứng xa xa nhìn.

"Com đã làm tốt, liền đợi đến ngươi ăn, mau trở về đi thôi."

Lâm Hưng nhẹ gạt đầu, theo mai mối vang lên, thiên phòng bên trong đèn đuốc lập tức chiếu sáng đầy phòng.

Lâm Hưng miệng bên trong cười cười, hạnh phúc là cái gì, liền là làm ngươi về nhà, khả năng có một cái các loại ngươi người, cùng một cái vì ngươi bắt đền người. Muốn làm một cái giống hoa hướng dương một người như vậy là khó khăn cỡ nào, vậy phải học được khuyên bảo mình, để cho mình vui vẻ... Lâm Hưng gạt mình, mình giống như có lẽ đã học được.

"Tỷ, ngày mai đồng học sinh nhật."

"Đối ngươi rất trọng yếu sao?"

Lâm Hưng nói: "Trước kia rất trợ giúp ta... Thế nhưng là ta không biết đưa nàng cái gì tốt." Lâm Tâm nhú mày, hỏi: "Vậy ngươi biết nàng thích gì sao?"

Lâm Hưng nghĩ nghĩ, còn thật không biết, ba năm, chính mình cũng bồn tẩu trong nhà, rất ít cùng đồng học từng có quá sâu sắc giao lưu, mặc dù bình thường nói đùa, nhưng là giờ khắc này Lâm Hưng lại đột nhiên cảm giác được mình vậy mà đối bạn học của mình một cái đều không hiểu rõ... Đương nhiên La Hành ngoại trừ.

"Không biết!" Lâm Hưng thành thành thật thật trả lời.

Đinh Ngưng sớm cho Lâm Hưng hẹn trước: "Uy, Lâm Hưng, đi tham gia Khâu Tĩnh sinh nhật yến hội thời điểm gọi ta một tiếng a."

...

Cuối cùng đã tới buổi chiều, Đinh Ngưng ăn mặc một thân công chúa trang, đứng tại Lâm Hưng trước mặt, vậy mà không giống như lão sư, cùng Lâm Hưng nhìn đến là rất xứng.

Mà lại Lâm Hưng buổi sáng cũng bị Đinh Ngưng bắt lại khổ lực, đi theo Đinh Ngưng đằng sau, đi dạo mới vừa buổi sáng đường phố, thẳng đến Lâm Hưng cũng hoài nghi thể giới Đinh Ngưng mới cao hừng bừng chạy về nhà.

Đương nhiên, Đinh Ngưng cũng cho Lâm Hưng tuyển một bộ.

Lâm Hưng mặc Đinh Ngưng chọn màu trắng âu phục, đứng đây, lập tức để Đinh Ngưng cũng vì đó sáng lên.

"Chắc chắn chắc, đơn giản đẹp trai phát nổ. Nhìn xem, nhìn xem ta cái này ánh mắt." Đinh Ngưng lập tức tấm tắc lấy làm kỳ lạ. Lâm Hưng đáy lòng cũng nhẹ khẽ nhảy lên một chút, tây trang này xác thực vừa vặn. Bất quá Lâm Hưng vẫn là rất nhanh liền thích ứng.

Lên Đinh Ngưng xe, Đinh Ngưng lái xe, lập tức lái vào đến huyện khu dân cư. Mang theo Lâm Hưng đi vào cư xá lúc sau đã là bây giờ tối.

Tại cửa tiểu khu muôn hình muôn vẻ tới một đồng người, bất quá nhiều nửa là Khâu Tĩnh phụ thân trong nhà tuổi trẻ thân thích, Khâu Tĩnh phụ thân các loại một đám trưởng bối toàn bộ ẩn giấu đi, chỉ còn lại có một đồng tiểu thanh niên, Đinh Ngưng mang theo Lâm Hưng tại cư xá tha thật lâu mới tìm được xe dừng lại.

Xuống xe, Đinh Ngưng mang theo Lâm Hưng đi vào Khâu Tĩnh nhà biệt thự bên trong.

Khâu thị tập đoàn tại toàn bộ Thanh Sơn Thị đều là lừng lẫy nổi danh, cho nên ở trường học, Khâu Tĩnh thân phận cũng là không ai không biết, không người không hay.

Chương 23: Lễ người tuổi trẻ ý nặng

Tới đây Lâm Hưng vẫn tương đối khăn trương, cái này dù sao cũng là một cái cấp cao sinh nhật tụ hội.

Có thể nói ở chỗ này, tam giáo cửu lưu người đều tới.

Dù sao, Khâu thị xí nghiệp tại cả thị khu đều là đại danh đỉnh đỉnh, có thể nói đây là một cái cơ hồ lũng đoạn cả thị khu một cái sản nghiệp thương nghiệp cự đầu. Vô số người muốn đến đả thông xí nghiệp này cự đầu công chúa môn hộ, chỉ cần có thể cạy mở cái này công chúa môn hộ, như vậy tương lai theo gió vượt sóng cũng liền ở trong tầm tay.

Mở cửa lớn ra, có ừng người muốn thiệp mời, mới đưa hai người bỏ vào.

Khâu Tĩnh sinh nhật, tại nơi này có vô số ăn mặc trang điểm lộng lẫy, xinh đẹp vô cùng người, cho nên hai người tiến đến lực ảnh hưởng cũng liền nhỏ hơn rất nhiều.

Nhưng là hai người đến vẫn là đưa tới rồi loạn tung bùng.

Một cái là Khâu Tĩnh chủ nhiệm lớp, một cái là dương quang suất khí nam hài.

Tất cả đại tài đoàn tự nhiên đã sớm có xâm nhập điều tra, một chút cảm thấy trèo lên công chúa cảnh cây cao khó khăn liền muốn từ trên thân Đinh Ngưng ra tay, dù sao cũng là lão sư, tùy tiện một câu khả năng cũng đều hữu hiệu hơn rất nhiều.

"Ôi, đây là hường Dự Thanh Ninh Đinh lão sư a, " một nữ tử đi tới, như quen thuộc nhìn xem Đinh Ngưng.

Nhìn xem Đinh Ngưng cùng Lâm Hưng tiến đến, đứng không lên Đinh Ngưng người, từng cái chịu đựng tại Lâm Hưng bên cạnh, đối Lâm Hưng hỏi han ân cần. . . Bọn hắn làm việc tại cẩn thận cũng không có cẩn thận đến Đinh Ngưng có bạn trai hay không tình trạng a. Cho nên từng cái coi Lâm Hưng là thành Đinh Ngưng bạn trai. . .

Cái này liên tiếp nhiệt tình đến là đem Lâm Hưng cùng Đinh Ngưng cho lập tức cho hỏi phủ, cái này đều chuyện gì a.

La Hành đi đến thấy cảnh này cũng là rung động thật sâu một cái.

Đặc biệt là nhìn thấy Lâm Hưng như thế được hoan nghênh, lập tức đáy lòng phần nộ. Nhìn thấy La Hành biểu lộ, mấy cái mượn gió bẻ măng người nhất thời thích hợp đi qua, làm gì đây cũng là huyện thái tử gia nha.

La Hành lúc này mới hơi thư hoãn một chút, dù sao cũng không thể sự tình gì đều để người Lâm Hưng chiếm đi qua. Tốt tại dạng này ảm áp chỉ là ngừng trong chốc lát, Đinh Ngưng đối với những người kia đưa tới danh thiệp đều là ai đến cũng không có cự tuyệt, toàn bộ từng cái thu nạp xuống dưới.

Khâu Tĩnh đi vào hiện trường.

Làm cho này trận sinh nhật tụ hội nhân vật chính, lại thêm gương mặt xinh đẹp, màu trắng trang phục công chúa, thanh âm ngọt ngào, vô luận như thế nào, Khâu Tĩnh đều là hoàn toàn xứng đáng nhân vật chính.

La Hành mừng rỡ đi hướng Khâu Tĩnh: "Khâu Tĩnh, ngươi đã đến!"

Khâu Tĩnh lại sai bước đi tới Lâm Hưng bên cạnh: "Lâm Hưng, cuối cùng đem ngươi trông."

Bạo kích!

La Hành phảng phất nhận lấy to lớn đả kích, phần nộ không thể giải thích.

"Tiện nhân, kỹ nữ!"

La Hành đáy lòng đem Khâu Tĩnh mắng một mấy lần, ngoài miệng vẫn là nhẹ nhàng nở nụ cười, tựa hồ phi thường vui vẻ, khoe miệng bên trong vui vẻ phảng phất là tự nhiên.

Khoe mắt thấy được La Hành ánh mắt, Khâu Tĩnh đáy lòng khinh bỉ một cái, vẫn là mang theo tiểu dung nhìn xem Lâm Hưng.

"Sinh nhật vui vẻ!" Đinh Ngưng đưa ra quà sinh nhật của mình, là một bộ xinh đẹp váy. Lâm Hưng không khỏi đáy lòng nói thầm, nguyên lai ban ngày chính là vì chọn đồ chơi a.

Lúc này La Hành đi tới, đưa tay, đưa ra một viên nhẫn kim cương: "Sinh nhật vui vẻ!"

Khâu Tĩnh ý cười yên nhiên ai đến cũng không có cự tuyệt, toàn bộ thu hồi lại. Trong lúc nhất thời bốn phía tất cả mọi người dâng lên, cướp đưa quả sinh nhật.

Lâm Hưng đứng ở một bên, nhìn xem đám người hoa mắt lẫn lộn, trên mặt vẫn còn có chút không nhìn được.

"Thế nào, người sẽ không không chuẩn bị quà sinh nhật à?"

Lâm Hưng nhún vai: "Chuẩn bị, chỉ bất quá. . . Có chút cái kia cái gì." Đinh Ngưng nhìn xem Lâm Hưng sắc mặt, đáy lòng buồn cười nhìn xem cái này đại nam hài hình dáng.

Đinh Ngưng nắm chặt lấy tay nói: "Khâu Tĩnh trong nhà cái gì cũng có, cho nên người cần cần phải làm là chuẩn bị một phần lễ vật, tùy tiện một phần là được, cũng không cần cái gì lên được mặt bàn, lễ người tuổi trẻ ý nặng nha."

Lâm Hưng thề lưỡi, cổ rút rút.

Tại tất cả mọi người đưa lễ vật thời điểm, La Hành lại không buông tha Lâm Hưng, bởi vì hắn tận mắt thấy, Lâm Hưng còn không có đưa ra lễ vật, liền đã bị đẩy lên một bên.

"Lâm Hưng, chúng ta đại thiên tài, quà sinh nhật của người đâu?" La Hành dương dương đắc ý nhìn xem Lâm Hưng. Khâu Tĩnh mới vừa rồi cùng đám người hàn huyền, còn không có cảm thấy, nghe được La Hành, Khâu Tĩnh lập tức nhớ tới, Lâm Hưng tựa hồ hoàn toàn chính xác không có đưa ra quà sinh nhật. . .

Đám người nghe được La Hành, nhao nhao đi tới nhìn xem Lâm Hưng.

Tại La Hành chỉ điểm xuống, hắn tiểu đệ bắt đầu đối Lâm Hưng châm chọc khiêu khích.

"Chắc chắn, nguyên lai là tới nơi này ăn uống miễn phí a."

La Hành là ăn chắc Lâm Hưng mua không nổi lễ vật quý trọng, cho nên mới đối Lâm Hưng như thế châm chọc khiêu khích.

Lâm Hưng do dự một chút, từ trong ngực móc ra hắn chuẩn bị quà sinh nhật.

"Sinh nhật vui vẻ!"

"Tạ ơn!" Nhìn xem bao nghiêm nghiêm thật thật tiểu hộp quà, Khâu Tĩnh thở dài một hơi, chỉ muốn cái này giống hoa hương dương nam hài không xấu hổ là được. Vì để cho hắn đến tham gia gặp sinh nhật của mình cũng không dễ dàng.

La Hành không có mở miệng, nhưng là hắn người bên cạnh lập tức mở miệng, nói ra: "Không chừng là tặng cái gì thứ đồ nát đâu."

"Quản gia, đem con chó này oanh ra ngoài." Khâu Tĩnh lạnh lùng trừng mắt liếc La Hành.

"Được rồi, tiểu thư!" Quản gia đi xuống.

Quản gia nhìn xem La Hành người bên cạnh, lạnh lùng nói: "Tiên sinh, mời đi đi, nơi này không chào đón người."

Khâu Tĩnh quay đầu, cười nói: "Lễ người tuổi trẻ ý nặng, ta mời tới người, liền xem như mang tới là một cọng cỏ, ta cũng sẽ xem như hiếm thấy trân bảo đến cất giữ, hi vọng các vị không nên đem quà sinh nhật nhìn như vậy tục. Tốt, lần này sinh nhật yến hội ta còn chuẩn bị rất thật tốt chơi, mọi người có rảnh có thể bốn phía nhìn xem, bốn phía chơi đùa."

La Hành đáy lòng sớm đem Khâu Tĩnh mắng máu chó phun đầy đầu, nhưng là trên mặt vẫn là một trận run rẩy.

Ở trước mặt tất cả mọi người đến đánh mặt mình.

Gái điểm thú!

"Uy, cái kia ai, người qua đây."

"La công tử."

"Chuẩn bị người, đem người kia đánh cho ta dừng lại, sinh tử chớ luận." La Hành chỉ vào Lâm Hưng, ánh mắt băng lãnh. Trải qua cái này ngắn ngủi không thoải mái, toàn bộ biết hát còn nói tiến hành đầu vào đấy lấy. Trong lúc đó Khâu Tĩnh mang theo Lâm Hưng cái hộp nhỏ lên trên lầu, nàng cũng tại hiếu kỳ, Lâm Hưng đến cùng cho mình đưa là vật gì. . .

Là cái gì đồ tốt?

Độc nhất vô nhị?

Khâu Tinh xác thực rất chờ mong!

Cơ hồ tất cả mọi người lễ vật đều tặng liên miên bất tận, mà lại mỗi kiện lễ vật đưa tới thời điểm để tỏ lòng mình đặc biệt, còn ngay trước mặt mở ra, hoặc là lộ ra một cái miệng nhỏ, để Khâu Tinh hoặc là bên ngoài người ý thức được, hẳn tặng có bao nhiêu quý báu hoặc là độc nhất vô nhị. . .

Mở ra tiểu hộp sắt, bên trong sâu sắc chữ viết viết xuống: "Sinh nhật vui vẻ, suy nghĩ thật lâu, không nghĩ tới người thích gì. Nhìn người bình thường ưa thích đại bạch thủ Nãi đường, cho nên chuẩn bị mười tám khóa đại bạch thủ Nãi đường, ân, sinh nhật vui vẻ!"

Khâu Tinh nhìn xem lễ trong hộp Nãi đường, lập tức bùi ngùi mãi thôi.

Bất quá vẫn là mừng rỡ cười cười, nghĩ nghĩ, Khâu Tinh dùng di động cho Lâm Hưng phát một cái tin nhắn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Anh hùng cứu mỹ nhân

"Đẹp nhất lễ vật!"

Nhìn điện thoại di động bên trong tin nhắn, Lâm Hưng nhếch miệng lên một vòng mỉm cười.

"Người ưa thích liền tốt, không có vật gì tốt đưa người." "

Khâu Tinh trả lời: "Không, liền cái này là đủ rồi."

Trong lúc nhất thời hai người dùng tin nhắn một đầu tiếp lấy một đầu, nói chuyện khí thế ngất trời, lại hoàn toàn quên trận này yến hội nhân vật chính là Khâu Tinh mình. . .

Chờ tất cả mọi người phát hiện Khâu Tinh thế mà không thấy thời điểm, quân gia mới từ trên lầu đem Khâu Tinh gọi xuống dưới.

Khâu Tinh liếc mắt nhìn một chút tại nơi hẻo lánh đứng thẳng tắp Lâm Hưng, miệng bên trong khí đô đô hình dáng. Lâm Hưng đáy lòng cười thâm, trên mặt nhưng như cũ là một bức rất tự nhiên mặt, nhắm mắt theo đuôi đi theo Đinh Ngưng bốn phía rục rịch.

"Uy, các người trò chuyện lâu như vậy, đều hàn huyên thứ gì?" Đinh Ngưng đụng đụng Lâm Hưng.

"A a, ân, vậy a. . ." Lâm Hưng ngẩn ngơ, hoàn toàn không nghĩ tới Đinh lão sư thế mà biết. . .

"Tiểu tử, tỷ tỷ người ta lúc đầu tung hoành thiên hạ thời điểm, nhưng so sánh người điên cuồng nhiều, đối người dạng này tỷ có là người từng trải."

Lâm Hưng lập tức cảm thấy hứng thú nhìn xem Đinh Ngưng: "Đinh lão sư tình yêu sử?" Đinh Ngưng nhìn lướt qua Lâm Hưng: "Tiểu thí hài!"

Trán!

Cái này còn có thể hay không bình thường tán gẫu?

Yến hội đến mười hai giờ khuya, Đinh Ngưng uống một chút rượu, lựa chọn lưu tại biệt thự. Lâm Hưng cùng trước ngồi cùng bàn Trần Bình nói chuyện mở, hai người cùng rời đi Khâu gia.

Thảo luận rất nhiều, đều là những ngày này sinh hoạt vấn đề, Trần Bình trong nhà phụ mẫu khỏe mạnh, sinh hoạt cũng không phải như vậy gian khổ, hiện tại đã lấy được đại học thư thông báo trúng tuyển.

Trần Bình ở trường học thành tích cũng được cho trung thượng, lần này phát huy trung đẳng, cảm cái một bản trở về. Mặc dù so không đến đỉnh tiêm, nhưng là một bản sinh, làm gì nhìn tương lai đều là bất khả hạn lượng đáng về.

Lúc này Trần Bình xem như đứng tại một cái người thắng phương diện đến cùng Lâm Hưng nói chuyện phiếm, đối Lâm Hưng nhiều có một loại di khí chỉ điểm hình dáng, để Lâm Hưng phi thường không thích, cũng làm cho Lâm Hưng cảm thấy hiện tại Trần Bình cùng trước kia Trần Bình thành hai loại.

Đen kịt đường nhỏ, hai người chậm rãi đi tới, trong đồng hoang thỉnh thoảng truyền đến một hai tiếng tiếng chó sủa cũng lộ ra phá lệ vang dội.

Hai người gặp được mấy lợi xe taxi, bắt quá hai người một đường đi, một đường trò chuyện, thế mà ai cũng không có nói ra bên trên cho thuê chuyện xe.

Lâm Hưng mặc dù muốn sớm một chút vùng thoát khỏi Trần Bình, bắt quá trở ngại Trần Bình mặt mũi, hai người vẫn là không ngừng chẳng có mục đích hướng về phía trước đi đến.

Thanh Phong quát, Trần Bình còn tại cao đàm khoát luận, Lâm Hưng chỉ thỉnh thoảng chen vào một đôi lời, thế nhưng là thần kỳ là một cái rất rác rưởi chủ đề thế mà để Trần Bình điên cuồng cười to, phảng phất miệng phá.

"Trần Bình, ngươi không sao chứ?" Lâm Hưng kỳ quái nhìn xem Trần Bình.

"Không có việc gì, hôm nay uống một chút rượu, mượn rượu tăng thêm lòng dũng cảm, có thể cái gì đều muốn kể một ít."

"Ha ha. . . Tốt, ngươi sớm một chút đi về nghỉ ngơi đi, ta cũng muốn trở về ngủ." Lâm Hưng nói ra. Trần Bình lập tức một thanh ngăn chặn Lâm Hưng: "Ai ai, đừng nóng vội a, hai chúng ta, nói không chừng cái này lần gặp gỡ về sau muốn gặp mặt cũng không biết bao giờ."

Trần Bình nói, thuận tay lấy ra điện thoại, ấn ra mấy cái tin tức ra ngoài, sau đó lại lôi kéo Lâm Hưng dứt khoát ở một bên tìm tầng đá ngồi xuống, bắt đầu huyền thuyên.

Lâm Hưng cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, lúc này nếu như không có chuyện ẩn ở bên trong Lâm Hưng còn chưa tin, Lâm Hưng đến là muốn nhìn một chút, cái này Trần Bình đến cùng muốn làm gì, sau đó cũng đặt mông ngồi ở bờ ruộng bên cạnh, nghe Trần Bình miệng đắng lưỡi khô giảng thuật ngay cả chính bản đều nghe không hiểu Logic.

Chính bản không có cảm giác, thế nhưng là Lâm Hưng lại sớm nghe ra giả hòa này không bình thường. Bình thường Trần Bình cũng không phải một cái yêu người nói chuyện, càng không phải là lung tung tìm chủ đề người. Giống như bây giờ, quả thực là lần đầu tiên lần đầu. Đến cùng có mục đích gì, Lâm Hưng đến là nghĩ nhìn kỹ một chút.

Đúng vào lúc này, tiếng ông ông vang lên, liên tiếp thét lên nổi lên không dứt vọt tới hai người bên cạnh.

Mấy người mặc loè loẹt không tốt thanh niên cầm một đồng côn bổng chỉ vào Lâm Hưng nói: "Tiểu tử, cảnh cáo ngươi năm lần để ngươi cách Khâu Tinh xa một chút, không cho ngươi chút giáo huấn nhìn ngươi là sẽ không biết sâu cạn."

Lâm Hưng sững sờ, không nghĩ tới vừa rồi xung đột thế mà thành như bây giờ.

"Đánh, đã thương đánh cho tàn phế không có việc gì! Không nên đánh chết là được." Đám người côn bổng cùng nhau hướng về lâm cao hứng rơi xuống.

Lâm Hưng một cái nắm đấm đập tới, một người nam rít lên một tiếng lấy ngã xuống.

Sau một khắc, Lâm Hưng chợt phát hiện mấy tên côn đồ đánh nhau tốc độ thật chậm, đơn giản như là ốc sên. Lâm Hưng bàn tay khẽ động, một bàn tay đánh vào một tên lưu manh trên mặt, lưu manh thân thể lập tức ngược lại bay trở về.

Ba chân bốn cẳng loạn đá một trận, trên mặt đất nằm một mảnh, Lâm Hưng còn muốn động thủ, chỉ thấy trên mặt đất lưu manh lập tức cầu xin tha thứ: "Đại ca, đại ca, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, đau, đau, đau a. . ."

Lâm Hưng chỉ vào dưới mặt đất người nói: "Tới tới tới, để giáo huấn ta một cái."

"Là, là, là. . . A, không phải, đại ca, chúng ta ăn gan hùm mật gấu cũng không dám động thổ trên đầu Thái Tuế a. Đại ca ngươi liền tha chúng ta đi."

"Đúng đây, đại ca, ta bên trên có tám mươi tuổi lão mẫu, bên trong có ba mươi tuổi heo mẹ, hạ còn có gào khóc đòi ăn hài tử, ngươi liền tha chúng ta đi. . ."

Lâm Hưng: "Móa nó, thiếu năng trí tuệ!"

Nhìn một chút trên người mình bị côn bổng đánh tới địa phương, nổi lên từng tia máu ứ đọng, Lâm Hưng không khỏi khe khẽ thở dài, mình thân pháp còn chưa đủ nhanh a, bị mấy tên côn đồ đều có thể đánh tới.

"Xem ra cần phải nhanh một chút nghiên cứu chế tạo kim sang được, mà lại Liễu Âm cũng cần." Lâm Hưng nghĩ thầm.

Lưu manh cười xe gắn máy sai, lưu lại Trần Bình một người trong gió lộn xộn.

Lâm Hưng cũng không thêm để ý loại người này, thân thể loé lên một cái, biến mất tại trên đường lớn. Trần Bình há hốc mồm làm lưỡi khô miệng, cuối cùng vẫn không có có ý tốt kêu lên đi.

Ngay tại Lâm Hưng đi hướng một cái chỗ rẽ địa phương thời điểm, bỗng nhiên gặp một cái mỹ nữ bị một đám xe sang trọng cho ngăn ở ở giữa. Một người đầu trục đứng ở trên xe lạnh lùng nói: "Trương Tân Nhan, ngươi hôm nay trốn không thoát." Trương Tân Nhan cả kinh nói: "Đầu trục, ngươi muốn làm cái gì?"

Nam tử đầu trục sắc mặt dữ tợn cười gằn nói: "Lão tử đau khổ truy cầu, con mẹ nó ngươi đem lão tử hảo tâm xem như lòng lang dạ thú, đã mềm không

được, vậy liền tới cứng."

Trương Tân Nhan kêu to: "Cứu mạng!"

Mấy người đại hán nhao nhao nở nụ cười, nam tử đầu trọc càng là ngoan vị cười nói: "Coi như ngươi là rách cổ họng cũng không ai sẽ đến cứu ngươi, ha ha ha. . ." Lâm Hưng bỗng nhiên từ trong góc đi ra: "Uy uy uy, đại ca, các ngươi làm cái gì vậy đâu?"

Một bảo tiêu người như vậy đi tới: "Tiểu tử, không có việc của ngươi đi một bên chơi." Lâm Hưng một bàn tay đem bảo tiêu đánh ngã xuống đất. Đầu trọc xem xét, phát hỏa: "Thảo mẹ nó, lão tử cái này bạo tính tình! Cho ta đem hắn đánh chết ném rãnh nước bẩn đi!"

Lâm Hưng bàn tay lúc mờ lúc sáng, tinh xảo vô cùng tránh đi đám người đã kích, vài phút đem một đồng người toàn bộ đánh ngã. Mỹ nữ bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên: "Cẩn thận có đao!" Lâm Hưng một cái quay lưng lại, bắt lấy người cầm đao, tay cái trước bạo lật nện ở cầm đao đầu người bên trên.

Đầu trọc xem xét không thích hợp, lòng bàn chân bôi dầu liền muốn trượt lại bị Lâm Hưng một phát bắt được, đập xuống đất.

Đầu trọc không khỏi cười lạnh nói: "Đại ca, đại ca. . . Ta chỗ này có tiền. . . Ngài nhìn. . ."

Nhìn Lâm Hưng bất vì sở động đầu trọc lại cắn răng, nói ra: "Cái kia, đại ca, nếu không cái này tiện hóa cho ngươi. . . Cho ngươi trước nhắm nháp." Trong xe nữ tử lập tức gạt mình, có chút nhờ giúp đỡ nhìn về phía Lâm Hưng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Gắn bó thắm thiết

Nhìn Lâm Hưng vẫn là bất vì sở động, đầu trọc có chút nóng nảy, liền nghe Lâm Hưng lạnh lùng hừ nói: "Không biết sống chết."

Lâm Hưng đưa tay một bàn tay đem ánh sáng đầu đánh bay, lúc này một cái nam bảo tiêu lái xe chạy tới, nam tử đầu trọc vừa tung người lên xe, nhanh chóng đi...

Đầu đầu sai, bốn phía thủ hạ cũng đi theo toàn sai, chỉ để lại muội tử một người lo lắng hải hùng ngốc trên xe. Lâm Hưng nhìn sự tình giải quyết, thân thể nhất chuyển, đầu nhập vào trong đêm tối.

Trương Tân Nhan cho nhìn tròn mắt hốc mồm, đây mới thật sự là cao thủ a.

Về đến nhà đã là nửa đêm, cô đăng sáng tỏ, một mực chiếu sáng toàn bộ nho nhỏ phòng. Đẩy cửa ra, chỉ gặp Lâm Tâm ngồi tại nho nhỏ trên ghế đã ngủ say.

Lâm Hưng từng thanh từng thanh Lâm Tâm bế lên.

Lâm Tâm có chút hơi choáng, mông lung nhìn xem Lâm Hưng: "Đệ, ngươi trở về rồi?"

"Ừm!"

Đem Lâm Tâm đặt lên giường, dưới ánh đèn Lâm Tâm lộ ra một loại mông lung men say. Khóe miệng phác họa gần như thuần trắng môi, mặt tái nhợt gò má, thanh tú khuôn mặt, một thân để cho người ta ý nghĩ kỳ quái đáng người nà quý, Lâm Hưng tâm niệm vừa động, trong lòng không khỏi một trận khó nóng.

Khô nóng vọt tới não hải, để cho người ta dâng lên một cỗ khác dị dạng.

Lâm Hưng nhẹ nhàng đem Lâm Tâm buông xuống, chuẩn bị quay người rời đi.

"Đệ..." Lâm Tâm bắt lại Lâm Hưng. Lâm Hưng nhẹ nhàng nói ra: "Tỷ, đi ngủ sớm một chút", thế nhưng là vô luận như thế nào đều không thể rút bàn tay ra.

"Không nên rời bỏ ta, không nên rời đi tỷ tỷ..." Lâm Tâm thấp giọng thì thào, nói khóe mắt thế mà vẽ ra một tia làm lòng người thần ám nhiên giọt nước mắt, từng tia từng tia rơi xuống. Lâm Hưng tâm hoảng thần loạn nhìn xem Lâm Tâm: "Tỷ, rất muộn."

Tay bị Lâm Tâm ôm trước người, vậy làm cho người mơ màng địa phương chính nhu nhu rơi vào Lâm Hưng trong tay. Lâm Hưng muốn muốn kéo tay về, ngược lại bị Lâm Tâm ôm chặt hơn.

"Chân nhiệt : nóng quá!"

Lâm Tâm nói, đưa tay đem áo ngoài cởi ra.

Khiết trắng như ngọc da thịt rơi vào trước mắt, Lâm Hưng tròn tròn mắt, run rẩy nói ra: "Tỷ, người trước đi ngủ đi..." Lâm Hưng đã hoàn toàn không mò ra tỷ tỷ ý nghĩ, hay là lúc này Lâm Tâm chỉ là đang say ngủ bên trong...

Trên thực tế tỷ tỷ da thịt Lâm Hưng cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng là lúng túng như vậy lại còn là lần đầu tiên.

"Lâm Hưng, người bồi tiếp tỷ tỷ một đêm, có thể sao..."

"Chỉ có người tại ta bên cạnh, ta mới phát giác được an toàn."

"Cũng chỉ có người, ta mới có thể cảm nhận được một tia ấm áp của nhân tình."

"Ta vô tư vì người kính dăng lấy, người cũng vô tư vì ta kính dăng, nhìn phẳng phất là một loại giao dịch, thế nhưng là với ta mà nói lại vô cùng trân quý cùng không bỏ... Thế nhưng là ta vẫn là làm trẻ nãi người, người vốn nên có rộng lớn hơn bầu trời."

Lâm Hưng nhẹ nhàng cúi đầu, đưa tay đem Lâm Tâm bế lên.

Thuận tay rút tay ra, thế nhưng là Lâm Tâm lại cả người dính tới, tựa vào Lâm Hưng trong ngực.

"Tỷ, có một loại cá trời sinh thuộc tại bầu trời. Có thể gặp được người, là vận mệnh, cũng là kỳ ngộ. Tùy ý sóng lớn kích ngàn cảm, ta chỉ giống gió bay lượn như Côn Bằng ngao du cửu thiên bên trên."

Lâm Hưng nhẹ nhàng cúi đầu, khoe miệng chậm rãi thiếp trên người Lâm Tâm.

"Hào hào ngủ đi, tỷ, có ta ở bên người người." Lâm Hưng vỗ nhẹ đánh lấy Lâm Tâm phía sau lưng. Lâm Tâm hai tay chậm rãi vòng qua Lâm Hưng thân eo, thật chặt dính tại Lâm Hưng trên thân.

Một cái vừa ra đời liền bị vứt bỏ đứa trẻ bị vứt bỏ, cả đời bệnh dữ.

Một cái một mực có tốt đẹp gia đình nam hài, đến nay cô tịch.

Hai người gấp dính chặt vào nhau, dụng tâm đến cảm thụ được lẫn nhau, dụng tâm đến dỗ dành lấy lẫn nhau.

Lâm Tâm lại nhẹ nhàng ngủ thiếp đi, dán thân ảnh quen thuộc, khoe miệng phác họa lên một tia cười yếu ớt.

"Tỷ, từ ta mở mắt ra một khắc này, người liền là tỷ tỷ ta, ta sẽ để cho người cả đời rất vui vẻ. Có loại cá, trời sinh thuộc tại bầu trời, tựa như Côn Bằng, giương cánh bay lượn, chính là mây vạn dặm!" Lâm Hưng nhẹ nhàng ôm ấp lấy Lâm Tâm, kéo chăn mỏng, song song ôm vào đến mộng đẹp.

Nắng sớm mờ mờ

Lâm Tâm mở hai mắt ra.

Lọt vào trong tầm mắt là quen thuộc thân thể, còn có mình chăm chú ôm lấy hai tay. Lâm Tâm đáy lòng có chút yên lặng một cái, nhẹ nhàng vươn tay, sờ lên hỗn độn não hải.

"Nguyên lai không phải là mộng!" Lâm Tâm nghĩ thầm.

"Đệ đệ thật sự là trưởng thành a..."

Lâm Tâm thân thể lui về sau lui, lại cảm thấy trước người hơi khác thường. Lâm Tâm cúi đầu, không khỏi ngượng ngừng cười một tiếng, chỉ gặp Lâm Hưng một tay gối lên trên đầu mình, mà tay kia lại rơi tại trước người mình, nắm thật chặt...

Lâm Tâm không khỏi từ đáy lòng làm một cái quyết định: "Từ hôm nay trở đi, ta liền không là tỷ tỷ của người."

"Thật là một cái tiểu phơi đàn." Nhẹ nhàng duỗi ra hai tay, đem Lâm Hưng bàn tay kéo ra, kéo ra chân mền, Lâm Tâm trên mặt càng là một mặt ngượng ngừng. Lâm Tâm cũng không phải là cái gì cũng đều không hiểu, trưởng thành sớm đọc các loại thư tịch trên mặt nàng như cùng một đóa tiên diễm đóa hoa, thuận ánh mặt trời ngoài cửa sổ rơi xuống, chiếu lên trên người, rực rỡ chói mắt.

"Ủm?"

Lâm Hưng mở mắt ra, chỉ gặp trong tay ấm áp đã rời đi...

"Ngạch, tỷ..."

Lâm Hưng lúng túng núp ở trên giường.

"Tiểu hưng, người đã tỉnh." Lâm Tâm nhìn xem Lâm Hưng.

Lâm Hưng lúng túng nói: "Ủm ân... Cái kia, tỷ tỷ, người tránh tránh." Lâm Tâm lườm Lâm Hưng một chút: "Người chỗ nào ta từ nhỏ nhìn thấy lớn, chẳng lẽ còn có ta không thể nhìn a?"

Lâm Hưng trong lòng nổi lên một cổ dị dạng, tỷ tỷ đây là thế nào? Giống như... Càng ánh nắng. Thuận mặt trời mới mọc nhìn lại, chỉ gặp Lâm Tâm một thân nồng như cánh ve sa y mơ hồ lộ ra các loại dụ hoặc... Càng nhiều hơn là nét mặt tươi cười cùng mừng rỡ.

Tựa hồ đại địa hồi xuân ấm áp.

Nhìn Lâm Hưng lúng túng bộ dáng, Lâm Tâm không khỏi cười khúc khích: "Tốt tốt tốt, ta không nhìn người, người nhanh rời giường, ta đi cấp người làm điểm tâm."

Kiều điểm thời gian luôn luôn ngắn ngủi, mặc dù Lâm Hưng cũng đặc biệt hưởng thụ tỷ tỷ trên người ấm áp. Cứ việc trên thân đã có hết mấy vạn, nhưng là Lâm Hưng biết, số tiền này còn thiếu rất nhiều.

Còn thiếu rất nhiều!

Đắm chìm trong nắng mai bên trong, Lâm Hưng sai bước đi đến công trường. Lưu lão đại lúc này đang bốn phía an bài làm việc, Lý Đại Đồng thiếp thân bồi tại trái phải, tùy thời nghe theo phân phó bộ dáng.

Lâm Hưng đi theo Triệu Bình cùng một chỗ, chờ lấy Lưu lão đại phân phối làm việc.

Lưu lão đại nhìn xem mấy có người nói: "Mấy người các người mấy ngày nay liền tạm thời phụ trách thanh lý trên đất rác rưởi, đem những này đất chết đẩy ra, chờ người chuyên nghiệp đến dọn lên gạch men sứ."

"Đúng rồi, làm việc đều lưu loát một điểm, nghe nói có cái hạng mục tổng giám đốc muốn tới xem xét khu xưởng."

Mấy người nhất thời đùa giỡn hỏi: "Nam hay nữ vậy?"

"Nữ, vẫn là một cái mỹ nhân bại hoại, hiện tại đã giá trị bản thân ngàn vạn, mà lại trọng yếu nhất chính là chúng ta vị mỹ nữ kia còn không có bạn trai."

Mấy người nhất thời đem đầu uốn éo nhìn về phía Lâm Hưng, ý kia lại rõ ràng cực kỳ. Lâm Hưng cuống mồm hỏi một cái, cái này mụ nội nó bắn đại bác cũng không tới một bên a.

Lưu lão đại liếc qua Lâm Hưng: "Bất quá ta khuyên bảo các người một câu liền là tuyệt đối không nên có ý đồ với nàng... Bởi vì chúng ta bộ môn lãnh đạo phật môn tục gia đệ tử Hàn lăng đang đối vị mỹ nữ kia triển khai diện cuồng truy cầu."

Lâm Hưng nhún vai, mấy người cũng lơ đãng.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng uống một hớp, đã thấy nơi xa chính chậm rãi đi đến một cái vóc người yếu điệu nữ tử. Mặc dù đánh lấy che nắng dù, nhưng là Lâm Hưng vẫn là một chút liền nhận ra được... Cô gái này liền là tối hôm qua mình đã cứu người kia.

Lâm Hưng cuống mồm hỏi một cái, chẳng lẽ tối hôm qua đánh liền là vậy Hàn lăng? Thế mà còn là cái đồ bỏ tục gia đệ tử, cạo cái đầu trọc liền là tục gia đệ tử, tục vãi!

Lâm Hưng lập tức che bụng: "Ôi, ta đau bụng... Các người trò chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ấn Độ thần vật

Không như mong muốn chính là, làm Lâm Hưng mới từ nhà vệ sinh đi ra, thế mà thật vừa đúng lúc gặp được chạm mặt tới mỹ nữ.

Lâm Hưng tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, qua loa tắc trách tới, đồng thời nhanh chóng xoay người rời đi tại chỗ góc cửa.

Không nói chuyện nói có đúng không là oan gia không gặp gỡ, bà nội nhà người mấy cái ý tứ? Lâm Hưng vừa thở dài một hơi, cái này ngẩng đầu một cái kém chút không có khí bối khí... Tối hôm qua đánh đầu trực, Lưu lão đại trong miệng lão đại, thế mà chạm mặt tới.

Lâm Hưng cấp tốc cúi đầu xuống, quay người lần nữa hướng về nhà vệ sinh mà tới...

Vừa người kia giống như ở đâu gặp qua? Trương Tân Nhan có chút nhú mày, không nghĩ tới ngẩng đầu một cái, vừa rời đi người kia lại tới.

"Ồi, đau bụng." Lâm Hưng ôm bụng, nhẹ giọng kêu lên.

"Ai ai, cái kia ai, người dừng lại..." Trương Tân Nhan muốn tìm hiểu rõ ràng, nhưng là không nghĩ tới chính là gia hỏa này vừa nhấc chân, đã tiến nhập trong nhà vệ sinh...

Trương Tân Nhan cũng không xác định là không phải mình người quen biết, bất quá mặc nát như vậy, hẳn không phải là mình nhân vật quen biết một trong đi... Trương Tân Nhan ánh mắt cùng vòng bằng hữu đều là thị trong vùng đỉnh tiêm cấp bậc đại lão, còn thật sự không biết Lâm Hưng loại này...

Mang theo nghi hoặc, Trương Tân Nhan đi ra khỏi nhà cầu.

Đến là không nghĩ tới Hàn Tuấn thế mà cũng tại.

Trương Tân Nhan nhếch miệng lên một tia cười lạnh, Hàn Tuấn a Hàn Tuấn, người không chọc ta, ta liền đem người trở thành cái rắm thả, đã chọc ta, như vậy ta sẽ nói cho người biết, cái gì gọi là hoa hồng!

Trương Tân Nhan phảng phất một con kiêu ngạo Khổng Tước, ngẩng đầu ưỡn ngực, hướng về nơi xa đi đến.

Hàn Tuấn tự nhiên cũng nhìn thấy Trương Tân Nhan, mặc dù là mình công trường, nhưng là thế nào lấy, chuyện này cũng là mình không đúng.

Liền lúc này, Lưu lão đại thích hợp tới: "Hàn lão đại, muốn tán tỉnh cô nàng này?"

Hàn Tuấn bị cái này hỏi một chút cũng là buồn bực quá sức, tối hôm qua vốn nên vạn vô nhất thất, không nghĩ tới từ trong bóng tối đột nhiên nhảy ra một cái Trình Giảo Kim, hại đến mình bây giờ bị động như vậy.

"Kỳ thật loại này cô nàng là tốt nhất của."

"Giống nàng loại này thiên chi kiêu nữ, trí thông minh tự nhiên không thấp, nhưng là thượng thiên cho nàng nhất định trí thông minh đồng thời, cũng cho nàng một cái không cao EQ. Tình yêu nha, nói trắng ra là, không đi tiến thế giới của nàng, như vậy đối với nàng mà nói cái gì đều kém cỏi. Nếu như đi vào thế giới của nàng, đây còn không phải là mặc cho người chà đạp?"

Lưu lão đại phun ra một vòng khói: "Nói nhảm!"

"Kỳ thật muốn đuổi tới nàng, đầu tiên muốn hợp ý, lão đại người mới vừa gặp nàng, ngay cả nàng là hạng người gì người cũng không biết liền triển khai điên cuồng theo đuổi, vậy là không đúng, mà lại rất có thể nàng thực chất bên trong liền không thích lão đại này chủng loại hình. Nhưng là nói đến, đây cũng là một loại kỳ ngộ."

"Không thích lão đại này chủng loại hình, là bởi vì nàng còn chưa đi nhập lão đại thế giới đến, như Quả lão đại người thật theo đuổi được, như vậy nàng liền sẽ đối người khẳng khái một mực."

"Nào có dễ dàng như vậy."

"Đây chính là hợp ý tầm quan trọng chỗ, đầu tiên, người nhất định phải hiểu rõ tính cách của nàng, nàng có cái gì thất lạc, có cái gì yêu thích, người muốn nguy trang thành vì cùng nàng là giống nhau người, mà lại mấu chốt còn phải cho lão đại chính người nguy trang thành làm một cái đáng thương người. Đồng thời lo lắng truyền bá ra đi, vì công việc của người bây giờ cùng hình tượng đánh cái cửa hàng, để nàng từ khía cạnh tới giải người suy nghĩ nàng biết đến một điểm..."

"Sau đó từng bước để nàng đổi mới, để nàng tình yêu cuồng nhiệt bên trên người..."

Hàn Tuấn thuốc lá bóp tắt: "Được, chuyện bây giờ rất gấp, lão tử cũng không có công phu theo nàng đánh Thái Cực."

Lưu lão đại nhìn xem Trương Tân Nhan, khóe mắt hiện lên một tia dâm "Tà: "Cái kia chỉ có một cái biện pháp."

Nói, Lưu lão đại từ trong ngực lấy ra một cái bình nhỏ.

Hàn Tuấn liếc nhìn Lưu lão đại: "Được rồi được rồi, lão tử ánh mắt cùng tầm mắt của người so sánh như thế nào?"

"Đương nhiên là lão đại ánh mắt uyên bác, thế nhưng là có đồ vật không phải ánh mắt uyên bác liền có thể thu được, đây là ta từ Ấn Độ nhà thờ Hồi giáo bên kia mang tới."

"Người biết, Ấn Độ địa khu, binh quân hai mươi phút liền có cùng một chỗ vụ án phát sinh... Binh thường đối phó binh thường tiểu nữ sinh đều là vùng trộm mạnh lên, thế nhưng là cái đồ chơi này thế nhưng là hàng thượng đẳng."

"Mà lại ta còn có một cái thuật thôi miên, chỉ cần dùng thuật thôi miên tăng thêm bộ này được vật, đảm bảo về sau bị lão đại người huấn luyện ngoan ngoãn. Như là chó phục tùng tại lão đại trước mặt, gặp đến lão đại liền muốn..."

"Được rồi được rồi, đừng kéo những này có không có. Lấy ra ta thử một chút... Đúng, dùng như thế nào?"

Lưu lão đại lập tức nhìn chung quanh, sau đó lập tức thích hợp tới, thấp giọng tại Hàn Tuấn bên tai nói vài câu.

Hàn Tuấn thở ra một hơi, nhớ tới tối hôm qua khuấy nhức, không khỏi khẽ nói: "Móa nó, tiện nhân kia, chỉ cần lão tử đem nàng trị ngoan ngoãn, chơi chán liền cho người chơi đùa."

Lưu lão đại cũng là bên trong quý đối, bằng không thì cũng sẽ không từ Ấn Độ dẫn tới thần dược... Nghe nói như thế trên mặt vui mừng, hấn chơi qua không ít người, nhưng là giống loại này tuổi quá trẻ bà lại không chơi qua.

"Tạ ơn Hàn lão đại, tạ ơn Hàn lão đại."

Lời của hai người Lâm Hưng đứng ở một bên nghe nhất thanh nhị sở, nhìn một chút bình nhỏ kia, Lâm Hưng có chút kỳ quái phát hiện bên trong tựa hồ có chút lực lượng thần bí ở trong đó, tựa hồ, khả năng chế huyền.

Còn muốn lên Lưu lão đại trong miệng câu kia khẩu quyết, Lâm Hưng lập tức hiểu rõ, khẩu quyết kia đúng lúc là phối hợp bộ này được vật đến thực hiện để cho người ta chế huyền.

Mà loại vật này, cùng phong tỏa tinh như thần, sẽ đem một người thất tình lục dục toàn bộ cắt đứt, phong tỏa tại sâu trong thân thể, chỉ lưu lại một cái trống không linh hồn. Lúc này lại trải qua vậy Hàn Tuấn một phen điều giáo, đúng là chung thân nô dịch một người... Dù sao bị phong tỏa linh hồn người, cùng người thực vật không có gì khác biệt, hết lần này tới lần khác vậy trống không linh hồn còn không chế lấy thân thể nàng hết thấy...

Lâm Hưng đáy lòng không khỏi cười lạnh: "Ấn Độ, thật đúng là cái thần bí địa phương."

Lâm Hưng thấp giọng Nam Nam: "Cứu người cứu đến cùng, đưa Phật đưa đến tây, liền lại cứu người một lần."

Quay đầu nhìn thoáng qua Trương Tân Nhan, đúng là hiếm có cực phẩm mỹ nữ, dáng người tinh luyện, làn da non mịn trắng nõn, một đầu già dặn tóc ngắn, tay miến cường khen tại công trường đi tới, lại làm cho người có một loại ngày đêm khác biệt ưu nhã, tựa hồ trời sinh thuộc về một loại quý tộc thức mỹ nữ. Đương nhiên, hấp dẫn người địa phương cũng liền ở chỗ nàng vậy già dặn cùng lời lẽ phong hành phẩm cách.

Hàn Tuấn là đến thị sát công việc, bắt quá đi một vòng, đã đầu đầy mồ hôi, đi Lưu lão đại chỗ nào ngốc một chút cảm thấy điều hoà không khí không quân sự, liền đi trên xe ngựa ngo.

Trương Tân Nhan cũng là thị sát công việc, kiểm tra an toàn tại hoạ ngầm một loại, miến cường khen bốn phía lác lác, như thế ba người mới không có bao nhiêu gặp nhau.

Đến xuống buổi trưa, Hàn Tuấn triệu tập mọi người tới phát biểu... Loạn thất bát tao giật một đồng, lại là chuẩn bị thực hành kế hoạch của hắn đi.

Tan họp thời điểm, Lâm Hưng mượn phân loạn đám người, đem món đồ kia trộm đi qua.

Về phần đến tiếp sau như thế nào...

Chờ đến tất cả mọi người tán đi, Hàn Tuấn mới bỗng nhiên kịp phản ứng, lập tức phát ra một tiếng mỗ heo tru lên...

"Bị trộm, ta đồ vật bị trộm." Hàn Tuấn la to, Lưu lão đại cũng thích hợp tới, hỏi một chút, lập tức sắc mặt trắng bệch...

Lưu lão đại lập tức khóc ròng nói: "Lão đại, đây chính là mười vạn người dân tệ mua lại a..."

"Con mẹ nó chứ đều nghĩ kỹ làm sao làm... Thật mụ nội nó xúi quẩy, các người công trường, thế nhưng là rất tốt a." Hàn Tuấn không có khí có vung, lập tức cây đuốc rơi tại Lưu lão đại trên công trường.

Lưu lão đại lúc này sắc mặt thảm hại hơn, khóc nói ra: "Lão đại đừng nóng vội, ta chỗ này còn có một bình." Nói, nhin đau đem một chai khác đem ra.

Chương 27: Tài song thu

Tiểu sơn thôn

"Uy, Huy ca, điện thoại của người!"

Lâm Ninh Huy vừa lau miệng, nghe được gã sai vặt, tròng mắt liếc gã sai vặt, hùng hùng hổ hổ hai tay để trần đi tới. Xem xét điện thoại, lập tức giật mình, thái độ 180 độ lớn xoay tròn: "Uy, nha, lão đại... Người gọi điện thoại cho ta?"

"Hiện tại mang theo người người tốc độ đến huyện khu, Tân Hoa đại đạo số 102."

"A, đây là?" Lâm Ninh Huy kinh nghi bất định. Trong lòng lại ngăn không được kích động.

Đầu bên kia điện thoại nói ra: "Ta nghe nói, người chính là Thanh Sơn Thị người, vừa lúc gần đây Thanh Ninh Huyền khu địa đầu xà bị cảnh sát nhỏ, đúng lúc là chúng ta Thiên thần tập đoàn đánh vào Thanh Sơn Thị thời cơ tốt nhất, ta đã cùng người ước định cẩn thận, tại Tân Hoa đại đạo số 102 mua một cái thương vụ hình bất động sản, hiện tại người thay ta đi ký cái ước định, cái tạo thành vì quán bar, nhà khách."

Lâm Ninh Huy lập tức mừng rỡ: "Ồi, đại ca đại ca, ta nhất định làm tốt, nhất định làm tốt!"

"Ta biết, người là có nhất định đầu não, những năm này cũng vẫn muốn biểu hiện mình, lần này là một cái đánh vào Thanh Sơn Thị đại kỳ ngộ, nếu như người khả năng tại Tân Hoa trên đại đạo đứng vững gót chân, quay đầu ta cho người tại trong huyện mở xa hoa nhất nhà khách cho người mở, người bây giờ cần phải làm là từng bước xâm chiếm hết thầy rã rác bản thể lực."

"Về phần trên phương diện làm ăn sự tình ta lại phải phải người đặc biệt tới giúp người, đương nhiên, người cảm thấy thực lực đầy đủ, cũng có thể trước từ hạng mục bộ xuất ra một bộ phận tiền đến, thử kinh doanh một cái cỡ nhỏ nhà khách nhìn xem, đương nhiên, ta cho người biết tại Thanh Ninh Huyền Thiên Thần nhà khách nhất định phải làm tốt."

"Mặt khác, các người hiện tại cần phải làm là hết thầy điệu thấp làm việc, đem nhà khách mở lại nói, hiện tại Thanh Ninh Huyền tại nghiêm trị, Thanh Sơn Thị đầu lĩnh ta cũng thông qua khí, tựa hồ bên trong tạm thời nghiêm ngặt không chế vũ trang tranh đấu, cho nên người gần đây tốt nhất đừng cho ta gây chuyện."

"Mặt khác, nhà người cái kia đường đệ ta cũng điều tra qua, thân phận, hẳn không thức thời tìm một cơ hội cho một thương tử xong việc, hẳn vậy tỷ tỷ nhìn cũng không tệ lắm, ta biết các người nói vậy thứ gì mê tín, bất quá có cơ hội mê đi điều giáo một cái có thể nhét vào nhà khách thử buôn bán một đoạn thời gian."

Lâm Ninh Huy nghe xong càng là quỳ bái, lão đại liền là lão đại, lần này mình ngay cả nỗi lo về sau cũng bị mất, một thương tử có thể làm được, làm gì động thủ.

"Súng ống ta sẽ tận lực chờ tới đây, đều là thượng hạng cách âm, súng tương đối ít, người dùng ít đi chút. Nếu bị điều tra ra, ta cũng không giúp người tui."

Lâm Ninh Huy lập tức mừng rỡ: "Đa tạ lão đại, nhiều Tạ lão đại!" Không nghĩ tới bên này sản nghiệp thế mà dùng tới súng ống, đây chính là súng ống a. Thiên triều nghiêm lệnh cấm chỉ sử dụng bất luận cái gì súng ống, nhưng là vùng trộm còn là có nhất định lưu thông tính, nếu như mình có được súng ống, đó chính là Thần khí đây này.

Lâm Ninh Huy ma quyền sát chương: "Tiểu tử, để người nhảy nhót mấy ngày, chờ súng ống tới, lão tử liền tiễn người về tây thiên."

Lâm Ninh Huy vung tay lên, hướng về sau lưng đám người quát: "Các tiểu tử, tốc độ đuổi theo!"

"Huy ca, đi chỗ nào?"

Lâm Ninh Huy cười to: "Đi Tân Hoa đại đạo, tốc độ đuổi theo, lão đại có đại động tác." Mấy người hồ nghi nhìn về phía Lâm Ninh Huy, trong lòng biết khả năng có chuyện tốt gì, một cái nhao nhao đuổi theo.

Trong nhà, Lâm Hưng Nhị thăm đi ra, nhìn thấy Lâm Ninh Huy mang theo một đồng người hướng về bên ngoài phóng đi, lập tức vọt ra: "Ai, tà huy, người đi đâu vậy a..."

"Mẹ, ta không ở nhà ăn cơm đi, để nói sau, ta đi trước."

...

Bình nhỏ nơi tay, Lâm Hưng nhẹ nhàng hít hà, vô vị.

Nhẹ nhàng đem trong bình nhỏ thuốc hạt đổ ra, Lâm Hưng vận dụng thần bí công pháp nhẹ nhàng linh hoạt dính chặt, lập tức cảm thấy một trận cường hân đến cực hạn được trùng kích, tựa hồ một loại áp súc đến cực hạn đồ vật bị phóng thích ra ngoài, đồng thời triển khai tựa hồ một cái dư tồn đầu lâu, hướng về Lâm Hưng liên lao qua.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng chỉ cảm thấy bên trong thân thể một đạo lực lượng cường đại âm vang vọt ra, theo đuôi cuốn một cái, đem những được lực này trong nháy mắt cho giam cầm ở cùng nhau, đồng thời trong nháy mắt đem đây hết thảy đều thôn phệ xuống dưới.

Theo đuôi lùi về lực lượng tiến vào thân thể, Lâm Hưng lập tức nghe được tựa hồ một tiếng kêu rên thanh âm từ trong bụng truyền đến.

Sau một lát Lâm Hưng chỉ cảm thấy một trận tinh thần khí sáng, lực lượng trong cơ thể lập tức bằng lớn thêm không ít.

"Chẳng lẽ đây là đan dược?" Lâm Hưng không khỏi kỳ quái nghĩ.

Nghĩ như vậy, cũng không phải là không được, dù sao nhà thờ Hồi giáo phụ cận, lại được xưng thần dược. Rất có thể là lão hòa thượng vì cho đệ tử tẩy não mà chế tạo đồ vật, nhưng là bị những người khác cần làm dâm. Tà chi pháp. Lâm Hưng lại theo nếp bảo chế bóp nát mặt khác một viên, cái này một viên lại không hiệu quả tốt như vậy. Khả năng cũng là lần đầu tiên đối lực lượng của mình có tăng lên, về sau liền sẽ trở nên yếu hóa vô số.

Lâm Hưng nghĩ nghĩ, đem đan dược cẩn thận thu giấu đi, bên trong còn có tám mươi hạt, nếu như toàn bộ vận dụng..

Nghĩ đến trong đó tác dụng, Lâm Hưng không khỏi đối vậy cái gọi là nhà thờ Hồi giáo không rét mà run. Như thế yếu vật, đem tất cả mọi người tính cách toàn bộ phong tỏa, chỉ còn lại có trống không linh hồn, dùng cái này đến truyền thụ đệ tử...

Hồ!

Lâm Hưng hít một hơi thật dài, vốn định toàn bộ bóp nát, thế nhưng là suy nghĩ thật lâu, Lâm Hưng cuối cùng lựa chọn lưu lại, dù sao thứ này mặc dù tà ác, nhưng lại muốn nhìn đang dùng ở nơi nào.

...

"Trương tiểu thư, có rảnh a?" Đan dược nơi tay, Hàn Tuấn không kịp chờ đợi cho Trương Tân Nhan gọi điện thoại.

Trương Tân Nhan cười lạnh: "Ha ha, không nhiều nữa đâu." Nói xong, bóp một tiếng cúp điện thoại.

Hàn Tuấn sắc mặt kéo ra, nhìn một chút trong tay thần vật, trước đó hẳn đã sai người tra xét thần dược này chân thực tính, khi biết được thứ này cụ thể công dụng về sau, hẳn liền cũng định đem Trương Tân Nhan vọt tới làm thí nghiệm, chỉ cần Trương Tân Nhan mắc câu, về sau đối với mình tới nói liền là hưởng không hết vinh hoa phú quý. Huống chi đã đem Trương Tân Nhan làm mất lòng, vậy còn không như tại Trương Tân Nhan triệt để phản công thời điểm bóp lấy cổ họng của nàng, đến lúc đó, tài song thu.

Mà lại khả năng có như thế một cái tiện sát người bên ngoài lãnh điểm nữ cường nhân làm người vợ trước, người sau chó, thế nhưng là hẳn một mực tha thiết ước mơ.

"Trương tiểu thư, ta muốn làm sắc xin lỗi người!"

Trương Tân Nhan nộ khí bốc lên: "Trời có bao xa, người cút cho ta bao xa, mà lại người số điện thoại di động đủ nhiều đúng không?"

Trương Tân Nhan nói, cúp điện thoại lập tức thiết trí thành cự tuyệt người lạ gọi tới.

Hàn Tuấn xin số điện thoại tiếp tục đánh, lại phát hiện đã không cách nào kết nối, Hàn Tuấn lập tức thẹn quá hoá giận: "Móa nó, kỹ nữ!"

Bỗng nhiên Hàn Tuấn đầu óc nhất chuyển, cho Trương Tân Nhan cấp trên gọi điện thoại.

"Uy, Trần tổng."

"A, ai vậy, ta biết người, người là hạng mục bộ cái kia Hàn Tuấn Hàn quản lý đúng không?"

"Đúng vậy, chính là ta, là như vậy. Ta có cái bày ra hạng mục, muốn cùng tổng thanh tra Trương quản lý ước đàm một cái, thế nhưng là Trương quản lý khả năng tan việc, cho nên điện thoại không cách nào kết nối, người có thể hay không giúp ta ước một cái?"

"A, chuyện này nha..." Trần tổng lập tức khó xử nói một câu.

Hàn Tuấn lập tức vui vẻ ra mặt: "Ôi, Trần tổng a, quay đầu xin ngài uống chén trà, được không?"

"Tiểu tử người không sai, ta cái này gọi điện thoại cho nàng." Trần tổng thâm trầm cười âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Liễu Âm tiểu di

Thanh Ninh Huyện hào nghiệp khách sạn

Hào nghiệp khách sạn là Thanh Ninh Huyện một nhà ba sao khách sạn, tại Thanh Ninh Huyện trong vùng cũng là số một số hai.

Mà cảnh sát một mực nắm chặt lục soát người liên liên ở tại quán rượu này bên trong.

Hào nghiệp tân quán thế lực sau lưng tại Thanh Sơn Thị khu, mà lại nhà khách cấm chỉ bất luận cái gì phi pháp hình thức nhân viên vào ở cùng tồn tại, cho nên nhà này nhà khách lại thành Thanh Ninh Huyện khu một cái duy nhất tránh thoát rất nhiều kiểm tra nhà khách.

Chính là ngày đó tập kích Lâm Hưng Liễu Âm hai người mấy người.

Trong tửu điểm

"Lão đại, cả thị khu đã hoàn toàn điều tra rõ ràng."

Một cái râu quai nón nhai lấy kẹo cao su, nhìn bốn phía: "Chúng ta hạ thủ xác suất là bao lớn?"

"Nói thật, ta không coi trọng nhiệm vụ lần này, nhất là tên ngu xuẩn kia mình bại lộ mình, làm đến chúng ta bây giờ trở nên phi thường bị động."

"Chuyện này tạm thời không đề cập tới, chúng ta còn phải đối mặt rất nhiều đồng hành, còn có cái này Trung Hoa địa khu vô số cường giả. . ."

Đúng vào lúc này, mặt khác làn da trắng trẻo như là Hấp Huyết Quý tái nhợt người đi tới.

"Như thế nào?"

"Tổng bộ bên kia cùng vậy đảo quốc Ninja thương thảo, lần này là Ninja đến lĩnh đội."

Bên cạnh mấy người nhất thời liếc mắt nhìn nhau: "Ngày này thiên triều cùng đảo quốc từ trước đến nay là túc địch, lần này bọn hắn muốn lẫn nhau vật lộn rồi sao?"

"Bất kể nói thế nào, chúng ta đến thừa nhận một sự kiện chính là, có người muốn tại trên đầu chúng ta đi ị, mà lại chúng ta còn không cách nào phản bác!" Mấy người thờ dãi một hơi.

"Cái này dù sao cũng là nhiệm vụ."

Một người khác cầm lấy bài poker: "Kỳ thật ta không quen nhìn vậy đảo quốc phách lối khí điểm."

"Nhưng là người không thể không thừa nhận, thiên triều cái này thần bí phương đông, thật sự là tàng long ngọa hổ hạ người nhiều lắm. Không có thể lực của bọn hắn, chúng ta căn bản không có một chút thủ đoạn có thể đối phó thần bí phương đông cường giả."

"Đây là ta tiếp nhận bất bất nhất nhiệm vụ, không có cái thứ hai! Đi nước Mỹ chuyển lâu như vậy, ngầm giết chết mấy chục người, thuận tiện uy hiếp uy hiếp truyền thông, hành hung thị trường, kết quả tứ phương truyền thông ngay cả cái rắm cũng không dám thả, thế nhưng là ở chỗ này, chẳng những súng ống quân chế, mà lại ta cảm giác gánh đồ ăn bác gái ánh mắt đều có thể giết người. . . Hiện tại thật sự là thiên triều câu nói kia gọi thảo mộc giai bình."

Mấy người nhất thời rất tán thành, những ngày này quả thực ăn chút đau khổ, cũng làm cho mấy người chân chính cảm nhận được cái gì gọi là thảo mộc giai bình.

Nơi này cảnh sát là yếu không sai!

Thế nhưng là mẹ hắn đụng vào một cái gánh đồ ăn bác gái thiếu chút nữa cũng bị dòi gạch nổ đầu. . .

"Ai, đúng, các người nói cái kia gọi Cung Bản Nhất Lang người, thực lực như thế nào?"

"Không biết, bất quá không chỉ mấy người này, hẳn là tới mười mấy người, đảo quốc phía chính phủ điều động tới."

"Cũng đúng, mục đích của chúng ta là vơ vét của cải, mà mục đích của bọn hắn là uy hiếp chính trị, mặc dù phương hướng khác nhau, nhưng lại không mưu mà hợp. . . Lần này thiên triều cùng Châu Phi Y Tư Lộc Ninh nước hiệp ước vừa mới chuẩn bị ký tên, chỉ muốn kế hoạch của chúng ta thành công,

liền có thể thành công phá hư ký kết hiệp nghị!"

"Lần này tôi chính là ai?"

. . .

"Uy, tiểu Nhan a, người đêm nay có chuyện gì sao?"

Trương Tân Nhan nhìn một chút đến Trần tổng điện thoại, không khỏi lông mày nhẹ nhàng nhíu.

"Trần tổng. . . Ta không sao. Ngài có chuyện gì không?"

"Là như vậy, bởi vì công trình kết thúc công việc phương diện, cần một chút càng thêm mảnh ước định, còn có một số bộ môn phần đuôi cần mua chuộc, người nhiều lần tăng ca, ta đều nhìn ở trong mắt, người yên tâm, phía trên sẽ không quên chiến công của người."

Trương Tân Nhan mặc dù nghi hoặc, nhưng là vẫn gật đầu: "Trần tổng, đây đều là chính ta phải làm."

"Ừm, ta có chuyện, người có thể giúp ta một cái a?"

"Ngài nói!"

"Dạng này, hạng mục bộ Hàn Tuấn vừa rồi tìm ta, cần cùng ta ký tên một cái mới điều ước, thế nhưng là ta hiện tại đang Thanh Sơn Thị, người giúp ta ký tên một cái đi, tốt, ta bên kia còn có hội nghị, ta cúp trước."

Bảnh!

Trương Tân Nhan từng thanh từng thanh điện thoại đập vào trên bàn.

Trương Tân Nhan lạnh hừ một tiếng, đem điện thoại gọi cho Hàn Tuấn: "Nói đi, địa phương nào?"

Hàn Tuấn cười lạnh một tiếng, khoe miệng lại làm dấy lên một cái mỹ diệu độ cong: "Hạo nghiệp khách sạn lầu năm phòng họp, bảy giờ rưỡi tối, không gặp không về!"

Ba!

Điện thoại bị cúp máy.

Hàn Tuấn nhìn một chút bình nhỏ trong tay của chính mình từ, cũng không nóng giận, nhìn một chút bên cạnh lái xe.

"Lão đại, đi đây?"

"Hạo nghiệp khách sạn!"

Hàn Tuấn nào hải không tự giác thẳng từ bản thân tra được tin tức.

Này thần vật, vào miệng tan đi, chỉ cần ba giây, liền có thể để cho người ta như cái xác không hồn, mặc người chà đạp.

Cúp điện thoại, Trương Tân Nhan trên mặt vô cùng khó coi. Nàng không nghĩ tới, vậy cao cao tại thượng Trần tổng thế mà lại cùng Hàn Tuấn thông đồng làm vậy.

Đương nhiên, khả năng một bộ phận cũng là vì trả thù mình.

Trước kia mình vừa mới tiến công ty thời điểm, Trần tổng liền nói bóng nói gió muốn mình đi làm tình nhân của hắn, chỉ là Trương Tân Nhan tự cao tự đại, làm sao có thể đáp ứng, từ nhỏ nhỏ văn viên làm cho tới bây giờ một bước này, nếu không phải là vậy Trần tổng áp chế, nàng có thể thẳng thiên cao hơn. Bây giờ vậy Trần tổng hiển nhiên kiên nhẫn đã bị mài sạch sẽ, chuẩn bị cho mình một điểm nhan sắc nhìn.

Nhưng là đối với Trần tổng lời này nàng lại không cách nào cự tuyệt.

Nếu không, ngày mai mình cái này quản lý vị trí chỉ sợ trong nháy mắt liền khó giữ được. . .

Bình đến tướng chán, nước đến đất chặn!

Trương Tân Nhan dè xuống phần nộ trong lòng, quay người, như cùng một con kiêu ngạo Khổng Tước đứng lên. Từ tối hôm qua lại đến đêm nay, Trương Tân Nhan rõ ràng, Hàn Tuấn đây là chôn chúc tết gà, làm sao có thể an hảo tâm.

"Trần lão hồ ly, một ngày nào đó, ta sẽ để người đẹp mặt." Trương Tân Nhan bàn tay bóp kéo kẹt rung động.

Kiều ngạo như nàng, ngay cả Trần tổng truy cầu đều không vung, làm sao có thể đem mình giao cho một cái mới tới hạng mục người phụ trách.

"Uy, tiểu đi."

"Liều Âm, chuyện gì?"

"Là như vậy, ta một người nhàm chán, muốn tìm người chơi đùa, người có rãnh không?"

Trương Tân Nhan cố nặn ra vẻ tươi cười: "Không, ta ban đêm muốn đi dạo nghiệp khách sạn ký một cái tờ đơn. Chính người đi chơi lạc, "

"Nha. . ."

"Làm sao vậy, người không vui sao?"

Liều Âm xoa xoa đôi bàn tay: "Không, tiểu đi, người mau lên. . ."

Trương Tân Nhan lập tức cười nói: "Được rồi, ngoan a, ân, tám giờ tối tới đón ta, ta dẫn người đi chơi." Liều Âm lập tức vui vẻ ra mặt: "Ta liền biết, tiểu đi tốt nhất rồi."

Cúp điện thoại, Trương Tân Nhan đặt mông ngồi trên mặt đất, cho mỹ thực trên đường gọi điện thoại.

"Uy, Tô lão bản sao?"

"Người tốt, ta là. . ."

"Là như vậy, ta điểm một phần thức ăn ngoài, cho ta đưa tại hạp nghiệp khách sạn đi."

Tô lão bản lập tức giật mình: "A. . ." Khó khăn nói: "Tiểu thư người đây không phải để cho ta khó xử a. . ."

"Người chỉ phụ trách cho ta đưa tới là được, về phần khách sạn phương diện ta sẽ cho bọn hắn chào hỏi, người yên tâm đưa tới là được."

Trương Tân Nhan lại phân phó đến: "Đúng rồi, để đưa tới người nói là quán ven đường là được, hương vị muốn tốt, ở trước mặt cho ta thu giá 1 nguyên, còn lại chênh lệch giá ta sẽ bỏ tức cho người."

"Tiểu thư, cái này không được đâu. . ."

Trương Tân Nhan lập tức hóa đạo: "Có thể hay không đưa?"

"Khả năng, khả năng, khả năng!" Tô lão bản lập tức khẳng định nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Đi đưa thức ăn ngoài

Đã màn đêm, mặt trời chiều ngã về tây, Lâm Hưng ngẩng đầu hướng về gia môn đi đến.

Tìm việc tựa hồ vô cùng cấp bách, dù sao không đề cập tới đắc tội nam tử đầu trục, cái này công trình rất hiển nhiên rất nhanh cũng liền muốn làm xong.

Đến lúc đó mình tự nhiên không có khả năng tiếp tục sống ở chỗ này, ngoại trừ vừa đắc tội nam tử đầu trục Hàn Tuấn bên ngoài, cái này dòi gạch làm việc cũng xác thực không phải một cái dễ dàng tích lũy tiền làm việc.

Lâm Tâm bệnh đã vô cùng cấp bách, công trình này đội, liền xem như một tháng bốn ngàn năm, năm ngàn, hai năm coi như vứt bỏ không ăn không uống cũng mới hơn mười vạn, đến lúc đó một lần tiền giải phẫu dùng đều không đủ. Mà lại đây đã là dòi gạch tốt nhất đánh được rồi. . .

Về đến nhà đã là sáu giờ tối nửa.

Lâm Tâm bùng lên trên bàn đã làm tốt đồ ăn, đưa cho Lâm Hưng: "Một chết đi."

"Không phải rất mệt mỏi, cảm ơn người, tỷ tỷ!" Lâm Hưng nói không khỏi nhẹ nhàng dùng sức đè ép tỷ tỷ. Hai năm, hai năm, thực sự quá cấp thiết một chút a.

Lâm Tâm cười cười: "Nhanh ăn đi, tiểu hôn dân."

Nhìn xem tỷ tỷ cười yên nhiên bộ dáng, Lâm Hưng trong lòng không khỏi hiện lên một tia đau lòng. Từ vong như là lợi kiếm treo ở tỷ tỷ trên đầu, thế nhưng là tỷ tỷ lại còn không biết, nàng chỉ là biết dùng hết toàn lực vì chính mình kính dâng. . .

Có lẽ cái này đúng như cùng tỷ tỷ nói, chỉ là một trận giao dịch, thế nhưng là cuộc giao dịch này, nhất định là mình thiếu càng nhiều.

"Tỷ, ta muốn tìm cái việc."

Lâm Hưng nói ra.

Lâm Tâm trừng mắt liếc Lâm Hưng, dựa vào Lâm Hưng làm đi qua: "Người là làm bằng sắt sao?"

Lâm Hưng đang lúc ăn cơm, lập tức sững sờ: "Dĩ nhiên không phải a."

"Như vậy làm sao cả ngày nghĩ đến làm việc đâu?"

Lâm Hưng nguyên lãnh nuốt phần cơm: "Ta không phải là vì chúng ta khả năng sinh hoạt khá hơn một chút a. . ."

"Được rồi, công việc của người, lại thêm ta tồn số tiền này, đến lúc đó nói ít cũng để dành được đến không ít tiền, đệ đệ của chúng ta thế nhưng là trưởng thành, quay đầu tìm xinh đẹp cô nương liền cưới đi."

"Phốc. . ." Lâm Hưng một miếng cơm phun tới.

Lâm Hưng trừng mắt Lâm Tâm quát: "Ta nói tỷ tỷ, ta mới bao nhiêu lớn một chút?"

Lâm Tâm trong lòng ngòn ngọt, khoe miệng lại cười khanh khách. Chỉ là vậy che dấu rất tốt khoe mắt lại có một loại tan không ra ưu thương. . .

Buổi sáng, nàng lúc đầu đã đeo vô số hi vọng, vô số khát vọng. . . Khát vọng trở thành đệ đệ tân nương, khát vọng ôm vào Lâm Hưng trong ngực. Thế nhưng là tại Lâm Hưng sau khi rời đi, nàng lần nữa phát bệnh đồng thời ngã trên mặt đất.

Nếu không phải Đình Ngưng phát hiện ra sớm, khả năng hiện tại còn nằm trên mặt đất. . . Dù vậy, cũng làm cho nàng phát hiện sinh mệnh mình suy kiệt.

Nàng tựa hồ có thể cảm giác được, tại ở sâu trong nội tâm, một loại lực lượng thần bí chính đang không ngừng hướng về thân thể của mình chỗ sâu kéo dài, một ngày nào đó, vật kia sẽ như là ác ma đem mình kéo vào vậy vực sâu vô tận. . .

Nàng có không cam lòng, có phải thì như thế nào.

Nhìn thấy Lâm Tâm khoe miệng tiểu dung, Lâm Hưng lại càng thêm đau khổ. Hắn là biết Lâm Tâm tuổi thọ. . . Như thế ý cười yên nhiên, đẹp, như thế nào mới có thể trên thế gian dừng lại lâu hơn một chút?

"Làm sao vậy, không cao hứng a?" Lâm Tâm nhìn thấy Lâm Hưng có chút không cao hứng, không khỏi hỏi.

"Không có việc gì, không có việc gì, quá nóng."

Ăn cơm xong, Lâm Hưng xoay người đi rửa chén, Lâm Hưng cầm điện thoại di động, lật ra trong túi xách danh thiếp.

Trước kia không có danh thiếp, nếu như không thời điểm bận rộn Lâm Hưng liền sẽ đi mỹ thực thành đi đưa thức ăn ngoài, bây giờ nghỉ lâu như vậy, một mực tại sơn thôn, cho đến bây giờ còn chưa có đi đưa qua thức ăn ngoài. Đưa thức ăn ngoài cũng không có nhiều tiền, nhưng là cũng may lão bản tương đối hòa ái, cho nên đối Lâm Hưng có nhiều chiếu cố. Mà lại mỹ thực thành bên trong cũng không phải lâu dài đều cần đưa thức ăn ngoài.

"Uy, Trương lão bản, cần đưa thức ăn ngoài sao?"

Đầu bên kia điện thoại lập tức truyền đến một tiếng kinh nghi: "Nha, ta tưởng là ai chứ, là Tiểu Lâm từ a, mau tới mau tới, ban đêm thức ăn ngoài thật nhiều, hiện tại bận không qua nổi, các người học sinh em bé nghỉ, đặt trước thức ăn ngoài thật nhiều."

Lâm Hưng cùng Lâm Tâm nói một lần liền xoay người đi ra ngoài phòng, gặp Lâm Hưng rời đi, Lâm Tâm đuổi đuổi tay, cuối cùng vẫn không có đem Lâm Hưng kéo trở về. . .

"Đình lão sư. . ."

"Ừm!" Đình Ngưng nhẹ gạt đầu, quay người đi trở về.

Rất nhanh Lâm Hưng liền đi tới mỹ thực thành. Trước kia mỗi tuần mặt Lâm Hưng đều sẽ tới nơi này đưa thức ăn ngoài, bởi vì Lâm Hưng tương đối tuổi trẻ, mà lại chỉ là việc, cho nên tại mỹ thực thành cũng có chút danh tiếng. Mỹ thực thành có mấy chục quán cơm cơ hồ đều sẽ thỉnh thoảng hướng ra phía

ngoài đưa thức ăn ngoài , bình thường rạng sáng, giữa trưa, ban đêm giờ cơm thời điểm thức ăn ngoài kêu nhiều nhất.

Lâm Hưng vừa tới mỹ thực thành, thiên hương nôi sớm một chút Trương đại nương liền đem một cái hộp đưa cho Lâm Hưng, "Tiểu hưng, tới, tới này là địa chỉ, người nhanh đi cho người ta đưa đi đi, làm phiền người." Hiện nhiên vừa rồi Lâm Hưng điện lời đã để chúng người biết Lâm Hưng muốn tới.

"Này này, còn có ta. . ."

"Còn có ta, Lâm Hưng, đi cái kia cư xá là thuận đường đi, cùng một chỗ hỗ trợ đưa đi."

Lâm Hưng đem mấy người cơm tối thu xuống dưới, gấp bên cạnh Lý Tứ bánh nướng lão bản đem Lâm Hưng kéo tới: "Lâm Hưng, tới!"

"Lý thúc, có hướng ai tặng sao?"

Lý thúc cười nói: "Còn không có ăn cơm chiều đi, đây là người Lý thăm đưa cho người, ăn cơm tối đi đưa đi, Lý thúc nhà không làm thức ăn ngoài người cũng không phải không biết."

"Không cần, Lý thúc, ta ăn xong cơm tối." Lâm Hưng cự tuyệt nói, đập trên ba lượt lên xe, hướng về bên trong hét to một tiếng, quay người hướng về bên ngoài đập trên ba lượt rồi đi.

Lâm Hưng đập trên điện ba lượt biến mất tại mỹ thực thành, bốn phía lão bản nhao nhao cảm khái: "Ai, đứa nhỏ này cũng coi như khác khổ, thế nhưng là ta nghe hài tử nhà ta nói hần hiện tại thành tích giảm xuống quá lợi hại."

"Ừm, biểu muội ta nhà hài tử cũng nói, đứa nhỏ này gần đây học tập rút xuống ngàn trượng, thi đại học đều không có thi đậu, có thể là trong nhà nguyên nhân đi."

Có người nhìn nói với Lý thúc: "Lão Lý, người là đứa nhỏ này thôn bên cạnh, hần phải biết trong nhà hần sự tình a?" Lý thúc cũng không ngần ngại lên nói: "Ta nghe người ta nói, cha mẹ hần đều bởi vì ngoài ý muốn qua đời, trước đây không lâu còn bị hần Nhị thăm cho đuổi ra khỏi thôn. Cụ thể ta cũng không rõ ràng, chẳng qua là cảm thấy đứa bé này tương đối đáng thương."

"Đáng thương, một cây hạt giống tốt a."

Lâm Hưng tự nhiên không biết phía sau người nghị luận, lúc này hần đã cười ba lượt đưa năm nhà thức ăn ngoài, hiện tại là cuối cùng một nhà.

"Người tốt!"

Thế nhưng là đợi nửa ngày cũng không thấy trong phòng có người đi ra, Lâm Hưng lại gõ gõ môn, trong phòng lại không hề có một chút thanh âm. Lâm Hưng nhìn một chút địa chỉ, phát hiện không sai, lại cho trong phòng chủ nhân gọi điện thoại, thế nhưng là không ai tiếp. . .

Điện thoại tiếp vang lên, trong điện thoại truyền đến một tiếng rên rĩ: "Cứu mạng. . ." Lâm Hưng giật mình, dùng sức va chạm đem trong phòng phá tan.

Trong phòng trảng cảnh để Lâm Hưng kinh hãi, chỉ thấy trên mặt đất một nữ tử nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, mà bên trong nam chính cầm điện thoại, chỉ là không biết có phải hay không là thụ thương quá nặng, hôn mê tại trong phòng, trong phòng còn có một cái nam tử áo đen cũng ngã trên mặt đất, không có hô hấp. . . Lâm Hưng tranh thủ thời gian đánh cục cảnh sát điện thoại, lại hỗ trợ kêu xe cứu thương.

Lâm Hưng run rẩy đi đến bên cạnh cô gái thời điểm phát hiện nữ tử cũng đã không có hô hấp, trong phòng đánh nhau vết tích vô cùng nghiêm trọng!

Lâm Hưng đi đến cầm điện thoại nam tử bên cạnh, nam tử hần là mất máu quá nhiều cho nên hôn mê đi, Lâm Hưng không có bao nhiêu hộ lý tri thức, bất quá nhìn không được đem lực lượng của mình quán chú tại nam tử nứt nhất vết thương rất lớn bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bình dân giáo hoa

"A..."

Nam tử đánh thức nhìn thấy Lâm Hưng, lại nhìn một chút Lâm Hưng trong tay thuốc: "Đây là... Bỗng nhiên nam tử giấy dựa lấy bờ hướng nữ tử, nhanh, cứu thê tử của ta..."

Lâm Hưng lắc đầu: "Chỉ có ngài... Một người còn sống."

Nam tử gạt mình, ngoài miệng không có khóc, nhưng là trong mắt nước mắt lại như là suối nước tuôn ra xuống dưới.

Xe cứu thương chậm, xe cảnh sát cũng chậm, gọi điện thoại nửa giờ thế mà còn không người tới, mà để Lâm Hưng cảm thấy thần kỳ là vừa rồi rải lên kim sang được địa phương nam tử trên thân một chỉ đáng đắp vết thương đã dần dần khép lại.

Nam tử nhìn một chút trên thân khác biệt trình độ vết thương không khỏi hỏi: "Người thuốc còn có hay không?"

Lâm Hưng lắc đầu: "Có, bắt quá không mang ở trên người."

Cảnh sát tới trước, đập một đồng ảnh chụp, Lâm Hưng nhìn không có mình chuyện gì, đem bữa tối để lên bàn chuẩn bị rời đi, nam tử bắt túi tiền đem bên trong một chút giấy chứng nhận đem ra, cả cái ví tiền đưa cho Lâm Hưng.

Lâm Hưng lắc đầu: "Người thức ăn ngoài tiền đã cho, ta cũng không có làm cái gì..."

"Đây là người cho tiền thuốc..."

Lâm Hưng vẫn lắc đầu một cái: "Thuốc không đáng tiền."

Bên cạnh một người cảnh sát nhìn Lâm Hưng mặc quần áo tương đối cũ, nhìn không được xen vào một câu miệng: "Tiểu huynh đệ, mệnh đáng tiền, nếu như người không đến giúp hẳn dùng máu hẳn có thể sẽ đổ máu chỉ từ. Mà lại người bây giờ cũng không thể đi, người là báo động người, chờ sau đó muốn làm một chút ghi chép."

"Tiểu huynh đệ, ta gọi Hồng chính, danh thiệp tại trong bọc, cho ta để điện thoại."

Lâm Hưng do dự một chút, tại cảnh sát thúc thúc ánh mắt khích lệ bên trong lưu lại điện thoại, cũng cho cục cảnh sát nhân viên lưu lại điện thoại lấy thuận tiện tùy thời hiệp trợ điều tra, sau đó xe cứu thương đến đem nam tử lôi kéo rời đi, Lâm Hưng cũng lên đường về mỹ thực thành. Túi tiền Lâm Hưng tự nhiên không có cầm, chỉ là cầm nam tử danh thiệp, còn có tượng trưng cầm năm mươi đồng tiền đem bao còn cho nam tử liền rời đi.

Cục cảnh sát người nhìn xem Lâm Hưng rời đi thân ảnh, không khỏi khen: "Đứa nhỏ này không sai."

Trở lại mỹ thực thành đã sáu điểm năm mươi, Lâm Hưng ngay tại mỹ thực thành hỗ trợ đánh một cái tạp. Một cái tiểu la lý nhìn xem Lâm Hưng, không khỏi nói ra: "Lâm Hưng ca ca, tỷ tỷ nói thành tích của người giảm xuống là thật sao? Còn có thể giúp Nữ Nữ phụ đạo làm việc sao?"

Lý thúc đi tới, trừng mắt liếc tiểu la lý: "Người Lâm Hưng ca ca tự nhiên là tốt nhất, đừng nghe bọn họ nói mò. Nếu không phải người Lâm Hưng ca ca, người bây giờ học tập còn đếm ngược đâu."

Tiểu la lý đem giấu ở sau lưng sách giáo khoa đem ra: "Hi hi, ta liền biết Lâm Hưng ca ca là tốt nhất. Lâm Hưng ca ca, ta đây sẽ không, người dạy ta." Dạy một bang tiểu hài tử học tập tiểu học sách giáo khoa.

Mỹ thực thành lão bản tự nhiên cũng vui vẻ đến Lâm Hưng dạy một bang tiểu hài tử học tập, dù sao Lâm Hưng trước kia thành tích bày ở đâu, coi như hiện đang giảm xuống, trước kia học tập. Tổng sẽ không sai đi... Mà lại Lâm Hưng giảng cũng tốt, so với bình thường gia giáo tốt lên rất nhiều, cho nên toàn bộ mỹ thực thành lão bản cũng đều mừng rỡ Lâm Hưng giúp đỡ một đồng tiểu hài tử học bù.

Lâm Hưng chính chơi lấy, chợt nghe sát vách Tô thúc nói ra: "Lâm Hưng a, tới giúp ta đem phần này thức ăn ngoài đưa đi đi, phần này thức ăn ngoài kêu đều là đất nhất tự điển món ăn, hơn nữa còn là hạo nghiệp đại tửu điểm, người đi nhanh về nhanh."

Bên kia Trương thúc thích hợp tới: "Đi hạo nghiệp nhà khách a, cho ta cùng một chỗ mang hộ lên đi, dù sao một đường."

Tô thúc nhìn xem Lâm Hưng, do dự một chút nói ra: "Cùng một chỗ đưa đi, " đúng, tiểu hưng, người qua đây, ta nói cho người một cái, Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Ừm!" Tô thúc liền đem sự tình ngọn nguồn cùng Lâm Hưng nói một lần.

Lên đường, Lâm Hưng lại kỳ quái nhìn thoáng qua phần này thức ăn ngoài... Tại khách sạn còn gọi thức ăn ngoài, thật đúng là... Kỳ hoa! Bắt quá cái này dù sao cũng là Tô thúc sinh ý, Lâm Hưng tự nhiên không có cự tuyệt, chẳng qua là cảm thấy kỳ quái.

Bắt quá còn nói trước cho Trương thúc đưa đi, dù sao tiện đường.

"Ai vậy!"

Lâm Hưng tại cửa ra vào hỏi đáp: "Đưa thức ăn ngoài."

Mở cửa là một cái xinh đẹp thiếu phụ, lúc này chính mặc một thân áo ngủ, ung dung hoa quý. Lâm Hưng đem đồ ăn đưa vào: "Ngài tốt, người thức ăn ngoài!"

"A, người chờ một chút..."

Phòng cách vách một cô gái mở cửa, lập tức kêu lên: "Y, Lâm Hưng, người đưa thức ăn ngoài a? Đợi chút nữa giúp ta hơi chút phần tối."

Lâm Hưng ngẩng đầu một cái, phát hiện lại là bạn học cùng lớp, liễu Tiểu Nhu, liễu Tiểu Nhu kiều kiều yếu ớt đáng yêu, mặc dù so với Khâu Tinh đến điệu thấp rất nhiều, nhưng là ở trường học cũng có được bình dân giáo hoa xưng hào, bất quá kia buổi tối sinh nhật yến hội liễu Tiểu Nhu cũng không có đi tham dự, nghe nói là bị phụ mẫu mang theo đi du lịch đi.

Lâm Hưng đem thức ăn ngoài điện thoại đưa cho liễu Tiểu Nhu: "Ày, đây là mỹ thực thành điện thoại, người gọi cú điện thoại này."

Liễu Tiểu Nhu nhếch miệng, trừng Lâm Hưng một chút về tối trong phòng, tựa hồ có chút rầu rĩ không vui. Lâm Hưng gãi gãi đầu: "Thật giống như ta không có nói sai cái gì a..."

Liễu Tiểu Nhu đóng cửa lại, thở phì phò nói: "Chết ngốc tử, đần ngốc tử." Nói đem mỹ thực thành thức ăn ngoài danh thiệp xé nát nhét vào giỏ rác bên trong.

Trong phòng truyền đến liễu Tiểu Nhu lão mụ thanh âm: "Tiểu Nhu a, thế nào..."

"A, không, gặp được cái đưa thức ăn ngoài. Cho một tấm danh thiệp, bất quá bị ta xé nát ném giỏ rác."

"Muốn tấm danh thiệp, mẹ người không muốn làm cơm." Liễu Tiểu Nhu lập tức ngăn ngại, thề lưỡi. Lâm Hưng đang muốn đưa thức ăn ngoài vào nhà, nhìn liễu Tiểu Nhu nhô đầu ra: "Lâm Hưng, còn có tên phiền sao?"

Lâm Hưng nhìn thoáng qua liễu Tiểu Nhu, buồn cười nói: "Không có, đó là cuối cùng một trương..."

"Nha..."

Lâm Hưng nhìn liễu Tiểu Nhu ủy khuất bộ dáng, cười nói: "Cái kia, ta trên xe có điện thoại... Bọn hắn điện thoại ta quên. Người sẽ không đem danh thiệp vứt đi... Tại ta thể lực có thật là tốt nha." Liễu Tiểu Nhu hận không thể tìm một cái lỗ chui xuống dưới, bịch đóng cửa lại.

"Muốn tới sao?"

Liễu Tiểu Nhu lớn tiếng kêu lên: "Không ăn á!"

Phanh phanh phanh!

Liễu Tiểu Nhu khỏe miệng co giật, mở cửa, chỉ gặp Lâm Hưng đầu mò vào, liễu Tiểu Nhu tức giận hướng Lâm Hưng giơ lên nho nhỏ nắm đấm, Lâm Hưng lại cười một tiếng. Đưa cho liễu Tiểu Nhu một tấm danh thiệp: "Lại tìm đến một trương."

Liễu Tiểu Nhu tức giận: "Đi chết!"

...

Tiến vào xinh đẹp thiếu phụ trong nhà, thiếu phụ đã mặc quần áo xong, bất quá ga giường lộ ra tương đối lộn xộn. Thiếu phụ mềm nhũn đem nói với Lâm Hưng: "Đem đồ vật để xuống đi."

Nhìn Lâm Hưng muốn đi, thiếu phụ bỗng nhiên kêu lên: "Đứng rồi, tiểu suất ca, ta trong phòng tủ quần áo một cái góc vòng hông, người giúp ta làm một cái đi. Lão công ta đi công tác còn chưa có trở lại..." Lâm Hưng một mặt mòng bực.

Thiếu phụ hơi đỏ mặt: "Ngạch., ta nói là lão công ta không có trở về, ta làm không được." Lâm Hưng nghĩ nghĩ, chui vào thiếu phụ trong tủ treo quần áo, chỉ bất quá tương đối khó làm, Lâm Hưng chuyển nửa ngày cũng không có chuẩn bị cho tốt...

Đúng vào lúc này tiếng đập cửa vang lên, thiếu phụ kỳ quái hỏi: "Ai vậy..." Vừa ra cửa chỉ thấy một người nam đi đến.

"Thân ái, ta trở về."

Nam chính ôm nữ chuẩn bị đến cái ẩm ướt hỏi, ánh mắt liếc một cái, vừa hay nhìn thấy tại tủ quần áo Lâm Hưng, Lâm Hưng cũng vừa lúc ngẩng đầu...

Lâm Hưng nhìn thấy nam mặt đều tái rồi..

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Mỹ nữ trúng chiêu

Lái xe đuổi tới hạo nghiệp khách sạn, công bảo an trực tiếp chặn lại Lâm Hưng: "Uy uy uy, tiểu tử kia, xe đi chỗ nào mở đầu?"

"Thúc, ta đưa thức ăn ngoài."

Bảo an một mặt mộng bức: "Cái gì, thức ăn ngoài? Mà mẹ nó, ngươi có biết hay không, đây là khách sạn a? Vẫn là mỹ thực thành thức ăn ngoài? Con mẹ nó ngươi đừng đùa ta... Trời có bao xa tranh thủ thời gian cứu ta bao xa."

Lâm Hưng có chút tức giận nhìn xem cái này cái mắt chó coi thường người khác bảo an, bất quá an ninh này nói lại cũng là sự thật, hướng hạo nghiệp khách sạn đưa thức ăn ngoài... Thật đúng là... Lâm Hưng cũng càng thêm kì quái.

Lâm Hưng cho mỹ thực thành Tô thúc gọi điện thoại, Tô thúc do dự một chút, để Lâm Hưng chờ một chút.

Trước đài đi tới, để Lâm Hưng đi vào. Nhìn thấy Lâm Hưng mở phá ba lượt, bảo an một mặt khinh bỉ nhìn xem Lâm Hưng phá xe xích lô lái vào khách sạn bãi đỗ xe.

...

Trương Tân Nhan mặc một thân giả dận trang phục nghề nghiệp đi vào phòng họp.

Hàn Tuấn đã sớm tại trên bàn cơm chờ, đồ ăn dâng đủ, bày một dài mảnh.

"Trương tiểu thư, muốn ước ngươi, cũng không dễ dàng, ta đặc địa tại hạo nghiệp khách sạn bày một bàn, xin lỗi ngươi." Nói bụng chén rượu lên, đưa cho Trương Tân Nhan một ly rượu.

Trương Tân Nhan nhún vai, bụng chén rượu lên. Hàn Tuấn làm một cái mời rượu tư thế, hơi ngửa đầu, nâng cốc nuốt vào trong bụng. Trương Tân Nhan nhếch miệng, đưa tay, chén rượu rượu ngay trước Hàn Tuấn sắc chậm rãi ngã trên mặt đất.

Hàn Tuấn sắc mặt run rẩy, trong lòng đem Trương Tân Nhan nắn cái đủ, khoe miệng vẫn là lộ ra vẻ mỉm cười, thậm chí ngay cả hân cũng không biết, cái này đến cùng phải hay không mỉm cười. Nhưng là cái này lại như thế nào?

"Tiện hóa!" Hàn Tuấn đẩy lòng phi báng một câu, chén rượu trên tay lại chậm rãi giờ lên.

"Trương tiểu thư mời ngồi."

Trương Tân Nhan cười nói: "Để Hàn tiên sinh phá phí, bất quá lần này ta tới, chỉ nói chuyện làm ăn không liên quan phong nguyệt, còn xin tiên sinh tự trọng."

"Trương tiểu thư, ngài không biết, ta gặp ngươi về sau liền mới quen đã thân, đến nay vẫn như cũ không thể tự kiềm chế, tiểu thư một cái nhăn mày một nụ cười đều dần dần động tới ta hết thấy, thế nhưng là ta sớm biết hiểu thế giới của chúng ta vốn cũng không phải là cùng một cái đường chân trời. Trải qua chuyện tối ngày hôm qua qua đi, ta rõ ràng hơn, chúng ta chung quy còn kém một chút... Nhân tố. Khả năng, chúng ta thật không thích hợp."

"Tiên sinh ngài hoang ngôn thật đúng là không có kẻ hở, chúng ta đều không là tiểu hài tử, ngài có lời gì, vậy ngay ở chỗ này nói trắng ra là đi."

Hàn Tuấn bụng chén rượu ngồi xuống, kẹp gọi món ăn thả ở trong miệng: "Trương tiểu thư hiểu lầm, Hàn mỗi lần này ước tiểu thư đến đây, đúng là đưa cho tiểu thư một chút mua bán lớn, lấy trợ ở tiểu thư tương lai thăng nhiệm, đương nhiên, còn có liền là đơn thuần nói xin lỗi."

"Chỉ những thứ này?"

Hàn Tuấn lập tức ha ha cười nói: "Không phải tiểu thư nghĩ sao, đây chính là hạo nghiệp khách sạn, ngay tại trong phòng này cũng là bốn phía đều là giám sát, Trương tiểu thư sẽ không cho là ta dám đang theo dõi trùng điệp phía dưới làm loạn a?"

Trương Tân Nhan nhếch miệng, nhếch miệng lên một tia cười lạnh, đối với Hàn Tuấn lời nói bản thân liền là một cái không thể tin vào.

Hàn Tuấn bụng lên Trương Tân Nhan buông xuống chén rượu, cầm lấy rượu trên bàn, hướng về bên trong đổ nửa chén, sau đó bụng lên ly để cao ngửa đầu uống vào.

"Trước kia đều là hiểu lầm, hi vọng tiểu thư khả năng tiếp nhận ta xin lỗi, đồng thời cộng đồng hợp tác, đem lần này công trình hoàn mỹ làm xong. Sau đó ta tiếp tục đi những thành thị khác đi ta cầu độc mộc, đưa tiểu thư đi đến Dương Quan đại đạo... Tối hôm qua là ta Hàn Tuấn bị ma quỷ ám ảnh, hôm nay, ta Hàn Tuấn phát hạ thề độc..."

Trương Tân Nhan thân nhiên nói: "Ta tiếp nhận lời xin lỗi của ngươi, hiện tại trước tiên đem ngươi mô phỏng phần này hợp đồng ký đi." Nói, đem cặp công văn bên trong văn kiện đem ra.

Hàn Tuấn đến cũng sáng khoái, lộp bộp trên bàn một trận tảo động, thuận lợi đem hết thầy ký tên, thậm chí cũng không nhìn phía trên Trương Tân Nhan mới nhất định ra hà khắc nội dung.

Đối với Hàn Tuấn tôi nói, đêm nay qua đi Trương Tân Nhan chính là mình, như vậy phần này hợp đồng cho dù có hiệu lực, thế nhưng là vẫn là trong nhà mình, tiểu nhân đầu tư khả năng có lớn hồi báo, hấn Hàn Tuấn tự nhiên mừng rỡ như thế.

Đối với Trương Tân Nhan tôi nói bây giờ lại càng thêm không cách nào xác định Hàn Tuấn thái độ. Hấn đến cùng muốn làm gì? Đây là cho đến trước mắt Trương Tân Nhan muốn biết nhất.

Hàn Tuấn ký tên xong hết thầy, lưu lại phó bản, đem văn kiện đưa cho Trương Tân Nhan.

"Tiểu thư có thể đi!" Hàn Tuấn chỉ chỉ xa xa môn.

Trương Tân Nhan không phải cái đa nghi người, thế nhưng là cho tới bây giờ, thông minh như nàng vẫn còn vẫn như cũ thấy không rõ Hàn Tuấn ý đồ. Văn kiện ký tên, đồng thời cũng tại trong tay mình, có là vì sao trong lòng sẽ như thế không rõ đâu?

Đúng vào lúc này, Trương Tân Nhan quay đầu, nhìn xem Hàn Tuấn.

Hàn Tuấn cũng nhìn lại!

Trương Tân Nhan chỉ cảm thấy đầu một trận u ám, Trương Tân Nhan thậm chí kêu một tiếng không tốt, thế nhưng là trên tay văn kiện tán phát mùi thực sự quá nồng, đến mức nàng muốn ngậm miệng đều không thể ngậm miệng...

Nàng căn bản không có thấy rõ Hàn Tuấn lúc nào đem văn kiện gánh đổi, hiện tại hấn mới phát hiện, cái này giấy A4 cùng mình mang tới mình lộ ra không nhỏ khác biệt.

Hàn Tuấn nhếch miệng lên một tia cười lạnh, hấn chậm rãi đi tới, nhẹ nhàng vịn Trương Tân Nhan bả vai: "Trương tiểu thư, người thế nào? Không thoải mái a?"

Hàn Tuấn vốn là bên trong quỷ đói, làm sao có thể chỉ dựa vào Lưu lão đại trong tay được vật đến giải quyết hết thầy.

Trong tay hấn sớm đã có một chủng loại giống như thuốc mê được vật, thứ này bôi trên giấy, người bình thường đem trang giấy cầm trong tay, sẽ tưởng rằng trang giấy tán phát mùi mà không vì cảm giác... Trương Tân Nhan cũng là bởi vì này mà cẩn thận mấy cũng có sơ sót, mà lại nàng nhớ kỹ rõ ràng nhìn chăm chăm Hàn Tuấn, nhưng căn bản không thấy rõ Hàn Tuấn lúc nào đem hợp đồng đổi thành một phần khác.

Nàng lại quên, Hàn Tuấn phạt môn tục gia đệ tử mặc dù chỉ là kêu đi ra chơi nhưng là cũng hơi biết một chút da lông, ánh mắt của nàng làm sao so ra mà vượt Hàn Tuấn.

Trong óc càng ngày càng choáng, nàng đẩy lòng khí khổ, nếu như mình thật té xỉu ở nơi này, như vậy hậu quả khó mà lường được!

Nàng hung hăng cắn một cái đầu lưỡi, khoe miệng tràn ra một tia đau đớn, nhưng mà muốn rời khỏi, lại toàn thân mềm nhũn bị Hàn Tuấn kéo trong tay.

Hàn Tuấn nhếch miệng lên một tia cười tà: "Trương tiểu thư khả năng có chút không thoải mái, các người giúp Trương tiểu thư mở một gian phòng, đưa Trương tiểu thư trở về phòng nghỉ ngơi."

"Hàn Tuấn, con mẹ nó người không là nam nhân." Trương Tân Nhan cắn răng nghiêng lợi muốn phải thoát đi, thế nhưng là Hàn Tuấn tay như là sắt thép gắt gao giữ tại Trương Tân Nhan trên tay, Trương Tân Nhan coi như muốn phải thoát đi đều căn bản không có khả năng.

"Ta Hàn Tuấn có phải là nam nhân hay không, chờ sau đó người liền sẽ biết." Hàn Tuấn tại Trương Tân Nhan bên tai thổi một ngụm nhiệt khí, hấn ánh mắt âm lãnh, lại nhu nhu nói ra: "Kỳ thật ta Hàn mỗ người vẫn tương đối bội phục Trương tiểu thư, biết rõ núi có hổ, Trương tiểu thư còn khuyh hướng hổ núi đi, người chẳng lẽ không biết, hậu quả này nhưng là muốn tự phụ sao?"

"Người tôi, hảo hảo hầu hạ Trương tiểu thư tắm rửa, chờ sau đó lại ban cho Trương tiểu thư thần vật, đêm nay, ta muốn người làm một con dịu dàng ngoan ngoãn cầu cầu, ha ha ha!" Hàn Tuấn cười lớn quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Chỉ cần một khối tiền

Đi vào khách sạn bên trong, thuận lợi ngồi lên thang máy, Lâm Hưng nhanh chóng hướng về phòng họp đi đến. Tại cửa thang máy đứng đầy hai cái âu phục nam, phòng họp có chút mờ ra.

"Uy, tiểu tử, người đi làm sao?"

Hai cái âu phục nam từ nhìn xem Lâm Hưng, lập tức ngăn lại.

Lâm Hưng nhún vai: "Đưa thức ăn ngoài a, có người dự định thức ăn ngoài, để cho ta đưa tại phòng họp tới."

"Thức ăn ngoài?" Hai người liếc nhau một cái, mẹ nó thật đúng là kỳ hoa.

Hai người nhất thời đuổi người: "Đi đi đi, chớ trì hoãn lão đại của chúng ta sự tình. Bên trong đang ký tên hiệp nghị đâu." Lâm Hưng kỳ quái nhìn một chút hai người một chút, lập tức đầu óc một cái giật mình, nhớ lại hết.

Mặc dù chuyện tối ngày hôm qua hết thấy phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, nhưng là Lâm Hưng vẫn là hơi lưu ý một cái, trước mắt hai người mặc dù đôi âu phục, thế nhưng là vẫn là không cách nào che lấp vậy một cỗ lưu manh.

Như vậy người ở bên trong, cũng liền miêu tả sinh động.

Hàn Tuấn!

Nhưng là có phải hay không Hàn Tuấn muốn thức ăn ngoài đâu?

"Người tới, hảo hảo hầu hạ Trương tiểu thư tắm rửa, chờ sau đó lại ban cho Trương tiểu thư thần vật, đêm nay, ta muốn người làm một con điệu dàng ngoan ngoan cầu cầu, ha ha ha!" Hàn Tuấn cười to, vừa cũng may lúc này Lâm Hưng nghe đến bên trong đối thoại.

Hàn Tuấn đẩy cửa ra, chỉ gặp Lâm Hưng đang đứng tại cửa ra vào.

"Từ đâu tới thối này ăn mày!" Gặp Hàn Tuấn truyền tương đối cũ nát lại bụng đĩa, Hàn Tuấn lập tức giễu cợt nói.

"Hai người các người, mau đem hân cho ta oanh mở." Hàn Tuấn chỉ vào hai người thét.

Hai người liếc nhau một cái.

Cũng may Hàn Tuấn cũng không có tại công trường gặp qua Lâm Hưng, Lâm Hưng lập tức hét lên: "Ai, vân vân vân vân, tiên sinh người chờ một chút, ta là tới đưa thức ăn ngoài."

"Đem những vật này đều ngược lại cống thoát nước đi thôi... Cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào?" Hàn Tuấn khinh bỉ nhìn thoáng qua Lâm Hưng, trong lòng đại khái rõ ràng Trương Tân Nhan kẻ sách.

"Thế nhưng là tiền..." Lâm Hưng hơi có vẻ lúng túng nói.

" Bao nhiêu tiền?"

Lâm Hưng tựa hồ nghẹn đủ dũng khí, nói ra: "Một khối tiền!"

Hàn Tuấn biến sắc, mấy cái bảo tiêu cũng là co quắp một trận... Trương Tân Nhan cô nàng này thật đúng là đủ hoành!

Hàn Tuấn lúc này tâm tình thật tốt, dù sao thịt thiên nga đã tại cái thớt gỗ bên trên, tùy tiện rút ra mấy trương đưa cho Lâm Hưng: "Cầm lấy đi!"

"Cái kia, tiên sinh, ta chỉ cần một khối tiền, ngài là chúng ta tôn kính khách hàng, lão bản của chúng ta nói, không thể lấy thêm bất luận cái gì một phân tiền."

"Còn lại chính là tiền boa."

Trong phòng Trương Tân Nhan nghe được thức ăn ngoài thời điểm cũng là đáy lòng vui mừng, thế nhưng là nghe cho tới bây giờ, lại thêm buồn ngủ hình dáng, đáy lòng đã ngã vào đáy cốc. Không ai không quan tâm tiền, huống chi đây là hơn mấy trăm.

Nếu như là mình còn tốt, còn có thể mượn nhờ cái này đến nhục nhã Hàn Tuấn lật một cái, nhưng là bây giờ, mình ngay cả há miệng đều không thể há miệng, tại Lâm Hưng đưa thức ăn ngoài tới một khắc, miệng liền đã bị Hàn Tuấn vào nhà hai cái bảo tiêu cho bưng kín.

Những người hộ vệ này hiển nhiên không phải thiếu làm chuyện loại này, tại bịt miệng lại môi về sau Trương Tân Nhan một chữ đều không thể phun ra, thậm chí liền tại trong cổ họng tiếng ô ô đều không thể làm đến.

Lâm Hưng đáy lòng cười lạnh, trên mặt lại nghiêm trang nói: "Có lỗi với tiên sinh, ta chỉ cần một nguyên tiền, nhiều một phần đừng, chúng ta chỗ nào

không có thu tiền boia tiêu chuẩn này, nếu như cầm nhiều tiền trở về, sẽ bị lão bán quở mắng một trận, đến lúc đó ta thậm chí khả năng ném đi làm việc..."

Hàn Tuấn đã bị Lâm Hưng cho làm bó tay rồi, đáy lòng kêu một tiếng thiếu năng trí tuệ, khóe miệng co giật, một thanh kéo qua Lâm Hưng tiền trong tay, cầm túi tiền tại trong ví tiền tìm nửa ngày, thế nhưng là Hàn Tuấn vận khí cũng lưng, bên trong thế mà một nguyên tiền đều không có...

Lâm Hưng trang dạng nói: "Nếu như tiên sinh nếu như không có có thể hướng người trong phòng mượn, ngài yên tâm, khách hàng là thượng đế, ta có thể ở chỗ này chờ thật lâu!"

Hàn Tuấn khóe miệng co giật, lão tử cần vay tiền?

Hàn Tuấn trừng mắt liếc hai cái bảo tiêu, hai cái bảo tiêu lập tức khó xử nhìn về phía kéo Hàn Tuấn. Hàn Tuấn cũng biết, hai người đi ra đều là ăn mình, căn bản sẽ không mang bất kỳ tiền gì tài ở trên người... Bên trong hai cái cũng thế.

"Tốt, tiểu tử, đừng cho thể diện mà không cần, muốn liền đem tiền này cầm xéo đi nhanh lên, nếu không liền một phân tiền cũng đừng hòng muốn." Lâm Hưng lập tức giả bộ như giật mình, sau đó la to nói: "Ai nha, không xong, không xong, vị tiên sinh này muốn ăn cơm chùa!"

Khách sạn quản lý nghe xong, lập tức giật mình, nhao nhao chạy tới.

Bởi vì phòng họp phụ cận phần lớn là khách phòng, lúc này khách phòng bên trong nghe được Lâm Hưng lớn giọng cũng nhao nhao vọt ra, bắt quá thấy được bên này náo nhiệt, từng cái đứng đi qua, nhao nhao thiên triều Lâm Hưng chỉ trích lên, đều cho rằng Lâm Hưng không thức thời.

Hàn Tuấn nghe được Lâm Hưng, lập tức tay run một cái, mà mẹ nó mẹ nó trái trứng!

"A, thật xin lỗi, có lỗi với tiên sinh, ta nhìn lầm, ngài cũng không phải là muốn thức ăn ngoài người, ta xin lỗi, ta xin lỗi..."

Hàn Tuấn nghe càng là khóe miệng co giật, con mẹ nó người kêu lên nhiều người như vậy đến, hiện tại nói xin lỗi ta, gọi sai? Nếu không phải nơi này có giám sát, nếu không phải kẻ bên này có nhiều người như vậy...

Hàn Tuấn hít sâu một hơi: "Như vậy, người muốn đưa thức ăn ngoài đưa ở đâu?"

"Phòng họp a, ta muốn tìm phòng họp người."

Nói Lâm Hưng dưới chân một bên dõn, bịch đem phòng họp đại môn đá văng ra.

Bành!

Lâm Hưng trong tay đĩa lớp bóp roi trên mặt đất, theo đuôi Lâm Hưng kêu to: "Ai nha, không xong, bên trong... Bên trong!"

Xa xa đám người nhao nhao nghi hoặc xảy ra chuyện gì, thế là lập tức lao đến, Hàn Tuấn bị lập tức đẩy ra bên cạnh.

"Các người không thể đi vào... Không thể đi vào..." Hàn Tuấn kịp phản ứng, thế nhưng là đã muộn...

Đám người chỉ thấy, hai đại hán gắt gao bắt lấy một nữ tử, nữ tử yếm hầu còn bị bóp lấy một đôi tay, gắt gao đem nam tử khóa lại.

Hai cái bảo tiêu cũng giật nảy mình, Hàn Tuấn thấy cảnh này càng là dọa đến tè ra quần, biết sự tình bại lộ, thẳng gấp một cái, thí xe giữ tướng, từ thang lầu ở giữa chạy trốn.

Gặp Hàn Tuấn rồi đi, Lâm Hưng đáy lòng cười một tiếng, từ trong tay rút ra một cái bình thuốc nhỏ.

Về phần hai cái bảo tiêu cũng biết sự tình bại lộ, nhao nhao thu tay lại.

Trương Tân Nhan lại nhìn về phía Lâm Hưng.

Đây là nàng lần thứ nhất khoảng cách gần như vậy nhìn Lâm Hưng, thế nhưng lại phát hiện cái này tiểu suất ca có như thể mị lực.

Nhưng mà nàng chỉ cảm thấy đầu một trận choáng váng, liền muốn ngã xuống, Lâm Hưng tranh thủ thời gian chạy tới đem Trương Tân Nhan kéo lấy.

Tút tut tut!

Trương Tân Nhan điện thoại di động vang lên.

Lâm Hưng thuận tay cầm nhận.

"Tiểu di..."

Nghe thanh âm quen thuộc, Lâm Hưng cũng là sửng sốt một chút.

"Liễu Âm, là ta." Lâm Hưng thuận miệng đem vừa rồi đến bây giờ sự tình nói một lần.

Sớm có người thông tri hạo nghiệp khách sạn bảo an, cái này một chút cũng xông ra mấy cái bảo an đem hai cái bảo tiêu cho giữ chặt.

Liều Âm nghe xong, cũng là giật nảy mình, đứng vào lúc này chỉ gặp Hàn Tuấn lên lên lút lút từ trên thang lầu vọt xuống tới.

Liều Âm một cước đá tới.

Liều Âm hét lớn một tiếng: "Cảnh sát, đứng lại cho ta!"

Hàn Tuấn nghe xong, càng không có nghĩ tới dưới lầu Trương Tân Nhan thế mà mai phục cảnh sát mặc thường phục, lập tức sắc mặt xám ngoét, cho hai cái bảo tiêu sử ánh mắt, Hàn Tuấn cùng Liều Âm chạm tay một cái, thân thể một cái chui vào ngoài cửa, biến mất trong bóng đêm. Bảo an chỉ có thể phối hợp Liều Âm đem hai cái bảo tiêu chế trụ.

Liều Âm nhanh chóng hướng về lên lầu, chỉ gặp mọi người đã dè ép hai cái bảo tiêu đi ra, mà lại Lâm Hưng lúc này chính ôm Trương Tân Nhan đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Rừng cây kịch chiến

Chung quanh đây mấy người nghe Lâm Hưng cùng Liều Âm điện thoại cũng rất cục hiểu rõ Lâm Hưng sở tác sở vi, nhao nhao vì Lâm Hưng cơ trí cảm thấy tán thưởng, vừa rồi đối Lâm Hưng xem thường cũng lập tức trở nên tốt vô cùng.

Liều Âm gặp Trương Tân Nhan hôn mê, lập tức cả kinh nói: "Nhanh, giúp ta đem tiểu di đưa vào bệnh viện."

Lâm Hưng vốn định giúp Trương Tân Nhan trị liệu, nhưng là do ở phụ cận người tương đối nhiều, cho nên Lâm Hưng do dự một chút, còn là vô dụng. Liều Âm cũng nghe đến bốn phía đám người đối Lâm Hưng khích lệ, đẩy lòng nói không nên lời là tư vị gì. Nhưng nhìn Lâm Hưng ánh mắt cũng càng thêm thương thức... Đây là một điều bí ẩn thiếu niên a.

"Trương tiểu thư chỉ là bởi vì hút vào thuốc mê mà ngất đi, bất quá loại này thuốc mê cần đặc thù giải dược mới có thể thức tỉnh, dùng nước là không thích hợp, còn có thể vì vậy mà thúc đẩy sinh trưởng một chút vật gì khác, bất quá tạm thời không có nguy hiểm tính mạng, cho nên hiện tại vẫn là đề nghị đem tiểu thư đưa vào bệnh viện tra rõ."

"Nếu như không có ta chuyện gì... Ta đề nghị ta có thể rời đi."

Lâm Hưng nhìn về phía Liều Âm.

Liều Âm trừng mắt liếc Lâm Hưng: "Ngươi cần lưu lại làm cái ghi chép..."

Lâm Hưng lập tức kêu khổ nói: "Chúng ta đều là quan hệ, không đến mức đi." Liều Âm liếc một cái Lâm Hưng: "Ai cùng ngươi là quan hệ, đây là trình tự bình thường, nhất định phải đi..."

"Tô thúc, là như vậy..." Lâm Hưng đem vừa rồi phát sinh sự tình cùng Tô thúc thúc nói một lần, Tô thúc thúc biểu thị có thể hiểu được... Sau đó, Lâm Hưng bắt đầu đi bị Liều Âm cho kéo tại đi bệnh viện trên đường.

Lâm Hưng nhìn xem lôi kéo bốn cái bảo tiêu trên đường, lập tức hướng Liều Âm tỏ khổ nói: "Không phải... Ghi chép a?"

"Thế nào, hai cái đại mỹ nữ bồi tiếp ngươi, ngươi còn không muốn?" Liều Âm lại trừng mắt trừng mắt liếc Lâm Hưng.

"Không phải đâu..."

Liều Âm nhìn xem Lâm Hưng, khẽ nói: "Nơi này đi bệnh viện trên đường còn có thật lớn một đoạn lộ trình, vạn trên đường đi lần nữa gặp nạn, ngươi kỳ vọng ta một cái nhục nữ từ đi ngăn cản lưu manh tập kích a?"

Lâm Hưng nhún vai, bất quá Liều Âm nói cũng đúng sự thật, huyện khu mấy cái bệnh viện lớn đều tại huyện khu biên giới, nói là biên giới cũng không hẳn vậy, dù sao không có trong thành. Mấy cái bệnh viện càng nhiều vị trí là tới gần Thanh Sơn Thị, cho nên xe nhất định phải đi ra thành bên ngoài mới có thể tiến vào bệnh viện.

Đúng vào lúc này, xe bỗng nhiên tới thẳng gặp một cái.

Lâm Hưng lập tức sợ ngây người, nhìn xem Liễu Âm "Không phải đâu..."

Liễu Âm cũng giật nảy mình, đánh mở đèn xe, chỉ thấy phía trước đen ngịt đứng đầy một loạt người.

"Các người là ai? Tại cái này làm gì?"

Hàn Tuấn thân ảnh từ bên cạnh đi ra: "Ta cảnh Hoa muội muội, người chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm chúng ta muốn làm gì a?"

Lâm Hưng nhìn một chút phía trước, nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Đối với Hàn Tuấn tới nói, hiện tại trên cơ bản đã bại lộ, vì thế hắn không tiếc đến làm lớn một bút, bắt cóc Trương Tân Nhan, chỉ cần cái này một bút thành công, có Trương Tân Nhan vì hộ thuẫn, hết thảy liền đều không là vấn đề. Đương nhiên, từ trong ngọn đèn thấy được Liễu Âm đáng người về sau Hàn Tuấn càng là kích động không thôi...

Cảnh hoa này muội muội thật sự là quá tịnh, giống như Trương Tân Nhan, đều là cực phẩm mỹ nữ a.

"Ngoan ngoãn đi tới, bằng không mà nói, đêm nay, các người cũng đừng nghĩ đi."

Lâm Hưng bắt vì sở động.

Không phải là bởi vì Lâm Hưng sợ Hàn Tuấn, mà là bởi vì người được sói hương vị!

Loại này cường giả lúc này chính ở một bên lặng lẽ dòm ngó nhóm người mình, đang đợi lấy nhóm người mình mắc câu.

Rất mạnh khí tức!

"Tốc độ cho lão tử xuống xe, nếu không hiện tại liền muốn các người đẹp mắt!" Hàn Tuấn một cây to lớn gây sắt oanh đập xuống, Liễu Âm xe lập tức phát ra nghiêm trọng biến hình, Lâm Hưng cùng Liễu Âm cùng một chỗ xuống xe.

Liễu Âm nhìn về phía Lâm Hưng, có chút kỳ quái, Lâm Hưng vì sao cho tới bây giờ còn bắt vì sở động.

Hàn Tuấn còn tưởng rằng Lâm Hưng bị sợ choáng váng, không khỏi ha ha phá lên cười, đều lấy Lâm Hưng vì thứ hèn nhất.

"Tiểu tử, thức thời xéo đi nhanh lên."

"Lão đại, vạn nhất hắn đi báo động..."

Hàn Tuấn trừng mắt liếc hắn tiểu đệ, nhìn xem Lâm Hưng hung hãn nói: "Đem hắn đánh nhét vào rãnh nước bẩn bên trong." Đám người oanh lao đến, mấy chục cây cây gây hướng về lâm cao hứng đập tới.

"Oanh!"

Một tiếng tiếng vang kịch liệt truyền đến, chỉ gặp mấy chục cây cây gây rơi vào Lâm Hưng đỉnh đầu, sau một khắc tất cả cây gây đều cuốn ngược ra ngoài, lấy Lâm Hưng làm trung tâm, hướng về bên ngoài cấp tốc kéo dài mở đi ra.

Bốn phía lực lượng trong nháy mắt bị Lâm Hưng cho tan rã, Lâm Hưng thân thể như cái bóng vọt tới trước sau đột, rất nhiều côn bồng rơi xuống, sau một khắc lại nhao nhao phát phát hiện mình căn bản ngay cả Lâm Hưng đều sờ không tới, mà lại còn bồng ngộ thương vô cùng nghiêm trọng, cơ hồ tiện tay một cái đều có thể đánh tới người một nhà.

Bang lang lang!

Liên tiếp tiếng vang truyền đến, đông đảo tiểu lâu la lập tức ngã trên mặt đất.

Chỉ còn lại có Hàn Tuấn!

"Là người, ta nhận ra, liền là người tối hôm qua liền là người..." Hàn Tuấn lúc này mới nhìn rõ Lâm Hưng, lập tức hoảng sợ nhìn xem Lâm Hưng rút lui trở về.

Liễu Âm quay đầu nhìn về phía Lâm Hưng, nguyên lai buổi tối hôm qua tiểu đi nói ân nhân cứu mạng chẳng lẽ liền là Lâm Hưng?

Lâm Hưng nhún vai: "Thức thời xéo đi nhanh lên, nếu không cảnh sát tới, một cái cũng đừng nghĩ sai."

"Đừng thả bọn hắn thoát!" Liễu Âm hét lớn.

Lâm Hưng lại đưa tay ngăn cản Liễu Âm, hai tay gắt gao bắt lấy Liễu Âm không cho Liễu Âm tiến lên trước nửa bước. Hàn Tuấn cảm kích nhìn về phía Lâm Hưng, sau đó lên xe, trong nháy mắt lái xe rời đi.

"Hiện tại tốt, toàn chạy trốn." Liễu Âm phần nộ nhìn xem Lâm Hưng.

Lâm Hưng đứng tại chỗ, nhìn chòng chọc vào chỗ rừng sâu...

Xoạt xoạt!

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang truyền lọt vào trong tai, rất nhỏ đến bất kỳ người đều khó mà nghe được thanh âm!

"Đi ra!"

Lâm Hưng một thanh ôm Liễu Âm, thân thể ngay tại chỗ một cái xoay tròn hướng về mặt đất cút ngay.

Bành!

Một thanh âm vang lên âm thanh truyền đến, trên xe pha lê oanh vỡ vụn ra đi.

Liễu Âm kinh ngạc đến ngây người, thuận Lâm Hưng khăn trương khuôn mặt trốn ở xe nơi hẻo lánh.

"Còn có tiểu di ta!" Liễu Âm bỗng nhiên cả kinh kêu lên.

Tiếng thứ hai tiếng súng theo sát mà tới.

Nha a a a a a ! ! !

Lâm Hưng hai tay chống xe, gắt gao đem xe đẩy, chỉ nghe một tiếng kéo kẹt, xe trong nháy mắt bị bên cạnh dời đi. Tiếng súng ứng thanh mà đến, đuôi xe ba bên trên lập tức phá vỡ một cái cửa hang lớn. Lâm Hưng một thanh nhặt lên một cục đá, hướng về trong rừng rậm kích bắn đi.

Bành!

Thân cây bị gió thổi đung đưa không ngừng, cục đá đánh vào trên cành cây ừng ục ục lăn xuống trên mặt đất.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng giật mình phát hiện tại mình đối diện tựa hồ còn có một cái tay bắn tia, Lâm Hưng lập tức ôm Liễu Âm ngay tại chỗ lăn tại bánh xe thấp.

Cùng lúc đó một hòn đá thuận súng ống đến phương hướng kích bắn đi.

Ông! ! Trước xe mặt đất rơi ra một viên đạn, tại mặt đất tóe lên bùn đất, kích thích bốn phía hòn đá nhỏ rơi vào gầm xe hạ hai người bên cạnh.

Nơi này cục đá như là như mọc ra mắt, thuận đạn bay vút mà tới.

"A..." Trong rừng rậm truyền đến rít lên một tiếng.

Nghe âm thanh mà biết vị trí, Lâm Hưng trong ngón tay cục đá thuận chỗ rừng sâu kích bắn đi. Nam tử né tránh không kịp, bị cục đá tập trung, từ trên cây rơi xuống.

"Ồ giữa, đừng nhúc nhích." Lâm Hưng nhìn thoáng qua Liễu Âm nhẹ nói nói.

"Người đi làm nha..."

Đã thấy Lâm Hưng đã một cái xoay người, từ gầm xe liền xông ra ngoài.

Bành!

Tiếng súng truyền đến.

"A..."

Liễu Âm rít lên một tiếng, chỉ gặp Lâm Hưng cánh tay trong nháy mắt bị súng ống cho xuyên thủng.

Chương 34: Tiểu di mất tích

Đau!

Căn bản khó mà chịu được đau đớn phảng phất thấm vào đến cốt tủy.

Lâm Hưng rõ ràng, mình cho dù tại cường đại cũng không phải cường cân thiết cốt, súng ống cường đại như thế lực xuyên thấu còn không phải mình có khả năng chống cự.

Nhưng là nếu như không chủ động xuất kích nguoi vĩnh viễn cũng không biết địch nguoi ở đâu mà!

Uy gió thổi qua, nhánh cây đung đưa không ngừng.

Phía sau nằm dưới đất nam tử phát ra từng tiếng gào thét, muốn kéo lấy thân thể thoát đi.

Máu tươi từ trên cánh tay tung ra, Lâm Hưng cố nén đau đớn nhanh chóng hướng về đến dưới cây.

Tiếng thứ hai tiếng súng truyền đến!

Lâm Hưng thân thể loé lên một cái, tránh ra, xen vào nhau tại một viên trăng kiện dưới cành cây. Lâm Hưng phảng phất nghe được mình cùng địch nhân nặng nề tiếng hít thở. . . Tới gần, rất gần. . . Thế nhưng là ở đâu.

Xoạch!

Mồ hôi hòa với giọt máu rơi trên mặt đất. Trong tay chụp lấy cục đá, chỉ cần địch nhân dám tại khoảng cách gần như vậy xuất hiện, Lâm Hưng có nắm chắc đem địch nhân đánh rơi.

Địch nhân hiển nhiên cũng rõ ràng điểm này, khoảng cách gần như vậy phía dưới, chỉ cần một thương liên có thể đem Lâm Hưng nổ đầu, thế nhưng là nếu như rất nhỏ đánh vạt ra cách một điểm, như vậy tử vong chính là mình.

"Đây là nơi nào?" Trên xe Trương Tân Nhan vừa tỉnh lại.

Nàng vuốt vuốt mình hơi có vẻ đau đớn cái trán, chậm rãi ngồi dậy.

"Nằm xuống, tiểu di!" Gầm xe Liễu Âm lớn tiếng thét to.

Trương Tân Nhan giật nảy mình, theo bản năng lợi xuống dưới.

Bành!

Một tiếng súng âm thanh đánh thùng kính sát Trương Tân Nhan bụng dưới bay đi. . . Đau rất đau nhức xẹt qua bụng dưới, Trương Tân Nhan kinh hồn táng đảm nằm trên xe không nhúc nhích.

Phanh phanh phanh!

Ba cục đá bay vút mà lên.

Súng ống thanh âm cũng theo sát mà tới, theo đuôi một viên đạn bay vút mà qua, rơi vào đối diện dưới cây nam tử cái trán. Lâm Hưng phát phát hiện mình còn nói xem thường đối phương, không nghĩ tới đối phương thậm chí ngay cả đối đãi nguoi một nhà cũng như thế tâm ngoan thủ lạt.

"Nguoi, rất mạnh!" Lâm Hưng quay đầu, chỉ gặp một nguoi áo đen đứng ở phía sau.

"Nhưng còn rất non nớt, chờ mong lần sau cùng nguoi gặp lại."

Lâm Hưng vọt tới, chỉ gặp bóng đen chỉ là một cái không cái bóng, cùng lúc đó xe cảnh sát thổi còi mà tới. Tựa ở thân cây Lâm Hưng rút cục chống đỡ không nổi lập tức co quắp trên mặt đất, không nhúc nhích.

Liễu Âm một cái giật mình, từ gầm xe tuột ra: "Lâm Hưng, Lâm Hưng!"

"Nguoi. . ." Liễu Âm gắt gao ôm lấy Lâm Hưng, đem Lâm Hưng cánh tay nâng lên.

Lâm Hưng vốn định thi triển thực lực của mình phục hồi như cũ, có là bởi vì cánh tay bên trong còn có đạn, nếu như đạn không cách nào lấy ra, lưu nơi cánh tay bên trong cũng sẽ lưu lại di chứng. Xe cảnh sát vọt tới, cấp tốc phong tỏa hiện trường, đồng thời nhanh chóng đi thăm dò nhìn đối diện dưới cây

tay bắn tỉa.

Liều Âm hét lớn: "Nhanh, cứu người!"

...

Quán đồ nướng bên trong

Một cái cổng rất lớn hắc bao nam tử nhanh chóng lao đến, ngồi tại trước bàn, trên bàn sớm có một cái áo khoác màu đen nam tử chờ.

"Chỉ một mình người?" Nam tử áo đen hơi kinh ngạc.

Phốc!

Cổng hắc bao nam tử gục xuống bàn liền phun một ngụm máu tươi, lão đảo ngồi trên bàn: "Mấy cái kia người Phi châu nói không sai, cái này Đông Á mà bệnh quả thật có chút khó lường người."

"Càng ngày càng thú vị, trận này trò chơi, đến cùng kết cuộc như thế nào, ta lại càng thêm mong đợi."

"Bất quá, người kém cỏi như vậy, ta quyết định hủy bỏ người lần này tham dự hoạt động cơ hội!"

Hắc bao nam tử ba vồ lên bàn: "Cung Bản Nhất Lang, người!"

"Ngay cả như vậy một kiện việc nhỏ đều không thể làm tốt, người nói người còn có cái gì giá trị? Tốn hao lớn như thế kim ngọc đem người lên qua tới, người lại là như thế này báo đáp tổ chức?"

Hắc bao nam tử sắc mặt tái nhợt: "Cung bản tiên sinh, xin người rõ ràng, không phải ta không làm tròn trách nhiệm, mà là đối phương rất mạnh."

"Mạnh bao nhiêu?" Cung bản tay nắm lấy chai bia, chỉ nghe xoạt xoạt một tiếng, chai bia bị cung bản bóp thành mảnh vỡ. Chiêu này sau lưng hắc bao nam tử mí mắt từng đợt nhảy lên, sớm nghe nói Cung Bản Nhất Lang võ thuật siêu tuyệt, lại không nghĩ rằng lại có thực lực cường đại như vậy.

Cung Bản Nhất Lang lạnh lùng nói ra: "Ta cung bản dưới cờ, từ trước đến nay không nuôi phế vật."

Hắc bao nam tử lập tức cung kính nói: "Mời cung bản tiên sinh lại cho ta một cái cơ hội!"

"Cơ hội là mình tranh thủ, người còn ở trên vùng đất này, vậy sẽ phải treo lên 12 phân tinh thần, nếu không, tự gánh lấy hậu quả."

"Này!" Hắc bao nam tử quay người rời đi.

Cung Bản Nhất Lang nhìn xem hắc bao nam tử rời đi bóng lưng, khoe miệng hiện lên một tia trào phúng.

Cung Bản Nhất Lang bụng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch: "Lúc trước tiên tổ một đường cướp bóc đốt giết, đã đem Trung Hoa võ thuật truyền nhân cơ hồ tàn sát hầu như không còn, chẳng lẽ trên phiên đại địa này còn có dư nghiệt? Năm gần đây phương tây, nước Mỹ độ phương diện không ngừng hướng về phiên đại địa này chuyển vận cường giả, đều vô tật mà chấm dứt, chẳng lẽ trên phiên đại địa này cường giả, thức tỉnh?"

"Thần căn giết thần, phật căn giết phật. Ta Cung Bản Nhất Lang xuất thủ chưa từng khi thất thủ, huống chi là tại cái này nơi chật hẹp nhỏ bé."

...

Bệnh viện

Liều Âm nằm trên người Lâm Hưng, chỉ gặp Lâm Hưng thân thể khẽ nhúc nhích, Liều Âm lập tức ngẩng đầu lên nhìn xem Lâm Hưng: "Lâm Hưng, người rất cục tính."

"Đạn lấy ra rồi sao?" Lâm Hưng có chút nhú mày, hỏi.

Liều Âm gật đầu: "Ừm, đã lấy ra." Lâm Hưng nhìn về phía Liều Âm, hỏi: "Hiện từ lúc nào."

"Ba giờ sáng." Liều Âm nhìn đồng hồ, hỏi đáp.

"Nguy rồi, tỷ tỷ. . ."

"Không cần lo lắng, vừa rồi Đình Ngưng Đình lão sư đã gọi điện thoại đến hỏi qua." Lâm Hưng hơi thở dài một hơi, bỗng nhiên giật mình, nói ra: "Hồngбет, người cùng ta tỷ nói sinh a?"

Liều Âm gặp Lâm Hưng lo lắng bộ dáng, không khỏi cười khúc khích: "Yên tâm đi, ta nói cho nàng, bởi vì người cứu được tiểu di, cho nên hiện ở cục cảnh sát, muốn làm ghi chép loại hình các loại tư pháp thủ tục. Cho nên người không cần lo lắng."

Phanh phanh phanh!

Trong thang lầu truyền đến một trận rất nhỏ tiếng bước chân, theo đuôi chỉ gặp Đinh Ngưng thân ảnh xuất hiện ở trước mặt hai người.

"Hô, rốt cuộc tìm được các người." Đinh Ngưng nhìn xem hai người thở ra một hơi.

Lâm Hưng ngạc nhiên: "Đinh lão sư, người tại sao lại tới. . ."

Đinh Ngưng tùy tiện nhìn thoáng qua Liễu Âm, nói ra: "Ta liền biết cô gái nhỏ này là lừa gạt tỷ tỷ người, thế nhưng là người lão sư là ai? Còn có thể không biết nàng trong lời nói có hàm ý, bộ này, người lão sư ta lặng yên không tiếng động đưa tới, chưa ăn cơm đi, cho các người hai mạng cơm tới."

Liễu Âm khòe miệng giật một cái, đến là không nghĩ tới cái này một bóng đèn.

Vốn là cùng Lâm Hưng hai người không gian cũng cứ như vậy vỡ vụn không còn chút nào. Bất quá lúc đầu cũng chưa ăn cơm, lần này cảm giác đói bụng lập tức dâng lên trở về. . . Nghe được Liễu Âm nuốt nước miếng thanh âm, Lâm Hưng nhún vai, để Đinh Ngưng đem hộp cơm đưa cho Liễu Âm.

"Ai, cái kia Trương tiểu thư đâu?" Đúng vào lúc này, một người y tá đi tới, nhìn một chút ba người, kinh nghi bất định hỏi.

Liễu Âm kỳ quái nhìn chung quanh: "Không gặp a, nàng như thế đại người, khả năng đi chỗ nào? Khả năng đi nhà xí đi đi. . ." Đinh Ngưng đứng lên, đi tới: "Ta đi nhà vệ sinh xem một chút đi."

"Không có ở nhà vệ sinh!" Đinh Ngưng đi ra, cả kinh nói.

Liễu Âm lập tức xoay người, hướng về bốn phía tìm một lần.

Lâm Hưng nhìn một chút trên tay băng vải, khu động lực lượng trong cơ thể, nội tâm khu động thần bí khí lưu đem vết thương trên người toàn bộ phục hồi như cũ, quần lấy băng vải đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hội tụ bát phương

...

"A ô!"

Tò mò sáng đại địa bên trên truyền đến một tiếng cực lớn giống như sấm sét. Đen kịt thân ảnh ở trên mặt đất hiện lên đi ra, khoảng cách gần nhìn lại mới phát hiện, tại cái này trong rừng rậm ẩn hiện là một đám thân cao phổ biến tại khoảng 2 mét một đám tóc vàng nam tử.

"Rốt cục đến cái này nơi muốn đến!"

Bên cạnh một người dùng Anh ngữ nói ra: "Nghe nói Qua Nhĩ tư gia tộc người liền muốn ở cái địa phương này đặt chân."

"Không sai, đến lúc đó nơi đây chính là danh lưu tụ tập."

"Cường giả khắp nơi trên đất."

"Thế lực khắp nơi, rồng rắn lẫn lộn."

"Còn có Thanh Sơn thị mọi đại lão đều sẽ hội tụ ở chỗ này. . ."

Vừa rồi phát ra sấm sét nam tử đi lòng vòng đầu: "Vì Thánh chiến mà chết, ta đã nhiệt huyết sôi trào, "

"Số một, mau nhìn, bên kia. . ."

Số một, cũng chính là cái kia sấm sét nam tử nhếch miệng: "Đây không phải là đảo quốc hầu tử a? Bọn hắn còn muốn dùng bọn hắn sát sạo ẩn thân thuật đến lường gạt thế nhân?" Bên cạnh cái kia người nói ra: "Nghe nói Vĩnh Dạ đồng gia con tằm nhỏ cũng đến nơi này, chính là cùng đảo quốc hầu tử hợp

tác, "

Số một tự hào cười cười: "Bọn hần đều không muốn chết, thế nhưng là chúng ta đều không muốn sống, chúng ta khác nhau ngay tại ở nơi này. Chúng ta sẽ giết chết nơi này hết thảy danh lưu, cấp phương đông bấy khi này một chút giáo huấn, cũng nói cho phương đông đám người này, Châu Phi đại địa không phải cái này phương đông hầu tử chỗ có thể hành động địa phương."

"Thánh chiến vạn tuế!" Bên cạnh mười người nhất thời đủ đồng quát lên.

Đám người nhìn xuống đi, chỉ gặp đứng sừng sững ở trước mặt mọi người chính là nguy nga như núi cao ốc chọc trời, Ma Thiên cao ốc bốn phía là lít nha lít nhít khu kiến trúc.

Thanh Sơn thị cao ốc chọc trời tác đất tác vàng, sớm tại không xây lập mới bắt đầu liền đã toàn bộ nhận trù hoàn tất.

Mấy người nhìn trong chốc lát về sau chỉ gặp cao ốc bên trên đèn đuốc sáng trưng, đem bốn phía chiếu xạ trong suốt, theo đuôi máy móc ù ù dâng lên. Công nhân đi qua nghỉ ngơi gần gũi về sau nhanh chóng khởi động kiến trúc.

Cao ốc chọc trời dự thiết là lầu bốn mươi.

Còn lại bốn phía khu kiến trúc có tám tòa nhà, phân biệt có 30 lầu, còn lại trải mở đi ra cư xá kiến thiết liên miên mở đi ra dài đến hơn mười cây số. Bấy giờ hết thảy đều đang đợi khởi động, một khi thành lập, lấy Ma Thiên cao ốc làm trung tâm, rất có thể cấp tốc chiếm trước toàn bộ Thanh Ninh Huyện trung tâm thương nghiệp khu, Thanh Ninh Huyện thẳng làm khu cũng ở trong tầm tay.

Cung Bản Nhất Lang dẫn một đám người liên tục tại bốn phía điều nghiên địa hình, chôn xuống mình chỗ thứ cần thiết, thẳng đến rạng sáng năm giờ mới rời khỏi. Lâm Cung Bản Nhất Lang rời đi về sau cái kia kêu gào Thánh chiến tổ chức hết thảy mười người mới bước vào đến Ma Thiên cao ốc dưới đây.

Bốn phía khu kiến trúc không ngừng kéo dài mở đi ra, số 1 mang theo đám người không ngừng kiểm tra lấy cái gì.

Nhưng mà đêm tối hành giả lại không chỉ đám bọn hần một nhóm người này

Tổng có rất nhiều người tại cái này bốn phía bố trí, hành động lấy, vì ngày mười lăm tháng bảy long trọng tụ hội ngồi sau cùng tuyên truyền. Lần tụ hội này hoạt động sớm tại năm trước quảng cáo liền đã phô thiên cái địa quét sạch Thanh Sơn thị, Thanh Sơn thị xung quanh hơn mười thị khu thực lực thương gia cũng không ngừng tiếp thụ lấy mọi mời. . .

Thanh Sơn thị quy hoạch không phải dừng bước ở chỗ này, mà là đem lấy Ma Thiên cao ốc tạo dựng lên, lấy Ma Thiên cao ốc làm trung tâm, thành lập được một cái mới Thanh Sơn trung tâm thành phố.

Tờ mờ sáng nắng sớm chiếu rọi ở trên mặt đất

Một cái đội xe xe việt dã chậm rãi đứng tại Ma Thiên cao ốc dưới chân.

"Được rồi, hiện tại bắt đầu điều nghiên địa hình." Nam tử ngẩng đầu nhìn bầu trời, đối đám người chỉ thị nói.

Triệu Thư Thần nhíu mày, nhìn Hướng đội trưởng: "Chỉ chúng ta sao?"

Đội trưởng Vương Triết Hải nói: "Huyện trong cục sẽ ở gần đây điều động xuất hiện nhân viên đến bảo hộ lần này an toàn, bảo đảm sự tình lần này vạn vô nhất thất. Ta chỉ là không nghĩ tới, gia tộc kia người sẽ đem địa chỉ tuyên ở chỗ này, đây là đối quốc gia chúng ta khẳng định, cũng là đối với chúng ta một loại khảo nghiệm a."

Vương Triết Hải nhìn xem Triệu Thư Thần: "Đúng rồi, Thư Thần, đem người cái này siêu cấp lính đặc chủng điều tới giúp ta, người không có lời oán giận a? Có yêu cầu gì chính tận lực đề cập với ta, ta sẽ tận lực thỏa mãn nhu cầu của người."

Triệu Thư Thần cười khổ: "Lão đại, nửa đêm đem ta từ trong chăn bắt tới cũng không phải cái gì chuyện tốt. . ."

Vương Triết Hải nhún vai, đối đám người quát: "Làm việc!"

Hơn mười chiếc xe việt dã hạ cấp tốc mở cửa xe, mấy trăm người cấp tốc tổ hợp lại cùng nhau, ba người một tổ, năm người một đội, bắt đầu hướng về cao ốc chọc trời triển khai thăm dò.

. . .

Trương Tân Nhan ném đi!

Lặng yên không một tiếng động, bệnh viện giám sát thế mà căn tìm đến bất kỳ một tia Trương Tân Nhan tung tích, tựa như hư không tiêu thất. Tất cả mọi người sai phái ra đi tìm, có là căn bắt luận cái gì một chút tin tức, như thế một người sống sờ sờ, chính là như thế lặng yên không tiếng động biến mất.

Lâm Hưng ngồi chồm hổm trên mặt đất, cẩn thận tra xét Trương Tân Nhan đi qua địa phương.

Liều Âm gấp đến độ xoay quanh: "Biến mất, làm sao lại biến mất. . ."

Một cái cường đại, cũng giống như mình người. Lâm Hưng đáy lòng đã rõ ràng.

Kề bên này giữ lại người kia rồi đi vết tích, mặc dù rất nhỏ. Người kia là nhảy cửa sổ rồi đi, mà lại là mang theo Trương Tân Nhan nhảy cửa sổ rồi đi.

Để Lâm Hưng nghi ngờ là Trương Tân Nhan chỉ là một cái râu ria nữ nhân, nếu như xác thực truy cứu tiếp, Trương Tân Nhan cũng chỉ là một cái có chút tài phú nữ nhân, thế nhưng là cái này đột nhiên xuất hiện người là ai, vì sao muốn mang đi nàng, mang đi nàng có mục đích gì.

"Các người tìm ta?" Đúng vào lúc này, đầu bậc thang chợt xuất hiện Trương Tân Nhan thân ảnh.

Liều Âm quay đầu, chỉ gặp tiểu di chính hoàn hoàn chính chính đứng tại đầu bậc thang, Liều Âm lập tức kinh ngạc đến ngây người: "Tiểu di, người. . . Người. . . Người!"

Trương Tân Nhan lấp ba lấp bắp hỏi nói ra: "Ta tối hôm qua, cũng không biết xảy ra chuyện gì, làm ta tỉnh lại thời điểm liền phát hiện ta thế mà nằm tại trong công viên, về tới bệnh viện về sau mới phát hiện được ta mắt tích đã khiến cho. . . Thế nhưng là ta thật sự là cái gì đều không nhớ được."

Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn về phía nữ nhân này!

Cấp Lâm Hưng cảm giác đầu tiên là lạ lẫm, phi thường lạ lẫm. Cái này căn mình quen thuộc Trương Tân Nhan, hay là. . .

"Tiểu di, người không có việc gì liên tốt, không có việc gì liên tốt." Liều Âm đi tới, ôm lấy Trương Tân Nhan.

Trương Tân Nhan cười nói: "Được rồi, ngoan, ta đây không phải không sao a. . ." Có lẽ là nhìn ra Lâm Hưng dị dạng, Trương Tân Nhan xoay đầu lại nhìn xem Lâm Hưng cười nói: "Đứng rồi, cảm ơn người a, tiểu suất ca, ban đêm xin người uống ly cà phê?"

Lâm Hưng nhún vai: "Cà phê cũng không cần phải, ta chỉ là muốn biết. . ."

"Người muốn biết cái gì?"

Lâm Hưng ho khan một tiếng, thác thân nói: "Khụ khụ, đã người bị tìm được, như vậy ta liền cáo từ."

Liều Âm lập tức chạy tới: "Ai, Lâm Hưng cánh tay của người. . ."

Liều Âm chạy tới, Lâm Hưng nói ra: "Cánh tay của ta không có việc gì, được rồi, ta đi trước, còn được ban."

"Lâm Hưng, người thế nào?" Liều Âm kỳ quái nhìn xem Lâm Hưng.

Lâm Hưng cúi đầu, nhìn xem Liều Âm nói: "Người phải đặc biệt coi chừng nàng, nàng rất có thể không phải người tiểu di." Liều Âm liếc qua Lâm Hưng kỳ quái hỏi: "Lâm Hưng người nói cái gì mê sảng, nàng thế nhưng là ta không thể giả được tiểu di."

Đúng vào lúc này cổng Trương Tân Nhan đi tới.

"Nghe nói người vì cứu ta còn thụ thương rồi?" Lâm Hưng cười cười, không có nói thêm cái gì.

"Được rồi, cáo từ, ta trước đi làm" Lâm Hưng kéo ra Liều Âm cánh tay, cùng lúc đó tại băng vải quần quanh địa phương, thậm xuất hiện tươi máu nhuộm đỏ băng vải. Liều Âm không thấy được, đến là Trương Tân Nhan nhìn nhất thanh nhị sở.

Lâm Hưng quay người rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lại xảy ra ngoài ý muốn

Quá kì quái, Trương Tân Nhan phảng phất là đột nhiên xuất hiện.

Lâm Hưng từng bước một quay người rồi đi, nhưng là hần khả năng cảm giác, phía sau có một đôi mắt tựa hồ tại gắt gao nhìn chăm chú lên mình.

Đôi mắt này đến cùng thuộc về ai Lâm Hưng không rõ ràng, nhưng là có thể khẳng định là, một nhất định có một cái cường đại hơn mình rất nhiều lần người. Người này muốn giết mình đơn giản dễ như trở bàn tay, thậm chí cổ khí thế kia bức bách mình không thể không rời đi nơi này.

Trương Tân Nhan đến cùng có tác dụng gì, giá trị đối phương tổn hao cường đại như thế đại giới đến giả mạo.

Có thực lực cường đại như vậy, đi giả mạo Trương Tân Nhan cấp trên, hoặc là càng cao cấp bậc tồn tại lại không là càng tốt hơn, tại sao muốn tuyên định Trương Tân Nhan.

Thật Trương Tân Nhan hiện tại lại ở đâu?

Lâm Hưng đẩy lòng không ngừng lượn vòng lấy những nghi vấn này.

Đi ra bệnh viện, Lâm Hưng mới đem trên cánh tay của mình máu tươi dần dần hút khô, trước đó tràn ra máu tươi chỉ là vì mê hoặc chuyện này Trương Tân Nhan mà thôi, Lâm Hưng trước đó liền đã thi triển khí lưu khiến cho băng vải bên trong hoàn toàn phục hồi như cũ.

Đi tới công trường, chỉ gặp một cái khác đội ngũ đang trên công trường làm khí thế ngất trời, mà Triệu Bình mấy người lại toàn bộ tụ họp lại cùng nhau. Lưu lão đại sầm mi khổ kiểm đứng ở trước mặt mọi người.

Lưu lão đại mặt đen lên nhìn xem đám người: "Được rồi, sự tình chính là như vậy, cũng không cần thiết cùng các vị giảng giải một chút cái khác nói nhảm, lãnh lương về sau đều ai về nhà nấy tất cả tìm các mẹ đi."

Lâm Hưng đại thể hẳn là rõ ràng sự tình đến cùng xảy ra chuyện gì.

Mặc kệ Hàn Tuấn bị bắt không có, hiện tại Hàn Tuấn đều khó có khả năng lần nữa xuất hiện ở đây, làm như vậy Hàn Tuấn kỳ hạ công nhân hiển nhiên cũng chỉ đơn giản như vậy bị đuổi ra khỏi cửa, phải biết, đây chính là số mười trước đó liền phải toàn bộ xử lý hoàn tất địa phương. Cao ốc chọc trời thành lập ngày đêm đẩy nhanh tốc độ ở giữa, cơ hồ là biến chuyển từng ngày, bốn phía tầng lầu cũng như mộng đột ngột từ mặt đất mọc lên. Hết thảy cũng là vì nghênh đón mười lăm ngày cực lớn hội nghị.

Bất quá cái này dù sao cũng là quan trọng hợp tác, cho nên đối với đám người tiền công đến cũng không có khát nợ, cho nên Lưu lão đại đem đám người gọi đến nơi này lại là vì cấp đám người tiền công.

Lưu lão đại quả trách mọi người một cái, sau đó lắc đầu thờ dài: "Chuyện này cứ làm như thế đi, ta gọi đến tên tất cả lên lĩnh tiền."

Đối với mấy cái bức tường màu trắng lưu manh tới nói cơ hội như vậy lại là cầu còn không được.

Lâm Hưng nhìn về phía Triệu Bình: "Triệu thúc, chuyện bên này làm xong về sau ngươi muốn đi đâu đây?" Triệu Bình cười nói: "Về nhà mấy ngày đi, đi ra cũng đã lâu, đi về nhà nhìn xem cái kia xấu người vợ đi."

"Thuận tiện nhìn xem Thụ Thần tiểu tử thú kia đi."

"Thụ Thần, ngươi hài từ?"

Triệu Bình lập tức giận không chỗ phát tiết: "Ừm, đứa nhỏ này, trước đây ít năm thi đại học báo bóng đá, nói là muốn vì nước làm vẻ vang, bất quá tiểu tử thú kia, khực, đừng nói nữa, ra ngoài luyện mấy năm, về tới vẫn là cái kia điều đặn, ngày đó ta đề hắn đi trên bãi tập diễn luyện một cái, ngươi đoán làm gì, cái kia thẳng ranh con ngay cả làm sao đá bóng cũng không biết, kém chút khí hỏng ta."

Lâm Hưng cười cười, không có nói thêm cái gì.

Đối với Hàn Tuấn sự tình Lâm Hưng mình chính có quyền lên tiếng, nhưng là hiện tại đã khả năng nhanh chóng thoát ly cái này công trường cũng là một chuyện tốt.

"A..." Bỗng nhiên một tiếng tiếng vang to lớn truyền đến.

Theo đuôi lâu bốn cái trước bức tường màu trắng nam tử thân thể khẽ đảo, từ trên lầu ngã xuống. Bốn phía tất cả mọi người gât gao nhìn xem... Mấy tên côn đồ xem xét càng là dọa đến hồn phi phách tán.

Bành!

Trong tường tượng bụi đất tung bay không có xuất hiện, chỉ gặp Lâm Hưng một tay lấy nam tử bắt lấy, rơi trên mặt đất.

"A..."

Nam tử rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng như giết heo tru lên, theo đuôi cút đại cùng một chỗ từ trên đứng quần thẩu đi ra.

Mà cái tay còn lại cánh tay thì treo ở bên trên rào chắn bên trên, đám người lúc này mới phát hiện, một cái tay của hắn cánh tay máu tươi chính dạt dào chảy ra, còn lại một cánh tay lúc này mới xoạch từ phía trên rút xuống.

Tất cả nhân viên tập vụ cấp tốc chạy tới.

"Nhanh đưa bệnh viện!" Nhiều người kêu to.

Lâm Hưng ngăn cản nói: "Không được, hấn đổ máu quá nhiều, cứ như vậy đưa bệnh viện lập tức chết ngay." Đám người lúc này mới trong lòng mát lạnh, đối với Lâm Hưng lời nói chúng người vẫn tương đối tin phục. Đây là cái thứ hai, Lâm Hưng tiên đoán tựa hồ tiên đoán một cái chính phát sinh một cái, phi thường chính xác.

Trước đó chết đi người kia đám người còn lòng còn sợ hãi, lần này phải kết thúc thể mà còn phát sinh chuyện như vậy. Lâm Hưng ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, khí lưu phun trào, cấp tốc trợ giúp nam tử phong tỏa nam tử trên cánh tay máu tươi.

Kỳ tích phát sinh!

Chỉ gặp mới vừa rồi còn dạt dào chảy ra máu tươi cánh tay tại Lâm Hưng từng đạo năng lượng thi triển phía dưới máu tươi thể mà đã ngừng lại. Chỉ bắt quá nam tử này lúc này sắc mặt trở nên phi thường tái nhợt...

"Đa tạ, đa tạ đa tạ tiên sinh ân cứu mạng, đa tạ, đa tạ!" Nam tử đại nạn không chết, lúc này lại là đem Lâm Hưng phụng làm tiên thần một loại, đối Lâm Hưng tất cung tất kính, liên tiếp mấy cái khấu đầu đập xuống dưới.

Đám người lúc này mới nhớ tới vừa mới mạo hiểm một màn, chỉ kém như vậy một chút, nam tử này chính không chỉ là tay gãy đơn giản như vậy, chỉ kém như vậy một chút, cái kia mệnh liền sẽ như là cánh tay, kết thúc!

Có thể nói nam tử này là chân chính cùng tử thần sát vai.

"Mau dậy đi, dẫn hấn đi bệnh viện, có lẽ cánh tay này còn có thể xấn cứu trở về."

Đám người lúc này mới thức tỉnh, nhao nhao gật đầu!

Nam tử lúc rời đi đội bảo đảm nói: "Ta cũng không tiếp tục làm nhiều việc ác, cũng không tiếp tục làm nhiều việc ác." Lâm Hưng trong lòng vui mừng.

Cái này cũng có thể cũng coi là vừa được đi!

Bất quá Lâm Hưng rõ ràng, sự tình vừa rồi là cái kia lòng đất đồ vật tại quấy phá.

Mảnh này cao ốc thành lập thật không phải cái địa phương... Cực hạn hung thần chi địa, nghênh đón thể nhân rất có thể là cực lớn hủy diệt, thể nhưng là nơi này đã thành lập, hao phí khổng lồ như thế tài chính, càng là kết nối Thanh Sơn thị cùng Thanh Ninh Huyện khu trọng yếu khu vực, tự nhiên không có khả năng hủy đi.

Nhưng là cũng tuyệt đối là nơi thị phi!

Phát xong tiền công, mấy tên côn đồ đưa người kia đi bệnh viện, Lâm Hưng thì một mình tại trước đại lâu cái kia phong tỏa địa phương ngồi xổm xuống.

Nơi này, có phi thường khổng lồ âm khí. Dùng Lâm Hưng ánh mắt nhìn, đại trên lầu mặc dù không ngừng có mọi liệt nhật chiếu xạ, thể nhưng lại âm khí âm u, những này sâm sâm âm khí chính đang không ngừng quán quanh, hấp thụ lấy trên lầu tất cả mọi người...

Lúc này một đám nam tử lao đến: "Đại sư, đại sư, người đến xem..." Đám người chỉ vào Lâm Hưng quát: "Uy, tiểu tử kia tránh ra." Lâm Hưng nghi ngờ nhìn về phía trước mắt nam tử này, nghi ngờ hỏi: "Hấn là làm cái gì?"

Bên cạnh một cái âu phục cà vạt nam tử chỉ vào Lâm Hưng, quát: "Tiểu hỏa tử, không nên người hỏi cũng không nên hỏi, được rồi, đại sư, người tại bốn phía xem một chút đi."

Lâm Hưng nhìn một chút mình, mặc dù làm mấy ngày công trường, thể nhưng là xác thực tuổi tác còn nhỏ.

Nơi này là Lâm Hưng tự mình tọa trấn phong tỏa địa phương, mặt đất chôn giấu cực lớn âm khí... Thể nhưng là Lâm Hưng năng lực cũng không phải là rất cường đại, cho nên phong tỏa không phải rất kín.

Theo ban đêm người gác đêm thường xuyên nói từ trước kia bắt đầu ngay ở chỗ này nghe được âm trầm gầm thét, vì bài trừ tai họa ngầm, một bộ phận mê tín người sau lưng phương mới tìm cái này 'Đại sư' đến đây xem xét, ngăn chặn trong này an toàn tai họa ngầm.

Tóm lại có bệnh trừ bệnh, không có bệnh dự phòng một cái.

Chương 37: Bên bờ vực

Lâm Hưng kỳ thật kiểm trắc qua, cái này âm sát hội tụ địa phương hẳn cũng không là cái thứ nhất bỏ khuyết người, còn có người khác cũng tại mảnh đất này bên trên bỏ khuyết qua mảnh này cửa hang, chỉ là khả năng bởi vì thi công nguyên nhân đưa đến phần khu vực này xuất hiện vô cùng nghiêm trọng tồn tại tình huống, mới đưa đến âm sát tiết lộ, xông vào mây trời.

Nhưng là mặc dù cửa vào chỉ có chỗ này, nhưng theo lòng đất thân đào, sâu trong lòng đất âm sát khí thể cũng không ngừng xuyên thấu qua mặt đất thẩm thấu ra. . .

Cái này thủy chung là một cái trị ngọn không trị gốc khu vực.

Lâm Hưng đứng ở một bên, có chút đoán không ra bọn hắn mời tới cái này cái gọi là lão sư phó có khả năng bao lớn, cho nên cũng không có rời đi, đến là đứng ở một bên nhìn xem lão sư phó dùng trên tay hắn là bàn tại bốn phía vòng quanh, chơi đùa lấy.

"Được rồi, ta đã kiểm trắc được rồi."

Lão sư phó vòng quanh khu vực này chuyển nửa ngày, một chùy đã định, tựa hồ có quyết định gì. Theo đuổi mọi người tại lão sư này phó dẫn dắt phía dưới chậm rãi rời đi, lộ ra nhưng cái này lão sư phó tạm thời là không hề động nới này tâm tư.

Thanh Sơn thị lưng tựa núi cao, sơn dã bên trong thừa thãi dược liệu, Lâm Hưng dứt khoát hiện tại không có việc gì, quyết định đi trên núi hái một chút thảo dược đến, luyện chế một chút kim sang dược.

Kim sang dược là cổ đại một loại kêu tên, đến hiện đại tới nói cùng dán viết thương không sai biệt lắm. Đương nhiên, cái này không phải bình thường kim sang dược, nhưng là tại Lâm Hưng trong óc thần bí pháp tắc ghi chép bên trong chính là loại kia đặc thù kim sang dược, rơi tại trên vết thương, có thể cấp tốc khép lại vết thương, khu trừ bệnh khuẩn, khép lại vết thương tốc độ thật nhanh.

Đối với Liễu Âm cái kia không muốn mạng huấn luyện Lâm Hưng cũng có chút trải nghiệm, dù sao đối với cảnh sát tới nói, nếu như không có một cái tốt đưa tay, như vậy chỉ có thể bị ép bị thể lực tà ác khu trục.

Đương nhiên, Lâm Hưng một phần là vì cấp Liễu Âm chế dược, một phần khác thì là vì trị liệu lâm tâm làm chuẩn bị, dù sao cho người ta chữa bệnh cũng không thể tay không, tùy tiện dùng cái gọi là khí quán chú là có thể trị liệu. . .

Trị liệu bị thương ngoài da, dùng pháp lực trị liệu tự nhiên đầy đủ, nhưng là trị liệu lâm tâm bệnh, thì thuộc về nội bộ cơ năng bệnh, đây cũng không phải là chỉ có pháp lực là có thể trị liệu.

Loại này trị liệu tựa như một loại sửa chữa cơ giới.

Phổ thông bệnh liền như là một cái máy móc cái nào đó nguyên kiện hỏng, hỏng chỗ nào bỏ khuyết chỗ nào là được, đây là một loại có thể trực tiếp dùng nhìn bằng mắt thường gấp sửa chữa. Nhưng là nội bộ cơ năng bệnh cũng tỷ như khu động máy móc điện tâm hỏng, đây cũng không phải là tùy tiện đổi cái nào đó nguyên kiện chính có thể giải quyết.

Lấy Lâm Hưng hiện tại bước chân, tại sơn dã bên trong cũng có thể bước đi như bay, chạy như bay, tốc độ như điện chớp lặng yên bay vút mà lên, trong nháy mắt liền thoát ra ngoài tốt cự ly xa.

Liễu Tiểu Nhu chính cười xe ngắm cảnh, bỗng nhiên chỉ vào xa xa trong rừng rậm hỏi: "A, lại nói, các người trông thấy nơi xa có người sao?"

Trên xe cao hứng bừng bừng đám người quay đầu, nhìn một chút xa xa trong rừng rậm, không khỏi cười nói: "Có thể là cái nào đó cao nhân giấu ở trong thâm sơn này tu hành, bị người trông thấy nữa nha."

Bên cạnh một nữ đồng học chen miệng nói: "Cũng khó nói a, đến lúc đó đi qua nhìn một chút, cũng có thể nhìn ra cái gì tới."

Liễu Tiểu Nhu nhìn chung quanh đám người này, một chút là nòng sơ trung đồng học, một chút là cao trung đồng học.

Liễu Tiểu Nhu bởi vì muốn đi ra cắm trại dã ngoại, cái này bày ra thật lâu, bất quá một mực không có cơ hội thực hiện, hiện tại thành tích thi tốt nghiệp trung học đều xuống, cho nên lúc này mới mời một chút nhận biết hảo hữu cùng đi ra cắm trại dã ngoại. Liễu Tiểu Nhu vốn còn muốn mời Lâm Hưng, nhưng là Lâm Hưng thường xuyên xuất quỷ nhập thần, liễu Tiểu Nhu thậm chí cũng không biết Lâm Hưng đến cùng ở đâu, cái khác cũng ít có đồng học biết Lâm Hưng số điện thoại, cho nên cuối cùng chỉ có thể sàu nào uất ức đi theo mọi người tới núi này bên trên chơi đùa.

Lâm Hưng chính mình cũng không biết, trên hắn học thời điểm, hắn cái kia cổ dương quang. Khí tức, một mực tại khích lệ bên cạnh đồng học không ngừng trưởng thành, không ngừng kéo lên.

Bất luận kẻ nào tại Lâm Hưng trước mặt đều sẽ cảm nhận được Lâm Hưng do bên trong tản ra loại kia hòa ái cùng nụ cười một mặt, người mãi mãi cũng

chỉ có thể nhìn thấy hần dùng dương quang mà giàu có từ tính thanh âm nói cho người hần liên quan tới hần hết thấy vui vẻ sự tình.

Liễu Tiểu Nhu một mực đối Lâm Hưng nhớ mãi không quên, những ngày này một mực không thấy Lâm Hưng trước mặt, càng là nghĩ chi như điên.

Có câu nói gọi là không thấy liền không niệm, nhưng khi một người đối một người khác cảm thấy hứng thú, gặp chi nghiêng chi như mộ, cách chi nghĩ chi như điên thời điểm, thời gian sự chẳng chịt, sẽ chỉ đem đây hết thấy lên men, sau đó dẫn đạo, cuối cùng trở thành mai táng dưới đáy lòng vĩnh viễn không cách nào ngược dòng tìm hiểu tường niệm.

Làm cái này tưởng niệm một khi bạo phát đi ra, sẽ trong nháy mắt thôn phệ một người linh hồn! Vô luận nam nữ!

Hôm qua mới quen đã thân, mặc dù chỉ là một lát, thế nhưng lại để liễu Tiểu Nhu một người si ngốc ngốc ngốc cười thật lâu.

Từ khi nghĩ về sau hần từng nhiều lần tại mỹ thực đường phố đi ngang qua, chính là vì gặp gỡ cái kia dương quang thiếu niên, thế nhưng là cái kia dương quang thiếu niên như cùng một cái khách qua đường lặng yên xuất hiện ở bên người, lại lặng yên biến mất, luôn luôn như vậy không thể nắm lấy, khó như vậy lấy bắt lấy.

Hôm qua qua đi, liễu Tiểu Nhu coi là Lâm Hưng tại mỹ thực thành làm việc, liền xông vào đến mỹ thực thành, kết quả nghe được tin tức là Lâm Hưng chỉ là kiêm chức. . .

"Có lẽ, chỉ là bởi vì ta không đủ thành thực đi." Liễu Tiểu Nhu nhìn một chút phía ngoài trời trong, hít một hơi thật sâu không khí mới mẻ.

Lâm Hưng nhìn một chút đào lên được liệu, nói một mình: "Hần là có bốn năm cân đi." Kỳ thật Lâm Hưng cũng nghĩ đi chợ nông dân đi thu thập, nhưng là chợ nông dân thảo được khả năng có rất lớn bộ phận có ngắt lấy thiếu hụt, dẫn đến được lực trôi qua.

Mà lại trên núi cái gì cũng có, không hạn chế thị trường co vào tính.

Phương nam thâm sơn nhiều sương mù, nhất là mùa hạ.

Liễu Tiểu Nhu đi theo đại bộ đội đi tới đi tới, bất tri bất giác liền đi rồi ra. Trên đường chỉ để lại liễu Tiểu Nhu một người, chờ liễu Tiểu Nhu phát hiện lúc sau đã đã chậm. . .

Liễu Tiểu Nhu vốn đang phi thường kiên cường, nhưng là bị ném tại rừng sâu núi thẳm bên trong, xa nhìn không thấy thôn, gần nhìn không thấy người, trong lòng lập tức dâng lên một cỗ sợ hãi tâm tư.

"Tuyệt Phân, Trần Tuệ. . . Các người có đây không, khả năng nghe được ta sao?"

Theo nàng không ngừng hành tẩu, không ngừng kinh khởi sơn dã chim thú, đến mức mỗi lần nghe đến bất kỳ thanh âm gì đều dọa đến hồn bất phụ thể.

Trong rừng không ngừng bồn tẩu!

Cũng may liễu Tiểu Nhu thân thể bản thân lưu lại kiên cường kinh một mực chống đỡ lấy liễu Tiểu Nhu, cho nên cứ việc hướng dưới núi rồi đi, nhưng là vẫn bảo trì lý tính hướng về dưới núi tìm kiếm mà đi. Nhưng mà có lẽ là vì giày vò liễu Tiểu Nhu, trên núi sương mù vốn là lớn, đằng sau còn hạ một chút xú mưa bụi, đến mức trên núi sương mù càng là nồng hậu dày đặc thấy không rõ phía trước một chút tung tích.

"A!"

Liễu Tiểu Nhu đột nhiên cảm giác được dưới chân trượt đi, thân thể lập tức té ngã. Nhưng mà trên núi rêu xanh để liễu Tiểu Nhu căn bản là không có cách bắt lấy bất luận cái gì một tia có bắt lấy đồ vật, thân thể cứ như vậy thẳng tắp hướng về dưới núi lăn xuống dưới.

Kèo kẹt kèo kẹt!

Liễu Tiểu Nhu ngã thất điên bát đảo, rốt cục miễn cưỡng bắt lấy một cây cây gỗ. Liễu Tiểu Nhu vốn định lật trên người, thế nhưng là khi hần thấy rõ vị trí của mình về sau lập tức dọa đến hoảng sợ kêu lớn lên. . . Vách núi, liễu Tiểu Nhu không nghĩ tới mình thế mà tại bên vách núi nhánh cây bên trên, mà lại trên vách đá còn không có bất kỳ cái gì một gốc thân cây, ngoại trừ cái này bên bờ vực nhánh cây bên ngoài.

"A!" Liễu Tiểu Nhu kinh hãi hét rầm lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Sinh tử một đường

Trong nước dự báo thời tiết phẳng phất là tại dễ dàng tất cả mọi người chơi.

Đến leo núi thời điểm Diêu Tuyết Phân điều tra dự báo thời tiết, bao quát Thanh Sơn dự báo thời tiết. Buồn cười dự báo thời tiết bên trên thế mà đáng buồn cười —— Thanh Sơn Phong bên trên sương mù tan hết, thích hợp leo núi đội đi bộ lữ hành!

Nhưng mà kết quả là sương mù núi vây quanh, mưa bụi mịt mờ!

Kết quả như vậy từ đó làm cho Diêu Tuyết Phân tiểu đội ngoại trừ bị mất Liễu Tiểu Nhu đồng học bên ngoài, đại bộ phận cũng sa vào đến trong nguy cơ. . . Đặc đến không tản ra nổi sương mù bao phủ hết thảy, tất cả thế giới toàn bộ không cách nào thấy rõ một điểm.

Mưa bụi mịt mờ bên trong, ngay cả tín hiệu đều gây mất.

Lúc đầu một đám đồng học đều chỉ dẫn theo thật mỏng tắc áo, bây giờ bị mưa nhỏ một thấm thấu, lại thêm trên lá cây giọt sương, đến mức một đám người mấy cái đồng học đều đã không ngừng đánh lấy hắt xì. Đám người muốn trở về, thế nhưng là đường trở về không biết làm sao lại đi quên, trong lúc nhất thời toàn bộ đại bộ phận, tám người tại cái này trong rừng rậm triệt để lạc đường.

Mà lại Liễu Tiểu Nhu biến mất cũng làm cho đám người càng thêm khủng hoảng. . .

Thanh Sơn bên trong có rất truyền thuyết xa xưa, những này truyền thuyết xa xưa một mực dựa vào lấy Thanh Sơn tồn tại mà trở nên thần bí. Lúc này mỗi cái đồng học đầy lòng đều dâng lên một cổ cảm giác không ổn, chẳng lẽ mình bọn người sẽ chết?

"Yên tâm đi, đã có thể lên đến, như vậy thì nhất định khả năng xuống dưới, không phải liền là một cái tiểu tiểu thanh sơn a?" Một cái nam hài coi như tương đối có đảm đương. Nhưng là hần lòi này, ngay cả chính hần đều không tin. Thanh Sơn một mực thần bí khó lường, liền xem như mấy chục năm đồn cũi cũi phụ, nếu như hãm tại cái này Thanh Sơn bên trong cũng gọi cái này phụ tử có đến mà không có về. . .

Cho nên giờ khắc này, tất cả mọi người tùy tâm cảm nhận được một loại cực hạn sợ hãi. Mặc dù về khoảng cách sơn chỉ là mấy canh giờ, thế nhưng là lúc này đối với mọi người tới nói lại có loại một ngày bằng một năm cảm giác.

Mà lại những hài tử này tất cả đều là huyện khu trong thành hải tử, đi mấy canh giờ, tất cả mọi người cảm nhận được dưới chân đã nặng nề khó mà tiến lên. Mới đầu tất cả mọi người còn cười cười nói nói, cho tới bây giờ, tất cả mọi người tại cảm đầu hướng về phía trước bước đi. . . Ai cũng không biết sau một khắc nhóm người mình sẽ đi ra chỗ nào.

Thế nhưng là theo đám người bước chân không ngừng hướng phía dưới, nghênh đón đám người chính là liên tiếp lại liên tiếp rừng rậm.

"A, Diêu Tuyết Phân, các người tại sao lại ở chỗ này?" Lâm Hưng ngẩng đầu, vừa hay nhìn thấy một đám đang trong rừng rậm hành tẩu đám người.

Đám người lúc này nhao nhao giật mình, sau đó cuống hì.

Lâm Hưng là ai, hần nhưng là thanh chân núi thôn dân. Nếu như hần cũng không biết đường đi ra ngoài, như vậy hần là cũng chính không có người khác có thể biết. Diêu Tuyết Phân lập tức giống như là bắt một cọng cỏ cứu mạng, đối Lâm Hưng nhanh chóng nói bọn hần tao ngộ.

Lâm Hưng giật mình, đối mấy người nói ra: "Các người nói, Liễu Tiểu Nhu mất tích?"

Mấy người trầm mặc một chút, nhao nhao gật đầu.

"Khả năng hần đã đi về nhà đi. . ." Có người đáp lại nói.

"Các người chính ở chỗ này chờ lấy, chỗ nào cũng đừng đi. Nếu như ta không có trở về, các người nghỉ ngơi tốt, chính từ bên này, bò lên trên ngọn núi này đi, lộ tuyến nhất định không cần loạn, hướng về ngọn núi này bò qua đi, sau đó lại xuống dưới, lại hướng bên kia đi qua, các người sẽ nghe được một dòng suối nhỏ, thuận dòng suối nhỏ liền có thể đi ra. Tuyệt đối đừng đi ngược, nếu như các người đi ngược lời nói muốn đi tiến lãnh thổ rừng rậm."

"Lãnh thổ rừng rậm rộng lớn vô biên, bảo đảm quân các người đi mười ngày nửa tháng đi ra không được, ta cũng không có đi qua lãnh thổ trong rừng rậm." Lâm Hưng thật trịnh trọng việc nói.

Đám người nghe trong lòng run lên.

Thanh Sơn Phong lãnh thổ rừng rậm, đây chính là một cái ăn tươi nuốt sống cự đại sâm lâm.

"Người có thể tìm tới nàng ở đâu a?" Lúc này trần huệ đi tới hỏi. Lâm Hưng dừng lại một chút: "Vừa ta nghe được có người gọi cứu mạng, nhưng không phải rất rõ ràng."

Tê!

Tất cả mọi người kinh ngạc một chút, nếu như là Liễu Tiểu Nhu. . . Không thể tưởng tượng!

Lại nhìn, Lâm Hưng cũng đã biến mất tại phía trước.

Đám người liếc nhau một cái, nhún vai, nhao nhao đứng ngay tại chỗ.

"Vậy trước tiên ở chỗ này chờ đi." Diêu Tuyết Phân ngồi xuống nói nói, đám người thâm dĩ vi nhiên nhẹ gật đầu. Lúc này cũng không phải hành động theo cảm tính thời điểm, mặc dù Lâm Hưng chỉ rõ con đường, nhưng là đối với mọi người tới nói đây cũng là một cái không có thể hoàn thành gian khổ nhiệm vụ. . . Đại sơn hiểm trở, đám người lần này xem như thấy được một xem

Lâm Hưng nhanh chóng xuyên thẳng qua trong rừng, cái kia như có như không tiếng kêu cứu đã từ từ đi xa, thế nhưng là Lâm Hưng vẫn như cũ khả năng nghe được cái kia tái nhợt một tia khóc lóc kẻ lẻ. . .

Rất lâu, cái này đã qua rất lâu.

"Chịu đựng!" Lâm Hưng đáy lòng mặc niệm.

"Liều Tiểu Nhu, Liều Tiểu Nhu. . ." Lâm Hưng lớn tiếng tại trong núi sâu hô.

"Liều Tiểu Nhu, nghe được đáp ứng ta một câu. . ." Lâm Hưng ngửa đầu, tại trong núi sâu nhanh chóng xuyên thẳng qua ra ngoài. Không có thanh âm, sương mù tràn ngập. Lâm Hưng rất nhanh liền đã mất đi đối lại trước phương hướng cảm ứng, chỉ có dùng thanh âm đến kết nối. . . Thế nhưng là thanh âm đã tĩnh lặng im ắng.

Liều Tiểu Nhu đã tuyệt vọng, tại trên cành cây, nàng không dám nhúc nhích một cái.

Động một cái chính là vực sâu vạn trượng. . .

Nàng kêu cứu rất lâu thật lâu rồi, thế nhưng là. . . Vô dụng, cuống họng đã khàn khàn.

"Chẳng lẽ ta thật phải chết ở chỗ này rồi sao?" Liều Tiểu Nhu nội tâm đã không chịu nổi lấy yếu ớt thân cây tàn phá.

Mưa nhỏ còn tại thưa thớt rơi xuống, rét lạnh, đói khát, sợ hãi toàn bộ cuốn tới, Liều Tiểu Nhu chỉ cảm thấy mình phảng phất hư thoát. . . Nàng đã không đối nhau mệnh ôm lấy bất cứ hy vọng nào.

"Nếu như ta chết rồi, hân sẽ nghĩ ta sao?"

"Ta chết đi, ba ba mụ mụ nên có rất đau lòng. . ."

"Nếu như ta chết rồi, ai sẽ nhớ kỹ ta. . ."

Liều Tiểu Nhu đáy lòng loạn thất bát tao nghĩ đến, đúng vào lúc này, thân cây bỗng nhiên xạc sập một cái, chèo chống Liều Tiểu Nhu thân cây lập tức như muốn đứt gãy.

"A! Cứu mạng. . ."

Từ vọng đã từng bước ép sát, mặc dù đã không đối nhau ôm hi vọng, thế nhưng là giờ khắc này vẫn là bị dọa sợ đến quá sức. Liếc mắt nhìn thấy thân cây, gốc đã dần dần thoát ly vách núi. . . Khi nó triệt để thoát ly vách núi thời điểm, chính là mình thời điểm chết.

"Liều Tiểu Nhu thanh âm!" Lâm Hưng bỗng nhiên vừa mừng vừa sợ.

Kinh hãi là Liều Tiểu Nhu thanh âm truyền đến địa phương là cực lớn vách núi, vui chính là rốt cuộc tìm được Liều Tiểu Nhu. Dưới chân bước đi như bay, Lâm Hưng cấp tốc vọt xuống tới.

Tê!

Xa xa nhìn thấy Liều Tiểu Nhu treo ở bên bờ vực, Lâm Hưng đáy lòng quả thực chấn kinh ngạc một chút.

Xoạt xoạt!

Lâm Hưng một bả nhấc lên bên cạnh thân cây, đem thân cây bẻ gãy, kéo lấy hướng Liều Tiểu Nhu đưa xuống dưới.

"Tiểu Nhu, ngươi còn có thể tiếp được sao?"

Liều Tiểu Nhu quay đầu, hai mắt đầm lệ mơ hồ nhìn xem phía trên sắc mặt kia lo lắng thiếu niên.

"Ta, đây là mộng a?" Liều Tiểu Nhu nghi ngờ nghĩ thầm.

"Nhanh, dùng sức bắt được ta đưa tới nhánh cây." Lâm Hưng kêu lên.

"Lâm Hưng, ngươi đã đến. . . Lâm Hưng, Lâm Hưng, Lâm Hưng!" Liều Tiểu Nhu khóc kêu lên.

Lâm Hưng lo lắng nói với Liễu Tiểu Nhu: "Nhanh, bắt lấy nhánh cây!"

Cầu sinh dục vọng chiếm cứ Liễu Tiểu Nhu toàn bộ, Liễu Tiểu Nhu một phát bắt được nhánh cây, rồi đi dựa vào nòng thân cây.

Bảnh!

Liễu Tiểu Nhu chợt phát hiện dưới chân căn bản là không có cách đứng vững, nòng vừa đứng lên thân thể lập tức ngã trên mặt đất, sau lưng một cái lão đảo, đập ở sau lưng trên cành cây, thân cây phát ra một tiếng thanh thúy ngâm vang, ông thoát ly vách núi, rơi xuống tại vách núi chỗ sâu.

Sợ hãi, trong nháy mắt ăn mòn Liễu Tiểu Nhu.

"Thật phải chết a?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Rơi vào vách núi

Trong rừng rậm đám người, ngồi xổm rất lâu sau đó, một người nam tử bỗng nhiên nói ra: "Nếu không, chúng ta đi tìm Liễu Tiểu Nhu a?"

Bên cạnh Diêu Tuyết Phân nghi ngờ hỏi: "Làm sao tìm được?"

Bên cạnh một nam nói ra: "Vừa rồi hần rời đi phương hướng, ta còn có thể phải nhớ rõ."

"Đúng vậy a, chúng ta bây giờ đi tìm hần, đi theo hần chính có thể tìm tới Liễu Tiểu Nhu, đến lúc đó lại tìm đi ra con đường chính có thể tìm được."

Mấy người lại các loại trong chốc lát, chỉ cảm thấy toàn thân dần dần băng lãnh xuống tới, giọt sương thấm thấu địa phương dần dần chết hết tất cả mọi người quần áo, tử vong cùng rét lạnh không ngừng đánh thẳng tới.

"Vậy được rồi, chúng ta đi theo Lâm Hưng đi qua đường đi tìm hần." Diêu Tuyết Phân đứng lên.

...

"Ta bắt không được, Lâm Hưng!"

Liễu Tiểu Nhu khóc.

"Liễu Tiểu Nhu, cho ta chịu đựng!" Lâm Hưng gầm thét đến.

Lâm Hưng nói xong, thân thể một cái kích xạ, thuận phía dưới từng cái tuột xuống. Liễu Tiểu Nhu đột nhiên cảm giác trên tay buông lỏng, thân thể lập tức thẳng tắp hạ lạc. Nhưng là sau một khắc Liễu Tiểu Nhu chỉ cảm thấy tay trầm xuống, một con mạnh hữu lực tay gắt gao kéo lại mình.

"Lâm Hưng, ngươi..."

Liễu Tiểu Nhu nhìn thấy, Lâm Hưng cái tay còn lại giống như khảm tại rêu xanh bên trong.

"Theo ta đi!" Lâm Hưng ôm đồm lấy Liễu Tiểu Nhu hướng lên ném đi. Liễu Tiểu Nhu chỉ cảm thấy thân thể của mình như là bóng da bay vút mà lên.

Sau một khắc, Liễu Tiểu Nhu mới phát hiện mình đã đứng ở bên trên.

Liễu Tiểu Nhu cấp tốc quay người, chỉ gặp bên bờ vực một đầu rãnh sâu hoắm mặc tung mà xuất hiện...

Lâm Hưng!

Lâm Hưng!

"Lâm Hưng!"

Liều Tiểu Nhu cho là mình cuống hòng đã khàn khàn, thế nhưng là giờ khắc này, lại hết thấy phảng phất khôi phục như lúc ban đầu, nàng sợ hãi kêu lấy... Gắt gao nhìn xem vách núi phía dưới, khóc không thành tiếng.

"Người không muốn đi... Người không muốn đi à." Liều Tiểu Nhu khóc lóc kể lể lấy, nhìn xem cái kia bị Lâm Hưng đánh gãy nhánh cây.

Điều Tuyết Phân bọn người từ trên núi tìm được xuống tới, rốt cục tại bên bờ vực tìm tới khóc không thành tiếng Liều Tiểu Nhu, thế nhưng là Lâm Hưng nhưng không thấy tung tích.

"Lâm Hưng đâu? Hắn không tìm được người à?" Điều Tuyết Phân kinh nghi bất định hỏi.

Liều Tiểu Nhu khóc nói ra: "Hắn đi!"

"Thật không đầy nghĩa khí, thế mà suất rồi đi trước." Một cái nam sinh coi là Lâm Hưng không nguyện ý cấp nhóm người mình tìm kiếm đường ra, cho nên suất rồi đi trước.

"Hắn từ nơi này, đi." Liều Tiểu Nhu nước mắt không cắt đứt quan hệ rơi xuống, chỉ vào bên bờ vực, "Vì cứu ta "

Liều Tiểu Nhu ôm đầu khóc rờn nói: "Các người nói cho ta biết, đây là mộng à... Các người nói cho ta biết, đây là mộng, ta không có khả năng tại trong thâm sơn này gặp được hắn, ta không có khả năng ở chỗ này gặp gỡ hắn."

"Bản người đáng chết là ta, bản người đáng chết là ta, thế nhưng là hắn vì cứu ta, rơi xuống vách núi... Ô ô ô!" Liều Tiểu Nhu nước mắt như là vỡ òa dòng lũ.

Bên cạnh đám người một trận trầm mặc, lúc này đám người cũng nhìn thấy cái kia cực lớn bùn đất khe rãnh, đại khái cũng có thể đoán được cái gì... Vừa rồi mịa mai Lâm Hưng nam sinh lúc này cũng là hơi đỏ mặt, lưng túng quay đầu đi chỗ khác.

...

Thân thể tại thẳng đứng hạ lạc.

Bốn phía cuồng phong gào thét rót nhập trong thân thể...

Lâm Hưng cảm nhận được một tia âm lãnh sợ hãi!

Trên thực tế đây là khoe khoang, cũng không tính khoe khoang... Cũng không thể thấy chết không cứu, cũng không thể tro mắt nhìn xem Liều Tiểu Nhu ngã vào vách núi. Nếu không mình nhất định hỗ trợ chung thân, chỉ là vì yên tâm thoải mái, cho dù vứt bỏ sinh mệnh cũng sẽ không tiếc.

Tựa như người ngoài ý muốn cảm người khác một nguyên tiền, người biết cái này một nguyên tiền là ai, người có thể lựa chọn không trả, nhưng là loại kia đạo đức ước thúc sẽ một mực giày vò lấy người, không được an bình. Đây chỉ là một nguyên tiền, rất đơn giản một nguyên tiền, nếu như người có đạo đức ước thúc trói buộc người, đừng nói một nguyên, cho dù một lông cũng sẽ để người ăn ngủ không yên. Huống chi là một cái sống sờ sờ sinh mệnh.

Sẽ chết à?

Lâm Hưng cảm nhận được thân thể bốn phía khí lưu, đáy lòng không chắc.

Cái này dù sao cũng là vực sâu vạn trượng, từ vong như bóng với hình.

Khu động, Lâm Hưng nhanh chóng khu động nội tâm khí lưu lưu động, thuận thân thể bốn phía xoay tròn lấy bay vút mà lên.

Bành!

Lâm Hưng chỗ khu động khí lưu trong nháy mắt bị bốn phía khí lưu đè bách tan ra thành từng mảnh... Lâm Hưng cảm giác mình cũng nhanh chạm đất, hắn không ngừng khu động lấy thể nội khí lưu lưu động, không ngừng hướng về thân thể toàn thân chuyển vận làm dịu khí lưu.

Từ vong thật như bóng với hình!

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng bỗng nhiên cảm thấy dưới chân một trận nhẹ nhõm. Minh thi triển khí lưu thể mà vững vàng đem mình cấp kéo lại.

"Ha ha ha ha!"

Từ vong nguy cơ giải trừ, Lâm Hưng lập tức vui vẻ ra mặt, thật thành công, kém chút, chênh lệch một chút như vậy liền coi chính mình đến bàn giao. Loại này ngự sử khí lưu vì chính mình lợi dụng cảm giác thật đúng là cực kỳ tốt. Khí lưu nâng Lâm Hưng đi xuống dưới, cho người cảm giác tựa như bay trên không trung, cái loại cảm giác này, chân thực không thể tầm thường so sánh. Theo cách xa mặt đất càng ngày càng gần, Lâm Hưng cảm giác chân mình hạ khí lưu như là tầng mây, nâng Lâm Hưng một cái xen vào nhau trên mặt đất.

Lâm Hưng lúc này mới đứng vững bước chân.

Thật sự là tuyệt địa chạy trốn a.

Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn trên đầu vách đá vạt trượng. Rất cao, cao vút trong mây, hiện trên đầu yên tĩnh, không hề có một chút thanh âm..

Lâm Hưng bắt đầu dò xét bốn phía.

Đây là một cái bị vây thành hình khuyên cực lớn thâm cốc, sơn thủy thực châu, ở chỗ này cái gì cần có đều có, mà lại tới gần vách núi địa phương còn có một cái huyệt động.

Lâm Hưng quay người hướng về hang động đi đến..

Bình thường trong tiểu thuyết, ở trong sơn cốc xuất hiện hang động, tám chín phần mười đều là có tuyệt thế bí tịch tồn tại, dầu gì cũng có Lâm Đan diệu dược... Như vậy, bên trong sơn động này có a? Lâm Hưng dùng một tiết nhánh cây đẩy ra bốn phía lít nha lít nhít mạng nhện, thần thể đạp mạnh, chậm rãi đi vào trong đó.

Một cổ lâu năm mục nát vị đập vào mặt.

Lâm Hưng nội tâm dâng lên một cổ dị dạng thám hiểm cảm xúc.

Cùng huyền tường không giống chính là sơn động cũng không có cái gì môn, chỉ là một cái đơn thuần sơn động. Nhưng là khả năng bên ngoài sương mù bao phủ nguyên nhân, bên trong đen kịt gấp không đến bất luận cái gì một điểm quang ảnh. Lâm Hưng quay người ra ngoài, ở bên ngoài tìm một chút lam bụi rậm, cầm về trong sơn động nhóm lửa.

Ngươi khoan hãy nói, thật bị Lâm Hưng cấp tìm được một tia di tích cổ. Tại cuối sơn động, có một cái phi thường khô ráo địa phương. Mà ở chỗ này, Lâm Hưng thấy được một bộ xương người.

Lộ ra lại chính là cái này nguyên chủ nhân.

Mà tại xương cốt trên đầu tiểu trong huyệt động, Lâm Hưng thấy được một cái nước sơn đen bịt kín một cái cái hộp nhỏ. Lâm Hưng lấy xuống mở ra, chỉ thấy phía trên là một khối lớn vô cùng cùng loại giấy da trâu lông cừu.

Phía trên chữ viết thanh tú viết một quyển sách danh tự « Huyền Thiên ghi chép ».

Phía trên văn tự cùng loại giáp cốt văn, nhưng là khả năng bởi vì Lâm Hưng truyền thừa ngọc bội, cho nên vậy mà tự nhiên mà vậy phân biệt đến phía trên văn tự. Huyền Thiên ghi chép bên trên chỗ ghi lại đơn giản tới nói chính là một bản tướng thuật, cùng phong ấn âm sát phương pháp.

"Đáng giá, thật sự là đáng giá!" Lâm Hưng đáy lòng cả kinh kêu lên.

Có bản này Huyền Thiên ghi chép, tại phối hợp mình thần bí pháp quyết, hẳn là có thể đem Ma Thiên cao ốc phía dưới Âm Sát chi khí phong ấn. Còn thanh trừ lại là căn bản làm không được... Nhưng là phong ấn lại có thể làm được.

Nếu như truyền thừa không lầm, Ma Thiên cao ốc phía dưới âm sát khí tức chính là làm lúc trước mất bộ xương khô này làm ra.

Mà bản này Huyền Thiên ghi chép ghi chép là giáp cốt văn... Như thế phỏng đoán trở về, phong ấn lại mặt cái kia phong ấn đến nay nói ít cũng có 2000-3000 năm lịch sử.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Huyền Thiên kỳ ghi chép

Lâm Hưng nhìn đồng hồ, mới hai giờ chiều tà hữu.

Lâm Hưng cũng không vội mà ra ngoài, chính trong sơn động ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu nghiên cứu cái này Huyền Thiên ghi chép. Huyền Thiên ghi chép ghi chép phi thường tinh diệu, toàn văn hơn một vạn tám ngàn chữ, chính là sơn cốc này người thần bí suốt đời chỗ tinh hoa.

Huyền Thiên ghi chép bên trong bao gồm phù văn viết, phù văn luyện chế, tru sát yêu ma, bị tiêu diệt sát khí, phong tỏa âm dương các loại từng cái loại

lớn, mỗi cái loại lớn không sai biệt lắm ngàn chữ tả hữu miêu tả. Thượng cửu thiên chính là dùng cái này thuật pháp tương quan, Huyền Thiên ghi chép bên trong cái gọi là dễ hiểu chỗ.

Hạ chín thiên thì ghi chép đóng đồ càn khôn, mặt thuật biết người, trong đó tinh yếu chỗ thậm chí có thể một chút nhìn thấu thể gian hết thấy... Bất quá dựa theo ghi chép người tới nói, hạ chín thiên quá mức thần bí khó lường, hẳn suốt đời đều đang nghiên cứu hạ chín thiên.

Hạ chín thiên mặc dù viết đi ra, nhưng lại tương đương với tàn thiên, nếu như có thể tìm tới nó thiên tư thông minh sư đệ Quỷ Cốc tử, cũng có thể quán thông hạ chín thiên, khai sáng Huyền Môn thịnh thế, dùng cái này trực xuất Bách gia, độc tôn Huyền Thuật. Lâm Hưng nhớ mang máng, Quỷ Cốc tử là tung hoành gia khai sơn thủy tổ.

Không nghĩ tới sư đệ của hắn thế mà cũng có được cường đại như thế thành tựu...

Quỷ Cốc tử sư huynh, vì sao trong lịch sử lại cần ghi chép.

Lâm Hưng tỉ mỉ nghĩ lại, có chút hiểu rõ, Hán triều trực xuất Bách gia độc tôn học thuật nho gia, dùng cái này khiến cho Nho môn độc nhất vô nhị, mà còn lại Chư Tử Bách gia lại bị cơ hồ hủy diệt tính đã kích, dùng cái này truyền thừa xuống Bách gia cũng nhiều có thiếu thốn.

Huyền Môn!

Quỷ Cốc tử sư huynh cũng là kỳ tài ngút trời, dùng hết cả đời, nghiên cứu ra khổng lồ như thế Huyền Thuật. Toàn văn một vạn tám ngàn chữ, Lâm Hưng đọc thâm ba lần đã toàn bộ rõ ràng trong lòng.

Kết hợp mình thần bí pháp quyết, Lâm Hưng phát phát hiện mình trên Huyền Thuật lại có bước tiến dài.

Ở trong sơn động này Lâm Hưng có phát hiện mấy chục mai Quỷ Cốc tử sư huynh luyện chế ngọc phù, những này ngọc phù mặc dù qua ngàn năm, phía trên đã bị long đông, nhưng khi Lâm Hưng cầm trong tay thời điểm lập tức cảm giác hình như có kim quang bốn phía.

Ngọc phù sử dụng tại Huyền Thiên ghi chép bên trong cũng có ghi chép, Lâm Hưng thi triển khí lưu ở trong đó, chưa phát giác lại như cánh tay linh hoạt đa dạng, thi triển tự nhiên.

Chỉ tiếc ngọc phù này tuy tốt, lại là tiêu hao phẩm.

Mười quả ngọc phù, trong đó năm quả ngọc phù có chấn yêu ma, còn lại vật mai lại là ngay cả Huyền Thiên ghi chép bên trong cũng không có ghi chép, hơn phân nửa có thể là trong đó thất bại phẩm, cho dù là thành phẩm, khả năng cũng không biết là làm làm gì dùng chỗ. Bất quá Lâm Hưng vẫn là cẩn thận đem mười quả ngọc phù cẩn thận thu giấu đi.

Nhìn một chút trong tay Huyền Thiên ghi chép, Lâm Hưng do dự một chút, lại đem thả sẽ trong hộp sắt, đồng thời nhẹ nhàng khóa lại. Lâm Hưng đem Huyền Thiên phát hình về hang động: "Huyền Thiên ghi chép, Huyền Môn chí cao bảo điển, có lẽ trăm ngàn năm về sau, ta về sau tự biến mất, có hậu thế người hữu duyên gặp được vật này, cũng có thể vì Huyền Môn rơi xuống một tịch truyền thừa."

Đi ra hang động đã là năm giờ chiều, Lâm Hưng lúc này mới phát hiện, tại huyệt động này bốn phía khí lưu phun trào, phảng phất là bị một cái cự đại trận pháp vây khốn địa phương thần bí.

Lại nhìn bốn phía, gấu ở rêu xanh phía dưới chính là từng đoạn từng đoạn xương khô... Nghĩ là dĩ vãng từ đây rơi xuống người thi cốt.

Lâm Hưng giật mình, trước mắt trận pháp này chính là kết hợp không trung khí lưu mà kiến tạo một cái kỳ trận, nếu như tu luyện pháp môn có nắm giữ khí lưu người, chỉ cần trước khi rơi xuống đất ôm lấy một chút hi vọng sống liền có thể thôi động cái này kỳ môn trận pháp đến điều khiển khí lưu cho mình sử dụng, trợ giúp mình thoát khỏi nguy hiểm.

Quỷ Cốc tử sư huynh, chính là kỳ môn thần nhân.

Lâm Hưng đi lên trước, chỉ gặp trước mặt trong sơn cốc còn có vô số dược liệu.

Tê!

Lâm Hưng nhìn một chút thuốc trong viên hết thấy, đáy lòng quả thực kinh ngạc vô số.

Như ngọc trái cây, kiểu điểm ướt át tiên đào giống như thần vật, như người cao lớn linh chi... Lâm Hưng nhìn kỹ lại, lít nha lít nhít, vô số dược liệu linh quả, đếm mãi không hết, nhìn chỉ chưa phát giác, thậm chí trong đó còn có một gốc dã nhân sâm...

Khả năng Quỷ Cốc tử sư huynh sớm có bố trí, thuốc trong viên ngoại trừ dược liệu, đến nay có đại không sinh. Lâm Hưng đi vào dược viên, nhẹ nhàng hái được một viên như ngọc trái cây nuốt vào trong bụng.

Oanh!

Một cổ cực lớn dòng lũ trong nháy mắt thuận trong miệng rơi vào đến thân thể toàn thân, bên trong thân thể trong nháy mắt phun trào ra cực lớn một cổ đau đớn.

Thể nội nguyên bản an tĩnh khí lưu trong nháy mắt phun trào đi ra, như là cá con gặp được đồ ăn, điên cuồng thôn phệ lấy trái cây khí lưu, đến cổ vũ trong cơ thể mình lực lượng...

Rầm rầm rầm!

Lâm Hưng chỉ cảm thấy trong cơ thể mình phảng phất muốn nổ tung... Thể nội phảng phất một viên hỏa cầu thật lớn tại bốn phía lượn lờ lấy, đem Lâm Hưng hoàn toàn cũng cấp bị tiêu diệt, hoàn toàn không cho Lâm Hưng bắt luận cái gì một chút xíu nghỉ ngơi cơ hội.

Đau nhức!

Xé rách cốt tủy, xé rách toàn thân, xé rách hết thảy...

Tôi khô lạp hủ phá hủy lấy thân thể hết thảy, phảng phất không có cuối cùng.

"Phốc!"

Lâm Hưng một ngụm máu phun ra, rốt cục đem trái cây hết thảy lực lượng đều cấp áp chế xuống tới, nhưng là hiện tại thể nội đã kinh biến đến mức thũng trăm ngàn lần. Lâm Hưng cười khổ nhìn thân thể xuất hiện tình huống, dở khóc dở cười. Lần này thật chơi lớn rồi...

Lâm Hưng trên mặt đất ngồi ngay ngắn nửa canh giờ mới đem thể nội tổn hại kinh mạch chữa trị, mà trái cây lưu lại khí lưu cũng rốt cục tại thể nội an cư lạc nghiệp.

Bất quá cái này chữa trị cũng chỉ là dễ hiểu chữa trị... Nói cách khác, hiện tại Lâm Hưng lại nhận nội thương. Lần này mặc dù bị nội thương, nhưng là càng nhiều hơn là một loại khác chỗ tốt.

Bất quá lần này thụ thương, ngắn hạn bên trong hẳn là không cách nào phục hồi như cũ.

Vừa rồi cảm giác còn nói dễ Lâm Hưng lòng còn sợ hãi... Đây chỉ là một viên, nếu như vừa rồi mình ham hố ăn hơn một viên lời nói trong nháy mắt chính sẽ đem mình cấp no bạo. Đây chính là sinh trưởng hơn hai nghìn năm cực phẩm linh quả a.

Sau đó Lâm Hưng thấy được trong rừng những vật khác lại cũng không dám lại lại đến hái xuống nuốt... Những trái này mặc dù tốt, nhưng là mình thực lực còn không cách nào dung nạp những trái này đối thực lực bổ sung.

Chỉ là một cái, chỉ là một cái trái cây Lâm Hưng cũng cảm giác kinh mạch trong cơ thể mình đã bị hoàn toàn bổ sung sạch sẽ không có một tia còn thừa.

Nhưng là cái này một viên trái cây cấp Lâm Hưng cảm giác lại phá lệ tốt!

Cái kia thần bí pháp quyết nhị trọng pháp môn lực lượng bổ sung đã đến đỉnh phong, chỉ cần mình lĩnh ngộ đầy đủ, tùy thời có thể lấy trùng kích đệ tam trọng...

Nhưng là hiển nhiên đệ tam trọng trùng kích không phải hiện tại liền có thể trùng kích, đệ tam trọng pháp môn Lâm Hưng có hiểu biết, nhưng là bây giờ chờ với mình là hoàn toàn dục tốc bất đạt lập tức bổ sung lên nhị trọng đỉnh phong thực lực, thực lực chân chính khoảng cách tam trọng đỉnh phong còn có phi thường khổng lồ khoảng cách, cho nên hiện tại còn không phải trùng kích đệ tam trọng thời cơ tốt nhất.

Lâm Hưng quay người trở lại sơn động trước cửa, dùng dưới vách núi nhánh cây làm một cái hộp gỗ.

Những cành cây này đều là đi qua linh khí thoải mái, mà lại lâu dài sinh trưởng tại cùng một địa phương, đối với bảo tồn những trái này lại là thành thạo điều luyện. Lâm Hưng hái mười cái trái cây, đem trái cây chứa vào trong hộp gỗ, như thể mới bình yên chuẩn bị rời đi.

Cái này dù sao không phải nơi ở lâu, lại ở lại liền phải trời tối.

Sơn cốc này bên trong bốn bề toàn núi, bốn phía đều là dốc đứng vách đá, không có bất kỳ cái gì đi ra con đường. Chỉ có một cổ dòng suối chậm rãi từ vách núi ở giữa chảy ra...

"Chẳng lẽ lối ra ở chỗ này?" Lâm Hưng nhìn một chút dưới chân thâm cốc hàn đàm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tuyệt thế hung vật

Sơn phức tạp, dòng sông chảy xiết, Liễu Tiểu Nhu bọn người theo đám người từ dòng suối phía dưới đi ra Thanh Sơn, đi ra Thanh Sơn về sau đã có người lái xe tới đón đám người.

Lần thứ nhất kiến thức thiên nhiên hiểm ác cùng sợ hãi, lần này lại cho đám người một cái cực kỳ khắc sâu giáo huấn. Đã phải lái xe, Liễu Tiểu Nhu còn nhìn xem đỉnh núi. . .

Nàng nắm lấy một thanh vải rách, hai mắt đầm lệ.

Cái này vải rách là Lâm Hưng trước đó cứu nàng lưu lại, bị Liễu Tiểu Nhu tìm được về sau liền một mực gắt gao tích lũy trong tay.

Điều Tuyệt Phân gặp Liễu Tiểu Nhu chậm chạp không lên xe, đi xuống nhìn xem Liễu Tiểu Nhu, nàng cũng không nghĩ tới mới vừa rồi còn người sống sờ sờ Lâm Hưng thế mà cứ như vậy biến mất tại, bất quá nàng cùng Lâm Hưng tình cảm cũng không có đạt tới Liễu Tiểu Nhu loại kia si tình, lúc này không khỏi nhìn xem Liễu Tiểu Nhu, nhẹ giọng an ủi: "Tiểu Nhu, đừng đợi, cao như vậy vách núi ngã xuống đi. . . Đừng nói cái người sống sờ sờ, liền xem như thần tiên ngã xuống đi cũng khẳng định không cứu nổi."

Điều Tuyệt Phân vừa mới nói xong, Liễu Tiểu Nhu nước mắt lập tức lại giống như vỡ đê khóc lên.

Giờ khắc này, tê tâm liệt phế.

Thanh Sơn hàn đàm

Đáy nước ùng ục ùng ục bốc lên từng đợt bọt khí, theo đuôi rất lâu sau đó, rốt cục nghe thấy một tiếng sọt tiếng vang truyền đến, theo đuôi một thiếu niên đầu chậm rãi từ trong nước xông ra.

Đây mới thật sự là hàn đàm đây này.

Thủy như hàn băng, lãnh thấu xương.

Mà lại càng khiến người ta tuyệt vọng là trong đó có một khoảng cách bên trên, căn bản luận cái gì một điểm có thể hô hấp địa phương, hoàn toàn cần dựa vào ảm ức mới có thể bơi ra.

Cái này nghẹn tức cũng không được vài phút liền có thể đi ra, mà là đang trong đó ảm ức nghẹn hơn 20 phút, bơi qua dài đến một ngàn mét khoảng cách mới có thể đi ra mảnh này hàn đàm. Lâm Hưng đều kém chút từ bỏ quay trở về, may mắn là đang chuẩn bị từ bỏ thời điểm rốt cục cảm nhận được một tia ánh sáng, lúc này mới từ trong hàn đàm xông ra.

Khoảng cách xa như vậy, sâu như vậy thúy đàm sâu, nhỏ bé vô cùng khe hở, vô số đầu gió. . .

Quý phù thần công!

Lâm Hưng rơi vào bờ sông, chỉ nghĩ đến như thế một cái từ.

Không chỉ là thiên nhiên quý phù thần công, cũng là Quý Cốc tử sư huynh quý phù thần công. Thật sự là trận trận quý phù thần công, chỉ cần mảnh này sơn không bị phá hư, coi như lại đến hai ngàn năm, ai khả năng phát hiện như thế kỳ địa.

Đáng tiếc là đi qua hàn đàm về sau, điện thoại đã tuyên bố báo hỏng.

Thuận dòng suối nhỏ mà xuất hiện, Lâm Hưng thi triển khí lưu bay động, không lâu sau đó liền ra Thanh Sơn. Mà lúc này, Liễu Tiểu Nhu xe mới khởi động không lâu.

Lâm Hưng đứng tại Liễu Tiểu Nhu chỗ mới đứng vừa rồi, không khỏi mỉm cười, bọn hắn rốt cục đi ra. Mà lúc này Liễu Tiểu Nhu không có quay người, dù là quay người nhìn một điểm, nàng cũng không cần tại đại học chờ thêm bốn năm. Có thể nói có đôi khi nhân sinh vận mệnh chính là thần kỳ như vậy cùng không thể nắm lấy, như thế cũng tạo dựng trong nhân thế vĩ đại nhất tiếc nuối. . .

Biết được Liễu Tiểu Nhu an toàn, Lâm Hưng cũng coi là yên tâm, thân thể vừa mở ra, hướng về trong rừng biến mất mà đi.

Nhị trọng đỉnh phong thực lực Lâm Hưng hiện tại đối với Thảo Thượng Phi các loại kỹ nghệ khổng lồ càng thêm lô hỏa thuần thanh, chỉ là đi ra khỏi sơn cốc về sau Lâm Hưng liền cũng đã không thể thi triển cái kia phi hành kỹ nghệ. . . Trừ phi lần nữa từ trên vách núi rút xuống.

Bất quá Lâm Hưng cũng không dám lại làm lần thứ hai ném thử.

Cái kia phiến vách núi bề rộng chừng chớ hai ngàn mét, nhưng này cái thâm cốc lồi vào lại vền vền chỉ có vài trăm mét, chỉ có hạ thâm cốc mới có thể phát hiện bên trong đừng có dùng động thiên, nói cách khác, người rơi xuống, còn có 1,900 mét là hẳn phải chết khu. . . Lâm Hưng có không dám hứa chắc từ cùng một nơi rơi xuống liền có thể điều nhập thâm cốc bên trong. . . Tóm lại Lâm Hưng không dám cầm sinh mệnh của mình đến nói đùa.

Không có thời gian cụ thể, Lâm Hưng nhảy tới cao ốc chọc trời phong ấn khu vực.

Nơi này là Quỷ Cốc tử sư huynh kiệt xuất nhất một cái phong ấn chi địa, phong ấn thời gian dài tới hơn hai nghìn năm, trong đó phong ấn kỹ nghệ lần trước Lâm Hưng không có thấy rõ ràng, lần này lại là muốn nhìn kỹ một chút cái kia thần bí kỹ nghệ.

Đến cao ốc chọc trời Thiên trở nên có đen một chút ngăm, nhưng là để Lâm Hưng ngạc nhiên là tại cái này phong ấn chi địa, bây giờ lại nhân sinh huyền ảo, chỉ sợ có không hạ mấy ngàn người tụ họp tại nơi này.

Lâm Hưng nhìn sang, hơn phân nửa là một chút công nhân, còn có thôn dân phụ cận. Lít nha lít nhít, huyền ảo vô cùng.

"Uy, đại ca, làm cái gì vậy a?" Lâm Hưng bắt lấy bên cạnh một người nam tử, hỏi.

Nam tử quay đầu lại liếc mắt Lâm Hưng, chỉ vào ở giữa cái kia hoàng y đại sư nói ra: "Cái này hoàng đại tiên chuẩn bị ở chỗ này cách làm, đem cái này đồng yêu ma quỷ quái đều cấp thu."

Cái gì?

Thu yêu ma quỷ quái?

Lâm Hưng hỏi: "Hắn dự định làm sao thu cái này yêu ma quỷ quái?"

"Người đây liền không hiểu được đi, hoàng đại tiên có một chiêu Tru Ma thủ đoạn, chỉ muốn mở ra trong này hang động, hết thấy yêu ma quỷ quái chính toàn bộ bay ra ngoài, đến lúc đó hoàng đại tiên túi Càn Khôn liền có thể đem đây hết thấy đều cấp thu." Lâm Hưng thuận nam tử mắt nhìn đi, quả nhiên có mấy chục cái mặc áo vàng phục nam tử lúc này đang đứng tại phong ấn chung quanh, cầm trong tay cực lớn xẻng sắt, mà xa xa cần câu cũng đánh mở lớn đèn, tùy thời chuẩn bị ra lệnh một tiếng liền đem phía trên này cự tăng đá lớn đẩy ra.

Lâm Hưng quá sợ hãi!

Ba bước làm hai bước nhanh chóng hướng về đến trước mặt mọi người, đứng tại cái kia hoàng đại tiên trước mặt, quát: "Cái này phong ấn không thể bài trừ."

Hoàng đại tiên khinh miệt nhìn lướt qua Lâm Hưng: "Tiểu tử, ngươi thì tính là cái gì, ta hoàng đại tiên nói lời chẳng lẽ còn có giả?" Lờ ra khỏi miệng, Lâm Hưng chỉ nghe đến một cổ cực lớn mùi rượu.

"Ta hoàng đại tiên tung hoành giang hồ ba mươi năm, tính toán không bỏ sót, đi không bỏ sót rồi, ta hoàng đại tiên kim khẩu rằng ngà, nói cái gì chính là cái đó, chưa từng phản sai. Ngươi ra ngoài hỏi thăm một chút, ta hoàng đại tiên, có ai không nghe? Diêm Vương muốn ngươi canh ba chết, tiểu tử ngươi tuyệt đối sống không qua canh năm thiên. Hiện tại, tốc độ cút ngay, đừng chậm trễ giờ lành."

Đám người cũng nhao nhao đối Lâm Hưng chỉ trỏ, hiển nhiên cảm thấy ngươi cái tiểu thí hài ở chỗ này thêm cái gì loạn.

Chính cái này về sau một người đưa lỗ tai tại hoàng đại tiên bên tai nói ra: "Trước kia chính là tiểu tử này để cho người ta tới chỗ này, nói là có tà vật, mang đồ vật đến trấn áp nơi này."

Hoàng đại tiên lập tức hiểu rõ, tiểu tử này là sợ mình đoạt hắn bát cơm a. Bất quá lão tử chính là thu phục yêu ma thủ đoạn, tiểu tử ngươi chỉ là trấn áp, ngươi thì tính là cái gì, mà lại một cái hoàng khẩu tiểu nhi chính đi ra lừa gạt giang hồ, cũng không hỏi thăm một chút, cái này Tây Nam khu thể nhưng là ta hoàng đại tiên tung hoành địa phương.

"Tiểu tử, ta biết, ngươi là có chút thủ đoạn, nhưng là thủ đoạn của ngươi còn không được đến tổ tông chân truyền, chỉ có thể trấn áp tà vật, nhưng là cái này tà vật từ xưa đến nay, làm nhiều việc ác, cũng không phải trấn áp liền có thể trấn áp, chỉ muốn mở ra cái này miệng, ta liền có thể đem ở trong đó tà vật thu sạch phục, đến lúc đó thiên hạ thái bình, ngươi an, ta an, lại không tốt hơn."

Lâm Hưng nghe xong giận dữ, ngươi nha coi ta là thành giống như ngươi lừa đảo.

"Ngươi biết phía dưới chôn lấy cái gì sao?" Lâm Hưng hừ lạnh nói.

"Bên trong chôn lấy tuyệt thế hung vật, chỉ muốn mở ra, liền có thể thu phục, nhìn gia tử Càn Khôn, đã sớm chuẩn bị nơi tay." Hoàng đại tiên nói, tại phía xa ba mét bên ngoài túi Càn Khôn thể mà nhẹ nhàng bay lên rơi vào hoàng đại tiên trong tay.

Chiều này lập tức dẫn tới đám người nhao nhao lớn tiếng khen hay, bốn phía đám người cũng chờ đợi cái kia hoàng đại tiên ra lệnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Giải thích không rõ

"Mở cho ta phong ấn!" Hoàng đại tiên chỉ vào phong ấn bên trên tảng đá quá lớn. Lâm Hưng lập tức nhảy lên trên tảng đá đi, quay người quát: "Ta xem ai dám mở!"

Bên cạnh một cái âu phục nam tử mí mắt nhất chuyển, chạy tới nói với Lâm Hưng: "Ha ha, ta nói tiểu tử, ngươi làm sao đầu óc chậm chạp đầu, chỉ cần lần này xuống dưới, quần hần chư ma, chư tà, toàn bộ quét sạch, hết thảy chúng ta đều có hoàng đại tiên làm hậu thuẫn đây này."

"Ta chỉ hỏi ngươi, họ Hoàng ngươi biết trong này phong ấn cái gì sao?" Lâm Hưng nhìn về phía hoàng đại tiên.

Hoàng đại tiên lúc này mùi rượu dâng lên, nhưng là nói chuyện lại nói đạo lý rõ ràng.

"Thiên Nguyên ngũ phương, tứ phương chư tà, lấy thạch trấn chư tà, tránh được chư tà bắt xâm, ánh nến bắt diệt, có thể bảo vệ tứ phương an bình. Bây giờ phương đông lửa diệt (mặt trời), phương tây ánh nắng chiều đỏ diệt hết, chính là này tà vật làm lúc rối loạn. Giá trị này thời cơ, ta hoàng đại tiên đại biểu thiên địa quân thân sự, nắm đạo thiên lệnh, chuyên tới để thu phục dưới cờ yêu ma."

Lâm Hưng giận dữ: "Ngươi cần Huyền Môn người, còn mưu toan đi giả loạn chân!"

Hoàng đại tiên khoe miệng một tà, Huyền Môn? Đó là cái gì ý tứ. Ta hoàng đại tiên đoán mệnh đo quẻ ba mươi năm qua, chưa từng tiếp xúc qua cái gọi là Huyền Môn, cái này mục nội nó Huyền Môn là từ đâu tới, hiện tại khoa học như thế phát đạt, ai mục nội nó còn tin tưởng mê tín?

Ta hoàng đại tiên mặc dù tự xưng là người trên đường, nhưng là trong đó thực lực lại toàn bằng trò lừa gạt, đi giả loạn chân, mới được to như vậy thanh danh, thế nhưng là hành tẩu giang hồ ba mươi năm qua, chưa từng gặp gỡ qua cái gì siêu việt khoa học đồ vật tồn tại? Tên oắt con này khả năng biết cái gì?

Hoàng đại tiên nhìn một chút bên cạnh người này, nói: "Quay lại hỏi một chút, là ai nhà oắt con, tìm thanh cạnh cửa, liền muốn tên oắt con này đẹp mắt."

Hoàng đại Tiên Kinh qua một ngày đo lường tính toán, cũng đại thể biết cái này cái gọi là tiền căn hậu quả. Minh một thân trò lừa gạt đều đều tại cái này che lại, nếu như không đẩy ra cái này tháp tảng đá, đem cái kia cái gọi là đồ vật phóng xuất, mình liền không thể phong ấn, không thể phong ấn, vậy ai cho ta hoàng đại tiên tiền?

Cái này một quẻ bên ngoài là để cho mình đến đo đạc phong thủy, mình cũng chỉ là nghĩa vụ thu cái xấp xỉ một nghìn đi ngang qua sân khấu phí, nhưng là ai mẹ hần ngu xuẩn làm như thế một món lớn mới thu như thế điểm phí tổn, chân chính xuất tràng phí năm mươi vạn sớm tại thế lên, chờ cái này thu phục yêu ma về sau, còn lại ba trăm vạn chính sẽ lập tức tới số.

Cái này đẩy xuống chính là ba trăm vạn, không đẩy xuống, đừng nói ba trăm vạn, còn phải bị trước mắt cái này mao đầu tiểu tử cấp giáo cục.

Hoàng đại tiên ho khan một tiếng, chỉ vào Lâm Hưng quát: "Cái kia, khụ khụ, tiểu tử, nếu như làm canh giờ, đến lúc đó hết thảy hậu quả, toàn do ngươi phụ trách đây này."

Hắn câu nói này nói vô cùng khéo đưa đẩy, gặp Lâm Hưng như thế chăm chỉ, mặc dù không có khả năng có không phải mê tín đồ vật tồn tại, nhưng là vạn nhất có đâu? Lâm Hưng cái này chặn lại, chờ sau đó xảy ra sự tình, mình không có có thể kịp thời dùng yêu ma, đến lúc đó mình liền có thể từ chối nói là bởi vì tiểu tử này chậm trễ canh giờ. Trùng diện đối Lâm Hưng hoàn toàn bất lợi, rất hiển nhiên cái này hoàng đại tiên là quyết tâm muốn đẩy ngã tảng đá kia, thế nhưng là nếu như không ngăn trở, nơi này tất cả mọi người muốn chết.

Lâm Hưng mắt lạnh nhìn hoàng đại tiên: "Ngươi giờ lành là lúc nào?"

"Tám điểm, một khi qua tám điểm..."

Lâm Hưng nhìn chung quanh, hiện tại là bây giờ bốn mươi, nói cách khác khoảng cách giờ lành còn có hai mươi phút.

"Vậy tại sao ngươi muốn sớm?"

Hoàng đại tiên mặt lạnh lấy: "Tám điểm trước đó, bách quỷ phong ấn, tám điểm về sau, bách quỷ dạ hành. Ngươi nói ta vì sao muốn sớm?" Đám người giật mình, dựa theo hoàng đại tiên nói như thế, như vậy tám điểm về sau cũng lại không thể đẩy ra cái này phong ấn.

Lâm Hưng lập tức hỏi: "Nói cách khác, tám điểm về sau, ngươi chính không cách nào phong ấn ở trong đó bách quỷ rồi?"

"Không kém bao nhiêu đâu!"

"Như vậy ta chính đứng ở chỗ này, chờ đến tám điểm qua đi."

"Hắc... Ta nói ngươi..."

...

"Ai nha, các ngươi rút cuộc đã đến." Lúc này Vương Triết Hải mang theo đặc biệt hành động tiểu tổ đi tới.

Vương Triết Hải nhìn một chút phía trên đứng đầy người, hỏi: "Tình huống như thế nào?"

"Là như vậy, cái này vàng đại Tiên Kinh qua đo đạc, muốn đem cái này phong ấn đẩy, dùng cái này thi triển thủ đoạn phong ấn trong này yêu ma quỷ quái, để cái này yêu ma quỷ quái đừng tại tổn thương người nơi này..."

Vương Triết Hải lập tức hiểu rõ, khả năng một chút thương gia là căn cứ dùng tiền mua bình an tâm tư đến mời cái này hoàng đại tiên đến xem. Nhưng là mê tín cái đồ chơi này đi, người nói hắc có, như vậy hắc chính có, nhưng là nếu như người nói hắc nếu như không có, như vậy cũng không có. Chính nhìn người làm sao đi xem.

Hiện tại cao ốc xảy ra chuyện cho nên vô cùng nghiêm trọng, cho nên mới mời cái này hoàng đại tiên đến xem, nhưng là hiện tại tiểu tử này cản trở hoàng đại tiên đường đi...

Vương Triết Hải đặc biệt hành động tiểu tổ cũng liền bị lúc không giờ điều động tại nơi này tới.

"Thư Thần, xem người rồi."

Triệu Thư Thần nhìn trước mắt tràng diện, không khỏi mỉa mai nói ra: "Ta nói lão đại, hiện tại còn tin tưởng cái này? Trên đầu đồng kia người thật sự là đầu óc gì đùa."

Vương Triết Hải lập tức chỉ vào Triệu Thư Thần nói ra: "Ai, ta nói cái gì tới? Lần này chúng ta tới nơi này, một mực làm việc, mặc kệ cái khác." Triệu Thư Thần nhìn xem Lâm Hưng, nhún vai: "Tốt tốt tốt, đem tiểu tử kia kéo xuống tới là a?"

Vương Triết Hải nhẹ gật đầu.

Triệu Thư Thần thân thể khẽ động, sau đó một khắc đã thấy đã nhảy tại phong ấn phía trên.

"Tiểu tử, cùng ta cùng một chỗ đi xuống đi." Triệu Thư Thần một tay ôm lấy Lâm Hưng, thân thể hướng phía dưới chính kích bắn đi.

Lâm Hưng dưới chân khẽ động, khóa lại tảng đá, phần nộ đối hoàng đại tiên quát: "Không bằng heo chó hỗn đản, ngươi vì tiền đào mở nơi này, ngươi cũng đã biết, trong này phong ấn cái gì?"

Hoàng đại tiên bất vi sở động, vẫn tại bốn phía cách làm.

Lâm Hưng quát: "Cái này phong ấn vừa mở, nơi này tất cả mọi người, bao quát cao ốc chung quanh tất cả mọi người... Đều đem đứng trước nguy cơ sinh tử!"

Mọi người nhất thời cơ nộ cười, ai nghe ngươi cái này tiểu thí hài mù ban, chân chính bất quý Thiên Sư ở trước mặt ngươi đâu!

Triệu Thư Thần cũng bất vi sở động, đưa tay, ba chiêu khóa ổn định ở Lâm Hưng bên cạnh.

Oanh!

Lâm Hưng bàn tay đẩy, Triệu Thư Thần chỉ cảm thấy thân thể của mình tựa hồ trong nháy mắt bị một cỗ lực lượng khổng lồ trùng kích.

Vương Triết Hải nheo mắt, đến là không nghĩ tới thứ này lại có thể là cao thủ. Khẽ vươn tay, bốn phía lại nhảy lên đi hơn mười người. Mười người gặp Triệu Thư Thần cùng Lâm Hưng ở giữa chiến đấu, biết Lâm Hưng thực lực không yếu, cho nên nhao nhao đều lấy xưa đuổi đáng về đối Lâm Hưng triển khai cực lớn công kích.

Lúc này một cái cấp dưới trong nháy mắt đem một cây kim quản ném cho Triệu Thư Thần.

Triệu Thư Thần do dự một chút, vẫn là đem ống tiêm nhận lấy, bốn phía đám người nhao nhao đối Lâm Hưng xưa đuổi.

Không thể lui!

Giải thích không rõ!

Chỉ phải qua tám điểm, có lẽ liền có thể hóa giải một chút.

Lâm Hưng trong lòng lo lắng, thế nhưng là bốn phía những người này hiển nhiên đều là đi qua chuyên môn huấn luyện đặc chủng cao thủ. Lâm Hưng còn không vì cảm giác, đã thấy dưới chân đã dần dần bị đuổi ra ngoài.

Bành!

Triệu Thư Thần cùng Lâm Hưng chạm tay một cái, Lâm Hưng dưới chân lập tức lao đảo rút lui mấy chục bước. Thân thể đã rời đi toàn bộ phong ấn khu

vực, mà lúc này hơn mười người kẻ sát mã lên, đối Lâm Hưng triển khai giáp công.

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ Lâm Hưng khòe miệng tràn ra, ở trong sơn cốc nhận trọng thương lúc này hiện ra.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng chợt nghe một tiếng tiếng âm âm vang.

Lâm Hưng quay đầu, sắc mặt đại biến: "Hỗn trưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Mua dây buộc mình

...

Ầm ầm!

Cực lớn chấn động âm thanh truyền đến, chôn ở phong ấn phía trên tầng đá lập tức bị máy ủi đất cấp lập tức đẩy ra. Máy ủi đất nghiền ép lấy đi qua, đem tảng đá đẩy ra, vừa bên trên người lập tức tay chân cùng nhau động.

"Hỗn trưởng!" Lâm Hưng gầm thét truyền đến, dọa đám người nhảy một cái.

Triệu Thư Thần cảm ông chích lao đến, đã thấy bốn phía lập tức tràn vào mấy đạo khí lưu cường đại, cùng lúc đó đám người oanh một cái bay ngược trở về.

Phanh phanh phanh!

Tất cả mọi người ngã trên mặt đất, Triệu Thư Thần nhìn một chút trong tay mình ông chích, tại này khí lưu bên trong thể mà trong nháy mắt bị khí lưu cấp xông nát.

Ngay tại bốn phía cảm xẻng sắt người muốn đi đến cửa động thời điểm chợt nghe một tiếng bạo liệt thanh âm truyền đến. Cùng lúc đó, tất cả mọi người nhìn thấy, cái kia vừa chất đầy nước bùn cửa hang tại một cổ phóng lên tận trời khí lưu bên trong trong nháy mắt mất diệt vỡ nát.

Tại ánh đèn chiếu xuống, tất cả mọi người nhìn thấy, cái kia cửa hang rõ ràng hiện ra ở trước mặt mọi người. Phảng phất một cái giếng cổ cửa hang, hiện lộ tại trước mặt mọi người.

"Hoàng, nhanh thu yêu a..."

Đúng vào lúc này, tất cả tựa hồ cũng cảm thấy một cổ cực kỳ khí tức âm lãnh xuyên qua đám người. Bị này khí lưu xông lên, Hoàng lập tức một cái giật mình, toàn thân rệu rệu một cái tỉnh.

Hoàng cả gan, khê vuron tay, cái kia cái gọi là túi Càn Khôn lập tức lộ ra một cái lỗ to lớn, phảng phất Tây Du Ký bên trong cái kia không có gì không hút túi Càn Khôn Tỷ nhất dạng. Cái túi tại Hoàng trong tay duỗi ra co lại, một đạo khí lưu từ trong túi bay ra, theo đuôi cái túi miệng khóa ổn định ở miệng giếng cổ bên trên.

"Được rồi, đều thu." Ước chừng qua một lúc lâu, Hoàng nhẹ gạt đầu, kỳ thật hiện tại hắn đã sợ đến tâm thần đều loạn, nếu như không phải là vì vậy còn dư lại ba trăm vạn, hắn hiện tại đã chạy trốn, thế nhưng là mặc dù như thế hiện tại cũng là dọa đến quá sức.

"Đại tiên, đều thu hết à?"

"Đương nhiên, ta Hoàng xuất thủ, nhưng từ không có khi thất thủ." Hoàng gắng gượng chịu đựng.

Đám người cũng đi theo cười.

Thế nhưng là đúng vào lúc này, đám người lần nữa cảm nhận được một cổ âm gió thổi qua. Theo đuôi bốn phía ánh đèn xì xì nổ vang lên, rốt cục tại sau một lát ba lập tức dập tắt, dập tắt, sau đó lại lấp lóe, lấp đi lấp lại, nghiền ép lấy thần kinh của tất cả mọi người.

"Chuyện gì xảy ra?" Đám người kỳ quái hỏi.

Gào thét!

Cuồng phong bỗng nhiên xuyên qua tất cả mọi người, tất cả mọi người cũng cảm giác mình phảng phất một cái rơi vào hầm băng.

"Cứu mạng a..." Rít lên một tiếng truyền đến, cùng lúc đó chỉ gặp mấy ùi đất bên trên đèn lớn cũng một cái dập tắt, điện thoại cũng tại thời khắc này đã mất đi tín hiệu... Căn bản là không có cách gọi điện thoại. Hoàng phát hiện đám người nguy nan, một cái nhảy vọt từ bên trên nhảy xuống tới.

"Đều đừng hoảng hốt, khả năng có bão đến..." Hoàng là bờ biển người, lâu dài gặp được không ít sóng to gió lớn, thế nhưng là hấn quên, Thanh Sơn thị là đất liền thành thị, căn bản không tồn tại bất luận cái gì cái gọi là bão.

Phốc!

Bỗng nhiên dựa vào trải qua giếng cổ mười người cùng một chỗ hét lên một tiếng, theo đuôi thân thể lập tức uể oải xuống dưới.

Nghe được mười người thét lên, tất cả mọi người nhìn sang, chỉ gặp ở trước mặt mọi người, mười người thân thể trong nháy mắt khô cạn trở thành mười bộ xương khô. Tất cả tới gần miệng giếng người đều nhao nhao thét chói tai vang lên lui lại, Hoàng càng là dọa đến tè ra quần, lộn nhào từ cái kia cao cao trên đài lăn xuống dưới.

Lúc này một người cũng hét lên: "Không xong, chúng ta bên ngoài làm sao tất cả đều là sương mù... Ta một đi qua chính là một tòa tường, căn bản là không có cách xâu vào a."

Phanh phanh phanh!

Lại là liên tiếp tiếng vang truyền đến, tại mấy ùi đất bên trên nam tử lập tức tại trước mặt mọi người bạo vì huyết thủy.

"Lui!"

Lâm Hưng một phát bắt được bên cạnh một người, đem người này hất ra.

Rống!

Đám người phảng phất nghe được một tiếng cực lớn gầm thét, tại bên giếng cổ bên cạnh trong nháy mắt cho thấy một bức kinh thiên động địa hình tượng! Lao nhanh cự thú, phảng phất Địa Ngục Tu La từ Cửu U chỗ sâu trùng kích mà xuất hiện, thẳng lên mây xanh.

Chiến tranh, ở trước mặt mọi người chậm rãi kéo ra chính là một cái cự đại cổ chiến trường.

Thiết kỵ chạm vào nhau, máu vậy tà dương.

Rống! Rống! Rống!

Dữ tợn gào rít giận dữ, không ngừng từ đó truyền ra, từng đạo trùng kích âm thanh thẳng vào cốt tủy, cực lớn da thú tiếng trống ong ong vang vọng chân trời.

Phốc!

Một đạo máu tươi bắn tung tóe, một cái đầu lâu không cam lòng rơi vào trên mặt đất. Cường tráng như trâu cự nhân dẫn theo lưỡi búa xông về địch nhân, thu hồi, lưỡi búa rơi... Tất cả mọi người giờ khắc này, cảm giác mình tựa hồ như thế một cái liền đặt mình vào tại cái này làm cho người sợ hãi bên trong chiến trường.

Rống! Một tiếng trùng thiên gầm thét từ đó truyền đến, chỉ gặp thân cao như là cự nhân chiến sĩ bị một đám nhỏ yếu đuối người áp đặt gãy mất cái cổ...

Từ vong! Từ vong! Từ vong!

Tại tất cả mọi người trước mặt ngoại trừ từ vong chính là từ vong, còn có cái kia thê lương gầm thét cùng ừ ừ trống trận. Tại cái này mặt mấy ngàn người, phảng phất con kiến bị ép đặt ở cái này nhỏ nhỏ nơi hẻo lánh.

Điều này không nghi ngờ chút nào là Hải Thị Thận Lâu, thế nhưng là cái này Hải Thị Thận Lâu lại phảng phất đem tất cả mọi người kéo tại bên trong chiến trường này.

Bành!

Bỗng nhiên tất cả mọi người nghe được một tiếng rất nhỏ tiếng vang, chỉ gặp cái này trong một ngàn người, một người nam tử bỗng nhiên toàn thân bộc phát ra một đoàn huyết vụ, theo đuôi bên trong chiến trường cả người cao bảy thước nam tử tay cầm trường đao, gào thét mà qua. Bạo thành huyết vụ nam tử lập tức lăn xuống tại bên trong chiến trường...

"A... A a a a!" Tất cả mọi người hoảng sợ hét lên.

Gan lớn co quắp tại nơi hẻo lánh, nhất gan cứng đá cùng ra.

Hoàng gặp một thân bạo thành huyết vụ, lúc này càng là một bước vừa bò quỳ trên mặt đất, hoảng sợ hướng về tất cả mọi người khẩn cầu ả núp chỉ địa.

"Tiên sinh đại năng, còn xin tiên sinh cứu mạng!" Lúc này Vương Triết Hải lập tức nhìn về phía Lâm Hưng, lớn tiếng rống lên. Tất cả mọi người lúc này mới chợt nhớ tới Lâm Hưng trước đó khuyên bảo... Nếu như đào ra nơi đây, tất cả mọi người muốn chết, hẳn còn có thể có biện pháp nào a?

"Mời Lâm công tử cứu ta... Mời Lâm công tử cứu ta!"

Không biết ai có thể biết tên Lâm Hưng, giờ khắc này bạch quỳ trên mặt đất, đối Lâm Hưng kêu lớn lên. Tất cả mọi người đã nhìn ra, cái này Hải Thị Thận Lâu tồn tại liên phảng phất một cái cổ máy giết người, muốn đem toàn bộ sinh linh nuốt chửng vào cái kia Hải Thị Thận Lâu bên trong.

Gặp vừa rồi rơi xuống tại cái kia Hải Thị Thận Lâu đầu lâu cũng có thể thấy được...

Nhưng mà Lâm Hưng lại bất vi sở động!

Tất cả mọi người nhìn thấy, Lâm Hưng không nhúc nhích.

Bỗng nhiên có người kinh khiêu chỉ vào chiến trường song phương, cái kia sắc mặt nghiêm trọng tuổi trẻ tướng lĩnh.

"Mau nhìn, đó là Lâm công tử..." Có người kêu sợ hãi.

Lâm Hưng quay đầu nhìn một chút phía dưới đám người, trong óc truyền đến liên tiếp đếm mãi không hết ký ức... Những ký ức này là mảnh này âm hồn, tất cả mọi người ký ức. Cũng mang theo này tâm tướng lĩnh ký ức... Tất cả chiến sĩ ký ức, không có nhu tình, chỉ có thiết huyết giết chóc.

Tại cái này giết chóc trùng kích bên trong, Lâm Hưng giật mình trở thành một cái chỉ huy nhược định tướng quân, đứng ở trước mặt mọi người, chỉ huy trước mặt trận chiến đấu này.

Từ vong, từ vong, đếm mãi không hết từ vong kéo lấy Lâm Hưng không cho Lâm Hưng rời đi.

"Rống!"

Lâm Hưng bỗng nhiên phát ra một tiếng dữ tợn gầm thét, thân thể một cái tung nhảy dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Chiến thần Xi Vưu

...

Theo chiến trường ánh mắt có thể nhìn thấy, tại Lâm Hưng đối diện còn có cả người cao hai mét cự nhân, lúc này cũng đứng tại đối diện trên điểm tướng đài, lúc này chính nhìn chằm chằm đối diện Lâm Hưng.

"Người muốn chiến, vậy liền chiến thông khoái!" Cái kia hét lên da thú nam tử cỡi phía sau áo khoác lộ ra dữ tợn cánh tay.

"Rống!"

Nam tử cũng gầm lên giận dữ, từ điểm tướng đài nhảy lên một cái, mấy chục mét, chớp mắt liền đến trước mặt mọi người. Lâm Hưng đứng ở tại mặt người trước, phảng phất một bạch điện thư sinh.

"Tên ta Xi Vưu, sinh tại Cửu Lê!" Nam tử to con đứng tại Lâm Hưng trước mặt, hừ lạnh nói. Lâm Hưng đẩy lòng nhảy một cái, vốn cho rằng Xi Vưu chỉ là một cái truyền thuyết, không nghĩ tới thể mà chân thực tồn tại, mà lại chính ở trước mặt mình. . .

Chẳng lẽ cái này nó hạ mai táng chính là Xi Vưu thân thể tàn phế?

Lâm Hưng quát: "Ta tên Lâm Hưng, sinh tại đây, dài ở nơi này!"

Xi Vưu hừ lạnh: "Lâm Hưng. . . Lão phu đợi hơn hai nghìn năm mới đợi đến như thế một cái soái tài, ngươi cũng đừng làm cho lão phu thất vọng đây này. Ha ha ha ha, làm ta Xi Vưu trùng sinh chỉ ngày, chính là huyết tẩy thiên hạ thời điểm."

Lâm Hưng cả kinh nói: "Xi Vưu, ngươi còn chưa chết. . ."

"Lão phu một đời chiến thần, sao nhưng như thế tịch liêu không nhìn, sinh tại Cửu Châu, lớn ở Cửu Châu, chiến tại Cửu Châu, vong tại Cửu Châu, ta Xi Vưu hóa thành ngũ phương Thần thú giúp hấn Hiên Viên thủ hộ tứ phương, bây giờ thời gian cũng không xê xích gì nhiều, là lão phu thức tỉnh thời điểm, ha ha ha ha!"

Lâm Hưng hít sâu một hơi, nói: "Năm ngàn năm, một cái búng tay, bây giờ đã không còn là ngươi nhóm cường giả đời đời."

Xi Vưu cười to: "Lão phu đã sớm biết hết thấy, 14 ức người, vừa vặn giúp ta chinh chiến thiên hạ!"

Lâm Hưng lắc đầu thở dài: "Xi Vưu tiên sinh, hai ngàn năm trước ngài liền cảm giác tình một lần, hai ngàn năm mạnh, Chiến quốc cắt đứt. . ."

"Chiến Cốc Tử, lão phu hai ngàn năm trước bị Chiến Cốc Tử phong ấn ở đây, hai ngàn năm, chờ lão phu ra ngoài, nhất định phải đem hấn rút gân lột da. Hừ!" Xi Vưu hừ lạnh một tiếng, tứ phương phảng phất trong nháy mắt bị Xi Vưu cấp kinh ngạc.

Lâm Hưng cười nói: "Hai ngàn năm trước Chiến Cốc Tử có thể đem tiền bối phong ấn ở đây, hai ngàn năm về sau, bắt tài tử Lâm Hưng đến là nghĩ đến thử một lần."

"Chính ngươi cái cây hồng bì tiểu nhi? Ha ha, đừng đùa ta." Xi Vưu cuồng tiếu.

Lâm Hưng quát: "Xi Vưu tiền bối đại nghĩa thủ Cửu Châu ngũ phương, thực vì thiên địa đại đức, nhưng mà đây cũng không phải là tiền bối thiên hạ. . . Chỗ lấy tiền bối từ chỗ nào đến, còn là từ đâu mà đi đi."

Lâm Hưng nói, trường kiếm trong tay ném đi, thân thể trong nháy mắt kích xạ mà lên, đập trên chúng đầu người sợ oanh phóng tới Xi Vưu.

Rống!

"Hoàng khẩu tiểu nhi, ăn nói bừa bãi!" Xi Vưu thân thể như ánh, phóng lên tận trời, lần nữa kích xạ mà xuống, trong nháy mắt triển khai một đạo cự đại dài mười mét nhiều khe rãnh.

Lâm Hưng giờ khắc này giật mình, mình bất chước hấn là Hiên Viên Hoàng đế, cho nên toàn thân có thi triển không hết lực lượng cường đại. Hiên Viên Kiếm một kiếm trăm thiên, thiên đạo huy hoàng, ngũ phương bình minh, hướng về Xi Vưu đánh tới.

Xi Vưu thân thể như là nghịch thiên cô ảnh mạnh mẽ xông tới mà lên, Lâm Hưng thân thể uyển như thiên thần hàng thế ầm vang rơi xuống.

Phanh phanh phanh!

Hai người tương giao mấy trăm chiêu, Lâm Hưng thân thể như là Thủy Dương bị kích bay trở về điểm tướng đài, mà trong chiến trường ương nhưng lưu lại cái kia nghịch thiên Xi Vưu.

"Ta, Xi Vưu, tuyệt thế chiến thần!" Xi Vưu chiến phủ hướng lên trời.

Rống! Rống! Rống!

Kiểm động cửu tiêu, Lâm Hưng một tiếng hét dài, thân thể lần nữa kích xạ mà lên.

Xi Vưu chiến phủ trùng kích mà lên, trong nháy mắt trùng kích xuất hiện một đạo cự đại khe rãnh hướng về Lâm Hưng chém giết mà tới.

Rầm rầm rầm!

Bốn phía truyền đến liên tiếp tiếng nổ tung âm, Lâm Hưng lao đảo rơi xuống tại đồng đảo tướng sĩ trước mặt.

Xi Vưu thân thể cũng rơi xuống tại tướng sĩ bên cạnh, hiển nhiên không tin tại đối mặt như thế một cái cùng loại hải tử người thế mà lại bại.

"Tên ta Xi Vưu, tên ta chiến thần!" Xi Vưu chiến phủ hướng lên trời.

Rống! Rống! Rống!

Tất cả tướng sĩ ngựa mặt lên trời gào thét, khí thế rộng lớn.

Oanh!

Mặt đất bỗng nhiên truyền đến một tiếng cực lớn chấn động, Lâm Hưng nhìn lại, chỉ kiến giải mặt trong nháy mắt nổi lên một đạo hố sâu to lớn, cùng lúc đó, Xi Vu thân ảnh trong nháy mắt như cùng một con màu đen cuồng long từ mặt đất cuốn lên mà lên.

Bây ở Lâm Hưng trước mặt cực lớn chiến trận tại đối mặt Xi Vu như thế trùng kích bên trong vậy mà trong nháy mắt vỡ vụn ra đi, tất cả tướng sĩ vậy mà không ai có thể ngăn cản Xi Vu như thế cuồng mãnh trùng kích.

Xi Vu thân thể như điên rồng trong nháy mắt kích xuất tại Lâm Hưng trước mặt, chỉ kém một chút xíu, điểm tướng đài liền đem tời khô lạp hủ. Chỉ thiếu một chút, Lâm Hưng liền sẽ trở thành Xi Vu chiến phủ vong hồn.

Nhưng là đúng vào lúc này, chỉ gặp Xi Vu bốn phía bỗng nhiên hiện ra một đạo cự đại phù văn.

Phù văn lấp lóe, trong nháy mắt đóng đô ngũ phương, Xi Vu cực lớn chiến phủ cuồng long cuốn lên, lại ngạnh sinh sinh ngừng lưu tại Lâm Hưng trước mặt.

Trong sơn động có được phù văn, rốt cục có chỗ dừng.

"Phong!"

Lâm Hưng hét lớn!

"Chiến Cốc Tử, Chiến Cốc Tử, lại là nguoi, lại là nguoi! Rống. . ." Xi Vu ngửa mặt lên trời thét dài.

Bành!

Hải Thị Thận Lâu ầm vang vỡ vụn, Lâm Hưng linh hồn cũng rút cục về tới trong thân thể của mình. Vừa khôi phục thân thể của mình khổng chế, Lâm Hưng thân thể bốn phía liền trong nháy mắt bay ra năm tấm phù văn.

Phù văn lóe ra kim quang, kim quang phóng lên tận trời, trong nháy mắt đem tứ tán mà xuất hiện tất cả âm sát khí tức toàn bộ phong tỏa.

Cho ta thu!

Lâm Hưng hét lớn một tiếng, lực lượng trong cơ thể trong nháy mắt cuồng dũng mãnh tiến ra, từng nét bùa chú trong nháy mắt tách ra vô tận quang mang.

"Chiến Cốc Tử, Lâm Hưng, ta nhớ kỹ hai người các nguoi, làm ta Xi Vu xuất thế ngày, liền để các nguoi hậu nhân vĩnh thế không được siêu sinh!"

"Tên ta Xi Vu, Cửu Châu chiến thần!"

Rống! Rống! Rống!

Liên tiếp nổ mình ầm vang vang lên, năm tấm phù văn lại có loại trong nháy mắt bị tách ra bộ dáng.

Oanh!

Chỗ có khí lưu toàn bị thu hồi, năm tấm phù văn hóa thành một cái cự đại huyền ấn, gắt gao khóa lại cửa vào.

Cùng lúc đó một viên cực lớn tảng đá tại Lâm Hưng khổng chế phía dưới bay vụt mà lên.

Ầm ầm! Cực lớn tảng đá theo Lâm Hưng chỉ dẫn rơi trên mặt đất. Chỉ gặp Lâm Hưng ngón tay múa, từng đạo cực lớn vết khắc trong nháy mắt tại cực lớn trên tảng đá hiển hiện ra. Đám người chỉ gặp cái này cực lớn vết khắc phảng phất cái kia năm tấm phù văn, chỉ gặp vết khắc hoàn tất, một vết kim quang lấp lóe mà xuất hiện.

Phong!

Lâm Hưng nhẹ nhàng vừa quát, cực lớn tảng đá tại Lâm Hưng điều khiển phía dưới gắt gao khóa lại dưới mặt đất miệng giếng.

Ong ong ong.

Cực lớn tảng đá rơi vào năm đạo phù văn chỉ bên trên lập tức tán mát ra một đạo cự đại kim quang, kim quang lấp lóe, chung quanh trong vòng mười thước không có một ngọn cỏ, tất cả vật phẩm hôi phi yên diệt.

"Phốc!"

Một ngụm nghịch huyết từ thể nội tuôn ra. Vung tại mặt đất, vết máu loang lổ.

Còn có một bước!

Lâm Hưng cúi đầu, ngón tay khẽ động, một đạo khí lưu xông vào cực lớn trên tảng đá.

Vinh trần Ma Thần!

Bốn chữ lớn khắc lục mà lên, tại tất cả mọi người nhìn lại lập tức cảm nhận được một cỗ mạnh mẽ đến cực hạn khí thế, tựa hồ chỉ cần có người tới chính sẽ gặp phải này khí lưu trùng kích. Hết thấy, đều kết thúc.

Xi xì xì!

Ánh đèn một trận lấp lóe, rốt cục khôi phục mở điện.

Nhưng mà đám người lại mắt sáng nhìn thấy, tại cực lớn xe đẩy bên trên chết đi nam tử, tại mọi người trong đám người hóa thành huyết vụ người, còn có tới gần miệng giếng mới vừa rồi bị Lâm Hưng kim sắc quang mang đẩy ra mười bộ xương khô.

Ngay tại cái này mấy ngàn người bên trong, ngoại trừ tiếng khóc thút thít bên trong, ai cũng không có chú ý tới, hiện trường còn có một cái tóc vàng nam tử, cúi đầu nhẹ nhàng đối vi hình máy truyền tin nói ra: "Số năm đưa tin, mới vừa ở phong ấn phát sinh một sự kiện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Đặc biệt mời

Lại thụ thương.

Lâm Hưng cười khổ, từ khi từ ngọc bội thần bí thu hoạch lực lượng thần bí về sau, đến bây giờ thần bí sự tình gặp gỡ không ít, thế nhưng là mình cũng thường xuyên thụ thương... Giống như đem mười tám năm qua bình An Đô lập tức tại mấy ngày nay cấp phóng thích ra ngoài.

Nếu như không phải gặp được Chiến Cốc Tử, đoán chừng đêm nay mình cũng sẽ trở thành cái này Xi Vu đại quân một viên đi... Lâm Hưng ngã trên mặt đất, bầu trời trắng sáng chiếu, trên mặt đất người hi hi nhón nháo.

"Có thể còn sống, thật sự là một cái khó lường hường thụ. Khục khục..." Lâm Hưng nói một mình, vừa nói vừa ho kịch liệt một cái, máu tươi theo gương mặt rơi xuống.

"Tiên sinh người tốt, xe cứu thương tới..."

"Chương bác sĩ, lại là người a." Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn xe cứu thương xuống y tá. Chương bác sĩ cũng là kinh ngạc, làm sao mỗi lần gọi xe cứu thương đều có thể gặp được người.

Lâm Hưng nhún vai: "Cái kia, chương bác sĩ, lão quan hệ, chúng ta cũng không muốn nói nhiều, hiện tại cái kia, các người liền đi đi thôi, lần này bệnh các người còn Chân Trị liệu không được."

Chương bác sĩ lập tức cười khổ: "Nếu không phải người là người sống sờ sờ, sớm tối đem người kéo tới giải bói..." Không sai, mỗi lần nằm viện, không đến một hai ngày liền xuống giường giật nảy mình người, ngoại trừ trước mắt quái thai này còn có ai?

Mà lại cái này lâu không có mấy ngày lại tới.

"Cái kia, người muốn đem ta giải bói lời nói vậy thì có điểm không thể nào?"

"Tính sao?"

Lâm Hưng cười khổ: "Tiếp tục như vậy, ta sớm tối chết không toàn thây a..."

Xe cứu thương lôi kéo những người khác rời đi, Lâm Hưng rốt cục khôi phục một chút khí lực, đứng lên.

Bên cạnh một cái giày Tây người đi tới: "Đứng rồi, tiên sinh, sự tình vừa rồi đã báo cáo cho tập đoàn, cho lúc trước Hoàng giá tiền là ba trăm vạn, tiên sinh một cái giải quyết hết thấy nan đề, trong thẻ này là còn lại ba trăm vạn."

Ba trăm vạn?

Lâm Hưng khoe miệng một trận co rúm.

Một cái lừa gạt thể mà tùy tiện chính kiếm lời ba trăm vạn... Thật đúng là không dễ dàng a. Lâm Hưng quay đầu nhìn sang, chỉ gặp Hoàng lúc này đã bị đám người cấp nhắc ở một bên, mấy cái bác sĩ tại cấp Hoàng làm một chút trị liệu.

"Đó là của ta... Đó là của ta..." Nhìn Lâm Hưng nhận lấy tấm chi phiếu kia thể, Hoàng lúc này nội tâm là sụp đổ. Không nghĩ tới lừa ba mươi năm, chuẩn bị làm một món lớn thời điểm lại gặp chuyện như vậy.

Bốn phía rất nhanh tràn vào thân thuộc, tất cả thân thuộc đối với tình huống hiện trường còn không rõ ràng cho lắm, nhưng là mình gia thuộc lại là thật sự biến mất...

Tiếng khóc hô thành một mảnh.

Vương Triết Hải lúc này cũng cúi đầu tựa vào bên cạnh, một chi tiếp lấy một điều thuốc chém không ngừng.

Triệu Thư Thần cũng đứng ở một bên, dựa vào bên cạnh vách tường, nhìn xem trên đầu ánh đèn.

Cái gì là mê tín?

Không thể nghi ngờ xưng bá Tây Nam ba mươi năm Hoàng mới thật sự là mê tín. Kỳ thật mê tín chân chính ý nghĩa không phải hết thấy khoa học bên ngoài lực lượng đều là mê tín, mà là một số người, mượn nhờ thần thoại xác đến thi triển mình trò lừa gạt, loại này trò lừa gạt liền là chân chính hại người hại mình mê tín.

Thần Châu đại địa khai quốc mới bắt đầu, thiên môn quật khởi, hoành hành tại Cửu Châu phía trên, bốn phía đi lừa gạt, mượn thần thoại vỏ bọc, bốn phía tung tin đồn nhảm... Đây mới là phản mê tín nguyên nhân thực sự chỗ.

Hiện trường thống kê, tử vong ba mươi bốn người, người bị thương vô số kể.

Hoàng biết được tin tức này về sau cũng là đáy lòng run lên... Hắn biết, lần này hắn mới là kẻ cầm đầu.

Xe cảnh sát gào thét mà đến, dẫn đội là Hứa đội trưởng.

Hứa đội trưởng biết được tử vong nhân số về sau cũng là đáy lòng run lên, lớn như thế vụ án, chỉ là một cái cái gọi là thầy tướng liền tạo thành khổng lồ như thế tổn thất.

Ánh đèn chiếu rọi phía dưới, Liễu Âm tư thế hiện ngang xuống xe.

Lâm Hưng còn đứng ở một bên, sự tình lần này, hơn một ngàn người gặp được chân chính thần thoại. Thân phận của mình, có thể hay không bộc lộ ra đi...

"Người yên tâm đi, hiện trường sự tình, rất nhanh sẽ bị một loại chủ lưu dư luận tách ra. Người chỗ tồn tại thân phận cũng sẽ dần dần biến mất tại tất cả mọi người phía sau, từ đó về sau dần dần trở nên không người biết đến." Liễu Âm đi tới Lâm Hưng trước mặt.

Liễu Âm nhìn xem Lâm Hưng, bỗng nhiên nói ra: "Đúng rồi, người buổi sáng lời kia là có ý gì?"

"Nàng không phải người tiểu di, nhưng là cụ thể là ai tâm ta ngọn nguồn không chắc. Mà lại hắn rất mạnh, mạnh phi thường, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu liền có thể đem ta hoàn toàn diệt sát siêu cấp tồn tại." Lâm Hưng trịnh trọng nói.

Liễu Âm thâm dĩ vì nhiên nói ra: "Ta cũng đã nhận ra, tiểu di tính cách có thể nói là phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa... Người khác không hiểu rõ, ta thể nhưng là hiểu rõ nhất tiểu di..."

Lâm Hưng thở dài một hơi, theo sau nói ra: "Còn tốt người tin lời của ta, không phải ta còn không biết tại sao cùng người giải thích đâu."

Liễu Âm lại thở dài một hơi, nhìn xem Lâm Hưng, chăm chú nói ra: "Lâm Hưng, không phải ta không tin người, mà là, ta càng muốn tin tưởng ta tiểu di, người không phải chân chính Lâm Hưng, chân chính Lâm Hưng ở đâu?"

Lâm Hưng đầu một được, nghi ngờ nhìn về phía Liễu Âm: "Có ý tứ gì?"

"Người không phải chân chính Lâm Hưng, tiểu di ta nói hắn gặp qua người chân thân, người đến cùng là ai, người tại sao muốn giả trang Lâm Hưng? Lời nói mới rồi là tiểu di nói cho ta biết, nàng nói nếu như ta hỏi người những lời này, người nhất định sẽ trả lời như vậy, bởi vì ta tiểu di biết thân phận chân thật của người." Liễu Âm nói nghiêm túc.

"Ta thích Lâm Hưng, không phải giống như người, ta tạm thời không có phát hiện nhược điểm của người, ta biết, cùng người nói như vậy có khả năng cũng lọt vào người diệt khẩu, nhưng là ta vẫn còn muốn nói, dù sao..."

"Người không cần nói nữa." Lâm Hưng đem Liễu Âm kêu dừng.

"Người không tin ta?" Lâm Hưng chăm chú nhìn Liễu Âm.

Liễu Âm nhìn xem Lâm Hưng, nói: "Không là không tin người, mà là người căn bản không đáng... Ta tin tưởng, nếu như là Lâm Hưng, ta chọn vô điều kiện tin tưởng người, thế nhưng là tiếc nuối là người không phải, ta không biết người đến cùng mang theo cái mục đích gì đến giả trang Lâm Hưng, nhưng là nếu để cho ta bắt đến bất kỳ một điểm, người là giả, cho dù chết, ta cũng sẽ để người trả giá thật lớn."

Lâm Hưng đột nhiên cảm giác được có chút buồn cười.

Trên người mình nhưng còn có lấy cấp Liễu Âm chế tạo kim sang được được liệu... Thế nhưng là kết quả, lại thành như bây giờ.

Mà lại như thế nói đến, như vậy Trương Tân Nhan rất có thể chính thật gặp nạn, như vậy thật Trương Tân Nhan đến cùng ở đâu... Thân bí nhân kia bởi vì chính mình biết thân phận của nàng mà đối với mình triển khai một cái kế phản gián, như vậy mình phải làm thế nào phản kích?

Rất mạnh!

Người này rất mạnh, mình như thế nào phản kích?

Vốn còn muốn phối hợp Liễu Âm đến giúp đỡ mình để lộ thân phận của người này... Hiện tại, sự tình lớn rồi. Mà lại cái này giả Trương Tân Nhan mục đích là cái gì?

"Làm sao?" Triệu Thu Thần đi tới nhìn xem Lâm Hưng.

"A, không có việc gì." Lâm Hưng mang theo cái túi, quay người đi vào trong dòng người.

"Huynh đệ có thể hay không mượn một bước nói chuyện." Vương Triết Hải đem Lâm Hưng giữ chặt.

"Tiên sinh người là..."

Vương Triết Hải nói ra: "Là như vậy, chúng ta bộ đội đặc chủng muốn tuyển nhận giống tiên sinh dạng này nhân viên đến gia nhập chúng ta, thành cho chúng ta đặc chủng một thành viên. Không biết tiên sinh nguyện ý hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Trúng số độc đắc

Vương Triết Hải gặp Lâm Hưng há miệng chính muốn cự tuyệt, chặn lại nói: "Chớ nóng vội trả lời, ta chỗ này có một phần văn kiện, Vương tiên sinh người có thể đi trở về nhìn một chút. Nếu như cũng không nguyện ý... Coi như kết giao bằng hữu." Vương Triết Hải nói, đem một cái che kín ngũ tinh chương văn kiện đưa cho Lâm Hưng.

Lâm Hưng nhún nhún vai.

Cầm văn kiện quay người rời đi, Vương Triết Hải nhìn xem Lâm Hưng rời đi bóng lưng, khẽ thở dài một hơi, đó là cái phi thường cường đại cường giả, nhưng là cũng là hài tử, cùng Triệu Thu Thần không giống, Triệu Thu Thần là mười tuổi liền bắt đầu huấn luyện, cho tới bây giờ đã hơn mười năm, mà Lâm Hưng bây giờ lại là mười tám tuổi.

Đem Lâm Hưng gia nhập bộ đội đặc chủng khẳng định là cần nhất định khảo nghiệm, dù sao cần muốn khảo nghiệm đứa bé này đối với người đối sự tình thái độ, đối mọi chuyện chăm chú tính chất bên trên, hết thảy đều cần nghiêm ngặt giữ cửa ải.

Cùng quân nhân khác biệt, đây mới thực là bộ đội đặc chủng, bộ đội đặc chủng chỗ đặc thù ở chỗ bộ đội đặc chủng chỗ nhận được mỗi cái nhiệm vụ đều không thể coi thường, muốn đảm nhiệm bộ đội đặc chủng cũng không phải chỉ có vũ lực là được.

"Đội trưởng, ta từ chức!" Triệu Thu Thần nhìn xem Vương Triết Hải, nói nghiêm túc.

Vương Triết Hải kỳ quái nhìn xem Triệu Thu Thần, sau đó thở dài một tiếng, nói: "Chờ đợi thượng cấp chỉ thị." Triệu Thu Thần chăm chú nói ra: "Không

cần lên cấp chỉ thị, chuyện này ta có trực tiếp trách nhiệm, ta ăn ngủ không yên."

"Đây không phải trách nhiệm của ngươi, ta cũng có trách nhiệm." Vương Triết Hải nói, đốt lên một điếu thuốc, xoạch hút.

...

Cầm văn kiện về nhà, Đinh Ngưng đang đứng tại cửa ra vào, nhìn xem Lâm Hưng.

"Ngươi trở về rồi?" Đinh Ngưng nhìn xem Lâm Hưng.

Đinh Ngưng nhìn xem Lâm Hưng, lập tức phê bình nói: "Ta nói ngươi là cốt thép còn nói sắt lá chế tạo, tối hôm qua vừa nằm viện, buổi sáng liền rời đi, ngươi đây là không cảm thân thể của mình coi ra gì đúng không?"

"Dĩ nhiên không phải..." Lâm Hưng lúng túng nói. Đinh Ngưng lại nhích lại gần, nói với Lâm Hưng: "Đúng rồi, ngươi buổi sáng tại sao cùng Trương Tân Nhan là loại kia biểu lộ?"

"Ngươi đã nhìn ra?" Lâm Hưng nhìn xem Đinh Ngưng.

Đinh Ngưng hỏi: "Nói nhảm, ta lại không mù, ta nhìn ngươi đang sợ nàng... Nàng là ai? Không phải Trương Tân Nhan đúng hay không?" Lâm Hưng nhìn xem Đinh Ngưng, chăm chú hỏi: "Lão sư, ngươi tin tưởng ta sao?"

"Lời này của ngươi có ý tứ gì?"

Lâm Hưng nhìn xem Đinh Ngưng: "Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi tin tưởng ta sao?"

Đinh Ngưng càng phát ra kỳ quái nhìn xem Lâm Hưng, cảm giác Lâm Hưng có phải hay không phát sốt, bất quá lúc này Đinh Ngưng ở sâu trong nội tâm cũng dâng lên một cổ dị dạng cảm xúc, mình khả năng vô điều kiện tin tưởng trước mắt tiểu tử này a? Nghĩ nghĩ, Đinh Ngưng khẳng định nói ra: "Ngươi là đệ tử của ta, ta đương nhiên tin tưởng ngươi."

Lâm Hưng lập tức mừng rỡ như điên nhìn xem Đinh Ngưng, chăm chú đem Trương Tân Nhan bên cạnh phát sinh hết thảy, cùng xúi giục Liễu Ám sự tình nói một lần.

Đinh Ngưng nghe phảng phất tại nghe cổ sự, nghi hoặc nhìn Lâm Hưng: "Ý của ngươi là, Trương Tân Nhan là giả, hiện tại bạn bè giả mạo Trương Tân Nhan, đồng thời còn không chế Liễu Ám tới đối phó ngươi?"

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Ta hiện tại cũng không rõ ràng người kia đến cùng là cái mục đích gì, nhưng là luôn cảm giác để cho ta có chút khó mà an tâm. Mà lại nếu như người kia thật giả mạo Trương Tân Nhan, như vậy thật Trương Tân Nhan lại tới nơi nào đi."

Đinh Ngưng hỏi: "Ngươi xác định ngươi nói cho ta biết đây hết thảy, đều là chân chính phát sinh, mà không phải biên cổ sự?"

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Lão sư, ngươi chẳng lẽ, không có cảm thấy kỳ quái a, là năng lực gì có thể né qua tất cả giám sát, đem người mang rời khỏi bệnh viện, sau đó lại khiến người ta kỳ tích đi trở về, bệnh viện chỉ có một cái cửa ra, mà lại ra miệng giám sát căn bắt luận cái gì góc chết, có nàng cứ như vậy lặng yên không tiếng động biến mất, lại như thế lặng yên không tiếng động trở về." Đinh Ngưng nuốt nước miếng một cái, cảm thấy đây hết thảy có chút thiên phương dạ đàm.

Đinh Ngưng có chút đoán không ra Lâm Hưng tư tưởng, nàng hỏi Lâm Hưng: "Như vậy, bây giờ nên làm gì, tìm biện pháp nghĩ cách cứu viện Trương Tân Nhan?"

Lâm Hưng lắc đầu: "Làm không được."

"Cái gì làm không được..."

Lâm Hưng nhìn xem Đinh Ngưng, nói ra: "Người kia rất mạnh, phi thường cường đại, cường đại đến có thể đem tất cả mọi người làm sâu kiến cấp độ."

Đinh Ngưng chạy tới, tại Lâm Hưng trên đầu sờ lên: "Không có phát sốt a..."

Lâm Hưng một phát bắt được Đinh Ngưng, thân thể trong nháy mắt hướng về sau tung bay mấy mét. Đinh Ngưng giật nảy mình, lại đứng vững, chỉ là một cái chớp mắt, thế nhưng là... Minh, đã... Làm sao có thể, làm sao có thể!

"Cái kia, chuyện này trước thả một chút, ta về nhà trước." Đinh Ngưng kinh ngạc đến ngây người, nàng cần tiêu hóa một cái trước mắt xuất hiện đây hết thảy.

Lâm Hưng khẽ gật đầu một cái.

Đẩy cửa ra, lâm thâm trong phòng vẫn như cũ làm cơm chờ lấy.

"Hôm nay phát tiền lương, tỷ!"

"Không phải số mười a?" Lâm tâm ngẩng đầu.

Lâm Hưng lắc đầu: "Một cái thượng cấp lão đại bị bắt, chúng ta bị đuổi ra khỏi cửa... Cho nên ngày mai ta chính không có công tác."

"Còn có một việc..." Lâm Hưng có chút cúi đầu: "Điện thoại... Rơi trong nước, hỏng."

"Người nha, vừa mua điện thoại, nói thế nào người tốt." Lâm tâm chỉ trích.

"Còn có một việc..."

Lâm tâm: "... Người đưa nhỏ này có thể hay không duy nhất một lần nói xong.

"Trong tay của ta có ba trăm vạn, có thể vì người chữa bệnh." Lâm Hưng chăm chú nhìn lâm tâm nói.

Tê!

Lâm tâm lập tức nhảy dựng lên, nắm lấy Lâm Hưng lỗ tai chính quát: "Người... Người... Đi làm mà đi?"

"Không có a, tỳ, nghe ta giải thích!"

"Nếu như người là giành được tiền, như vậy thì tính chết ta cũng sẽ không đi y..."

"Tỳ, tỳ, người buông tay, ôi, ta đều lớn rồi... Còn bóp tai ta! Người ngay cả đệ đệ người cũng không biết sao, đệ đệ người sẽ làm loại kia phạm pháp loạn kỷ cương sự tình à... Ôi, người cũng phải nghe ta giải thích lại nhéo lỗ tai a, ôi, đau đau đau..."

Lâm tâm tưởng tượng cũng đứng, không khỏi nắm tay lỏng một chút: "Vậy người cứ như vậy trước giải thích rõ ta lại buông tay, nếu không... Ta hiện tại liền đem người ném cục công an đi."

"Ta mua xổ số, trúng số độc đắc, cuối cùng chiết khấu trở về là ba trăm vạn." Lâm Hưng nói xong, đưa tay đẩy ra tỳ tỳ tay, bang lang ngồi trên bàn, đồng thời nắm lên trên bàn bát đĩa.

Gặp tỳ tỳ tay lại đưa tới, Lâm Hưng tranh thủ thời gian kêu lên: "Ai ai ai, lời đều không đánh ăn cơm người, buông tay, buông tay, buông tay... Ôi, đau, đau... Đau a!"

Lâm tâm quát: "Người ra ngoài lừa gạt quý đi!"

"Thế nhưng là, đây là sự thực..."

"Người chứng minh cho ta nhìn."

Lâm Hưng xông ra phòng ngoài: "Người chờ, ta gọi điện thoại cho Hứa đội trưởng, để Hứa đội trưởng chứng thực chuyện này." Hứa đội trưởng dãy số Lâm Hưng thật là có nhớ kỹ, chạy tới nắm lấy Đinh Ngưng điện thoại chính chạy tới.

Đinh Ngưng nghe Lâm Hưng có ba trăm vạn cũng giật nảy mình, nghe Lâm Hưng muốn giải thích, lập tức cũng cùng đi qua.

"Uy, cái kia ai, Hứa đội trưởng, ta là Lâm Hưng a."

"Lâm Hưng, người đã trở thể như vậy, gọi điện thoại tới làm gì, ta còn vội vàng đâu..."

Lâm Hưng hét lớn: "Là như vậy, ta mua xổ số trúng ba trăm vạn, có là tỳ tỳ ta không tin, người cho ta chứng minh một cái a..."

Hứa đội trưởng nghe Lâm Hưng, cũng cảm thấy tình huống hiện trường không cần thiết nói ra, liền theo Lâm Hưng cột trượt nói: "A, chuyện này a, xác thực là như vậy. Được rồi, không có chuyện gì ta liền ăn tối rồi, bên này tương đối bận rộn."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trước cưới cái người vợ

"Trước cho người cưới cái người vợ!" Lâm tâm nắm chặt lấy ngón tay tính nói.

"Tỷ... Người thật sự là thân tỷ tỷ của ta."

Đình Ngưng thích hợp tới, nhìn xem Lâm Hưng nói: "Đúng rồi, Lâm Hưng người muốn cưới cái dạng gì người vợ?" Còn có thể hay không cùng một chỗ vui sướng chơi đùa, ta mới mười tám được không, nam nhân mười tám một cành hoa được không... Có thể hay không đem những này tục sự trước ném một bên, đến điểm chính xác.

Lâm Hưng nhìn xem Đình Ngưng, gắt gao nhìn xem Đình Ngưng.

"Làm sao vậy, tiểu hôn đản, nhìn ta làm gì..."

"Khụ khụ, ta nói là, ta muốn cưới cái giống như Đình lão sư nữ tử, nếu như khả năng cưới cái có tỷ tỷ ôn nhu, có Đình lão sư mềm mại..."

Bành!

"Ai u, ôi, các người hãy nghe ta nói hết a..."

...

Triệu Thư Thần đứng ở một bên, lẳng lẳng nhìn chúng nhiều thương tâm gần chết mọi người tại thút thít. Tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, sinh mệnh là như thế yếu ớt.

Hắn một mực không hề rời đi, nếu như hắn không ngăn cản Lâm Hưng, như vậy có lẽ sự tình cũng sẽ không phát sinh... Cái kia hết thấy nhìn như Hải Thị Thận Lâu hết thấy, lại là tuyệt đối sát chiêu, nếu như không phải Lâm Hưng giải khai cục diện, hiện tại tử vong chỉ sợ sẽ là tất cả mọi người.

Dù vậy, lúc này vất ngang tại trước mặt mọi người vẫn như cũ là đối với gặp nạn gia thuộc an trí vấn đề. Đặc biệt là chết đi nhân viên tạp vụ gia đình, về sau còn lại mẹ con chỉ có thể một mình chèo chống gia đình, tương lai của bọn hắn, người nào chịu chứ?

"Thư Thần, người cùng ta đến một cái." Vương Triết Hải đối Triệu Thư Thần kêu lên.

Triệu Thư Thần nói ra: "Thư ký..."

"Chuyện của người ta rõ ràng, phía trên đáng tổ dật quyết định đem người đáng viên cắt đứt, tiền phạt hai mươi vạn, người nghỉ lại một cái hành vi của người, mặt khác đặc biệt hành động tiêu tổ tổ trưởng sẽ ở gần đây đến Thanh Sơn thị, Vương Triết Hải người tạm thay lý tiêu tổ trưởng chức."

"Đối với trở lên phán quyết!"

Triệu Thư Thần chân thành nói: "Ta phục tùng"

Triệu Thư Thần đem thẻ lương đưa cho Vương Triết Hải: "Trong này là ta mấy năm nay toàn bộ tiền lương, khả năng có năm sáu mươi vạn, toàn bộ giao cho mấy cái người gặp nạn gia thuộc đi, ta muốn lên đường về nhà, vừa tiếp vào cha ta điện thoại, cha ta để cho ta trở về một chuyến."

"Thư Thần, người..." Vương Triết Hải gọi lại Triệu Thư Thần.

Triệu Thư Thần thờ dài một hơi, đối Vương Triết Hải chào một cái, cô đơn quay người rời đi. Vương Triết Hải nhìn xem Triệu Thư Thần bóng lưng rời đi, trong lòng khe khẽ thở dài...

Triệu Thư Thần chỉ là một người bình thường, bởi vì lúc trước có thiên phú bị triệu tập tiến vào trong quân đội huấn luyện, cho tới bây giờ, sở xuất nhiệm vụ chuẩn xác vô cùng, một mực là đặc biệt hành động tiêu tổ hoàng kim đội viên... Thế nhưng là lần này, truy trách về sau, trừng phạt nặng nhất lại là hắn.

Vương Triết Hải biết, mình cũng có trách nhiệm, nhưng là trách nhiệm này, bị người cấp thay đổi một cách vô tri vô giác xóa đi. Mặc dù tháo xuống đặc biệt hành động tiêu tổ trưởng thân phận, thế nhưng là tích lũy điểm công huân, qua chút thời gian liền có thể một lần nữa thăng nhiệm trở về.

Kỳ thật nếu như Triệu Thư Thần không phải nghiêm túc như vậy, trừng phạt sẽ không nặng như vậy.

P phía trên sở dĩ phần nộ là bởi vì Triệu Thư Thần đã xúc phạm phía trên ranh giới cuối cùng, rời khỏi cả tiêu tổ, trở thành phổ thông công dân.

Như thế không nhận phía trên điều phối, lại là có thể trở thành dong binh.

P phía trên cơ hồ nhất trí cho rằng Triệu Thư Thần trốn tránh trách nhiệm, vì trở thành dong binh. Bởi vì lính đánh thuê, tùy tiện một bút phí tổn đều là mấy chục vạn, trăm vạn mà tính, nhất là giống Triệu Thư Thần dạng này tại đặc biệt tổ bên trong kim bài dã thủ... Bởi vậy trừng phạt mới sẽ nghiêm trọng như vậy.

Dù sao, cái này tương đương với đi ăn máng khác.

Triệu Thư Thần chậm rãi hướng về nơi xa đi tới, cứ như vậy lẻ loi trợ trợ đi tới.

Từ mười tuổi đến hai mươi tuổi, mười năm, nhân sinh khả năng có mấy cái mười năm. Đối với tổ chức trùng phạt, Triệu Thu Thần không có quá nhiều lời oán giận, cũng không có dư thừa phương thức biểu đạt, hết thấy, cứ như vậy đi.

Sai, liền nên phạt, không phạt chính ta đều chịu không được.

Chỉ là vì yên tâm thoải mái thôi.

Mười năm trước, cuộc đời của ta đều kính dăng tại nơi này, mười năm sau, cuộc đời của ta lại nên đi chỗ nào? Triệu Thu Thần nhìn xem biển người mệnh mông, trong lúc nhất thời lại có chút khó mà đặt chân. Tại quảng trường trên ghế ngồi ngủ một đêm, ngày mới mệnh mông sáng, Triệu Thu Thần liền dựng về nhà xe, một người đi về nhà.

Nhưng mà hần nhưng lại không biết, nếu như hần ban đêm nửa canh giờ hần liền có thể cùng phụ thân hần cùng nhau về nhà, bất quá nhân sinh vận mệnh sự chẳng chịt cũng ngay ở chỗ này.

...

Lâm Hưng đảo Vương Triết Hải cấp Lâm Hưng văn kiện.

Văn kiện chia làm ba phần.

Phần thứ nhất là gia nhập đặc biệt hành động tổ A, cần muốn tiến hành trong vòng một năm huấn luyện, đồng thời cần mọi khảo thí, đi qua cuối cùng nhận định khảo thí vì đối lãnh thổ tuyệt đối trung thành mới có thể gia nhập. Bình thường thứ con em này đều là từ vừa ra đời liền bắt đầu bồi dưỡng người phương mới có thể gia nhập tổ A. Cũng là đặc biệt hành động tổ bên trong nghiêm mật nhất tiểu tổ.

Phần thứ hai là gia nhập đặc biệt hành động B tổ, cần huấn luyện, thông qua cơ mật khảo hạch liền có thể gia nhập. B tổ coi là khá đại chúng hóa đặc biệt tổ chức, Triệu Thu Thần chính là B tạo thành viên. Đương nhiên, ngoại lai nhân viên B tổ còn nói tương đối bài xích, nhưng cũng coi là tương đối khả năng tiếp nhận. Phía trên tiêu chú, nếu như Lâm Hưng cần muốn gia nhập B tổ, có thể đi qua đơn giản một tháng huấn luyện về sau thông qua khảo hạch liền có thể gia nhập.

Thứ ba phần là gia nhập đặc biệt hành động C tổ, C tạo thành viên không cần huấn luyện, cần muốn tiến hành thực lực khảo hạch, cần mã hóa biện pháp, mỗi lần hành động trước đó C tạo thành viên sẽ đi qua nhất định lượng ngắn hạn huấn luyện, chỉ muốn đạt tới yêu cầu liền có thể tiến hành nhiệm vụ. Mà lại C tổ đối với nhiệm vụ có thể mạng tính lựa chọn xác nhận, thù lao lượng cao, bình thường hành động sự tình đều là đặc biệt chuyện nguy hiểm.

Đương nhiên, C tạo thành viên ngư long hỗn tạp, là toàn bộ đặc biệt tổ bên trong hỗn loạn nhất một tiểu tổ. Nhưng là cái tiểu tổ này bên trong thành viên lại là chính thể khối lượng cao nhất một tiểu tổ, mỗi tiểu tổ thành viên ít nhất đều có thành thạo một nghề. Muốn muốn gia nhập, đơn giản —— thông qua khối lượng khảo hạch.

Đương nhiên, còn có Lâm Hưng còn có lựa chọn thứ bốn, cái kia chính là cái gì đều không tham dự.

Bất quá Lâm Hưng vẫn là nhìn về phía C tổ, C tạo thành viên tương đối tự do, có thể tùy ý xác nhận nhiệm vụ, cũng có thể tùy ý cự tuyệt nhiệm vụ, AB tổ thì là nhất định phải tuyệt đối phục tùng.

"Ta gia nhập C tổ đi!" Lâm Hưng cuối cùng quyết định!

"Tỷ, ta ra ngoài tìm việc làm, khả năng cần thời gian không ngắn mới có thể trở về."

Lâm Tâm nhi nhìn xem Lâm Hưng bóng lưng rời đi, trong lòng khe khẽ thở dài... Coi như có được ba trăm vạn, hần vẫn như cũ không buông tha mình a.

...

Lâm Hưng dùng vừa mua điện thoại cấp Vương Triết Hải gọi điện thoại.

Nghe Lâm Hưng lựa chọn, Vương Triết Hải nhẹ gật đầu, chỉ cần có thành thạo một nghề người, cơ bản đều chọn cái tổ chức này.

Vương Triết Hải trực tiếp đem xe lái đến Lâm Hưng ở phía ngoài trên đường lớn, Lâm Hưng lên xe, Vương Triết Hải liền hỏi đáp nói: "Rất tốt, ngươi hét thấy tin tức sẽ làm cho ngươi một cái chiều sâu bảo tồn, mà lại hiện tại sẽ một lần nữa vì ngươi giả tạo một cái thân phận."

"Mà lại thân phận của ngươi, từ giờ trở đi liền tiến vào vĩnh cửu giữ bí mật tính, ngươi không thể đối thân nhân của ngươi, dù là bất kỳ một cái nào thân nhân nhắc lên ngươi cái này thân phận khác."

Vương Triết Hải tại điện thoại lớp bốp liền quyết định hết thấy: "Mặt khác, hiện tại ta sẽ lập tức vì ngươi làm thân phận tin tức. Ngươi đến Tân Hoa đại đạo, ta mang ngươi đi một nơi, tiến hành khảo hạch."

Lên Vương Triết Hải xe, Lâm Hưng hỏi nghi ngờ của mình: "Các ngươi chẳng lẽ không cần đối ta tiến hành một chút, điều tra?"

"Liên quan tới ngươi điều tra, rất đơn giản, mỗi cái nhân viên cảnh sát đều đối ngươi giờ ngón tay cái lên, cho nên ngươi chương trình đi rất nhanh, hiện tại

đi với ta khảo hạch, đương nhiên, khảo hạch trước sẽ đối với người tiến hành một ngày huấn luyện, sau khi huấn luyện kết thúc chính là khảo hạch. Khảo hạch thành công..."

Lâm Hưng vuốt vuốt đầu: "Chính là C tổ thành viên đúng không?"

Vương Triết Hải nhẹ gật đầu: "Trở thành C tạo thành viên về sau, người khả năng liền muốn lập tức phân phối nhiệm vụ đồng thời gia nhập hành động."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Trụ sở huấn luyện

Có ba trăm vạn nguyên, Lâm Hưng cái thứ nhất nghĩ tới không phải cưới vợ thân thể, cũng không phải mua xe mua nhà, mà là vì tỷ tỷ chữa bệnh.

Bởi vì có trước đó phụ mẫu tìm kiếm, cho nên lần này tìm y tương đối đơn giản. Làm Lâm Hưng mang thấp thỏm tâm bấm kinh thành ở một bệnh viện nào đó y sĩ trường điện thoại thời điểm, hẹn đến 7. Số 25 đi kinh thành nhập viện tin tức.

Lâm Hưng chỉ là đang nghĩ, ba trăm vạn, có đủ hay không?

Không biết!

Lâm Hưng chính mình cũng không rõ ràng cái này ba trăm vạn đến cùng có đủ hay không, đây chính là ba trăm vạn a, nếu như nhân dân tệ không có bị giảm giá trị, cái này ba trăm vạn, coi như mình nông thôn nhân hai đời cũng vô pháp chịu đựng đi ra. Đây cũng là lúc trước từ bỏ đối lâm tâm bệnh y.

Lúc trước đến cùng như thế nào phán định Lâm Hưng không rõ ràng, phụ mẫu khẳng định rõ ràng, nhưng là cũng không có nói cho Lâm Hưng. Khi đó Lâm Hưng cũng còn nhỏ. . .

Lâm Hưng lúc trước chỉ nhớ rõ một câu —— gom góp tiền lại đến đi.

Lâm Hưng có thể cảm nhận được, lúc ấy phụ mẫu cái chủng loại kia tuyệt vọng, làm cha làm mẹ, hơn mười năm đích thân thân nữ nhi nuôi dưỡng, hơn mười hai mươi năm qua, lâm tâm một mực ngoan ngoãn nghe lời, hiểu chuyện, chiều Cố đệ đệ, quét dọn việc nhà, làm việc nhà nông, xe chỉ luôn kim, nấu đồ ăn nấu cơm. . .

Nàng mỗi một điểm mỗi một giọt, đều hiểu, đều tinh.

Cũng chỉ có phụ mẫu trước khi chết, nàng mới biết được, nguyên lai mình cũng không phải là Lâm Hưng phụ mẫu con gái ruột, thể nhưng là Lâm Hưng phụ mẫu nhưng như cũ vô tư chiều cố nàng, nuôi dưỡng nàng, để nàng đến trưởng. . . Nếu như không phải cái kia con bệnh nặng.

. . .

Đi theo xe, Lâm Hưng gạt mình tiến vào dãy núi vờn quanh Thanh Sơn chỗ sâu. Mà lại tại cái kia nhìn như tuyệt lộ đoạn đường, lờ mờ lại còn có làn xe.

Không ngừng hướng về phía trước đi đến, luôn có thể Sơn phức tạp, dòng sông chảy xiết.

Tại sơn dã bên trong điên bá sáu canh giờ, tại giữa trưa thời điểm Lâm Hưng mới đạt tới địa điểm chỉ định. Đây là một vùng thung lũng bên trong, hoặc là nói là tại một mảnh ngụy trang trong sơn cốc.

Nếu như một người đứng ở bên ngoài, chỉ sẽ thấy bên trong tia nước nhỏ cùng dốc đứng vách đá.

Thế nhưng là ô tô cứ như vậy xuyên qua vách đá, lặng yên không tiếng động tiến vào trong núi sâu kia.

Lâm Hưng thầm nói: "Không nghĩ tới các người tổ chức thế mà tại lãnh thổ rừng rậm chỗ sâu." Vương Triết Hải nhẹ gật đầu: "Đúng vậy, chính là tại lãnh thổ rừng rậm chỗ sâu."

"Ở chỗ này, người sẽ tiến hành trong vòng hai ngày đặc huấn, đặc huấn qua đi, người liền phải tham gia chuyên môn khảo thí, chỉ có trải qua khảo thí về sau mới có thể tốt nghiệp, cũng lại trở thành C tạo thành viên."

Vương Triết Hải chỉ về đằng trước: "Ta đem người đưa đến nơi đây, con đường sau đó trình cũng chỉ có thể người đi đi, ta hi vọng ta số mười tới đón

ngươi thời điểm, ngươi là lấy một cái người thẳng tư thái đứng ở chỗ này, tới đón tiếp tiếp xuống nhập chức huấn luyện."

"Như vậy, tiếp xuống. . ." Lâm Hưng nhìn về phía Vương Triết Hải.

Vương Triết Hải nhìn xem Lâm Hưng nói: "Tiếp đó, liền đem hết thầy giao cho chính ngươi. Thực lực của ngươi ta là tin tưởng, về phần có thể đi ra hay không nơi này, trở thành một tên đặc biệt hành động tổ thành viên, vậy liền nhìn ngươi năng lực của mình."

Lâm Hưng nhẹ gật đầu.

"Đúng rồi, ngày đó cùng ta quyết đấu người kia. . ."

Vương Triết Hải cười nói: "Hắn tạm thời nghỉ, bất quá bộ đội chuẩn bị khởi động hắn trở thành đặc biệt hành động C tạo thành viên." Sau đó Vương Triết Hải quay người rời đi.

Giúp Triệu Thu Thần xin trở thành đặc biệt hành động C tạo thành viên đã là hắn khả năng kết thúc sức mạnh lớn nhất, nếu như không được, như vậy Triệu Thu Thần cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ rơi xuống tro bụi, thành làm một đời ẩn sĩ. Lâm Hưng nhẹ gật đầu, quay người, đẩy ra cái kia cực lớn cửa sắt.

Cửa sắt bên trong, tựa hồ một cái tiến vào một thế giới khác. . .

Tại môn này bên trong thế giới bên trong, mọi lầu nhỏ san sát trên mặt đất. Mọi máy móc khoa học kỹ thuật ở bên trong. . . Đương nhiên còn có một cái siêu cấp rộng rãi quảng trường.

"Hoan nghênh học viên mới Lâm Hưng đi vào Thanh Sơn thị đặc biệt hành động trụ sở huấn luyện!" Quảng bá vang lên.

Một người nam tử chậm rãi từ đằng xa đi tới.

Nam tử trung niên, ước chừng bốn mươi lăm tả hữu, mặc già dặn đồ rắn rì, trên đầu mang theo đồ rắn rì nón lính.

Nam tử đi tới cấp Lâm Hưng bắt tay nói: "Hoan nghênh đi vào đặc biệt hành động tổ trụ sở huấn luyện, ta sẽ thành ngươi cái thứ nhất lão sư, ta gọi thôi dịch quân."

"Ngươi tốt!"

Lâm Hưng nhìn chung quanh, đầu óc có chút quá tải đến, phảng phất tiến vào thế ngoại đào nguyên, từ bên ngoài thấy thế nào khả năng nhìn thấy cái này không lộ như thế căn cứ, chỉ có thể nhìn thấy từng mảnh nhỏ dãy núi. Trên thực tế vô luận Lâm Hưng mạnh cỡ nào, thế nhưng là hắn vẫn là một cái choai choai hài tử lại là không tệ, đối với mới lạ sự vật vẫn như cũ cần thời gian nhất định đến hấp thu tiêu hóa.

Bất quá Lâm Hưng cũng chỉ là có chút kinh ngạc một lát chính khôi phục. Ngay cả Xi Vũ đều gặp, gặp cái hiện đại hoá vượt mức quy định kiến trúc có gì không ổn?

"Tiên sinh tốt rồi sao?" Thôi dịch quân nhìn xem Lâm Hưng nhắc nhở.

Lâm Hưng nghi ngờ hỏi: "Ngươi không mang ta đi thăm một chút nơi này a?"

Thôi dịch quân đạo: "Ta chỉ phụ trách huấn luyện, về phần cái khác, cần ngươi tự mình lĩnh ngộ." Lâm Hưng nhú mày.

Thôi dịch quân lập tức giải thích nói: "Ngươi lựa chọn nhưng thật ra là đơn giản nhất, cũng là khó khăn nhất một cái chức nghiệp, tại quốc gia chúng ta, được xưng là đặc biệt hành động C tổ, tại quốc gia khác thì bị trở thành dong binh, tại chúng ta quốc tế dong binh vẫn tương đối tự do cùng lương bổng, nhưng là tại quốc gia khác dong binh cơ hồ trải qua đều là vết đao thêm máu làm việc."

"Quốc tế dong binh cường giả đều là giết người vô số cường giả, bọn hắn cừu địch ngàn vạn. . ."

"Cho nên, dong binh trụ cột nhất, cũng là đơn giản nhất một cái trọng yếu năng lực chính là thích ứng tính."

"Cái này cần mỗi cái dong binh trong thời gian ngắn nhất thích ứng rừng cây, các nước đều thị, phổ xá sầm uất, cỏ bảo, quỷ lâm, biển sâu, tàu ngầm, máy bay các loại các loại đủ loại sinh tồn hoàn cảnh, đồng thời cam đoan không bại lộ tình huống của mình hạ thoát đi."

"Nếu như đều không thể thích ứng địa khu, địa điểm biến hóa sinh tồn, như vậy cũng không cần phải tới làm dong binh." Lâm Hưng giật mình, sắc mặt đỏ lên, đây quả thật là không phải du lịch căn cứ.

"Mời lão sư chỉ đạo." Lâm Hưng cung kính nói.

Kỳ thật Lâm Hưng tại ngọc bội năng lực phía dưới có nhất định sức chiến đấu, trước đó thông qua Hiên Viên ý chí cũng đại thể lĩnh ngộ một loạt phương thức chiến đấu, nhưng là hệ thống cách đấu phương thức, cùng thoát đi, ẩn tàng các loại đều không phải là Lâm Hưng có khả năng biết rõ.

Cho nên gia nhập lần này đặc biệt huấn luyện cũng làm cho Lâm Hưng lộ ra phá lệ chờ mong.

"Đầu tiên phải nói rõ ràng chính là, một cái dong binh, nhưng thật ra là hai cái chức nghiệp, một cái nghề nghiệp là sát thủ, một cái nghề nghiệp là bảo

tiêu."

"Sát thủ mục tiêu đơn giản, chỉ cần đối phương chết, tiền tài tự nhiên cuộn cuộn mà tới. Mà bảo hộ một người lại không phải đơn giản như vậy, bởi vì người vĩnh viễn không biết địch người ở đâu, sẽ từ chỗ nào xuất hiện, lại sẽ lấy cớ nào hình thức đến ám sát người chỗ bảo hộ chủ nhân."

"Cho nên mỗi cái dong binh đều có hai lựa chọn, là trở thành sát thủ, còn là trở thành một cái bảo tiêu. Đương nhiên, lựa chọn như thế, chỉ là huấn luyện thiên về điểm khác biệt."

Lâm Hưng đáp: "Ta ưa bảo tiêu cái nghề nghiệp này." Lâm Hưng lời nói để thôi dịch quân hơi sững sờ, cơ hồ không có mấy người chọn trở thành bảo tiêu, hần ngẩng đầu nhìn Lâm Hưng một chút, gặp Lâm Hưng tựa hồ không muốn đổi lại. Thôi dịch quân sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng, hiển nhiên công nhận Lâm Hưng lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Tài nghệ đánh lộn

Thôi Dịch Quân đứng tại Lâm Hưng trước mặt, trịnh trọng nói ra: "Bởi vì là thời gian tương đối ngắn tạm, cho nên ta cũng không biết dạy người quá cao thâm đồ vật, chúng ta chính từ đơn giản nhất cách đấu hệ thống đến dạy cho người đơn giản nhất kỹ xảo cách đấu."

Lâm Hưng nhẹ gật đầu, cái này tính được là là một cái tập huấn, tập huấn qua đi là khảo hạch, sau khi khảo hạch dựa theo Vương Triết Hải có ý tứ là rất có thể gần đây liền cần cường giả đến chỉ giữ thể diện, đến cùng là cái gì tràng diện Lâm Hưng cũng không biết.

Bất quá Lâm Hưng đại khái cũng có thể suy đoán một hai, muốn nói rầm rộ sự tình, trước kia xác thực không có gì, nhưng là bây giờ lại có một cái —— ngày mười lăm tháng bảy cao ốc chọc trời long trọng khai trương.

Đến lúc đó tất nhiên là tứ phương hội tụ, danh lưu tụ tập. Chẳng lẽ chính là vì cái này? Thế nhưng là đây cũng quá gấp gáp một điểm đi. . . Lâm Hưng không nghĩ ra, vì sao muốn vội vàng như thế đẩy nhanh tốc độ, vội vàng như thế khai trương. Bất quá cái này nếu là kẻ có tiền chơi trò chơi, Lâm Hưng cũng lời suy nghĩ nhiều, dù sao người ta có tiền, đốt chứ sao.

Thôi Dịch Quân bắt đầu một chiêu một thức đối Lâm Hưng triển khai một loại sơ cấp huấn luyện.

Thôi Dịch Quân là Cách Đấu Đại Sư, Lâm Hưng từ Thôi Dịch Quân quyền cước tứ chi liền nhìn ra, Thôi Dịch Quân cánh tay vung ra đi hồ hồ sinh phong, xen vào nhau tinh tế, chiêu chiêu đều là tinh yếu. Lâm Hưng nhìn hai lần, thi triển khí lưu vận hành bộ thứ nhất kỹ xảo cách đấu thời điểm Ngô đông khí thế đến là dọa Thôi Dịch Quân kêu to một tiếng.

"Các người những này dị nhân quả nhiên là không thể dùng lẽ thường đến độ lượng."

Thôi Dịch Quân lần này lại là tương đối tin phục Vương Triết Hải lời nói, dù sao Lâm Hưng chỉ nhìn hai lần, thi triển ra quyền thuật liền có uy lực như thế, thực lực cường đại như vậy không phải thiên tài lại là cái gì,

Thôi Dịch Quân khen Tán Lâm hưng chỉ là nhẹ nhẹ cười cười, cũng không có dương dương tự đắc. Lâm Hưng biết mình thực lực, từ tiếp xúc ngọc bội thần bí đến bây giờ cũng chỉ là thời gian rất ngắn mà thôi. Bây giờ tại nơi này chính phải căn cứ Thôi Dịch Quân đến học tập mình kỹ xảo cách đấu.

Mình dù sao coi là một cái dã lộ ra đời người, nếu như vũ lực cường đại, nhưng lại không biết vận dụng, chỉ có thể phung phí của trời.

Tại Thôi Dịch Quân trên tay, Lâm Hưng huấn luyện nhiều loại kỹ xảo cách đấu. Nếu như tại gặp gỡ phổ thông lưu manh lưu manh một loại người, Lâm Hưng dám cam đoan khả năng tại năm quyền bên trong giải quyết tất cả mọi người, nếu như không hỏi sinh chết chỉ cần một quyền. . .

Tài nghệ đánh lộn tinh yếu cũng liền biểu hiện tại nơi này.

Cái này tựa như đại nhân cùng tiểu hài đồng thời cầm cây gỗ, đại nhân có thể đem cây gỗ phát huy ra trăm phần trăm lực lượng, mà tiểu hài lại chỉ có thể dùng cây gỗ tiến hành công kích đơn giản nhất, mà bây giờ Lâm Hưng chính là cái kia cầm cây gỗ tiểu hài, mà Lâm Hưng cần phải làm là để cho mình cấp tốc trưởng thành vì đại nhân.

Lợi dụng kỹ nghệ, đem mình cách đấu kỹ thuật tăng lên, vận dụng mình khí lưu, đến thành tựu thực lực của mình.

Chạng vạng tối thời điểm lâm Tâm nhi gọi điện thoại đến, Lâm Hưng nói cho lâm Tâm nhi phải thêm ban, số mười mới có thể trở về đi, cúp điện thoại,

trên thực tế Lâm Hưng đúng là tại tầng ca.

Thôi Dịch Quân trong tay kỹ nghệ tầng tầng lớp lớp, Lâm Hưng nhìn không kịp, học tập cũng không kịp nhìn. Mới đầu Lâm Hưng sẽ còn thi triển khí lưu đến gia trì tại trên bàn tay thi triển kỹ xảo cách đấu, đến đằng sau thì hoàn toàn cùng Thôi Dịch Quân đối chiến đấu.

Trên thực tế Lâm Hưng cũng không tính là một cái chính quy thiên tài. . . Cùng Thôi Dịch Quân đối chiến bên trong, rút lui khí lưu Lâm Hưng phảng phất một đũa bé, mỗi chiêu mỗi thức đều bị Thôi Dịch Quân cấp khắc chế gắt gao.

Mỗi chiêu mỗi thức, Thôi Dịch Quân phảng phất đều có thể nhìn thấy Lâm Hưng kế tiếp động tác ra tay.

Rốt cục, cái cuối cùng kỹ nghệ kết thúc công việc, Thôi Dịch Quân nhìn xem Lâm Hưng, chăm chú nói ra: "Ta sở hội, đều dạy cho ngươi."

Lâm Hưng cung kính nói: "Đa tạ tiên sinh giáo sư chi ân!"

"Trên thực tế thời gian thực sự quá ngắn, nếu như thời gian càng lâu một chút, thực lực của ngươi, tuyệt đối khả năng trong thời gian ngắn nhất trở thành mới một cái siêu cấp chiến sĩ. . . Năng lực học tập của ngươi nhanh, cách đấu năng lực lĩnh ngộ cường đại. Quá nhập tâm ta." Thôi Dịch Quân nói.

"Nhưng là thực lực của ngươi mặc dù cường đại, năng lực học tập cũng không thể coi thường, nhưng là ngươi còn có một cái nhược điểm chỗ không biết ngươi biết không."

Lâm Hưng cung kính nói ra: "Còn xin tiên sinh chỉ điểm."

"Không có sáng tạo tính, ngươi có suy một ra ba lực lượng, bên trong thân thể còn có thực lực cường đại, nhưng là ngươi nhưng lại không biết lợi dụng những này thực lực đi sáng tạo một loại thuộc tại quyền pháp của mình cùng thực lực, cho nên ngươi hạn chế ngay tại ở ngươi không có sáng tạo tính."

"Bất quá ngươi mới mười tám tuổi, nói sáng tạo tương đối sớm, ta chỉ là muốn tại ngươi đáy lòng chôn xuống như thế một cái sáng tạo tính hạt giống, hi vọng một ngày kia, ngươi khả năng nhờ vào đó phát dương quang đại, đồng thời tu luyện ra tuyệt thế quyền pháp đến phục vụ tất cả đại chúng nhân dân."

Lâm Hưng cung kính nói: "Đa tạ tiên sinh chỉ điểm, lời từ đáy lòng ghi nhớ tại tâm."

"Được rồi, xét thấy ngươi tại ta chỗ này đã không có gì có thể học tập. Phía trên lúc không giờ thông tri, lần này sẽ chuẩn bị cho ngươi tám vị đạo sư đến chỉ đạo mọi kỹ nghệ, chỉ là hi vọng ngươi khả năng trong ngắn hạn nắm giữ thực lực cường đại nhất, vì gần đây sự tình bỏ ra sức lực là được."

Nghe Thôi Dịch Quân, Lâm Hưng đáy lòng hơi sững sờ, đã như vậy cần ngươi, vì sao cái này tám vị đạo sư không đi tham dự sự kiện lần này bỏ trí.

"Ngươi nhất định kỳ trách chúng ta tám người vì cái gì không đi tham dự Vương Triết Hải chuyện này a? Đây hết thảy là bởi vì, chúng ta là mời riêng lão sư, ta hôm nay giáo sư xong ngươi sau chính sẽ lập tức cười Thanh Sơn thị máy bay rời đi."

"Cái huấn luyện này căn cứ trông coi viên đều là người bình thường, có không có nhiều cường giả, mà lại dạy cho ngươi người đã tại nửa giờ sau chính đã tới. . . Chúng ta tám người đều là từ tổ quốc bốn phương tám hướng lâm thời điều tới."

Lâm Hưng kỳ quái nhìn về phía Thôi Dịch Quân: "Tám người, trước đó không phải nói ba người a?"

Thôi Dịch Quân cười cười: "Là phía trên đột nhiên thêm tám người, về phần nguyên nhân cụ thể, ta cũng không rõ ràng lắm, huống hồ, ta lập tức liền muốn rời khỏi nơi này. . . Kỳ thật tới đây nghỉ phép lời nói cũng không tệ lắm"

Thôi Dịch Quân nhìn xem Lâm Hưng, nói: "Được rồi, đi ăn cơm đi, cơm nước xong xuôi ta liền phải rời đi."

Mặc dù chỉ là một quãng thời gian rất ngắn bên trong, nhưng là đối với Thôi Dịch Quân chỉ đạo Lâm Hưng vẫn là ghi nhớ tại tâm. Kỳ thật Lâm Hưng cũng chỉ có ăn cơm thời điểm mới rõ ràng, cái trụ sở này phi thường lớn, lớn đến một người có thể đứng tại một cái rất rộng khu vực mà không nhìn thấy cuối cùng.

Trong này có tám cái học viên, phân biệt có ABC tổ dự bị thành viên, Lâm Hưng cũng là một cái trong số đó.

Đối với Lâm Hưng đặc biệt chiếu cố tựa hồ cũng tại rất trong thời gian ngắn truyền khắp toàn bộ trụ sở huấn luyện.

Lâm Hưng đi vào bàn ăn thời điểm, tám người tựa hồ đối với Lâm Hưng đều có chút không phục.

Phải biết, huấn luyện Lâm Hưng thế nhưng là cả nước các nơi tìm kiếm mà đến siêu cấp đạo sư, mà huấn luyện bọn hắn chỉ là tại cái trụ sở này lưu thủ đạo sư.

Đặc biệt hành động tổ cần có chính là thực chiến, như thế một cái kẻ ngoại lai, đã vậy còn quá thời gian ngắn ngủi bên trong chính thu được phía trên như thế ưu ái, nhưng mà này còn là một cái căn bảo hiểm thiếu niên (không có trải nghiệm qua giữ bí mật đẳng cấp, bao quát phản bội tổ quốc khả năng các loại toàn tư liệu dự phán) thế mà có thể được ưu ái như thế.

"Sợ a?" Thôi Dịch Quân nhìn về phía Lâm Hưng.

Lâm Hưng ngẩng đầu, nhìn về phía Thôi Dịch Quân: "Cái gì là sợ?" Ta đối mặt Ma Thần Xi Vuu đều đi đi ra, sẽ sợ mấy cái tại nhà ẩm bên trong sáng chói ngựa hoang?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Khiêu chiến trung thành dài

Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn về phía mấy người, mấy người đều là tuổi nhỏ bộ dáng, khả năng mấy người đều trường kỳ luyện võ nguyên nhân, cho nên lộ ra đặc biệt già dặn.

Ánh mắt từng cái lướt qua tất cả mọi người, cuối cùng rơi vào một thiếu niên bên cạnh, thiếu niên này không có gì đặc biệt. Nhưng là Lâm Hưng nhìn một cái lại có điểm cảm giác kỳ quái.

Hắn trong đám người chợt nhìn sẽ có vẻ đặc biệt phổ thông, thế nhưng là nếu như nhìn kỹ đi lên người sẽ phát hiện, người này tựa hồ có loại khí thể đặc biệt. Loại khí thể này là một người trời sinh khí trắng, tựa như tất cả mọi người cùng Lâm Hưng đứng chung một chỗ, người khác đều có thể liếc mắt liền thấy Lâm Hưng cái này cười dương quang, thoải mái nam hài.

"Hắn là ai?" Lâm Hưng chỉ vào đứa bé trai kia hỏi.

Thôi Dịch Quân nhìn thoáng qua Lâm Hưng chỉ, nói: "Người này tên là Niệm Thu Sinh."

"Thế nào, nhìn ra địa phương gì đặc biệt rồi?"

Lâm Hưng lắc đầu.

"Người cũng đã biết, tại chúng ta ABC tổ bên trong, trong đó tổ A tương đối cừu thị C tổ, tương đối khinh bỉ B tổ. Mà B tổ, tương đối cừu thị C tổ, mà ngưỡng mộ tổ A, B tạo thành viên, nằm mộng cũng nhớ trở thành tổ A thành viên. C tổ thì hoàn toàn đem đây hết thảy không xem ra gì."

Thôi Dịch Quân hỏi Lâm Hưng: "Người biết cái này nguyên nhân trong đó a?"

Lâm Hưng lắc đầu, Thôi Dịch Quân giải thích nói: "C tổ sở dĩ lọt vào hai tổ như thế cừu thị, là bởi vì hai cái tổ viên thành ngữ sở tác sở vi cũng là vì lãnh thổ đại nghĩa, nói trắng ra là bọn hắn đem mình xem như quốc gia chúa cứu thế, mà đem C tạo thành viên trở thành thấy lợi quên nghĩa, vì tư lợi, hèn hạ vô sỉ một quần thể."

"Nhưng mà, AB tổ lại chưa hề biết, C tạo thành viên trải rộng đại giang nam bắc, C tạo thành viên thành lập công huân so với AB hai tổ cộng lại còn nhiều hơn mười lần."

"AB tổ thì giống như là nhà ẩm bên trong đóa hoa. . . B tổ muốn trở thành tổ A là vì vinh quang, tổ A khinh bỉ B tổ là bởi vì B tạo thành viên năng lực so với tổ A yếu đi rất nhiều."

Lâm Hưng nhún vai: "Cái này cùng ta có quan hệ gì a?"

Thôi Dịch Quân cười một tiếng: "Nói đến xác thực không có quan hệ gì, nhưng là nếu như nói cứng quan hệ, như vậy thì là cho đến trước mắt, người là cái trụ sở này một cái duy nhất C tổ huấn luyện viên."

"Truyền thừa ABC ba tổ ở giữa cừu thị, hiện ở chỗ này mỗi cái tổ viên đều đem C tổ coi là tiểu nhân hèn hạ, loại này cừu thị, kỳ thật một phần là đến từ chính bọn hắn đối với quốc gia đại nghĩa sâu tận xương tủy thâm thấu, một nguyên nhân khác cũng là bởi vì mọi huấn luyện đạo sư của bọn hắn lừa dối."

Lâm Hưng hướng miệng bên trong nằm một miếng cơm, ăn xong nói: "Là bởi vì những đạo sư này cũng ra ngoài AB hai tổ?"

"Không sai."

Lâm Hưng nhún vai: "Như vậy. . . Đây là trụ sở huấn luyện, tổng sẽ không xuất hiện không tốt tình huống a?"

"Ày, cái này muốn về tới Niệm Thu Sinh trên thân." Thôi Dịch Quân chỉ vào Niệm Thu Sinh nói ra.

Lâm Hưng nhíu mày: "Không hiểu!"

"Niệm Thu Sinh năm tuổi thời điểm là cô nhi, bị bộ đội một cái đội viên cũ cứu được, đằng sau đưa vào bộ đội rèn luyện. Nhưng là bởi vì tư chất nguyên nhân, Niệm Thu Sinh bị hạn ổn định ở B tổ. Nhưng là cho dù là tại B tổ, thành tựu của hắn cũng không thể tầm thường so sánh. Loại này không thể tầm thường so sánh chính là khiến cho hắn sáng tạo ra một cái B tổ trong trại huấn luyện một cái tiếp theo một cái thần thoại."

"Hắn là dùng vô số khen ngợi chồng chất lên một cái chân chính B tổ đội dự bị thành viên, năm nay mười tám tuổi, lần này hắn đem làm cuối cùng một hạng khảo hạch, cũng lại trở thành B tạo thành viên. Về sau, chính là hắn giương cánh bay cao thời khắc."

"Chỉ cần thời gian cho phép, chỉ cần hắn thông qua được độ trung thành khảo thí."

"Tích lũy đủ công huân, hắn lúc nào cũng có thể thăng cấp trở thành tổ A thành viên."

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Đúng là cái hảo hài tử."

Thôi Dịch Quân nói: "Hắn trực hệ đạo sư, trong đó có mấy cái đều nắm qua C tạo thành viên thua thiệt, cho nên, hắn khẳng định sẽ không bỏ qua người."

"Có ý tứ gì?" Lâm Hưng đề đầu xuống.

Thôi Dịch Quân nói: "Bộ đội đột nhiên an bài bát đại tướng sĩ đến cấp người làm chuyên môn huấn luyện, đây là tuyệt vô cận hữu một loại vinh quang, cũng là một loại tuyệt vô cận hữu khiêu chiến, làm một cái thiên tài tuyển thủ, nếu như hắn không tới khiêu chiến người, cái kia còn kì quái."

Lâm Hưng nhìn xem Thôi Dịch Quân: "Đánh một trận?"

"Người chó xem thường hắn, Niệm Thu Sinh còn học qua Huyền Thuật, Huyền Thuật ta gặp người cũng thi triển qua. .. Còn uy lực như thế nào ta không cho đánh giá, nhưng là hắn lại là từ bốn tuổi bắt đầu bắt đầu luyện."

Lâm Hưng nói: "Người tổng gặp phải rất nhiều khiêu chiến mới có thể trưởng thành."

Thôi Dịch Quân nói: "Người khả năng thấy rõ điểm này chính tốt nhất rồi, ta lập tức muốn rời đi. Bất quá ta muốn xin khuyên một câu nói của người chính là, ở chỗ này, người làm người không thể điệu thấp, ngựa thiện bị người cười, người hiền bị bắt nạt, tại bộ đội đặc chủng bên trong là chuyện thường xảy ra."

Lâm Hưng cười cười, đưa mắt nhìn Thôi Dịch Quân quay người rời đi.

Cũng có thể gặp lại, có lẽ cũng không tiếp tục gặp, bất quá không thể phủ nhận, đây là một cái tốt đạo sư.

Thôi Dịch Quân rời đi, toàn bộ nhà ăn bên trong đại sảnh liền chỉ còn lại có mấy cái học viên. Tự hào ngay cả nhà ăn thành viên cũng tại thời khắc này biến mất không còn tăm tích.

Bốn nam tử đi tới, đứng tại Lâm Hưng trước mặt, chậm rãi mà nói: "Lâm Hưng, C tổ đội dự bị thành viên, lần này tới nơi đây tập huấn, sau khảo hạch liền nhưng lập tức thăng nhiệm trở thành C tạo thành viên, đồng thời lập tức liền có thể tham gia nhiệm vụ."

"Tám cái đạo sư sẽ tại cái này trong vòng vài ngày từ cả nước các nơi chạy đến đối người tiến hành dày đặc nhất tập huấn."

Lâm Hưng ngẩng đầu: "Điều tra rất rõ ràng."

"Đối với địch nhân, từ trước đến nay đều phải đi qua đơn giản nhất phỏng đoán cùng nghiêm khắc nhất dự phán, còn có điểm trọng yếu nhất, hiểu rõ địch nhân của người."

Lâm Hưng cười một tiếng, nhìn trước mặt đứng đầy nam tử: "Ta không hiểu rõ người, người hiểu ta sao?"

Bánh!

Nam tử một cước đá tới.

Lâm Hưng ngón tay nhẹ nhàng duỗi ra, xa xa mấy người chỉ nghe được phanh phanh phanh ba tiếng vang lên, theo đuôi nam tử lập tức như tê đại cán ngã xuống.

Lâm Hưng phui tay, bùng lên trên bàn canh nhẹ nhàng uống một ngụm, cực kỳ nhàn nhã.

Nam tử giận dữ, đưa tay vỗ, thân thể lập tức đứng thẳng mà lên, quyền cước phi ảnh, hướng về Lâm Hưng vọt tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp mười đạo nắm đấm xuyên qua, nam tử lần nữa bay ngược trở về, mà lại lần này so vừa rồi thảm hại hơn chính là lần này Lâm Hưng lực lượng

trùng kích phi thường cường hân.

"Đây là Thôi Dịch Quân quyền cước vô ảnh!" Tại Niệm Thu Sinh bên cạnh một người kêu lên.

Mà lúc này Lâm Hưng thì ngẩng đầu nhìn xa xa giám sát, hẳn biết, hiện tại Thôi Dịch Quân nhất định ở đâu nhìn xem mình. Tại cao ốc chọc trời dưới đáy nhận trọng thương còn đang thông thả chữa trị, tại tiết để chữa trị trước đó Lâm Hưng cũng không muốn thi triển mình khí lưu huyền sức lực.

Cho nên vừa rồi nắm đấm mặc dù nhanh, nhưng là nhưng vô dụng đến bất kỳ một chút xú thuộc về Lâm Hưng mình khí lưu chi pháp. Tại Lâm Hưng bên cạnh ba người không có dấu hiệu nào đột nhiên xuất thủ, nắm đấm nhanh chuẩn hung ác, trong nháy mắt hướng về Lâm Hưng trùng kích mà xuất hiện.

Phanh phanh phanh phanh!

Lâm Hưng nắm đấm vung vẩy mà lên, Thôi Dịch Quân giáo sư quyền pháp trong nháy mắt thi triển đi ra, tại trong mọi người thành thạo điều luyện du tẩu.

Oanh!

Một người nam tử nhắm ngay Lâm Hưng phía sau lưng đánh lên mà đến, nhưng mà sau một khắc đã thấy Lâm Hưng phía sau lưng phảng phất lớn một con mắt, tay từ Lâm Hưng dưới nách xuyên thẳng qua mà xuất hiện.

"A. . ." Nam tử rít lên một tiếng, tay bị Lâm Hưng một quyền xông mở, mà đúng lúc này đợi, hai người khác chân đã dán chặt lấy Lâm Hưng đá tới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Ruột gan đứt từng khúc

Ầm!

Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh truyền đến, chỉ gặp phía sau lưng đánh lên nam tử tay bị Lâm Hưng một tay nắm, xoay người lăn rơi trên mặt đất. Chân của hai người đá tới, Lâm Hưng thân thể cũng đã giống như quỷ mị quay người tại hai người phía sau.

Lâm Hưng chân nhắm ngay hai người cái hông, một người đá một cái bay ra ngoài.

Hai người nhất thời kêu thảm ngã một cái ngã gục.

Lâm Hưng phui tay, lần nữa ngồi trên bàn, từ chén trà trên bàn bên trong đồ ra một chén nước, uống một mình tự uống.

Ba người bò lên, đối Lâm Hưng cúi người chào nói: "Đắc tội, huynh đệ." Lâm Hưng cười cười đối với cái này lơ đãng.

"Uy, Lâm Hưng..." Lâm Tâm nhi điện thoại.

Lâm Hưng nhận: "Tỷ, đã trở thể như vậy còn chưa ngủ à."

Lâm Tâm nhi nhu nhu nói: "Tỷ ngủ không được... Ngươi cái này một lúc lâu, thường xuyên tại ngoại địa, tỷ trong lòng luôn có chút không ổn." Lâm Hưng trong lòng có chút hồ thẹn, từ khi từ sơn thôn vào thành đến nay, mình tựa hồ dần dần rất ít đến bồi tỷ tỷ.

Lâm Hưng an ủi nói ra: "Cái này có cái gì không ổn, đi ngủ sớm một chút à, không phải về sau chính biến không đẹp, đến lúc đó không gả ra được."

Lâm Tâm nhi lập tức hờn dỗi: "Ngươi có còn hay không là đệ đệ ta rồi? Lại nói, nếu như ta không gả ra được, vậy liền gả cho ngươi là được rồi, đúng, ngươi sẽ không không cần tỷ tỷ à? Nếu như ngươi đừng lời của tỷ tỷ, như vậy tỷ tỷ chính khóc cho ngươi xem."

Lâm Hưng lập tức xấu hổ, có thể nói đừng à?

Cúp điện thoại, bên kia đạo sư đã qua tới.

Lần này tới đạo sư là một người mặc màu trắng tăng y một người trung niên nam tử, gặp Lâm Hưng đi tới mời luyện tập, không khỏi nhắc nhở: "Tiểu hòa

tử, cần nghỉ ngơi một cái không?"

Lâm Hưng lắc đầu: "Vũ chi cực trí, theo đuổi là mất ăn mất ngủ, có tiền bối lãnh đạo, vạn phần vinh hạnh, tại sao có thể trì hoãn một tơ một hào." Đạo sư nhìn xem Lâm Hưng, lập tức ho khan khẽ cười một cái: "Không tệ, không tệ, nghe nói trên người ngươi không chỉ có học xong công phu quyền cước, hơn nữa còn sẽ Huyền Thuật?"

"Hoi biết một chút da lông, nhập không được tiền bối pháp nhãn."

Đạo sư mang theo Lâm Hưng đi tới sân huấn luyện.

"Dùng người Huyền Thuật cùng ta đối công một cái." Đạo sư nhìn xem Lâm Hưng.

Lâm Hưng nhũn mày, sau đó nhẹ gật đầu: "Xin tiền bối chỉ giáo!" Lâm Hưng nói xong, thi triển Thôi Dịch Quân quyền pháp đối công mà đi, đồng thời thân thể như đồng du cá, tại bốn phía tạo nên chấn động gọn sóng lực lượng.

"Ông!"

Lâm Hưng một quyền hướng về đạo sư công tới, lại chỉ nghe được một tiếng thanh thúy êm tai nổ mình thanh, mà lại Lâm Hưng lúc này cũng mới nhìn đến, nguyên lai tại đạo sư bên cạnh vậy mà lít nha lít nhít bố trí từng đạo tơ vàng đường vân vòng bảo hộ.

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Kim Chung Tráo?" Lâm Hưng trong lòng run lên.

Bất quá quyền pháp tương giao, Lâm Hưng không chút do dự, thân thể như bóng với hình lần nữa trùng kích mà lên, quyền pháp lưu động, thân thể quang ảnh, tại đạo sư bên cạnh xoay tròn ra từng cái cực lớn vòng tròn. Mặc dù trọng thương về sau điều động khí lưu còn phi thường yếu, nhưng là vào lúc này cũng phi thường cao minh.

Nhưng mà đạo sư thân thủ cũng phi thường cao minh, Lâm Hưng mỗi lần công kích đạo sư tựa hồ cũng khả năng trước thời hạn nhưng, mỗi lần khí lưu trùng kích ở nơi nào, đạo sư đều có thể sớm đem Lâm Hưng khí lưu hoàn toàn đánh tan.

Ngay cả đấu một trăm chiêu, mặc dù mỗi chiêu đều là Lâm Hưng tiến công, thế nhưng là Lâm Hưng giết mình, tựa hồ mỗi lần chính mình cũng là đang bị động phòng ngự, đối ở trước mắt đạo sư tới nói, mình mỗi lần tiến công tựa hồ cũng là đạo sư đối với mình tiến công bắt đầu.

Trùng kích, điên cuồng trùng kích!

Chiến đấu, đem hết toàn lực chiến đấu!

"Oanh!"

Đạo sư một quyền đánh thẳng tới, đây là đạo sư lần thứ nhất tiến công.

Đạp đạp!

Lâm Hưng dưới chân co rút lại, lui về phía sau hai bước, đứng vững.

"Người luyện đều là cầu thí a?"

"Người học đều là cái gì cầu thí chiêu thức?"

"Đơn giản một chút lực đạo đều không có."

"Tiến công một trăm chiêu, nhưng người một trăm chiêu, người lại bị ta tùy tiện một quyền chính đánh bại, người... đều nói người là thiên tài, ta nhìn người mới là cái này trong học viện lớn nhất xuẩn tài, xuẩn tài!"

Lâm Hưng trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt đại sư... Đây là làm gì, đây là thế nào? Vừa rồi trả lại cho mình một loại Thiếu Lâm cao tăng, thần bí khó lường, vô cùng cường đại khí thế, như thế một cái làm sao lại sập...

Cao tăng nhìn xem Lâm Hưng, khẽ nói: "Được rồi, đến cùng ta luyện."

Lâm Hưng nhún vai, vừa mới đem hân cấp triệt để lòi đến, lần này lại có điểm phản ứng không kịp.

Cao tăng hít sâu một hơi: "Lè mà lè mè, người còn muốn làm C tạo thành viên, lại đi về nhà luyện vài chục năm nay rồi nói sau."

Kỳ thật cao tăng đạo sư hiện ở trong lòng là sụp đổ.

Người khác học quyền pháp đều là học mấy chục năm mới có thể có điểm thành tựu, thế nhưng là Lâm Hưng chỉ là theo chân Thôi Dịch Quân học tập không đến thời gian một ngày, vô số là có thể đem cảm như thế tinh yếu, cái này... Cái này mẹ nó vẫn là một cái gì cũng đều không hiểu học sinh a?

Bất quá nghĩ nghĩ, cao tăng cũng liền hiểu rõ.

Bất quá, hiện tại nhất định phải đem tiểu tử này khi dễ lại nói, nếu không về sau các loại tiểu tử này cường đại lên chính không có cơ hội.

Lâm Hưng không biết cao tăng danh hào, nếu như Lâm Hưng biết cao tăng danh hào, lập tức liền biết cái này cao tăng vì sao trước sau thái độ chênh lệch lớn như thế...

Hoan Hi Phật, người khác đều gọi hấn Hoan Hi Phật.

Nếu như tại trên đường cái gặp được, người sẽ cho là hấn là người xin cơm. Nếu như tại đại thương trấn nhìn thấy, người sẽ cho là hấn là Phật sống chuyển thế... Vui vẻ vô độ, hi vọng vô thường, thần bí khó lường các loại nói chính là Hoan Hi Phật.

...

Thanh Ninh Huyền mỹ thực thành

Ngồi tại lầu hai phía trước cửa sổ, nhìn xem dưới lầu rộn rộn ràng ràng tới tới lui lui đi qua đám người, Liễu Tiểu Nhu câu được câu không chọn trong chén đồ ăn.

Mấy ngày nay về nhà về sau nàng luôn luôn không hiểu thấu ưu thương, luôn luôn không hiểu thấu sẽ thút thút, ngoại trừ làm làm việc liền sẽ hung hăng hướng mỹ thực thành chạy.

Mẫu thân của nàng cũng biết chân tướng sự tình, một mặt vì cái kia thần bí tiểu tử cảm thấy tiếc hận, một mặt cũng vì nữ nhi si tình cảm thấy bất đắc dĩ... Mới đầu khuyên bảo nàng một lúc lâu, đằng sau cũng liền mặc cho Liễu Tiểu Nhu mình đi. Dù sao đứa bé kia là vì cứu Tiểu Nhu mà chết, Tiểu Nhu cũng khó từ tội lỗi, tại mọi tâm tính thay đổi một cách vô tri vô giác phía dưới, mẫu thân của nàng bỏ mặc Liễu Tiểu Nhu hướng mỹ thực thành mà tới.

Nhìn qua dưới lầu rộn rộn ràng ràng đám người, đột nhiên, nàng nghe được một đứa bé hướng về ngoài cửa hô: "Lâm Hưng ca ca..."

Tiểu hài nhi liền xông ra ngoài, Liễu Tiểu Nhu cũng giật mình, nàng hoảng hốt quay người, đã thấy là cái không quen biết nam hài, dáng dấp giống như Lâm Hưng cao lớn, đáng tiếc lại không phải.

Tiểu hài nhi tựa hồ cũng phát hiện không phải Lâm Hưng, cho nên làm bộ nhìn về phía nơi khác, sau đó cầm bút chì đầu ngồi xuống.

Liễu Tiểu Nhu nhẹ nhàng quay người, miệng bên trong nhẹ nhàng truyền đến một tiếng ai thán, lại đột nhiên nghe được tiểu hài nhi tiếp tục nhắc tới nói: "Lâm Hưng ca ca làm sao còn chưa tới a, đều đã mấy ngày, ta vẫn chờ hấn đến dạy ta làm việc đâu."

Liễu Tiểu Nhu thân thể cứng đờ, trong hốc mắt nước mắt lại ngăn không được bùng lên.

"Người Lâm Hưng ca ca sẽ không trở về, người Lâm Hưng ca ca không về được, không về được..." Liễu Tiểu Nhu đáy lòng mặc niệm lấy, nước mắt cộp cộp rơi vào trong canh, ruột gan đứt từng khúc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Lâm Hưng yêu

Theo cao ốc chọc trời dần dần kết thúc công việc, toàn bộ Thanh Sơn thị, Thanh Ninh Huyền khu lại vào lúc này lập tức yên tĩnh trở lại. Các ngành các nghề còn tại riêng phần mình làm lấy mình cần có cùng không cần làm việc, hết thấy đều tiến hành vô cùng đầu vào đầy.

Nhưng là mấy ngày nay cả thị khu đều trở nên càng ngày càng náo nhiệt.

Phương tây khuôn mặt cũng dần dần tập trung vào Thanh Sơn thị, đặc biệt là tới gần cao ốc chọc trời cơ quan du lịch, bất luận lớn nhỏ, một mực đủ quân số, mà lại loại này xu thế còn dần dần hướng về Thanh Ninh Huyền cùng Thanh Sơn nội thành chậm rãi lan tràn ra.

Lần tụ hội này so tất cả mọi người tưởng tượng cũng còn muốn khổng lồ!

Có lẽ một chút bình dân còn không biết, chỉ có chân chính thuộc về thượng lưu gia tộc cổ xưa mới có thể biết một chút công khai bí mật.

Xung bá phương tây hơn ba trăm năm gia tộc cổ xưa phải vào trú thần bí phương đông.

Đầu tư trên trăm ức chế tạo thần bí phương đông nghi phép son trang.

Đến cùng ai sẽ đại biểu gia tộc này tiến về phương đông?

Không có bên trên mọi đầu đề, thế nhưng là tại vòng tròn bên trong người lại vô cùng náo nhiệt, cái này, thế nhưng là một cái Thanh Sơn thị rầm rộ đây này. Không tại cái vòng này người, người vĩnh viễn không biết cái này gia tộc cổ xưa nội tình là bức nào phong phú, chỉ có trong hội này mặt, người mới sẽ biết, cái kia là bức nào huy hoàng cùng vinh quang.

Đầu tư chục tỷ, chỉ vì chế tạo một cái đông phương thức nghi phép son trang, cũng chỉ có dạng này gia tộc cổ xưa mới có thể làm được. Người muốn nói tài sản, làm những này gia tộc cổ xưa đem mình những cái kia núp trong bóng tối tài sản cho hấp thụ ánh sáng đi ra, người sẽ phát hiện, người ta coi như bỏ vốn mua kẻ tiếp quốc gia đều có thể.

Đến nay vẫn như cũ là đáp án chính là, cái này gia tộc cổ xưa, vì sao muốn không xa vạm dậm đi vào thần bí phương đông đến kiến tạo một cái nghi phép son trang? Cái này thần bí gia tộc, vì sao muốn tiến vào chiếm giữ tại dạng này một cái xa xôi thành thị.

Cái này bí mật trong đó, có lẽ chỉ có thiên triều chân chính người cầm quyền mới biết được. . .

Lúc trước một đội vợ chồng ngoài ý muốn cứu gia tộc này đích hệ tử đệ, bây giờ đích hệ tử đệ đã thân là gia chủ, hẳn đầu tư tại phương đông, là vì báo ân.

Chính là đơn giản như vậy, mà thôi!

Đến trong đó chân chính bí mật, có lẽ chỉ có gia tộc này gia chủ cùng cái kia thần bí vợ chồng mới có thể biết, đây cũng là một điều bí ẩn ngọn nguồn. Cái này thần bí gia tộc vào ở phương đông, từ phương mọi thế lực ngầm tự nhiên tầng tầng lớp lớp chen chúc mà tới.

Ôm nhiều loại mục đích.

Dạng này rầm rộ tại toàn bộ Thanh Sơn thị đều là hiếm có, cái thành phố này thậm chí không có tiếp đãi tất cả du khách chuẩn bị. . .

Bất quá, Thanh Sơn thị năm gần đây phát triển cấp tốc, đến cũng có mọi khẩn cấp cơ chế, cho nên mới khiến cho đường xa mà đến người đi đường không có lọt vào trở ngại.

Một chút phương tây du khách khả năng là lần đầu tiên đến thần bí phương đông, mọi mua sắm, mọi ăn, cũng khiến cho Thanh Sơn thị khu tất cả đại mỹ thực quảng trường, trang phục quảng trường một lần bạo rạp, nhân viên nói liên không dứt.

Bất quá chuyện này nói nhỏ không nhỏ, nói lớn không lớn, mà lại tất cả chân chính tạp chí lớn đều có một cái tiêu chuẩn ---- -- sáng liên quan đến gia tộc cổ xưa đưa tin đều không cho phép xuất hiện tại bất luận cái gì trong tin tức. Cho nên những chuyện này cũng chỉ là tại một chút tiêu truyền thông bên trên tầng tầng lớp lớp đưa tin.

. . .

Liễu Tiểu Nhu lau khô nước mắt, nằng nệ nhàng đi tới tiểu hài tử trước mặt, nói ra: "Tiểu đệ đệ, ta đến dạy ngươi có được hay không?"

"Tỷ tỷ, ngươi không có tiền thanh toán sao?"

Liễu Tiểu Nhu ngẩn ngơ: "Cái gì?"

Tiểu nam hài nắm chặt lấy ngón tay chân thành nói: "Ngươi có phải hay không ăn cơm không mang tiền. . . Ngươi yên tâm đi, ngươi trở về lấy tiền, cha ta người rất tốt."

Liễu Tiểu Nhu lập tức im lặng. . .

Cha hẳn vừa đi tới, một bàn tay đập vào tiểu hài tử trên đầu: "Tại sao nói như thế tỷ tỷ đâu, tỷ tỷ tiền đã cho."

Tiểu nam hài lập tức thè lưỡi, cúi đầu làm bài tập. Vừa cúi đầu, tiểu nam hài lại buồn bực ngẩng đầu lên: "Cái kia xinh đẹp tỷ tỷ, ngươi vừa nói muốn tới dạy ta học tập?"

"Ừm. . . Bất quá nhìn ngươi cũng không cần."

Tiểu nam hài chỉ vào Liễu Tiểu Nhu nói ra: "Lâm Hưng ca ca nói, không thể quá tin tưởng một chút nữ nhân. Nhất là giống tỷ tỷ ngươi xinh đẹp như vậy. . ."

"Nhân tiểu quý đại" Liễu Tiểu Nhu bị không khí này xông lên, đối Lâm Hưng tưởng niệm đến là hòa tan một chút.

Liễu Tiểu Nhu đứng tại tiểu nam hài phía sau, con mắt rơi vào tiểu nam hài làm việc bên trên: "Vậy hẳn còn có nói gì không?"

Tiểu nam hài lập tức nhìn chằm chằm Liễu Tiểu Nhu nói: "Ngươi biết Lâm Hưng ca ca? Chẳng lẽ ngươi thăm mền hẳn? Muốn hay không ngươi viết

phong thư cấp Nga, lần sau Lâm Hưng ca ca đến thời điểm ta giúp người giao cho hân?"

Liễu Tiểu Nhu ngẩn ngơ, thầm nghĩ: "Người xác định người chỉ là một đứa bé trai?" Liễu Tiểu Nhu nhẹ nhàng ho khan một tiếng, tránh đi cái đề tài này, nói: "Ta là người Lâm Hưng ca ca đồng học, người gọi ta Liễu tỷ tỷ là được rồi."

"Liễu tỷ tỷ, chẳng lẽ người là Liễu Tiểu Nhu tỷ tỷ?"

"Làm sao người biết?" Liễu Tiểu Nhu kỳ quái hỏi.

Tiểu nam hài tròn mắt quay tròn chuyển, nhìn xem Liễu Tiểu Nhu, nói: "Nguyên lai người thật sự là a. . . Ta có một cái bí mật, không biết có nên hay không nói cho người."

Liễu Tiểu Nhu kỳ quái hỏi: "Bí mật gì?"

"Người trước dạy ta làm làm việc, làm xong ta sẽ nói cho người biết, liên quan tới Lâm Hưng ca ca bí mật, còn có ta vì sao lại biết người." Liễu Tiểu Nhu triệt để bị cái này trước mắt bảy tám tuổi tiểu nam hài đánh bại. . .

"Nhân tiểu quý đại, người còn như vậy nói, ta không dạy người làm việc." Liễu Tiểu Nhu ánh mắt trừng một cái, nói.

Tiểu nam hài lập tức ngẩn ngơ, mặc dù nhân tiểu quý đại, nhưng nhìn đến Liễu Tiểu Nhu tức giận bộ dáng vẫn là nhẹ nhàng ngẩn ngơ, lập tức nói: "Ai nha, nếu như người thật sự là Liễu Tiểu Nhu lời của tỷ tỷ, vậy ta chính đối người hoàn toàn tin tưởng, người không biết a, Lâm Hưng ca ca một mực có một cái bí mật nhỏ, hân từ không nói cho người khác biết nha."

"Hân nói cái gì?" Liễu Tiểu Nhu hỏi.

"Lâm Hưng ca ca nói, trong trường học, có người tỷ tỷ xinh đẹp nhất, người cũng vô cùng vô cùng vô cùng tốt, bên trong một cái chính là Liễu Tiểu Nhu tỷ tỷ." Tiểu nam hài nói nghiêm túc.

"Còn có a, người không biết, Lâm Hưng ca ca thường xuyên nhắc tới cũng là Liễu Tiểu Nhu tỷ tỷ, hân nói. . . Hân nói. . ."

"Hân nói cái gì?"

"Hân nói Liễu Tiểu Nhu tỷ tỷ ôn nhu quan tâm, dịu dàng động lòng người, luôn có một loại đề cho người ta muốn khi dễ cảm giác, cho nên Lâm Hưng ca ca sẽ thường xuyên đến khi dễ người, mỗi lần nhìn người tức giận bộ dáng liền sẽ thật đáng yêu. . . Hân còn nói, nếu như đến nói chuyện cưới gả thời điểm, Tiểu Nhu tỷ tỷ mặc dù là ở trong thành, nhưng là gia đình phi thường nghèo khó, cho nên hân chỉ cần có cơ hội nhất định sẽ cưới Liễu Tiểu Nhu tỷ tỷ vì thế từ."

Kỳ thật tiểu hài tử này cũng là nhân tiểu quý đại, Lâm Hưng lúc trước nhắc lên là Khâu Tinh cùng Liễu Tiểu Nhu, hai cái đều là trường học hiếm có đại mỹ nhân nhi, bất quá Lâm Hưng cũng biết, Khâu Tinh gia thế là kinh khủng bậc nào, liền xem như đem hết toàn lực, cũng không có thể trở thành Khâu Tinh nhà con rể, lúc này ôn nhu quan tâm bình dân giáo hoa liền trở thành Lâm Hưng bên trên tuyển —— nếu quả thật muốn tại giữa hai người làm một lựa chọn.

"Bất quá, hân còn nói, không thể lấy Tiểu Nhu tỷ tỷ vì thế từ."

Liễu Tiểu Nhu lại là ngẩn ngơ, đây cũng là vì cái gì?

"Bởi vì Lâm Hưng ca ca nói, tỷ tỷ của hân bệnh nặng không biết muốn xài bao nhiêu tiền mới có thể trị tốt, nếu như cưới Tiểu Nhu tỷ tỷ vì thế từ cái kia lại không là hại Tiểu Nhu tỷ tỷ, mà lại Lâm Hưng ca ca là nông thôn nhân, hân không hy vọng Tiểu Nhu tỷ tỷ trở lại nông thôn đi chịu khổ, hân còn nói, nếu như Tiểu Nhu tỷ tỷ bị trong đất làm việc, bị rám đen lời nói hân sẽ đau lòng."

Liễu Tiểu Nhu thần sắc ngẩn ngơ, nước mắt giống như vỡ đê, tràn mi mà xuất hiện.

"Ai, ai, Tiểu Nhu tỷ tỷ, người làm sao khóc nha. . ."

"Lâm Hưng ca ca thế nhưng là nói, mỗi lần nhìn thấy Tiểu Nhu tỷ tỷ khóc hân đều sẽ rất thương tâm, vì Tiểu Nhu tỷ tỷ mỗi lần hân đều làm xuất hiện tất cả vốn liếng. . . Mặc dù khóc Tiểu Nhu tỷ tỷ cũng nhìn rất đẹp, thế nhưng là hân nói hân còn thì không muốn thấy Tiểu Nhu tỷ tỷ khóc đáng về."

Liễu Tiểu Nhu thân thể cương ngay tại chỗ.

Chương 53: Nhân sinh như mộng

Ngày chín tháng bảy, nắng sớm mờ mờ

Cái cuối cùng đạo sư rốt cục rời đi.

Tám cái đạo sư, thập bát ban võ nghệ, súng ống, quyền pháp, võ thuật, cơ hồ tất cả có thể giao thụ đều thể hồ quán đỉnh toàn bộ giao cho Lâm Hưng.

Cái này đơn giản tập huấn, trong đó chỗ giàu có lại là ngàn vạn loại tài nguyên, vì thế Lâm Hưng khả năng tiêu hóa tại nhất trong thời gian ngắn liền đem tiêu hóa, không thể tiêu hóa Lâm Hưng cũng sớm ghi nhớ tại trong lòng, quay đầu chỉ cần tốn một chút thời gian muốn toàn bộ ngộ ra cũng chênh lệch chỉ không xa.

Đi ra phòng huấn luyện, Lâm Hưng tinh thần sung mãn, thần thái sáng láng. Liếc mắt nhìn một chút xa xa mấy người, Lâm Hưng nhún vai. Không từ ngày đó đổi quyền về sau, Lâm Hưng cơ hồ không có làm sao tiếp xúc qua mấy người. Mấy ngày nay huấn luyện đều hôn thiên hắc địa, làm sao có thời giờ để ý tới mấy người khiêu khích.

Bất quá Lâm Hưng đi ra phòng huấn luyện vẫn là để tất cả mọi người chú ý một cái... Đám người duy nhất nhìn thấy Lâm Hưng địa phương chính là lúc ăn cơm, cơm nước xong xuôi Lâm Hưng đều là trực tiếp biến mất đang huấn luyện cửa phòng.

"Chính hần huấn luyện như thế khả năng có khả năng bao lớn?"

Mấy người nhìn về phía Lâm Hưng, nhao nhao kỳ quái nghĩ: "Đúng đấy, này chúng loại giống như thể hồ quán đỉnh huấn luyện, khả năng lớn bao nhiêu thành tựu?"

Lúc này phòng ăn đại môn bị người đẩy ra.

Một cái đồ rắn ri quân trang nam tử đi đến.

Nam tử nhìn lướt qua đám người, thấy mọi người tập hợp tới, liền hỏi: "Đều chuẩn bị kỹ càng khảo nghiệm?" Mấy cái học viên bao quát Niệm Thu Sinh, đều cùng một chỗ nhẹ gật đầu.

Ở chỗ này mặc dù là làm một chút tập huấn, nhưng là bọn hần bản thân liền đã trải qua mọi lặp đi lặp lại huấn luyện cùng khảo nghiệm, ở chỗ này, bọn hần là làm nghỉ ngơi đến huấn luyện. Chân chính trọng yếu là khảo hạch, cho nên mấy người sớm tại số tám ban đêm liền đã làm nghỉ ngơi chuẩn bị, lấy sung mãn nhất tinh thần tới đón tiếp tỷ thí.

Cũng chỉ có giống Lâm Hưng nhân tài như vậy vào lúc này mới đẩy ra phòng huấn luyện đại môn, tới tham gia khảo hạch, đồ rắn ri quân trang nam tử nhìn về phía Lâm Hưng.

"Ta đã chuẩn bị xong!" Lâm Hưng khẳng định đáp.

Đồ rắn ri quân trang nam tử nhẹ gật đầu: "Như vậy, chính đi theo ta."

Đi theo đồ rắn ri quân nhân một mực hướng về căn cứ chỗ sâu đi đến, thẳng đến đi tới một cái cự đại trong huyết động, đồ rắn ri quân nhân phương mới dừng lại. Ở chỗ này nhìn sang, phía trước khối mù lượn lờ, bên trong đến cùng có cái gì, dù ai cũng không cách nào thấy rõ.

Kề bên này có võ trang đầy đủ quân nhân hơn hai trăm người.

Đồ rắn ri quân nhân nhìn về phía mấy người, nói: "Khảo hạch hết thấy sáu hạng, mỗi cái hạng mục max điểm một trăm điểm, chỉ cần các hạng khảo hạch đạt tiêu chuẩn, các người liền có thể tốt nghiệp." Lâm Hưng thì nhìn về phía cái này hơn hai trăm người quân đội, cái này tiểu quân nhân thực lực cụ thể đến cùng như thế nào, còn có, cụ thể khảo hạch phân biệt có cái gì?

Mấy ngày nay một mực tại tập huấn bên trong, Lâm Hưng thậm chí cũng không kịp hỏi khảo hạch nội dung là cái gì, cứ như vậy bị đẩy tới khảo hạch. Trên thực tế nếu như không phải đạo sư nhắc nhở, Lâm Hưng bây giờ còn chưa kịp phản ứng, mình còn cần khảo hạch.

Dù vậy, Lâm Hưng nhìn trước mắt khảo hạch tràng vẫn còn có chút khoe miệng co giật.

Đồ rắn ri quân nhân nhìn xem Lâm Hưng, nói: "Bây giờ tại nơi này, các người liền đem đứng trước hạng thứ nhất khảo hạch, cũng là quyết định các người cuối cùng gia nhập cái tổ chức kia phán định." Lâm Hưng quay người, hỏi quân nhân: "Cái này hạng thứ nhất khảo hạch, như thế nào xem như khảo hạch thông qua được, như thế nào chấm điểm? Như thế nào tính phân?"

"Trong này là huyền cảnh, cũng là một loại cùng loại toàn hệ thức mô phỏng thế giới. Các người tiến vào bên trong, có một trăm phút từ bên trong đi tới."

Lâm Hưng hỏi: "Như vậy nói cách khác, nếu như 40 phút không từ bên trong đi ra lời nói, cái này tiếp xuống khảo hạch cũng không cần?" Đồ rắn ri quân nhân chỉ chỉ phía trước nói: "Không sai, được rồi, đi vào đi, tham dự cái này hạng thứ nhất, cũng là thần bí nhất khó lường khảo hạch đi."

"Tại cửa này nhanh nhất nhiều người thiếu phút đồng hồ đi ra?"

"Nhất thành tích cao là 82. 65 "

Cùng mấy người, Lâm Hưng dưới chân khế động, bước vào đến trong đó.

...

Nhân sinh như mộng, mộng như nhân sinh!

"Lâm Hưng, để người một đêm bớt làm điếm, chính là không nghe." Lâm Tâm nhi giễu cợt âm thanh truyền đến.

Lâm Hưng mở mắt ra, chỉ gặp nơi xa lâm Tâm nhi thân ảnh từ bờ ruộng bên trên đi tới.

"Tỷ..." Lâm Hưng quay đầu, kêu một tiếng.

Lâm Tâm nhi cầm ra khăn cấp Lâm Hưng xoa xoa mồ hôi trán: "Được rồi, làm xong việc nhà nông cái kia liền về nhà đi. Còn có, người không phải vẫn luôn gọi ta Tâm nhi a, làm sao hiện tại đổi gọi tỷ?" Lâm Hưng lông mày hơi động một chút, Tâm nhi, tỷ, Tâm nhi, tỷ...

Về đến cửa chính miêng, chỉ thấy mình nhà là một cái không nhỏ viện lạc, vách tường bị quét vôi không công, tại bốn phía trong thôn cũng là siêu quần bạt tụy một bộ lầu hai tiểu viện. Cổng còn có một cái thân ảnh yếu điệu đang đứng tại cửa ra vào, tựa hồ chính ngắm nhìn hai người trở về.

"Tiểu Nhu, người com đã làm tốt rồi sao?" Tâm nhi hỏi.

"Phu quân có mệt hay không?" Tiểu Nhu đi tới, lẳng lặng ngắm nhìn Lâm Hưng.

Lâm Hưng chậm rãi vươn tay, nhẹ nhàng ôm lấy Tiểu Nhu, khoe miệng nhẹ nhàng dán tại Tiểu Nhu trên trán, Tiểu Nhu tựa hồ phi thường hưởng thụ, nhẹ nhàng nhắm lại hai mắt.

Lâm Hưng nào hải ký ức phảng phất đột nhiên bị phát triển.

Năm đó, Lâm Hưng bị thôn dân buộc ly biệt quê hương.

Năm đó, Lâm Hưng lợi dụng năm khôi tiền mua xổ số, lại trúng ba trăm vạn nguyên thưởng lớn.

Năm đó, tỷ tỷ bệnh y được rồi, vẫn còn dư lại hơn một trăm vạn, Lâm Hưng lợi dụng cái này một trăm vạn tại nông thôn nhận thầu một chút vườn trái cây trồng trọt, bốn năm về sau vườn trái cây thành thực, thu hoạch lớn tài nguyên cuốn cuộn.

Mà lúc này, học đại học niệm Tiểu Nhu trở về quê quán.

Lâm Hưng cưới niệm Tiểu Nhu!

Chạy về phía Khâu Tinh trong nhà cầu hôn, lại bị nhục nhã trở về... Bây giờ chính là bị Khâu gia nhục nhã trở về ngày thứ mười.

Lâm Hưng đáy lòng lúc này chính đang điên cuồng kêu gào, không phải như vậy, nhất định không phải như thế. Giác mộng của mình chính là cái này, thậm chí mình ngay cả bị Khâu gia cự tuyệt cầu hôn đều nghĩ qua, thế nhưng là sự tình, đến cùng là thế nào? Đến cùng là đáng đáp ra sao?

Vì sao mình sẽ có một loại ảo giác!

Giác mộng của mình là những này, thế nhưng là mộng tưởng bên ngoài, đến cùng còn có cái gì là mình không sở hữu đụng chạm đến.

Ngay tại Lâm Hưng lúc ăn com đợi, Lâm Hưng trên tay điện thoại di động vang lên, Lâm Hưng ấn mở xem xét, là một cái tin nhắn.

Nội dung tin nhắn: Đặc biệt hành động tổ C tạo thành viên Lâm Hưng, có nguyện ý hay không tiếp nhận nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ mục tiêu: Bảo vệ tốt từ nước Mỹ về nước siêu cấp nhà khoa học Phùng tiên sinh thuận lợi từ nước Mỹ thoát đi đồng thời leo lên tiến về thiên triều máy bay.

Nhiệm vụ trừ kim: Ba trăm vạn nhân dân tệ.

Cơ hồ tại đồng thời, điện thoại di động dong binh giới diện cũng bắn ra một cái nhiệm vụ:

Ám sát siêu cấp khoa học tay cự phách Phùng tiên sinh

Nhiệm vụ trừ kim: Ba trăm triệu người dân tệ.

Đặc biệt nhắc nhở: Bản nhiệm vụ ai cũng có thể tiếp nhận, chỉ cần mạng đến đầu lâu, tùy thời có thể lấy hối đoái.

Hai nhiệm vụ trước sau theo nhau mà tới.

Lâm Hưng trong óc cũng toát ra mình là một bộ đội đặc chủng kiêm nhiệm dong binh ký ức... Lâm Hưng nghi hoặc, những ký ức này, vì sao ta sẽ có loại ta căn bản không quen biết cảm giác. Hoặc là nói, trong trí nhớ mình, tựa hồ rõ ràng không phải như vậy,

Lâm Hưng tạm thời lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Độ sức cái đặc sắc

Nhiệm vụ này khó khăn địa phương ngay tại ở, nếu như muốn hoàn toàn tiếp nhận nhiệm vụ thứ nhất, nhiệm vụ này chính sẽ trở nên vô cùng khó khăn. Bởi vì lần này muốn bảo tiêu tiêu chuẩn thấp nhất là 10 người, có thể nói hoàn toàn không xác định, tại cái này 10 cái bảo tiêu bên trong đến cùng có ai còn tiếp nhận cái thứ hai nhiệm vụ. . .

Nhiệm vụ thứ hai là quốc tế dong binh tổ chức ban bố, mà nhiệm vụ thứ nhất là căn cứ quốc gia bộ đội đặc chủng tổ chức ban bố.

Chạng vạng tối ăn cơm tương đối ngọt ngào, Liễu Tiểu Nhu, lâm Tâm nhi làm bạn tại trái phải, cái này khiến Lâm Hưng đáy lòng vô cùng sụt sịt. Nhưng là loại cảm giác này lại làm cho Lâm Hưng sinh ra một loại cực kỳ cảm giác không chân thật tới.

Tựa hồ, một ít ranh giới cuối cùng bị xé nát. Nhưng là đến cùng chỗ nào xảy ra vấn đề cho đến trước mắt Lâm Hưng cũng không có cách nào đem bắt tới, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

"Tiểu hưng, người mỗi lần có việc đều là như thế này, có chuyện gì nói ngay đi. . ." Lâm Tâm nhi nhìn xem Lâm Hưng không nói một lời, rốt cục lấy hết dũng khí đối Lâm Hưng hỏi lên.

Lâm Hưng ngẩng đầu, Liễu Tiểu Nhu nhẹ véo nhẹ bóp tay, lâm Tâm nhi cũng tích lũy lấy tay, không biết làm sao đáng về.

"Ta khả năng phải đi ra ngoài một bận." Lâm Hưng nói.

"Chúng ta, chúng ta tài phú đã đầy đủ phía sau lưng của chúng ta tử tôn sinh sống, người vì cái gì còn muốn đi ra ngoài?" Lâm Tâm nhi hỏi.

Lâm Hưng nhìn chung quanh, hiện tại xác thực xem như áo cơm không lo, trong vườn trái cây tài nguyên cuộn cuộn, lại thêm những năm này dong binh kiếp sống cũng vì Lâm Hưng toàn rất lớn một khoản tiền.

"Nhiệm vụ này, ta nhất định phải tiếp nhận." Lâm Hưng do dự một chút, nói.

"Lại là quốc gia đại nghĩa a? Tiểu hưng, người chỉ là một cái tiểu nông dân, người chỉ là một cái sơn thôn tiểu nông dân, người có cái gì, người không có cái gì, người quên lần trước là toàn thân đầm máu trở về rồi sao?"

"Đi làm bảo tiêu, người biết không, người sở tác sở vi, người cho là quốc gia đại nghĩa, người nhiều năm như vậy quốc gia đại nghĩa, có ai biết?"

"Người nghênh đón qua nhiều người như vậy về nước, ai đến xem qua người? Ai biết người. Coi như người là một cái đêm tối vương triều vương, thế nhưng là biết người cũng chỉ có người cái gọi là vòng tròn người, người muốn tiền có tiền, muốn sinh hoạt có sinh hoạt, người còn hình cái gì?"

"Tên, vô danh, lợi, người còn cần đến đi vì tiền đi dốc sức làm a?"

"Tiểu hưng, người không nên đem hết thầy đều ôm ở trên người, người phải biết, thế giới này không phải là không có người lại không được."

Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn lâm Tâm nhi: "Tâm nhi, trên thế giới không phải không ta không được, mà là không có ta, không đủ đặc sắc. Ta làm những này, không cần cầu nổi danh, không cần cầu có lợi, chỉ cầu yên tâm thoải mái, tài nghệ của ta là quốc gia người dạy ta, đây là ta thiếu quốc gia, đây chỉ là một giao dịch."

"Ta đáp ứng người, lần này qua đi, ta chính tuyên bố xuất ngũ."

Lâm Tâm nhi lắc đầu thờ dài, câu nói này người đã trải qua đã nói rất nhiều lần rồi, thế nhưng là người lại không có một lần thực hiện.

Mỗi lần người ra ngoài, luôn luôn toàn thân đầm máu trở về.

Mỗi lần người ra ngoài, luôn luôn vì người nom nớp lo sợ.

Mỗi lần người ra ngoài, đều đem tim nhảy tới cổ rồi.

Chẳng lẽ muốn một thế Trường An cứ như vậy khó a?

. . .

Cổ thụ lượn quanh, sơ dương leo lên núi đầu

Lâm Hưng tại hai nữ nghênh đón hạ chậm rãi rồi đi.

Nhìn xem Lâm Hưng bóng lưng rồi đi, hai nữ trong mắt lóe lên một tia nước mắt. Muốn đi độ sức một cái đặc sắc nhân sinh, muốn đi báo đáp đã từng giáo sư mình kỹ nghệ người. . . Hẳn vốn là như vậy không bỏ xuống được. Lâm Hưng bóng lưng rất nhanh biến mất tại phía trước, hai nữ nhìn nhau một chút, riêng phần mình truyền đến một tiếng ai thán.

Lâm Hưng vừa đi ra cửa thôn, chuyển đặc biệt đã tại cửa thôn chờ, màu đen xe con chờ Lâm Hưng trong nháy mắt biến mất tại thôn nhỏ.

Tiếp nhận thuận tay đưa tới com hộp, Lâm Hưng vác lấy ba lô, đi vào sân bay, đăng ký bài đã sớm đặt trước tốt, tiến về thủ đô sân bay. Bởi vì thượng cấp chỉ thị, tại thời gian nhanh nhất bên trong đuổi tới mục đích, cho nên Lâm Hưng vừa bước vào sân bay chính có người trước tới đón tiếp.

Lâm Hưng vừa lên phi cơ, sau năm phút máy bay trước khi cất cánh hướng thủ đô sân bay. Từ thủ đô sân bay xuống tới, Lâm Hưng cũng nhìn thấy nhiệm vụ lần này đội viên. Cái thứ nhất chính là Niệm Thu Sinh, đặc chủng B tổ bên trong siêu cấp lính đặc chủng, mà lại nghe nói rất có thể sau lần này, cái này siêu cấp lính đặc chủng liền sẽ triệt để thăng cấp tiến hành tổ A khảo hạch đồng thời gia nhập tổ A. Còn lại mấy cái Lâm Hưng cũng không nhận ra, bất quá thêm từ bản thân đến chỉ có chín người.

"Còn có một người đâu?" Một cái đội viên quay người hỏi sân bay nhân viên công tác.

"Tiên sinh xin chờ một chút, khả năng máy bay duyên ngộ. Rađa đã kiểm tra đến cuối cùng một vị đội viên đến."

Người cuối cùng xuống tới, Lâm Hưng quay đầu, người trước mắt này mình tựa hồ nhận biết. . . Thế nhưng lại lại có chút mơ hồ, tựa hồ gặp qua, thế nhưng lại lại hình như là căn bản chưa thấy qua. Nếu như là gặp qua, vì cái gì mình không biết đối phương là ai. Thế nhưng là nếu như không biết, như vậy vì cái gì lại có một loại cảm giác đã từng quen biết?

Lâm Hưng vuốt vuốt đầu, không đi nghĩ những thứ này.

Dẫn đầu một cái quân chính quy trang nam tử nhìn xem mười người, nói: "Được rồi, nhân viên đến đông đủ, lên phi cơ đi."

Hết thấy thả đèn xanh, mấy người đi theo nam tử mười phút đồng hồ liền treo lên lên máy bay.

Quân chính quy trang nam tử nhìn xem mấy người, nói: "Nhiệm vụ của các người chính là đem Phùng tiên sinh nghênh đón, đồng thời bảo hộ hân về nước, tổ quốc đem nhiệm vụ giao cho các người, hảo vận!"

Quân chính quy trang nam tử cấp mười người phát văn kiện lui lại xuất hiện, máy bay cất cánh.

Lâm Hưng cúi đầu lật xem văn kiện trong tay.

Phùng tiên sinh, tên thật Phùng bình giản, nguyên quán vì Hoa Hạ quốc kinh thành nhân sĩ, 10 tuổi tham gia thi đại học cũng lại trở thành kinh thành cao thi Trạng Nguyên, 14 tuổi kinh thành tốt nghiệp đại học, phía sau xin ra nước ngoài học, ra nước ngoài học ba năm, tại nước Mỹ hiện ra thiên phú kinh người, nó nói lên quan điểm bị nước Mỹ tổng thống tự mình tiếp đãi, cũng ở tại sau mời Phùng bình giản gia nhập nước Mỹ quốc tịch, sau đó Phùng bình giản trở thành nước Mỹ công dân.

Phùng bình giản là một cái phi thường người khiêm tốn, nhưng là tức liền như thế nào điệu thấp cũng vô pháp che giấu hân thiên tài trác tuyệt quang huy, tại nước Mỹ những năm này giáo động vô số lần khoa học biến đổi, thành tựu vô số vinh dự. Cái khác chư quốc từng xuất hiện giá trên trời mời.

Leo lên nước Mỹ nhất quyền uy truyền thông đầu đề hơn trăm lần, leo lên Y nước nhất quyền uy tuần san trang bìa 9 lần, được vinh dự cái thứ hai Einstein.

Chính là như thế một cái khoa học tay cự phách, bây giờ lại thoát ly nước Mỹ quốc tịch muốn muốn trở về Hoa Hạ ôm ấp.

Vì thế, Lâm Hưng cũng rốt cục tại đoạn cuối cùng nhìn đến cuối cùng tới một người học viên danh tự. Nhìn xem cái này học viên danh tự, Lâm Hưng có chút ngây người.

Quen thuộc, còn là một loại đập vào mặt cảm giác quen thuộc cảm giác. . . Thế nhưng là, hấn đến cùng là ai.

C tạo thành viên, giống như Lâm Hưng đều là C tạo thành viên, cũng là nhiệm vụ lần này cái thứ hai C tạo thành viên. Đúng vậy, vì nhiệm vụ lần này thành công tính, điều động 8 vị B tổ hạch tâm thành viên, hai tên C tổ siêu cấp chiến đấu thành viên tham dự. Mà lại tư liệu còn nói, tại nước Mỹ còn có 3 vị cấp A đỉnh tiêm đội viên đang nước Mỹ bảo hộ lấy Phùng bình giản.

Lâm Hưng quay đầu nhìn về phía cuối cùng chạy đến người này, người này cũng ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Hưng.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, im lặng không nói.

"Rốt cuộc là người nào?" Lâm Hưng đáy lòng nói thầm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Sự phó dừng xe

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng trong óc quan tại nam tử trước mắt hết thấy tin tức điên cuồng tràn vào não hải.

Triệu Thu Thần, B tổ xuất ngũ thành viên, sau gia nhập C tổ.

Quốc tế siêu cấp dong binh, ti chức ám sát, chấp hành nhiệm vụ tính toán không bỏ sót, người đưa tên hiệu —— giết đế.

Cùng lúc đó Triệu Thu Thần trong óc cũng tràn vào Lâm Hưng tin tức.

Lâm Hưng, C tạo thành viên!

Quốc tế siêu cấp dong binh, ti chức bảo tiêu, chấp hành nhiệm vụ tính toán không bỏ sót, danh xưng không có hấn không bảo vệ được người, người đưa tên hiệu —— dạ vương.

Bây giờ Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần, là trên quốc tế siêu cấp cự kiều, bị phương tây chư quốc dong binh xưng là Thần Châu song hùng.

Quốc gia lần này sở dĩ xuất động hai người cũng là bởi vì đối Phùng Bình giản coi trọng, cùng đối hai người công tác khẳng định. Mặc dù Triệu Thu Thần ti chức ám sát, nhưng là cùng Lâm Hưng liên hiệp lại, hai người bổ sung nó ngắn, chẳng những có thể dự phán địch nhân, mà lại khả năng dự phòng nội ứng.

Phùng Bình giản một cái đầu, ba cái ức, đây chính là nước Mỹ mở giá cả.

Lâm Hưng bây giờ nghĩ biết đến là, hiện tại trước mắt cái này 10 người bên trong, đến cùng có mấy người nhận được ba cái ức tin nhắn. Nhận được cái này ba cái ức nguyên nhân dân tề nhiệm vụ người trong, lại có mấy người chọn cùng nhiệm vụ đi ngược lại.

Lâm Hưng khỏe mắt không khỏi thối qua bên cạnh tám người.

B tạo thành viên thuộc về quốc gia tổ chức, trước mắt mấy người cũng là bộ đội đặc chủng B tổ bên trong tinh anh đoàn đội.

Như vậy tám người này, có người hay không chọn phản loạn đâu? Dù sao nếu như nói lên trả thù lao, cùng Lâm Hưng, Triệu Thu Thần so ra, tám người trả thù lao tương đối mà nói liền muốn ít đi rất nhiều.

Đây cũng là quốc gia lệ cũ.

Tám người mỗi tháng đều nhận lấy tiền trợ cấp, có nhiều loại phụ trợ quốc gia phụ cấp, tương đương với quốc gia đã bỏ vốn đến nuôi B tạo thành viên, cho nên tương đối đi làm nhiệm vụ trả thù lao cũng liền đối với C tổ cao hơn xuất hiện rất nhiều.

Có ý tứ chính là quốc gia tựa hồ cũng đã dự liệu được tám người khả năng nhận được 3 ức nhân dân tệ thư mời, cho nên trong đó văn kiện không chỉ có công bố Phùng Bình giản đơn cuộc đời cùng lộ tuyến, còn miễn phí cung cấp mười người bồi cảnh tư liệu.

Đương nhiên, những tài liệu này tất cả đều là tán dương cùng vinh dự, để cho người ta nhìn qua chính tương đối dễ chịu.

Lâm Hưng nhìn thấy phần tài liệu này về sau trong lòng liền hơi động một chút, rất hiển nhiên, quốc gia cái này cách làm nhìn như là không cố gắng, thế nhưng lại cho mỗi cái cần người đều cung cấp một cái trợ giúp, để cho người ta từ cái này trong tư liệu đoán được ai sẽ không chịu được dự hoặc, ai sẽ trở thành kẻ phản bội!

Nhiệm Thu Sinh: B tạo thành viên, tham dự quốc gia nhiệm vụ hết thấy 94 lần, toàn bộ an toàn trở về địa điểm xuất phát, trong đó 51 lần chấp hành nhiệm vụ ám sát, 4 lần thất bại, xác suất thành công 92.15%. Trong đó 43 lần bảo tiêu nhiệm vụ, 9 lần không phải người vì nhân tố thất bại, xác suất thành công 79.06%.

Nhiệm Thu Sinh do lão tướng niệm không ngớt cứu trợ, cũng giao cho. . .

Mỗi người cuộc đời vinh dự tư liệu, toàn bộ đánh dấu nhất thanh nhị sở.

Bao quát Lâm Hưng mình cùng Triệu Thu Thần hai người, thậm chí lần này trả thù lao cũng đánh dấu phi thường rõ ràng. Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần thù lao là 300 vạn, còn lại mấy người trả thù lao đều là một trăm vạn, đương nhiên mấy người còn có công huân tính gộp lại cùng đối Nhiệm Thu Sinh thắng cấp bình phán. Mà lại Nhiệm Thu Sinh trả thù lao cũng tăng lên tới 200 vạn.

Lâm Hưng nhẹ nhàng thở dài.

Mỗi bảo tiêu việc này là chân chính hao người tổn của một cái ngành nghề, nước Mỹ khả năng một hơi hào ném 3 ức, cái kia không phải là bởi vì bọn hắn tài đại khí thô. Mà là bởi vì bọn hắn chỉ cần nhìn thấy Phùng Bình gần đầu lâu là được, không cần bất kỳ chuẩn bị gì, không cần bất cứ đầu tư nào, chỉ cần hấn chết.

Mà Hoa Hạ phương diện thì lại khác.

Người nói Phùng Bình gần giá trị giá trị 3 ức không? Không, vượt xa khỏi 3 ức.

Thế nhưng là phải biết, lần này sai phái ra đi 10 tên đội viên đều là tinh anh trong tinh anh, càng có Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần Nhiệm Thu Sinh loại cao thủ hàng đầu này giữ thể diện, hơn nữa còn có 3 tên tổ A tiềm phục tại nước Mỹ cao thủ bại lộ.

Mà Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần quốc tế treo thưởng riêng phần mình là 100 triệu, Nhiệm Thu Sinh quốc tế treo thưởng là 5 ngàn vạn, mà Hoa Hạ tổ A thành viên, bất luận là ai, chỉ cần là tổ A thành viên, chỉ muốn ám sát chính là 6 ngàn vạn. Còn lại bảy người, mỗi người treo thưởng đều có ngàn vạn.

Nếu như như thế cộng lại, quốc gia đầu tư trán liền đến 5 ức. Phải biết, những thành viên này mỗi người đều là hàng nội địa cường giả, muốn bồi dưỡng một cái, chỗ tổn hao đại giới là bức nào không lỗ? Đây cũng không phải là tiền tài có khả năng cân nhắc.

Cho nên nếu như tính như vậy xuống dưới, nước Mỹ 3 ức chính lộ ra phi thường tiểu nhi khoa.

Dù sao chỉ cần há miệng vừa mở, trên quốc tế dong binh tổ chức liền sẽ phong kén hướng Phùng Bình gần.

Chỉ muốn giết chết chính là 3 ức.

Nhưng mà nhiệm vụ lần này cũng dị thường nghiêm trọng!

Trong mười người, không chỉ có muốn đối mặt địch nhân trùng kích, hơn nữa còn đến mặt đối với mình người phản bội.

Lâm Hưng nhìn về phía còn lại tám người, trong óc đối với tám người tư liệu dần dần vọt tới, đều là một chút bình thường quen thuộc người. Còn là ai, ai cũng không cách nào đánh cược, thậm chí có thể là tự mình công phán. Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần liếc nhau một cái, sau đó lại cúi đầu tiếp tục xem văn kiện. Mặc dù tựa hồ là lần đầu tiên gặp nhau, thế nhưng là hai người lại tựa hồ như phi thường có ấn ý, mà lại thậm chí tại thời khắc này hai người đều lựa chọn tin tưởng đối phương.

Bởi vì lần này chuyên môn máy bay thuê bao, cho nên khách này cơ chỉ có Lâm Hưng mười người.

Xem hết văn kiện, Lâm Hưng ai cũng không thấy, trực tiếp ngã đầu liền ngủ mất tại trên ghế ngồi. Ước chừng mười ba giờ, hiện tại chỉ là đi trên đường, không sai biệt lắm có thể gọi cao không lo. Thậm chí có thể nói tại nhìn thấy Phùng Bình gần trước đó mười người đều là an toàn, không có người sẽ đem thời gian tổn hao tại như thế nào ám sát một cái bảo tiêu bên cạnh, huống chi muốn ám sát một cái bảo tiêu kiểm sát thủ đỉnh tiêm đội bên trong bất kỳ người nào đều là siêu cấp khó khăn.

Mười bốn giờ lặng yên xẹt qua.

Lâm Hưng mở mắt ra, máy bay đã đang chậm rãi hạ xuống.

Tại nước Mỹ sân bay sớm có người đặc biệt chờ, Lâm Hưng đám người thủ tục cũng hoàn toàn đã làm giao tiếp hoàn tất, mười người phân biệt lên hai chiếc xe việt dã, trước sau hướng về Phùng Bình Gần gia bên trong bước đi. Xe việt dã hành tẩu rất chậm, không sai biệt lắm bốn mươi mã tả hữu, bị hai cái B tạo thành viên trào phúng vì so ốc sên còn chậm hơn.

Lâm Hưng ngồi tại xe việt dã bên phải cửa sổ, Triệu Thu Thần ngồi ở bên trái cửa sổ, hai tầm mắt của người đều gắt gao đem xung quanh hết thấy hoàn toàn khóa chặt. Đi Phùng Bình Gần gia bên trong trên đường, cũng là muốn đến phi trường đường, dọc theo con đường này sẽ phát sinh cái gì ai cũng không rõ ràng.

Cho nên quan sát xung quanh hoàn cảnh trọng yếu nhất, không chỉ có muốn quan sát xung quanh hoàn cảnh, hơn nữa còn muốn đem đây hết thảy vùi đầu vào bảo vệ người trong tư liệu đi. Triệu Thu Thần biết địa phương nào mới là tốt nhất ẩn tàng, mà Lâm Hưng thì biết như thế nào mới có thể đem Phùng Bình giấu còn sống đưa đến sân bay, đây là một đoạn cực kỳ trọng yếu lộ trình.

Cho nên xe việt dã mở kỳ chậm.

Niệm Thu Sinh lạnh lùng quét hai cái B tạo thành viên một chút, khẽ nói: "Các người còn không đáng một trăm vạn tiền thù lao." Hai người gặp Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần nhìn bốn phía, sau đó tỉnh ngộ lại, lúng túng ngồi tại vị trí trước. . .

Trước đó còn tại phân nân vì sao Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần giá tiền là mình gấp ba, hiện tại mới lĩnh ngộ tới, mình cùng người ta so sánh, căn bản không cùng một đẳng cấp đây này.

"Ủm? Sư phó dừng xe!" Lâm Hưng dùng Anh ngữ kêu lên.

Lái xe lái xe dùng Anh ngữ hỏi đáp: "Chuyện gì?"

"Đi tiểu!" Lâm Hưng đẩy ra cửa xe

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Quỳ hát quốc ca

Triệu Thu Thần đi xuống, nhìn xem Lâm Hưng: "Người phát hiện cái gì rồi sao?" Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Nơi này, vô luận là cái người vẫn là đoàn thể, đều là tốt nhất đặt chân sân bãi."

Niệm Thu Sinh cũng đi xuống, hắn cảm mới nhất bản đồ điện tử, nói: "Đây là duy nhất một đầu thông hướng phi trường xe đường, không có lựa chọn khác."

Lâm Hưng quát to: "Đi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Phùng Bình Giản nhà, đồng thời lấy tốc độ nhanh nhất trở về." Nói quay người phóng tới xe việt dã.

Xoẹt xoẹt, xoẹt xoẹt, xoẹt xoẹt xoẹt!

Ngay tại Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần xoay người trong nháy mắt, chỉ gặp xe việt dã bỗng nhiên đánh lửa, sau đó ơng ơng nhanh chóng đi.

Ba người đều là ngẩn ngơ, Triệu Thu Thần hiện ra không thể tầm thường so sánh tinh táo, lẳng lặng nhìn qua xe nhanh chóng đi. Niệm Thu Sinh thân thể khẽ động, bàn tay vươn ra, lập tức một đạo cự đại cột sáng xuyên thẳng qua mà lên.

Oanh!

Một tiếng nổ ầm ầm vang vọng cả cái sơn cốc, chỉ gặp hai chiếc xe trước sau lần lượt đụng vào nhau, sau đó một đoàn mây hình nấm bay lên.

Nhào nhào nhào!

Niệm Thu Sinh niệm lực va chạm ra ngoài, rơi vào xa xa trên đất trống, Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần lần lượt đi ra phía trước.

Khục khục, khục khục!

Đúng vào lúc này, chỉ thấy phía trước cỗ xe bên trong xông ra năm người. Tại trận đầu này không nghi thức tai nạn bên trong, vậy mà dễ như trở bàn tay cướp đoạt hai cái tinh anh đội viên sinh mệnh. Cái này vẫn là bởi vì tại trong chiếc xe này người đều là tinh anh thành viên, nếu không chính là trận này bạo tạc chính cơ hồ muốn tất cả mọi người quân bị tiêu diệt.

Mấy người hợp thành hợp lại cùng nhau, Lâm Hưng nhìn một chút, hai chiếc xe va chạm vào nhau đồng thời phát sinh bạo tạc, rất có thể trong xe đã sớm lấp đặt bạo tạc trang bị.

Hàn vũ hướng về Lâm Hưng đi tới, cả kinh nói: "Làm sao lại. . . Dạng này." Nói như vậy, bảo tiêu đội viên thuê không thông suốt biết cấp ngoại giới biết được, cho nên bảo tiêu đội viên là ai hoàn toàn là một điều bí ẩn, nếu là mê, như vậy không còn tiếp vào cổ chủ trước đó bảo tiêu gấp truy sát khả năng cơ hồ là không. Mà lại cũng không ai sẽ dưới tình huống như vậy theo đuổi giết thuê đội viên.

Dù sao người giết chết một cái cổ chủ chẳng những có thể lấy không cần thanh toán bất luận cái gì thù lao, mà lại cổ chủ còn có thể thuê người khác viên đến đây.

"Muốn phát sinh loại tình huống này, giải thích nguyên nhân chỉ có một cái." Niệm Thu Sinh đi tới, nhàn nhạt nói ra: "Rất có thể cổ chủ đã phát sinh nguy hiểm, mà lại loại nguy hiểm này thậm chí đã đến nhu cầu cấp bách chúng ta tiến về tình trạng!"

Tùy Ngọc Quân cả kinh nói: "Nguy rồi, điện thoại không tín hiệu." Đám người lấy điện thoại di động ra xem xét, quả nhiên điện thoại không có bất kỳ cái gì tín hiệu. Rất hiển nhiên, đây là nước Mỹ mới có thể điều khiển. Cũng may địa chỉ mấy người cũng đã riêng phần mình có một phần, căn cứ địa hình, mấy người có lấy tốc độ nhanh nhất tìm kiếm được Phùng Bình Giản.

Nhưng là hiện tại mấu chốt của vấn đề là kẻ bên này ngay cả một chiếc xe đều không có. . . Đúng vậy, cái này trên đường lớn căn bất luận cái gì cỗ xe, đơn giản giống u linh đường hầm!

Lâm Hưng bọn người không biết là, khi bọn hắn vừa tiến vào đầu này đại lộ thời điểm phía sau đã bị một đám nước Mỹ cảnh sát giao thông kéo lên cực lớn hoành phi: Phía trước lộ diện đại tu, mời đi vòng! Tất cả mọi người trang bị đều đặt ở trên xe, nhưng là hiện tại xe đã bị thiêu hủy, chỉ có trước đó nhảy ra xe năm người tiện tay bắt một bộ phận đi ra, nhưng lại có chút lộ ra giật gấu vá vai.

"Đi bộ đi, ta nghĩ, chúng ta liền muốn nghênh đón đến Phùng Bình Giản tiên sinh." Lâm Hưng mở miệng.

Mấy người nhìn xem mặt trời đã khuất đại mặt trời, cả đám đều có chút im lặng. Mà lại kỳ tích chính là trên đường lớn cho tới bây giờ thế mà còn không có bất kỳ cái gì một chiếc xe đến. Tám người đơn giản chuẩn bị một cái, nhao nhao tại trên đường bắt đầu chạy hết tốc lực.

Tại không có tiếp vào cổ chủ trước đó hết thảy đều là hư ảo.

Tám người tiến lên bộ pháp có chút ngột ngạt, đứng vào lúc này, đám người phía sau bỗng nhiên vang lên ù ù máy kéo thanh âm.

Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần liếc nhau một cái, nhao nhao đứng ở hai bên, Hàn vũ một tay tương đạo bên đường bên cạnh tảng đá mang lên đường, đồng thời đứng ở bên cạnh nhìn phía xa gào thét mà đến mấy kẻ.

"Uy, phía trước đám kia phương đông hầu tử, đừng ngăn cản đường đi." Còn tại thật xa, chỉ nghe trên xe một người nam tử chính dùng Anh ngữ lưu riu kêu lên.

Lâm Hưng có chút nhũn mảy, Triệu Thu Thần trên mặt cũng hiện lên vẻ không thích.

Xe chậm rãi đứng tại trước mặt mọi người.

"Mấy người các ngươi phương đông tạp chủng, không phải giống như cái kia đảo quốc chó vầy đuôi mừng chủ chính là cái kia bán gốm sứ quốc gia như là hầu tử trên nhảy dưới tránh, chỉ cần là tóc đen vàng da người, chính không có một người tốt, nhìn cái gì vậy, nói chính là người cái này tạp chủng."

Trên xe nam tử trừng mắt liếc Lâm Hưng.

Lâm Hưng nhếch miệng lên một tia cười lạnh, nhẹ nhàng lui về sau một bước.

"Nói chính là người tiểu tạp chủng này, nhanh đưa tảng đá đẩy ra để gia gia người đi qua."

"Thật xin lỗi, tiên sinh, người có lẽ không qua được." Hàn vũ cúi đầu, tiếc nuối nói.

Trên xe nam tử ngậm một cọng cỏ, lúc này phi phun ra: "Một bầy khi còn muốn bàn luận thị phi, là không phải là không muốn sống." Nói, chỉ gấp nó tay nâng lên, một chi kiêu cử súng ống giờ lên.

Phốc!

Một chuỗi phi đao từ Hàn vũ trong tay bắn ra, trên xe nam tử bàn tay lập tức máu chảy ồ ạt.

"A. . ."

Trên xe người da trắng nam tử lập tức phát ra rít lên một tiếng, lao đảo ngược lại trên xe. Hàn vũ thân thể loé lên một cái, đem nam tử vồ xuống.

"Quý trên mặt đất hát chinh phục, nếu không nơi này chính là người mộ địa." Hàn vũ một cước đá vào nam tử bên cạnh.

"Người nói cái gì, ta nghe không hiểu!" Nam tử kêu rên nói.

Hàn vũ đưa tay, đầu ngón tay vạch ra một cái tay thương: "Cứ như vậy bị người chinh phục. . . Lặp lại hát câu này tiếng Trung, nếu không ta hiện tại

chính một súng bắn nổ người, bịch một tiếng, xong hết mọi chuyện, chắc chắn chắc! Học không giống còn không được."

Nghe mấy người tiếng Trung, nhìn xem trên tay xẹt qua vết máu, béo nam tử không phải không nghĩ tới gãy dựa, thế nhưng là hắn phát hiện ép ở trên người hắn cái tay kia phẳng phất là Địa Ngục đi ra nắm đấm, gắt gao ép ở trên người hắn để hắn không nhúc nhích được, mà lại cái kia nhỏ bé vô cùng thương còn chỉ trên đầu hắn.

"Tùy Ngọc Quân đi lên lái xe!" Niệm Thu Sinh nói.

Lâm Hưng bốn phía nhìn một chút, xác định chiếc xe này không có có chôn tạc đạn loại hình vi hình khoa học kỹ thuật, sau đó cũng đi theo mấy người lên xe. Mà Hàn vũ lúc này còn tại điều giáo lấy cái kia nước Mỹ nam tử. Nước Mỹ nam tử hát sai một điểm chính sẽ gặp phải Hàn vũ tiểu đao cắt vỡ một chỗ vết thương, Hàn vũ phẳng phất là trời sinh [kẻ hành hình].

Nước Mỹ nam tử tại đã trải qua mấy lần trong lòng run sợ kinh hãi về sau rốt cục xuống hội câu kia danh chấn Hoa Hạ ca khúc.

"Cứ như vậy bị người chinh phục, cắt đứt tất cả đường lui. . ."

Gặp nước Mỹ nam tử trong thời gian ngắn như vậy hát ra bài hát này, Hàn vũ cũng đặc biệt dừng cao hứng: "Rất tốt, tiếng Trung còn thật là tốt học nha." Sau đó một tay tiểu đao, thân thể lập tức nhảy tại trên xe.

Tùy Ngọc Quân đem xe phát động lên, Hàn vũ trong tay cỡ nhỏ súng ống tại nước Mỹ nam tử trước mặt một chỉ, chỉ thấy trên mặt đất cao một thước tảng đá lập tức biến thành bột phấn tán trên mặt đất.

Nước Mỹ nam tử xem xét, lập tức lần nữa giật nảy mình.

Theo 8 người lái xe từ từ đi xa, nước Mỹ nam tử tiếng Trung tiếng ca lập tức vang vọng toàn bộ sơn dã: "Cứ như vậy bị người chinh phục, cắt đứt tất cả đường lui. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Hoàn toàn trái ngược

Phát sinh cái này việc nhỏ xen giữa, đối với mọi người tới nói cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, xe lần nữa chậm rãi hướng về phía trước chạy tới.

Ngay tại khoảng cách mục đích còn có hơn mười cây số thời điểm mọi người tại bên đường phát hiện một cỗ lọt vào súng ống tổn hại xe, hơn nữa còn có một chiếc xe vết tích đang hướng về một phương hướng khác điên cuồng phóng đi. . . Hai bên đường thổ trên đường vết bánh xe liền có thể thấy rõ.

Mấy người nhanh chóng nhảy xuống máy kéo, chạy tới kiểm tra cỗ xe.

Hàn vũ kiểm tra một chút, nói: "Mới nhất E nước nghiên cứu súng ống, cao đoạn nhất tay bắn tia, rất cường đại lực trùng kích, làm cho khác một chiếc xe không thể không chuyển hướng một nơi khác thoát đi."

Trong lòng mọi người run lên, chiến đấu đã bắt đầu!

Tùy Ngọc Quân từ một bộ mắt đi đầu lâu từ thi bên trên tìm được một viên đặc chất ngũ tinh huy chương, huy chương phía dưới khắc lấy một cái lò mờ đó có thể thấy được là A chữ nhỏ.

"Tổ A thành viên! Xem ra xác thực có nhất định phải rời đi nguyên nhân bức bách Phùng Bình Giản tiên sinh rời đi nơi đóng quân."

Niệm Thu Sinh thân thể một cái bay lên, nhảy tại trọng thương cỗ xe phía trên. Tùy Ngọc Quân mở ra trước mui xe kiểm tra tu sửa chỉ chốc lát, cỗ xe phát động lên.

Đám người nhao nhao nhảy lên trọng thương cỗ xe phía trên —— đây là một cỗ đặc chất xe! Theo vết bánh xe, Tùy Ngọc Quân nhanh chóng khởi động xe, tại trên chiếc xe này đám người cũng đều tìm được bộ phận thích hợp vũ khí.

"Các người có hay không nghĩ tới một vấn đề?"

Trong góc, một cái sắc mặt âm lãnh nam tử đột nhiên phát ra tiếng.

Lâm Hưng quay đầu, người này phải gọi Đoạn Tử Minh, tiền thân là một cái bị ngoặt bán trẻ con, được người cứu hạ bởi vì tìm không thấy đường về nhà, sau đó bị bộ đội đặc chủng thành viên coi trọng, mang về bộ đội đặc chủng huấn luyện. Ti chức ám sát, xác suất thành công vì 80%, không vợ không con, cô độc một người.

Đoạn Tử Minh tiếp tục nói: "Chúng ta cái này một đội người, lại thêm ba vị tổ A thành viên cùng Phùng Bình Giản, cộng lại chính là 8 ức nhân dân tệ."

Đám người hơi sững sờ, sau đó nhao nhao trong lòng phát lạnh. Không sai, mỗi người trên đầu đều có lệnh treo giải thưởng, nếu như đối phương muốn không chỉ là Phùng Bình Giản một người.

Lạc lạc lạc lạc!

Tại Lâm Hưng bên cạnh nam tử đưa tay bóp một cái nắm đấm, lập tức vang lên liên tiếp tiếng vang. Lâm Hưng bên cạnh nam tử tên là Lương Khang bình, sinh tại hồng kỳ thế gia. Ti chức ám sát, xác suất thành công 81%.

"Cái trò chơi này càng ngày càng tốt chơi." Lương Khang bình cười lạnh.

Xe chở đám người nhanh chóng hướng về phía trước xóc nảy mà đi, đi qua liên tiếp xóc nảy về sau mọi người nhất thời lên xe đường. Người lái xe hiển nhiên là cái có chút tâm nhãn người, biết đạo chúng nhân muốn tới, lần nữa tại con đường này bên trên nghiền ép vết bánh xe ấn.

Tùy Ngọc Quân kỹ thuật lái xe là trong mọi người tốt nhất, bình thường yêu thích chính là xe đua, tại cái này đặc chất trên xe như cá gặp nước, cho dù tại cái này lộ ra văng về con đường bên trên cũng gấp nhanh như bay.

Như là Đoạn Tử Minh nói, nếu như đối thủ thật muốn đem nhóm người mình một lưới bắt hết lời nói, như vậy trận này trò chơi chính thú vị.

Mà lại nếu như đối phương ngay cả nhóm người mình nhân viên bố trí đều rõ ràng như thế, như vậy nhóm người mình bên trong khẳng định có nội gian ẩn hiện. Ba tên tổ A thành viên chỉ biết là quốc gia sẽ phái người tới đón Phùng Bình Giản, nhưng không biết đến cùng sẽ đến mấy người, sẽ lấy cỡ nào đội hình đến.

Phùng Bình Giản vị này khoa học tay cự phách càng là hoàn toàn con một sách, cũng không biết. Trước mắt đã chết hai người, như vậy còn lại trong tám người ai mới là nội gian?

Tất cả mọi người hơi hơi lộ ra lòng cảnh giác lý, nếu như nội gian một người chỉ vì cái kia 3 ức nhân dân tệ mà sẵn giết Phùng Bình Giản lời nói cũng còn đơn giản, nếu như nội gian nội ứng ngoại hợp, nghĩ là đem trọn cái tiểu đội đều nuốt hết . .

Tùy Ngọc Quân kỹ thuật lái xe nhanh chóng đơn giản như thần, tại lác lác trên đường, đặc chất cỗ xe lại mở ra hai trăm tốc độ, bốn phía tràng cảnh biến hóa như như bay, tất cả đánh tới đồ vật đều không ngoại lệ toàn bộ vỡ vụn.

Điên cuồng như vậy biểu xe khiến cho chúng tốc độ của con người chỉ một thoáng đề cao vô số, tại trải qua nửa canh giờ phi tốc về sau, đám người rốt cục thấy được tại phía trước còn tại kịch chiến cỗ xe. Một cỗ màu đen xe việt dã chính chết chắn trước mặt đặc chất cỗ xe, tiếng súng thỉnh thoảng truyền đến.

"Chuẩn bị!" Triệu Thu Thần nhẹ nhàng vừa quát.

Ba!

Đạn siêu việt tốc độ ánh sáng chói mắt mà xuất hiện.

Nhưng mà trước mặt xe tựa hồ tại đằng sau có con mắt, do Hàn vũ bắn ra thương vậy mà đánh lửa rơi tại phía trước bờ ruộng bên trên. Bờ ruộng bên trên cũng tóe lên một đạo cự đại bùn đất. Đoạn Tử Minh cũng gần như đồng thời vươn súng ống, hai người liên tục giáp công vậy mà toàn bộ không hề trúng đích.

Tùy Ngọc Quân nói: "Đối phương có cái phong tên cao thủ, nếu như không có ngoài ý muốn, bên trong nước Mỹ siêu cấp xa thần. Bên trong kỳ Mike Adam, người khác đều thích gọi hắn Adam."

Lâm Hưng đưa tay, nhẹ nhàng bóp lấy cò súng.

Ầm!

Một tiếng súng vang lạng yên bắn ra.

Lạc chi chi chi!

Phía trước xe cấp tốc thẳng gấp, đồng thời đằng sau đuôi xe một cái vẩy đuôi, Lâm Hưng tay bên trong bay ra đạn lập tức rơi trên mặt đất. Theo đuôi Lâm Hưng phát súng thứ hai gào thét mà xuất hiện. . .

Phanh phanh!

Phanh phanh phanh!

Năm phát súng liên phát, trong nháy mắt bắn ra, chỉ thấy phía trước sấm chớp lập tức bịch vỡ vụn, ở trước mặt mọi người rơi xuống liên tiếp tiếng kêu, Tùy Ngọc Quân lái xe oanh minh vọt lên.

"Gặp lại, phương đông hầu tử." Phía trước xe việt dã vang lên một tiếng rất nhỏ nổ minh, theo đuôi bị Lâm Hưng đánh trúng sấm chớp cấp tốc phát ra một tiếng nổ minh, sau đó ở trước mặt mọi người trước mặt xe việt dã sấm chớp tập thể đổi thành cờ nhỏ xe con sấm chớp. Sau đó xe đột nhiên một tiếng oanh minh, bay vọt mà lên. . . Phía trước lái xe thành viên cấp tốc phanh lại, Tùy Ngọc Quân lái xe nhanh chóng vọt lên.

Từ tiền phương bên trong xe bước xuống năm người, trong đó bốn người gắt gao đem một người nam tử vây vào giữa.

"Người tốt, xin hỏi các người là. . ."

"Ta là Đoạn Tử Minh!"

"Ta là Hàn vũ!"

"Tùy Ngọc Quân!"

. . .

"Ta là Lâm Hưng!"

"Ta là Triệu Thu Thần!"

Nghe được trước mặt mấy người, Phùng Bình Giản còn hơi có chút thất vọng, nhưng là nghe được Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần về sau Phùng Bình Giản thì khóe miệng lập tức dâng lên mỉm cười.

Mấy người đi qua nghiêng người phản nghiệm chứng, Niệm Thu Sinh nâng lên dụng cụ đo lường xác định Phùng Bình Giản bản nhân, nhận lấy lần này bảo hộ quyền.

"Không nghĩ tới ta một điều lận mệnh còn kinh động đến Dạ Vương cùng Sát Đế, quốc gia không tệ với ta a!" Phùng Bình Giản thở dài.

Lâm Hưng nhìn xem Phùng Bình Giản nói: "Cụ thể công việc chúng ta bắt ngờ nhiều lời, hiện tại liền mời tiên sinh theo ta các loại tiến về sân bay đi."

"Có các người hộ giá hộ tống, ta đầu này lão đầu tử cũng rốt cục có thể an tâm." Phùng Bình Giản nhếch miệng cười một tiếng.

Một chiếc xe tự nhiên là không có thể chứa đám người, mấy người thương lượng một chút, do Tùy Ngọc Quân lái xe, Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần, Niệm Thu Sinh còn có hai tên âu phục nam tử cùng một chỗ bảo hộ Phùng Bình Giản, những người còn lại ngồi tại một chiếc xe khác bên trên, do Phùng Bình Giản bảo tiêu lái xe, nghe nói nó cũng là một tên tay đua xe, quốc tế bài danh không thấp. Hai chiếc xe đi qua ngắn ngủi giao tiếp về sau liền cấp tốc bắt đầu lái về phía sân bay.

Lâm Hưng ngồi tại Phùng Bình Giản bên cạnh, hỏi: "Phùng tiên sinh trước đó đường chạy trốn cơ hồ là hoàn toàn trái ngược, cái này là vì sao?"

Lâm Hưng bên cạnh tỏ A thành viên mở miệng nói: "Có một đại đội vũ trang thành viên cầm trong tay trường thương chắn tại con đường phía trước miệng. . . Chúng ta cân nhắc phía dưới chỉ có thể hướng về phương hướng ngược thoát đi."

"Dừng xe, dừng xe, Tùy Ngọc Quân tốc độ dừng xe!" Lâm Hưng sắc mặt hải nhiên, cả kinh kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển thứ nhất ly biệt quê hương

Oanh!

Một tiếng kịch liệt nổ vang lên triệt màng nhĩ.

Trước xe, khó khăn lắm tránh né cái kia bay vút mà đến tạc đạn.

Đù hung ác!

Theo đuôi mọi người thấy, ở phía xa trên đường chân trời xuất hiện một đội nhân viên. Những người này viên võ trang đầy đủ, lẳng lặng đứng tại phía trước, mỗi người đều mang màu đen mạng che mặt, làm cho không người nào có thể thăm dò người trước mắt là ai.

Đám người trong óc nhanh chóng phân tích đột nhiên xuất hiện người đến từ tại phương nào, cái gì tổ chức... Nhưng mà căn bản vô dụng, những người này mặc đều là trên quốc tế lệ cũ trang phục, làm cho không người nào có thể thăm dò lai lịch của đối phương.

Đương nhiên, vô luận đối phương là ai, lần này cán đường ám sát đều trở thành cố định sự thật.

Lâm Hưng giơ cánh tay lên, ngón tay nhẹ nhàng uốn lượn. Song phương cứ như vậy yên tĩnh dừng lại một lát...

Lâm Hưng đầu nhanh chóng chuyển động!

Vô luận đối phương là ai, người một nhà bên trong đến cùng có hay không nội gian, trận này ác chiến đều tuyệt đối phải khai hỏa. Nước Mỹ tại trên quốc tế đã ban bố tuyên bố, chúc mừng Phùng Bình Giản về nước, vụng trộm cái này 3 ức cũng không phải số lượng nhỏ, Hoa Hạ phương diện hiển nhiên cũng nhận định cái này cố định sự thật mới an bài trước mọi người tới đón thụ Phùng Bình Giản.

"Ta cùng Triệu Thụ Thần đi kéo lấy bọn hắn, các người bỏ xe thoát đi." Lâm Hưng nói.

"Tính ta một người." Niệm Thu Sinh mở miệng.

Hai cái tổ A thành viên lựa chọn một tác cũng không rời tựa ở Phùng Bình Giản bên cạnh.

"Đối phương tay bắn tỉa đã nhắm chuẩn chiếc xe này." Tùy Ngọc Quân nói.

Lâm Hưng giơ tay lên: "Ba!"

"Hai!"

"Một!"

Oanh!

Một viên đạn pháo gào thét mà tới.

Hai cái tổ A thành viên một thanh ôm Phùng Bình Giản hướng bắc đạo bờ ruộng nhảy cách, mà Lâm Hưng cùng Triệu Thụ Thần thì hướng về phía nam khía cạnh bờ ruộng bên trên nhảy ra, Tùy Ngọc Quân thao túng xe không giá bay vút mà lên, Tùy Ngọc Quân cũng như phi ưng nhảy xuống bắc đạo bờ ruộng.

Xe bị đạn pháo công kích tại Tùy Ngọc Quân điều khiển phía dưới nhưng không có dừng lại, mà là một cái lao nhanh, từ mặt đất bắn lên, hướng về đối phương nhân viên chỗ liên xung kích tới, mang theo hừng hực liệt hỏa. Lâm Hưng cùng Triệu Thụ Thần gần như đồng thời thân thể mở ra, nhảy lên bờ ruộng, đồng thời thương trong tay chỉ như là liên ma thuật bay vút mà lên, đạn trùng kích mà lên.

Ô tô hỏa diễm cản trở thân ảnh của hai người, mà trong tay hai người súng ống thì giống như quỷ mị trùng kích mà lên, chuẩn xác vô cùng kích xạ xuất hiện một loạt đạn.

Nhào nhào nhào!

Liên tiếp tiếng vang đánh thẳng tới, đối phương nhân viên kịp phản ứng lung tung bắn phá, tại Lâm Hưng cùng Triệu Thụ Thần bên cạnh lưu lại từng đạo kích xạ mà đến vết đạn.

Oanh, oanh, oanh!

Ô tô bị Tùy Ngọc Quân nhảy trước xe điều khiển phía dưới lấy hai trăm mã tốc độ trùng kích mà lên, trong nháy mắt liền vọt tới trong đám người, sau đó nổ bẻ ra đi, tứ tán hỏa diễm nổ bẻ ra đi, phảng phất thịnh dưới đời khói như hoa sáng chói.

Lâm Hưng cùng Triệu Thụ Thần mượn đầu này Hỏa xà phong bạo, thân thể như điện quang kích xạ mà lên. Ngay tại hai người bay vút mà lên thời điểm, hai người phía sau cũng bay vút lên một thân ảnh —— Niệm Thu Sinh. Lâm Hưng nghe nói Niệm Thu Sinh từ nhỏ đã tu luyện thần bí khó lường huyền sức lực, cho nên lần này thi triển đi ra, tại trước mặt hai người, tất cả đạn vết đạn trùng kích tới đều bị huyền sức lực cấp ngăn cản.

"Giết, đối diện xông lại hai ức năm ngàn vạn nhân dân tệ." Nổi xa một người hét to.

"Rống!"

Mới vừa rồi còn đám người hỗn loạn nhao nhao giờ súng lên chi. Hai người chính là tài phú, khả năng như thế đánh thẳng tới tài phú thế nhưng là không

thể khinh thường.

Làm một cái chức nghiệp bảo tiêu nhân viên, Lâm Hưng càng hiểu được như thế nào tại bảo hộ tinh huống của mình hạ bảo hộ người bên cạnh, cho nên hấn thân thể lấp lóe bên trong cũng gia tăng đối Triệu Thu Thần bảo hộ. Như thế nói đến đối với Lâm Hưng thì có vẻ hơi trói buộc, bởi vì Lâm Hưng cảm giác, mình tựa hồ cũng sẽ huyền sức lực, có lẽ vì sao lại không cách nào thi triển mà xuất hiện?

Tại ba người liên hợp tiến công phía dưới, đối phương đội viên luân phiên trúng đạn tử vong, công nghệ cao súng ống tại ba người cường công phía dưới thể mà không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

Sau một chiếc xe còn có Phùng Bình Giản nhìn thấy một màn này cũng hơi có chút an tâm.

Đương nhiên, đạn pháo không chỉ chiếu cố Lâm Hưng đám người một chiếc xe, đằng sau một chiếc xe cũng sau đó bị đạn pháo tập trung mà báo hồng. Bất quá Phùng Bình Giản bảo tiêu cũng không có Tùy Ngọc Quân cái kia thủ đoạn, xe báo hồng, tất cả mọi người từ trong xe nhảy ra ngoài.

Trận chiến đấu này dù sao không phải ba người chiến trường, trên xe vọt tới mọi người cái thủ đoạn phi phạm, ti chức bảo tiêu thành viên tiến về bảo hộ Phùng Bình Giản, mà ti chức ám sát người thì từng cái khí thể như rồng xông lên bờ ruộng.

"A..."

Đúng vào lúc này, vừa rồi lái xe bảo tiêu bả vai trúng bắn ra.

"Đối phương có cao thủ!"

Hàn vũ ánh mắt khẽ động, ngón tay chỉ hướng tay bắn tia.

Bành!

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang truyền đến, cũng không giết chết người. Mà lúc này mượn vừa rồi trùng kích, Lâm Hưng đã vọt tới đám người bên cạnh. Ngón tay có chút uốn lượn, một thanh dài 20 cm tiểu đao rơi vào Lâm Hưng trong tay.

Nhẹ tay nhẹ khẽ cong khúc, Lâm Hưng thân thể xuyên qua một cái trên người địch nhân.

Phốc!

Nam tử bị Lâm Hưng một đao chém giết.

Lâm Hưng chợt có cảm giác, bên tai loé lên một cái, vết đạn sát qua bên tai mà đến, Lâm Hưng một cái nhấc lên chết người thi thể giơ lên, đạn lập tức nhào nhào nhào đem nam tử quét thành vết đạn. Mà Lâm Hưng thì mượn nhờ nam tử ngăn cản, thân thể lần nữa trùng kích mà lên.

Trong tay tiếp nhận vừa rồi ám sát nam tử thương, bóp cò, mấy chục mai đạn tại mười giây bên trong bắn ra. Tại mười cái đạn bắn ra thời điểm Lâm Hưng thương trong tay cũng trong nháy mắt cò sát ra một đạo hỏa hoa, đem đường đạn trong nháy mắt cò sát ra một đạo hỏa hoa, đồng thời cấp tốc âm lên nhóm lửa.

Lâm Hưng vút xuống súng ống, thân thể khẽ động, bắn ra lên mấy thước khoảng cách vọt tới ba người bên cạnh, giơ tay chém xuống. Ba người bụng bít lấy cổ, máu tươi dạt dào chảy ra. Thuận tay đoạt lấy súng ống, bóp cò... Trên núi nhỏ tiểu bộ đội trong nháy mắt không có để lại người sống. Lâm Hưng thân thể một cái sâu ngổ xôm, ngổ xôm trên mặt đất.

Triệu Thu Thần cùng Niệm Thu Sinh cũng cơ hồ tại đồng thời ngổ xôm xuống.

Mà lúc này, một viên đạn lạc bắn ra.

"Bành!"

Một đạo huyết hoa phiêu tán mà xuất hiện.

Vị thứ ba tinh anh B tạo thành viên tuyên bố bị loại, Đoạn Tử Minh thân thể một cái lão đảo ngã xuống bờ ruộng dưới. Hàn vũ cũng giật nảy mình, thân thể giấu ở bờ ruộng dưới chân, lưng Khang bình trên mặt có một đạo vết đạn, vừa rồi chênh lệch một chút xú liền đi vào tử vong ba người theo gót.

Nơi này có ba tên siêu tinh chuẩn tay bắn tia, trong đó một tên bị Hàn vũ thương kích cách, còn lại hai người nhưng như cũ còn thần bí khó lường tránh núp trong bóng tối, thậm chí không có ai biết một thân ở nơi nào.

Niệm Thu Sinh thần sắc âm lãnh nhìn thoáng qua Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần.

Vừa rồi khẽ đảo vật lộn, nắm giữ Huyền Thuật hấn thể mà còn lộ ra phảng phất một cái người vô dụng, chỉ có thể nhìn Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần rực rỡ hào quang, mà mình lại căn bản không có một chút tác dụng nào thành vì dự bị.

"B tổ là trói buộc, tổ A là vinh dự... Đây là một cái cơ hội." Niệm Thu Sinh trong óc dâng lên một tia tia sáng kỳ dị,

Trên thực tế hần trong điện thoại di động tin nhắn không chỉ có nhận được ba trăm triệu người dân tệ thư mời, hơn nữa còn thu đến một đầu chữ: Tổ A đại biểu cho vinh dự, B tổ đại biểu cho sỉ nhục, mà AB tổ đều phân biệt đại biểu trói buộc. Vinh viễn trói buộc tại hồng kỳ dưới... Thân pháp không được thi triển.

Mà đối phương ra giá chính là 3 ức nhân dân tệ còn có trời cao biển rộng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Không có lựa chọn nào khác

Hôm nay bốn canh, sáng sớm tốt lành nha, tất cả vị bằng hữu ~

Tránh núp trong bóng tối Niệm Thu Sinh gắt gao nhìn chăm chú Lâm Hưng cùng Triệu Thư Thần.

Phùng Bình Giản giá trị 3 ức nhân dân tệ, mà trước mắt hai người này mỗi người chính là 100 triệu nhân dân tệ, trên thực tế đây chỉ là công khai quốc tế giá cả, tại nước Mỹ treo thưởng trên bảng danh sách, Lâm Hưng treo thưởng cao tới 5 ngàn vạn Mĩ kim, nào đó đảo quốc treo thưởng tràn càng là đạt tới kinh khủng 100 ức yên.

Còn lại phương tây chư quốc treo thưởng càng là vô số kể. . .

Cao như thế trần treo thưởng hạn mức mới khiến cho Lâm Hưng được tôn sùng là Dạ Vương, hần chính là ngầm Dạ Vương hưởng vương, một tên chán kinh thế giới siêu cấp cường giả.

Ti chức bảo tiêu, hoàn thành suất đạt tới trăm phần trăm, chân chính vạn vô nhất thất. Ti chức ám sát, 31 lần, xác xuất thành công vẫn như cũ là trăm phần trăm.

Ti chức bảo tiêu thời điểm đã từng cùng đảo quốc siêu cấp cường giả được phong thần Khuyển Địch Thái Khuyển Nhất Lang kịch chiến, cuối cùng gỡ xuống nó thủ cấp treo ở đảo quốc nào đó bến cảng, việc này một phát, trên đời chán kinh, Lâm Hưng cũng bởi vậy được tôn sùng là phương đông Dạ Vương.

Dong binh giới vương.

Đảo quốc Thủ tướng tức giận, từ quốc khố điều 100 ức yên treo thưởng.

Bất quá phương đông lính đặc chủng cấp C đoàn đội cuối cùng chứng nhận, Lâm Hưng giá cả thuộc về 100 triệu nhân dân tệ. Tin tức này vừa ra, nào đó đảo quốc Thủ tướng lập tức phun máu ba lần. . . Nước Mỹ treo thưởng thụ ảnh hưởng này cũng mặt mũi không ánh sáng (phổ cập khoa học một cái, nhân dân tệ: Yên=1: 0. 06-0. 08 tá hữu,)

Niệm Thu Sinh cúi đầu trầm tư.

Cho dù là thăng nhiệm trở thành cấp A lính đặc chủng, mang đến vẫn như cũ là trói buộc. . . Mặc dù thuộc về vinh dự, thế nhưng là loại trói buộc này tính vinh dự, Niệm Thu Sinh có chút khó mà lựa chọn. Càng chỗ máu chốt ở chỗ Niệm Thu Sinh từ nhỏ không cha không mẹ, từ nhỏ ngay tại lính đặc chủng trụ sở huấn luyện lớn lên, coi như cùng dưỡng phụ cũng ít có liên hệ, có thể nói là một thân một mình.

Nếu như muốn phản loạn, cơ hồ không cái gì nỗi lo về sau.

Trước mắt chính là hai cái treo giải trên trời cường giả, Niệm Thu Sinh trong lòng tại thời khắc này lại có chút động đùng đưa.

Trói buộc!

A cấp B vô luận là cái gì lính đặc chủng mang đến đều là trói buộc. . .

Oanh!

Đúng vào lúc này, Niệm Thu Sinh rốt cục xuất thủ.

Trong tay khí lưu theo Lâm Hưng bên cạnh xẹt qua.

Thật vừa đúng lúc, Lâm Hưng trên tay cấp C lính đặc chủng huy chương thể mà hiển lộ ra, phía trên kia cò đỏ sao vàng đậm đậm sinh huy, chiếu rọi tại Niệm Thu Sinh trên mặt. Một đạo hào quang chói sáng chết Từ Ân khắc ở Niệm Thu Sinh chỗ sâu trong óc. . .

"Uống!" Niệm Thu Sinh ngón tay khẽ cong khúc, khí lưu sát Lâm Hưng đỉnh đầu bay vụt mà qua.

Ầm ầm!

Khí lưu đụng vào trước mặt trên cành cây, theo đuôi một cái tay bắn tia bị lần này chấn động cấp trùng kích ra, một viên đạn gào thét lên sát Lâm Hưng cái trán xuyên qua. Mà đối diện tay bắn tia từ trên cây rớt xuống trong nháy mắt đã có ít mai đạn chào hỏi đi qua.

Lâm Hưng lại vào lúc này thân thể một cái phủ phục xuống dưới, đồng thời trong tay hai mươi centimet tiểu đao theo ngón tay bắn ra.

Phốc!

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang xẹt qua đám người trong tai, đám người ngẩng đầu, chỉ gặp ả núp trong bóng tối một cái khác tay bắn tia từ trên cây rớt xuống, xuống thời khắc trên cổ đã xuyên qua một cây chùy thủ.

"Thần bí phương đông Dạ Vương, Sát Đế quả nhiên không tầm thường, lần này ta tổ chức toàn quân bị diệt, không thu hoạch được gì, thù này, ngày sau lại báo." Rừng cây chỗ sâu truyền đến một tiếng gào thét, đám người vọt ra, đã thấy toàn bộ trong rừng rậm giống như hồ đã hoàn toàn hạ màn, chỉ còn lại có nơi xa quạ đen hót vang cùng liệt hỏa hùng hực.

Đám người lúc này nhìn về phía Lâm Hưng cùng Niệm Thu Sinh, hai người này vậy mà khả năng dễ như trở bàn tay tra ra đối phương tay bắn tia sở tại địa. . . Thực lực như thế, quả nhiên không thể khinh thường. Không ít người đều là lần đầu tiên hợp tác với Lâm Hưng, giờ phút này thể mà may mắn hợp tác với Lâm Hưng.

Lúc này duy nhất không có bất kỳ cái gì phản ứng chính là Triệu Thu Thần, lần này hấn ngoại trừ mở màn biểu hiện ra không thể tầm thường so sánh thiên phú bên ngoài, còn lại tràng diện đều trung quy trung củ.

Chỉ có Lâm Hưng rõ ràng, vừa mới làm kinh sợ mà đẩy lùi cái kia một tên sau cùng tay bắn tia người chính là Triệu Thu Thần. Triệu Thu Thần sát khí như có thực chất, mặc dù căn tìm tới chỗ ở của đối phương, nhưng là cổ này sát khí lại ép đối phương không thể không rời khỏi, không thể không khiến xuất hiện trận này địa.

Cái này khiến Lâm Hưng không thể không nhiều nhìn thoáng qua Triệu Thu Thần, cái này cùng mình có danh hiệu siêu cấp cường giả. Lâm Hưng dựa vào không phải người thiên phú khóa chặt một người trong đó đồng thời giải quyết đối phương, thế nhưng là Triệu Thu Thần lại vén vẹn nương tựa theo sát khí liên dọa lui đối phương, cường thế như vậy, có thể nói thù gặp.

Cùng Phùng Bình Giản tụ hợp về sau, đám người một đoàn người bắt đầu ở trên đường lớn chạy đi.

Phùng Bình Giản mang trên mặt một tia phiền muộn, tựa hồ có chút hối hận lần này làm ra quyết định. . . Bất quá mở cung không quay đầu lại tiến, lúc này hấn chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào Lâm Hưng trên đầu. Từ vừa rồi phản ứng cùng năng lực, còn có quốc tế đánh giá (không có không bảo vệ được người) bên trên, Phùng Bình Giản càng thêm tin nhiệm Lâm Hưng.

Trường kỳ ngâm mình ở phòng thí nghiệm bên trong, Phùng Bình Giản vén vẹn sai một ngàn mét cũng đã hư thoát, Phùng Bình Giản một cái khác tư nhân bảo tiêu đem Phùng Bình Giản đeo lên. Cùng trước khi đến chênh lệch không hai, trên đại đạo căn bất luận cái gì cỗ xe, thậm chí một cỗ máy kéo đều không có.

Đêm tối dần dần bao phủ đại địa, mà căn cứ địa hình biểu hiện, đám người khoảng cách nội thành còn có hai mươi km, tiến vào nội thành về sau đi vòng tiến về sân bay còn có 30 km.

Lâm Hưng tiến vào bên ngoài sương mù, đông đảo binh sĩ lẳng lặng ngắm nhìn sương mù bên trong trong tầm hình, mà quốc gia các nơi trụ sở huấn luyện tất cả đại lão cũng nhìn xem phía trên video.

Lần này kinh động không ít.

Chủ yếu là lần này tiến vào sương mù bên trong thế mà liền ra đời hai vị xưng hào cấp cường giả.

Tiến vào sương mù đại trận bên trong hết thấy vận chuyển liên hoàn toàn do sương mù điều khiển, sương mù bên trong trận pháp sẽ căn cứ một người ý niệm đến điều khiển trong đó nhân viên thiên tư cùng trưởng thành hạn mức cao nhất.

Xưng hào cấp cường giả tại trong hiện thực cực kỳ hiếm thấy, cho dù là Hoa Hạ khu, toàn bộ lính đặc chủng bên trong tổ A thành viên cũng chỉ có 4 người tiến vào sương mù bên trong thu hoạch được phong hào, bây giờ cái này 4 tên tổ A lính đặc chủng đã trở thành toàn bộ tổ A lính đặc chủng giống như thần siêu cấp cường giả. B tổ lính đặc chủng bên trong từng xuất hiện 2 tên hào cường giả, bây giờ giống nhau là B tổ giống như thần siêu cấp cường giả.

C tổ trong khảo nghiệm, xuất hiện qua 10 tên phong hào cường giả, bây giờ tại toàn bộ quốc tế trên võ đài, ngoại trừ chết yếu 3 tên cấp C đặc chủng thành viên bên ngoài, bây giờ còn lại 7 người đều thu được quốc tế phong hào. Nói cách khác tại Hoa Hạ khu, bây giờ có được phong hào cường giả liền chỉ có 13 người. Mà trong đó còn có một tên không phải chiến đấu cấp bậc phong hào cường giả, ngàn vạn kim.

Mà tại quốc tế hóa đại võ đài, phong hào cường giả cũng vền vện chỉ có một trăm tên mà thôi.

Mà lần này, tại Thanh Sơn thị như thế một cái tiểu căn cứ bên trong thế mà đồng thời xuất hiện hai tên phong hào cường giả.

Lâm Hưng, Triệu Thu Thần.

Trong mắt mọi người một nỗi nghi hoặc chính là, Triệu Thu Thần lần trước trong khảo nghiệm chỉ là một cái đặc cấp cường giả, vì sao lần này vậy mà trở thành Sát Đế, đối với cái này quan sát đám người cũng không rõ ràng cho lắm.

Đám người nghĩ đến bên trong một cái khả năng, bất quá ai cũng không có điểm danh.

Trời buộc, hạn chế vô số thiên tư trác tuyệt người trưởng thành. Nhưng là đặc chủng tổ chức không có lựa chọn nào khác, dù sao cái này thuộc về quốc gia tổ chức, không có lựa chọn nào khác!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Gian nan thử trình

Một nhóm mười hai người, nhanh chóng hướng về đêm tối chỗ sâu bên dưới, Phùng Bình Giản bảo tiêu trên vai máu tươi một mực không có đạt được triệt để giải quyết, hơn nữa còn có mở rộng xu thế. Hẳn nhận chính là trùng kích tính tổn thương, lực phá hoại cường đại dị thường.

Đi không đủ hai cây số lộ trình thời điểm cái này bảo tiêu đã hiện ra cực hạn về mặt mỏi.

"Từ bỏ đi, liên lụy chúng ta hành trình." Đoạn Tử Minh hừ lạnh nói.

Đoạn Tử Minh làm người tựa hồ có chút âm hiểm, làm bảo tiêu cùng ám sát cơ hồ là hi sinh hết thảy có thể hi sinh tài nguyên đem đổi lấy cổ chủ bình an cùng đảm bảo chết đi, cho nên Đoạn Tử Minh người này thường làm người chỗ không thích.

Đối với cái này Đoạn Tử Minh da mặt có phần dày, với hắn mà nói còn sống hoàn thành nhiệm vụ chính là duy nhất truy cầu, nếu như ngay cả nhiệm vụ đều không thể hoàn thành, như vậy thì hi sinh nhiệm vụ thành tựu bản thân. Cho nên trình độ nhất định, Đoạn Tử Minh người này từ trước đến nay không biết xấu hổ là vật gì. Gần năm mươi cây số lộ trình, tại nước Mỹ quốc thổ bên trên trì hoãn một phút đồng hồ đều sẽ khiến nhiệm vụ thất bại, đây là nguy hiểm mà lại gian khổ vạn phần nhiệm vụ.

Mà lại địch nhân rất có thể còn ôm đem tất cả mọi người diệt mục đích.

Phải chăng từ bỏ đối Phùng Bình Giản bảo tiêu chiếu cố đối với cái này, bảy tên thành viên cử hành một cái bí mật bỏ phiếu, bỏ phiếu cuối cùng kết quả vì từ bỏ người này ——5: 2

Gặp bảy người ở giữa mù đồ bí mật, hai tên tổ A thành viên mặc dù ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhưng lại cũng không có cái khác biểu thị, đến là trúng đạn nam tử ánh mắt trở nên có chút lo lắng cùng vội vàng xoay động.

Ở chỗ này, cơ hồ mỗi một bước cũng có thể đứng trước nguy cơ sinh tử, vì tám cái ức nhân dân tệ, ở trên vùng đất này tràn vào vô số dòng binh.

Mặc dù bảo tiêu tự biết mạng của mình cũng không đáng tiền, nhưng là nếu như bị ném bỏ tại cái này dị vực tha hương, nghênh đón hắn rất có thể chính là tử vong, tuyệt không sinh cơ. Đối với đám người cơ hồ nhất trí bỏ phiếu, Lâm Hưng có chút vì người nợ tiếc hận.

Vị này tiếp xuống trong hành trình, mấy người không có bất luận kẻ nào đối với người này thân xuất viện thủ. Người này chỉ có thể ở cái này mệnh mong hoang dã tự sinh tự diệt, đi qua 20 cây số như là Địa Ngục đường xá. Lâm Hưng chỉ biết là, mình đầu một phiếu không buông bỏ. Mặt khác một phiếu đến từ ai Lâm Hưng lại cũng không biết được.

Làm một cái quốc tế cấp bậc siêu cấp bảo tiêu, Lâm Hưng tự nhiên có tính toán của mình. Kỳ thật cái này bỏ phiếu, chỉ là đang bức bách đám người làm ra một lựa chọn mà thôi. Muốn hay không bảo hộ người này, đáy lòng của mọi người kỳ thật đều có nhất định cân nhắc tiêu chuẩn.

Bành!

Bốn phía gào thét mà đến đạn bắn lên đánh thẳng tới.

Chỉ gặp Hàn vũ lật bàn tay một cái mở, một đạo hàn quang xông bay mà xuất hiện, trong nháy mắt liền bay vọt lên, rơi vào đối diện tay bắn tia bên cạnh, chỉ nghe được rừng cây chỗ sâu truyền đến a rít lên một tiếng liền rút cuộc không một tiếng động.

"Tê. . ." Thụ thương nam tử rốt cục không kiên trì nổi, trên đường đi kêu thảm đi theo đám người. Lâm Hưng lông mày hơi động một chút, đưa tay bắt lại nam tử, đi theo đám người đi về phía trước đi. Lâm Hưng từ nam tử bên cạnh kéo xuống một khối vải rách, giúp nam tử vết thương trên người tiến hành một cái băng bó đơn giản.

"Người tên là gì?" Lâm Hưng hỏi.

"Ta gọi Lạc Đình Phi." Lạc Đình Phi phun một ngụm máu, cắn răng chống đỡ.

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Người nhất định có thể còn sống trở về."

Lạc Đình Phi lắc đầu: "Tạ ơn, không cần an ủi ta, không người nào nguyện ý chết, nhưng là nếu như bị bắt đắc dĩ, chi sợ cái thứ nhất chết người chính là ta." Bốn mươi, năm mươi dặm lộ trình, nhìn có điểm giống lạc trời.

Không biết trên đường đi mai phục nhiều ít tay bắn tia, đám người chỉ biết là, cách mỗi một cái tiểu chỗ ngã ba liền có thể gặp gỡ một đồng siêu cấp cường giả, cách mỗi một cái tiểu lối rẽ liền có thể đề cho người ta chiến đấu một hồi. Một đường đoạt lại mà đến lại vẹn vẹn đơn giản súng ngắm, đối đại bộ phận căn bản luận cái gì có thể lợi dụng đồ vật.

"Ai mẹ hán lần nữa cấp lão tử nói nước Mỹ tốt, lão tử liều mạng với hán!" Tùy Ngọc Quân một ngụm nước bọt phun trên mặt đất. Đoạn Tử Minh một ngựa đi đầu, mặc dù ở phía trước, nhưng là thần sắc lãnh nhiên, tựa hồ đằng sau lớn một con mắt, tùy thời lưu ý sau lưng khả năng phát sinh hết thảy.

"Hô, phía trước là cái thôn trang." Chính lúc này, mọi người thấy phía trước xuất hiện một cái tĩnh lặng im ắng thôn trang.

"Trước tiên ở kẻ bên này nghỉ ngơi đi." Lâm Hưng ngăn cản chúng nhân nói. Tùy tiện tiến vào thôn trang, nếu như đi không ra như vậy rất có thể bị vây ở trong thôn trang, hiện tại loại này tình huống đặc biệt hạ căn bản không thích hợp đám người đi vào, mà lại vạn nhất đối diện thôn trang bên trong có người mai phục, đám người khả năng còn không có tiến vào thôn trang liền đã bị phục kích.

Nghe Lâm Hưng, buông xuống Phùng Bình Giản, đám người ngồi tại bờ ruộng hạ mệnh lớn bật hơi.

Mọi một còn có liên tục chiến đấu, đề đám người một mực thần kinh căng thẳng.

Trên thực tế tại đi một đoạn đường rất dài không có gặp gỡ cỗ xe về sau đám người liền từ bỏ cướp đoạt cỗ xe, mà là chệch hướng làn xe, từ một cái khác khía cạnh lên núi dã bên trong, cho nên lúc này mới gặp gỡ thôn trang.

"Kỳ tích chính là, địch nhân phẳng phát mọc ra một đôi mắt trên người chúng ta. Bọn hán thể mà khả năng sớm dự báo đến chúng ta tất cả điểm dừng chân, thiết hạ tay bắn tia, thiết hạ mai phục, phải biết, chúng ta tiến lên lộ tuyến đều là ngẫu nhiên, chính là cái này ngẫu nhiên lộ tuyến, lại khả năng đưa tới cái này đến cái khác tay bắn tia." Đoạn Tử Minh quay đầu nhìn một chút đám người, thần sắc âm lãnh.

Lâm Hưng trầm mặc, nếu như đối phương thật dự định đem tất cả mọi người lưu lại. . . Đây là phi thường kinh khủng một trận bố cục.

Đến cùng là ai? Ai là nội gian!

Lâm Hưng trong lòng không có số.

Trong óc nhanh chóng liếc nhìn trong tay tư liệu.

Hàn vũ sinh ra ở Đông Bắc biên giới, từ nhỏ tốt vật lộn, nhìn như bình thường non nớt như là sinh viên khuôn mặt phía dưới nhưng lại có thủ đoạn tàn nhẫn xung hào, nếu như hán nhận định địch nhân, như vậy nhất định phải đem đối phương thiên đao vạn quả không thể.

Tùy Ngọc Quân sinh ra ở phương nam, gia thế tương đối khá, từ nhỏ yêu xe đua, ti chức bảo tiêu, thực lực nổi bật.

Niem Thu Sinh là cô nhi, cái này một mực gọi rầm rĩ lấy Đoạn Tử Minh hiềm nghi nhìn qua lớn nhất, lương Khang bình sinh tại hồng kỳ thế gia, danh lợi không thiếu.

Lâm Hưng nhìn về phía Triệu Thư Thần, cũng giống như mình, đời đời nông dân, thân là quốc tế siêu cấp cự kiêu, Triệu Thư Thần cùng mình tầm mắt cơ hồ tương đương, hán là sẽ không đi làm cái kia vì tiền tài mà phản bội sự tình.

Lâm Hưng vừa nhìn về phía bên cạnh hai tên bảo tiêu, đây là một cái điểm mù. Ngoài ra còn có hai tên tổ A thành viên, giống nhau là cái điểm mù. Cho tới bây giờ, liền có bốn cái điểm mù cản đám người từ đó đi tìm hiểu.

Lão tử nhắm lại hai mắt, không có suy nghĩ những chuyện này.

Tại thủ đoạn này vô cùng nội gián động thủ trước đó, Lâm Hưng không có ý định đối nội bộ bất luận kẻ nào xuất thủ.

Mở ra địa đồ, Lâm Hưng nhìn một chút đám người hành trình, thông qua định vị, Lâm Hưng phát hiện vô luận nhóm người mình như thế nào đi, trở lại trước đó Lâm Hưng ba người chỗ xuống xe là tất nhiên.

Tại như thế như là một cái miệng hồ lô địa hình phía dưới lọt vào mai phục là chuyện khẳng định, nhưng là hiện tại mấu chốt ở chỗ đám người còn không biết bên cạnh mình đến cùng ai là nội gián, ai là địch nhân. . . Nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, đám người bỏ tay bỏ chân, sớm tối muốn đem tất cả mọi người chôn vùi tại cái này dị vực tha hương.

Cái này đã không chỉ là bảo hộ Phùng Bình Giản đơn giản như vậy nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Đỉnh tiêm va chạm

Đám người ngồi ngay ngắn ở bờ ruộng dưới, lẳng lặng gặm lương khô, đối với cái này 9 tên đặc chiến đội viên đến không có bao nhiêu khó chịu, đến là hai cái ăn đã quen thịt cá bảo tiêu có vẻ hơi dị thường.

Phùng Bình Giản cũng hiện ra thần sắc khó khăn, bất quá tại mọi người dưới mắt Phùng Bình Giản cũng chặt vật nuốt hạ cái kia khối nhỏ lương khô. Ở trên máy bay trước đó nếu như không cách nào bảo tồn thể lực để chạy trốn chết, hậu quả rất khó tưởng tượng.

Lâm Hưng nhìn về phía Phùng Bình Giản, Phùng Bình Giản suốt đời lý lịch sơ lược rõ ràng rõ ràng, chính là một cái đơn giản muốn về nước nhà khoa học.

Về phần mấy người còn lại, riêng phần mình thân thể khác biệt, vận mệnh cũng không giống nhau.

Lâm Hưng tìm tới Tùy Ngọc Quân, cúi đầu rì tai một lát.

"Ta... Ta muốn lên nhà vệ sinh." Đúng vào lúc này, một cái bảo tiêu bỗng nhiên nói ra.

"Nơi này không có nữ nhân, ngay tại cái này đi tiểu." Lâm Hưng nhú mày, khẳng định nói.

Hộ vệ kia lúng túng nói: "Lớn, lớn."

"Ta cùng hắn cùng đi chứ." Tùy Ngọc Quân đứng lên, Lâm Hưng nhẹ gật đầu, sau đó Tùy Ngọc Quân mang theo nam tử tiến về bờ ruộng phía dưới. Đám người vẫn như cũ trầm muộn nghỉ ngơi, câu được câu không nhỏ giọng nói chuyện.

Phùng Bình Giản nhìn về phía Lâm Hưng, vừa rồi Lâm Hưng cứu trợ bảo tiêu sự tình còn rõ mồn một trước mắt, cái này trên quốc tế siêu cấp bảo tiêu quả thật có hấn chỗ biểu hiện không tầm thường chỗ.

Chỉ ít, đây là một người đáng giá tín nhiệm.

Đừng nhìn Phùng Bình Giản một bức thư sinh hình dáng, lại có chút thân rộng thể béo, nhưng là có thể trở thành thể giới đỉnh tiêm khoa học tay cự phách người sẽ là đồ dân a? Cho dù không phải rất nhà thông thái tình lời đời, nhưng là cái kia một đôi mắt thể nhưng là tiêm đầu. Đối với hắn mà nói, hai cái bảo tiêu mệnh cổ nhiên không phải rất nặng, nhưng là hai cái bảo tiêu lại là theo hắn hồi lâu tuế nguyệt, người không phải có cây ai khả năng vô tình, nếu như Lâm Hưng bọn người không có biểu hiện ra một tia quan tâm, cho dù bình yên về nước, Phùng Bình Giản đáy lòng cũng khẳng định có chỗ chú ý.

Lâm Hưng tự nhiên không có nhiều như vậy ý nghĩ, chẳng qua là cảm thấy nhân mạng nguy hiểm, có đôi khi mệnh so giấy mỏng, thật đúng là không đáng tiền. Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, nếu như có thể cứu trợ, Lâm Hưng cũng sẽ không tiếc rẻ chính mình thủ đoạn.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng chợt nghe một tiếng rất nhỏ sừng vang lên.

Lâm Hưng thân thể một cái nhảy vọt mà lên, đưa tay một thanh thiết hoàn đội lên trên tay, một tay bắt lấy Phùng Bình Giản thân thể hướng khía cạnh di động mở đi ra.

Theo đuôi giết chó mãnh liệt mà tới.

Triệu Thu Thần lật bàn tay một cái mở, súng máy ba ba ba bắn phá ra ngoài, nhưng mà để đám người ngạc nhiên là Triệu Thu Thần súng máy trong tay vậy mà toàn bộ đều không ngoại lệ đều quét lệch.

Hàn vũ bàn tay tung bay, một thanh phi đao bắn ra.

Coong... Một tiếng tiếng va đập truyền đến, theo đuôi phi đao bay vút cuốn ngược mà quay về.

Lâm Hưng đưa tay, đưa tay bắt lại nơi xa kích xạ mà đến phi đao. Hàn vũ cũng có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới đối phương thế mà khả năng trong chớp mắt này liền đem phi đao cấp đánh bay trở về.

Đoạn Tử Minh cái sau vượt cái trước quát: "Đối phương có cao thủ, đều cẩn thận."

Đám người trợn trắng mắt, có thể đem Hàn vũ phi đao đều cuốn ngược trở về cường giả, có thể là kẻ yếu sao?

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng trong mắt bỗng nhiên chậm thả phía trước mọi sáng chói giống như pháo hoa đạn, mấy chục mai đạn song song bay vút mà tới.

Phá!

Niệm Thu Sinh xuất thủ, trong lòng bàn tay pháp môn tuôn trào ra, trong nháy mắt trên không trung khiên động một đạo cực lớn như lôi đình khí thế dòng lũ, ngăn cản Lâm Hưng trước mặt ba cái đạn.

Thời khắc nguy cơ Lâm Hưng ôm đồm lấy Phùng Bình Giản, thân thể một cái bay ngược, nằm xuống trên mặt đất, cùng lúc đó Lâm Hưng trong tay phi đao bắn ra.

Chỉ nghe liên tiếp xoạt xoạt âm thanh gào thét mà lên, sau đó bang lang lang thanh âm không ngừng truyền đến, còn lại bảy viên đạn lập tức bị hoán đổi rất lớn bộ phận, còn có bộ phận cá lọt lưới bị Lâm Hưng mang theo Phùng Bình Giản đã tránh đi. Nơi xa hắc ám người bên trong hiện tại chỉ còn lại có đám kia không biết ở nơi nào cường giả, Triệu Thu Thần đưa tay một bả nhấc lên súng ống lần nữa bắn phá mà đi.

Lâm Hưng đem Phùng Bình Giản gắt gao ngăn tại trước người.

Hai tên tổ A thành viên mặc dù thân bí, nhưng là giờ khắc này đưa tay đi ra, tại trong tay hai người lộ ra model mới nhất chiến đấu loại vũ khí.

Oanh!

Hai người bóp cò, chỉ thấy phía trước giống như bị đạn pháo xạ kích, lập tức bụi đất tung bay.

"A!" Xa xa thổ địa bên trên truyền đến rít lên một tiếng.

Theo đuôi đám người mới nhìn thấy, trong bóng tối kia còn có từng đạo bóng đen, lúc này đang từ hắc ám bên trong đánh tới chớp nhoáng.

"Khả năng này chỉ là một cái tiền trạm!" Đoạn Tử Minh nâng lên súng tiểu liên, trong tay súng tiểu liên cộc cộc cộc phát ra một trận bắn phá, xa xa bóng đen lập tức có trong mấy người đạn mà rơi vào trên mặt đất.

"Không thể ngạnh kháng, rút lui!" Lâm Hưng nhìn một hồi, bỗng nhiên cả kinh nói.

Đám người mặc dù không muốn chạy trốn tránh, nhưng là hiện tại dù sao không phải đi can đảm anh hùng thời khắc, đám người nhao nhao quay người, mang theo Phùng Bình Giản nhảy rời khỏi nơi này, hướng về xa xa trong đêm tối bốn tẩu mà lên.

Hỗn loạn chiến đấu, phun ra Hòa xà trong nháy mắt đem phụ cận hoàn toàn che giấu, Lâm Hưng mang theo đám người nhanh chóng rút lui. Một hồi về sau chỉ gặp trong đêm tối, một đám lít nha lít nhít cường giả từ trong bóng tối chậm rãi bùng lên.

Lâm Hưng nhiều năm bảo tiêu kinh nghiệm giờ khắc này rốt cục bạo phát ra!

Thực lực?

Lâm Hưng chỉ là so với bình thường người mạnh một chút như vậy mà thôi, nhưng là nếu như nói thực lực chân chính, như vậy người đều là nhục trường bị viên đạn xuyên phá đầu đồng dạng sẽ chết.

Ở chỗ này, Lâm Hưng không có cái gọi là huyền sức lực, cho nên chỉ có cái kia phổ thông thân thể cùng linh hoạt hai tay, phổ thông thân thể chống đỡ lấy hấn không chết, mà cái kia hai tay có thể mang theo Lâm Hưng ở trên vùng đất này giết địch đồng thời tung hoành. Lâm Hưng giờ cánh tay lên, súng trên tay đạn như là như hạt mưa tuôn trào ra.

Niệm Thu Sinh đoạn hậu, trên người hấn huyền Lực Cuồng tuôn ra mà xuất hiện, như là phô thiên cái địa mở giết cái này đến cái khác cường giả.

Không thể nghi ngờ, lực chiến đấu của hấn cường đại dị thường, mà lại tại Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần áp chế xuống, giờ khắc này bạo phát đi ra vậy mà người để tất cả mọi người có chút ghé mắt. Dù sao đây cũng là một cái đỉnh tiêm cấp bậc cường giả, có thực lực tự nhiên không thể khinh

thường

Triệu Thu Thần cúi đầu, trầm ồ mang theo đám người thoát đi.

Đối phương đen ngịt trong đám người, chậm rãi đi ra một cái tay bắn tia.

"Lão đại..." Bên cạnh mấy người nhảy ra ngoài, người này che ngực, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, trên mặt sát qua mấy khóa đạn lạc phát tán xuất hiện máu tươi.

"Sát Đế chi danh, không tầm thường, đừng đuổi theo..." Nam tử đứng dưới tàng cây, bên cạnh một cái bóng đen một phát bắt được đánh lên lão đại, chỉ gặp cái kia đánh lên cường giả thể mà hôn mê đi.

"Hồi!"

"Lão nhị... Chẳng lẽ chết nhiều người như vậy cứ tính như vậy." Bên cạnh mấy người vọt ra.

"Lão đại mệnh lệnh các người đều không nghe rồi sao?" Bóng đen hừ lạnh nói.

Tại dọc theo con đường này, Triệu Thu Thần cũng không có thể hiện ra không thể tầm thường so sánh thực lực, cho nên đám người tạm thời đều đã đem Triệu Thu Thần vị này cường giả đỉnh cao cấp bỏ sót. Chỉ có Lâm Hưng trên đường nhìn kỹ Triệu Thu Thần một chút.

Lâm Hưng ngoại trừ linh hoạt hai tay còn có một đôi khả năng bắt nhanh đến đạn con mắt, cho nên vừa rồi trong nháy mắt Lâm Hưng rõ ràng nhìn thấy Triệu Thu Thần cùng cái kia giấu ở chỗ tối cường giả đỉnh cao đối súng.

Vô luận là ai nổ súng, vẫn là ai phòng ngự, tại cái kia trong khoảnh khắc, Triệu Thu Thần liền cùng đối phương cường giả đối thương mười hai đạn, va chạm đi ra hóa hoa một lần chiếu rọi trên không trung... Không ai khả năng tưởng tượng đó là Triệu Thu Thần cùng đối phương cường giả đỉnh cao đối thương phát ra tiếng vang.

Đúng lúc này, trong đêm tối xông ra vừa rồi đại tiện nam tử.

"Tùy Ngọc Quân đâu?" Lâm Hưng hỏi.

"Chết rồi... Chết rồi, ở trước mặt ta, chết rồi..." Vừa rồi đại tiện nam tử khóc lóc kể lể lấy ngã trên mặt đất.

Đám người chưa phát giác phía sau lưng mát lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Chiến tranh bi thương

Đoạn Tử Minh một bả nhắc lên Phùng Bình Giản cận vệ.

Phùng Bình Giản cận vệ khóc ròng nói: "Là thật, ta chỉ gặp hấn trúng đạn ngã xuống, về sau liền rút cuộc không có tin tức. Ta nghe được trong đêm tối tiếng súng, ta chỉ có thể từ khía cạnh thoát đi. . ."

Lâm Hưng thần sắc hơi động, Niệm Thu Sinh tay vuốt vuốt đầu, vừa rồi gặp được tập kích, tiếp lấy liền phát sinh Tùy Ngọc Quân bị giết tin tức. Sự tình có phải hay không quá mức trùng hợp rất nhiều, mà lại đám người lúc này còn không có chạy tới miệng hồ lô cứ như vậy gặp đối đám người phát động lần này trùng kích.

"Để cho ta biết ai là nội gian, ta sẽ để cho hấn hối hận đi đến thế này." Hàn vũ sắc mặt âm lãnh, trong tay vạch lên một tay tiểu đao, nhìn thoáng qua Phùng Bình Giản cận vệ, sau đó quay người rời đi.

Lâm Hưng cũng thần sắc âm lãnh, nội gian lại xuất hiện, mà lại lần này đánh chết Tùy Ngọc Quân.

Tùy Ngọc Quân thực lực lớn nửa ký thác vào xe đua bên trên, nhưng là hiện tại hấn lại tại sớm như vậy liền thối lui ra khỏi lần chiến đấu này sân khấu, cũng làm cho đám người có chút tay không đủ xử chí.

"Thời gian kế tiếp bên trong, coi như kéo tại trong đũng quần cũng không cần rời đi đội ngũ, nếu không coi là nội gian." Đoạn Tử Minh thần sắc âm lãnh khẽ nói.

Nơi này không có lão đại, Lâm Hưng không phải, Triệu Thu Thần không phải, Niệm Thu Sinh, thậm chí hai cái tổ A thành viên cùng Phùng Bình Giản đều không thể mệnh lệnh bất luận kẻ nào.

Tất cả mọi người chỉ có một cái trong lòng, bảo hộ Phùng Bình Giản trở lại Hoa Hạ, đây chính là duy nhất mục đích. Bảo tiêu cái này cao nguy chức nghiệp, tử vong là phi thường bình thường. Nhân sinh chào cảm ơn có đôi khi vô cùng đơn giản, một viên đạn mà thôi, cho nên giờ khắc này tất cả mọi người đem tim nhảy tới cổ rồi bên trong.

Người không phải thần, không có luyện đến mình đồng da sắt tình trạng, một viên súng một cái mạng, vô luận người là ai. Vô luận người là thiên tài, vẫn là quốc tế siêu cấp cự kiêu, tử vong chỉ là chớp mắt mà thôi. Chỗ khác biệt chính là tất cả mọi người là ở trong đó thiên chuy bách luyện tinh anh, đối với đạn có trời sinh miễn cảm tính cùng quen thuộc tính, mặc dù như giẫm trên băng mỏng, nhưng là chỉ cần có thể tiến lên, có đôi khi có thể không tiếc bất cứ giá nào.

Đám người phi nhanh tiến lên!

Tại cái này sơn dã bên trong không có cỗ xe, chỉ cần có bất kỳ cỗ xe đi qua cũng sẽ bị đám người cướp đoạt, cho nên tại cái này nước Mỹ đại địa bên trên thế mà lộ ra dị thường an bình.

Đám người không có chút nào phương hướng cảm giác phi nhanh mà đi, mặc dù mục tiêu hướng về sân bay lao vùn vụt, nhưng là mọi người tại lúc này lại mục tiêu lộ ra dị thường tương tự, tất cả mọi người trăm muợn hướng về phương hướng khác nhau hành tẩu. Chỉ là vì tránh né truy binh cùng những cái kia tiềm ẩn từ một nơi bí mật gần đó nội gian không cách nào nắm lấy tình trạng. . .

Tại lại một lần tránh né truy sát về sau, Phùng Bình Giản thở hổn hển: "Nếu như là nước Mỹ vệ tinh khoa học kỹ thuật chỉ đạo, chúng ta. . . Rất có thể cũng vô pháp che dấu mình thân ảnh."

"Người nói là, hiện tại thân ảnh của chúng ta kỳ thật vô luận như thế nào đường vòng, đều là bại lộ tại nước Mỹ bầu trời dưới ánh mắt?"

"Trừ cái đó ra, không còn. . . Hấn sách."

Đám người cùng nhau trầm mặc, ai cũng không nghĩ tới cái này một bóng đèn, bao quát vị này khoa học tay cự phách cũng không nghĩ tới. . . Nếu như là nước Mỹ người muốn nhóm người mình mệnh, vì mấy người điều động tập sát cũng không phải không có khả năng. Trên thực tế du tẩu trên thế giới này, ai không có có chút tài năng? Dạng gì sự tình chưa từng gặp qua, nhưng là lần này lại là cùng siêu cường quốc đụng nhau, loại tràng diện này lại hoàn toàn thuộc về lần thứ nhất.

"Vệ tinh cách chúng ta bao xa?" Lâm Hưng hỏi.

Phùng Bình Giản nuốt khẩu khí, nói: "Ta không biết, nhưng là nhất định có một loại nào đó vệ tinh đang theo dõi lấy chúng ta."

Lâm Hưng thở dài ra một hơi, sau đó nhìn xem đám người quát: "Hiện tại, xuất ra thực lực của các người, để cho chúng ta cùng một chỗ điên cuồng một lần."

Mấy người cùng nhau gật đầu, hiện tại thảo luận nội gian đã không có ý nghĩa gì, không nói tăng kia xuất hiện bất tận dong binh, chính là nước Mỹ quốc gia hệ thống vận chuyển lại cũng đủ làm cho đám người uống một bầu.

Theo mấy lần đường vòng, đám người lần nữa lên trên đường lớn. Đi qua trên đường đi tập kích tính gộp lại, đám người hiện tại mỗi người bên cạnh đều mang năm sáu đem súng tiểu liên. Phùng Bình Giản bên cạnh càng là bọc năm kiện áo chống đạn, đem toàn thân che phủ như là một trái bóng da.

Lâm Hưng nói: "Vô luận chúng ta như thế nào trốn tránh, địch nhân đều khả năng một mực khóa chặt chúng ta. Cùng nó như là kiến hôi chạy trốn từ phía, còn không bằng có tổ chức, có quy mô khởi xướng một lần công kích." Nhìn về phía trước, Lâm Hưng có lý do tin tưởng, tại dạng này mưa bom bão đạn bên trong, nếu có nội gian, hiện tại cũng không dám mở gà lấy trứng.

Dù sao biết nội gian nhất định tại số ít, mà trước mắt đám người muốn đối mặt miệng hồ lô bên trên địch nhân thì là một đám. Nếu như ai cũng biết nội gian, tùy tiện bắt người chẳng phải có thể biết được ai là nội gian, như thế tới nói lại không là kẻ ngu hành vi.

Cho nên tại dạng này mưa bom bão đạn bên trong, nội bộ tiêu hao đối với địch nhân, đối với mình, đối nội gian đều là tuyệt đối bất lợi.

Ánh trăng mặc dù bò vào đỉnh núi, nhưng là đám người hành vi nhưng vẫn là cho người khác không tầm thường rung động.

Ti như nói giấu ở chỗ tối người. . . Chẳng ai ngờ rằng, Lâm Hưng bọn người giờ khắc này thế mà mang súng, sáng loáng đi tại trên đường lớn.

"Bành!"

Một tiếng súng ngấm âm thanh truyền đến, đã thấy Hàn vũ lật bàn tay một cái, một đạo đao quang lấp lóe, cái kia ảnh tàng từ một nơi bí mật gần đó địch nhân lập tức không có bất luận cái gì âm thanh. Hàn vũ phảng phất làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể, đi theo đám người tiếp tục không dừng lại hướng về phía trước hành tẩu.

"Lão đại. . ."

Đúng vào lúc này, đám người bỗng nhiên nhìn thấy, trên vai trũng đạn Lạc Đình Phi bỗng nhiên té quỵ trên đất. Đám người quay đầu, đem Phùng Bình Giản vây vào giữa.

"Lão đại, ta không được. . ." Cái này bảo tiêu chật vật nói ra.

Phùng Bình Giản lôi kéo "Chịu đựng, chịu đựng. . . Lạc Đình Phi, ngươi cho ta chịu đựng."

"Lão đại, ta đã ta cảm giác không được, ta khả năng không cách nào cùng ngươi đi qua cuối cùng đoạn đường." Lạc Đình Phi chật vật nói ra.

"Đình Phi, Đình Phi. . ." Phùng Bình Giản gắt gao bắt lấy Lạc Đình Phi, nghẹn ngào nói.

Lạc Đình Phi trong miệng phun một ngụm máu tươi: "Lão đại, từ ngươi làm ra về nước quyết định ngày đó ta liền biết nhất định sẽ có một ngày như vậy, chỉ là sớm tới mà thôi, nước Mỹ cho tới bây giờ đều là một cái bất cận nhân tình quốc gia, chỉ hy vọng lão đại ở bên kia khả năng trời cao biển rộng. Lão đại, tạm biệt. . ." Lạc Đình Phi nói xong, hấp hối ngã trên mặt đất.

Lâm Hưng thần sắc hơi có chút xúc động, bất quá vẫn là khẽ lắc đầu, xoay người sang chỗ khác.

Làm chiến đấu khai hỏa, tử vong cho tới bây giờ đều không thể tránh né, khác nhau chỉ là ngươi ta mà thôi. Lạc Đình Phi đang cùng theo đám người chật vật đi lại như thế lâu dài khoảng cách, bây giờ rốt cục hoàn thành hẳn cuối cùng nhiệm vụ. . .

Phùng Bình Giản sắc mặt có chút thâm đạm, hẳn tại nước Mỹ cơ hồ không có thân nhân cùng bạn cũ, cho nên một mực làm bạn tại bên cạnh hẳn mấy cái cận vệ liền trở thành hẳn cố hữu ký thác tinh thần. . . Bây giờ ngay cả cái này bình thường ẩn nói có ý tứ Lạc Đình Phi cũng mất đi, hẳn chỉ còn lại có tiền áp sát người hộ vệ. . . Thế nhưng là cái này duy nhất bảo tiêu, thật có thể còn sống trở lại tổ quốc sao?

Buông xuống bảo tiêu, đám người lắc đầu thở dài quay người rời đi.

Lâm Hưng kinh ngạc nhìn một chút nằm dưới đất Lạc Đình Phi, sau đó quay người hướng về đám người cùng một chỗ dậm chân rời đi.

Đây chính là dong binh cùng bảo tiêu bị ai, cũng là chiến tranh bị ai, ngươi vĩnh viễn không cách nào biết mình lúc nào tử vong. Có đôi khi ngươi thậm chí không biết, mình sau khi chết sẽ có dạng gì mộ địa, hoặc là chết tại bên đường, ngay cả nhật xác người đều không có.

Chỉ là ai cũng không có chú ý tới, tại mọi người vừa mới rời đi về sau, Lạc Đình Phi lại một lần nữa mở mắt ra, dưới sự yểm hộ của bóng đêm nghiêng người nhảy xuống đường, rơi vào bờ ruộng phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Kinh khủng viện quân

Cộc cộc cộc!

Vô cùng có vận luật tiếng bước chân dần dần truyền khắp toàn bộ miệng hồ lô.

Nghênh đón đám người chính là —— tĩnh lặng im ắng.

"Đi!" Lâm Hưng một tiếng quát nhẹ.

Đây là vô luận như thế nào đều muốn đi con đường, đã vô luận như thế nào đều muốn đi, sớm đi cùng muộn đi liền không có gì khác biệt. Nguy cơ tử vong bao phủ phía dưới, Phùng Bình Giản cũng đem nỗi thống khổ của mình thu nạp lên, hết thảy đều muốn sống sót lại nói, nếu như sống không nổi, hết thảy đều là hư ảo.

Một nhóm mười người, chậm rãi hướng về miệng hồ lô tiến lên mà đi. Rất nhanh, bốn phía dần dần xuất hiện giống như u linh cường giả. Cùng lúc đó, chỉ gặp một cây, chống đỡ tại Phùng Bình Giản trên đầu. Lâm Hưng quay đầu, lại là Phùng Bình Giản bảo tiêu.

"Một cái đầu, ba cái ức, đây là tổng thống ra lệnh. Ta kính yêu Phùng Bình Giản tiên sinh, thật đáng tiếc, ta cũng không thể làm bạn ngươi đi đến sau cùng điểm cuối cùng. Hẳn không cách nào đưa ngươi cuối cùng đoạn đường, có lẽ, ta có thể." Súng ống chống đỡ tại Phùng Bình Giản trên đầu, nam tử

cười lạnh nói ra.

"Tùy Ngọc Quân là người giết?"

"Còn có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, ta chưa từng nghĩ tới giết cái kia một ngàn vạn tiền thưởng người, ta cần chính là đầu của người này." Phùng Bình Giản nhìn chòng chọc vào cái này cảm thương chỉ chỉ tại trên đầu mình nam tử. Cái này mình tin nhiệm nhất cao thủ một trong.

"Ha ha, trên đỉnh núi tay bắn tia, ta biết các người đã nhắm ngay ta, thế nhưng là..."

Bành!

Một tiếng súng vang, bảo tiêu lập tức ngã trên mặt đất.

Lâm Hưng thân thể lộ lên một cái, đem Phùng Bình Giản ngăn tại trước mặt mọi người. Cùng lúc đó, trong đêm tối con đường bên trên chậm rãi đi ra một thân ảnh.

"Ai..."

Bóng đen phát ra một tiếng thở dài nhẹ nhẹ, Lâm Hưng con người có chút co rút lại, cái này âm thanh thở dài, vậy mà như thế, quen thuộc...

"Lâm tiên sinh, Phùng tiên sinh, không biết ta rồi sao?" Nam tử nhẹ nhàng tháo cái nón xuống.

Lâm Hưng nhẹ nhàng phun ra một hơi, may mắn, Phùng Bình Giản lúc này thì giống như sét đánh. Hoặc là nói nghe tới tiếng thở dài đó thời điểm liền đã giống như sét đánh... Làm sao có thể, làm sao có thể!

Lạc Đình Phi, một thân quân trang đứng tại Phùng Bình Giản trước mặt: "Thật đáng tiếc, Phùng tiên sinh, tại chỗ ở của người cư ngụ lâu như thế thời gian, cũng nhận được Phùng tiên sinh nhớ thương. Bất quá tình người ấm lạnh, Phùng tiên sinh người thậm chí cũng không nguyện ý vì ta nhặt xác. Nếu như ta là một cái đơn giản mà phổ thông bảo tiêu, có lẽ không đến bình minh, ta liền sẽ bị trên phiên đại địa này chó hoang phân thân, sau đó từng miếng từng miếng nuốt, sau đó... Sau đó liền không có sau đó nha."

"Nguyên lai, là ta lừa mình dối người." Phùng Bình Giản cười khổ nói.

Lâm Hưng giật mình.

Lạc Đình Phi thở dài một hơi: "Lá rụng về cội, Phùng tiên sinh kỳ thật từ vừa mới bắt đầu ngài tâm chính không có ở nước Mỹ, người từ trước đến nay đều đem cái kia thần bí phương đông coi là đường về. Người trên phiên đại địa này một mực không có lòng cảm mến, những này chúng ta đều kiệt lực đi vì tiên sinh cố gắng, thế nhưng là thật đáng tiếc, tiên sinh cho tới bây giờ đều đem vận mệnh của mình buộc chặt tại khoa học bên trên."

"Kỳ thật các người những này người phương Đông, mỗi người đều có lá rụng về cội mộng tưởng, thế nhưng là thật đáng tiếc, cục này đã kéo ra, như vậy thì không có ý thu hồi."

"Các người quốc tế treo thưởng tiêu chuẩn chỉ là để một chút cùng hung cực ác chi đồ cho rằng những số tiền kia không đủ để cướp đoạt, mà thôi, nhưng mà các người chân thực giá tiền là giá trên trời. Kỳ thật cao thủ chân chính là vô giá, liền như là các người, các người giống nhau là vô giá, đây không phải giá cả có khả năng cân nhắc, chết một cái thiếu một cái, hưởng chi nơi này là hai cái."

"Có thể để các người không thu hoạch được gì, còn có thể cầm tù một cái giá trên trời nhà khoa học, đây thật là khó lường một cái thành tựu, các người nói đúng không?"

Phùng Bình Giản chặt vật mở miệng: "Cho tới nay, nguyên lai đều là ta lừa mình dối người, các người nước Mỹ từ vừa mới bắt đầu liền không có coi ta là thành một cái chân chính nước Mỹ công dân đến xem, ý nguyện của các người chính là giam giữ ta, đem ta Phùng Bình Giản vĩnh viễn cầm tù tại cái kia một tắc vương quốc cho các người phục vụ."

Lạc Đình Phi cười nói: "Đúng vậy, thật cao hứng, khả năng tự mình cầm tù như thế một cái khoa học tay cự phách, cái thứ hai Einstein, đây là vinh hạnh của ta."

"Kỳ thật, người có thể không cần nói nhảm dùng nhiều như vậy." Lâm Hưng nói.

Lạc Đình Phi ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Hưng: "Các người người phương Đông, có tình vị cũng vẹn vẹn còn lại Lâm tiên sinh, nếu như Lâm tiên sinh giá cả chỉ là bọn hèn, có lẽ ta sẽ cân nhắc thả Lâm tiên sinh, nhưng là hiện tại, ta nhưng lại không thể không cân nhắc đem Lâm tiên sinh giết chết."

"Lâm tiên sinh còn sống mới có giá trị, chết rồi, từ đó rút cuộc không ai gặp được Lâm tiên sinh, bất quá ta sẽ vì Lâm tiên sinh lập xuống một cái Vô Danh bia."

Lâm Hưng khòe miệng cười lạnh, nhìn xem Lạc Đình Phi: "Như thế nói đến, ta còn muốn cảm tạ tiên sinh tặng cho cho ta hết thảy?"

"Cái này đến không cần thiết, bất quá ta tồn tại mục đích chính là vì giữ gìn ta quốc gia an bình, vô luận các người điều động nhiều ít người đến, Phùng Bình Giản đều khó có khả năng về nước, đây là thượng cấp mệnh lệnh, đương nhiên, đối với các vị đến đây đội viên, thượng cấp mệnh lệnh cũng là một tên cũng không để lại."

"Cục này có lẽ là trước kia chính thiết lập, bao quát đoạn đường này lộ tuyến, còn có như thế nào tiến về sân bay, trên đường đi con đường, tầng tầng cửa ải, chưa từng sẽ lưu lại bất luận cái gì một chút xú, sinh cơ!"

Đúng vào lúc này, miệng hồ lô mở miệng chỗ truyền đến cộc cộc cộc thanh âm.

Lạc Đình Phi đang chuẩn bị nói tiếp, lúc này lại không khỏi chuyển qua thân đi.

Lạc Đình Phi thủ hạ lập tức quát: "Đối diện người nào, đừng bước lại!"

"Đừng bước lại, nếu không giết không tha!"

"Đừng bước lại..."

Đúng vào lúc này, bóng đen dần dần đến gần, có người mở ra đèn pin, chỉ thấy phía trước đen ngịt xuất hiện một đống bóng đen. Mỗi cái bóng đen cách ăn mặc đều không giống nhau, nhưng là đều không ngoại lệ, tất cả mọi người lúc này đều sát khí sâm nhiên hướng về đại bộ phận lao đến.

"Người phía trước, vô luận là ai, ta hiện tại mệnh lệnh các người, lập tức dừng lại..."

Bành!

Một tiếng súng vang triệt chân trời, phá vỡ tĩnh lặng.

Gọi hàng nam tử lập tức té ngã trên mặt đất, dẫn đội bóng đen bỗng nhiên phát ra cười lạnh một tiếng: "Tốt một cái toàn diệt kế hoạch, tốt một cái phù sa không lưu ruộng người ngoài." Bên cạnh Đoạn Tử Minh thần sắc ngẩn ngơ, kinh ngạc nhìn phía trước bóng đen, cho là mình nghe lầm.

"Tùy Ngọc Quân, người... Sao lại thế..." Lạc Đình Phi mở ra đáp án.

Dẫn đội Tùy Ngọc Quân mở miệng cười lạnh: "Người nói ta vì cái gì không có bị ám sát đúng không? Kỳ thật rất đơn giản, ta chỉ là tại phối hợp các người đến diễn tuồng vui này mà thôi."

"Người..." Lạc Đình Phi chỉ vào Tùy Ngọc Quân, thần sắc có chút khó coi, đáy lòng sớm đem trước đó hộ vệ kia đội viên mắng cái vòi phun máu chó, mặc dù đã bị hấn đánh giết.

"Kỳ thật, chúng ta một mực hoài nghi, đội viên của chúng ta bên trong có nội gian, chỉ là một mực không cách nào vạch mà thôi."

Tùy Ngọc Quân giống như cười mà không phải cười nói ra: "Lâm Hưng lão đại tại lập đi lập lại sau khi xác nhận, đem ta phái phái ra ngoài, ta ra ngoài làm cái gì đây? Chuyện kia chính đơn giản, ngay tại sau lưng ta!"

Cái kia đen ngịt đám người, súng đều chỉ vào nước Mỹ quân đội.

"Ban bố treo giải trên trời, các người lại muốn mình độc chiếm, nước Mỹ các người khẩu vị thật là quá lớn một điểm." Xa xa bóng đen, có người cười lạnh nhìn xem Lạc Đình Phi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Trước khi chết sói đói

Đúng vậy, cũng chỉ có nước Mỹ mới có năng lực, có tư cách bố trí ở chỗ này không hề như thế quân đội, bố trí không hề như thế phong tỏa tuyệt sát.

Nơi này dù sao cũng là nước Mỹ sân nhà.

Từ vừa mới bắt đầu Lâm Hưng liền biết, nước Mỹ rất có thể sẽ xuất động quân đội đến chặn đường.

Kỳ thật Phùng Bình Giản còn chưa nói về tình chiếu xạ thời điểm Lâm Hưng chính có cảm giác, lần này đám người mặt không chỉ là đến đây ám sát cao thủ, còn có nước Mỹ quân đội. Những này vụng trộm quân đội, khẳng định sẽ bố trí vô số không hề phong tỏa.

Lâm Hưng để Tùy Ngọc Quân lấy giả chết phương thức thoát ly đội ngũ, vì chính là liên lạc tứ phương truy sát Phùng Bình Giản người. Có đôi khi địch nhân dùng tốt, cái kia chính là bằng hữu.

Những này đến đây ám sát Phùng Bình Giản đều là tiếp treo giải trên trời mà đến, tự nhiên không hy vọng tay không mà về, thế nhưng là tại nhận thức đến bố trí phong tỏa ám sát đám người chính là nước Mỹ quân đội thời điểm mọi người đã có từ bỏ tư tưởng. Nhưng là nước Mỹ ban bố treo thưởng lại muốn đem treo thưởng nắm giữ ở trong tay mình, như thế đáng xấu hổ hành vi cũng làm cho đông đảo không xa vạn dặm chạy tới dong binh đuổi tới tức giận.

Tùy Ngọc Quân lấy một cái độc hành hiệp thân phận liên lạc bốn phía giấu ở các ngõ ngách bóng đen, để mọi người tới cùng nước Mỹ quân đội sống mái với nhau một lần, đồng thời từ đó đục nước béo cò, ai giết tới Phùng Bình Giản ai liền đi nhận lấy cái này treo giải trên trời...

Cho nên tại Tùy Ngọc Quân kê đảo tác hợp phía dưới, toàn bộ hoang dã phía trên tất cả cất giấu cao thủ đều nhao nhao đi ra mình mai phục căn cứ, toàn bộ đi theo mọi người tới nghênh đón Lâm Hưng đám người.

Lạc Đình Phi hiển nhiên cũng minh bạch Lâm Hưng dự định, hẩn nhìn chòng chọc vào Lâm Hưng.

Lạc Đình Phi sắc mặt có chút âm lãnh, hoàn toàn không nghĩ tới cái này một bóng đèn, nhìn về phía Lâm Hưng, không khỏi khẽ nói: "Tiên sinh thật sự là một cái cao nhân."

Lâm Hưng nhún vai: "Dù sao cũng so bị các hạ báo tin, thậm chí cuối cùng vậy khốn ở chỗ này tốt."

Đứng vào lúc này, Tùy Ngọc Quân phía sau bóng đen một người hừ lạnh nói: "Nói nhảm không nói nhiều, nước Mỹ rồi khỏi lời nói chúng ta có thể lựa chọn hoà giải, bằng không mà nói..."

Lạc Đình Phi quát lớn: "Bằng không mà nói, các vị dám động một thương, ta dám cam đoan các vị không cách nào sống mà đi ra nước Mỹ. Đừng cho là ta các loại không biết, các người bên trên nước ta thổ cơ hồ không có bất kỳ cái gì một người có chính quy con đường."

Lạc Đình Phi lời nói để tất cả dong binh sắc mặt đều có chút khó coi, không sai, cái này dù sao cũng là nước Mỹ quốc thổ, nếu như nước Mỹ thật phong tỏa quốc gia lời nói, tập kích quân đội, cuối cùng bị xung kích xuống tới, chỉ sợ cuối cùng chỉ có một đường chết.

Dù sao người cường đại tới đâu cũng chỉ là người, mà nước Mỹ đây chính là một quốc gia đây này.

Lâm Hưng lúc này lại cười ha ha.

"Lạc tiên sinh, ta phát hiện người càng ngày càng để cho người ta buồn cười." Lâm Hưng cười nói: "Không biết ta là muốn nói tiên sinh là xuẩn đâu vẫn phải nói tiên sinh xuẩn đâu?"

Đám người cùng nhau sững sờ, Lâm Hưng cái này đến là dám nói.

"Người nói, quân đội của các người sẽ không bỏ qua cho chúng ta dong binh."

"Người nói các người muốn đóng cửa biên giới môn?"

"Người nói các người muốn ngăn chặn hết thầy vượt qua tuyến người?"

"Người nói người muốn giết chết tất cả chúng ta?"

Lạc Đình Phi gạt đầu, không sai a...

Lâm Hưng lại bỗng nhiên nở nụ cười lạnh: "Các người quốc lực cùng thực lực đều nói cho chúng ta biết, các người có năng lực như thế. Nhưng là không biết tiên sinh người biết không, lần này trùng kích về sau, tất cả chúng ta đều tứ tán mở đi ra, không biết các người nước Mỹ quân đội có thể hay không trong thời gian ngắn nhất tra ra tất cả chúng ta chỗ? Vẫn là nói gửi vận chuyển một viên nguyên. Đạn đến đem chúng ta tất cả mọi người đánh ngã?"

"Các người làm không được!"

"Các người làm không được thời gian ngắn nhất bên trong đem tất cả mọi người giết chết, đem tất cả mọi người phong tỏa."

Lạc Đình Phi cười lạnh: "Nhưng là chỉ cần khóa biên giới, lượng các người mọc cánh khó thoát!"

"Thế nhưng là, tiên sinh người có từng nghĩ tới, người khóa tại người trong quốc gia cũng không phải một con dụ dăng ngoan ngoãn cừ non, mà là một đám trước khi chết sói đói."

"Chó nóng này còn nhảy tường, người nói một đám sói đói bị bức ép đến mức nóng này..."

"Bành... Một tòa cao ốc không có."

"Phanh... Tòa nhà quốc hội không có."

"Ba ba ba... Một đám người không có."

"Khủng hoảng rất nhanh sẽ ở nước Mỹ lan tràn, tử vong nhân số sẽ còn vĩnh vô chỉ cảnh tăng lên."

"Dù sao cũng là một lần chết, nếu như khả năng ghi tên sử sách, vậy cũng không sai. Người nói có đúng hay không, Lạc tiên sinh?"

Lâm Hưng nói xong, nơi xa mới vừa rồi còn bó tay bó chân đông đảo binh lập tức hưng phấn lên.

Đúng vậy a, nước Mỹ đóng cửa biên giới cửa truy sát đám người, cũng có thể làm được, thậm chí đem tất cả mọi người đánh giết, thế nhưng là bọn hán là ai? Bọn hán thế nhưng là quốc tế dong binh, giết người như ngóe dong binh. Đem bọn hán nhét vào nước Mỹ phồn hoa quốc thổ, đảm bảo trả lại người một cái gà bay chó chạy quốc gia.

Lạc Đình Phi mồ hôi lạnh trên trán chỉ một thoáng rơi xuống.

Nếu thật là như thế, chỉ tưởng tượng thôi quả thật làm cho người hưng phấn, thế nhưng là thật muốn thay đổi thực tiễn, vậy đơn giản là một trận tai nạn.

Nơi này có bao nhiêu người? Không có người rõ ràng, nhưng là ai cũng không muốn một cái hòa bình quốc gia lọt vào vĩnh vô chỉ cảnh truy sát cùng vĩnh vô chỉ cảnh bạo sợ, mà trước mắt cái này đồng người lại khả năng hoàn toàn làm đến.

"Đã như vậy, nhìn vào thực lực." Lạc Đình Phi hừ lạnh một tiếng, thân thể một cái thấp xuống dưới, sau đó tất cả quân nhân cùng nhau bày ra súng ống.

"Ba ba ba ba!"

Lâm Hưng mấy người ở trước mặt mọi người dẫn đầu mở ra thương thứ nhất.

Nhưng mà trên thực tế, một đám nghiêm chỉnh huấn luyện đội viên nhìn phối hợp hoàn mỹ không một tí vết, nhưng là chân chính vận chuyển lại lại có vẻ có chút tái nhợt, hướng chỉ miệng hô lô chỉ là một phi thường khó mà quay vòng chiến đấu sân bãi. Mà bọn hán đối mặt chính là một đám sói đói, một đám điên cuồng mà phần nộ sói đói.

Bọn này sói đói đến từ thế giới chư quốc, mình chỗ bảo vệ quốc gia nhiều ít bị nước Mỹ áp bách cùng bóc lột, bây giờ có như thế cơ hội tốt, làm sao có thể không trân quý. Tất cả sói đói đều ôm một cái thái độ —— coi như không cách nào ám sát Phùng Bình Giản cầm tới ba cái kia ức, chuyện này cũng đáng làm.

Lâm Hưng, Triệu Thư Thần, Niệm Thu Sinh cùng hai tên tổ A thành ngữ đầy đủ hiện ra thiên phú chiến đấu, tại dạng này long tranh hổ đấu trên chiến trường, nhao nhao triển khai mạnh nhất nhất cuồng mãnh chiến đấu. Tùy Ngọc Quân về đơn vị, để đám người kiến thức Tùy Ngọc Quân cao năng, cũng làm cho đám người biết Lâm Hưng thủ đoạn... Khó trách sẽ trở thành Sát Đế, chỉ bằng phần này thủ đoạn cũng không phải là bình thường người có thể bằng.

Triệu Thư Thần cùng Lâm Hưng bổ sung, bảo hộ lấy Phùng Bình Giản chậm rãi hướng về nội thành di động mà đi.

Trên thực tế Lâm Hưng liên tính toán tính toán lại nhiều cũng không nghĩ tới, nước Mỹ lần này điều động cường giả thế mà đến hơn nghìn người tình trạng, nếu không phải miệng hô lô không thi triển được, nếu không phải Tùy Ngọc Quân dẫn đầu sói đói đại quân đánh thẳng tới, như vậy hiện tại đối mặt như thế hiểm trở tràng diện không chết người muốn phá vây gần như không có khả năng.

Bành!

Lâm Hưng một đám cùng một cái khác cường giả đụng nhau một cái.

Bây giờ toàn bộ chiến trường đã hoàn toàn hỗn loạn, không ai có thể tìm tới đông tây nam bắc, cho nên cơ hồ tại thời khắc này đều tại cận thân vật lộn. Lâm Hưng bàn tay tung bay, đối phương thân thể lao đảo ngã trên mặt đất.

Giờ tay chém xuống.

Tùy Ngọc Quân rút cục vọt tới Lâm Hưng trước mặt.

"Vất vả." Lâm Hưng đưa tay một bàn tay đánh bay một người nam tử, nói với Tùy Ngọc Quân.

Tùy Ngọc Quân chịu đựng sang đây xem lấy Lâm Hưng thấp giọng nói: "Cẩn thận..."

Đúng vào lúc này, một viên đạn bỗng nhiên gào thét mà đến, trong nháy mắt lọt vào Tùy Ngọc Quân cái trán. Máu bắn tung tóe, rơi vào Lâm Hưng trên mặt.

Lâm Hưng đưa tay vuốt một cái máu tươi, buông xuống Tùy Ngọc Quân thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Vượt quá tưởng tượng

Hỏa lực sôi trào, chiến không ngưng qua, binh phong càn quấy.

Lâm Hưng xoa xoa trên mặt máu tươi, cúi đầu đem Tùy Ngọc Quân đặt ở trên mặt đất.

Vừa rồi một thương kia tới quá đột ngột, cũng quá mức xảo diệu, chỉ là như vậy trong nháy mắt liền cướp đoạt Tùy Ngọc Quân tính mệnh... Là chỗ tới có một người như vậy đang thao túng chiến trường này, vẫn là có người một mực nhìn chăm chú lên Tùy Ngọc Quân, vẫn là nói không muốn để cho Lâm Hưng biết cái này hết thảy trước mắt chân tướng.

Tùy Ngọc Quân tử vong quá đột ngột, đến mức Lâm Hưng còn không có biết rõ ràng Tùy Ngọc Quân trong lời nói đến cùng bao hàm cái gì.

Thứ nhất, Tùy Ngọc Quân rất có thể nói một thương này đến, để Lâm Hưng cẩn thận.

Thứ hai, Tùy Ngọc Quân rất có thể biết nội bộ cái nào đó nội gian,

Nếu như là cái thứ nhất, Tùy Ngọc Quân năng lực phản ứng cùng ứng đối đột phát tình huống cảm ứng cũng quá mức nồng đậm một điểm. Nhưng là cũng không phải là không có khả năng, như thế nói đến, như vậy họa lớn trong lòng cũng liền bình yên giải quyết. Nếu như là cái thứ hai, như vậy Tùy Ngọc Quân rất có thể là bị cái kia chỗ tới một con mắt cấp nhìn chăm chăm đồng thời giết chết, như vậy hấn câu nói này chính tương đối ý vị sâu xa.

"Huynh đệ lên đường bình an." Lâm Hưng cúi đầu, đưa tay cầm lấy khẩu súng dưới đất, tay đề động cò súng, Hòa xà giống như pháo hoa bắn ra, sáng chói phi phàm. Nhưng mà rơi vào địch nhân trong mắt, cái này lại thành trên đời nguy nan nhất tuyệt vọng.

Lâm Hưng thương trong tay chỉ bắn phá chuẩn xác mà lại tinh diệu, tất cả bị va chạm đến cường giả đều không ngoại lệ đều bị Lâm Hưng cấp lạng yên giải quyết. Lúc này hai tên tổ A thành viên cũng hiện ra bọn hấn siêu việt cực hạn một màn, mỗi người có đều là siêu cao khả năng thủ đoạn cùng tuyệt sát kỹ nghệ.

Nếu như nói muốn sát thân, như vậy còn trừ Triệu Thu Thần ra không còn có thể là ai khác, cái này siêu cấp cường giả, tùy tiện xuất thủ chính là một viên vết thương máu chảy đầm đề. Cơ hồ không ai khả năng tại Triệu Thu Thần cường lực trùng kích vào còn sống.

"Đi, chúng ta nhất định phải tại chiến đấu kết thúc trước đó thoát ly chiến trường." Lâm Hưng thấp giọng nói.

Đồng đảo đặc chiến đội viên nhao nhao gật đầu, những người ở trước mắt có hoàn toàn là chạy Phùng Bình Giản mà đến, nếu để cho chiến đấu kết thúc, như vậy tiếp xuống xui xẻo chính là đám người. Muốn đối mặt như thế cùng hung cực ác các nơi trên thế giới cường giả, ai tùy tiện ngấm lại đều sẽ cảm giác đến tê cả da đầu.

Mặc dù vừa rồi đối mặt nước Mỹ đại binh là đám người cùng một chỗ chiến đấu kết quả, nhưng là giải quyết xong nước Mỹ quân đội... Đám người nhưng là không còn dễ dàng như thế.

Bất quá cũng may hiện trường đã cơ hồ sáng tỏ nước Mỹ gần như toàn quân bị diệt, còn lại cũng dần dần quân lính tan rã, mặc dù tạm thời không có chạy trốn, nhưng là đánh nước Mỹ người chạy trốn cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Lâm Hưng mang theo Phùng Bình Giản, nhắm mắt theo đuôi hướng về chiến trường bên ngoài thoát đi, đám người mặc dù phân tán tại bốn phía từng người tự chiến, nhưng lại đem Phùng Bình Giản xúm lại trở thành một cái hình tròn, bảo hộ lấy có thứ tự lui lại.

"Phùng Bình Giản muốn chạy trốn!"

Bỗng nhiên nơi xa truyền đến Lạc Đình Phi cái kia đáng giận tiếng hét chói tai.

Lâm Hưng kinh sợ, quay đầu một thương hướng về Lạc Đình Phi đánh qua.

"Đi mẹ nó!" Lạc Đình Phi thân thể một chỗ ngoặt khúc, ngã trên mặt đất, hiềm lại càng hiềm tránh đi Lâm Hưng súng ống.

Nhưng mà đang lúc hấn đắc ý lúc ngẩng đầu lên đội, chỉ thấy mình trên vai phải một thanh sắc bén chủy thủ cắm vào trên vai.

"A..."

Lạc Đình Phi phát ra rít lên một tiếng, nhưng mà đại bộ phận lại dần dần đi theo Lạc Đình Phi đi xa. Nước Mỹ đại binh thoát ly chiến trường, mà Lâm Hưng bọn người lại tại giờ khắc này trở thành mục tiêu công kích.

Lạc Đình Phi nhìn xem Lâm Hưng bọn người dần dần bị phần nộ đám người xúm lại, không khỏi tức giận hừ một tiếng: "Hừ, ta đến nhìn người kết cuộc như thế nào."

"Trưởng quan, chúng ta... Hiện tại làm thế nào?" Bên cạnh một cái vết máu pha tạp nam tử nhìn xem Lạc Đình Phi.

"Phi!" Lạc Đình Phi một ngum máu nôn trên mặt đất, đem trên vai tiểu đao nhỏ xuống.

"Rút lui, rút lui nơi này!"

Lạc Đình Phi thâm đậm cười thâm lấy, mang theo tàn binh bại tướng rời đi chiến trường.

Cùng Lạc Đình Phi thâm đậm khác biệt, Lâm Hưng bây giờ lại là gặp được đại phiền toái.

Đoạn Tử Minh nhìn xem Lâm Hưng, mĩa mai mà hỏi: "Cơ trí Lâm Hưng tiên sinh, hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?" Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn nơi xa vọt tới đám người, khoe miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Một cái được phong làm vương cường giả rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Triệu Thư Thần được xưng là Sát Đế, hẳn lại có bao nhiêu mạnh?

Lâm Hưng quay đầu nhìn về phía Triệu Thư Thần, cái này cũng giống như mình được phong làm Thần Châu song hùng nam tử, hẳn đến cùng có cỡ nào thủ đoạn có thể được xưng là Sát Đế.

Còn có mình!

Năng lực xác thực cùng người khác có chỗ khác biệt, thế nhưng là cái này chỗ khác biệt đến cùng thể hiện tại địa phương nào? Đến cho đến trước mắt, Lâm Hưng tự nhận là thực lực của mình còn chưa không có chân chính thể hiện đi ra. Lâm Hưng đã không nhớ ra được lần trước là lúc nào chấp hành nhiệm vụ, nhưng là hiện tại tiêu chuẩn, cùng một cái vương tiêu chuẩn, có phải hay không quá trẻ con một chút đấy?

Như vậy, cái gì là vương?

Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn thương khung, một đôi mắt phảng phát muốn nhìn thấu cái kia vô tận mây đen.

Ngoại giới

Thôi Dịch Quân nhìn xem cái này xuyên thấu hết thấy hai mắt về sau giật nảy mình, hần mí mắt kịch liệt hơi nhúc nhích một chút.

Thôi Dịch Quân nhìn xem hình tượng, nói một mình: "Đây chỉ là một giả lập thế giới, hẳn chẳng lẽ khả năng từ cái kia giả lập thế giới bên trong nhìn ra một thứ gì đó?"

Đang huấn luyện căn cứ một sĩ quan bỗng nhiên cả kinh nói: "Không tốt, hẳn là muốn ép bách chính hần sử dụng xuất hiện thuộc về chính hần lực lượng."

Tại ngoại giới ai cũng biết, bên trong mỗi cái bị phong có danh hiệu cường giả thực lực đều thuộc về đỉnh tiêm cao thủ thực lực. Nhưng là cũng vền vền đỉnh tiêm cao thủ mà thôi, thực lực còn không có thoát ly phạm nhân cảnh giới, mỗi người cũng có thể giết chết. Cho nên mặc dù bên trong khảo nghiệm cường giả có bộ phận có phong hào, nhưng là loại này phong hào vẫn như cũ là hạn chế tại người bình thường cấp độ.

Cùng nó nói là phong hào, còn không bằng nói là tư chất.

Ở bên trong, phong hào cấp bậc người chính là tư chất so với người khác tăng lên một điểm mà thôi.

Thế nhưng là bây giờ lại phải dùng dịch nhân đến bách bách mình đến thức tỉnh thuộc về một cái —— phong hào thực lực.

Rất hiển nhiên, ở bên trong Lâm Hưng đã có được một loại nào đó cảm ứng. Hắn đang dùng dịch nhân đến áp bách tiềm lực của mình, dùng cái này vượt qua đạo này phong tỏa, đến trở thành cái kia thế giới giả tưởng chân chính Vương giả.

Ở căn cứ một người lính nhìn xem nhiều truyền thông 3D trong tấm hình Lâm Hưng bọn người, hỏi: "Nếu để cho hần thực lực ở bên trong thức tỉnh, như vậy hậu quả sẽ như thế nào?"

"Hắn sẽ trở thành bên trong duy nhất thần!" Bên cạnh một cái mỹ nữ sĩ quan tò hàm nói.

"Cái kia vì sao không cho hần ở bên trong thức tỉnh đâu?" Tiểu binh tiếp tục nghi ngờ đưa ra nghi vấn của mình.

"Người biết cái gì!" Tô hàm hừ lạnh một tiếng, sau đó quay người rời đi, hẳn nhất định phải ngăn cản Lâm Hưng thức tỉnh.

Tô hàm quay người chạy vội tới khảo nghiệm mây mù khu vực, ngón tay nhanh chóng nhấn Laptop bàn phím, nhanh chóng viết nhập một đoạn chương

trình. Theo chương trình viết nhập, rất nhanh tại Lâm Hưng bên cạnh một cỗ ai cũng không có chú ý tới nước Mỹ áp giải xe xuất hiện ở hắc ám bên trong.

"Tốc độ tiếp viên trình điều khiển." Tô hàm quát.

Bên cạnh lập trình viên tốc độ đem chương trình giao cho tô hàm trên máy vi tính.

Tô hàm hít sâu một hơi, đưa tay nhẹ nhàng nhấn điều khiển.

Bên trong, Lâm Hưng toàn bộ tâm thần đều dung nhập vào thức tỉnh bên trong... Nhất định còn có một loại lực lượng, một loại vượt quá tưởng tượng lực lượng.

Mà lúc này trang bị tinh luyện, cùng hung cực ác cường giả đã chen chúc mà đến, ai cũng đang đợi cái kia tiếng súng đầu tiên vang lên, đến kết thúc trận này chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Hai cái danh ngạch

Tinh thể nghiêm trọng, quyết chiến hết sức căng thẳng.

"Nhanh, nhanh" lâm nhìn phía xa đến đây đám người, Lâm Hưng trong lòng phát ra từng tiếng hò hét.

Nhất định có thể! Nhất định có thể, nhất định có thể!

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, chỉ gặp ở trước mặt mọi người, một tên tổ A thành viên bỗng nhiên giơ tay lên cánh tay. Một con đen ngòm thương chỉ vào nơi xa đám người. . . Ai cũng không có phát hiện, ai cũng không có chú ý, bởi vì tất cả mọi người súng ống đều tại chỉ vào đối phương.

Lâm Hưng bọn người không thể dám động, khoảng cách gần như vậy hạ bắn phá, liền xem như thần tiên cũng sẽ ở trong chớp nhoáng này bị đánh thành cái sàng.

Đúng vào lúc này, tên kia tổ A đặc chiến đội viên bỗng nhiên nhấn cò súng, một viên đạn gào thét mà qua. Đạn tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt trùng kích tại đối diện áp giải trên xe. Chỉ một thoáng áp giải xe toát ra nồng đậm sương mù, tất cả sương mù trong nháy mắt đang tràn ngập mờ đi ra.

"Tránh ra!"

Coi như Nga Lang cũng sợ chết, hướng chi bọn hắn là có tư tưởng người.

Hỗn loạn lung tung trùng kích trong nháy mắt vang lên, nhìn xem áp giải trên xe trong nháy mắt toát ra nồng đậm sương mù, tất cả mọi người vô ý thức bò lên xuống tới.

Nếu như bạo tạc. . . Khoảng cách gần trùng kích tuyệt đối khó có thể tưởng tượng. Nhưng mà ngoài ý liệu là, cái kia một tiếng bạo tạc mặc dù nổ chết một người trong đó, thế nhưng lại không có đến tiếp sau tiếng nổ mạnh truyền đến, chỉ là trong nháy mắt tràn ngập ra vô tận sương mù.

Triệu Thu Thần nheo mắt, dứt khoát quát: "Rút lui nơi này, tốc độ rút lui nơi này." Mấy tên đặc chiến đội viên cũng nhao nhao kịp phản ứng, che miệng, đi theo đám người nhanh chóng xông lên gần nhất một chiếc xe.

Mặc dù không có Tùy Ngọc Quân tên này xa thần, thế nhưng là ở chỗ này bất luận cái gì một tên đặc chiến đội viên cơ hồ đều là toàn năng hình tuyến thủ, Đoàn Tử Minh lập tức nhảy vọt đi lên, nước Mỹ xe cho quân đội trong nháy mắt gào thét mà xuất hiện. Mà vừa rồi bạo tạc áp giải xe nồng đậm sương mù mới tràn ngập ra. . .

Nguyên lai khói mù này bên trong có mảnh liệt hôn mê hiệu quả, vậy mà tại trong chớp nhoáng này liền đem tất cả mọi người mê ngất đi.

Đứng mũi chịu sào chính là đám kia Nga Lang, mà lúc này đám kia Nga Lang cả đám đều cảm giác đầu một choáng khuyết, nhao nhao té xỉu ở trên mặt đất. Ước chừng qua hơn mười phút, Lâm Hưng đám người đã cơ hồ thoát ly nguy hiểm.

Lúc này bầu trời mộ nhưng sấm sét vang dội, trong nháy mắt mưa to mưa như trút nước, tất cả hôn mê các quốc gia sát thủ lộn xộn đánh thức. . .

"Con mẹ nó!" Tất cả mọi người giật mình tỉnh lại, nhao nhao mắng to người Hoa vô si . .

Thế nhưng là trước mắt không có nước Mỹ đại binh cũng mất Phùng Bình Giản, ban sơ thức tỉnh người lập tức nhảy lên gần nhất nước Mỹ chiến xa hướng về Lâm Hưng bọn người liền xông ra ngoài. Đến tiếp sau tỉnh lại đám người lúc này mới phát hiện một cái phi thường gian nan vấn đề. . . Mưa rào xối xả không sai, thế nhưng là đám người lại không tiến về thị khu cổ xe.

Đây hết thầy đều cùng Lâm Hưng bọn người không quan hệ.

Đám người lúc này chính ngồi nước Mỹ xe cho quân đội lúc này chính chậm rãi chạy tại trên đại đạo, có lẽ là nước Mỹ tự phụ, coi là chỉ bằng mượn một tòa miệng hồ lô liền có thể hoàn toàn chặn đường hạ Lâm Hưng bọn người, cho nên trên đường đi đều vậy mà đều không có người ngăn cản.

Các nơi trên thế giới sát thủ tựa hồ cũng cho rằng Lâm Hưng bọn người hoàn toàn không có khả năng qua miệng hồ lô, cho nên tất cả sát thủ cơ hồ đều bố trí tại miệng hồ lô phía trước, coi là bằng vào bọn hán siêu cấp kỹ nghệ có thể đem Lâm Hưng bọn người chặn đường. . . Nhưng mà bọn hán cũng sai.

Cho nên tại cái này mưa to bên trong cổ xe cơ hồ không có bất kỳ cái gì trở ngại. . . Đương nhiên, cũng không phải hoàn toàn không có trở ngại, bầu trời này bên trên mưa to chính là tầng này tầng trở ngại. Lâm Hưng xoa lông mày, ánh mắt nhìn về phía vừa rồi phát ra đạn tổ A thành viên.

Tên này tổ A thành viên, ở trong mắt Lâm Hưng vẫn cho là là một cái siêu cấp chiến đấu tính thành viên. Thế nhưng là vừa rồi cái kia một cái, đến tốt cùng là ngoài ý muốn, vẫn là nguyên nhân khác? Chỉ thiếu một chút, thật chỉ thiếu một chút, chỉ cần như vậy một chút xíu, mình liền có thể hoàn toàn thức tỉnh cái kia không biết lực lượng. . .

Thế nhưng là theo tổ A thành viên cái kia một tiếng súng vang, Lâm Hưng tất cả kế hoạch trong nhảy mắt bị đánh loạn.

Chẳng lẽ, thật sự là ngoài ý muốn?

Nhìn xem ngoài cửa sổ xe mưa to mưa như trút nước, Lâm Hưng đáy lòng không chắc.

Hàn vũ chăm chú kéo căng ở thần kinh bỗng nhiên thư giãn xuống: "Vừa rồi cái kia một cái thật sự là sững rên. . . Từ đây trời cao biển rộng, ha ha ha!"

Niệm Thu Sinh mặt chết cuối cùng mở miệng: "Không, ngại cho rằng trời cao biển rộng thật sự đơn giản như vậy a?"

"Chẳng lẽ không phải?"

"Nước Mỹ một mực là một cái kiêu ngạo quốc gia, bọn hán hùng ngồi toàn cầu đệ nhất quân sự, kinh tế đại quốc, có thể nói muốn gió được gió muốn mưa được mưa, muốn đánh chỗ nào chính đánh chỗ nào, muốn can thiệp quốc gia kia chính trị chính can thiệp quốc gia kia chính trị, muốn làm sao nhúng tay chính làm sao nhúng tay, nhưng là bây giờ, ngay tại vừa rồi, cái này thuộc về đại quốc vinh dự lại bị một đám bốn phương tám hướng đánh thẳng tới trong mắt bọn họ gà đất chó sành đánh bại, không chỉ là đánh bại, mà là đang bọn hán bản thổ hung hăng cho bọn hán một bạt tai."

"Đây chính là bọn hán bản thổ, một cái có phiên hiệu, một cái nội ứng nhiều năm, một cái vạn vô nhất thất, chiếm cứ có lợi địa hình quân đội, lại bị người hung hăng đánh bại, không chỉ là đánh bại, hơn nữa còn đem tất cả mọi người đánh chạy trốn."

"Cái bạt tai này chém không chỉ là vang dội đơn giản như vậy."

"Người nói, như thế hành vi, nước Mỹ khả năng nuốt trôi khẩu khí này?"

Hàn vũ nói: "Chẳng lẽ hán còn có thể khóa thành hay sao?"

Lương Khang bình nói: "Người nơi này dính tới vô số quốc gia, cho nên chuyện đêm nay không được bao lâu liền sẽ truyền khắp toàn cầu, đến lúc đó, nước Mỹ khẳng định trên mặt không ánh sáng. . . Nước Mỹ lúc nào bị thua thiệt lớn như vậy? Nhưng mà này còn là tại bọn hán bản thổ!"

Triệu Thư Thần nói: "Nói cách khác, đêm nay tham dự việc này người, bao quát chúng ta, đều sẽ lọt vào nước Mỹ giết chóc?"

Lâm Hưng lau trán, nói: "Chỉ cần Phùng tiên sinh bại lộ tại đại chúng trước mặt, Phùng tiên sinh liền không sao, về phần chúng ta. . . Sợ rằng sẽ bị nước Mỹ lấy mọi thủ đoạn lưu tại nước Mỹ."

Tất cả mọi người một cái giật mình, xác thực, mấy người mặc dù là Hoa Hạ phương diện điều động mà đến.

Nhưng là, tại chính thức phía trên lại hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ghi chép.

Cho nên Lâm Hưng bọn người mặc dù có chính quy con đường, thế nhưng lại không có chính quy thân phận. Nước Mỹ chỉ sợ chỉ cần một cái lấy cớ, tùy thời có thể lấy đem mọi người lưu tại trên vùng đất này.

"Ta có thể có bốn tên tư nhân bảo tiêu, trước kia cũng thế. . ." Phùng Bình Giản đột nhiên nói ra.

Đám người liếc nhau một cái, trong mắt lập tức toát ra hi vọng tới.

"Chỉ có hai cái danh ngạch." Lâm Hưng nhìn xem đám người.

Bất cứ lúc nào, bảo hộ tổ A thành viên đều là tất cả những người khác nhất định phải làm, cho nên bốn tên bảo tiêu, hai tên tổ A thành viên tự nhiên đứng hàng trong đó, nhưng là còn lại hai tên bảo tiêu. . . Tuyền ai?

"Chẳng lẽ không thể. . ."

Phùng Bình Giản thở dài một hơi: "Không thể, tại đại chúng trong tầm mắt, ta chỉ có bốn tên bảo tiêu, không có dư thừa danh ngạch, cũng không thể có bất kỳ dư thừa danh ngạch."

Tất cả mọi người đem đầu tạm biệt đi qua, riêng phần mình nhìn xem riêng phần mình phương hướng, không có bất kỳ cái gì vượt qua. Nhưng mà trong lòng mọi người đều dâng lên một tia kỳ dị tư tưởng. . . Tất cả mọi người qua đều là liếm máu trên lưỡi đao sinh hoạt, nếu như có thể còn sống, ai nguyện ý chết?

Có thể nói tất cả mọi người tại thời khắc này đều dâng lên một cỗ quái dị tư tưởng. Nội gian còn chưa tìm ra, tất cả mọi người lại tại giờ khắc này đều xa rời ở giữa.

Nếu như trước đó còn phòng bị nội gian xuống tay với Phùng Bình Giản, như vậy hiện tại đám người không chỉ là muốn bảo vệ Phùng Bình Giản, chẳng những muốn bảo vệ Phùng Bình Giản, hơn nữa còn muốn bảo vệ mình, còn phải đối mặt địch nhân như là giống như cuồng phong bạo vũ sát cơ. . .

Sấm chớp đầy trời, cỗ xe tại Đoạn Tử Minh trong tay nhanh chóng lái về phía đen ngòm nước Mỹ thành thị.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Trò chơi quyền lực

Lạc sơn ky căn cứ quân sự

Lạc Đình Phi chặt vật khoanh tay cánh tay gỗ căn cứ quân sự đại môn.

Chặt vật!

Chặt vật dị thường!

Tất cả mọi người lái một chiếc xe nát đến nơi này, đứng vậy, phá không thể lại phá xe nát, tất cả mọi người chặt vật một đường chạy trốn tới nơi này. Sấm chớp đầy trời, đánh thức tất cả vẫn còn ngủ say binh sĩ.

Trong căn cứ quân sự, Lục quân sư trưởng chính đoan ngồi trong phòng làm việc, vừa vận nghe được tiếng đập cửa.

"Tiến đến!"

Người da trắng sư trưởng nhìn thấy Lạc Đình Phi mình đầy thương tích, dị thường mệt mỏi thần sắc, không khỏi khóe miệng xẹt qua một tia cười lạnh: "Thế nào? Phùng Bình Giản bắt được? Hoa Hạ đặc chiến đội viên giết mấy cái. Chạy trốn mấy cái?" Lạc Đình Phi chặt vật nuốt một ngụm nước bọt, ấp úng, không biết trả lời thế nào.

Người da trắng sư trưởng lập tức phát ra một tiếng cười khê: "Tranh công huân? Người yên tâm, người từ nay về sau, coi như lên chức, nhiều năm nội ứng, lại thêm lần này công huân, đầy đủ người tăng lên tới cùng ta bình khôi bình tọa vị trí, ta thế nhưng là phi thường coi trọng người, tiểu hỏa tử."

Bảnh!

Lạc Đình Phi lập tức quỳ trên mặt đất.

"Thất bại. . . Thất bại!" Lạc Đình Phi khóc nói.

"Cái gì?" Người da trắng sư trưởng tay run một cái, đặt tại cái chén trong tay rơi trên mặt đất phát ra tiếng vang lạnh lạnh.

Lạc Đình Phi thần sắc chết lặng mà nói: "Không có bắt được Phùng Bình Giản, chỉ giết chết Tùy Ngọc Quân một tên đặc chiến đội viên. . . Cái khác, thất

bại, toàn bộ thất bại. Toàn chạy trốn, tất cả trốn. . . Chúng ta toàn quân bị diệt, toàn quân bị diệt, bộ đội 700 người, toàn quân bị diệt, toàn quân bị diệt, chỉ có 31 người chạy về, trốn về đến."

Người da trắng sư trưởng ngậy ra như phồng!

"Người lập lại lần nữa. . . Vừa rồi tiếng sấm có chút lớn, ta nghe không rõ ràng." Người da trắng sư trưởng chịu đựng đến Lạc Đình Phi trước mặt, hai tay gắt gao bắt lấy Lạc Đình Phi cổ áo: "Người mẹ nó nói cho ta biết, người nói là mộng lời nói! !!"

"Là thật, ta đánh một trận đánh bại, tại chúng ta bản thổ, đánh một trận đánh bại." Lạc Đình Phi chật vật nói ra.

"Người nhất định phải chết!" Người da trắng sư trưởng từng thanh từng thanh Lạc Đình Phi đẩy trên mặt đất, vội vã đi ra văn phòng.

Nhìn xem bên ngoài trong mưa đứng yên 30 tên lính, người da trắng sư trưởng nào hải trong nháy mắt bị vô tận phần nộ tràn ngập.

Đánh bại!

Dưới tay mình thế mà đánh đánh bại?

Cho mình quốc gia hung hăng quật một bạt tai!

Chuyện này vốn là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, thế nhưng là giờ khắc này, chỉ sợ lập tức liền muốn danh truyền đại lục.

Chuyện này, 'Ghi tên sử sách'.

Tại nước Mỹ bản thổ, tám trăm người đối chiến mấy người, lại còn để mấy người này cấp thắng, chạy trốn, chỉ giết một người?

Đi ra bây, tám trăm người, trở về hơn ba mươi người tàn binh bại tướng!

"A a a a a a!"

Người da trắng sư trưởng ngửa mặt lên trời gào thét!

Hắn lập tức liền muốn lên chức, vật liệu đã đưa ra, mình tư lịch cũng đã đến, lập tức, lập tức, qua đêm nay, rõ thiên mệnh khiến chính lập tức xuống tới! Lập tức tới ngay, lập tức liền có thể lấy lên chức. . .

Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy?

"Không phải nói không có sơ hở nào sao? Tên hỗn đản kia nói cho lão tử không có sơ hở nào? Ai nói cho ta biết không có sơ hở nào! !!" Người da trắng sư trưởng một cước thăm dò ở trước mắt một người lính bên cạnh.

Ba ba ba! Một người một cái bàn tay, đánh một mấy lần, thế nhưng là người da trắng sĩ quan vẫn như cũ chưa hết giận. . .

Lập tức liền muốn lên chức, ngay tại cái này vào đầu, thế mà đánh một cái đánh bại. Đánh một cái đánh bại thì cũng thôi đi, tại dị vực tha hương đánh đánh bại còn có thể lý giải, thế nhưng là tại bản thổ, vạn vô nhất thất tình huống dưới đánh lớn như thế một cái đánh bại.

Cái bạt tai này không chỉ có quất vào trên mặt mình, thậm chí là hung hăng rút nước Mỹ trên mặt, quất vào nước Mỹ tổng thống trên mặt! Đừng nói lên chức, coi như tự nhận lỗi từ chức, liền xem như bị đánh nhập đại lao cũng chỉ là trong khoảnh khắc sự tình.

Mưa to mưa như trút nước, người da trắng sư trưởng đặt mộng ngồi ở trong mưa, gào khóc kêu to.

"Ai mẹ hắn tên hỗn đản kia nói cho ta biết không có sơ hở nào? Ai nói cho ta biết không có sơ hở nào. . ."

Đang nằm ngáy o o chính ủy bò lên, nhìn xem vừa khóc lại cười sư trưởng, trong mắt dâng lên một chút thương hại. Nhìn về phía bên cạnh bị đánh ngã tại trong mưa ba mươi tên lính, còn có văn phòng Lạc Đình Phi, hắn tựa hồ mình bạch cái gì.

Từ một tên lính quên chỗ nào rồi giải sự tình sau khi trải qua, tên này chính ủy trong mắt khóe miệng một lên một tia cười lạnh, trận chiến đấu này hắn vừa lúc là nhất không được ích lợi một cái.

Cơ hồ là sư trưởng cùng Lạc Đình Phi hợp mưu sự tình, hoàn toàn không có thông qua mình. Minh danh dự mặc dù khả năng bị hao tổn, nhưng là trên đầu cái này cái mũ được cho bảo vệ.

Chính ủy đánh thức một cái phụ tá, đóng dấu hạ lệnh: "Phong tỏa toàn thành, đừng thả đi bất luận cái gì một tên phản tử khủng bố!"

Toàn bộ sư đoàn, hơn hai vạn người bị đánh thức.

Tại mưa to bên trong, quân đội điên cuồng tràn vào lạc sơn ky trong thành phố.

Đến nội thành, từng cái bộ phận đang bố cục, chính ủy nhảy xuống xe: "Tốc độ tiến về sân bay, đem sân bay khống chế lại, lập tức lên phong tỏa toàn

thành."

Lâm Hưng bọn người mở cỗ xe nhanh chóng lái vào lạc sơn ky

Tại cái này trong mưa to, ngay cả ngẫu nhiên bay ra đạn đều không thể đánh trúng tại cấp tốc chạy bên trong Lâm Hưng bọn người, cũng không nhận được quá nhiều trở ngại, thuận buồm xuôi gió vọt tới nội thành bên trong.

Đến nội thành bên trong, Lâm Hưng bọn người nhanh chóng vọt tới phụ cận trên xe taxi, sắp xuất hiện tài xế taxi từ trên xe lồi xuống.

Mấy người nhanh chóng ngồi xe taxi tiến về sân bay.

"Chính ủy, vì cái gì chúng ta bây giờ không phong tỏa con đường kia?"

"Người biết cái gì, nếu như chúng ta phong tỏa đầu kia con đường, ở bên ngoài đám người kia chính không cách nào tiến đến, đã không cách nào tiến đến, chúng ta lại như thế nào đem bọn hán khổng chế tại tòa thành thị này bên trong đâu?" Chính ủy cười lạnh.

Tiểu binh còn có cái nghi vấn, cái kia chính là đã muốn để bọn hán tiến đến quấy rối, vì cái gì không tại giao lộ bố trí nhân viên, đem bọn hán hoàn toàn bắt đâu? Dù sao dạng này một đám như là ma quỷ cường giả tràn vào nội thành, cuối cùng sẽ chỉ dẫn đến mọi chuyện đều cấp dị hoá. . .

Chính ủy lại nhìn xem mưa to dần dần rời đi bầu trời, từng tia trắng sáng phảng phất xuyên thấu qua cái kia âm lãnh bầu trời hướng phía dưới thăm thẳm mà tới.

Nếu như không cho bọn hán tiến đến, như vậy lại như thế nào làm cho bọn hán làm loạn đâu?

Sớm bất xác thực sẽ không mang đến bất cứ thương tổn gì, thế nhưng là kết quả là công huân rải rác.

Thế nhưng là nếu để cho bọn này ma quỷ dong binh tràn vào thành thị bên trong, đem bọn hán ép, nháo đảng, tứ tán càn quấy, dân chúng thương vong. Mà mình vào lúc này chỉ huy đại quân đem bọn hán gian sát, diệt sát, như vậy chính mình là nhân dân anh hùng.

Nhận dân chúng ủng hộ chính ủy, cho dù xuống đài, đang sôi trào dân ý phía dưới cũng sớm tới phi thăng, mà lại phi thăng cao hơn, càng rộng. Anh hùng tại cái này yên tĩnh thế giới đã dần dần biến mất. . .

Tất cả binh sĩ cứ như vậy nhìn xem bọn này như là ma quỷ cường giả dần dần tràn vào đến nội thành, sau đó từng cái biến mất tại trong bóng đêm mịt mờ. . .

"Áp bách đi, vĩnh vô chỉ cảnh áp bách, chèn ép để bọn hán đều phản nộ, chèn ép để bọn hán căn bản không xoay người chi địa, chèn ép để bọn hán biết, tại trong thành phố này hán phải chết không nghi ngờ!" Chính ủy gấp người cuối cùng bước vào lạc sơn ky thị, tay giơ lên, nhẹ nhàng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Vượt qua ranh giới cuối cùng

Mở ra xe taxi, đám người dần dần tiến vào nội thành bên trong.

Đúng vào lúc này, đám người rốt cục chặn lại được nước Mỹ quân đội phong tỏa toàn thành tin tức. Tại mưa to qua đi, toàn bộ thành thị đều sa vào đến trong giấc ngủ, ngoại trừ cái kia gào thét mà qua xe cho quân đội.

"Lại lần nữa lặp lại một lần, quân đội lưng bắt dị đoan phản tử khủng bố, sắp phong tỏa toàn thành."

Đám người mở ra xe taxi, cơ hồ là bước đi liên tục khó khăn. Mượn rạng sáng không người, tất cả xe cho quân đội gào thét mà qua. Lâm Hưng bọn người ở tại xe taxi bên trong tùy thời đến ứng đối sắp mà đến xe cho quân đội.

"Ách, ta cảm thấy, chúng ta hẳn là, phân tán. . . Dạng này mục tiêu dù sao quá lớn."

Hàn vũ lời này, trong nháy mắt khiến cho đám người sa vào đến càng chiều sâu hơn trong trầm mặc. Hiện tại tất cả mọi người sa vào đến một loại tự thân khó đảm bảo trạng thái, mà liền tại dạng này trạng thái dưới, còn phải phân tán hành động. . . Như vậy, còn cần bảo hộ Phùng Bình Giản bình an trở lại a?

"Đề nghị này tốt, sân bay gấp lại." Đoạn Tử Minh một cước đạp xuống phanh lại, thân thể vừa bay, xông vào đến trong bóng đêm. Đoạn Tử Minh kiên quyết để tất cả mọi người cảm nhận được một trận khủng hoảng, lưu tại lạc sơn kỳ khẳng định hẳn phải chết không nghi ngờ, thế nhưng là có thể cùng Phùng Bình Giản về nước, cái này đại biểu cho sinh cơ.

Đúng vào lúc này, hai tên trăm mặt chưa hề nói chuyện qua tổ A thành viên bỗng nhiên mở miệng nói: "Hai người chúng ta có thể bảo chứng Phùng tiên sinh thuận lợi đến sân bay."

"Cái kia trước đó tên kia. . ."

Tổ A thành viên hồi đáp: "Trên thực tế Phùng Bình Giản tiên sinh bên cạnh chỉ có 2 tên tổ A thành viên, người kia chỉ là đội dự bị." Chết đi người kia.

"Sân bay gấp." Niệm Thu Sinh thân thể lóe lên, biến mất trong bóng đêm.

"Sân bay gấp." Lương Khang bình nhảy xuống xe, quay người rồi đi.

Lâm Hưng nghĩ nghĩ, cũng nhảy xuống xe.

Triệu Thư Thần nhìn chung quanh đi theo xuống xe, hiện tại trên xe chỉ còn lại có Hàn vũ một người.

Đúng vào lúc này, hai tên tổ A thành viên bỗng nhiên giơ súng lên chỉ nhắm ngay Hàn vũ.

Bành!

Hàn vũ trừng lớn mắt, nhìn về phía trước mắt hai tên tổ A thành viên cùng Phùng Bình Giản, không cam lòng ngã trên mặt đất.

"Cũng làm cho người chết mình bạch, ta cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn trở về tổ quốc. Kỳ thật, chúng ta chỉ là muốn diệt sát Hoa Hạ phương diện mấy người cao thủ đến chấp hành kế hoạch của chúng ta thôi. . . Thật đáng tiếc, trong các người kẻ." Phùng Bình Giản nhẹ nhàng nhắm ngay Hàn vũ nói ra.

Hàn vũ hai mắt lạng yên nhắm lại.

Nhìn xem trong bóng đêm biến mất hết thấy đặc chiến thành viên, Phùng Bình Giản nhẹ nhàng nhóm lửa một điều thuốc, ngón tay cộp cộp xao động lấy cửa xe, khóe miệng hiện lên một tia nhẹ răng cười: "Dạ Vương, Sát Đế thủ đoạn quả nhiên không tầm thường, bất quá cũng chỉ thế thôi. Hiện tại, trò chơi bắt đầu."

"Không biết Phùng tiên sinh như thế nào mới có thể thả ta các loại về nước?"

Trong đó một tên tổ A thành viên hỏi.

Phùng Bình Giản nhẹ nhàng cười nói: "Cái này sao, rất đơn giản, giúp ta giết chết Dạ Vương cùng Sát Đế."

"Phùng tiên sinh, ngài nếu như vậy cho rằng, như vậy chúng ta về nước còn có cái gì ý nghĩa?"

Phùng Bình Giản cười lạnh: "Kỳ thật dù là các người là tổ A thành viên, danh xưng tổ A bên trong người máy, thế nhưng là vẫn như cũ sợ chết, các người chẳng lẽ không sợ chết?"

"Phùng tiên sinh, xin người đừng vượt qua chúng ta ranh giới cuối cùng." Một tên tổ A thành viên hừ lạnh nói.

Phùng Bình Giản lần nữa nhẹ nhàng nói ra: "Người còn chưa động thủ?"

Bành!

. . .

Tút tut tut!

Tút tut tut!

Lâm Hưng trên cánh tay thông tin tin tức vô cùng có vận luật vang lên.

Trong nhà xảy ra chuyện rồi?

Đây là Lâm Hưng lắp đặt mới nhất máy truyền tin, cũng là lưu cho trong nhà duy nhất một loại thông tin thủ đoạn, chỉ có trong nhà ngoại trừ trọng đại biến cố thời điểm mới có thể dùng cái này đến kết nối mình. Như vậy, bây giờ trong nhà đã xảy ra chuyện gì?

Lâm Hưng không dám nhận thông, hiện tại quốc tế thông tin khẳng định đã bị quân đội cấp thu hoạch, cho dù cái này mới nhất khoa học kỹ thuật, thế nhưng là cũng không nhất định có thể chân chính làm đến không có sơ hở nào.

Nếu như kết nối, như vậy cảnh sát khả năng trong nháy mắt liền có thể khóa chặt mình. Khả năng giết chết một cái Dạ Vương, cái này công huân thể nhưng là ai cũng muốn có.

Tút tut tut!

Tút tut tut!

Máy truyền tin trên tay vẫn như cũ không ngừng run rẩy.

Xảy ra chuyện gì?

Lâm Hưng nào hải nhanh chóng tính toán.

Cùng lúc đó địa đồ định vị, đem trộn cái lạc sơn ký địa đồ toàn bộ bao trùm nhập trong óc. Khoáng đạt, bốn phương thông suốt, ngăn chặn không cách nào ngưng tụ một cỗ cường đại quân đội địa phương. Trong óc nhanh chóng tính toán, Lâm Hưng giành lại một chiếc xe taxi, rất nhanh không có vào đến bóng đêm ác thú bên trong.

Bóng đêm, cho dù tại nước Mỹ, vẫn như cũ tránh không được tội ác.

"Uy uy uy, xe taxi, xe taxi. . ."

"Cái gì cầu thí quốc gia, ngay cả xe taxi đều đánh không đến. Thật sự là đủ. . ."

Trên đường cái một nữ tử, có lẽ là một mình lạc đàn, có lẽ là bởi vì nguyên nhân khác, lúc này hần chính bất đắc dĩ đứng dưới tàng cây, mà nàng lại không chú ý tới, ở sau lưng của nàng còn có ba tên người da trắng nam tử đang chậm rãi tới gần.

"Uy. . . Các người, làm gì?" Nữ tử dùng Anh ngữ, hoảng sợ nói ra.

"Người Hoa?" Một người nam tử cười khanh khách đi ra.

Khâu Tĩnh lui lại nhìn trước mắt ba tên người da trắng nam tử: "Các người, muốn thế nào. . ." Khâu Tĩnh, từ khi Lâm Hưng cầu hôn bị cự về sau một mực sầu não uất ức, cảm trong nhà tiền một mình đến nước Mỹ lạc sơn ký lữ hành.

"Chắc chắn, xinh đẹp như vậy nữ hài, chắc chắn. . ."

Mấy tên người da trắng nam tử cười lạnh hướng về Khâu Tĩnh lao qua.

Một người bắt lấy Khâu Tĩnh tay trái, một người bắt lấy nàng tay phải, gắt gao đưa nàng kéo đứng tại chỗ.

Khâu Tĩnh gắt gao giãy dụa lấy, trong đầu trống rỗng, làm sao cũng không có nghĩ đến, tại nước Mỹ, danh xưng quân sự cường quốc địa phương, thế mà tại ban đêm cũng có được như thế tội ác. Nàng đã gần như tuyệt vọng, từ khi Lâm Hưng bị từ hôn về sau, nàng đáy lòng đã đem hết thảy đều mất đi. . .

Đây chẳng qua là một cái tiểu tử nghèo, trong mắt cha mẹ, hần chỉ là một cái tiểu tử nghèo.

Thế nhưng là. . . Hần thật chỉ là một cái tiểu tử nghèo a?

Trong mắt nàng hiện lên một tia nước mắt: "Lâm Hưng, người nghe được sao, mau tới mau cứu ta. . ."

Phanh phanh phanh!

Ba tiếng súng vang lên, phá vỡ Khâu Tĩnh màng nhĩ, nàng bỗng nhiên hoảng sợ phát hiện, vừa rồi lời kéo nàng ba người lập tức ngã xuống vũng máu bên trong, cùng lúc đó, một cỗ quỷ dị xe taxi lặng yên đứng tại trước mặt của nàng.

Khâu Tĩnh cảm thấy mình hần là thét lên, thế nhưng là giờ khắc này lại nhìn được, chỉ là nhìn xem trong xe taxi mặt, run rẩy nói ra: "Người. . . Người tốt. . . Khả năng, có thể đem ta đưa đến. . . Gia thủy phúc khách sạn a?"

Lâm Hưng đem cửa xe mở ra.

Khâu Tĩnh mở cửa xe trong nháy mắt, cả người khiếp sợ ngăn người tại chỗ.

Khâu Tĩnh nhìn xem Lâm Hưng, ngu ngơ nói ra: "Lâm Hưng, người. . . Người làm sao, ở chỗ này?" Lâm Hưng nhu nhu thanh âm truyền đến: "Lên xe, nhắm mắt lại, ghé vào chỗ ngồi phía sau." Khâu Tĩnh kinh ngạc một chút, "Nha!" Lại nhìn một chút ngã vào trong vũng máu ba người, nhìn được sợ hãi trong lòng, lên xe.

"Người làm sao, ở chỗ này. . ." Khâu Tĩnh lên xe, nhẹ nhàng hỏi.

"Ngồi vững vàng!" Lâm Hưng không có trả lời, chỉ là đạp xuống chân ga.

Xe oanh một tiếng, cấp tốc vọt ra ngoài.

Khâu Tĩnh chỉ gặp bốn phía trắng diện biến hóa, sau đó xe xoát bay lên, trực tiếp vượt qua trước mặt cầu nổi . .

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Nanh vuốt dữ tợn

Khâu Tĩnh dọa đến kêu lên sợ hãi, nằng sợ hãi ghé vào trên xe, hai tay gắt gao giữ lại chỗ ngồi...

Đây là xe gì?

"Lâm Hưng... Ngươi tại sao lại ở chỗ này."

Đội xe rơi vào mặt đất bằng phẳng bên trên, đồng thời nhanh chóng hướng về phía trước chạy tới thời khắc, Khâu Tĩnh rốt cục hỏi hấn. Lâm Hưng do dự một chút, vẫn là hỏi đáp: "Ta tới đây, chấp hành nhiệm vụ."

Nhiệm vụ gì, cần đến nước Mỹ đến chấp hành? Khâu Tĩnh có chút không tin.

"Đúng rồi, ngươi muốn trở về địa chỉ ở đâu?" Lâm Hưng hỏi.

Khâu Tĩnh nói ra: "Tại đồng hằng đường cùng mấy tháng đường giao nhau giao lộ tây ba trăm mét, liền có thể nhìn thấy quán rượu, ta tạm thời liền ở tại chỗ nào..." Lâm Hưng nhẹ gật đầu, trong óc nhanh chóng lật xem lục son ký địa đồ. Bên kia tới gần nước Mỹ căn cứ quân sự, Lâm Hưng tạm thời không có cách nào đem hắn đưa đến bên kia.

Kèo kẹt!

Lâm Hưng cổ xe chậm rãi đứng tại nguyên địa.

Lâm Hưng nói: "Chính ngươi đón xe trở về đi."

Khâu Tĩnh lúng túng nói: "Ngươi... Không mang theo ta đi?" Lâm Hưng nói: "Đi theo ta ngươi sẽ có nguy hiểm."

"Tốc độ xuống xe." Lâm Hưng quát.

Khâu Tĩnh do dự một chút, vẫn là nhẹ nhàng nhảy xuống xe.

"Lâm Hưng..." Khâu Tĩnh vừa mới chuyển thân kêu sợ hãi, đã thấy xe taxi đã lặng yên đi xa.

Nhìn xem trống rỗng đường cái, Khâu Tĩnh gắt gao gõ gõ đầu, cười khổ: "Chẳng lẽ uống nhiều rượu, đều xuất hiện ảo giác?" Ngay tại Lâm Hưng sau khi rời đi mười phút đồng hồ, chỉ gặp một cỗ xe cho quân đội chậm rãi đứng tại Khâu Tĩnh bên cạnh.

Tuổi trẻ sĩ quan nhảy xuống xe, đứng tại Khâu Tĩnh trước mặt, duỗi ra mang theo thủ sáo tay: "Thân yêu tiểu thư, hy vọng có thể thu hoạch được ngài thông cảm, xin ngài theo chúng ta đi một chuyến." Khâu Tĩnh kinh hãi lần nữa lui về sau một bước, lúc trước chỉ là lưu manh, bây giờ lại là quân đội...

Khâu Tĩnh nghi ngờ hỏi: "Xin hỏi, ta... Làm sai chuyện gì a?"

Mấy cái quân nhân đem Khâu Tĩnh gắt gao vây quanh, tuổi trẻ sĩ quan thân thiết nói ra: "Không, thân ái mà mỹ lệ Đồng Phương tiểu thư, ngài không có làm gì sai, chúng ta chỉ là cần thu hoạch được sự giúp đỡ của ngài mà thôi."

"Các ngươi đây không phải là pháp giam cầm!"

"Không, chúng ta chỉ là có thành ý mời tiểu thư mà thôi." mấy cái quân nhân nhẹ nhàng linh hoạt lôi kéo Khâu Tĩnh, đem Khâu Tĩnh đẩy vào đến trong xe. Tuổi trẻ sĩ quan nhẹ nhàng cười nói: "Mời ngồi được rồi, tiểu thư... Chúng ta muốn đuổi kịp trước mặt chiếc kia —— xe taxi."

Nếu có người nhận biết, như vậy thì sẽ biết trong xe nam tử chính là Mike Adam, nước Mỹ xa thần.

Oanh!

Cỗ xe tốc độ tiêu thăng, trong nháy mắt lần nữa bay vụt mà lên. Nếu có người khả năng nhìn thấy đồng hồ tốc độ liền sẽ nhìn thấy, tốc độ đã phá trần.

Công kích, xưa nay chưa từng có công kích!

Lâm Hưng vẫn còn không biết, hần mới nhất máy truyền tin kỳ thật chính là do Phùng Bình Giản nghiên cứu ra tới, nếu như máy truyền tin một mực ở vào trạng thái ngủ say, như vậy thì tinh thần tiên cũng không có biện pháp biết được Lâm Hưng vị trí cụ thể, nhưng là bây giờ Lâm Hưng máy truyền tin chợt vang lên... Đây đối với Phùng Bình Giản tới nói đối Lâm Hưng định vị là rất đơn giản sự tình.

Mà lại cái này máy truyền tin mặc dù cấp cao, nhưng là nếu như muốn chân chính kết nối bên trên, không chỉ cần có tự chế tín hiệu, còn cần quốc tế đánh dấu mã các loại một hệ liệt chương trình khởi động mới có thể hoàn toàn khởi động, mà cái này ít nhất là mười phút đồng hồ, cho nên vì kết nối trong nhà, Lâm Hưng mới cần mười phút đồng hồ thời gian đến chuẩn bị, đây cũng là Lâm Hưng muốn nhanh chóng xông vào đến một cái gò đất điểm nguyên nhân.

Kỳ thật có người sẽ nghi hoặc, vì cái gì không dùng tay cơ kết nối.

Thế nhưng là nếu như người nắm giữ một cái cực kỳ cao cấp không để lộ bí mật máy truyền tin về sau, người vẫn sẽ chọn chọn loại kia tùy ý có thể phá giải chặn đường máy truyền tin a?

Chỉ là coi như Lâm Hưng cũng không nghĩ tới, cái này máy truyền tin là Phùng Bình Giản nghiên chế, mà Phùng Bình Giản từ vừa mới bắt đầu liền dẫn thân vào đến nước Mỹ, đồng thời căn tiền vào Hoa Hạ ý thức. Cho nên hần cấp Hoa Hạ phương diện cung cấp mọi thông tin kỹ thuật, đều là có lỗ thủng.

Đây là một kiện chuyện cực kỳ kinh khủng.

Kèo kẹt!

Xe taxi cấp tốc đứng tại dưới chân, Lâm Hưng nghiêng người xông vào đến một cái phòng ốc bên trong.

Đây là một cái khu dân cư, mà lại là nước Mỹ lạc sơn kỳ thị khu một cái xóm nghèo, chỗ mẩu chốt ở chỗ nơi này ngư long hỗn tạp, đường nhỏ bốn phương thông suốt, có thể tùy thời kéo dài hướng ngoại giới, mà lại càng mẩu chốt một điểm ở chỗ cái này xóm nghèo cũng đủ lớn, lối ra vô số...

"Mẹ nó!" Mike Adam xe xông vào đến xóm nghèo về sau cũng là phần nộ gõ một cái tay lái. Mike Adam nhìn xem ngòi ở phía sau Khâu Tinh, khẽ cười nói: "Bất quá, chúng ta còn có vương bài có thể sử dụng."

Khâu Tinh mở mắt xem xét, trước mặt xe taxi không phải liền là vừa rồi Lâm Hưng dẫn hần xe taxi a?

Bọn hần là vì đối phó Lâm Hưng?

Bên cạnh tuổi trẻ sĩ quan khỏe miệng cười gằn một tiếng, sau đó nói: "Được rồi, điều động năm ngàn người, vây quanh xóm nghèo, đồng thời không cho phép bất luận kẻ nào rời đi xóm nghèo, " rút cuộc tìm được thích hợp địa điểm đặt chân, Lâm Hưng nhanh chóng khởi động kết nối.

Mười phút đồng hồ nói ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài, nhưng là ngay tại cái này mười điểm chuông bên trong, bốn phương tám hướng quân đội điên cuồng tràn vào xóm nghèo, mà lại mẩu chốt ở chỗ chung quanh đây cảnh sát giao thông, cảnh sát nhân dân, giữ trật tự đô thị đều bị đầu nhập vào xóm nghèo.

Đây chính là một cái vương, một cái đêm tối thế giới đế vương, nếu như khả năng cảm xuống cái này đế vương, tiền đồ vô lượng.

Tất cả mọi người ôm như thế tâm tư, tất cả mọi người nhanh chóng triển khai liều lượng cao lục soát đồng thời kỳ vọng cấp tốc có thể đem đây hết thảy khống chế, đồng thời đem Lâm Hưng bắt hoặc là giết chết.

Tút tut tut!

Tút tut tut!

Máy truyền tin trên tay dần dần dồn dập, Lâm Hưng rút cục đang khẩn trương thời gian bên trong mở ra máy truyền tin.

Lâm Hưng cấp tốc hỏi: "Trong nhà chuyện gì xảy ra?"

"Liều Tiểu Nhu..." Lâm Tâm nhi lời nói còn chưa nói xong, lại phát hiện đối diện bỗng nhiên truyền đến mạnh âm.

Sau đó, Lâm Hưng phát hiện chương trình bị chặn lại.

"Lâm Hưng tiên sinh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Phùng Bình Giản thanh âm truyền đến.

"Phùng tiên sinh, ngươi..."

Phùng Bình Giản nói: "Lâm tiên sinh yên tâm, nước Mỹ trú Thanh Sơn thị thám tử sẽ ở sau nửa canh giờ đến tiểu sơn thôn, chúc Lâm tiên sinh sinh hoạt vui sướng. A, đúng, nói cho ngươi một cái rất không may tin tức, ngay tại vừa rồi, chờ Khâu Tinh Khâu cô nương cỗ xe cũng cùng một chỗ đứng tại xóm nghèo Tây Môn miệng, cũng chính là ngươi vứt bỏ xe taxi địa phương, được rồi, người đã già, nói nhiều một điểm. Hiện tại, đem thời gian giao cho các ngươi vợ chồng."

"Uy, Lâm Hưng. Vừa rồi thế nào?"

Lâm Tâm nhi thanh âm truyền đến.

"Trốn, mặc kệ các ngươi dùng phương pháp gì, cấp tốc trốn hướng Thanh Sơn thị, mặt khác phòng ngủ của ta dưới giường có súng, ngươi cấp tốc đem dưới giường thương lấy ra, trốn hướng Thanh Sơn, vượt qua Thanh Sơn. Đi vào quốc gia rừng rậm, sẽ có người tiếp đãi ngươi, ngươi nói thẳng tên của ta có người sẽ chuyển môn cho các ngươi cung cấp..."

"Ba..."

Tin hiệu gãy mất.

Lâm Hưng căn cứ vừa rồi Phùng Bình Giản chặn đường tin tức lần nữa cấp Phùng Bình Giản phát ra tin tức: "Phùng Bình Giản, Phùng tiên sinh, nếu như ta người nhà có nửa điểm sai lầm, ta sẽ để cho ngươi chết không có chỗ chôn."

"Chờ mong Lâm Hưng tiên sinh có thể còn sống đuổi tới sân bay, nếu không, ta liền muốn đi theo mọi người đi Hoa Hạ. Ha ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hoa Hạ nam nhi

Hồ!

Lâm Hưng thật dài thở phào nhẹ nhõm, sau đó ngẩng đầu nhìn nơi xa. Bóng đêm say sưa, nước Mỹ quân đội điều động lại dị thường cấp tốc, xe cảnh sát gào thét, thối còi nổi lên bốn phía.

"Trên thực tế, các ngươi có lẽ đã thắng lợi." Lâm Hưng căn cứ nhìn kính mắt bên trên nhìn thấy cái kia bị áp giải nữ tử, nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Giờ tay lên một cái bên trong súng tiểu liên, Lâm Hưng hướng về phương xa hành tẩu mà đi.

Đúng vào lúc này, nước Mỹ quân đội đại loa bỗng nhiên kêu lên.

"Lâm tiên sinh, ngài nếu như từ địa phương khác phá vây, hoặc là cự tuyệt cùng chúng ta gặp mặt, như vậy cách mỗi mười phút đồng hồ, chúng ta áp giải vị nữ tử này liền sẽ mất đi một bộ phận sinh mệnh, đây là các ngươi phương đồng nghệ thuật, gọi là thiên đạo vạn quả."

Lâm Hưng bước chân nhẹ nhàng đứng vững, sau đó quay người, hướng về áp giải Khâu Tinh địa phương đi tới.

"Các ngươi rất thông minh!" Lâm Hưng thân thể rơi vào tầm mắt mọi người bên trong.

"Nhưng là cũng rất ngu xuẩn."

Mike Adam nhìn xem Lâm Hưng, nói: "Lâm Hưng, tên hiệu Dạ Vương, danh xưng không có Dạ Vương giết không được người, cũng không có Dạ Vương không bảo vệ được người."

"Tung hoành dong binh giới mười năm, sáng tạo ra dong binh giới cái này đến cái khác thần thoại."

"Một mình giết chết đảo quốc cường giả! Một mình tung hoành dong binh giới, hãn hữu địch thủ."

"Có được Hoa Hạ song hùng một trong đặc thù vinh dự."

Lâm Hưng thần nhiên nói: "Nước Mỹ xa thần, cũng là dong binh giới tên hiệu xa thần Mike Adam, tung hoành dong binh giới hai mươi năm lão tiền bối vậy mà tự mình đến nghênh đón ta cái này hậu sinh văn bối, quả thực là ta Lâm Hưng vinh hạnh đây này."

Mike Adam cười yếu ớt, không thể phủ nhận: "Lâm Hưng tiên sinh, người biết, vì cái gì toàn thế giới hơn một trăm tên xưng hào người cơ hồ đều là độc hành hiệp a?"

"Bởi vì độc hành hiệp làm việc mới không kiêng nể gì cả."

"Lâm Hưng tiên sinh là một tên siêu cấp cường giả, nếu là không có trời buột, Lâm Hưng tiên sinh hiện tại đã trời cao biển rộng, thoát ly xóm nghèo đi?"

Khâu Tĩnh lúc này đã sợ ngây người, hần sững sờ nhìn đứng ở trước mặt mọi người Lâm Hưng, nhìn lại sau lưng không ngừng gào thét mà đến xe cảnh sát, đây hết thấy, liền vì Lâm Hưng một người?

Lâm Hưng ưỡn thẳng sống lưng, chỉ chỉ đầu của mình: "Ta Lâm Hưng trên cổ đầu người ở chỗ này, đem người vô tội buông ra. Nếu như nàng có nửa điểm tổn thương, ta sẽ để cho xóm nghèo tất cả mọi người đến cho nàng chôn cùng."

Bốn phía đám người nhao nhao tao động, đều cho rằng Lâm Hưng nói là nói nhảm. Bởi vì ngoại trừ dong binh giới người biết Lâm Hưng thanh danh bên ngoài, những người ở trước mắt căn bản luận kẻ nào biết Lâm Hưng thân phận, thậm chí tất cả mọi người cho rằng, vì bắt một cái 'Râu ria' người, quần hùng hội tụ ở chỗ này là chuyện bé xé ra to.

Mike Adam thần sắc lạnh lùng, Lâm Hưng đây là ở trước mặt tất cả mọi người cho mình một bạt tai đây này.

"Người ta cùng là phong hào cường giả, không biết tiên sinh có thể ngồi xuống nói chuyện." Mike Adam lấy lại bình tĩnh, nói với Lâm Hưng.

"Ta đường đường Hoa Hạ nam nhi đỉnh thiên lập địa, chưa từng làm uy hiếp chuyện của người khác, làm việc quang minh lỗi lạc, không muốn cùng tiểu nhân vì võ, tạ ơn." Lâm Hưng nói.

Mike Adam sắc mặt run rẩy, Lâm Hưng cái thứ hai bàn tay, chém ba ba vang.

Đúng vào lúc này, lại một cỗ xe cho quân đội sử ra, chậm rãi dừng ở trước mặt mọi người.

Ánh đèn mở lên!

Sư đoàn chính ủy xuống xe.

"Người tốt, Lâm Hưng tiên sinh, ta là nước Mỹ trú lạc sơn ky thị sư đoàn sư trưởng chính ủy Brendon - Shakespeare, tiên sinh có thể gọi ta Brendon."

Lâm Hưng tìm cái địa phương ngồi xuống, sát thương, từ tốn nói: "Nơi này, người nói tính?"

"Đúng, ta quyết định."

"Tiên sinh hiện tại có thể nói là chấp cánh khó thoát, không biết tiên sinh có nguyện ý hay không gia nhập ta nước Mỹ, trở thành ta nước Mỹ công dân, lương một năm một ngàn vạn Mĩ kim, một năm chỉ chấp hành nhiều nhất mười cái nhiệm vụ."

Lâm Hưng buồn cười nhìn xem Brendon, cười nhạo nói: "Chấp cánh khó thoát?"

"Nơi này có cùng ngài cùng cấp bậc xa thần Mike Adam, còn có quân ta phương 3000 người, ngành chính phủ nhân viên cảnh sát 1200 người, cảnh sát giao thông 800 người, hạng nặng súng máy 48 đem không có khe hở khe hở phong tỏa, máy bay trực thăng mười giá, phân phối hạng nặng súng máy . . . chờ một chút các loại, không biết tiên sinh ngài cho rằng..." Brendon buồn cười nhìn xem Lâm Hưng, tựa hồ cho rằng không có sơ hở nào.

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "A, thì ra là thế."

"Nói thật, đối với nước Mỹ cảnh ô liu, kỳ thật ta cũng là ý động không thôi, thế nhưng là nói như thế nào đây, người nói đi, ta chính là một cái nông thôn em bé, cuộc đời không có gì lớn chí hướng cùng truy cầu, bình thường đủ loại, cắm trông hoa, dưỡng dưỡng lão bà sinh cái em bé, sau đó... Liền không có sau đó."

"Người nói ta chỉ như vậy một cái tiểu nông dân, sao có thể xứng với cao như vậy giá cả, cao như vậy tiền tài thù lao đây?"

"Còn có a, ta mặc dù là cái tiểu nông dân, nhưng là tự nhận là vẫn là có như vậy ném một cái rót gọi là cốt khí đồ vật, cứ như vậy ném một cái rót cốt khí lại chống đỡ lấy ta viên này đầu nói cho ta biết, tuyệt đối không nên cùng tiểu nhân làm bạn. Người nói, phải làm sao mới ổn đây?"

"Người nói ta đại Hoa Hạ dân tộc, máu tươi như lửa, làm sao có thể cùng tiểu nhân làm bạn đâu? Cái gọi là gần sơn thì đỏ gần mực thì đen, người xem một chút, chúng ta Mike Adam tiên sinh chính là như thế một cái đen thui tiên sinh, ta Đại Hoàng làn da nếu là trở thành đen thui người phải làm sao mới ổn đây?"

Bảnh!

"Đủ rồi!" Mike Adam một bàn tay đập vào trên xe, lập tức xe rơi xuống một cái cự đại vết rạn.

Brendon mới vừa rồi còn sắc mặt mỉm cười, lúc này cũng như trời u ám.

Brendon sắc mặt âm lãnh mà nói: "Đã tiên sinh như thế ngông nghênh, như vậy có lẽ cũng chỉ có chết rồi."

Lâm Hưng cười dài: "Thân người từ xưa ai không chết, nhìn người hôm nay vẫn là ngày mai chết, tới đi, cấp thống khoái điem." Brendon nhìn xem Lâm Hưng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Không biết tại ta trước khi chết, có thể hay không thấy được nàng bình yên rồi đi?" Lâm Hưng chỉ vào Khâu Tĩnh. Tất cả nước Mỹ đại binh cũng cảm thấy trên mặt không ánh sáng, vì đối phó một người như vậy, thế mà ngay cả uy hiếp thủ đoạn đều dùng đi ra.

"Lâm Hưng..."

Khâu Tĩnh đứng xa xa nhìn Lâm Hưng, kêu lên sợ hãi. Đã thấy chờ Khâu Tĩnh xe taxi chậm rãi cách xa chiến trường.

"Là nam nhân, liền muốn dùng chân nam nhân phương thức đến nói chuyện." Lâm Hưng kiệt ngạo đường.

Mike Adam chậm rãi đi tới: "Đã Lâm Hưng tiên sinh có lần hứng thú, ta Mike Adam phụng bồi tới cùng."

Bành!

Lâm Hưng thân thể bỗng nhiên nhảy vọt mà lên một đám đập vào Mike Adam bên cạnh. Mike Adam kêu lên một tiếng đau đớn, bàn tay nhanh chóng huy động, ngăn tại Lâm Hưng quyền kế tiếp đầu rơi ở địa phương.

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Liên tục mười quyền, một đám so một đám nhanh hơn, mới vừa rồi còn đối Lâm Hưng chẳng thêm ngó tới đám người lúc này lại xem như mở rộng tầm mắt.

"Chẳng lẽ, đây chính là Hoa Hạ công phu?" Tất cả mọi người nào hải đều dâng lên một câu nói như vậy.

Chiến đấu không ngừng!

Mike Adam nắm đầm thật nhanh, mà lại tàn nhẫn. Bản thân sư thừa Cách Đấu Đại Sư Mike Adam cũng kế thừa nó sư phó tàn nhẫn tính cách cùng nắm đầm, Lâm Hưng nắm đầm mặc dù nhanh, nhưng lại không cách nào công phá Mike Adam đối Lâm Hưng phong tỏa.

Oanh!

Hai người lần nữa tương giao hai mươi quyền, hai người riêng phần mình lui ra.

"Ta Hoa Hạ có một quyết, tên là Thái Cực!" Lâm Hưng chợt yên tĩnh lại, Mike Adam thực lực, đây chính là lúc này Lâm Hưng cảm giác.

Mike Adam lần nữa công kích mà tới.

Lâm Hưng hóa quyền vì Thái Cực chi thế, thân pháp chuyển động, trong nháy mắt hình thành một cái nho nhỏ khí tràng. Mặc dù đã mất đi đối huyền sức lực khổng lồ, thế nhưng là giờ khắc này, Lâm Hưng Thái Cực lại cho thấy cường đại khí tràng. Tại Thái Cực bên trong, Mike Adam mấy trăm cái nắm đầm toàn đánh vào không trung.

"Oanh!"

Mike Adam 170 thể trọng trong nháy mắt bị Lâm Hưng đẩy, đẩy ra mấy chục mét có hơn.

Yên lặng như tờ

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Dễ dàng cướp cò

Thế giới hiện thực

Khâu Tinh hoảng sợ đánh thức!

"Vú em, mấy giờ rồi ròi?"

Lầu dưới vú em hồi đáp: "Tiểu thư, đã là mười giờ sáng." Khâu Tinh xoay người rời giường, chỉ cảm thấy đau nhức toàn thân chạy tới lịch ngày chỗ nào.

Không đúng! Không đúng!

Lâm Hưng tại lạc sơn ky gặp nạn, hấn gặp nạn, hấn làm sao lại tại lạc sơn ky? Khâu Tinh ba ba ba đè xuống Lâm Hưng điện thoại, nhưng mà trong điện thoại truyền đến chính là đã tắt điện thoại.

"Trong mộng, Lâm Hưng đến cầu hôn, bị cha mẹ ta cự tuyệt, hơn nữa còn nói rất khó nghe, ta bởi vậy tiến về lạc sơn ky lữ hành, sau đó. . . Làm sao có thể, hấn làm sao có thể là đặc chiến đội viên, hấn làm sao có thể đi lạc sơn ky, làm sao có thể liên xuống ta." Khâu Tinh kéo màn cửa sổ ra, nhìn xem phía ngoài trong sáng tắm rửa xuống tới.

Trong mộng ban đêm đã từng trời trong gió nhẹ, phía sau mưa rào xối xả, phía sau. . .

"Đến cùng chỗ nào mới là mộng cảnh?" Khâu Tinh nghi hoặc, vì sao mộng cảnh kia bên trong là chân thực như thế.

Hết thấy đều phi thường kỳ cang, hết thấy đều vô cùng rõ ràng, thế nhưng là đến cùng chỗ nào xảy ra vấn đề, vẫn là nói đây hết thấy kỳ thật đã sớm bị định luận, vẫn là nói. . . Trong này còn có nguyên nhân khác, còn có cái khác ta không biết nguyên nhân ở bên trong.

"Đây chỉ là mộng, cái này nhất định chỉ là một giấc mộng." Khâu Tinh tự an ủi mình nói.

Bưng lên trên bàn cái chén uống một hộp nước, Khâu Tinh nhìn thấy bày trên bàn đại bạch thỏ Nãi đường.

Lâm Hưng ở trong mắt nàng một mực là một cái trong sáng mà lại có lòng cầu tiến nam hài, chỉ là bởi vì gia thế liên lụy cho nên mới đưa đến tất cả mọi thứ ở hiện tại cục diện, thế nhưng là hấn vẫn như cũ một đường trong sáng đi xuống. Hấn thoải mái, phảng phất có được một cỗ mị lực hấp dẫn lấy tất cả mọi người đi chú ý hấn, đều đi tìm hiểu hấn, đều đi đọc đến hấn.

Thế nhưng là, ở trong đó có bao nhiêu chênh lệch, Khâu Tinh chính mình cũng không rõ ràng, mình là chân chính hào môn, là tung hoành Thanh Sơn thị nhà thứ nhất.

Lâm Hưng chỉ là tầng dưới chót một cái tiểu thị dân, một cái bình thường không thể lại phổ thông tiểu thị dân. Liền xem như muốn có cái gì gặp nhau cũng vĩnh viễn không có khả năng, thậm chí bảo hoàn toàn không có khả năng. Nhưng là nàng chưa từng nghĩ tới, hấn thế mà còn có như thế tinh tế tỉ mỉ tâm tư.

Tất cả mọi người nghĩ đến đưa quý báu đồ vật đến cho mình lấy tranh thủ sự chú ý của chính mình, thế nhưng là nàng Khâu Tinh cái gì quý báu đồ vật chưa thấy qua? Có thể cho mình đại bạch thỏ Nãi đường, cũng chỉ có cái kia bình thường không có khả năng có bất kỳ gặp nhau nam hài tử nha.

Nhớ tới trong mộng Lâm Hưng, Khâu Tinh tâm không khỏi nhẹ nhàng run lên một cái.

Nếu như dám động nàng mây may, làm cho cả xóm nghèo tất cả mọi người đến bồi táng, đây chỉ là một câu rất đơn giản lời nói, thế nhưng là vì sao lại chân thật như vậy.

Hấn có thể làm được điểm này a? Hấn thật là một tên đặc chiến đội viên a? Khâu Tinh nhẹ nhàng ôm đại bạch thỏ Nãi đường.

"Tiểu thư, dưới lầu đã vì ngươi chuẩn bị bữa ăn sáng, mời tiểu thư xuống dưới dùng cơm. . ." Vú em đẩy cửa.

Khâu Tinh buông xuống đại bạch thỏ Nãi đường, nhẹ nhàng quay người: "Ừm, Trần di hạnh khổ."

. . .

Yên lặng như tờ

Xa xa tất cả quân nhân đều vì đó chấn động, bọn hấn đều coi là Mike Adam đã đầy đủ cường đại, thế nhưng là tại Lâm Hưng cái kia nhẹ nhàng một quyền phía dưới thế mà bại.

Không chỉ là bại, mà lại là bại mấy chục bước, mà Lâm Hưng một bước đã lui.

Đây chính là chênh lệch.

Mike Adam đứng ở đằng xa, gắt gao nhìn xem Lâm Hưng.

Bại, tung hoành dong binh giới hai mươi năm ta Mike Adam, thế mà bại, thua ở một cái phương đông mới xuất đạo không đủ mười năm trong tay thiếu niên. Thiếu niên này là như thế tuổi trẻ, như thế tuổi trẻ. Cho tới nay ta Mike Adam đều vì Lâm Hưng Dạ Vương phong hào chỗ trợ trên, thế nhưng là

ngay tại vừa rồi, chính cái này cái này trong nháy mắt, tung hoành hai mươi năm thủ đoạn thế mà dễ như trở bàn tay liền bị đánh bại.

Một mực đến nay ta Mike Adam đều coi là phương đông đám kia hầu từ kỳ thật thực lực đều là hãm hại lừa gạt (ngàn vạn kim) có được, thế nhưng là không nghĩ tới, bây giờ người này thế mà khả năng có được thực lực cường đại như vậy.

"A...!"

Mike Adam không cam lòng phát khởi một lần cuối cùng công kích.

Bành!

Lâm Hưng một cái nắm đấm nghênh đón xuống dưới, hai người cứ như vậy giữ lẫn nhau tại ở giữa.

Lâm Hưng quát khẽ một tiếng nói: "Lui!"

Mike Adam thân thể lần nữa rút lui trở về, nhưng mà cũng liền vào lúc này, Lâm Hưng thân thể trong nháy mắt vọt lên, đồng thời bắt lại Mike Adam, trong tay bỗng nhiên bay ra một cây tiểu đao, đồng thời chống đỡ tại Mike Adam trên cổ.

Lâm Hưng nói khẽ: "Còn xin tiên sinh mạng ta, ra ngoài."

"Ta muốn tiên sinh tìm nhầm người." Brendon giơ tay lên thương chỉ vào Lâm Hưng, tất cả mọi người sùng máy hạng nặng vận sức chờ phát động.

Brendon rõ ràng, nơi này nhìn thấy Mike Adam quá nhiều người, nhìn thấy Mike Adam thực lực người cũng quá là nhiều, chính là như thế một cái cấp độ thần thoại cường giả tiến vào nhẹ như vậy bỗng bệnh bại.

Nếu như Mike Adam không chiếm được đột phá, như vậy suốt đời vinh quang cũng liền trong nháy mắt thất bại trong gang tấc, từ nay về sau hẳn cũng liền chỉ là một cái thật đơn giản xa thần, thế giới hiện thực xa thần, mà tại dong binh giới, hẳn xa thần cái danh xưng này liền đem từ đó xóa tên.

Mike Adam thần sắc lập tức trở nên âm lãnh vô cùng.

Lâm Hưng thì nhún vai: "Nhìn, ta cứ nói đi, tại nước Mỹ nơi này, thật đúng là tiểu nhân hội tụ một chỗ." Mike Adam cũng không nghĩ tới, vì đối phó Lâm Hưng, thế mà ngay cả mình cũng có thể từ bỏ.

Tình người âm lạnh, như thế có thể thấy được lỏm đóm.

"Tiên sinh thế nhưng là quên đi, tại các ngươi nước Mỹ quốc gia độ thế nhưng là một cái lấy lợi ích làm trọng quốc gia, bất kỳ người nào muốn thu hoạch được an bình, cũng chỉ có có đầy đủ lợi ích mới có thể đạt được bảo hộ, thế nhưng là tiên sinh hiện tại trở thành ta tù nhân, cho nên tiên sinh liền không có giá trị lợi dụng. . . Ngươi nói, như thế nói đến, quốc gia các ngươi có phải hay không một cái tiểu nhân hội tụ địa phương?"

Lâm Hưng nói, nhẹ nhàng buông lỏng ra Mike Adam tay.

Mike Adam thoát ly Lâm Hưng trời buộc, thần sắc âm lãnh nhìn thoáng qua Brendon, sau đó quay người, nhảy lên một chiếc xe, không chể cỗi xe trong nháy mắt vượt qua xe cho quân đội, tổng quân trên xe nghiêng ép lên đi, sau đó lặng yên biến mất trong bóng đêm.

Lâm Hưng nhìn xem Brendon, nói: "Đều nghe nói nước Mỹ là một cái hiếu lễ phép địa phương, tất cả mọi người gặp mặt biểu thị hữu hảo đều dùng ôm, không biết Brendon tiên sinh nguyện ý cùng ta ôm không?"

Brendon cười lạnh nhìn xem Lâm Hưng, sùng ngắn gắt gao chỉ vào Lâm Hưng, nói: "Tiên sinh xin đừng đến gần, đi quá gần, dễ dàng cướp cò."

Lâm Hưng cười nói: "Không sợ, ngươi nơi này vừa đi lừa, ta sẽ chú ý nghiêng đầu, sau đó người bên kia bịch một cái liền bị ngươi cấp bắn chết. Ngươi nói cái này vui sướng không?"

Thảo nê mã (Chửi . . .), còn vui sướng? Vui sướng cái lông gà a?

Brendon thần sắc âm lãnh, ngay tại vừa rồi, Lâm Hưng áp giải Mike Adam thời điểm đã thoát ly súng máy phong tỏa. Hiện tại chỉ ít có mười rất súng máy đã mất đi vốn có hiệu quả, mà lại Lâm Hưng ngay tại trước mặt mình. . . Nếu như Lâm Hưng trước khi chết xông lại làm sao bây giờ?

"Brendon tiên sinh, chúng ta muốn hay không đánh cược một lần?" Lâm Hưng giương lên trong tay tiểu đao, buồn cười nhìn xem Brendon.

"Đánh cược gì?"

Chương 72: Mèo đuổi chuột

"Cược mệnh!"

Lâm Hưng nhẹ nhàng nói, thế nhưng là ở trong mắt Brendon lại giống như Sấm chớp đầy trời.

Lâm Hưng chậm rãi nói: "Cược, là bọn hán trước giết chết ta, vẫn là ta trước giết chết ngươi?" Brendon mồ hôi trên đầu cộp cộp rơi xuống, nếu như là dạng này, như vậy mình tình nguyện không cá cược.

Cùng một cái phong vương dong binh cược tốc độ, đó là muốn chết. Ai có thể có một cái phong vương dong binh cao thủ tốc độ? Ai có thể có? Không có, bất luận cái gì quân doanh bất luận cái gì giấu kín cao thủ đều không có... Nếu có, sớm đã bị phong vương.

Chỉ ít, Brendon tìm không thấy.

"Chúng ta cùng tính một lượt tính, ta hiện tại cùng Brendon tiên sinh khoảng cách là hai mươi mét, đầu óc của ta tốc độ phản ứng là 0.001 giây, thân thể tốc độ phản ứng là 0.01 giây, sau đó các ngươi sẽ quan sát kích tốc độ là..."

Brendon nhìn xem Lâm Hưng, quát: "Không cần tiên sinh nói!"

Bắt, giết chết, diệt sát... Đây hết thảy nhìn rất đơn giản, thế nhưng là tại cái này trùng điệp phong tỏa thiên la địa võng bên trong Lâm Hưng lại tựa hồ như căn bản cũng không quan tâm, tuyệt không quan tâm. Hẳn cất ý nghĩ tự tử, thế nhưng là ta Brendon không có, ta Brendon còn muốn cảm đầu của hắn đến thắng nhiệm.

Nếu như ta chết rồi, như vậy hết thảy cũng liền cho hắn người làm áo cưới.

Mà lại, ta không cam tâm cứ thế mà chết đi.

Brendon nhìn xem Lâm Hưng, hít sâu một hơi: "Không biết tiên sinh muốn làm gì?" Lâm Hưng nhún vai: "Ta cái gì đều không muốn làm, bất quá không biết, Brendon tiên sinh có nguyện ý hay không chơi một trận mèo đuổi chuột trò chơi?"

Thả Lâm Hưng đi?

Không thể, cục diện như vậy là thiên tân vạn khổ tạo nên tới, ngàn vạn không thể thả hắn đi...

Thế nhưng là ta tại sao ngu xuẩn như vậy, như thế xuẩn đem mình bại lộ tại một cái siêu cấp cường giả trước mặt. Ta còn mưu toan thu phục hắn, vì nước Mỹ hiệu lực, còn cho đủ thành ý, đây là ta Brendon tung hoành quân đội bốn mươi năm đến làm qua ngu xuẩn nhất một cái hành động.

Không đề ý tới Brendon hối hận phát điên biểu lộ, Lâm Hưng chỉ là giống như cười mà không phải cười nhìn xem Brendon, Lâm Hưng căn bản không nóng nảy trong tay đang đưa tiểu đao. Trước mắt đúng là thiên la địa võng, thế nhưng là Brendon là một cái trọng lượng cấp nhân vật, mà lại có được quân quyền Brendon có thể nói hiện tại bắt đầu hắn chính là lạc son ky thị lão đại.

Thế nhưng là dạng này người lại sợ chết nhất!

Hai mươi mét khoảng cách, đối với dong binh tới nói, căn bản là cùng không có khoảng cách.

Lâm Hưng rõ ràng, Brendon cũng rõ ràng điểm này.

Cho nên Brendon sợ hãi!

Sợ hãi sau khi cũng bội phục Lâm Hưng, Lâm Hưng ngay từ đầu chính dùng võ thuật chấn nhiếp Mike Adam, ép đi Mike Adam, đem mình triệt để bại lộ tại Lâm Hưng trước mặt, nếu có Mike Adam ở chỗ này, Mike Adam tốc độ tuyệt đối có thể tại thời gian ngắn nhất bên trong đón lấy Lâm Hưng phi đao. Thế nhưng là Mike Adam cũng không ở chỗ này, hơn nữa thoát nhìn bởi vì vừa rồi đã quyết liệt với mình.

Mồ hôi giọt lớn chừng hạt đậu từ Brendon cái trán rơi xuống.

Bốn phía càng ngày càng yên tĩnh, phảng phất không hề có một chút thanh âm.

Brendon hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn Lâm Hưng, nói: "Chúc mừng tiên sinh, ngươi thắng."

"Nhớ kỹ cái này giáo huấn!" Lâm Hưng cười nói.

"Đã như vậy, trò chơi —— bắt đầu!" Lâm Hưng cười quay người, ngay tại hắn ánh mắt rời đi Brendon thời điểm, Brendon vung tay lên, tất cả súng máy

hạng nặng trong nháy mắt bắn phá trở về.

Oanh!

Kịch liệt nổ mình trong nháy mắt xuyên thấu hết thấy, che mắt Lâm Hưng vừa rồi chỗ đứng lập địa phương.

"Đa tạ Brendon đại nhân khải khái, gặp lại!" Lâm Hưng thân thể vừa mở ra, trong nháy mắt biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

"Đuổi theo, tốc độ đuổi!" Brendon thẹn quá thành giận kêu to.

Chạy, một mực chạy! Vĩnh viễn không dừng lại chạy.

Lâm Hưng cảm giác mình sắp tắt thở... Tốc độ rất nhanh, nhưng là không nhanh bằng trên đầu máy bay trực thăng, có đến vài lần, Lâm Hưng cảm giác mình sắp phải chết, thế nhưng là cuối cùng vẫn là sống tiếp được.

Xác thực như là mèo hí chuột, trên đầu máy bay trực thăng một mực tại đuổi theo. Trong khu ổ chuột gà bay chó chạy, bắt quá có quảng bá thông cáo, tất cả mọi người không có đi ra khỏi tới.

Nhưng là xuyên thấu qua ngoài cửa sổ, bọn hắn tựa hồ còn có thể cảm nhận được đạn bão tố bay khí lưu ngay tại trong tay.

"Tê!" Lâm Hưng hít vào một ngụm khí lạnh, phía sau lưng trúng thương.

Huyền sức lực, trong truyền thuyết huyền sức lực, vì cái gì vẫn chưa xuất hiện, vì cái gì! Lâm Hưng đáy lòng đã kinh sợ, thế nhưng là huyền sức lực phảng phất một cái ngủ say Hồng Hoang mãnh thú, tĩnh lặng im ắng.

Không có mang đến cho mình bất kỳ chỗ tốt nào, không có mang đến cho mình bất kỳ sinh cơ.

"Chắc chắc chắc, xuống Địa ngục đi thôi."

Trên phi cơ trực thăng nam tử bỗng nhiên phát ra tiếng cười.

"Gặp quỷ đi." Lâm Hưng tiểu đao trong tay rời khỏi tay.

Khâu Tinh đã ăn xong điểm tâm, quay người nhìn xem máy tính, nhẹ nhàng bật máy tính lên.

Lục soát: Mike Adam

Tên hiệu 'Xa thần'.

Nào đó mỗi năm nguyệt tham gia nào đó nào đó hoạt động.

Nhưng là từ đầu đến cuối không có Mike Adam chính diện ảnh chụp.

Theo lục soát, Khâu Tinh hoảng sợ phát hiện, trong mộng cảnh Mike Adam chính là cùng Baidu phía trên Mike Adam hoàn toàn giống nhau như đúc. Không có chút nào chênh lệch, hoàn toàn giống nhau như đúc!

"Làm sao có thể..." Khâu Tinh sợ ngây người. Đây chỉ là một mộng, một giấc mộng làm sao có thể mộng thấy chân thực tràng cảnh, làm sao có thể?

Lục soát: Brendon ---- Shakespeare

Nước Mỹ trú lạc sơn kỳ thị chính ủy

Chính diện chiếu

Khâu Tinh gắt gao che miệng lại.

Khâu Tinh cả kinh nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể, ta làm sao có thể khoảng cách gần như vậy tiếp xúc bọn hắn... Đây chỉ là một mộng đơn giản như vậy a?" Sau đó Khâu Tinh lại lập đi lập lại tìm tòi mấy cái địa khu, thế nhưng là đều không ngoại lệ, cùng trong mộng toàn bộ hoàn toàn nhất trí.

Khâu Tinh tự lẩm bẩm: "Ta từ nhỏ đến lớn căn bản không có đi qua lạc sơn kỳ, thế nhưng là mộng cảnh kia là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ, ta thật đi qua? Thế nhưng là căn bản không có khả năng a..."

Lúc này Liễu Tiểu Nhu cũng đánh thức.

"Ta thành Lâm Hưng thê tử?" Liễu Tiểu Nhu ngơ ngác nhìn tốt nghiệp chiếu bên trên, cười trong sáng Lâm Hưng.

Liều Tiểu Nhu thương tâm nghĩ: "Thế nhưng là hắn đã chết, đã chết a... Ta làm sao có thể trở thành thê tử của hắn đâu."

"Nếu là ta hại chết hắn, như vậy thì để ta tới đón lấy hắn tiếp xuống chưa từng hoàn thành nhiệm vụ đi." Liều Tiểu Nhu xuống giường, hắn chuẩn bị đi mỹ thực đường phố trợ giúp những tiểu hài tử kia học bù.

Hiện tại Thanh Sơn thị khách bên ngoài tràn vào, toàn bộ mỹ thực đường phố cũng đã trở thành danh phù kỳ thực mỹ thực đường phố, mỗi ngày khách nhân nối liền không dứt, cho nên làm cửa hàng trường mỹ thực đường phố đám người thậm chí đều không có thời gian làm bạn tiểu hài tử.

Liều Tiểu Nhu có nhàn hạ chính hướng phía mỹ thực đường phố đi đến.

Chỉ là Liều Tiểu Nhu trong óc vẫn còn có chút có chút đau đớn, trong mộng đằng sau bọn hắn đã trải qua truy sát, cuối cùng tại lâm Tâm nhi dẫn dắt phía dưới xông vào đến Thanh Sơn chỗ sâu, đồng thời tại Thanh Sơn chỗ sâu gặp được một cái bí mật căn cứ quân sự...

"Ha ha, có thể là kịch truyền hình đã thấy nhiều nguyên nhân đi." Liều Tiểu Nhu nhẹ nhàng cười cười.

Bất quá Thanh Sơn bên trên treo đeo lợi suất quả thật làm cho người có chút không chịu đựng nổi, bất quá vừa an toàn tới về sau Liều Tiểu Nhu chính vừa tỉnh lại, nhớ kỹ nghênh đón mình chính là một cái tên là Thôi Dịch Quân quân nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Sinh tử kiên quyết

Tĩnh lặng bầu trời đêm bị từng dãy súng máy bắn phá âm thanh vạch phá, ù ù máy bay trực thăng thanh âm gào thét mà lên, đem vẫn còn ngủ say bên trong đám người toàn bộ bừng tỉnh, mà khi bọn hắn đánh thức thời điểm lập tức phát hiện bọn hắn đã bị cấm chỉ đi ra ngoài.

Cộc cộc cộc!

Liên tiếp súng máy quét xuống xuống tới, mặt khác một cỗ máy bay trực thăng cũng tại lúc này đuổi tới. Súng máy cơ hồ không khác biệt phong tỏa Lâm Hưng hết thấy đường đi, hỏa lực bắn phá, đem Lâm Hưng phong tỏa tại một cái chật hẹp con đường.

Đúng vào lúc này, có người chợt phát hiện một đạo đen kịt lưỡi dao bỗng nhiên bay vụt mà lên.

Xoạt xoạt!

Vừa tìm máy bay trực thăng cánh quạt trong nháy mắt bị cái kia lưỡi dao kẹp lại.

Ong ong ong!

Máy bay trực thăng cánh quạt trong nháy mắt ngừng chuyển động, đang bay lên máy bay trực thăng trong nháy mắt chệch hướng mở đi ra.

Cái gọi là không sợ đối thủ giống như thần, liền sợ đồng đội như heo trong nháy mắt ở chỗ này đạt được thể nghiệm... Hai chiếc cơ hồ tại một cái cấp độ máy bay trực thăng trong nháy mắt đánh vào nhau.

Hỏa hoa văng khắp nơi, súng máy bắn phá trong nháy mắt loạn cả một đoàn, bốn phía cư dân lập tức có bị đạn lạc quét trúng người.

Càng kinh khủng chính là!

Máy bay trực thăng rơi mất!

Ầm ầm!

Máy bay trực thăng phát ra liên tiếp tiếng oanh minh, sau đó tương hồ thẳng tắp hạ xuống.

"Cứu mạng a..." Trên phi cơ trực thăng người trong nháy mắt kêu lên sợ hãi.

"Mụ mụ... Mụ mụ!" Đúng vào lúc này, máy bay trực thăng rơi xuống trong nháy mắt, một tiếng khóc nỉ non đánh thức kinh ngạc đến ngây người đám người.

Lâm Hưng ngẩng đầu, chỉ gặp máy bay trực thăng hạ xuống phương tiện là tiểu nam hài đứng yên địa phương, mà chỗ nào lúc này còn có hai tên đại nhân. Máy bay trực thăng đang giảm xuống quá trình bên trong đã đẩy lên lửa lớn rừng rực, chỉ cần rơi xuống đất chính nổ.

Lâm Hưng nghiêng người nhảy vào tiểu nam hài chỗ hai tầng lầu, một tay lấy tiểu nam hài ôm vào trong ngực đồng thời trong nháy mắt đẩy ra hai tên ngu ngơ tại phòng ốc bên trong vợ chồng.

Oanh!

Máy bay trực thăng rơi xuống, cực nóng đại hỏa trong nháy mắt tràn ngập ra, nương theo lấy kịch liệt tiếng nổ mạnh đem hết thảy đều bao phủ.

"Mụ mụ, ta muốn mụ mụ..." Tiểu nam hài khóc ròng nói.

Lâm Hưng nhẹ nhàng đem tiểu nam hài đặt ở hai tên trở về từ cõi chết vợ chồng trong tay.

"Chúc các người may mắn, gặp lại."

"Tiên sinh là..."

"Ta không phải phần tử khủng bố, bởi vì một chút chính trị nguyên nhân, ta bị nước Mỹ quân đội phong sát, ta là người Hoa." Lâm Hưng quay người, đầu nhập vào hắc ám bên trong.

Đây chỉ là một trò chơi!

Chiến tranh sẽ tại tầng sáng khai hỏa.

Tất cả phong tỏa toàn diện khởi động, tất cả tiến vào thành thị bên trong dòng binh đều đem bị triệt để chọc giận.

Sau đó, tập kích khủng bố đem quét ngang toàn thành.

Quyền lực tiết mục liền đem lên diễn.

Sau đó, thân là chương không giả Brendon chính ủy đem khởi động hấn hai vạn đại quân, bỏ tay bỏ chân bảo hộ lấy bình dân tư thái tiêu diệt cái này đến cái khác phần tử khủng bố, sau đó, Brendon đem leo lên vịnh dự đỉnh phong, trở thành lạc sơn kỳ thị thậm chí nước Mỹ đại anh hùng.

Máy bay trực thăng rơi xuống không cắt đứt Brendon phán đoán, hấn một mình chậm rãi leo lên cao lầu, quan sát tầng sáng trước lạc sơn kỳ thị, nhếch miệng lên một vòng trào phúng giống như tiểu dung: "Đây chính là thiên cổ khó gặp cơ hội tốt."

Thoát ly xóm nghèo, Lâm Hưng liền có thể cấp tốc giương cánh bay cao.

Trên thực tế lạc sơn kỳ thị phi thường bao la, rộng lớn đến người đứng ở bên trong chính giống như con kiến...

Nếu như Lâm Hưng trốn ở một góc nào đó mười ngày nửa tháng, tuyệt đối không có bất kỳ cái gì bị tra được khả năng, sau đó đến lúc đó trời cao biển rộng.

Thế nhưng là Lâm Hưng không thể chờ ở chỗ này!

Bởi vì, Phùng Bình Giản!

Không thể để cho Phùng Bình Giản về nước, một khi Phùng Bình Giản về nước, quốc gia liền đem lọt vào xưa nay chưa từng có dã kích.

Đây chính là một cái có vô cùng kín đáo tâm tư siêu cấp khoa học tay cự phách, hấn một mực tại vì nước Mỹ phục vụ lấy. Chỉ cần đập vào Hoa Hạ, lấy hấn tâm tư liền có thể bằng nhanh nhất tốc độ kéo lên, thậm chí cuối cùng trở thành quốc gia lương đồng, cử trọng nhược khinh.

Đến lúc đó, mới thật sự là một trận tai nạn.

Tầng sáng tiến đến, sáng sớm chủ quán đã mở cửa.

Lâm Hưng tại một nhà cửa hàng mua một cái rách nát điện thoại di động, cấp lâm Tâm nhi gọi điện thoại.

"Uy, Lâm Hưng..."

Lâm Hưng cúi đầu nói: "Các người an toàn sao?"

"Ừm, Tiểu Nhu đã đi nghỉ ngơi, chúng ta bây giờ ở căn cứ bên trong." Lâm Tâm nhi trừu khấp nói: "Người ở đâu bên cạnh phát sinh cái gì rồi?"

Lâm Hưng nói khê: "Ta không sao, bằng không thì cũng không có khả năng gọi điện thoại cho người. Hiện tại ta muốn nói một sự kiện, chuyện này rất trọng yếu."

"Chuyện gì?" Lâm Tâm nhi lập tức nhắc lên tâm.

"Ta phụng mệnh bảo hộ một cái khoa học tay cự phách về nước, thế nhưng là ngay tại vừa rồi, ta phát hiện vị này khoa học tay cự phách nguyên lai mới là đội ngũ chúng ta bên trong lớn nhất nội gian. Ta không thể để cho hắn về nước, cho nên tại một lần nữa tới gần hắn về sau ta sẽ giết hắn."

"Thế nhưng là nếu như vậy, ta liền sẽ lọt vào quốc gia vứt bỏ, thậm chí, từ đây lại không về nước khả năng. Nếu có cơ hội, ta sẽ dẫn các người đến ngoại quốc sinh hoạt."

Lâm Hưng lại cảnh cáo nói: "Đừng rồi, ta mới vừa rồi cùng lời của người nói người không thể nói cho căn cứ bất cứ người nào, nhớ kỹ, là bất cứ người nào."

"Còn có một câu, ta cần nói chính là, ta yêu ta nước." Lâm Hưng nói xong, ba cúp điện thoại, tiện tay đem điện thoại ném vào đến xuống thủy đạo bên trong.

Lâm Hưng rõ ràng!

Chuyến đi này, rất có thể chính có đi không về.

Vì cái gì Lâm Hưng không gọi điện thoại cấp Thôi Dịch Quân nói rõ với Thôi Dịch Quân tình huống?

Bởi vì trong nước cơ hồ tất cả đặc chiến đội viên, bao quát phong hào đội viên bao quát Lâm Hưng ở bên trong trong tay mang cái gọi là cao đoạn nhất máy truyền tin đều là Phùng Bình Giản phối trí. Không nói giới khoa học, liền xem như đặc chiến giới đối Phùng Bình Giản về nước cũng ôm lấy xưa nay chưa từng có cuồng nhiệt hoan nghênh.

Có thể nói, cơ hồ đặc chiến đội viên đều là Phùng Bình Giản lửa nóng Fan hâm mộ.

Lâm Tâm nhi cúp điện thoại về sau liền nhanh chóng chạy tới Thôi Dịch Quân trước cửa, thế nhưng là làm nàng nhìn thấy Thôi Dịch Quân trên tay đeo cùng Lâm Hưng đeo máy truyền tin là giống nhau về sau, nàng tìm cái cơ qua loa tắc trách trở về, sau đó vội vội vàng vàng đứng ở căn cứ bên trong, lâu dài không nói gì.

Muốn nói nhất hiểu Lâm Hưng, ngoại trừ lâm Tâm nhi còn có ai?

Lâm Tâm nhi đã từ trong điện thoại nghe được Lâm Hưng trong miệng kiên quyết.

Vì tổ quốc, thật đáng giá như thế kính dâng mình a?

Vì tổ quốc, người ngay cả mình đều muốn bỏ qua a?

Vì tổ quốc, người chẳng lẽ muốn chúng bạn xa lánh a?

Lâm Tâm nhi tự lẩm bẩm, cũng là vì tổ quốc a?

Nhìn xem Thanh Phong quét xuống lá rụng, lâm Tâm nhi không chịu được nước mắt rơi như mưa, hắn nhẹ nhàng đẩy ra Liễu Tiểu Nhu môn.

"Tỷ tỷ, người tại sao khóc... Chẳng lẽ hắn gặp gỡ nguy hiểm a?"

Lâm Tâm nhi nhẹ nhàng lau khô khóe mắt giọt nước mắt, lặng lẽ nhìn Liễu Tiểu Nhu.

Lâm Tâm nhi nhìn xem Liễu Tiểu Nhu: "Tiểu Nhu, người... Cái đi." Liễu Tiểu Nhu không khỏi ngẩng đầu, sờ lấy lâm Tâm nhi đầu: "Tỷ tỷ người nói cái gì mê sảng?"

"Tiểu hưng đi làm một chuyện, một kiện vì tổ quốc sự tình."

"Nếu như hắn làm được, như vậy hắn liền sẽ lọt vào tổ quốc vứt bỏ, từ đây cũng không còn cách nào về nước."

"Nếu như hắn không cách nào làm đến, như vậy hắn liền đã chết rồi."

"Ta từ hắn cho ta trong điện thoại nghe được kiên quyết, hắn đã ôm quyết tâm quyết tử." Lâm Tâm nhi nói xong, không khỏi nước mắt rơi như mưa, thấp giọng nức nở.

Chương 74: Trong sinh

Lâm Hưng đốt một điếu thuốc.

Trên thực tế Lâm Hưng cơ hồ không hút thuốc, trước kia lão ba ưa thích chén thuốc lá sợi, Lâm Hưng thỉnh thoảng sẽ đi theo hút một hai ngậm, bắt quá không phải rất ưa thích dạng này trạng thái.

Khói nhuộm đỏ ánh lửa bị Lâm Hưng hút trong suốt.

Tĩnh lặng bầu trời đêm phẳng phất cũng tại thời khắc này cấp tốc sa vào đến vĩnh cửu ngủ say bên trong. Lâm Hưng đứng tại góc tường, lẳng lặng nhìn phía trước gào thét mà qua xe cảnh sát, xe cho quân đội, còn có vô số đại bộ phận tiến lên tiếng bước chân.

Tờ mờ sáng ánh rạng đông dần dần phá vỡ đại địa.

Bầu trời dần dần ánh sáng phát ra lẳng xuống dưới.

Nơi xa gào thét kèn lệnh dần dần vang lên.

Trên đại đạo luôn có không sợ chết cỗ xe cũng dần dần đi lại.

Tầng sáng đã đến gần!

Từ vong điều lệ liền đem từ đây khải kéo ra.

Quân đội trùng điệp phong tỏa sẽ đem tất cả người đều chèn ép không cách nào thờ dốc. Tại cái này không cách nào thời gian thờ dốc bên trong, bọn hắn sẽ không chút kiêng kỵ phá hư, không chút kiêng kỵ giết chóc.

Bành!

Tĩnh lặng bầu trời đêm bỗng nhiên truyền đến một tiếng thanh thúy tiếng súng.

Theo đuôi phanh xe thanh âm vang lên, chói tai tiếng kèn vang lên, tiếng thét chói tai vang lên.

Lại là một thương âm thanh theo sát phía sau.

Sau đó Lâm Hưng nghe được bịch một tiếng bạo tạc, sau đó Lâm Hưng nhìn thấy, xa xa ánh lửa trong nháy mắt nổ bắn ra ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ánh lửa trong nháy mắt bay lên, triệt để đốt sáng lên tầng sáng.

Chỉ có dòng binh mới rõ ràng, làm sao có thể đem tai nạn mở rộng đến tới đại hóa.

Từ vong kèn lệnh thổi lên, tiếng kèn liên tiếp, thế nhưng là tương đối càng nhiều hơn chính là không có gì sánh kịp tiếng thét chói tai, gào khóc âm thanh.

Lâm Hưng chậm rãi lui lại, từng bước một lui lại. Bởi vì một hồi về sau, quân đội đem đến nơi đây,

"Nhìn rất lâu?" Lâm Hưng nhìn đứng ở phía sau lưng nam tử.

Nam tử nhìn xem Lâm Hưng thương trong tay, chặt vật nhẹ gạt đầu.

Lâm Hưng nhếch miệng cười một tiếng: "Yên tâm, ta không phải dị đoan phần tử khủng bố. Ta rất hữu hảo."

Bành. . .

Nam tử lập tức quỳ trên mặt đất.

"Cũng không cần đến như thế sợ hãi a?" Lâm Hưng tự lẩm bẩm, rồi đi cái hẻm nhỏ. Chỉ là tới gần cửa sổ, Lâm Hưng mới nhìn đến trên mặt của mình, vết máu mờ mờ. . . Đứng vào lúc này, trong cửa sổ một cái to mạng nữ tử kéo ra màn cửa, sau đó hắn lập tức thấy được vết máu mờ mờ Lâm Hưng. . .

"A. . . Quý a!" Nữ tử phát ra một tiếng âm lượng cao thét lên, lập tức mới ngã trên mặt đất.

Lâm Hưng đạp chân xuống, bước vào đến cái hẻm nhỏ bên trong.

"Như thế ngọc thụ lâm phong đẹp trai cực kỳ bí hiểm mặt, chắc là lần thứ nhất gặp nguyên nhân đi." Lâm Hưng tự giễu cười cười, tại một chỗ ống nước mở nước. . . Thế nhưng là thế mà không cách nào mở nước.

Phía sau truyền tới một nam tử thanh âm "Cái kia, tiên sinh, cần trợ giúp sao?" Lâm Hưng nhìn thấy hắc bên tay trái truyền đạt một cái chìa khóa.

"A, tạ ơn." Lâm Hưng nói khẽ.

Sau đó quay người. . .

"A. . ." Nam tử thét chói tai vang lên ngã trên mặt đất.

"Có dọa người như vậy a?" Lâm Hưng kéo lấy cái cầm, sau đó mở nước quán, dùng thủy nhanh chóng hướng về phía máu trên mặt dấu vết.

Oanh!

Một tòa cửa hàng cửa hàng truyền đến một tiếng kịch liệt bạo tạc, theo đuôi Lâm Hưng nhìn thấy một tòa hơn hai mươi tầng cao cao ốc âm vang sụp đổ xuống dưới. Tiếng thét chói tai, tiếng kèn, tiếng thắng xe, lần nữa liên tiếp truyền đến.

Lâm Hưng rõ ràng, đây chỉ là món ăn khai vị.

Chiến đấu sẽ kéo dài khai hỏa.

Có thể đem bảy, tám trăm người đánh chạy trốn một đám ma quỷ, cũng không phải chỉ có đơn giản như vậy tiểu động tác liền có thể thu tràng. Hôm nay, rất có thể sẽ bị nước Mỹ xưng là tai nạn ngày.

Về phần mình!

Sinh, sẽ bị xưng là Hoa Hạ bại hoại.

Chết, sẽ bị xưng là trùng phạt đúng tội.

Không quan trọng!

Lâm Hưng lúc này cũng mới rõ ràng, vì cái gì Phùng Bình Gian sẽ như thế chắc chắn nói hắc nhất định khả năng đuổi tới sân bay, bởi vì không có bất kỳ người nào sẽ ra tay với hắc, trận này trò chơi hoàn toàn là tại Phùng Bình Gian điều khiển hạ tiến hành.

Hai cái danh ngạch hắc sẽ bức bách đến trong mọi người đầu, mà nói cho Lâm Hưng tình huống thật, sẽ làm cho Lâm Hưng cùng tất cả Hoa Hạ phương diện đội viên là địch. Khi đó, địch nhân của mình là toàn thế giới!

Lâm Hưng nhìn xem bên cạnh một người nam tử, nhẹ nhàng nói ra: "Tiên sinh, không có ý tứ, mượn ngài xe dùng một chút."

Nam tử kia khơi gọi lên một vòng cười lạnh: "Uy, từ đâu tới tiểu tử thú? Thừa dịp gia gia ngươi còn không có nổi giận thời điểm. . ." Hắc nhìn thấy một cây thương chống đỡ tại hắc trên cổ.

"Chúc phúc tiên sinh, tai nạn ngày khoái hoạt."

Nam tử nhảy xuống xe, Lâm Hưng ngồi lên xe, xe trong nháy mắt một cái lao nhanh, bay vút mà lên.

"Ai, cẩn thận xe của ta. . ." Thế nhưng là xe đã nghiền ép lấy tất cả mọi người xe gào thét mà xuất hiện.

Đúng vậy, kẹt xe!

Đang kéo dài tính tai nạn phía dưới, tất cả xe cá nhân dần dần lên đường thời điểm, kẹt xe! Tất cả con đường cơ hồ tê liệt, cho nên bất luận cái gì xe đều lọt vào nghiêm trọng hỗn loạn, lúc này muốn ra ngoài. . . Chỉ có từ trần xe!

"A uy. . . Nha!"

"A NO!"

Lâm Hưng xe nhanh chóng nghiền ép lên tất cả có thể nghiền ép cỗ xe, chớp mắt chỉ gặp gào thét lên xông ra kẹt xe giao lộ.

Quân đội xuất động, nhanh chóng xuất động.

Brendon cũng xuất hiện, tại trên màn hình lớn.

"Tôn kính thị dân mọi người tốt, ta là quân đội đóng giữ lạc sơn kỵ thị chính ủy Brendon, hôm nay, chúng ta lạc sơn kỵ bị nguy cơ trước đó chưa từng có,

một đám dị đoan phần tử khủng bố tập kích toàn thành. Hiện tại đã tạo thành vô số cửa hàng, cao ốc, con đường các loại mọi tổn hại, vì cấp các vị một cái an bình hoàn cảnh sinh hoạt, ta đề nghị mọi người hiện tại tốc độ về nhà tị nạn, chờ quân đội xử trí kết thúc, an toàn tiến đến. . ."

"Hiện tại, tất cả quân đội thành viên đã toàn bộ đầu nhập vào bắt trong khi hành động, đồng thời phía dưới nhân vật, nếu như thị dân có nhìn thấy cấp tốc báo cáo." Sau đó trên màn hình lớn bắt đầu phát ra mọi dị đoan phần tử khủng bố hình tượng, đương nhiên còn có giờ lên máy quay phim quay phim, mọi giải nguy đội viên tràn diện.

Lâm Hưng nhún vai, sau đó đưa tay, một viên súng gào thét mà qua.

Bành!

Màn hình lớn trong nháy mắt vỡ vụn trở thành mảnh vỡ.

Lâm Hưng xe cấp tốc xuyên phá tất cả cổ xe, rời đi. Sau đó, xe hư hao.

Lâm Hưng xuống xe, nhìn một chút bên cạnh đang nghe âm nhạc lái Ferrari nam tử, Lâm Hưng vỗ vỗ xe, nói: "Mở Ferrari lão huynh, ta và ngươi nói một sự kiện, "

"Có lời cứ nói, có rắm mau thả." Nam tử uống vào sữa bò, ngẩng đầu liếc mắt nhìn thoáng qua mặc hàng vỉa hè hàng Lâm Hưng.

Lâm Hưng 'Ngại ngại' mà nói: "Cái kia, xe của ngươi có thể hay không cho ta mượn thử nghiệm một cái?"

"Phốc. . ."

Sữa bò phun tới rơi vào nam tử trên đũng quần.

Lâm Hưng súng ngắn chỉ vào nam tử, cười nhạo nói: "Người lớn như vậy, còn sẽ không bú sữa mẹ, xem ra tiền sinh còn phải tiếp tục về nhà học tập một chút, hoặc là trong sinh một cái, "

"Ta nặng ngươi lão. . ." Sau một khắc, nam tử nhìn thấy họng súng đen ngòm chống đỡ lấy hạ hạ ba.

Nam tử chậm rãi đứng lên, đồng thời rời đi chỗ ngồi, Lâm Hưng nhẹ nhàng cười nói: "Rất tốt, hiện tại, rất thức thời, hiện tại ngươi có thể trở về nhà, mà không cần nấu lại."

Ngồi lên xe Ferrari, Lâm Hưng thân thể khẽ động, xe cấp tốc tiêu xạ ra ngoài.

"Uy nơi này có. . ."

"Bành!" Một tiếng rất nhỏ tiếng vang đánh gãy nam tử, một viên từ một phương hướng khác truyền tới súng xuyên thấu sọ đầu của nam tử.

Lâm Hưng từ sau xem trong kính thấy được nam tử ngã xuống thân ảnh, không khỏi nhún vai: "Xem ra ngươi cần phải trong sinh. "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Bình minh

Lái Ferrari, Lâm Hưng trái khúc rẽ phải, rốt cục thấy được Phùng Bình Giản.

Lúc này Phùng Bình Giản đang một tòa lầu cao phía dưới, mà tại bên cạnh hắn, còn thừa lại một tên tổ A thành viên, còn có đội viên khác —— Triệu Thư Thần, Niệm Thu Sinh, Đoạn Tử Minh, lương Khang bình, ngoại trừ Hàn vũ không thấy bên ngoài, mấy người còn lại thế mà không bị thương chút nào đứng ở nơi đây.

Lâm Hưng không sai biệt lắm có thể biết Phùng Bình Giản kế hoạch, kích động nơi khác ám sát nhóm người mình, sau đó lại kích động 'Nội gian' đến ám sát Phùng Bình Giản.

Từ Lâm Hưng hiện thân một khắc kia trở đi, Lâm Hưng chính là chân chính 'Nội gian'.

Được không Vĩnh Yên.

Bại thì vĩnh viễn.

Lâm Hưng đáy lòng đã rõ ràng hết thảy.

Lâm Hưng cũng nhìn thấy quân đội bố trí —— gắt gao phong tỏa sân bay, sân bay bên ngoài cái này đến cái khác đội ngũ vọt tới.

Không phải là không có dụng binh muốn xông vào sân bay, thế nhưng là tất cả giống như kẻ ngu sân bay tại đi vào sân bay trên đường đều bị núp trong bóng tối tay bắn tỉa cấp toàn bộ hủy diệt, Lâm Hưng trong tay tranh đoạt một thanh súng ngắm, lúc này đang đứng ở phía xa lẳng lặng nhìn Phùng Bình Giản.

Phùng Bình Giản cũng sợ chết, Lâm Hưng có thể suy đoán, coi như người nhà không gửi thư hơi thở, Phùng Bình Giản cũng nhất định sẽ điều động Lâm Hưng trong tay thông tin, sau đó để Lâm Hưng biết đây hết thảy.

Dù sao Lâm Hưng ti chức bảo tiêu!

Vẫn là một tên phong vương cường giả!

Lực sát thương không lớn, thế nhưng là phá hư tính cùng với cường hãn.

Lực sát thương không lớn, vậy liền mang ý nghĩa không nhất định khả năng giết chết Phùng Bình Giản, lực phá hoại cường đại, thì là có thể tại Lâm Hưng động thủ trước đó, giải quyết mấy tên đặc chiến đội viên. Nhưng mà Lâm Hưng chợt phát hiện, nếu như mình thường thời gian đứng ở chỗ này, như vậy tử vong liền sẽ trong nháy mắt tiến đến.

Ở chỗ này, lấy Phùng Bình Giản làm trung tâm, quân đội bố trí trùng điệp vây khốn.

"Giới tính toán!" Lâm Hưng hít sâu một hơi, nhảy xuống Ferrari, hướng về Phùng Bình Giản đi tới. Năm người, ba cái vị trí, còn có hai người nhất định phải bị loại.

Phùng Bình Giản nhìn thấy Lâm Hưng bình an đến, khóe miệng xẹt qua một tia cười khê: "Dạ Vương lại là người cuối cùng đến." Lâm Hưng khóe miệng dâng lên một tia cười lạnh, nói: "Năm Phùng tiên sinh hồng phúc."

Phùng Bình Giản nhìn xem đám người, nói: "Tại đến trên đường, một tên tổ A tiên sinh tiếc nuôi qua đời, cho nên hiện tại, còn có ba cái danh ngạch. . ." Lâm Hưng lần nữa minh bạch Phùng Bình Giản ý tứ, kỳ thật người nơi này, không ai có thể về nước đi, bây giờ chọn lựa rồi đi hai người chỉ cần rồi đi tầm mắt của mọi người phạm vi liền đem thâm tao chặn giết. Mà lưu lại người, chắc chắn cuốn vào Lâm Hưng cùng đối phương trong tranh đấu.

Trên thực tế Lâm Hưng cảm thấy rất buồn cười, bởi vì hiện tại tất cả mọi người sa vào đến nước Mỹ quân đội trùng điệp trong vòng vây, cái này vòng vây vẫn là Phùng Bình Giản tự mình tuyển định. Phùng Bình Giản sẽ về nước đi, thế nhưng là cuối cùng chỉ có hắn cùng một tên khác tổ A thành viên, một tên bị xúi giục tổ A thành viên.

Lương Khang bình sinh tại hồng kỳ thế gia, từ nhỏ chính làm giữ gìn tổ quốc an bình kính dâng mình chuẩn bị.

Cho nên giờ khắc này, lương Khang bình không chút do dự thối lui ra khỏi trận này chiến đấu, quay người rồi đi.

Không ai có thể còn sống rồi đi, Lâm Hưng vốn định cứu lương Khang yên ổn đem, thế nhưng là cuối cùng suy nghĩ một chút vẫn là được rồi. Lương Khang bình rồi đi, có thể để cho tự mình động thủ chuẩn xác hơn một điểm.

Đúng vào lúc này, Đoạn Tử Minh động.

Mục tiêu của hắn không phải bên cạnh hắn Niệm Thu Sinh, mà là. . . Phùng Bình Giản!

Oanh!

Tổ A thành viên cấp tốc chuyển động thân thể, tựa hồ sớm liền biết một màn này, đồng thời quay người chặn đường hướng Đoạn Tử Minh.

Lâm Hưng cũng động, đây là ngàn năm một thuở cơ hội tốt.

Oanh!

Hai cái nắm đấm trong nháy mắt hướng về Lâm Hưng lao đến.

Niệm Thu Sinh, Triệu Thu Thần.

Triệu Thu Thần nhìn xem Lâm Hưng, hừ lạnh nói: "Không nghĩ tới người thật sự là dạng này người."

"Ta muốn giết người, không ai khả năng bảo vệ được." Lâm Hưng khóe miệng hiện lên một nụ cười khinh bỉ, nụ cười này phảng phất không phải nói cho hai người nghe, mà là nói cho Phùng Bình Giản nghe.

Phùng Bình Giản nghe xong chỉ là cười cười, lo lắng.

Cái kia tương người vật vô hại trên mặt, lại vĩnh viễn ẩn giấu đi cái kia khóa dữ tợn cùng hắc ám trái tim.

Lâm Hưng lúc này mới nhớ tới Phùng Bình Giản giới thiệu vấn đề.

Phùng Bình Giản: Sinh tại XX năm, tại Phùng Bình Giản bảy tuổi năm đó, phụ mẫu bởi vì tội tham ô bị quốc gia trừng phạt. Phía sau Phùng Bình Giản tuyên bố cùng phụ mẫu đoạn tuyệt quan hệ, đồng thời tức giận phản đấu, cuối cùng nước Mỹ du học, bị nước Mỹ tổng thống coi trọng. . . Cuối cùng danh truyền quốc tế.

Hắn là trở về báo thù!

Ba người tương giao, cơ hồ đều là siêu trình độ cao thủ, tại thời khắc này chiến đấu, trong nháy mắt điểm phát nổ toàn trường.

Cơ hồ tất cả mai phục tại bên ngoài quan binh đều thấy được bốn người quyết đấu.

Đoạn Tử Minh giữ vững được trên trăm chiêu sau bị tổ A thành viên ám sát. Đoạn Tử Minh không cam lòng gầm thét: "Phùng Bình Giản, ngươi mới là nội gian, ngươi mới là lớn nhất nội gian, ha ha ha ha. . . Dạ Vương muốn giết ngươi, không ai có thể ngăn được, ngươi, hẳn phải chết không nghi ngờ, ha ha ha!"

Đoạn Tử Minh chết rồi, Lâm Hưng khóe mắt bắt được Đoạn Tử Minh từ vong.

Triệu Thu Thần quả thật có siêu tuyến một trình độ, hẳn mỗi chiêu mỗi thức cùng Lâm Hưng đánh tương xứng. Niệm Thu Sinh mặc dù thuộc về phó cấp trình độ, thế nhưng là huyền sức lực cường đại.

"Oanh!"

Lâm Hưng lần nữa bị hai người bức cho đến nơi hẻo lánh.

Tổ A thành viên cũng không có đến giúp Triệu Thu Thần hai người, mà là lựa chọn ở một bên xem kịch. Lâm Hưng không có giải thích, bởi vì cùng là dong binh, là khinh thường tại giải thích. Đoạn Tử Minh lời nói cũng không hề động dao động Triệu Thu Thần hai người, ba người chiến đấu khai hỏa. Phùng Bình Giản làm bộ hoảng sợ đứng ở trong góc nhỏ. . . Tổ A thành viên ngăn tại trước người hắn, phòng ngừa Lâm Hưng đột nhiên tập kích.

Có thể nói là không có sơ hở nào.

Tìm không ra bất luận cái gì sơ hở.

Niệm Thu Sinh cùng Triệu Thu Thần phong tỏa nghiêm mật vô cùng, Lâm Hưng thế mà tìm không thấy bất luận cái gì công phá thủ đoạn. Mà lại từ đầu đến cuối huyền sức lực cũng không từng thức tỉnh, cái này cũng khiến cho Lâm Hưng thực lực giảm đi nhiều, mà lại càng thêm máu chốt chính là, Lâm Hưng phát hiện hai người tựa hồ cũng tại đem Lâm Hưng đẩy đến một cái tuyệt đối góc chết địa phương.

Chờ đợi cái gì!

Lâm Hưng muốn đột phá, thế nhưng là Niệm Thu Sinh tình nguyện liều mạng trọng thương cũng không rời khỏi mây may, mà Triệu Thu Thần thực lực cường hãn cùng Lâm Hưng tương xứng, Lâm Hưng lại lọt vào hai người vây công, cũng vô pháp đột phá. Cho nên Lâm Hưng chỉ có thể bị ép bức đến một cái tuyệt đối không cách nào quay người, hoặc là tránh đi góc chết.

Đúng vào lúc này, một tiếng sấm vang phá vỡ thiên vũ.

Phốc!

Lâm Hưng phía sau lưng trúng đạn, một ngụm máu tươi phun tới.

Lương Khang bình, hẳn thế mà đi mà quay lại.

Lương Khang bình tâm đau nói: "Dạ Vương, Đoạn Tử Minh, không nghĩ tới thật là các ngươi."

"Phùng tiên sinh nói phát hiện bí mật của các ngươi, ta còn bắt vì sơ động, thế nhưng là thắng đến các ngươi trở về, ta phát hiện trên tay các ngươi máy truyền tin đều đã không thấy chúng ta mới ý thức tới mức độ nghiêm trọng của sự việc. . . Ta làm bộ rời đi, chính là nghĩ làm cho các ngươi hiện thân, không nghĩ tới vì ba cái ức nhân dân tệ. . . Các ngươi thật có thể che giấu lương tâm tới làm chuyện này." Lương Khang bình thương chỉ vào Lâm Hưng.

Máu tươi nhuộm đỏ lồng ngực, Lâm Hưng nở nụ cười gằn: "Ta muốn giết ngươi, không ai khả năng bảo vệ ở, cho dù là các ngươi."

Niệm Thu Sinh lãnh khốc nhìn xem Lâm Hưng: "Dạ Vương, thời đại của ngươi kết thúc."

Niệm Thu Sinh lúc này đáy lòng đại hỉ, Dạ Vương chết đi, mà lại là chết tại nhóm người mình trong tay, tiếp xuống mình thay thế Dạ Vương thân phận chỉ là sớm tới ở giữa sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Khởi tử hoàn sinh

Lâm Hưng khòe miệng lộ ra cười thâm.

Đây là một cái tình huống tuyệt vọng, tình huống tuyệt vọng. Tuyệt đối không thể để cho Phùng Bình Gian về nước, tuyệt đối không thể!

Huyền sức lực, huyền sức lực, huyền sức lực! Lâm Hưng đáy lòng kêu gào...

Thế nhưng là, không có, huyền sức lực phảng phất một đầm yên lặng nước đọng, gất gao phong tỏa hết thảy, để Lâm Hưng không được thi triển bất luận cái gì huyền sức lực. Nhìn xem dần dần đến gần ba người, Lâm Hưng đáy lòng tự lẩm bẩm, phải chết a? Thật phải chết a? Tung hoành dong binh giới nhiều năm như vậy, thật phải chết a?

Phùng Bình Gian không thể trở về nước, tuyệt đối không thể trở về nước.

Thế nhưng là như thế nào mới có thể giết hắn? Như thế nào mới có thể giết hắn!

Máu tươi dạt dào chảy ra, Lâm Hưng cảm thấy mình chết bộ dáng nhất định rất khó coi. Lâm Hưng có chút tiếc nuối nhắm lại hai mắt, một mực khi còn sống cố gắng, đầu thêm đến phía sau hồng thủy ngập trời?

"Ta để chấm dứt hắn đi..." Niệm Thu Sinh nói.

Triệu Thu Thần vỗ vỗ Niệm Thu Sinh tay, nhẹ nhàng đi tới Lâm Hưng trước mặt: "Thân là Thần Châu song hùng một trong ta, mới là có tư cách nhất giết chết hắn người, người, không có tư cách." Triệu Thu Thần thần nhiên nói: "Cái chết của hắn là một cái ngoài ý muốn, là chúng ta liên hợp đánh lên ngoài ý muốn, là có mọi cố kỵ ngoài ý muốn..."

Triệu Thu Thần nói xong, trên tay lưỡi dao lạnh yên chui vào Lâm Hưng thể nội.

Lâm Hưng thể nội máu tươi chậm rãi lưu động, Lâm Hưng co quắp một cái, chỉ cảm thấy đầu óc một trận hỗn loạn, lập tức sa vào đến ngủ say bên trong. Lương Khang bình đi tới Lâm Hưng bên cạnh, nhẹ nhàng cúi người nhìn xem Lâm Hưng hơi thở, sau đó nhẹ nhàng thở dài.

Niệm Thu Sinh mới dừng lại trên tay hắn huyền sức lực.

Kỳ thật Niệm Thu Sinh huyền sức lực cũng không mạnh, hoặc là nói võ thuật của hắn còn không có luyện đến Lâm Hưng cấp bậc kia, cho nên hắn có thể mang theo huyền sức lực đi vào cái này hư ảo chân thực thế giới. Thế nhưng là dù vậy, ở bên trong tất cả phong hào năng lực bị phong tỏa tình huống dưới, huyền sức lực cũng có thể để hắn ở bên trong chèo chống đến đỉnh tiêm cấp độ

Triệu Thu Thần quay người đi hướng Phùng Bình Gian.

Triệu Thu Thần nhẹ nhàng nói: "Phùng tiên sinh hạnh khô, hiện tại, chúng ta có thể làm Phùng tiên sinh bốn tên hộ vệ."

Đúng vào lúc này, trốn ở tổ A thành viên phía sau Phùng Bình Gian bỗng nhiên phát ra cười lạnh: "Người còn chưa động thủ còn chờ tới khi nào, chẳng lẽ phong hào, người không muốn?"

Phong hào!

Ta muốn phong hào!

Niệm Thu Sinh đáy lòng kêu gào, bàn tay đẩy ra, một cây chùy thủ trong nháy mắt xuyên thẳng qua mà lên, đồng thời dùng tuyệt đối nhanh chóng lực lượng trong nháy mắt xuyên thấu Triệu Thu Thần thân thể.

Nếu như Triệu Thu Thần toàn lực đề phòng, có thể tránh cái này một chùy thủ, nếu như Triệu Thu Thần thực lực toàn bộ phóng thích, có thể tránh cái này một chùy thủ... Thế nhưng là giờ khắc này, đối mặt có được huyền sức lực Niệm Thu Sinh, tại khoảng cách gần như vậy tình huống dưới, đem phía sau lưng đưa cho Niệm Thu Sinh Triệu Thu Thần, vậy mà không rên một tiếng bị Niệm Thu Sinh cấp xuyên thấu thân thể.

Triệu Thu Thần kêu lên một tiếng đau đớn ngã trên mặt đất, hắn mắt liếc thấy Niệm Thu Sinh, khòe miệng hiện lên một tia nghi hoặc, còn có không cam

lòng.

Cuối cùng, Triệu Thu Thần không cam lòng giễu cợt nói: "Dạ Vương muốn giết người, không ai có thể thoát khỏi, nguyên lai Phùng tiên sinh thật sự là cái này phía sau màn người sắp đặt."

"Từ nay về sau, Dạ Vương cùng Sát Đế liền chỉ là một chuyện cười." Niệm Thu Sinh thu tay lại, tùy tiện cười to.

"Khang bình, người chẳng lẽ còn không động thủ?" Đúng vào lúc này, Phùng Bình Giản nhìn về phía lương Khang bình.

Bánh!

Một viên đạn xuyên qua Niệm Thu Sinh...

Toàn bộ tinh thần đề phòng Niệm Thu Sinh, tùy tiện Niệm Thu Sinh làm sao cũng không nghĩ tới, trong mắt hắn yếu ớt như là con sâu cái kiến lương Khang bình vậy mà lại tại thời khắc này, tiến hẳn lên đường.

"Người không phải nói, hắn là... Chúng ta người a?" Niệm Thu Sinh nhìn về phía Phùng Bình Giản.

Phùng Bình Giản cười cười, há miệng cười ha ha. Phùng Bình Giản dừng cười nói: "Đúng vậy, thế nhưng là, người có huyền sức lực, đây chính là phương đông lực lượng mạnh nhất, ta không cách nào không chế người, cho nên, chỉ có thể giết người."

Lương Khang bình thối thối hòng sùng khoái, đối Phùng Bình Giản nói: "Chất nhi cung tiễn Nhị thúc về nước!"

Phùng Bình Giản lúc này khỏe miệng mới dâng lên vẻ tươi cười. Nhìn xem ngã vào trong vũng máu mấy người, trong mắt lóe lên một nụ cười khinh bỉ. Phùng Bình Giản cười đắc ý: "Còn tưởng rằng Hoa Hạ đế quốc khả năng xuất hiện mấy cái cao thủ chân chính, thế nhưng là ngay tại ta như thế dễ như trở bàn tay thủ đoạn phía dưới, thế mà liền toàn quân bị diệt, thật đúng là một đám cao thủ a, ha ha ha!"

"Nhị thúc năng lực mới thật sự là mạnh nhất, Khang bình thụ giáo." Lương Khang bình nghênh hóp đường.

Phùng Bình Giản nhẹ nhàng cười nói: "Người phải biết, mọi rợ mặc dù thực lực nổi bật, thế nhưng là cũng là kém cỏi nhất một túm người, phá vỡ Hoa Hạ sắp đến, đợi ta phá vỡ Hoa Hạ về sau, Khang bình người chính là người thừa kế của ta."

"Như vậy, nước Mỹ..."

Phùng Bình Giản cười nói: "Nước Mỹ, là chúng ta cường lực hậu viện." Chỉ là hắn khỏe mắt cái kia một tia kiệt ngạo lại bán hẳn...

Phùng Bình Giản chậm rãi mang theo lương Khang bình rời đi, đi vào quang huy dưới ánh mặt trời.

Vô số phóng viên chen chúc mà đến, cấp tốc vòng vây Phùng Bình Giản.

"Phùng tiên sinh, xin hỏi người về Hoa Hạ nguyên nhân..."

"Phùng tiên sinh, nghe nói người lúc trước bởi vì trong nhà lọt vào phá hư mới đến nước Mỹ học tập, người lần này về nước về sau..."

"Phùng tiên sinh..."

Thật là có không sợ chết phóng viên.

Phùng Bình Giản trong lòng cười lạnh, bất quá khỏe miệng vẫn là đã phủ lên theo thói quen tiểu dung, vì những ký giả này từng cái đáp lại.

Nụ cười của hắn hòa ái dễ gần, khuôn mặt của hắn phảng phất lão nhân hiền lành, hắn lộ ra hắn run rẩy tay, hướng tất cả mọi người gửi tới lời cảm ơn, cùng tạ lỗi...

Hết thấy đều tiến hành đầu vào đầy lấy.

Lập tức, rất nhanh, lập tức ta liền có thể trở lại cái kia sinh ta nuôi ta địa phương, đi báo thù. Phùng Bình Giản trong lòng suy nghĩ, từng bước từng bước hướng về sân bay đi đến.

An toàn, chỉ cần đáp vào máy bay, mình chính triệt để an toàn. Sân bay bên ngoài, tất cả quân đội thành viên tay bắn tia đã hoàn toàn chuẩn bị xong, tất cả muốn ám sát Phùng Bình Giản người đều bị thảm liệt diệt sát.

Sơ dương chiếu xéo, Lâm Hưng chậm rãi mở mắt ra.

Không chết!

Vậy mà không chết!

Lâm Hưng nhìn xem trên người mình đạn xuyên qua địa phương, như trước vẫn là máu tươi chảy xuôi, Lâm Hưng cũng cảm nhận được, sinh mệnh khí

tức tựa hồ đang trôi qua. Triệu Thu Thần chỗ hạ thủ mặc dù tàn nhẫn, thế nhưng lại lưu lại tuyến một, cái này tuyến một, thậm chí lương Khang bình đều không có nhìn ra.

Thế nhưng là chung quy muốn chết!

Lâm Hưng cười thâm lấy, thể nội suy yếu đã dần dần cảm nhiễm Lâm Hưng.

Lâm Hưng cảm nhận được, mình cũng nhanh phải chết, nhanh! Dạ Vương muốn giết người, không ai có thể còn sống. Lâm Hưng tự lẩm bầm, thế nhưng là không làm được, Phùng Bình Giản đã rời đi... Hắn lập tức liền có thể lấy về nước đi báo thù...

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng chợt nhìn thấy từng đoàn từng đoàn hoa tươi, nhiều đám hoa tươi, còn có nước mắt đưa Phùng Bình Giản trắng diện.

Vô số lạc sơn ky thị dân đứng xa xa nhìn Phùng Bình Giản, hướng Phùng Bình Giản thăm hỏi, Phùng Bình Giản cũng mỉm cười nhìn xa xa lạc sơn ky thị dân.

Lâm Hưng ngẩng đầu, chỉ gặp Phùng Bình Giản tiến lên cuối cùng phương hướng ngay tại phía trước mình năm trăm mét. Lâm Hưng đưa tay, cảm nằm dưới đất sủng ngấn.

Năm trăm mét, sủng ngấn tầm bắn chỉ có năm mươi đến một trăm mét, một thanh sủng ngấn, có thể làm được a?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Muốn xưng đế

Xoạt!

Lâm Tâm nhi đánh thức, lâm Tâm nhi gãi đầu, tự lẩm bầm: "Không nghĩ tới vậy mà ngủ lâu như vậy."

"Ôi, Tâm nhi, người tỉnh rồi." Đinh Ngưng đẩy cửa ra, vừa hay nhìn thấy lâm Tâm nhi đi ra ngoài, không khỏi kêu lên.

Lâm Tâm nhi nhẹ gật đầu: "Đinh lão sư..." Đinh Ngưng thân nhiên cười nói mà nói: "Mau tới nhà ta ăn cơm, cơm đều chuẩn bị xong..." Lâm Tâm nhi nhẹ nhàng gãi đầu, trong đầu cảm giác nặng dị thường, tựa hồ đã trải qua cực kỳ lâu một sự kiện.

Lâm Tâm nhi đáy lòng tự nói: "Cái này mộng là thật a?" Đinh Ngưng lúc này đứng tại phía trước, nhìn xem lâm Tâm nhi, nhếch miệng lên một tia cười yếu ớt: "Ai nha, còn muốn cái gì đâu? Để người không nên quá thức đêm, người luôn luôn không tin, lúc này tin chưa?" Lâm Tâm nhi lau trán, nhẹ nhàng nói: "Còn tốt a, Đinh lão sư người trước đi qua, ta một hồi tới."

Đinh Ngưng xoay một vòng, miệng bên trong hoàn lẩm bầm: Cái kia tiểu hỗn đản, làm sao vẫn chưa trở lại, đây là đi đoạt tiền đi vẫn là thế nào...

Lâm Tâm nhi rửa mặt, ngồi tại phía trước cửa sổ trang điểm lấy.

Thẳng đến sau nửa ngày, lâm Tâm nhi nhẹ tay nhẹ vron vào dưới ghế ngồi, rút ra một cái vòng tay.

"Đây là trong mộng thông tin vòng tay... Tại sao lại xuất hiện ở trong mộng? Thôi Dịch Quân, thật sự có người này a? Chỗ nào, là địa phương nào, vì cái gì trong mộng ta sẽ tới đến nơi đâu..."

Lâm Tâm nhi thấp giọng thì thầm: "Vì cái gì... Tốt hồ đồ, lại tốt chân thực."

"Ba năm trước đây cha mẹ nuôi rồi nhà thời điểm chính là lưu lại cái này vòng tay... Vì sao trong mộng sẽ xuất hiện việc như thế. Chẳng lẽ là ta nghĩ nhiều lắm, vẫn là nói tiểu hưng tương lai cũng sẽ nhất định đập vào cha mẹ nuôi con đường nào... Cái kia tiểu hưng nhất định phải giết chết người là ai..."

Lâm Tâm nhi sửa sang trong óc phân loạn mạch suy nghĩ, sau đó không lâu ung dung thở dài: "Được rồi, những chuyện này, ngày sau rồi nói sau."

...

Phùng Bình Giản dần dần hướng về bên này đi tới, càng ngày càng gần, Lâm Hưng trong óc không ngừng tính toán, bao quát tốc độ gió, bao quát sủng ngấn đạn bắn ra gặp bên trên lực cản, còn có hết thấy khả năng gặp gỡ nguy hiểm cùng không thể dự báo sự tình.

Nhất định phải giết chết Phùng Bình Giản!

Lâm Hưng giọt mồ hôi trên trán theo huyết châu không ngừng lăn xuống tới.

Liệt nhật thiêu nung, nóng bức cùng đau đớn không ngừng tràn ngập Lâm Hưng toàn thân. Lâm Hưng chỉ có một cái, cũng là một cái duy nhất ý nguyện.

Giết chết Phùng Bình Giản!

Dị thường đơn giản tưởng niệm, lại trở thành chèo chống Lâm Hưng toàn bộ tín niệm tâm nguyện.

Ngón tay nhẹ nhàng uốn lượn, tại trên cò súng ma sát.

Lâm Hưng không xác định đến thích hợp nhất thời điểm có thể hay không bóp hạ cái kia cò súng... Không xác định một thanh nhiều nhất tầm bán một trăm mét súng ngắn có thể hay không bắn ra năm trăm mét.

Cũng không xác định, làm Phùng Bình Giản đứng tại phía trước thời điểm, mình còn sống hay không.

Huyền sức lực... Lâm Hưng trong óc tràn ngập không cam lòng tưởng niệm.

Mình là Dạ Vương a, một tên có được cường đại huyền sức lực Dạ Vương, thế nhưng là vì cái gì không thể vận dụng mình dựa vào sinh tồn huyền sức lực.

Ừng ục ục!

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng quay đầu nhìn thấy, mang trên tay Niệm Thu Sinh chiếc nhẫn thế mà lập tức rơi vào trên mặt đất đồng thời hướng phía mình lăn xuống đi qua.

Lâm Hưng nhớ đến lúc ấy khoe mắt của mình tựa hồ nhìn thấy, Niệm Thu Sinh trước khi chết tựa hồ nhẹ nhàng bóp trên tay chiếc nhẫn tựa hồ muốn lăn xuống ở trước mặt mình... Thế nhưng là cuối cùng tựa hồ bởi vì trước khi chết, cho nên chiếc nhẫn vậy mà không có hoàn toàn giữ lại, chỉ là bóp.

Lâm Hưng nhẹ nhàng vươn tay, nắm chặt Niệm Thu Sinh chiếc nhẫn.

Một cỗ lực lượng quen thuộc trong nháy mắt tràn vào đến trong lòng.

"Huyền sức lực... Lại là huyền sức lực, hần huyền sức lực lại là bắt nguồn từ chiếc nhẫn." Lâm Hưng lúc này kinh hãi gần như cuồng hi.

Có huyền sức lực, dù là một chút xú huyền sức lực Lâm Hưng, mới thật sự là Dạ Vương.

Dù là sắp chết!

"Tâm mạch đã đứt gãy, tử vong là chuyện tất nhiên... Dạ Vương muốn giết người, hoàn chưa bao giờ thất bại." Lâm Hưng khoe miệng hiện lên một tia trào phúng. Một cỗ huyền sức lực nhẹ nhàng bao vây lấy Lâm Hưng súng lục trong tay... Niệm Thu Sinh huyền sức lực chung quy vẫn là quá yếu, quá yếu.

Bất quá cũng đầy đủ.

Ngón tay còn quán huyền sức lực chậm rãi du lịch độ tới tay thương phía trên.

Phùng Bình Giản nhắm mắt theo đuôi hướng đi sân bay.

Làm một cái siêu cấp kẻ già đời, lừa giết hai tên phong hào cấp bậc cường giả, hoàn lừa giết 7 tên quốc gia đỉnh tiêm cao thủ, xúi giục một tên tổ A thành viên, giết chết hai tên tổ A thành viên.

Phần này chiến công, tại nước Mỹ trong lịch sử tuyệt đối là xưa nay chưa từng có.

Mặc dù ở trong đó cần các phương mưu đồ, thế nhưng là đối với Phùng Bình Giản tới nói nhưng cũng đầy đủ. Ai nói một cái tay trời gà không chặt người liền không ai có thể nhện? Tay trời gà không chặt nhân tài là chân chính giết người không chớp mắt ác ma.

Phùng Bình Giản nhếch miệng lên một tia nhe răng cười.

Đối với chính ủy Brendon những cái kia tiểu tâm tư Phùng Bình Giản nhất thanh nhị sở, thế nhưng là hần đã thu được đầy đủ tín nhiệm cùng lợi ích, tiếp xuống chính là như thế nào trở lại trong nước bố trí...

Những năm này, Phùng Bình Giản chẳng những điều giáo vô số đỉnh tiêm nhân tài lên vào đến Hoa Hạ, hơn nữa còn cùng thần bí một cái tổ chức nào đó không mưu mà hợp, bây giờ chỉ cần mình bước vào Hoa Hạ, lập tức liền khả năng tại Hoa Hạ phúc vũ phiên vân. Phùng Bình Giản hăng hái hướng về tất cả phóng viên phát tay, cái này đem là hần tương lai thành công một cái điển hình.

"Ta Phùng Bình Giản thế giới, từ vừa mới bắt đầu chính đã chú định không tầm thường. Ha ha ha ha!" Phùng Bình Giản cuồng tiếu quay người rời đi.

Lương Khang bình nhắm mắt theo đuôi đi theo Phùng Bình Giản.

Trên thực tế lương Khang bình không phải Phùng Bình Giản cái gì thân thích, chỉ là Phùng Bình Giản tổ tiên cùng lương Khang bình tổ tiên từng có một chút mờ nhạt gặp nhau. Phùng Bình Giản không chế tại phía xa nước Mỹ lương Khang yên ổn nhà, làm cho Lương gia cùng Phùng Bình Giản kết minh, cái gọi là đồng mưu đại sự.

Bây giờ lương Khang bình ngay tại dạng này một cái mâu thuẫn trong lòng bên trong không ngừng giãy dụa.

Từ nhỏ lương Khang bình chính thụ giáo dục cao đẳng, càng học xong như thế nào trở thành một tên chân chính quốc gia lương đồng.

Trở thành một cái giữ gìn hòa bình sứ giả, trở thành một cái giữ gìn an bình nghĩa vụ lính đặc chủng. Thế nhưng là bây giờ lại trở thành Phùng Bình Giản điều khiển gia tộc, phân loạn tổ quốc quân tiên phong.

Lương Khang bình tâm ngọn nguồn đang giãy dụa, đang reo hò.

Muốn hay không...

Phùng Bình Giản bỗng nhiên đứng vững, cái kia cái ót phăng phát lớn một đôi mắt: "Khang bình, tâm ngươi loạn."

"Nhị thúc, ta... Ta..." Lương Khang bình lão đảo đứng vững, đáy lòng dâng lên một cỗ bất an tâm tư.

"Khang bình a, ta và ngươi khác biệt." Phùng Bình Giản quay người, đem lương Khang bình kéo tại bên cạnh.

Phùng Bình Giản nhẹ nhàng nói: "Ta từ nhỏ liền bị gia tộc điều khiển, huấn luyện, điều khiển như thế nào xảo ngôn lệnh sắc, như thế nào nịnh nọt người khác, học được như thế nào trở thành một con giỏi về nguy trang hồ ly, điều khiển trở thành bây giờ bộ dáng như vậy."

"Ta từ nhỏ liền học được như thế nào từ ta sở tổ sở vì sự tình bên trong kiếm chác lợi ích, kiếm chác tài phú, lớn mạnh chính mình, "

"Ta từ nhỏ đã học tập như thế nào quản lý quốc gia, như thế nào đầy bụng kinh luân, như thế lừa gạt dân chúng, như thế nào lợi dụng dân tâm."

"Ta từ nhỏ đã học tập như thế nào quan sát người khác, như thế nào nịnh nọt người khác cùng như thế nào đi chấn nhiếp người khác."

"Ngươi biết đây là tại sao không?"

"Bởi vì ta, Phùng Bình Giản là bị chính là đế vương đến bồi dưỡng. Ta Phùng Bình Giản về nước, chính là muốn xưng đế!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Ta giận là trời

"Thúc... Thúc!" Lương Khang bình sinh chất chất trên mặt xuất hiện một tia chấn kinh. Phùng Bình Giản lại dám nói ra như thế đại nghịch bất đạo lời nói tới... Thế nhưng là đây quả thật là đại nghịch bất đạo a?

Phùng Bình Giản nhẹ nhàng cười cười, nhìn xem lương Khang bình: "Thế nào, hù đến ngươi rồi?"

Lương Khang bình chặt vật nuốt nước miếng một cái, nhìn xem Phùng Bình Giản, lắc đầu nói: "Không..."

"Nói xong ta, như vậy thì nói một chút ngươi đi."

"Ngươi gia thế thanh minh lỗi lạc, phụ thân ngươi càng là nổi danh đại thanh quan. Ngươi từ nhỏ nhận giáo dục cùng ta hoàn toàn tương phản, ngươi giáo dục là đền đáp tổ quốc, kính dâng mình, vì người khác cời mờ, vì hữu nghị không tiếc mạng sống, ngươi từ nhỏ đã là như thế một cái hoạt bát, sáng sủa, có lòng cầu tiến một đứa bé trai."

"Ngươi từ nhỏ đã làm xong vì tổ quốc kính dâng hết thân chuẩn bị, đơn giản tới nói chính là tấy nã. Mặc dù ta cũng là bị tấy nã, thế nhưng là ngươi

cũng là bị cái kia vô thượng vinh quang tẩy não, là bị cái kia vô thượng mới có thể tẩy não, là bị cái kia vô thượng tài phú tẩy não cũng là bị cái kia vĩnh vô chỉ cảnh, ái tâm tẩy não."

Phùng Bình Giản gắt gao bắt lấy lương Khang bình: "Đối với người khác mà nói, người chính là một cái ăn nói có ý tứ, vĩnh viễn kiên trì chính nghĩa một cái cổ hủ tới cực điểm người, thế nhưng là chính là người một người như vậy, bây giờ lại muốn cùng ta làm bạn."

"Kỳ thật ta và người giao lưu thời gian vẫn là quá ngắn."

Lương Khang bình lúc này đáy lòng đã hoảng sợ không kèm chế được, thế nhưng là hắn muốn động đạn, lại phát hiện mình căn bản là không có cách nhúc nhích.

"Thức, người..."

"Nếu có cơ hội, ta thật nghĩ mang người nhìn xem thế giới này xấu xí."

"Phụ thân người không tham ô, tại sao lại có nhục điểm rơi vào trên tay của ta?"

"Người gia thế trong sạch, vì sao lại cam nguyện cùng ta làm bạn?"

"Người làm sao không cần đầu óc của người ngẫm lại, trên cái thế giới này, cái gì không có giả?"

"Hiện tại cao cao tại thượng M đế, hắn là cái gì đẩy lên đi người cũng đã biết? Hết thấy xấu xí đều mai táng tại cái kia nhìn như ngăn nắp bề ngoài phía dưới."

"Những cái được gọi là đại nhân vật tham ô, lác mình biến hoá, trở thành cái gọi là quyền tặc. Những cái được gọi là đơn vị, không khỏi là dùng người không khách quan, không khỏi là tiền tài mua bán. Người biết không, trên tay của ta bây giờ tại Hoa Hạ có bao nhiêu cái nhân viên, những nhân viên này, mỗi người đều là kẻch xù đầu tư, mỗi người đều dùng những này kẻch xù đầu tư đánh vào đến tất cả đại tập đoàn bên trong."

"Thế nhưng là, ta những này kẻch xù đầu tư, ngày sau vì ta hồi báo lại chính là toàn bộ tập đoàn, người biết, ta chưa từng làm mua bán lỗ vốn."

"Những cái được gọi là thần quang phổ chiếu người a, ai không phải dùng hư giả tin tức đến bao phủ lại?"

"Ai cũng tại nghĩ cách lường gạt thế nhân."

"Thần quang phổ chiếu người lường gạt thế nhân, một thân chính là chân chính thần."

"Mà một chút tiểu nhân vật leo ra, nghênh tiếp chính là nghiêm khắc gỗ, còn có một câu vì cái gọi là chính nghĩa. Chính nghĩa, a, cao cỡ nào còn một cái danh từ, thế nhưng là ta lại hồ thẹn tại làm ngơ. Ta chính là Phùng Bình Giản, ta chính là trên thế giới này tương lai thần, "

"Làm ta đứng ở cái thế giới này đỉnh thời điểm, ta tùy tiện giở trò dối trá, ai có thể biết, ai dám biết, ai biết dám nói?"

"Ha ha ha, đây chính là quyền lợi, đây chính là đại nhân vật quyền trong tay. Đại nhân vật trong mắt tiểu nhân vật chính là mặc người bóp nát sâu kiến."

"Ta Phùng Bình Giản, nhất định trở thành đại nhân vật, ta Phùng Bình Giản chính là trên thế giới này tương lai duy nhất đại nhân vật, ta cũng phải thiên địa này vạn vật vì sở cầu. Ta muốn nhìn, sinh ở nước sôi lửa bỏng bên trong người không cam lòng hồ hết, ta muốn nghe đến vậy trên thế giới nhất là oan khuất người gầm thét thanh âm, ta muốn để thế giới tất cả mọi người biết, ta Phùng Bình Giản lời nói chính là thần, ta Phùng Bình Giản, chính là trên thế giới này duy nhất thần, cũng là trên cái thế giới này, không thể trái nghịch thần."

"Cái gì công bằng chính nghĩa, toàn mẹ nhà hắn cầu thí, toàn mẹ hắn vô nghĩa."

"Cái gì giữ gìn chính nghĩa, tại đại nhân vật trước mặt chính là một cái khẩu hiệu, hô hào chơi khẩu hiệu. Mà tại tiểu nhân vật trước mặt, hết thấy đều chỉ khả năng bị ép lường gạt. Ai không tham? Ba năm thanh Tri phủ, mười vạn bổng tuyết ngân. Nếu không phụ thân người tại sao lại bị ta bắt được nhục điểm? Đồng thời nhờ vào đó trở thành người Lương gia phân loạn căn do!"

"Người Lương gia đã nổi lên phản tâm tư, rốt cuộc không thể quay về, rốt cuộc không thể quay về, người còn muốn kiên trì người cái gọi là chính nghĩa sao? Trong miệng người cái gọi là chính nghĩa, vì nhân dân phục vụ vẫn là một câu nói thật a?"

"Giả!"

"Chính là người lương Khang bình, vì nhân dân phục vụ thời điểm chẳng lẽ liền không có tư tâm, chẳng lẽ liền không có bất luận cái gì một chút xíu xấu xí?"

"Chúng ta chỉ là không quen phóng thích trong lòng mình xấu xí thôi, kỳ thật tất cả chúng ta đều là giống nhau người. Nhân chi sơ tính bổn thiện, thế nhưng là hiện thực đang bức bách người đi làm ác."

"Kỳ thật tại ta lúc còn rất nhỏ, ta cũng khát vọng trở thành một tên người khiêm tốn, trở thành từng người từng người quan quốc tế một tên đại nhân vật, cũng trở thành từng người từng người diệu Hoa Hạ nhà khoa học, thế nhưng là trên thực tế hết thấy đều là hư ảo, cha mẹ ta bị đánh nhập đại lao về sau, ta liền trở thành những này trong mắt mọi người đỉnh cái gai trong thịt, hận không thể đem ta xử trí cho thống khoái."

"Ta bắt đầu đi mới vừa tới nước Mỹ du học, thế nhưng là ở chỗ này, người không có năng lực, không có thực lực, người liền không có quyền nói chuyện, ở chỗ này, người muốn cái gọi là quyền nói chuyện chính là thu hoạch được càng lớn năng lực, một trương ngọt ngào miệng để cho ta trở thành cái này học viện lão sư sùng nhi, một câu cung nghênh lời nói để cho ta thu được cùng nước Mỹ tổng thống đối thoại cơ hội, mà cùng nước Mỹ tổng thống đối thoại thời khắc, ta lại nắm giữ nước Mỹ tổng thống tính cách, đồng thời đúng bệnh hốt thuốc..."

"Ta vì hắn đã tâm chôn xuống thuốc nổ, để hắn đi nhóm lửa, sau đó hắn trở thành trên cái thế giới này vĩ đại nhất tổng thống, để cho người ta người yêu mến, để cho người ta người cung phụng, để cho người ta người đều đi chiêm ngưỡng. Hắn bởi vậy trở thành toàn thế giới đỉnh chuỗi thực vật người. Chỉ vì hắn là sinh tại cái này quốc thổ phía trên thôi..."

"Tiểu nhân vật muốn sinh tồn, chính cần thận từng li từng tí, một bước sai, đây bàn đều thua, một bước sai, bước đi liên tục khó khăn."

"Muốn có ngày nổi danh?"

"Ha ha... Người mãi mãi cũng sẽ không có."

"Ta cho người biết những này, chỉ là muốn chăm chú nói cho người, ta là một cái triệt đầu triệt để ác nhân."

"Ta đối với người nói những này, chỉ là muốn phát tiết ta nhiều ngày đến gửi lại buồn khổ. Ta rốt cục bắt đầu giết chóc cái chỗ kia người, ta rốt cục bắt đầu mổ giết..."

"Tương lai ngay ở dưới chân ta, mà ta đem dùng người khác máu tươi, nhóm lửa ta tương lai quét khỏi con đường."

"Kỳ thật người lúc đầu có thể trở thành một cái lịch sử nhân chứng, đáng tiếc, người ta không cùng đường. Đã không cùng đường, như vậy người cũng chỉ có chết, cũng chỉ có chết, mới có thể để cho ta và người triệt để tách ra đi."

Phùng Bình Giản nhẹ nhàng vịn lưng Khang bình, thở dài: "Khang bình, kỳ thật ta rất xem trọng người, người là như thể bình thường, thế nhưng là lại như thể ngu dốt, nếu có thời gian, ta sẽ hảo hảo bồi dưỡng người, thế nhưng là thời gian không đợi người, ta đã già, ta không thể tại tiếp tục bồi dưỡng người."

Phốc!

Lưng Khang bình miệng bên trong bỗng nhiên phun ra máu tươi.

"Người tới, vị tiền sinh này đột phát tật bệnh, giúp ta đưa đi bệnh viện đi." Phùng Bình Giản nhẹ nhàng buông xuống lưng Khang bình, để cho người khác mang theo lưng Khang bình nhẹ nhàng chậm rãi đi.

Phùng Bình Giản xa xa ngắm nhìn lưng Khang bình rời đi thân ảnh, sau đó thở dài một tiếng, lại là cười dài một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Còn sống thật là tốt

Từ vòng dần dần xâm nhập mà đến, liệt nhật chiếu xạ phía dưới, Lâm Hưng càng phát ra cảm thấy thân thể mệt mỏi.

Huyền sức lực còn tại chậm rãi lưu động, Phùng Bình Giản thế mà đứng tại chỗ, Lâm Hưng trong óc không khỏi bay trở về đến nhà hương.

Lâm Hưng nhớ tới quê quán bên trong cùng lâm Tâm nhi cùng chung nan quan thời khắc, nhớ tới lúc trước thăm mến Liễu Tiểu Nhu cùng Khâu Tinh thời điểm ngọt ngào, nhớ tới huấn luyện thời điểm nỗ lực, nhớ tới một chút rất khó nhớ tới sự tình.

Nhân sinh như mộng, đây hết thấy thật đúng là như mộng a.

Lâm Hưng đáy lòng thấp giọng tự lẩm bẩm.

Như bây giờ cục diện kỳ thật cũng rất tốt, chí ít, mình chết rồi, mà Phùng Bình Giản nếu như còn có chút nhân tính lời nói có lẽ sẽ không từ chối nói mình muốn giết hắn đi... Đương nhiên, cho dù là hiện tại mình giết chết Phùng Bình Giản, chỉ sợ cũng sẽ không có người cho rằng là mình giết chết.

Dù sao trước đó mình là thật sự chết rồi, chỉ ít tên kia vẫn còn tồn tại cấp A đặc chiến đội viên sẽ vì tự mình rửa thanh thanh Bạch Nhiên...

Bất quá coi như lui một bước giảng, mình chết rồi, đồng thời bị bọ là vì giết chết Phùng Bình Giản, như vậy tối đa cũng chính đồng kết thế ngân hàng của mình, sau đó còn cho lâm Tâm nhi cùng Liễu Tiểu Nhu một hoàn cảnh yên ổn sinh hoạt thôi...

Kỳ thật hết thảy nhìn, vô luận mình như thế nào chết, người nhà tựa hồ cũng tạm thời sẽ không nhận liên hệ. Mà lại Phùng Bình Giản chết đi, như vậy cũng liền không ai khả năng khống chế hai nữ, coi như Phùng Bình Giản không chết, ta đã chết đi, Phùng Bình Giản cũng nên sẽ không làm khó hai người bọn họ đi.

Hết thảy đều là vận mệnh.

Lâm Hưng tựa hồ cảm nhận được, tại mảnh thế giới này, bàn tay lớn kia bên trong vận mệnh chính là để cho mình bọn người chết ở chỗ này.

Đây là Phùng Bình Giản thiết định một cái bẫy, thế nhưng là giải cục người nhưng không có bất luận kẻ nào có thể làm được, tất cả Phùng Bình Giản thắng lợi, hắn trở thành trong này tạm thời thắng lợi một cái giấu ở chỗ tối cường giả.

Ai nói người trí tuệ không được?

Như là Phùng Bình Giản túi khôn, động thủ mới thật sự là giết người không chớp mắt, hắn có thể giết chết bất luận cái gì mạnh mẽ hơn hắn vô số lần cường giả, mà hắn chỉ là một vị trang vị nhỏ yếu, nhỏ yếu, vô hạn nhỏ yếu.

Lâm Hưng lúc này trong óc cũng tràn vào một chút Hiền Viên ý chí, lúc trước Hiền Viên vì chiến thắng Xi Vu, không phải cũng một vị đầu hàng, một vị trốn tránh, thế nhưng là cuối cùng lại chuyển bại thành thắng.

Lưu Bang một vị trốn tránh, lợi dụng thủ hạ mưu đồ gian kế, lại hại Hạng Vũ ô sông tự vẫn.

"Nếu có đời sau, nhất định phải làm một cái hiểu được kế hoạch người, làm một cái khả năng mưu thiện đoạn người, làm một cái chân chính mạnh mẽ cùng mưu chung lấy người... Đáng tiếc, chết chính là chết, nào có cái gì đời sau?"

Lâm Hưng cười khổ nhìn người bên cạnh, khoe miệng tràn ra một tia thờ dài, một tia tiếc hận. Dứt bỏ Phùng Bình Giản ác, kỳ thật Phùng Bình Giản cái kia trí tuệ mới thật sự là không có gì sánh kịp.

Mặt trời cháy bỏng, Phùng Bình Giản cảnh giác nhìn xem bốn phía, hắn đang đi hướng đi phi trường con đường.

Thế nhưng là thích hắn quá nhiều người, phóng viên càng là chen chúc ba tầng trong ba tầng ngoài, người vĩnh viễn cũng vô pháp tường tượng, một đám đèn flash không hết phóng viên vòng vây ở sân bay con đường hiện tượng.

Phùng Bình Giản rất hưởng thụ thời khắc như vậy, thời khắc như vậy chính là chân chính nắm giữ nắm đầm, chân chính nắm giữ lấy năng lực thời khắc. Chỉ có trở thành chân chính đại nhân vật mới có thể có cao nhất có thể sức lực, mới có thể có tối cao quyền lợi, mới có thể có cao nhất vinh quang.

"Ta Phùng Bình Giản, từ bước vào cái này phi trường một khắc, liền sẽ thành xưa nay chưa từng có truyền kỳ." Phùng Bình Giản cười nhẹ quay người.

Từng bước một bước vào đến sân bay.

Bành!

Lâm Hưng súng lục trong tay phát ra một tiếng rất nhỏ súng vang lên.

Tiếng súng gào thét mà lên, trong nháy mắt bay vọt tiến vào Phùng Bình Giản trong mắt.

Phùng Bình Giản hoảng sợ quay người, hắn thấy được cái kia gào thét mà đến đạn, cũng nhìn thấy cái kia nằm trên mặt đất vốn đã đáng chết Lâm Hưng...

Trăm mật tất có một sơ!

Phùng Bình Giản trong óc dâng lên như thế một cái không cam lòng tâm tư, bất quá khoe miệng vẫn là mang theo một tia trào phúng tính chất tiểu dung.

Năm trăm mét khoảng cách, coi như người mạnh hơn người, tại một cái cấp độ A đặc chiến đội viên trước mặt hết thảy cũng đều là hư ảo.

Tổ A đặc chiến đội viên oanh một cái lao đến, đồng thời đem Phùng Bình Giản bảo hộ tại ở giữa. Xuyên thấu qua cấp A đặc chiến đội viên, Lâm Hưng phảng phất thấy được Phùng Bình Giản cái kia nụ cười khinh thường.

Tựa hồ là lại nói, nhìn, Dạ Vương lại xuất thủ, thế nhưng là vẫn là nhất định thất bại.

Lâm Hưng cũng nhìn xem Phùng Bình Giản, cặp kia hơi có vẻ non nớt nhưng lại thế sự xoay vần trong đôi mắt xuyên thấu qua chính là vô cùng kiên định.

Phùng Bình Giản cũng nhìn thấy lấy hai mắt, hắn tựa hồ có thể biết, Lâm Hưng là lại nói: Không có Dạ Vương giết không được người, người ngay tại chỗ nào chờ chết đi.

Phùng Bình Giản ha ha phá lên cười.

Nơi xa phản ứng nhanh chóng tay súng máy từ tầng lầu lên đi cạch xoạch xạ kích xuống tới, toàn bộ xông vào đến Lâm Hưng trên thân thể.

Từ vong đã đến gần, Lâm Hưng nhưng như cũ ngược nhìn Phùng Bình Giản, khóe miệng mang theo một tia nụ cười giễu cợt.

Phùng Bình Giản xoạch đốt lên một điếu thuốc, nhẹ nhàng quất lấy.

Sau đó nhìn nơi xa bay tới đạn đã bị tổ A đặc chiến đội viên cấp khổng chế tại phía trước. Nếu như Lâm Hưng còn sống tất nhiên khả năng nhìn thấy, tổ A đặc chiến đội viên trong tay cũng là một chiếc nhẫn, mà chiếc nhẫn này bên trong liền tại phóng thích lấy so Niệm Thu Sinh trong tay chiếc nhẫn càng cường đại hơn quang mang.

Tổ A đặc chiến đội viên thực lực cường hãn, Lâm Hưng thủ đoạn cũng không yếu. Cho nên tại Lâm Hưng sau khi chết, tổ A đặc chiến đội viên thế mà cùng viên kia đạn giằng co tại không trung.

"Dạ Vương trước khi chết ý chí quả nhiên không tầm thường." Tổ A đặc chiến đội viên dưới đáy lòng tự lẩm bẩm. Khóe miệng lại móc ra một tia khinh thường, hẳn cũng rõ ràng Niệm Thu Sinh trong tay có một viên vỡ vụn chiếc nhẫn, thế nhưng lại cũng không có một chút tác dụng nào.

Đây chẳng qua là một viên tàn phá chiếc nhẫn thôi, một viên tàn phá chiếc nhẫn có chỗ lợi gì? Có trời mới biết.

...

Lâm Hưng ý thức dần dần lộ ra mơ hồ, hẳn cảm giác mình tựa hồ đang từng bước thức tỉnh.

Lâm Hưng nhẹ nhàng mở mắt ra, chỉ gặp trước mắt là bụi mênh mông hết thấy.

Trong óc lúc sắp chết ý chí cũng dần dần khu động lấy Lâm Hưng, Lâm Hưng chậm rãi từ trong sương mù đi ra.

Nghênh đón Lâm Hưng chính là trẻ tuổi không biết tên sĩ quan.

"Chúc mừng tiên sinh, ở lại bên trong 100 điểm chuông." Đồ rắn ri sĩ quan đi tới, đối Lâm Hưng cúi chào nói. Lâm Hưng sờ lấy đầu, mơ hồ có loại buồn ngủ cảm giác.

"Đây là nơi nào..." Nhớ tới bên trong kinh lịch hết thấy, Lâm Hưng theo bản năng hỏi một câu.

Tuổi trẻ đồ rắn ri sĩ quan nhìn một chút Lâm Hưng, sau đó cười nói: "Mang Lâm Hưng tiên sinh xuống dưới nghỉ ngơi đi..." Lâm Hưng đầu óc như là bột nhão, không thể tưởng tượng nổi quay đầu, lại không thể tưởng tượng nổi lần nữa đi về phía trước.

"Ta còn sống?" Đi ra khảo thí quán, Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn bầu trời.

"Mẹ hắn còn sống thật là tốt a." Lâm Hưng thở một hơi thật dài, ngửa mặt lên trời phá lên cười.

"Có khói a?" Lâm Hưng nhìn một chút bên cạnh một người lính.

Bên cạnh quân nhân nhắc nhở: "Tiên sinh, nơi này cấm chỉ hút thuốc."

"A, dạng này a, vậy quên đi." Lâm Hưng nhìn xem sáng tỏ bầu trời, lập tức có loại giành lấy cuộc sống mới cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Siêu cường C P

Đạt được xuống.

Lâm Hưng 99. 99

Chưa bao giờ bất cứ người nào đi đến trận này sự kiện điểm cuối cùng, Lâm Hưng làm được, không chỉ có làm được, hơn nữa còn chênh lệch như vậy một chút xui liền đâm giết Phùng Bình Giản.

"Không biết tiên sinh họ gì?" Lâm Hưng nhìn một chút bên cạnh đứng đầy sĩ quan. Tuổi trẻ sĩ quan nhìn một chút Lâm Hưng, cười nói: "Miễn họ Tôn, người gọi ta tiểu Tôn là được."

Lâm Hưng ngẩng đầu nhìn một cái cái này cái gọi là tiểu Tôn, không thua kém ba mươi tuổi, nhìn trầm ổn mà hữu lực sĩ quan, thế nhưng lại ở trước mặt mình, để cho mình gọi hắn tiểu Tôn? Ha ha, thế giới này biến hóa thật đúng là nhanh đây này.

Lâm Hưng ngẩng đầu lên, nhìn xem tiểu Tôn, nói: "Tiểu Tôn sư phó, kỳ thật ta là nghĩ hỏi một chút người, cái này trong ảo cảnh phát sinh đều là thật sao?"

Tôn sư phó ngẩng đầu lên, sau đó thấp giọng tại Lâm Hưng trước mặt nhẹ nhàng nói ra: "Lâm tiên sinh, đừng nói ta không có nói cho người, trong này nhưng thật ra là chân thực..."

"Lúc ấy cái này Phùng Bình Giản không chỉ có an toàn trở về nước, hơn nữa lúc trước đối với hắn ám sát người, cơ hồ tất cả mọi người bị hắn tàn nhẫn truy sát, mà lại hắn còn cùng trong truyền thuyết tu luyện huyền sức lực Ma Tông cùng một chỗ, tại Phùng Bình Giản bố trí phía dưới, chúng ta Hoa Hạ phương diện có thể nói là tổn thất nặng nề."

"Vì thế chúng ta bỏ ra vô số đại giới mới thu được thắng lợi cuối cùng, mà lại cạo xương liệu độc, nhẫn tâm đem Phùng Bình Giản hết thảy khoa học kỹ thuật đều cấp bóc ra mở đi ra, nếu không hiện tại tổ chức chúng ta chỉ sợ đều muốn lọt vào Phùng Bình Giản khống chế."

"Vì đối phó Phùng Bình Giản, tổ chức chúng ta lợi dụng huyền sức lực chế tạo như thế một cái không gian ảo, chính là vì để cho chúng ta đội viên đều biết đến Phùng Bình Giản đáng sợ, "

Lâm Hưng khẽ nhíu chân mày: "Nói cách khác, chân chính Phùng Bình Giản không chỉ có còn sống, hơn nữa còn sống ở Hoa Hạ phương diện, giấu ở chỗ tối?"

Tôn sư phó nhẹ gật đầu: "Ừm, cái này Phùng Bình Giản trí tuệ siêu quần, bố cục khổng lồ, chúng ta những năm này một mực tận sức tại đảo móc Phùng Bình Giản an bài quân cờ, thế nhưng là đều không ngoại lệ đều thất bại. Cho nên, chúng ta đều biết, sớm muộn cũng có một ngày, Phùng Bình Giản sẽ mang theo hắn không lồ cục diện đến phá vỡ chúng ta Hoa Hạ thống trị... Mà chúng ta cần phải làm là đem hết toàn lực đi ngăn cản đây hết thảy phát sinh, "

Lâm Hưng nuốt nuốt đầu lưỡi, không để lại dấu vết nhẹ gật đầu.

"Đúng rồi, người biết lúc trước dẫn đầu Phùng Bình Giản về nước người đều là ai a?"

"Ai, đừng nói nữa, lúc trước dẫn đầu Phùng Bình Giản về nước người, kỳ thật phát sinh cục diện cùng các người cục diện bây giờ cơ hồ không kém bao nhiêu. Vì thế mấy cái trở về từ cõi chết từ trên biển trở về người bị Phùng Bình Giản tố giác, cuối cùng tổ chức tước đoạt bọn hắn tất cả tiền tài, đem bọn hắn phân phát tại sơn dã sinh hoạt, bọn hắn trở thành mai danh ẩn tích ẩn sĩ... Bất quá về sau bọn hắn cũng lần lượt bị Phùng Bình Giản ám sát. Hiện tại đoán chừng sống sót cũng không nhiều đi."

"Lúc đương thời hai cái tuyệt đại song kiều, thế nhưng là bị Phùng Bình Giản ám hại, cuối cùng chỉ có thể nuốt hận... Ai, Phùng Bình Giản chính là như thế một kẻ đáng sợ. Bây giờ tổ chức muốn đền bù hai tên song kiều, thế nhưng là phát hiện đây đối với vợ chồng đã chết đi... Cho nên tổ chức cuối cùng chỉ có thể bắt buộc đi lựa chọn lui cách."

Lâm Hưng nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Lâm Hưng trong óc không khỏi nhớ tới cha mẹ của mình, hỏi: "Đúng rồi, người biết đôi phu phụ kia là lúc nào ngộ hại sao?"

"Ba năm trước đây đi, nghe nói lúc ấy cũng là bởi vì đôi phu phụ kia ngộ hại, mới sớm mở ra Phùng Bình Giản bố trí. Bất quá cũng có nói là đôi phu phụ kia là tự nguyện lấy cái chết để chứng minh trong sạch."

"Cái kia Phùng Bình Giản là lúc nào về nước?"

Tiểu Tôn sư phó đối với cái này tựa hồ hiểu rõ vô cùng, cơ hồ không cần suy nghĩ đáp tới: "Ba năm trước." Lâm Hưng nào hải không khỏi muốn ba năm trước, mình cũng chỉ là một cái hơn mười tuổi hài tử.

Lâm Hưng nhìn một chút phía trước, hỏi: "Đúng rồi, còn có những khảo nghiệm khác a?"

"Không có, người còn muốn nhiều ít khảo thí, cái này một cái khảo thí kỳ thật đã khó lường, ở bên trong sớm người đã chết đều là bị đào thải, chỉ có sống đến người cuối cùng mới có thể sinh tồn, về phần dùng thế gian tính toán, kỳ thật đều là giả. Các người ở bên trong đến bây giờ cũng đã đi qua bây giờ."

"Đúng rồi huynh đệ, nếu như về sau bay lên, nhưng là muốn đối ta chiếu cố một hai a." Tiểu Tôn sư phó nhìn xem Lâm Hưng, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, tựa hồ là trò đùa.

Nhưng là Lâm Hưng trong lòng bàn tay lại nhận được nam tử đưa tới một trương thẻ ngân hàng: "Nghe nói quý tỷ bệnh nặng, đây là một chút tiền thuốc,

tiên sinh cần phải thủ hạ." Lâm Hưng bàn tay nhẹ nhàng cầm thẻ ngân hàng, nhìn kỹ một chút tiểu Tôn sư phó, khóe miệng dâng lên một tia cười lạnh.

Bất quá, tiền nha, ai không thích, ngày sau nếu có cần, giúp một cái người này cũng là có thể.

Tiểu Tôn sư phó bắt đầu cung duy nói: "Lần khảo nghiệm này, bảy tên đội viên toàn bộ hợp cách, mà lại Lâm Hưng tiên sinh thu được 99.99 phân, trở thành hoàn toàn xứng đáng để vương, mà cái kia Triệu Thư Thần cũng thực khó lường, lần trước ta cũng là nhìn xem Triệu Thư Thần khảo nghiệm, lần trước hắn là một tên siêu cấp cường giả, thế nhưng là lần này lại trở thành đỉnh tiêm phong hào cường giả, người quả nhiên là sẽ trưởng thành, bất quá Triệu Thư Thần tiên sinh lần này cũng là bị quy hoạch tại C tổ."

Lâm Hưng nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía đang đi tới Triệu Thư Thần.

"Người làm sao làm được để cho ta bắt từ?" Lâm Hưng nhìn về phía Triệu Thư Thần.

Triệu Thư Thần cười nói: "Ta thấy được con mắt của ngươi, đó là một đôi mắt bắt từ ánh mắt, cặp mắt kia thần để cho ta ý thức được, ngươi bây giờ còn không phải thời điểm chết."

Lâm Hưng một cái nắm đấm đánh tới hướng Triệu Thư Thần: "Cung nghênh ngươi trở về."

Triệu Thư Thần cười cười: "Tạ ơn!"

Lâm Hưng giống như cười mà không phải cười nhìn xem Triệu Thư Thần: "Ồ bên trong ngươi thế nhưng là một tên siêu cao lãnh nam thần, không biết tại hiện thực ngươi là thế nào."

Triệu Thư Thần con mắt sáng lên nhìn về phía Lâm Hưng: "Cái này sao, có thể muốn ngươi đời sau hiểu ta."

"Trong lai, hợp tác vui vẻ." Lâm Hưng vươn tay, Triệu Thư Thần cười nhìn về phía Lâm Hưng, đây là một cái có khác mị lực đại nam hài... Triệu Thư Thần tựa hồ chưa bao giờ thấy qua giống như Lâm Hưng độc lập đặc hành nam tử, cho nên hắn thân thiết tới gần Lâm Hưng.

Lâm Hưng giật nảy mình, nuốt nước miếng một cái nói: "Cái kia, Triệu tiên sinh... Chúng ta có thể hay không kéo ra một điểm khoảng cách?" Triệu Thư Thần kinh ngạc nhìn xem Lâm Hưng: "Về sau chúng ta chính là Thần Châu song hùng, còn cần kéo ra một điểm a? Ngươi không phải nói, ta là cao lãnh nam thần a?"

Lâm Hưng thổ huyết!

Muốn hay không vô sỉ như vậy a uy.

"Khụ khụ!" Vương Triết Hải thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Lâm Hưng đẩy ra Triệu Thư Thần.

"Thủ tục của các ngươi đều làm xong?" Vương Triết Hải nhìn xem Lâm Hưng hỏi.

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Xử lý tốt... Cho nên ngươi cũng không cần lo lắng." Đúng vào lúc này, lương Khang bình chạy tới, nhìn xem Lâm Hưng.

"Đa tạ Lâm công tử ân cứu mạng."

Lâm Hưng kinh ngạc: "Ta... Tựa hồ chưa làm qua cái gì."

Lương Khang bình nói: "Nếu như không phải nhìn thấy Lâm Hưng tiên sinh đeo ngũ tinh huy chương, chỉ sợ ta cũng vô pháp thức tỉnh, nếu như ta không cách nào bị giết chết, như vậy ta sẽ vĩnh viễn bị vây ở cục này bên trong, đến lúc đó nếu như hết thấy kết thúc ta còn chưa chết, như vậy ta sau khi đi ra cũng chỉ có thể là một tên cái xác không hồn người."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt phẩm tiểu nông dân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Gặp gỡ Khâu Tĩnh

Lương Khang bình nói xong quay người rồi đi, lưu lại Lâm Hưng một trạng hai hòa thượng không nghĩ ra...

"Giống như, ta cái gì cũng chưa từng làm..." Lâm Hưng nói.

Đúng vào lúc này Niệm Thu Sinh cũng chạy ra, nhìn xem Lâm Hưng nói: "Lâm Hưng tiên sinh, bí mật của ta hi vọng Lâm Hưng tiên sinh có thể vì ta giữ bí mật." Lâm Hưng nhìn xem Niệm Thu Sinh, đây chính là một cây bông bên trong châm, nói không chừng lúc nào liền bị đâm một cái.

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Còn phải tạ ơn tiên sinh sau cùng tặng cho, nếu không ta chỉ sợ cũng phải chết."

Niệm Thu Sinh nhẹ gật đầu, sau đó ngẩng đầu lên nói: "Ta ở trong đó kỳ thật một bộ phận cũng là ý chí của ta điều khiển, thế nhưng là thật lấy được sản phẩm, kỳ thật ta cũng không có như thế... Hư hỏng như vậy."

Lâm Hưng nhẹ gật đầu: "Ừm, kỳ thật ta thật bội phục tiên sinh một điểm chính là, tại loại này tình huống dưới thế mà còn có thể cho ta truyền lại đồ vật, lúc ấy ta liền suy nghĩ a, tiên sinh chính chính là thần nhân vậy!"

Phốc!

Triệu Thu Thần vừa uống xong thủy lập tức phun tới.

"Người làm gì đâu?" Lâm Hưng quay đầu nhìn xem Triệu Thu Thần.

"Không có... Chẳng qua là cảm thấy buồn cười."

Niệm Thu Sinh sắc mặt hơi khó coi, mặc dù ở bên trong hân hợp tác với Triệu Thu Thần, bất quá rất hiển nhiên, làm bên trong khổ cực một cái phối hợp diễn hân hiển nhiên còn không có nhập Triệu Thu Thần pháp nhãn. Mà lại Niệm Thu Sinh kỳ thật cùng Triệu Thu Thần có một loại mối thù truyền kiếp...

Bởi vì Triệu Thu Thần tại B tổ thời điểm, liền được xưng là có khả năng nhất tấn cấp trở thành B tổ xưng hào cường giả, hoặc là nói là tiến vào tổ A trụ cột.

Niệm Thu Sinh từng làm qua vô số tính toán, muốn để Triệu Thu Thần đi xuống thần đàn, lại không nghĩ rằng cuối cùng đều vô tất mà chấm dứt, thế nhưng là được đến toàn không uống phí chính là Triệu Thu Thần thế mà mình chào từ giả. Vì thế Niệm Thu Sinh cơ hồ phát động hết thảy có thể phát động lực lượng, mới đem Triệu Thu Thần triệt để biến thành thứ dân.

Thế nhưng là không nghĩ tới Triệu Thu Thần lúc mình biến hoá trở thành C tạo thành viên, mà lại một lần khảo thí vậy mà không chỉ là siêu cấp cường giả, mà là trở thành cường giả đỉnh cao...

"Người này, khả năng không trừu tượng tận lực không trừu tượng." Triệu Thu Thần chịu đựng sang đây xem lấy Lâm Hưng nói. Lâm Hưng nhếch miệng, dâng lên một tia cười khê.

Lâm Hưng đuổi ra lưng mồi: "Được rồi, Vương Triết Hải đại nhân, hiện tại mang bọn ta về trước Thanh Sơn thị đi, ở chỗ này lâu như vậy, ở trong giấc mộng lại ngây người sinh từ mấy ngày, hiện tại trong lòng ta mỗi một tới cực điểm."

Trở lại nội thành đã là 5h chiều nhiều, Lâm Hưng cùng Triệu Thu Thần Vương Triết Hải mỗi người đi một ngựa về sau liền hướng về nhà mình đi đến.

Đúng vào lúc này, Lâm Hưng bỗng nhiên đứng vững, nhìn xem phía sau nói: "Không biết công tử còn muốn cùng ta bao lâu." Đoạn Tử Minh từ trong góc đi ra.

"Đoạn Tử Minh, người tại sao lại ở chỗ này?"

"Ai, mẹ hán, ta chỉ là ưa thích một điểm loại kia âm hiểm cố sự nhân vật chính, không nghĩ tới sau khi đi vào liền thành dạng này, sau đó sau khi đi ra, người khác là gặp ta liền sợ, ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có người khả năng không sợ ta, đứng, ta về sau đều cùng người hỗn được rồi..."

"Ngạch... Người không phải B tạo thành viên sao?"

Đoạn Tử Minh cười nói: "Cái gì ABC, tại trong mắt cường giả chính là trò cười, chỉ cần người bảo bọc ta, từ nay về sau ta chính là C tạo thành viên cũng không ai sẽ trách ta."

"Người đi theo ta đến chính là nghĩ nói những này?"

"Tốt a, kỳ thật ta cũng bị an bài đến bảo hộ cái kia trong cao ốc cũng không trọng yếu nhân vật, cho nên chúng ta mới bị ép xuống núi. Bất quá ta không thích sống chung, cho nên cuối cùng bị người cấp quảng, hiện tại chỉ có một mình ta, người nói chuyện này làm..." Đoạn Tử Minh nắm lấy đầu, như cái giống như con khi bắt đết dĩ nhiên xem Lâm Hưng.

"Người nói thẳng đi..."

"Tìm người mượn ít tiền." Đoạn Tử Minh gọn gàng dứt khoát đường.

Lâm Hưng nhếch miệng.

"Người yên tâm đi, chúng ta những người này, từ nay về sau đều là không sai biệt lắm ba năm không khai trương, khai trương ăn ba năm chủ, cho nên ta hiện tại mượn người tiền, ngày sau là nhất định sẽ trả lại."

Lâm Hưng cười nói: "Vạn nhất không trả nổi đâu?"

"Không trả nổi chính không trả nổi lạc, còn có biện pháp gì, dù sao ta đều đã chết." Đoạn Tử Minh đến là sáng sủa.

Lâm Hưng quay đầu, Đoạn Tử Minh lập tức tiến lên, đẩy Lâm Hưng nói: "Ai nha, ta hảo đại ca, người giúp đỡ chút được rồi, người nhìn ta như thế ngọc thụ lâm phong một tên công tử ca, nếu như bị chết đói vậy coi như là thế giới này mười từ một cái cự đại tồn thất..."

Lâm Hưng cơ hồ thổ huyết, cái này mẹ hán vẫn là trong ảo cảnh nhìn thấy cái kia lãnh khốc hán tử a?

Lâm Hưng từ cái kia tiểu Tôn sư phó thể ngân hàng bên trong lấy ra một vạn khối cho Đoạn Tử Minh, kiểm tra một hồi bên trong, lại có cao tới 20 vạn tiền tiết kiệm. Lâm Hưng khẽ thở dài một hơi, không nói thêm gì, quay người rời đi.

Khâu Tĩnh đứng vững, ngậy người nhìn về phía trước đứng vững Lâm Hưng.

Nghĩ đến Lâm Hưng qua lại đã làm hết thấy, Khâu Tĩnh lập tức đáy lòng có loại ngọt ngào cảm giác, bất quá nhớ tới sáng sớm mộng cảnh, Khâu Tĩnh càng là cảm giác trong lòng phẳng phất ăn Nãi đường.

Bất quá nàng vẫn là nhẹ nhàng ngừng lại, cái kia dù sao chỉ là một giấc mộng, nếu là mộng, như vậy thì vĩnh viễn cũng sẽ không trở thành sự thật. Mà lại cho dù thành sự thật... Cũng chỉ không như thế mà thôi.

Bất quá nghĩ đến trong mộng Lâm Hưng đi cầu cưới bị cự tuyệt trắng diện, Khâu Tĩnh trong óc vẫn là dâng lên một tia tiếc nuối... Không biết hiện thế thế giới bên trong Lâm Hưng vẫn sẽ hay không hướng mình cầu hôn, sẽ có hay không có lấy đồng dạng kết cục.

Bất quá Khâu Tĩnh cuối cùng vẫn quyết định đem đây hết thấy cũng làm nằm mộng, vô luận như thế nào Lâm Hưng cũng chỉ là một cái sơn thôn tiểu tử, làm sao có thể có được trong mộng loại kia cường hãn thân thủ.

Trong đầu suy nghĩ miên man, đã thấy Lâm Hưng đã muốn quay người rời đi, Khâu Tĩnh không khỏi lớn tiếng kêu lên: "Lâm Hưng, người tại sao lại ở chỗ này."

Lâm Hưng quay đầu, vừa hay nhìn thấy Khâu Tĩnh. Hiện thực Khâu Tĩnh nhiều hơn mấy phần sinh cơ cùng ý mừng, tại cái kia trong ảo cảnh Khâu Tĩnh Lâm Hưng thì cảm nhận được một tia tinh thần sa sút cùng tĩnh mịch.

Khâu Tĩnh mái tóc thật dài, ôn nhu như Giang Nam vùng sông nước tư thái quả thực hấp dẫn lấy vô số người.

Từ khi gặp gỡ Khâu Tĩnh về sau, kỳ thật không có người không thầm mến Khâu Tĩnh, thế nhưng là Khâu Tĩnh cái kia kinh khủng gia thế nhưng cũng chấn nhiếp tất cả mọi người. Không phải môn đăng hộ đối, người chính cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga đi.

Lâm Hưng ban sơ đối Khâu Tĩnh còn có một tia tưởng niệm, cho dù là tu luyện thần bí pháp quyết về sau cũng có được như vậy một tia tưởng niệm, thế nhưng là nhớ tới trong ảo cảnh nhận vũ nhục, Lâm Hưng không khỏi khẽ thở dài một hơi...

Cũng có thể vĩnh viễn nhìn xem người này cũng không tệ.

Khâu Tĩnh nhìn về phía Lâm Hưng, bây giờ Khâu Tĩnh đã trải qua trong mộng cảnh sự tình về sau lại đối Lâm Hưng có một loại phương tâm ngầm hứa cảm giác, nhưng là nhìn lấy trước mắt Lâm Hưng. Khâu Tĩnh khoan hãy nói thật là có một loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cảm giác.

Lâm Hưng cũng lộ ra rất kinh ngạc nói: "Ta đám bằng hữu, ở chỗ này, muốn về nhà đi, người tại sao lại ở chỗ này..."

"Ta đến dạo phố... Người có rảnh rồi không, có rảnh rồi theo giúp ta đi dạo một cái đường phố rồi." Khâu Tĩnh lộ ra tiểu nữ nhi tâm tính nhìn xem Lâm Hưng. Lâm Hưng nhìn sắc trời một chút, nói sớm cũng không còn sớm, nói muộn cũng không muộn, chỉ là có chút do dự.

"Nếu như người bận rộn lời nói coi như xong..." Khâu Tĩnh nhìn Lâm Hưng khó khăn nói.

"Ách, cũng không phải, người từ cái hướng kia dạo phố?" Lâm Hưng nhìn về phía trước nói.

Khâu Tĩnh tùy ý chỉ cái phương hướng, nhắc tới cũng đứng dịp, Lâm Hưng phát hiện vừa vặn cùng mình một đường.

